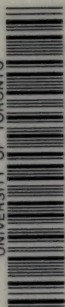

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 01359813 1

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

LIBANIUS

EDITIT

R. FOERSTER

II

LIPSIÆ

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

4694F

05

LIBANII OPERA

RECENSUIT

RICHARDUS FOERSTER.

VOL. II.

ORATIONES XII—XXV.

145918
6 | 3 | 19

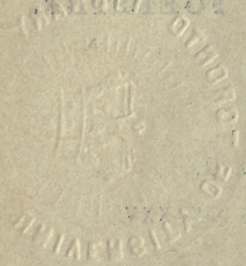
LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MCMIV.

LIBRARY OF THE

UNIVERSITY

RICHARDSON TOEPLITZ

PA
4226
A2
1903
V. 2

LIBRARY

LIPSIÆ: TYPIS E. G. TEUBNERI.

IOANNI VAHLEN

S.

PRAEFATIO.

Unius anni spatio intermisso tomum primum sequitur secundus quo orationes Libanii quibus cum Iuliano motu-que Antiocheno res est continentur. Tertii prima folia prelis commissa sunt.

In primo tomo quae G. Schmid, G. Fritz, H. van Herwerden, R. Asmus iure iniuriaque aliter scribi institutive voluerunt, de iis disputandi alius erit locus. Unum vero iam nunc peto ut corrigatur peccatum quod, ut Ed. Schnepf cand. phil. Argentoratensis monuit, in apparatus criticum irrepsit. Pag. 154 lin. 3 scribendum erat: ἔτερος *ACP* edd om *B*.

In hoc vero tomo quae vel addenda vel corrigenda mihi visa sunt sequenti paginae tradidi.

Dabam Vratislaviae idibus Iuliis anni MCMIV.

Richardus Foerster.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 78, 2 ad scholion cf. scholion eiusdem codicis Vindobonensis ad or. XXVI πρὸς Ἰνάκιον t. III 13, 11.

P. 111, 5 not. scribas: at cf. p. 261, 15 et Rhes. 664.

P. 169, 18. Fortasse praeferendum *θραστόν*, ut Libanius t. II 328, 11 τὰ τὸ δυνατόν οὐκ ἔχοντα dixit.

P. 180, 9 schol. scribas: *Ο*.

P. 199 not. 1 scribas: Villoison.

P. 211 ad lin. 8 scribas: p. 985 B.

P. 225 not. 1 addas: G. Koch, Ann. philol. 147, 362 sq.

P. 228 not. 1 scribas: 4306.

P. 253 ad lin. 10 post p. 72, 19 addas: et or. XXII p. 489, 18. ib. in adnot. crit. ad l. 2 post 155 addas: cf. Act. Erud. 1721, 267.

P. 262 in adnot. crit. ad l. 18 post Fabr addas: cf. Act. Erud. 1721, 268.

P. 277 in adnot. crit. ad lin. 3 addas: *ἐννέζεσθαι* Io. Henr. Maius (Histoire critique de la République des Lettres t. XIII p. 271), cui oblocutus est Io. G. Steinheil per epistulam quae manuscripta servatur in codice bibliothecae universitatis Gissensis B. G. Ms. 58*, de quorum sententiis a Waechtlero in *epistola de quibusdam locis Libanii* inserta Actis Eruditorum anni 1721 p. 266—270 relatum est.

P. 309 in adnot. crit. ad l. 16 addas: <λιμῶ> *τετραγώνοις* Steinheilii et ad l. 17 *ἀπαρῶσι* Maius cf. Act. Erud. 1721, 269.

P. 323 ad l. 15 scribas: 425 sq.

P. 330 ad l. 3: Edessam. cf. Sozom. h. eccl. VI 1 p. 216 A qui etiam in sequentibus Libanii narrationem in suum usum convertit.

XII.

Oratio εἰς Ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὑπατον iussu, ut Libanius ipse vit. § 127 t. I p. 144, 7 sq. ait, imperatoris kalendis Ianuariis anni 363 habita ut huius, ita postquam in publicum prodiit¹⁾, multorum plausum nacta, sed etiam postea studiose lectitata est. Numerus igitur librorum manuscriptorum hodie superstitem haud parvus est. Sunt enim 27 atque hi quidem:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 138^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. XIII/XIV inde a fol. 60^v et saec. X inde a fol. 66 (καιρὸς ἦν p. 32, 16). Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 43. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 e Palatino gr. 282 manu tertia correcto vel ex eodem fonte descriptus fol. 157^v. Vide t. I p. 415 sq. Contuli.

5. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 164^v. Vide t. I p. 44 sq. Initium (fol. 164^v—165^v) contuli.

6. Patmius 471 saec. XIV fol. 89. Vide t. I p. 41 sq.

1) Cf. ep. 695 λόγος δὲ ὁ μὲν εἰς τὴν πανήγυριν ἔτι μέλλει, κρύπτεσθαι μὲν ἐθέλων, ἐλκόμενος δὲ εἰς μέσον παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἴσως φανεῖται. δεῖ γὰρ ἐκεῖνον κρατεῖν κτλ. Orationem Libanius etiam in epitaphio Iuliani § 4 t. I p. 523, 10 sq. R significare videtur. Iuliani cum ad alios tum ad senatum populumque Atheniensium epistulam (cf. § 64 p. 33, 3 sq.) suum in usum convertit, cuius qui huc faciunt locos in testimoniorum numero habui.

7. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 300. Vide t. I p. 59 sq.

8. Wolfenbottelanus gr. 511 saec. XV fol. 338, descriptus e Laurentiano LVII 27. Vide t. I p. 64 sq.

9. Escorialensis T—II—9 saec. XVI descriptus ex editione Ferrariensi. Vide t. I p. 67.

10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 158^v. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 277. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

12. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 28. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

13. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 17. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

14. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 74. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

15. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 52. Vide t. I p. 39 sq.

16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 308^v. Vide t. I p. 48 sq.

17. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 72. Vide t. I p. 209 sq.

18. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 35^v. Vide t. I p. 211 sq.

19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 67^v. Vide t. I p. 227 sq.

20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 112^v. Vide t. I p. 228 sq.

21. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 5. Vide t. I p. 229 sq.

22. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 48. Vide t. I p. 323 sq. Initium (p. 9, 1—12, 10) mihi contulit Alexander Lauriotes.

23. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 48^v. Vide t. I p. 331 sq.

24. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 80^v. Vide t. I p. 363 sq.

25. Marcianus gr. 422 chartaceus in folio minore 81 saeculo XV nitide scriptus, olim Bessarionis¹⁾, continet post Dionis Chrysostomi, Gorgiae, Themistii, Lysiae, Synesii orationes inde a

fol. 165 *λιβανίου ῥήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἑλένης: μενέλαος*

167^v *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἑλένης ὁδυσσεύς*

175 *ἀριστείδου ῥήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν ἀχιλλέα ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων*

179 *λιβανίου ἀντιρρητικὸς πρὸς τὸν ὁδυσσεῖα ἀχιλλεὺς*

188 *Πόθεν τοῖς ἔλλησιν i. e. Πατρόκλου πρὸς Ἀχιλλέα μελέτη*

196 *μετὰ τὴν ἄλωσην τῆς τροίας i. e. Ὀρέστης*

202 *νῦν πρῶτον ὕπατον i. e. εἰς Ἰουλιανὸν ὕπατον.*

Desinit fol. 209^v. Sequuntur ἀριστείδου ῥήτορος κατὰ τῶν ἐξορχουμένων aliaequae eius orationes. Contuli orationem Libanii anno 1869. Sed lectiones eius ab apparatu critico exulare iussi. Temerariam enim expertus est manum interpolatoris haud verecundantis scribere *ἱατρὸς* pro *ναυπηγὸς* p. 34, 8, *τοὺς λόγους* pro *τὰ λόγια* p. 31, 9, *ἄγοντας* pro *πέμποντας* p. 14, 22, *παρέχοντες* pro *κομίζοντες* p. 29, 7 et inculcare *δυνάμει* inter *λέγοντος* et *ἐφάμιλλος* p. 10, 10, *τὰ τέλη* inter *περὶ* et *τῆς Θοράκης* p. 33, 7.

26. Vaticanus Palatinus gr. 350 chartaceus formae 82 octavae saeculi XVI continet foliis 27, ut iam Sylburgius in catalogo codicum graecorum Palatinorum²⁾ e parte perspexit, reliquias auctoris nomine et initiis fere privas orationum et declamationum Libanii.

1) In inventario edito ab Omontio, *Inventaire des manuscrits grecs et latins donnés a Saint-Marc de Venise par le cardinal Bessarion en 1468*, Parisiis 1894 est num. 303 p. 32: *Item Dionis, Sinesii et Libanii orationes, in papyro* (= Montfaucon *Bibl. Manuser.* p. 470 B. 5. δ)

2) *Monumenta pietatis et literaria* ed. Miegius Francof. ad M. 1701 p. 104.

Fol. 1 incipit verbis *ἄνθρωπος κληῖρον* quae sunt *Μάγον κατηγορίας* t. IV 733, 22 R, cuius finis (738, 26) exstat fol. 3^v, initium cum inscriptione *λοιμὸς ἐπεῖχε τὴν πόλιν κτλ.* (723, 1) reliquaque foliis 13—18 continentur.

Huic declamationi succedit fol. 3^v oratio *πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς* sed manca, nam folio 8^v desinit verbis *ἔδει τῶν τρόπων γενέσθαι τὴν μετάστασιν* (t. I p. 499, 7 R), folia vero 9 et 10 vacua sunt.

Fol. 11 incipit verbis *καὶ τὸ οἰμῶζειν* quae sunt declamationis *Δύσκολος ὄλισθεν* t. IV 617, 7, cuius finis (621, 17) in folio 13 exstat.

Folia 19 et 20 vacua sunt.

Fol. 21 inc. verbis *ἔχειν αὐτοὺς τῆς κακίας βουλόμενοι*, des. *ἀνχεῖς ἑάσας πολίτας*

Fol. 23 cui 22 succedit, inc. verbis *οὐκ ἠρεθίζετο δὲ* quae sunt orationis *εἰς Ἰουλιανὸν ὕπατον* p. 24, 16 desinentis verbis *οὕς τε ἦγες* (33, 22) in folio 26^r. Reliqua vacua sunt.

Codicem anno 1869 inspexi.

- 83 27. Parisinus gr. 3017 chartaceus formae octavae maioris saeculo XV exaratus, intra annos 1440 et 1451¹⁾ dono datus Isidoro cardinali Ruteno, ut elucet ex inscriptione folii primi: *Reverendissimo In Christo patri et domino Isidoro. sacrosancte romanae ecclesiae presbytero cardinali tituli sancti Marcellini: rusiensi vulgariter nuncupato, deinceps Caroli de Montchal archiepiscopi Tolosani († 1651)*

1) Die enim 18 mensis decembris anni 1439 Isidorus ab Eugenio IV cardinalis creatus, die autem 8 mensis februarii anni 1451 a Nicolao V episcopus Sabinensis electus est (De Mas Latrie, Trésor de chronologie col. 1206. Hefele, Conciliengeschichte VII 2 p. 790. Pierling, La Russie et le Saint-Siège p. 68). Idem est atque cardinalis Ruthenus, cui Calixtus III 51 codices graecos bibliothecae Vaticanae *ad usum vitae* concessit (Muentz et Fabre, La bibliothèque du Vatican au XVe siècle p. 340), qui post eius mortem illi non redditi, sed teste Vespasiano ab haeredibus dissipati sunt (Muentz et Fabre l. l. p. 116. Hilgers, Centralblatt f. Bibl. XIX 6 sq.).

et Telleri archiepiscopi Remensis¹⁾, ut elucet ex inscriptionibus folii primi: *Ex Libris Caroli de Montchal Archiepiscopi Tolosani* et: *Codex Telleriano-Remensis 107*, ab hoc anno 1700 bibliothecae Regiae (32 89) donatus continet²⁾ post ψαλτήριον et πίνακα τοῦ βιβλίου (fol. 2 et 3):

fol. 4 λιβανίου λόγος πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὑπὲρ ἀριστοφάνους. Titulus aequae ac plerique qui sequuntur manu secunda scriptus est.

12 τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως
λόγος β' (haec duo vocabula aequae atque sequentes indicationes et numerationes orationum rubricata sunt)

20^v λιβανίου σοφιστοῦ ὑπὲρ σωκράτους ἀπολογία: λόγος γ' (omnia rubricata sunt)

55^v λόγος δ' λυσίου ῥήτορος ἐπιτάφιος τοῖς κορινθίων βοηθοῖς³⁾

65 λόγος ε' εἰς εὐστάθιον τὸν κάρα

66 λόγος ς' τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδοσίον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς

73^v λόγος ζ' τοῦ αὐτοῦ λόγος πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν

85 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς (omnia rubricata; ἡ' in marg. m²)

92^v τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανόν (omnia rubricata; θ' in marg. m²)

1) Inter huius codices eum recensuit Montfaucon, Bibl. Manuscr. II p. 905 b: *cod. CLXXV Libanii sophistae μελέται et orationes 26 consulares, in charta manu antiqua et vere graeca*. Antea codex fortasse fuerat Georgii d' Armagnac cardinalis. Cf. Omont, Inventaire sommaire des manusc. grecs de la bibl. nat. introd. p. XXII et IX.

2) Quaternionum litterae conspiciuntur: β' fol. 12, γ' fol. 27^v, δ' fol. 28 et 35^v, ε' fol. 36, ς' fol. 44, ζ' fol. 52, ι' fol. 83^v, ια' fol. 91^v, ιβ' fol. 99^v.

3) Similiter Lysiae qui fertur epitaphius inter Libanii orationes et declamationes in codice Athoo S. Dionysii 342 (infra n. 97 p. 117) reperitur.

106 τοῦ αὐτοῦ προσφωνηματικὸς ἰουλιανῷ λόγος *ι'*
(omnia rubricata). Des. fol. 113.

Folium 113 vacuum est.

A folio 114 alia manus incipit:

πολέμωνος σοφιστοῦ εἰς κυναίγειρον καὶ καλλιμάχον
ἀναγκαῖοι πάνυ

117 εἰς τὸ ἐναντίον ὁ καλλιμάχου πατήρ. Desinit fol. 121
verbis καὶ τὸν μὲν, Ἡρακλῆος = p. 38, 12 ed. Hinek, cuius
nota conferenda.

A folio 122 alia incipit manus:

παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς (α^{ος} in marg. m²)

124^v τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος (β' rubr.)

131 δύσκολος λάλον γήμας (γ' rubr.)

136^v Νόμος ἐν λακεδαίμονι (δ' rubr.)

140 ἀφαιρεθεῖς ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος (ε' rubr.)

149 Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ (ς' rubr.)

158^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν (ζ' rubr.)

163^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν ἐταῖρα (η' rubr.)

169 φήμη ἣν συνεῖναι τὸν πατέρα (θ' rubr.)

173 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς (ι' rubr.)

178 πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν (ια' rubr.)

182^v Ἡ διάλεξις πεποιήται μὲν (= Choric. p. 203—204
ed. Boiss.)

183 φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ (ιβ' rubr.)

190^v μετὰ τροίας ἄλωσιν (ιγ' rubr.)

197^v τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου (ιδ' rubr.)

204 ἔχων τις γυναικα (ιε' rubr.)

208^v δικάζεται ποσειδῶν ἄρει (ισ' rubr.)

211^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης (ις' rubr.)

215 ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην (ιη' rubr.)

219^v παράσιτος τοῦ τρέφοντος (ιθ' rubr.)

222^v ἔχων τίς παῖδας δύο πρὸς (κ' rubr.)

228 νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα (κα' rubr.)

238 νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράννου (κβ' rubr.)

246 Τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος (κγ' rubr.)

256 Οἱ ποτιδαίεται ἀλλήλων (κδ' rubr.)

264 Ἀντιλογία παρ' ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσεά (κε' rubr.)

273^v πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης· ὀδυσσεύς (κς' rubr.) Desinit fol. 283 statimque succedit carmen περὶ τῶν ζ' σοφῶν, quod t. I p. 366 indicavi.

Folium 283^v vacuum est.

Inde a folio 284 sequuntur excerpta, quorum primum Plat. Protag. p. 320 C ἀλλ' ὃ σὼκράτης ἔφη οὐ φθονήσω cum scholiis. Des. fol. 195 οὐδὲν ἐργῶδες. ἤγουν δυσχερές:

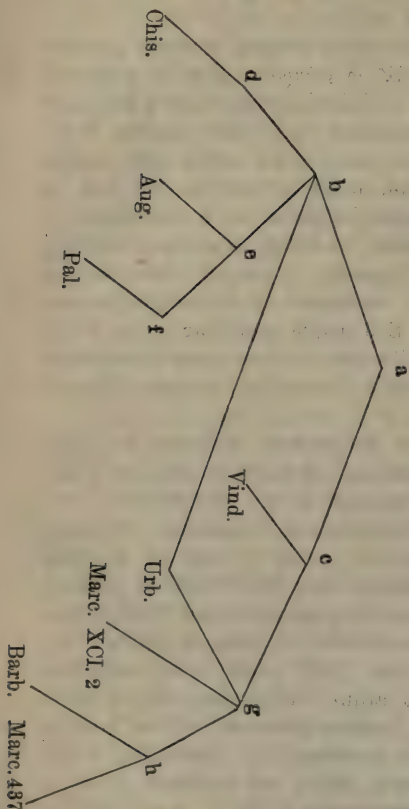
Codex ex eodem exemplari quo Ambrosianus I 49 (n. 58 cf. t. I p. 363 sq.) qui paulo plura continet, descriptus est. Adhibitus i. e. partim collatus, partim sed non in oratione εἰς Ἰουλιανὸν ὕπατον inspectus est a Boissonadio.¹⁾ Gasda contulit προσφωνητικὸν Ἰουλιανῶ, ὑπὲρ Ἀριστοφάνους, Σωκράτους ἀπολογία, Τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος. Ipse codicem anno 1880 examinavi et quatenus necessarium visum est contuli. Sed neque exemplar e quo codex fluxit, fide praestitit nec librarius in opere suo exsequendo satis diligenter versatus est. Itaque hic quoque codex ab apparatu critico aberit.

Idem de maiore parte reliquorum codicum hoc loco dixisse satis habeo relegans ad ea quae de loco in stemmate codicum singulis assignando in anterioribus orationibus indicavi et in Epilegomenis accuratius exponam.

Quos vero ad fundamenta probae recensitionis iacienda adhibendos esse censui codices octo *CAPUVIBM* in duas distinguuntur familias, quarum prior codicibus *CAP*, altera *VIBM* continetur, *U* recensitionem ex utraque mixtam exhibet. Modo enim is cum *CAP*, modo cum codicibus alterius familiae concinit atque ita quidem ut ad idem exemplar redeat e quo *I* transscriptus est. *U* et *I* enim soli certas lectiones falsas praebent, ut τοῦτον pro τοῦδε p. 20, 10, φόνον pro φόνον p. 20, 5, τοῦ omissum p. 29, 1, lectionem diversam a μεταπέπτωκε p. 37, 8, nam μετα in utroque tantum manui correctrici debetur. Cf. t. I p. 433 sq.

1) Cf. t. I p. 78. Ab hoc varietatem lectionis ad orationem XIX πρὸς Θεοδόσιον περὶ τῆς στάσεως (t. I p. 626—643 R) enotatam se accepisse testatur L. de Sinner, Nov. SS. Patr. Graec. delect. p. 194, qua de re conferas quae infra ad hanc orationem dicemus.

Rationem autem necessitudinis quae inter hos codices intercedit, hoc tibi stemma ante oculos ponet:

Pauca citaverunt Macarius Chrysocephalus (cf. t. I p. 351 sq.) fol. 88^v et Thomas Magister.

Primum oratio in lucem prodiiit editione Ferrariensi fol. 221^v—232^v (= Ferr), quae manavit e codice Wolfenbottelano, ut ex ipsa codex Escorialensis T II 9. Hanc repetivit Morellus t. II p. 227—250 (= Mor) paucis iisque fere falsis coniecturis in margine additis. Multa felicissime correxit Reiskius (= Re) in Animadversionum volumine V p. 153—167 et in editione (priore Altenburgi 1784 p. 161—178; altera ibid. 1791 t. I p. 366—404), cui parandae codex Augustanus et Wolfenbottelanus ei praesto erant. Sed hic quoque negligentia typothetarum et incuria Reiskiae accidit, ut non-

nulla depravarentur vel omitterentur quae in Morelliana editione recte leguntur. Nonnulla ad textum emendandum contulerunt Gasda (Krit. Beiträge zu Libanios II p. 5 et 6) codicibus ille usus Augustano et Vindobonensi, Sintenis, Cobetus.

ΕΙΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΥΠΑΤΟΝ.

1. Νῦν πρῶτον ὑπάτον ἐν τῇ τοῦ πράγματος R366
 ὁρῶ στολῇ, καὶ καλῶς ὁ δαίμων ἀνεβάλετό μοι τὴν
 θέαν, ὅπως τὸ τῶν σχημάτων σεμνότατον ἐν τῷ κρα-
 τίστῳ τῶν βασιλέων πρῶτον ἴδω. καὶ γέγονε παρα- 5
 πλήσιον οἶον εἴ τῳ πρῶτου μὲν Ὅμηρου ποιητῶν
 ὑπῆρξεν ἀκοῦσαι, πρῶτον δὲ ἄρμα ἰδεῖν ὑπὸ Πέλοπος
 ἡνιοχούμενον. 2. ἔνι δέ τι καὶ τούτων οὐ χεῖρον, τὸ
 τὴν πατρίδα μοι ταῦτα καὶ δεδέχθαι καὶ δεῖξαι χωρίου

C = Chisianus

A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483

P = Vaticanus Palatinus 282

U = Urbinas 126

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

I = Marcianus append. XCI 2

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 437

7 Pind. Ol. I 87. Philostr. iun. im. 9

1 τοῦ αὐτοῦ εἰς *V* εἰ in εἰς postea add. *A* πρὸς *IBM*
 εἰς τὸν Macar. Chrys. fol. 88 | αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν *PBM* et
 Macar. sed in hoc αὐτοκράτορα erasum | αὐτοκράτορα om *VI* |
 ὑπάτον γενόμενον *P* 3 ἀνεβάλλετο *UVBI* (sed in hoc λ
 secund. eras) Ferr Mor 6 acutus et *v* in πρῶτον in ras *I*²
 πρῶτον *M* 8 *τι* inser *C*^f 9 καὶ prius om *B*

φίλτατον ποθεινοτάτην ὕψιν. ἀλλ' οὐδὲ ὁ τρίτον ἔχω
 προσθεῖναι, λείπεται τῶν εἰρημένων, ὅτι με μὴ τοῖς
 πολλοῖς ἐν ἴσῳ θεωρὸν ἄφωνον ἔστησεν ἡ Τύχη τὴν
 R 367 μετὰ σιγῆς ἡδονὴν | ἡδόμενον, ἀλλὰ καὶ λόγῳ μη-
 5 νύσαι ταύτην ἔδωκε τοῖς τε παροῦσιν ὑμῖν τοῖς τε
 ὕστερον ἐντευξομένοις. 3. ὑμεῖς δὲ ὅτι μὲν χαίρετε
 τοῖς ὀρωμένοις, καὶ ταῖς εὐχαῖς δι' ὧν αἰτεῖτε ταῦτα
 πολλάκις ὀφθῆναι καὶ τοῖς προσώποις γέμουσιν εὐθυ-
 μίας δηλοῦτε· πολὺ δ' ἂν δείξατε κάλλιον, εἰ συνεξορ-
 10 μήσαιτε τοῖς λόγοις καὶ γένοιτο τῇ τοῦ λέγοντος ἐφά-
 μιλλος ἢ τῶν ἀκροωμένων βακχεῖα.

4. Πολλοὶ μὲν οὖν εἰσιν ἔτοιμοι τὴν πανήγυριν
 ὑμνεῖν καὶ λόγους καθ' ἡσυχίαν ἤκουσι συντεθεικότες,
 οἱ δὲ καὶ μένοντες οἴκοι τοὺς αὐτῶν εὐφραίνουσιν
 15 ὁμοίως οἳ τε μᾶλλον οἳ τε ἥτιον ἐν δυνάμει τοῦ λέ-
 γειν. ὁ καὶ θαυμάσαι τις ἂν, ὅτι μὴ τὸ μέγεθος τῶν
 πραγμάτων σιγᾷ ἠνάρκασε τοὺς πολλούς, ἀλλὰ πᾶν
 μέτρον κινεῖται νῦν καὶ τὴν ὑπόθεσιν οὐκ ὀκνεῖ.
 5. ἔστι δ' ὁ τις ἂν ἡξίωσεν εἶναι τῆς σιωπῆς αἴτιον,
 20 τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὸ πείθον τολμᾷ. εἰ μὲν γὰρ ἦσαν
 οἱ πρὸς ἀξίαν ἐροῦντες, ὁ συμβαίνειν ἐπὶ τῶν μὴ λίαν
 ὑπερβαλλόντων πέφυκεν, οἱ συνειδότες αὐτοῖς ἀσθέ-
 νειαν κέρδος ἂν ἐποιοῦντο λαθεῖν. ἐπειδὴ δὲ οὐκ
 ἔστιν οὐδενὶ τὴν ἥτιαν διαφεύγειν, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐδο-

4 μηνῦσαι ut I? cf. t. I 272,5 9 αἰ in δείξατε in ras I³ et
 ex ε corr V^r δείξετε M δείξητε B | συνεξορμήσαιτε V et Re
 συνεξορμήσετε reliqui libri nisi quod U inter σ et τ lacunam
 unius litterae habet, Ferr Mor 12 τὴν inser C^r 14 καὶ
 inser C^r | αὐτῶν U αὐτῶν M 15 οἳ τε ἥτιον in marg C^r
 16 ὧ V, in marg ἥτοι ἐν ὧ | τίς IBM 21 προσαξίαν V |
 ἐπὶ] ὑπὲρ M 22 ^c in αὐτοῖς in ras P⁴ αὐτοῖς BM αὐτοῖς
 U 24 διαφ υγείν cum rasura unius litterae inter φ et υ P
 διαφ υγειν U

κιμοῦσαν δύναμιν ἐλέγχει τῶν ἔργων ἢ φύσις, κοῦφον ἤδη γίγνεται καὶ τῷ φανλοτέρῳ μετὰ τοῦ βελτίονος νενικῆσθαι καὶ τοῖς ἀμείνοσι μετ' ἀλλήλων. 6. οὐ γὰρ οὕτω τὸ τῶν πράξεων ἀπολειφθῆναι τοῖς λέγουσι φαίνεται δεινόν, ὥς τὸ τοὺς μὲν ἰσχύσαι, τοὺς δὲ μὴ 5 δυνηθῆναι. ὅπου δὲ τῶν ἐπαινούντων τὰ τῶν ἐπαινουμένων καλὰ περιγίγνεται, δέξαιτ' ἂν ἕκαστος εἰπὼν κοινωνῆσαι τῷ | κρείττονι τῆς ἡττης ἢ τὴν ἡσυχίαν R 368 ἀγαγὼν μὴ μετὰ τῶν εἰπόντων ἀριθμείσθαι.

7. Ἡ μὲν οὖν τοῦ βασιλέως ἀρετὴ καλεῖ πρὸς ἑαν- 10 τὴν τὸν λόγον, ὃ δὲ τοῦ λόγου νόμος ἐπὶ τὸν ὕπατον πρότερον ἄγει, πόθεν τε τὴν ἀρχὴν ἐνομίσθη καὶ διὰ τί, καὶ ποῖ προῆλθε, καὶ τίς ὁ καρπὸς τοῦ πράγματος. 8. τῶν γὰρ ἄνω βασιλέων κατὰ μικρὸν τοὺς τῆς βασιλείας ἐκβαινόντων ὅρους καὶ τὴν ἔννομον ἀρχὴν ἐξα- 15 γόντων εἰς τυραννίδος ἐξουσίαν πόλις ἐλευθερίας ἐρῶσα καὶ πρόνοϊαν μὲν ἀρχόντων ἀγαπῶσα, δεσπότην δὲ ὕβριν οὐ δυνηθεῖσα φέρειν τὸν μὲν ὑπερόπτην ἐκείνον καὶ βαρὺν καὶ ὄγκου γέμοντα καὶ ἀσελγείας ἐξέβαλε, φυλακὴν δέ τινα τῆς ἐλευθερίας ἢ βουλή 20 τοῦσα Λακωνικόν τι μιμεῖται παρὰδειγμα καὶ παρὰδοῦσα τοὺς μὲν μάχιμους ἐπετείοις στρατηγοῖς δυοῖν κοσμήσασα τῷ τῶν ὑπάτων ὀνόματι, τὸν δῆμον δ' ἐτέροις ἄρχουσιν, ὅπως ἀλλήλους ἔχοιεν εἰς τὸ σωφρονεῖν

21 Dion. Hal. IV 73

2 γίγνεται CAV edd 4 τὸ ante lineam P inser C^f
 τῷ Ferr Mor 5 ὥς ex ὥστε corr I³ ὥστε U | ἰσχύσαι? cf. 10, 4
 7 περιγίγνεται CVB edd 12 τὴν ἀρχὴν VB et ex τὴν ἀρχὴν
 corr I³ | διατί VIBM 14 καταμικρὸν VM 19 post ἐκεῖ-
 νον rasura 5 vel 6 litterarum M | καὶ alterum om V 22 ἐπε
 et ε' et οἱς in ἐπετείοις in ras I³ | τοῖς στρατηγοῖς M 23 κο-
 σμήσασα δὲ τῷ B

ἀνάγκην, αὐτὴν ἐν μέσῳ κατέστησεν ἐφορῶσά τε τὰς
ἐκατέρων γνώμας καὶ παρεσκευασμένη τοῖς ἀδικουμέ-
νοις ἐν ταῖς ταραχαῖς ἀμύνειν. 9. εὔρε δὴ τοὺς ἐξιόν-
τας φιλοπόνους τε καὶ φιλοτίμους καὶ δικαίους καὶ
5 φιλοκινδύνους, ταῦτα δὴ τὰ σά, τὰ μὲν φύσεως δεξιό-
τητι, τὰ δὲ εὐθυνην φόβῳ. ὦν ὃν ἔφην προϊόντων
τρόπον γίνεται βασιλεία πάλιν καὶ τὰ αὐτῆς ἀπολαμ-
βάνει, τὸ δὲ ὅπως, οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ λέγειν. ἢ
τοὺς ὑπάτους παραλύσασα τοῦ στρατηγεῖν ἐπὶ τῶν
10 λοιπῶν ἐτήρησε ποιήσασα τὸ γέρας ἔοπλον. 10. εἴθ’
R 369 ὁπότε μὲν βουλευθεῖεν τῶν | σπουδαίων λαμπρῶναι
τινας, ἐδίδοσαν τὴν τιμὴν, ὁπότε δὲ αὐτῇ χαρίσασθαι
τῇ τιμῇ, σφίσιν αὐτοῖς περιετίθεσαν αὐτὴν τῷ βασι-
λεῖ τὸν ὑπάτον παραζεύξαντες, ὅπως ἅμα μὲν ἢ τὸ
15 σχῆμα εὐροῦσα τιμῶτο πόλις οὔτ’ ἀνηρημένου παντά-
πασι τοῦ νόμου τοῦ τε πάντων κρατοῦντος μεταλαμ-
βάνοντος ὥς καλοῦ, ἅμα δὲ αὐτοῖς ἀθάνατος ἢ προσ-
ηγορία μένοι καὶ τῶν ἀεὶ γινομένων ἀπιόντων ἐσθήκοι
παρίως κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου. ὥς οὔτε λιθίνην οὔτε
20 χαλκὴν οὔτε ὀρειχαλκίνην, ἀλλ’ οὐδὲ ἐξ ἀδάμαντος στή-
λην εὐρήσεις μονιμωτέραν τῆς μνήμης ἢν τουτὶ τὸ καλὸν

20 Plat. Criti. p. 119 c

2 post η in παρεσκευασμένη rasura 1 litterae B | ἀδικουσί-
B 3 ἀρχαῖς? Sintenis | ἀμύνειν, εὔρε Re | τοὺς τούτους corr
P² 5 ταῦτα δὴ τὰ σά corrupta habet Re ταῦτα δὴ τοσαῦτα
μὲν φύσεως κτλ. Mor 6 ὦν inserui cum Gasda e P² VI | φόβῳ,
δ ἔφην, προϊόντων χρόνων coni Re Anim 7 αὐτῆς APBM
8 δ’ Re 10 γῆρας M γ ρας U 12 ἔδοσαν V et γο
γρ’ περιέθεσαν

in marg I 13 περιετίθεσαν I περιέθεσαν V 16 τοῦνό-
ματος coni Re 18 γιγνομένων B sed γ alterum erasum, et
Re 19 ὥς scripsi e VB ὥστ’ reliqui libri edd 20 οὔτ’
CU Re | οὐδ’ Re 21 ν in ἦν in ras I² ἢ U et ex ἦ corr M²

τῷ τυχόντι βεβαιοῖ. 11. κείται γὰρ οὐκ ἐν μιᾷ τινι πό-
 λει, καθάπερ Ἀθήνησιν Ἀρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι, τῇ
 τῆς πόλεως ὑποκείμενον τύχῃ καὶ μετὰ ταύτης σωζόμε-
 νόν τε καὶ διαφθειρόμενον, καίτοι <καὶ> πόλεως ἐστῶ-
 σης πολλάκις αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν στηλῶν προαπεῖπον, 5
 ἀλλ' αὕτη γε καὶ κατακλυσμὸν καὶ τὴν ἐκ πυρὸς ἂν
 διαφύγοι διαφθορὰν μετὰ τῶν ἐκεῖνα διαφευγόντων
 ἀνθρώπων, οὓς αἱ τῶν τόπων ῥύονται φύσεις, καὶ
 τὰ πεδία γένηται πέλαγος, | οἳ γε ἐν σκοπέλοις R 370
 οἰκοῦντες ἢ πόλεις ἢ κώμας ἔχουσιν, ἐν οἷς μάλιστα 10
 φυλάττουσι τοῦνομα καὶ διδάσκειν τοὺς ἔπειτα δύναν-
 ται. 12. πολλὴν δὴ συγγνώμην ἔχω τοῖς ἐρῶσι τοῦ
 πράγματος καὶ παρὰ τῶν θεῶν αἰτοῦσι πρὸ τῶν ἄλλων
 ἀγαθῶν ἐπὶ τοῦδε κομισθῆναι τοῦ δίφρου. ἐπεὶ καὶ
 οἷς ὑπῆρξεν εἰς ὑπάρχους τελέσαι, πρὸς τοῦτο βλέπου- 15
 σιν, ὥς τοῦτο ὃν ἄθλον ἐκείνου, οἷς τε συνέβη τοῦδε
 πρὶν ἐκείνου τυχεῖν, ἥμιστα προσέχουσιν ἐκείνῳ νομι-
 ζοντες ὅ τι ἂν ἐπὶ τῷδε λάβωσιν, ἔλαττον εἰληφότες
 ἔσεσθαι. 13. τί γὰρ ἂν γένοιτο σεμνότερον ἢ τὴν
 οἰκουμένην ἅπασαν ἡλίου δίκην ἐπέχειν τῇ προσηγο- 20
 ρίᾳ, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἐν στόμασιν εἶναι τοῦνομα

2 Dem. Lept. § 70, p. 478, 4 10 Her. I 170 2 20 Her.
 VII 19

1 πόλει in marg I^s 4 καὶ inserui e P²UVBM cum
 Gasda qui τῆς addit om reliqui libri edd 5 ἐπιγραφὰς
 scripsi auctore Re coll. Thuc. II 43, 2 οὐ στηλῶν — σημαίνει
 ἐπιγραφὴ γραφαὶ libri edd | τῶν P 7 διαφύγοι in marg I^s
 | φθορὰν VI 8 πόνων Ferr Mor 9 γ' Re 10 κώμας
 ἢ πόλεις B | ἔχοντες B 11 φυλάττειν coni Re 12 δὲ VUI
 Re, quod correxit Sintenis 14 κοσμηθῆναι V 19 ἔσονται
 B | γένοιτο scripsi cum Sinteni e VUIBM γένηται reliqui
 libri edd

ἢ τὸ παρὰ τῶν γονέων τεθὲν πολλὰς ἀνάγκας τῆς
 μνήμης ἔχούσης, δικαστήρια, γάμους, ἀγοράν, λιμένας,
 χρέα, πράξεις, τοὺς συμβάλλοντας καὶ γραφομένους
 συνθήκας, τοὺς διαφερομένους καὶ τὴν πίστιν ἀπὸ
 5 τῶν γραμμάτων φέροντας, τοὺς κοινωνοῦντας, τοὺς
 δισταμένους, παίδων γενέσεις εὐδαιμόνων, παίδων ἐν
 διδασκαλείοις μαθήσεις; ὧν μία σπουδὴ βοῆσαι τοὺς
 ὑπάτους, ἐφ' ᾧ δὴ καὶ διαλύονται. 14. ὅπερ οὖν ἤδη
 R 371 τις ἔφη περὶ τοῦ τῶν θεῶν ὑπάτου, | Διός, τὸ
 10 μεστὰς εἶναι πάσας μὲν ἀγνιάς, πάσας δὲ ἀγοράς καὶ
 λιμένας καὶ θάλατταν, τοῦτ' ἂν τις εἴποι καὶ περὶ τῶν
 ὁμωνύμων τῷ θεῷ. καὶ γὰρ τὰ τούτων ὀνόματα πᾶ-
 σαν μὲν ἡπειρον, πάντας δὲ μυχοὺς θαλάττης ἐπέρ-
 χεται καὶ ἀγροὺς καὶ καλύβας, καὶ ὅλως οὗ γένος ἀν-
 15 θρώπων ἡμερον, καλῶ δὲ ἡμερον τοὺς ἐν τοῖς ἡμετέ-
 ροις ζῶντας νόμοις, ἐνταῦθα ταῦτα καὶ γνωρίζεται καὶ
 λέγεται καὶ τὸ κῦρος τοῖς μεγίστοις παρέχει, καὶ βασι-
 λεὺς ἀπὸ τῆς ἐκείθεν προσθήκης οὐχ ἥττον ἀπανταχοῦ
 καθ' ἐκάστην ἄδεται τὴν ἡμέραν. 15. τοσοῦτον δέ
 20 ἔστι τὸ τῆς τιμῆς ὑπερβάλλον, ὥσθ' αἱ μὲν τῶν θεῶν
 ἑορταὶ διήρηνται τοῖς τόποις, καὶ τῶν ὁμόρων τοὺς
 μὲν τούτῳ, τοὺς δὲ ἑτέρῳ πομπὴν πέμποντας ἴδοι
 τις ἂν, καὶ τοῦνομα τοῦ τὴν θυσίαν δεχομένου πολὺ

9 Arat. 2 sq.

13 Pind. Pyth. VI 12. Eur. Herc. F. 400

9 τις] ὁ ἄρατος P²

1 ἢ delendum censuit Re Anim, μάλλον ante ἢ inserendum
 in edit 7 σπουδὴ om B inser I^s 9 τὸ inser P^s, om
 in ras 2 litterarum A del Re; cf. p. 15, 10 11 εἴπη
 CAP Re 16 ταῦτα inserui e libris 19 καθ' ἐκάστην I
 21 τρόποις UMI sed in hoc q erasum

μὲν παρὰ τούτοις, πολὺ δὲ παρ' ἐκείνοις, οὐ ταὐτὸν
 ἑκάτερον, ὁ δὲ ὕπατος ἐν πανταχοῦ καὶ πολὺ, χρόνον
 ἐλάττω καὶ πλείω διορίζων, οὐκ ἔδωκε τοὺς νεωτέρους
 τὰ τῶν πρεσβυτέρων ἔχειν, ὁ δὲ πάλαι κείμενος ἐν
 ταῖς δίκαις ὥσπερ ἀνίσταται, καὶ συνδικάζει τοῖς ζῶσιν 5
 ὁ τεθνεώς. 16. εἰκότως ἄρα παῖδες Ῥωμαίων καὶ πρὸ
 γήρως λιπαροῦ τίθενται τὴν τιμὴν καὶ δοθείσης αἰρέ-
 σεως παρὰ τοῦ τῶν κρειττόνων βίου τε μακροῦ καὶ
 ταύτης ἐπὶ ταύτην ἂν ἐνεχθεῖεν. ὁ γὰρ τοὺς ἥρως
 ἐπίστανται τῶν ψυχῶν πριαμένους, τὸ μηδαμοῦ στῆναι 10
 τὴν | μνήμην αὐτοῖς, τοῦτ' ἴσασι νύπαρξον σφίσι R 372
 ἀπὸ μόνου τοῦ γέρω. 17. οὐδὲν τοσοῦτον ὁ Πυθό-
 δωρος, φαῦλον ἢ Χρυσίς, μικρὸν ὁ Αἰνησίλας· Ἄργος
 ἐκείνης, Ἀθηναίη τοῦτου, Λακεδαιμόνιος ἐκείνου, καὶ
 οὐτ' ἂν ὁ Λάκων ἐπεγράψατο τῷ ψηφίσματι τὸν Ἀθη- 15
 ναῖον οὐτ' ἂν οὗτος τὸν Λακεδαιμόνιον, ἀλλ' εἶσω τῶν
 ὄρων ἑκατέροις ἢ τῶν ὀνομάτων ἰσχύς. ἐνὶ δέ τις
 καὶ τοῖς Ὀλυμπίοις μοῖρα περὶ βραχὺ τι καὶ αὐτὴ μέ-
 νουσα. τούτῳ δὲ πᾶσαν μὲν τὴν οἰκουμένην ὁ νόμος | 19
 ἀνέφξε, πανταχοῦ δὲ τὴν αὐτὴν ἐγκατέστησε δύ- R 373
 ναμιν. 18. καὶ τὸ τῆς σελήνης πρὸς τοὺς ἀστέρας
 εἶποι τις ἂν ἐν καιρῷ, ὅτι πολλοῖς εἶδεσι τῶν ἀγαθῶν

7 Od. τ 368. 2 136 = ψ 283. Pind. Nem. VII 99 9 Π. ι
 412sq. cf. Aesch. Ctes. § 182 p. 79 12sq. Thuc. II 2, 1
 21 Sapph. fr. 3 (Iul. ep. 19) et pap. Berol. ed. Schubart Act.
 Acad. Berol. 1902, 201 col. II 4 sq.

2 πολὺν libri Ferr Mor corr Re Anim 3 καὶ πλείω
 om M 12 τοῦδε coni Mor 14 ἐκεῖ P sed ov suprascr.
 m² ἐκείνων Mor 15 ὁ Λάκων — 16 οὐτ' ἂν om Wolfenb.
 Ferr Mor 18 αὕτη BI in quo tamen gravis supra η erasus
 22 ἄλλων?, ut etiam Boissonadius Anecd. nov. p. 341 coniecit

κοσμουμένων οὐκ ἔστιν ὃ τι μὴ κρύπτεται τῷ παρὰ τοῦδε φωτὶ. μόνη γὰρ ἦδε τιμῶν καὶ βασιλέως ἡρμοσε τύχη.

19. Καὶ περὶ μὲν τοῦ πράγματος αὐτοῦ καὶ τῶν
 5 ἀπ' αὐτοῦ τοῖς μετασχοῦσι γιγνομένων ἀπόχρη τὰ εἰ-
 ρημένα· πλείω μὲν γὰρ ἕτερος ἴσως γ' ἂν εἴποι, μέμ-
 ψιν δ' οὐκ ἂν ἀπειροκαλίας ἐκφύγοι. οἷς δὲ ἡγοῦμαι
 τῶν βασιλέων αὐτὸ πρέπειν καὶ προσέτι γε λυσιτελεῖν,
 ἐνταῦθα ὑπειπὼν ἐπὶ τὰ λοιπὰ βαδιοῦμαι. 20. ἐγὼ
 10 νομίζω τὸν μὲν σὺν τέχνῃ βασιλικῇ τὴν γῆν κατευθύ-
 νοντα καὶ τὰ μὲν Ῥωμαίων κρείττω ποιοῦντα, τὰ δὲ
 τῶν ἀντιπάλων ἀσθενῇ, καὶ τοῖς μὲν εὐφροσύνας πο-
 ρίζοντα, τοῖς δὲ θρήνων ἀφορμὰς περιστάντα, καὶ
 τὰ μὲν εὖ διακεῖμενα φυλάττοντα, τὰ δὲ ὥς ἐτέρως
 15 ἐπανορθοῦντα, τούτῳ μὲν καὶ προσήκειν ἐν τούτῳ γε-
 νέσθαι καὶ κέρδος εἶναι τὴν αἰδίου μνήμην, ὥσπερ
 Θησεῖ καὶ Πηλεῖ καὶ Παλαμῆδει καὶ οἷς ἐμέλησεν ἀρε-
 τῆς. 21. ὅσοι δὲ τὰ μὲν τῶν οἰκείων εἰς φαῦλον κατὰ-
 ρουσι, τὰ δὲ τῶν ἐναντίων αἵρουσι καὶ συνεθίζουσι
 20 νικᾶν μὲν ἐκείνους, αὐτοὺς δὲ φεύγειν, τοὺς δὴ τοιού-
 τους οὐχ ὅπως οἶμαι δεῖν τὴν ἐξ ὑπάτου μνήμην διώ-
 κειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τὸ πρῶτον εὐροῦσι γράμματα
 καταρᾶσθαι καὶ μισεῖν, ὅτι κακῶν ἀπιόντων ἐπελάβοντο
 R 374 καὶ κατέσχον | καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου λήθην ἐκώ-

18 ut Constantius cf. p. 23, 12 sq.

1 ὃ τι] δ V | ται in κρύπτεται in ras P⁴ 5 γινομένων
 V 6 γ' om UIM 7 φύγοι U | δ' Re 8 γε om B |
 λυσιτελεῖν I sed εἶν in ras m² 9 ταῦθ' Cobet Mnem. V 111
 (Coll. 107) 15 προσήκει Ferr Mor 17 παλαμῆδῃ UI
 20 αὐτοὺς CI et (ex αὐτοὺς corr) M² Re αὐτον U | δὲ C sed ἡ
 suprascr f 21 ὑπᾶτων Re 22 το πρῶτον VM τοπρῶτον
 IB et e τὸ πρῶτον corr P³ 23 οντο in ἐπελάβοντο in ras I²
 24 ον in κατέσχον in ras I²

λυσαν. 22. ὅσων γοῦν μαλακῶν ἐν ἀρχαῖς γενομένων αἱ τῶν συνθηκῶν ἀναγνώσεις ἐπεισάγουσι τοῦνομα, συνεισέρχεται καὶ ὁ τῶν κακῶν ὄχλος, καὶ τὸ τέλος αὐτοῖς γίγνεται τῆς λαμπρότητος ζημία. 23. τίσιν οὖν οὕτω συμφέρει καὶ τὴν ἐσθῆτα ταύτην ἐνδύναι καὶ 5 τὸ σκήπτρον ἐνεργεῖν καὶ τὸ φάρμακον μνήμης ἀπαύστου πρὸς τὸ μέλλον ἀφεῖναι; σοὶ καὶ ὅστις σοὶ προσόμοιος ἢ γέγονεν ἢ γενήσεται. παῖδες δέ σοι καὶ παίδων παῖδες καὶ οἱ ἀπ' ἐκείνων τῶν σῶν γένοιντο καὶ ζηλωταὶ καὶ κληρονόμοι. 24. μὴ γάρ μοι πᾶς ὑπάτος γενέσθω βα- 10 σιλεύς, ἐπειδήπερ ἔξεστι καὶ ἔστιν αὐτὸς μὲν ὁ διδούς, αὐτὸς δὲ ὁ λαμβάνων, ἀλλ' ὅς κατὰ τὸν πάλαι τῶν ὑπάτων νόμον οὕτω προὔσθῃ τῆς βασιλείας, ὥς εἰς εὐθύνας καταστησόμενος τῆς ἀρχῆς, οἷος ἡμῖν αὐτὸς δέδειξαι. 25. καὶ γὰρ εἰ μελίων λογιστῶν καὶ τοῦ 15 διδόναι λόγον ἀνθρώπων τισὶν ἢ Τύχῃ, θεοὺς γέ σοι καθῆσθαι νομίζων δοκιμαστὰς ἀξίως τῶν ἐκείνων ὀφθαλμῶν ἅπαντα καὶ πράττεις καὶ λέγεις, ὥς οὔτε τὸν ἥλιον οὔτε τὴν νύκτα λήσω. λαμβανέτω δὲ καὶ πᾶς ὁ βουλούμενος ἐξέτασιν ὁμοίως καὶ νέος καὶ γέρον. 20

26. Ἐρῶ δὲ ἐγὼ φαυλότερος ὑπὲρ ὀξυτέρου ῥήτορος οὐκ ἀπ' αὐτῆς τῆς βασιλείας ἀρξάμενος, ἀλλ' ἐπὶ

6 Plat. Phaedr. p. 274 E. 275 A 8 Il. v 308 17 Dem. c. Mid. § 127 p. 556, 17

1 γεγεννημένων B 4 γίνεται V 5 ὅπως ex οὕτω corr P² 7 ἀφεῖναι corruptum videtur, nisi quid ante πρὸς excidit
10 γινέσθω V γιννέσθω MBI sed in hoc γ in ras m²
11 ἐστὶν Re 13 νόμον e νόμων corr C^s 14 αὐτὸς ἡμῖν B
16 ἢ σὴ τύχῃ coni Re 17 καθῆσθε M sed αι suprascr. m⁵
m⁵ post καθῆσθαι rasura trium litterarum in I | δικαστάς VB
21 δ' Re | ἐγὼ ὁ φαυλότερος V 22 καὶ οὐκ M

τὴν πρώτην ἡλικίαν ἀνευεγκὼν τὴν κρίσιν, ὅπως ταύ-
την φαίνεται προσηκόντως λαβὼν καὶ δείξας ἀρετὴν
ἐπὶ τῆς ἐξουσίας.

R 375 27. | Ὅσα μὲν οὖν παιδαγωγῶν τε ἐγκειμένων
καὶ διδασκάλων φοβούντων ἐδέξατο τῇ ψυχῇ τὰ πρῶτα
τῶν ἱερῶν καὶ τὴν ῥίξαν ἔχοντα, εἰπεῖν παραλείψω.
καὶ γὰρ εἰ μὴδὲ τότε τὸ τῆς προθυμίας ἀπῆν, εἰς γε
τὴν τῶν ἐφεσθηκότων ὀφρὺν ἢ δόξα τῶν πόνων ἔρχε-
ται. 28. ἀλλ' ἐπειδὴ προῦν ὁ χρόνος τὰς μὲν τοιαύ-
τας ἀνάγκας ἔπαυσε, βουλῆς δὲ κύριον ἐποίησεν, ὥσπερ
τὸν Ἡρακλέα, ὑπῆρχε δὲ καὶ διὰ τῆς λείας ἔρχεσθαι
καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύσων εἰς οἶνον ἐκφερόμενον καὶ κύ-
βους καὶ σωμαίων ἔρωτας, ἐπὶ τὸν ὄρθιον καὶ τραχὺν
οἶμον ὀρμᾶ, ποῖ φέρει, μᾶλλον σκοπῆσας ἢ δι' ὅσων
χαλεπῶν. 29. καὶ μέσος δυοῖν βασιλείων ἰδιώτης ἐν
Ἀστακίᾳ καθήμενος, ἔνθεν μὲν ἀνεψιοῦ τοῦ τὸ πᾶν
κράτος ἔχοντος, ἐτέρωθεν δὲ ἀδελφοῦ δευτέρου τᾶξιν
εἰληφότος, ἐπέθετο κτήμασι βασιλείας καλλίοσι, φιλο-

5 Aristid. or. XLII t. I p. 773, 3 Dind. Arist. Vesp. 831. Thesm.
629 (Lob. Agl. 54) 11 Xen. Mem. II 1, 21 11sq. Hes.
op. 288sq. 18sq. Eunap. vit. soph. (Maxim.) p. 47, 26 ed. Boiss.

16 ἀνεψιοῦ] νῦν ἀνεψιὸν λέγει, ὃν ἡμεῖς καλοῦμεν ἐξ ἀδελφον.
λέγει δὲ Κωνσταντίον τὸν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου νιόν C^f
ἥτοι ἐξ ἀδελφον τοῦ κωνσταντίου (κωνσταντίνου A) A (man.
ant.) PI

1 ι in κρίσιν ex α corr C^f 3 οὐπω ὢν ante ἐπὶ exci-
disse coni Re 6 ἔχων εἰπεῖν coni Re probabiliter ἔχων
ἀν εἰπεῖν Sintenis 7 τότε om B 8 ὀφρὺν ex ὀφρῶν corr
IP^s ὀφρῶν reliqui libri edd 11 λέι cum rasura 5 fere litte-
rarum U | ἔρχεσθαι inser I^s et in marg C^p om UMB
14 πῇ M 16 ἀστασία Mor | ἐνθ cum rasura 2 litterarum U
| τοῦ om in rasura 2 litterarum I 18 κτήματι VUIBM
καλλίονι VUIB et e κάλλιον corr M^s

σοφία καὶ λόγοις, οὕτω δὲ ψηφίζομαι παρὰ σοῦ μαθὼν,
 ὃ βασιλεῦ, τοῦ προτιθέντος ἃ μαθὼν ἔχεις ὧν ἄρχεις
 ἔθνων. 30. ὁρῶν δ' ὅτι ῥητορικὴ μὲν τὴν πρὸς τὰ
 πλήθη πειθὼ δημιουργεῖ, φιλοσοφία δὲ περὶ τῶν σε-
 μνοτέρων εἰδέναι ποιεῖ, καὶ νομίσας δεινόν, εἰ περὶ 5
 μὲν τῶν ἱκανῶς διαλέξεται, τὰ μείζω δὲ οὐκ εἴσεται,
 συνῆγεν ἀμφοτέρως καὶ συνεκεράννυε, | τὴν μὲν R 376
 διάνοιαν ὑψηλοτέραν ποιῶν τῇ τῶν οὐρανίων μαθήσει,
 τὴν δὲ γλῶττιαν εἰς δρόμον ἀσκήων τῇ τῶν ῥητόρων
 ὁμιλίᾳ. 31. καίτοι τίς οὐκ ἂν ἀρκούσας ὑπολαβὼν 10
 εἰς εὐδαιμονίαν ἀφορμὰς τὸν πατέρα, τὸν πάππον, τὸν
 θεῖον, τὸν ἀνεψιόν, τὸν ἀδελφόν, τὰς διὰ τὸ γένος
 τιμὰς καὶ θεραπείας καὶ κολακείας, ἐσθίων καὶ πίνων
 καὶ καθεύδων διετέλεσεν ἐπὶ μισθῷ τοῖς δεομένοις
 συμμαχῶν καὶ προστιθεὶς ἀγροῖς ἀγρούς, χρυσῷ χρυ- 15
 σόν, σκεύη σκεύεσι, τᾶλλα τοῖς ἄλλοις; ἀλλ' οὐχ οὗτος.
 32. ἀλλ' ἐπαινῶν Ἀναξαγόρου τὸ τὴν μὲν πατρῴαν
 γῆν ἄσπορον ἀφεῖναι, τὴν ψυχὴν δὲ εἰς καρποὺς πα-
 ρασκευάσαι τῶν μὲν ἡμέλει, τὴν δὲ ἐθεράπευε καὶ
 κτήματος ἑνὸς ἀμετρίαν θαυμάσας, οὐ γὰρ ἀποκρύψο- 20
 μαι, βιβλία πάντα πανταχόθεν ἐξείλκυσσε καὶ τὰ ταμιεῖα
 διηρουνήσατο τούτων μᾶλλον ἢ τὰ τῶν χρημάτων ἔτε-
 ροι. 33. φιλοσοφίας δὲ ἡμμένον καὶ ἐπὶ τὸν ἐκείνης

17 Diog. L. II 3, 2

3 ῥητορικὴ — 5 ποιεῖ citat Macar. fol. 88 5 νομίσας
 εἶναι δεινόν B 6 τῶν <ἐλαττόνων> coni Re | ἱκανῶς inser I³
 | δ' Re 10 τις Re 16 τᾶλλα A | ἄλλοις ἀλλ' Re 17 πα-
 τρώαν ABP sed in hoc i subscr. m³ 19 δ' Re | καὶ inser C^f
 om APV 20 τὴν ἀμετρίαν Re 22 τούτων scripsi e V
 ταῦτα reliqui libri edd 23 τὸν supra τῶν M²

παρακύψαντα λειμῶνα δόξαν περὶ τοῦ θείου παράση-
 μον οὐκ ἐνῆν περιφέρειν, ἀλλ' εὐθὺς τὴν κηλῖδα διέρ-
 ρυψε καὶ τοὺς ὄντας ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος ἐπέγνω πρὸς
 τὴν ἀλήθειαν ἡγεμόνι φιλοσοφία χρησάμενος. 34. ἐκε-
 5 νην ἐγὼ τὴν ἡμέραν ἀρχὴν ἐλευθερίας τῇ γῇ καλῶ
 καὶ μακαρίζω τόπον τε ὃς τὴν μεταβολὴν ἐδέ-
 ξατο, καὶ τὸν τῆς γνώμης ἱατρόν, ὃς κινδύνων τὸν
 κάλλιστον αὐτός τε κινδυνεύσας καὶ τόνδε πείσας μετὰ
 τοῦ μαθητοῦ τὰς Κυανέας διέπλευσεν. 35. εἰ μὲν οὖν
 10 προσεῖχε τὸν νοῦν τοῖς τοῦδε γράμμασιν ὁ ἀδελφός,
 ἦν ἂν νῦν συζυγία προστατῶν, καὶ γὰρ ἦν οἶος οὐ
 R 377 βασιλεύων | βασιλεύοντα νουθετεῖν. ὥς δὲ ὁ μὲν
 ἄκριτος ἀπεληλύθει λέγειν ἔχων τι περὶ τῶν πεπραγ-
 μένων, ἐπὶ δὲ τοῦτον ἐκτεῖναι τὰς μέμψεις ὁ ἐκείνων
 15 ἀπεκτονῶς ἐβούλετο μὲν, ἡπόρει δέ, φόνον μὲν ἔσχεν
 αὐτόν, πλάναις δὲ ἐκάκου δίκας λαμβάνων ὣν ἐγκαλεῖν
 οὐκ εἶχεν. 36. οὕτω δὲ ἄρα τῆς ὑφ' ἐαυτῷ γῆς ἡπί-

1 Eur. Hippol. 1115 6 sq. cf. p. 67, 3 sq. Eunap. l. l.
 p. 47, 11 et 51, 18 sq. 15 Julian. ep. ad sen. pop. Ath. p. 270 D.
 16 Julian. l. l. p. 272 D

1 sq. σημειῶσαι τοῦτο κατάπτυστον (duo ultima vocabula
 postea add.) A

1 δόξαν — 3 ἐπέγνω fere erasa in A 2 περὶ in περι-
 φέρειν in ras I², ἀνα supra περὶ P² | v in διέρρυσσε ex i
 corr I², circumductum et in marg pos. ρυψε M διέρρυσσε
 reliqui libri edd, correxerunt Gasda et Hercher Herm. XII 255
 3 δοκοῦντας Re, quod correxi Mus. Rhen. XXXII 96 | πρὸς —
 9 διέπλευσεν m. posteriore fere exstincta in A 7 ὃς τῶν
 κινδύνων B | τὸ U 10 τούτου UI | ὁ inser C^f 11 νῦν
 om VB 14 κτεῖναι Ferr Mor, quod corr Re | ὁ 'κείνον
 CVUIM ὁκείνον Ferr 15 φόνον UI 16 αὐτόν inserui
 e V om reliqui libri edd | αι in πλάναις ex oi corr C^f ις in
 ras I² πλάνοις VBM 17 rasura 1 litterae ante φ' U |
 η in ἡπίστατο in ras M²

στατο τὴν φύσιν, ὥστε τὴν λῆξιν τῆς Ἀθηνᾶς τὰς
 τῶν Συρρακουσίων ἡγεῖτο λιθοτομίας καὶ λόγων ἐρα-
 στῇ τὸ χωρίον δεσμωτήριον, ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς Θά-
 σον τῶν φιλολόνων τινὰ κομίσας καὶ κελεύσας μένειν
 τήκειν αὐτὸν ἡγοῖτο τῷ τόπῳ, τὰ πάντων ἥδιστα χα- 5
 ριζόμενος ἐν τῇ κολάσει. 37. μᾶλλον δὲ θεῶν τοῦτο
 δῶρον ἦν βουλομένων φίλην τε πρὸ τῆς βασιλείας
 αὐτῷ γενέσθαι τὴν πόλιν καὶ προεισενεγκεῖν χάριτας,
 ὅπως ἂν ἐν τῷ βασιλεύειν ὀφειλέτης εἴη τῇ πόλει, καὶ
 τὸ μέγιστον, ἵν' Ἀθήνηθεν ἐπὶ τὸ σκῆπτρον ἰὼν φέ- 10
 ρηται παρὰ τῆς Ἀττικῆς, ὥσπερ ἄλλο τι τῶν ἐκεῖ φυο-
 μένων, τὸ κρατεῖν βαρβάρων. 38. ὁ μὲν οὖν δαίμων
 καλῶς ταῦτα διώκει τῆς οἰκουμένης προμηθούμενος, ὁ
 δ' ἡσυχίας ἐπιθυμία βασιλείαν ἔφευγε, μόνος ἀποδιδρά-
 σκων τὸ παρὰ τῶν ἄλλων θηρευθέν, στέφανον καὶ 15
 βασιλείαν τὴν τότε. τεκμήριον δέ, πλειῶ μὲν ἀφῆκε
 δάκρυα καλούμενος ἐπ' αὐτὴν ἐχόμενος τῆς ἐν ἀκρο-
 πόλει κιγκλίδος, ἢ τις ἂν ἐπὶ κώνειον ἀγόμενος, ἥδι-
 στα δ' ἂν | πτερωθεὶς ἐξαίφνης εἰς Ὑπερβορέους R 378
 ἀπέδρα. στρέφων δὲ παρ' ὅλην τὴν πορείαν λογι- 20
 σμούς, εἴ πως ἀποκρούσαιο τὴν πολύευκτον ἀρχήν,

1 Aristid. Panath. I p. 161, 12 Dind. Thuc. VII 86, 1. cf.
 or. XIII p. 69, 11 sq. 16 sq. Iulian. l. l. p. 275 A

1 ξ in λῆξιν in ras I² 2 ρ alterum in συρρακουσίαν
 erasum P συρακουσίαν CVBM Mor | λ et θ in λιθοτομίας in
 ras I² 3 ὥσπερ in ras I² 5 ἡγεῖτο BM Ferr Mor | πότω
 U 13 καλὸς U | διώκει U προδιώκει B | ὁ δ' PVIBM

14 δὲ Re | ἔφευγεν CA Ferr Mor 15 θηρῶ^{εὐ}θέν AC sed in
 hoc εν suprascr. f θηραθέν UBP sed in hoc α in ras m³, et
 Re | στέφανον scripsi coll. p. 34, 1 καὶ φόνον libri edd καὶ
 φθόνον καὶ βασκανίαν ἐνόμιζε τὴν βασιλείαν τὴν τότε coni Re |
 καὶ om in rasura 3 litterarum B 18 τίς BM

οὐ πρότερον ἐξέληξε, πρὶν θεῶν τις ἐπελθὼν μετέ-
 στησε τὴν βουλήν καὶ τὸν ὄκνον ἀφείλε διαρρηθὴν
 ἐπιτάξας ὑπομεῖναι τὴν λειτουργίαν. 39. μάρτυρα δὲ
 τῆς ὁσιότητος αὐτὸν εἶχε τὸν ἐχθρόν. ἵνα δὲ μὴ
 5 θανμάσῃ τις ἐχθρόν ἀκούων τὸν κοινοῦμενον τῆς ἀρ-
 χῆς, ἐρῶ, τίς ἦν ὁ τῆς κοινωνίας νοῦς. ἐκεῖνος γὰρ
 οὐχ ὅπως τινὰς ἀνθρώπων ἡδέως ἂν εἶδεν ἐν θρό-
 νοις βασιλικοῖς ἢ τοῖς ἀλουργοῖς ἐσθήμασιν, ἀλλ' οὐδ'
 ἂν ὀνειράτα ταύτην ἔχοντα τὴν θείαν μετρίως ἤνεγκεν
 10 ἄν. πόθεν οὖν μετέδωκεν ὧν περιείχετο; 40. κακῶς
 ἔπασχεν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πανταχοῦ, καὶ τὸ περικεί-
 μενον τοῖς Ῥωμαίων ὄροις Μυσῶν λείαν ἐπεποίητο
 τὰ τῇδε, μάλιστα δὲ τὸ περὶ τὴν ἐσπέραν ἐπόνει, καὶ
 μικρὸν ἦν στρατηγὸς εἰς ἐπανόρθωσιν, ἀλλ' ἔδει βα-
 15 σιλέως ἐπισχῆσοντος τὸ ρεύμα. 41. δραμεῖν μὲν οὖν
 αὐτὸς οὐκ ἠπίστατο, κοινωνὸν δὲ τῆς ἀνάγκης καλού-
 σης τοὺς ἄλλους ὑπερπηδήσας τὸν ἡδίκημένον αἰρεῖται,
 τοῦ μὲν αἵματος ὀπόσον ἐξέχεεν οὐκ ἐπιλεησμένος,
 πιστεύων δὲ τῷ κατηγορεῖν ἔχοντι μᾶλλον ἢ τοῖς ὀφεί-
 20 λουσι χάριτας. καὶ οὐκ ἐψεύσθη. λαβὼν γὰρ Ἀθη-

1 Soph. El. 1312 10 cf. Epitaph. t. I 533 10 R. Amm.
 Marc. XV 8, 1 12 cf. t. I 476, 6

8 ἀλουργεὶς κρεῖττον ἢ πορφυροῦν B² (cf. Thom. M. s. v.)

1 πρὶν] ἢ Re 5 τὴν ἀρχὴν V 7 ἐν — 8 ἐσθήμασιν
 citat Thom. M. p. 17, 17 s. v. ἀλουργόν, οὐ πορφυροῦν. Λιβά-
 νιος ἐν τῷ ὑπατικῷ· ἐν κτλ. 8 ἀλουργοῖς ex ἀλουργοῖς corr M
 ἀλουργοῖς ex ἀλουργοῖς B cf. I 586, 1 R 9 ἄν om V 11 πα-
 ρακείμενον VP sed in hoc ara in ras m³ et in infima pagina
 manu posteriore scriptum: ἐν τῷ τοῦ δεινὸς περικείμενον
 παρακείμενον praeferendum censet Gasda 12 ἐπεποίητο M
 14 πρὸς B 18 ante τοῦ rasura 4 vel 5 litterarum in I |
 ἐξέχε cum rasura 2 fere litterarum U | οὐκ om U 20 ἀθη-
 ναῖον VB

ναίων λογισμὸν καὶ τὸ στήθος πλήξας καὶ κελεύσας
μὴ μνησικακεῖν οἷος ἦν | ἀδόλως συμπονεῖν. R 379

42. Αἱ μὲν πρὸ τῆς βασιλείας εὐθῦναι τοιαῦται,
πάντα ἂν λογιστὴν ἐπαινέτην λαβοῦσαι. δοκιμάζωμεν
δὲ καὶ τὸν κυβερνήτην τὸν ἤδη κινοῦντα τοὺς οἰακάς. 5
ὁ μὲν οὖν ἐκπέμπων ἐπὶ πολεμίους εὖ πράττοντας οὐ
νίκην αἰτῶν οὐδὲ κράτος οὐδὲ ἀριστεύειν ἐξέπεμπεν.
43. εὐθὺς γὰρ αὐτῷ μετὰ μελὸς εἰσῆει λογισμὸν οὐκ
ἔχων, ἐπεὶ καὶ οὓς συναπέστειλεν ἐν τάξει συμβούλων,
κωλυτὰς ἔργων γενναίων, οὐ παραινέτας ἐξέπεμπε, 10
Φοίνικα δὲ ἐξαιρῶ τοῦ λόγου, τοιγαροῦν εὐθὺς ἀφείλ-
κετο, μᾶλλον δὲ ἐφοβεῖτο τὴν τοῦ συνάρχοντος εὐκλειαν
ἢ τὴν τῶν ἐναντίων ὕβριν, καὶ τὸ μὴ τοῦτον ἐπαινε-
θῆναι τοῦ πληγῆναι τοὺς πολεμίους ἡδιον ἦν. 44. ἀλλ'
ἐκείνου κατηγορεῖν ἐμοὶ μὲν οὐχ ἡδύ, τῷ λόγῳ δὲ 15
ἀνάγκη. διαστῆσαι γὰρ τὴν εὐφημίαν ἀπὸ τῶν μέμψεων
οὐκ ἔστιν. ὀρμηθεὶς τοίνυν ἐξ Ἰταλίας σὺν ὀπλίταις
ἐλάττοσιν ἢ τετρακοσίοις ἐν ἀκμῇ τοῦ χειμῶνος, τὴν
δὲ τῆς ὥρας ὑπερβολήν, ἣν ἐνιαυτοῦ κύκλος ἐφύσθησι
τοῖς τόποις, οἱ μὲν ὕμῳ ἠνεγκαν, οἱ δὲ ἀκηκόασι, 20

1 Aesch. de fals. leg. § 176. c. Tim. § 208. Andoc. de myst.
§ 79. 81. 90. | Od. v 17 cf. Decl. Cephali Herm. IX 56, 1 sq.
8 Thuc. VII 55, 1 11 Σαλοόστιον Iulian. l. l. p. 281 D sq. cf.
Mommsen Herm. XXXVI 535 | Plat. Phaedr. p. 242 B. Rep. VI
p. 492 E. Conv. p. 176 C. 17 sq. Iulian. l. l. p. 277 D

4 λογισμὸν C sed στήν supraser. f | δοκιμάζωμεν V
5 δὲ ἤδη καὶ τὸν κυβερνήτην κινοῦντα B 8 αὐτὸν B
11 δ' Re ἐξαιρῶ scripsi auctore Gasda ἐξαίρω libri edd |
τοῦ fortasse cancellandum, ut deest in V et locis Platonicis
supra allatis 12 δὲ] γὰρ VB et in ras I²M 15 οὐ in
ἐκείνου in rasura 4 fere litterarum I² ἐκείνου μὲν C (sed in
hoc μὲν del f) APBM Re 16 ἀπὸ om B 20 ἡμῶν V et
coni Mor

σὺν εὐχαῖς μὲν ἐπέβη τῆς ὁμόρου, γῆν δὲ ὁρῶν Γαλα-
 τῶν μὲν καλουμένην, ἔσπαρμένην δὲ ὑπὸ βαρβάρων,
 οἱ μετὰ τῆς πρότερον ἀρουμένης καὶ τὰς πόλεις αὐτὰς
 κατενεγκόντες ἐγεώργουν, τὸν χειμῶνα μὲν ἀνήλυσκεν
 5 εἰς βουλήν, ὥς δὲ τῆς ὥρας ἐπὶ τὰ ἔργα καλούσης
 ἔβόα μὲν αὐτὸς καὶ συνῆγε καὶ συνεκρότει καὶ παρε-
 θάρρυνε τοὺς ἐπιτηχότας, ὑπεσκέλιζον δὲ τὴν ὁρμὴν
 οἱ ἱππαρχοὶ καὶ λοχαγοὶ καὶ ταξίαρχοι πληροῦντες ἐν-
 9 τολὰς δεσπότου, νικᾷ νίκην ἡμῖν ὁ βασιλεὺς πρὸ |
 R 380 τῆς ἐν τοῖς ὅπλοις τὴν ἀπὸ τῆς καρτερίας καὶ τοῦ
 ταῦτα πράως ἐνεργεῖν, κἀνταῦθα τὸ τῆς παιδείας ἀπὴν-
 τα κέρδος, Ἡρακλῆς τε χεῖρονος ἀνδρὸς ὑπακούων
 Ἄρης τε ἐνιαυτοῦ πλέον ὑπ' ἀνθρώπων ἐμπλήκτων
 δεθείς. 45. ἀλλὰ γὰρ ἔδει καὶ τὸν Ἄρη λυθῆναί ποτε
 15 καὶ τοῦτον. ὥς γὰρ ὁ μὲν ἐν τοῖς κωλύμασιν ἔστεινε
 μὲν, οὐκ ἠρεθίζετο δέ, τὰ δὲ πράγματα ἀπωλώλει,
 τοῖς δὲ βαρβάροις ἠϋξάνετο τὸ φρόνημα, τῶν δ' ἐπη-
 ρεαζόντων ὁ κίνδυνος οὐκ ἠνείχετο, λαβῶν οἴμαι δύνα-

1 cf. Epitaph. t. I p. 534, 4 R 1 sq. Iulian. l. l. p. 278 D sq.

4 Amm. Marc. XVI 2, 1

5 sq. Iulian. l. l. p. 278 A sq.

12 Od. λ 621. Π. τ 132

13 Π. ε 385 sq. cf. ep. 1186.

17 Amm. XVI 12, 2

18 λαβῶν] ταύτην τὴν μετοχὴν ἀναπόδοτον εἶασε διὰ τὸ
 ἠναγκάσθαι πολλὰ διὰ μέσου εἰπεῖν. οὕτω δὲ καὶ Ἀριστείδης
 ἐποίησεν εἰς τὸν πανηγυρικὸν ἐν Κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ εἰπών·

4 ἐγεώργουν inser I³ | μὲν inserui e VUIBM 5 ὥρας
 B | τὰ ἔργα e τῷ ἔργῳ corr A² 8 ἱππαρχοὶ VUI | ἐντολήν V

11 πράως APIBM | post ἐνεργεῖν comma posui, ut κἀν-
 ταῦθα — κέρδος parentheses loco sit 12 post κέρδος lacu-
 nam qua ἀναπέφηνε γὰρ ἡμῖν vel simile perierit, statuit Re

14 ἄρην VUIM 15 ἐπὶ V et in ras I² 16 ω prius in

ἀπωλώλει in ras P³ ἀπόλλώλει A ἀπολώλει CUB edd 17 δὲ V

18 οἴμαι] οἴχεται vel ἥει?

μιν μικράν τε καὶ πολιορκεῖσθαι μαθοῦσαν. 46. ὑμεῖς
 μὲν ἴσως ἐπιθυμεῖτε καὶ παράταξιν ἀκούσαι καὶ στρατο-
 πέδου φύσιν καὶ κέρας ἐκάτερον καὶ φάλαγγα καὶ
 παράκλησιν καὶ τῶν ἐναντίων τέχνας καὶ στρατὸν
 φανερόν καὶ κρυπτομένους λόχους καὶ προσόμιον συμ- 5
 βολῆς καὶ ζέουσιν μάχην καὶ τραυμάτων εἶδη καὶ
 φυγὴν καὶ δίωξιν καὶ γῆν ἀφανῆ νεκροῖς, ἐγὼ δὲ τὴν
 μὲν τῆς διηγήσεως ἀκρίβειαν, ὅταν καὶ περὶ τῶν ἄλλων |
 ἱκανῶς διεξίω, κομιῶ· νῦν γὰρ δὴ πάντα συντέ- R 381
 τηται, καὶ ὁ λόγος ἔοικε σκιρτήμασι τῇ πανηγύρει 10
 πρέπουσιν. 47. ὥσπερ οὖν Ὀλυμπιονίκης οἴκαδε σπεύ-
 δων ἀπὸ τῆς Πίσης ἐρωτώμενος ὑπὸ τῶν ἐντυγχανόν-
 των τῆς νίκης τὸν τρόπον τοῦτο μὲν ἀποδάσειν ὑπ-
 ισχνεῖται, συγχάριεν δὲ αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν ἀξιοῖ
 δεικνὺς ἅμα τὸν στέφανον, οὕτω καὶ νῦν τὰ ἀπὸ τοῦ 15
 πολέμου λέγομεν ὑπερβάντες τὰς μάχας. 48. καρπου-
 μένων γὰρ τὴν ἡμετέραν τῶν βαρβάρων καὶ πόλεις
 μὲν πέντε δεούσας πεντήκοντα καθηρογκότων, ἀποτε-

1sq. cf. Epitaph. t. I p. 540, 20 sq. R. Amm. XVI 12, 7sq.
 17 Julian. l. l. p. 279 A

(= II 129, 11 Keil.) οὕτως ἄρα καὶ ὑμεῖς πᾶσιν ἀνθρώποις
 ὧν ἐδεήθησαν παρασχόντες ἐπιστάντες αὐτοὶ τελευ-
 ταῖοι, πρὸς αὐτό γε ἦκω τὸ κλυδώνιον, πῶς ἂν εἴποιμι
 ὅσον βοῦλομαι, ἀλλὰ τοσοῦτον ἂν εἴποιμι, ὅσον εἰπὼν
 συγγνωίην ἐμαντῶ. P m. rec. (3?) IB²

1 τε inser A² | post μαθοῦσαν lacunam maiorem statuit
 Gasda 4 καὶ κατὰ τῶν B 5 συμβ λῆς cum rasura 2
 litterarum U 7 ανῆ in ἀφανῆ in ras I² 10 ὁ inser
 A² | τῇ inser A² 12 πίσης VIM et e πίσης corr P³B²
 13 τὸ τρόπαιον B 14 δ' Re | αὐτῷ Re 16 ε alterum in
 ὑπερβάντες in ras I² 18 η et ων in ἀποτετμημένων in ras P²

τμημένων δὲ τῆς γῆς τὸ πλεόν καὶ κεκτημένων, τῶν
 δὲ φανερωτάτων ἐν Γαλάταις γενῶν οἰκτρῶς ἐκεῖ δου-
 λεύοντων, ἥδη δὲ μελῶ περινοίαν τῶν πολεμίων εἰλη-
 φότων ὁ στρατηγικώτατος οὗτος καὶ τῶν ἀφ' οὗ γεγό-
 5 νασιν ἄνθρωποι πολέμων γέμων οὐ φορητὸν ἡγησά-
 μενος, εἰ πλείους μὲν <χιλίων> τριῆρεις ἐνίκων περὶ
 Σαλαμίνα τριακόσiai, τὸ δὲ τῶν βαρβάρων νέφος αὐ-
 τὸς σὺν ὀλίγοις μὴ τρέψαιτο, προσπίπτει μὲν ὡς ἀγα-
 πῆσων, εἰ τῆς χώρας ἐξελάσειεν, ἢ νίκη δὲ αὐτὸν ἐπὶ
 10 τὴν ἐκείνων προήγαγε καὶ διαβὰς Ῥῆνον ποταμόν,
 R 382 ὕδωρ ἐλέγχον ἐκ τῶν γεννωμένων ἀδικίαν | μητέ-
 ρων, φιλονεικήσας ζῶντας λαβεῖν εἰδὼς ἀγαλλομένους
 θανάτῳ τοσούτους σαγηνεύσας ἤγαγεν, ὥσθ' ἡμῖν μὲν
 ἐπίπνονον τὴν ἐκείνων γενέσθαι τροφήν, τοῖς δὲ ὑπο-
 15 λειφθεῖσιν ἄφθονον τὴν οἴκοι προκεῖσθαι. 49. δείσας
 δὲ τὸ τῆς νίκης μέγεθος καὶ τὴν τοῦ ἔργου λαμπρό-
 τητα μᾶλλον ἢ τοὺς ἐν τῇ μάχῃ κινδύνους οὐ προσέ-
 θηκε τῷ τροπαίῳ πομπὴν καὶ ταῦτα ἐν δεσμοῖς ἔχων
 τὸν ἄρχοντα τῶν πολεμίων, οὕτως ἐπεξῆλθε κρατῶν,

3 Aristid. or. t. I p. 229, 10 D 6 Aesch. Pers. 338 sq. Her.
 VIII 48 et 66 11 cf. διήγημα IV 1110 R 13 Iulian. l. l.
 p. 280 Csq. 18 sq. Iulian. l. l. p. 279 Csq.

1 *on* in πλεόν et καὶ in ras 2 litterarum *P*³ (καὶ *m*¹ omis-
 videtur) 2 „malim ἐκείνοις“ Re 4 ἀφοῦ *V* 6 μὲν om
 Re | χιλίων inserui (Mus. Rhen. XXXII 92) praeunte Re („desi-
 deratur χιλίων aut χιλίων καὶ διακοσίων“) cf. II 180, 14 R

νέφος

7 ἔθνος *AP* 9 δ' Re | αὐτὸν ex αὐτῶν corr *A* (radendo)
 et *P*³ 11 δι in ἀδικίαν in ras *P*³ ἀτυχίαν coni Mor num
 κακίαν vel αἰκίαν? 12 δὼς in εἰδὼς in ras *P*³ 13 μὲν
 inser *P*³ om *AU* 14 δ' Re 19 ἐπεξῆλθε scripsi e *VUI*
 (qui in margine habet γρ' ἐπῆλθε) *BM* et *P* sed in hoc πεξ
 in ras unius litterae *m*³ ἐπῆλθε *A* edd ἐξῆλθε *C* sed ἐπ supra
 ἐξ pos. *f* „malim ἐπανῆλθε“ Re

οὐδὲ κύπτοντα τοῖς πεπορθημένοις ἔδειξεν οὐδ' ἐπι-
κατέσφαξε ταῖς κειμέναις τῶν πόλεων τὸν κατενεγκόντα
καλλωπιζόμενος τῷ φόνῳ, ἀλλ' ἀναμνησθεὶς Ἀχιλλέως,
ᾧ τὸ νικᾶν ἤρκει, παρεχώρει τῶν λοιπῶν τῷ πρεσβυ-
τέρῳ πανταχοῦ τὰς ἀφορμὰς παραιρούμενος τῶν φθό- 5
νων. 50. οἰηθεὶς δέ, ὅτι τὸ χρῆμα τῶν πόλεων οὐ
ταυτόν ἀνθρώπῳ πάσχει, τοῖς μὲν γὰρ ἄλυτος ἡ τε-
λευτή, τὰς δὲ ἔστιν ἀναβιώσασθαι, χεῖρα ὀρέγει ταῖς
κειμέναις. αἱ δὲ ἀνίσταντο καὶ ἀντίκα κῆρυξ διέπλει
τὸν ποταμὸν κελεύων ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν κατιέναι 10
τοὺς ἐαλωκότας, οἱ δὲ ἔθεον, οὐκ ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς
λυθεῖς, ἀλλ' οἱ μὲν ἔμενον [οἱ] ἐκείνων, οἱ δὲ ἐπανή-
εσαν ὑπὸ τῶν ἐλόντων προπεμπόμενοι. | οὕτως αὐτοὺς R 383
ἐπαίδευσε πάντα ὑπακούειν ἢ μάχη. 51. εἰ δὲ τὸ προσ-
θεῖναι πόλιν ταῖς ἀρχαίαις εὐεργεσίαι κοινὴ τοῦ τῆς 15
οἰκουμένης ἀύξανομένου σώματος, τό γε τὰς ἀνηρη-
μένας ἀποδοῦναι πόσῳ λαμπρότερον; ἐν ᾧ καὶ τὴν
γῆν ἔστιν οἰκίζειν καὶ τὴν αἰσχύνην λύειν. οὐ γὰρ
τὸ μὴ ποιῆσαι τὴν οὐκ οὔσαν δεινόν, τὸ δὲ τὴν πρὶν

3 Π. ι 330 sq.

6 Lucian. Char. § 23

1 οὐδὲ UI | ἐπικατέσφαξε U 5 τὸν φθόνον V „malim
aut τὸν φθόνον aut τῶν φθονούντων“ Re θ in φθόνων ex o
corr I² φ ὄνω U 6 τὸ χρῆμα — 8 ὀρέγει citat Macarius
Chrys. fol. 88^r 7 ἢ om Macar. 8 ταῖς M | ἀναβιώναι V |
χεῖρα] εἴ τις χεῖρα Macar. 9 ~ in κῆρυξ erasus in M κῆρυξ
VP sed in hoc acutus in ras m³ 10 σφέτερον Cobet Mnem.
V 111 (Coll. 107) | ἐαυτῶν Re 12 οἱ cancellis inclusi ἐπι-
λελησμένοι κείνων coni Re ἐκείνων Re 'κείνων libri Ferr
οἰκείων Mor | δ' Re 13 πεμπόμενοι B 15 ἀρχαίαις ex
ἀρχαῖς corr I² 16 ἀύξανομένου scripsi e CVIBM αὐξομένον
APU et suprapos. C' edd 16 τό cum rasura unius litterae
(ν, ut videtur) P 17 ἀποδοῦναι inser I² 19 ἐνεργον ante
ποιῆσαι inserendum coni Re, πόλιν ego | γῆν τὴν Re Anim

οὔσαν περιιδεῖν ἐροισμένην διπλῆς ἐντεῦθεν περι-
 ισταμένης ζημίας, ὄνειδῶν τε καὶ βλάβης. ὥς ἐκεῖνό
 γε τὸ πτώμα φαινόμενον τοῖς τε βαρβάροις ἂν ἦν
 εἰς τόλμαν παράκλησις τοῖς δ' ἡμετέροις εἰς ἀτολ-
 5 μίαν ἀνάγκη, κὰν εἰ μὴ νῦν, ἀλλ' ὕστερόν γε τοὺς
 μὲν ἂν ἔθελξε, τοὺς δὲ παρώξυνε. σὺ δ' ὅπως οἱ μὲν
 αἰὲ τρέμοιεν, οἱ δ' αἰὲ θαρροῖεν, τρόπαιον ἀκίνητον
 τὰς πόλεις ὥρθωσας. 52. καὶ διὰ τὴν σὴν καὶ γνώ-
 μην καὶ τύχην καὶ μόχθους καὶ τέχνας οὐ καθ' ἑκά-
 R 384 τερον τοῦ πολέμου | τὸ στόμα τοῖς βαρβάροις ὑπῆρχε
 11 κρατεῖν, ἀλλ' οἱ μὲν ἔδρων, οἱ δὲ ἔπασχον, ἔπασχον
 μὲν οἱ περὶ Ῥῆνον, ἔδρων δὲ οἱ περὶ Τίγρητα, καὶ τῇ
 μὲν εἰσέρρεον, τῇ δὲ ἐπιπτον· οἷόν τι περὶ Ποτίδαιαν
 γενέσθαι φασὶν Ἀριστέως μὲν τοῦ Κορινθίου τρεψα-
 15 μένου τὸ καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐλαύνοντος, θατέρον δὲ
 κέρως, ἕως εἰς τὸ τεῖχος κατεκλείσθη, φεύγοντος.
 53. εἰ δὲ μὴ σὺ τότε ἀντέκρουσας, οὐδὲν ἂν ἐκώλυνσε τοὺς
 βαρβάρους ἑκατέρους τὴν ἐν ποσὶν αἰὲ κτωμένους περὶ
 τὸν Βόσπορον ἀλλήλοις τελευτῶντας συμμίζαι. νῦν δ' ἡ
 20 τῶν ἑτέρων ἦττα τοὺς μὲν ἀπώλεσε, τοὺς δὲ φροντίζειν
 ἐποίησε καὶ συνεσκίασε τὴν ἀπὸ τοῦ νικᾶσθαι Ῥωμαί-
 οους αἰσχύνην φήμης φήμην παραμυθουμένης καὶ λόγου
 λόγον καταλαμβάνοντος.

13 Thuc. I 62, 4
 23 Plat. Theaet. p. 172 B

18 Thuc. III 97, 1. cf. t. I 475, 9

4 δ' Re 6 δὲ Re 7 οἱ PVIBM 8 τύχην καὶ γνώ-
 μην Ferr Mor 11 et 12 δ' Re 13 εον in εἰσέρρεον, quod
 scripsi auctore Re, in ras P³I³ εἰσέρρει cum rasura 2 litte-
 rarum U εἰσέρρει reliqui libri edd 15 καὶ inser I³
 17 ἐκώλυε B 18 καὶ ante περὶ C sed del s 19 συμμίζαι]
 de hac scriptura diserte agam 21 τοῦ <τοὺς νικηφόρους>
 νικᾶσθαι coni Re Anim

54. Σὺ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ τροπαίου πάλιν ἐπὶ τὰς Μούσας ἐτρέπον, καθάπερ ἀθλητῆς ἐπὶ παλαίστραν ἀπὸ στεφάνου, καὶ τὰ ὄπλα καταθέμενος ἀνελάμβανες τὰ βιβλία, παρ' ὧν ὀρμηθεὶς καὶ τὴν νίκην ἀνείλου· πλήθει γὰρ ἀντιταττομένη σοφία κρείττω ποιεῖ τὸν 5 συνετώτερον. 55. ἀφικνοῦνται δέ σοι τῆς δόξης αἰρομένης οὐκ ὀρχησται καὶ μῖμοι γέλωτος ἀφορμὰς κομίζοντες οὐδ' αὐληταὶ καὶ κιθαρωδοὶ δελπνῶν χρησίμους ἐξελαύνοντες | λόγους, ἀλλὰ σμήνη τε ῥητόρων καὶ R 385 φιλόσοφος Ἀθήνηθεν, καλὸς μὲν ἰδεῖν, καλλίων δὲ 10 χρῆσασθαι, πλείστον μὲν ἀνθρώπων ἔχων νοῦν, ἐν δὲ λόγοις ἄριστος εἶναι μᾶλλον ἢ δόξαι βουληθεὶς. 56. ὅς τὰ μὲν ἐπαινέσας, περὶ δὲ τῶν συμβουλευσάμενος ἀπηλλάττετο δῶρον λαβών, ὃ μόνος βασιλέων δέδωκας, ἔπη τὸν ἄνδρα μηνύοντα. εἰ δὲ Πεισίστρατον ἐπαι- 15 νοῦμεν ὑπὲρ τῆς τῶν ἐτέρῳ πεποιημένων συλλογῆς, ποῦ θήσομεν τὸν Ὀμήρου μιμητήν;

57. Ἀλλὰ γὰρ οἷς τοὺς πολεμίους ἐξέκοπτες, μετὰ

10 Πρίσκος? cf. Iulian. ep. 3. 71. Eunap. vit. soph. p. 65, 7 ed. Boiss. Liban. vit. § 123 t. I p. 142, 6

1 τοῦ om UI 5 inter ἀντι et ταττομένη rasura 4 litterarum in I ἀντιπαραταττομένη UM 6 δόξης AP, in marg γε^{αι} τῆς τύχης A²P³ τύχης C, in marg γε^{αι} δόξης f τύχης Ferr Mor | ἐρωμένης Re Anim 7 μῖμοι VUM 8 οὐδὲ VM 10 καλὸς e καλῶς corr C^r 11 πλείστον scripsi e VIBM cum Cobeto Mnem. V 111 (Coll. 107) πλείστων reliqui libri nisi quod πλείστ cum rasura 2 litterarum habet U, edd 13 συμ ante βουλευσάμενος inser A² 14 post δ rasura 1 litterae, ut videtur σ, B | βασιλέων e βασιλεύων per rasuram corr C 15 num ὑμνοῦντα? 16 ἐτέρῳ ex ἐτέρων per rasuram corr I ἐτέροις M sed οἷς in ras ὀμήρῳ B | πεπονημένων M 17 μι in μιμητήν in ras I²

τῶν κρατουμένων τὸν διὰ σοῦ νικῶντα ἡνίας. οὕτω
 δύσμαχόν ἐστι νόσημα φθόνος καὶ τὴν τῶν ὠφελούν-
 των δύναμιν ὁ κερδαίνων μισεῖ. ὃς δὴ καὶ τότε ἐπὶ
 τόνδε πάλαι πεφυτευμένος ἀνέδραμε καὶ τὸν σπινθῆρα
 5 προήγαγεν εἰς φλόγα. 58. τὸ πρῶτον ἐψίλωσε φίλων,
 ὥς βλάψων ἐν ταῖς βουλαῖς, ὁ δὲ ἦν ὁμοίως εὐβουλος,
 μετὰ ταῦτα χειρὸς συχνῆς, ὥς ἀσθενῇ ποιήσων, ὁ δὲ
 ἦν οὐδὲν ἥττον ἰσχυρός. πάντας ἐκάλει τὰ Περσικὰ
 προῖστιάμενος, εὐφημότατα ἀνθρώπων ἐκδιδούς μετὰ
 10 τοῦ βασιλέως τὰς πόλεις. ὁ δ' ἦν μὲν πέρα τοῦ με-
 τρίου πρᾶος, ἐρῶ γάρ, καὶ βαδίζειν ἐκέλευεν, οἰμωγαὶ
 R 386 δὲ γυναικῶν | ἀντελαμβάνοντο τῶν σωμαμάτων. αἷς
 ἀναπεπνευκνίαις ἄρτι κῦμα δεύτερον συνίστατο, τὸν
 δὲ οὐδὲ ταῦτα ἀντιτείνειν ἔπειθε. 59. πῶς δὲ μέγας
 15 γίγνεται βασιλεύς; ἐνταῦθα γάρ μοι δοκοῦσιν ὀξύτερον
 βλέψειν οἱ κριταί· οὐτ' ἐβιάζετο στρατιώτης οὐθ' ἡτ-
 τᾶτο στρατιωτῶν βασιλεὺς οὐδ' οὕτως ἐπεπαίδευτο
 τὸ ἀρχόμενον κακῶς, ὥστε τὸν ἄρχοντα γνώμῃ προσ-
 πεσὸν ἄγειν. ἀλλὰ τίς δὴ λόγος ἀληθέστερος; θεὸς

5 Iulian. l. l. p. 283 C

15 Plat. Rep. X p. 595 E

1 κρατοῦντα B | οὕτω — 3 μισεῖ citat Macar. fol. 88^v
 ὀντως Macar. 4 πάλαι om B 5 τοπρῶτον APVIBM
 7 μεταταῦτα PVIB 8 πάντα B sed α in ras m²
 προφασιζόμενος
 9 προῖστιάμενος I 10 ὃδ' PVBM | α in πέρα in ras I²
 11 πρᾶος APBM | ἐκέλευεν M 12 γυναικῶν, αἰ Mor
 13 συνίστατο A, in marg γρ^{αι} προῖστατο ut Ferr Mor
 προῖστατο C, in marg γρ συνίστατο f 14 οὐδὲ scripsi e
 VUIM ut conī Re οὐ reliqui libri edd 15 γίγνεται μέγας
 U γίνεται CVB Ferr Mor 16 βλέψειν scripsi e VBM
 βλέπειν reliqui libri sed in βλέψειν corr I², et edd | οἱ κρείτ-
 τους Re Anim 17 οὐθ' conī Re fortasse recte 18 ὃν in
 προσπεσὸν in ras I² 19 ἀλλὰ τίς et ἀληθέστερος; scripsi auc-
 tore Re ἀλλὰ τις et ἀληθέστερος. libri edd | θεὸς scripsi coll
 p. 31, 9 et Iul. l. l. p. 284 D οἶος libri edd οἰωνὸς conī Re

μὲν ἐξώρμησεν ἐκείνους οὐδὲν προεσκεμμένους, ἀλλ' ἔφθασε τὸν λογισμὸν ἢ φωνή. θεοῦ δὲ τοῦτο. πρόσ-
 ταξις ἦκεν ἀδελφῇ τῆς προτέρας προστιθεῖσα θαλατ-
 τίῳ χλαμύδος βαφῇ λιθοκόλλητον ταινίαν | φέρου- R 387
 σάν τι καὶ αὐτὴν καρποῦ θαλαττίου. ὁ δὲ ἔβλεπε 5
 πρὸς οὐρανόν, καὶ ἦν ὁμοίως ἢ τε δόσις ἢ τε λῆψις
 ἄμφω βουλῇ δαιμόνων. 60. ὥσπερ οὖν οὐ τῆς Πυ-
 θίας ἡγοούμεθα τοὺς χρησμούς, ἀλλὰ τοῦ πέμποντος
 ἐπὶ τὸ στόμα τὰ λόγια, οὕτω νῦν τῶν ἐκείνους τε
 κεκινηκότων τοῦτόν τε πεπεικότων κοσμήσαι τὴν κεφα- 10
 λὴν κεκρίσθω μᾶλλον τὸ ἔργον ἢ ὧν τὰς γνώμας ὥς
 ἐβούλοντο διέθησαν. εἰκὸς γέ τοι τοὺς ἐπινεύσαντας
 ἔρωταμένους καὶ τὴν γένεσιν ὥς καλῶ τῷ πράγματι
 παρασχεῖν. ἄδικον μὲν γὰρ τιμὴν οὐκ ἂν ἐπῆνουν,
 δικαίαν δ' ἂν εἰσῆγον. 61. οὐ μὴν τό γε νεῦμα τῶν 15
 θεῶν ἔρμαιον ἐγένετο τῷ τετιμημένῳ, καθάπερ πάλαι
 ταύτην ἐν αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίαν τρέφοντι, ἀλλ' ὥς ἂν
 τις τῷ βραχυτέρῳ χαίρων, ἔμελλεν, ὥκνει, περὶ τὸ
 πρόσθεν μέτρον διέτριβε, τὴν ἐνθένδε ψῆφον μετὰ τὴν
 ἄνωθεν ἔμενε. τὸν δὲ ἔκαμπτεν οὐδέν. 62. ἕως μὲν 20
 οὖν ὑπῆσαν ἐλπίδες καταλλαγῶν, ἀνεῖχεν. ἐπεὶ δὲ
 πόλεμος μὲν ἐκεκήρυκτο σαφῆς, ἐπετειχίζετο | δ' R 388

9 et 21 Iulian. l. l. p. 284 D

21 ἀνεῖχεν] ἦτοι διέτριβεν· ἔμελλεν V

1 μηδὲν B 4 χλαμύδος βαφῇ e βαφῇ χλαμύδος corr C^f
 5 τι om M | ἔβλεπεν εἰς V 7 βουλή scripsi e BM cum
 Sinteni βουλῇ reliqui libri sed in βουλῇ corr P³, edd
 8 πέμπωντος B 10 νεκινηκότων U 13 εἰπεῖν post γένεσιν
 inser I 17 αὐτῷ A αὐτῶ U αὐτῷ M 19 ν in πρόσθεν
 add C^f 20 ἔμ^{λλ}ενε M 22 ἐκηρύττετο I sed ηρύττε in ras m² |
 ἐπ ante ἐτειχίζετο C^f | δὲ VB

Ἰταλία, παρεκαλεῖτο δὲ τὸ Κελτικόν, ἐκινεῖτο δὲ τὸ
 Σκυθικόν, ἐχώρει δὲ ὁ πεζός, ἐπορεύετο δὲ ὁ τοξό-
 της, κατεῖχε δὲ οὐδὲν οὐδὲ ἐπέστρεφεν, οὐ Περσῶν
 ἵππος χρεμετίζων περὶ τὸν Εὐφράτην, οὐ μηχαναὶ
 5 προσαγόμεναι τείχεσιν, οὐ θρηνοῦσαι πόλεις, οὐκ
 ἐλπιζόμενον πῦρ, ἀλλ' ἐωνεῖτο τῇ Ῥωμαίων γῇ τὸν
 φόβον τῶν μεγίστων ἀφιστάμενος βαρβάροις, ἵνα
 μὴ μικρῶν τῷ γένει, τότε δὴ τότε τοὺς ἀντικαθιστα-
 μένους ἀφείς τὴν λεωφόρον σκοπεῖν αὐτοὺς ἑτέραν
 10 ὁδὸν ἀτριβῇ καὶ τραχεῖαν καὶ κρημνοῖς ἄπορον, ὥσ-
 περ τινὰ τῶν ἐν ἄστει χειροποιήτων δρόμων, ἦνυ-
 σεν ἴσως Ἀπόλλωνος ἡγουμένου καὶ τὸ δύσβατον
 λεαίνοντος κατὰ τὴν τάφρον τῶν Ἀχαιῶν. 63. οὕτω
 δὴ τῶν ἀλισκομένων οὐκ αἰσθανομένων, ὥσπερ τινῶν
 R 389 ἰχθύων | οὐπω τοῦ δικτύου συναχθέντος, ἐπειδὴ
 16 καιρὸς ἦν, ἀνεφάνη πρῶτον ἐπιβὰς τῶν ἐσχάτων καὶ
 διήνεγκεν οὐδὲν ὑφύδρου κολυμβητοῦ κρυπτομένου
 μὲν ὑπὸ τοῖς νώτοις τῆς θαλάσσης, λανθάνοντος δὲ

1 Iulian. l. l. p. 286 A sq. 8 Dem. cor. § 47 p. 241, 21
 13 Π. ο 355 sq. 17 Thuc. IV 26, 5 18 Π. β 159. θ 511.
 Od. γ 142

1 ἐκινεῖτο — 2 Σκυθικόν om M 2 (2) et 3 δ' Re
 4 χρηματίζων A χρεμετίζουσα coni Re 7 φόβον scripsi
 auctore Re coll. § 73 p. 35, 19 φόνον libri edd φθόνον Cobet
 Mnem. III 246 | τοῖς βαρβάροις Re 8 μικρὸν U | ἀντικαθιστα-
 μένους scripsi e CAPU ἀντικαθημένους reliqui libri et in
 marg P^s (praemisso γρ) et C^m et edd 9 περισκοπεῖν V
 11 εἰ in ἄστει in ras P^s ἄστυ A | ω in δρόμων ex o corr P^s
 δρόμον A 15 voce ἐπειδὴ desinit in A folium 65 eoque
 manus recentior saeculi XIII/XIV quae scriptura artiore operam
 dedit, ut folium totum textum supplendum caperet, voce καιρὸς
 inc. fol. 66 eoque manus antiqua 17 κολυμβητοῦ inserui

κολυμβητοῦ

e VB et marg C^f coll Thuc. l. l. ὑφύδρου A ὑφύδρου P sed
 ὁ et υ in ras m^s, ἥγουν κολυμβητοῦ in marg m^s 18 θαλάττης
 VIBM

τοὺς ἐπὶ τῆς ἡμίονος, ἕως ἂν βούληται. 64. οὕτω δὲ
 πλείω λόγον τοῦ μὴ δοκεῖν ἀδικεῖν ἢ τῆς νίκης αὐτῆς
 ἐπεποίητο, ὥστ' ἐν μέσοις τοῖς δεινοῖς ἐμβεβηκὼς δι'
 Ἑλλήνων ἅπασιν ἀνθρώποις ἀπελογεῖτο πέμπων ἐπι-
 στολὰς ἐκέῖσε κατὰ τοὺς ἐκάστων τρόπους μείζους, 5
 ἐλάττους, τὸ μέσον ἐχούσας, ὡς ἔμελλον τοῖς δεξομένοις
 ἀρμόσειν. 65. βουλευομένου τοίνυν ἐν Παιονίᾳ περὶ
 τῆς Θράκης, εἴτ' ἐμβολῆς εἴτε καθέδρας ὁ καιρὸς, καὶ
 τῷ πλήθει τῶν πολεμίων ἀντιτάττοντος ἀρετὴν τύχη
 τις κρίνει τὸ ἔργον ἡσυχάζοντων τῶν ὀπλῶν πρέπον 10
 ἐξευροῦσα τῇ συγγενείᾳ πέρας. ἐπειδὴ γὰρ ἔδει κρα-
 τῆσαι τὸν ἀμυνόμενον, ἐξήρπασε τὸν ἐπιόντα νόσφ'
 καὶ τὸ μὲν τρόπαιον οὕτω μέγα, στρατιωτῶν δὲ οὐδα-
 μοῦ τάφος. 66. ὑποχωρεῖτω τοίνυν τῷ βασιλεῖ καὶ | 14
 Κῦρος ὁ μέγας ἐν θεοφιλῶν κρίσει. καὶ γὰρ εἰ R 390
 τοῦ ποιμένος ἔτυχεν εἰς σωτηρίαν, ἀλλὰ μεμάχηται γε
 τῷ πάπῳ, καὶ τι καὶ πλέον, ὡς Ἰσοκράτης φησὶν,
 ὥσθ' ὁμοῦ Μήδους τε εἶχε καὶ συνεκαλύπτετο· σοὶ δὲ
 καλλίων τοῦ κτηθέντος ὁ τῆς κτήσεως τρόπος καθαροῦ
 τῇ χειρὶ παρελθόντι πρὸς τὸ πᾶν. 67. τὸ δὲ ἔτι 20
 κάλλιον, τὴν γὰρ αὐτὴν ἡσθήσαν ἐπὶ τούτοις ἡδονὴν
 οὓς τε ἦγες καὶ οἷς ἀπήντας· νόμῳ μὲν γὰρ μεθ'
 ἐτέρων ἦσαν, φίλτρῳ δὲ μετὰ σοῦ πυνθανόμενοι γνώμη
 μὲν εἶναι βασιλέα, πόνοις δὲ συστρατιώτην. 68. καὶ
 τοῦτ' ἄρ' ἦν τὸ τὴν κεφαλὴν σου παρὰ τῶν κρειττόνων 25

15 Her. I 110 sq. 17 Isocr. Euag. (IX) § 38 p. 196 b

9 τῷ πλήθει e τὰ πλήθη corr A² 10 ὀπλ in ὀπλων in
 ras I² 15 ~ in κύρος in ras P³ κύρος VI 17 καὶ τοι
 UIM 21 ἡδονὴν ἐπὶ τούτοις M 24 σε post εἶναι inser B
 25 τὸ — 34, 1 ἀνάδημα citat Thom. M p. 26, 15 ὅθεν καὶ
 ἀνάδημα ὁ στέφανος. Λιβάνιος ἐν τῷ ὑπατικῷ· τὸ κτλ. | σοι B

ἄγεσθαι πρὸς ἀνάδημα, ὅπως ἀκολουθήσῃ τῷ στεφάνῳ
 R 391 μὲν ὀργή, τῇ δὲ ὀργῇ κίνησις, τῇ κινήσει δὲ | ὁ
 σὸς δρόμος καὶ γένοιο δὴ τοῖς πράγμασι πλησίον. εἰ
 δὲ ὀκνεῖς, φησί, τὸν φόνον, θάρρει. καὶ τοῦτο
 5 ἡμῖν μελήσει.

69. Οὕτω τοίνυν ὀσιώτατα ὦν ἴσμεν τῆς τε Εὐ-
 ρώπης τὸ πλεόν καὶ τὴν Ἀσίαν προσλαβὼν οὐδὲν πρὸ
 τῶν ἱερῶν ἐσπούδασεν, ὥσπερ τις ἀγαθὸς ναυπηγὸς
 τὴν τρόπιν πρὸ τῶν ἄλλων σκεπτόμενος. ὥσπερ γὰρ
 10 ἐν τῷ ταύτης ἰσχυρῷ σώζεται τὸ πλοῖον, οὕτως ἐν τῇ
 θεραπείᾳ τῶν κρειττόνων αἱ πόλεις. διὰ τοῦτο νεὼς
 ἀνίστη καὶ βωμοὺς ἐποίει καὶ τὴν αὐτοῦ πατρίδα
 συνείθιζε μὴ πολεμεῖν τοῖς καλοῖς ἤκιστα ἀνεχομένην
 καπνοῦ λυσιτελοῦντος, ὥσπερ τινὰ μητέρα νουθετῶν
 15 υἱός, ὃς αὐτῇ τὰ πρῶτα συνεξηπατημένος αὐτόν τε
 κακείνην ὕστερον ἀπήλλαξε τῆς πλάνης.

70. Θαυμάζω τοίνυν ἔγωγε τῶν ἐν μνήμῃ Περσῶν,
 ὅτι μὲν αὐτῶν κρατήσεις, λεγόντων, ὅτι δὲ κεκράτηκας,
 οὐκ ἐνθυμουμένων, καὶ ταῦτα ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ
 20 Πόντου πρὸς τῷ Βοσπόρῳ καθήμενος καὶ ποιῶν ὃ νῦν
 ἐγώ, βιβλίον αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ βουλῇ δεικνύων. τίς
 R 392 οὖν ἡ νίκη; 71. γυμνώσας | μὲν ἐκεῖνος τῆς τῶν

4 Proverb. Coisl. 180. Bodl. 361. Miller, Mél. de litt. gr.
 352, 3. 19 Her. IV 81, 2. Xen. Anab. VI 2, 1

4 δ' Re | φασί? | φόνον I sed φ in ras 2 litterarum m²
 ονον U cum rasura 1 vel 2 litterarum ante ο φθόνον B sed θ
 erasum 10 σώζεται A 11 διατοῦτο VIBM 12 spiritus
 in αὐτοῦ in ras P^s αὐτοῦ U αὐτοῦ M 15 ταπρῶτα VIBP
 sed in hoc supra prius α rasura et hoc ipsum in ras m^s | ἐξη-
 πατημένος M | αὐτόν M 18 κρατήσεις B 21 αὐτοῦ scripsi
 αὐτοῦ libri edd | δεικνύω Re (ἐδείκνυνον Anim)

ὀπλιτῶν ἀκμῆς τὴν ἐφ' ἑαυτὴν γῆν ἐπορεύετο τῷ φανλοτάτῳ
 τῆς στρατιᾶς παραδοὺς τὰς πόλεις, οἱ φυλάκων ἔχοντες
 σχῆμα τῶν φυλαξόντων ἐδέοντο, καὶ μετὰ τῶν φρου-
 ρομένων οἱ φρουροῦντες ἔτρεμον. τὴν μὲν οὖν τῶν
 πόλεων ἀρπαγὴν οὕτω παροῦσαν ἐδοκοῦμεν ὁρᾶν, ἢ 5
 φυγὴ δὲ εἶχε τὴν σωτηρίαν. 72. καὶ ἐμακάριζον οἱ
 μὲν ἐν μεσογείᾳ τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ, οἱ δὲ οἰκοῦντες
 κάτω τοὺς ναυκλήρους αὐτῶν καὶ οὐδὲν ἦν εὐδαιμο-
 νέστερον τότε τοῦ κεκτῆσθαι πλοῖον. Κυπρίων δὲ οἱ
 παρόντες ἐθεραπεύοντό τε καὶ καταγωγὰς ὑπὸ σκηνῶν 10
 ἦν δὲ ἀδελῆς οὐδὲ ἡ θάλαττα ὥς ἐν τε τοῖς λιμέσιν
 ἐσομένων ὑπὲρ τῶν νεῶν τραυμάτων ἐν τε τῷ πελάγει
 νεκρῶν τοῦ καιροῦ τοὺς κακούργους ἀθροίζοντος.
 73. ταύτας δὲ τὰς μεταναστάσεις ἔσχεν ἡμέρα μία.
 ἢ γὰρ αὐτὴ σοὶ μὲν ταῦτα ἔδωκεν, ἡμῖν δὲ θαρροῦσαι 15
 τὴν μονὴν οὐ δυνάμεώς ποθεν ἐπελθούσης οὐδὲ τειχῶν
 τοῖς μὲν γενομένων, τοῖς δὲ ἐπισκευασθέντων οὐδὲ
 τῶν ἀντιπάλων λοιμῶ βεβλημένων, ἀλλὰ ψιλῆς τῆς
 προσηγορίας ἐκβαλούσης τὸν φόβον, καὶ Τίγρητος
 ἀπέχων ἐβδομήκοντα σταθμούς, ὥσπερ ἄρας εἰς μάχην 20
 σημεία, | τοὺς Πέρσας ἐτάραττες. 74. ὁ δὲ κακῶς R 393
 ἀπολούμενος Δημάρατος ὁ τὰ παρ' ἡμῖν ἐπαινῶν πρὸς

22 Her. VI 70. VII 102 sq. Antoninum significari observavit
 Valesius ad Ammian. XVIII 5, 3

1 ἐφ' ἑαυτὴν VUIBMP sed in hoc iota subscr. m^s 7 ante οἱ
 rasura 12 vel 13 litterarum in I 8 αὐτῶν Re αὐτῶν libri
 Ferr Mor 11 ἀδελῆς Gasda contra usum Libanii (cf. p. 41, 17
 ep. 12. 21 etc.) 12 νεῶν P sed circumflexus e gravi corr m^s,
 I sed ω in ras m^s 18 λιμῶ VB 19 ἐκβαλούσης B
 20 σημεία εἰς μάχην B

ἐκείνους ἀγαθὰ καὶ τοῦ χειμῶνος φάσκων αὐτοῖς πα-
 ραδῶσειν ὥσπερ ἐν κύρτῳ τὴν πόλιν μεταβαλὼν τοὺς
 Πολυδάμαντος ἠφίει λόγους οἷς ἐκεῖνος ἐχρῆτο φανέν-
 τος Ἀχιλλέως. ταύτην ὅστις εὖ φρονεῖ, μεγάλην νίκην
 5 προσερεῖ τῆς μελλούσης οὐ φανλοτέραν. ἡ μὲν γὰρ
 ἐκείνους θεῶν διδόντων δοριαλώτους ἄξει, ἡ δ' ἡμᾶς
 ἐκώλυσε γενέσθαι, καὶ δι' ἐκείνης μὲν ὦν πεπόνθαμεν
 ληψόμεθα δίκην, διὰ δὲ ταύτης οὐ προσπεπόνθαμεν.
 75. ἡττᾶται δέ, οἶμαι, πολέμιος οὐχ ἀλίσκόμενος μόνον,
 10 ἀλλὰ καὶ ὅταν λήψεσθαι μὲν ἐλπίσῃ, σωθεῖς δὲ ἀγα-
 πῆσῃ· τὸ γὰρ προσδοκηθὲν ἐν τοῖς εἰλημμένοις ἀριθ-
 μῶν ἀπεστερεῖσθαι νομίζει. 76. μία μὲν οὖν αὕτη
 τοῦ νενικῆσθαι τὸν Μῆδον ἀπόδειξις, ἑτέρα δέ, καί
 μοι σύγγνωθι πρὸς Διός, εἴ τι τῶν ἀπορρήτων ἐκφέ-
 15 ροιμι, βιάζεται γὰρ μοι τὸ στόμα καὶ γίγνεται τοῦ τεί-
 χους τῶν ὁδόντων δυνατώτερον, γραμματα πρῶην
 ἤκεν Ἀσύρια δεόμενα κήρυκι καὶ πρεσβείᾳ ἀνοῖξα τὴν
 ὁδὸν καὶ τὰ διάφορα λόγῳ τεμεῖν. 77. ἐγὼ μὲν οὖν
 ὦμην αὐτὸν κροτήσειν καὶ ἐορτάσειν καὶ τάχους ἐπι-
 20 μελήσεσθαι καὶ συνέχαιρον δὴ πρᾶγμα ποιῶν πολλάκις

3 Il. σ 247 sq. 17 sq. cf. I 577, 7 sq. R 20 cf. Io. Lyd.
 de mens. IV 118

1 ἐκείνους scripsi ἐκεῖνον libri edd, sed ~ et on in ras et ' et
 ους suprascr. P³, ut ἐκείνους etiam in Vat. 84 | αὐτοῖς scripsi
 αὐτῷ U αὐτῶ reliqui libri edd, sed ὦ in ras et οἷς suprascr.
 P³, ut αὐτοῖς etiam in Vat. 84 2 τοὺς τοῦ πολυδάμαντος
 VBM 6 ι in δοριαλώτους in ras M et P³, ex v corr U, in
 v corr A² δοριαλώτους VIB Mor Re cf. Lob. ad Soph. Ai.
 v. 211 | ἡ VIBM et ex ἡ corr P³ | δὲ Re 9 αἰ in ἡτ-
 τᾶται in ras C² | δ' Re 10 ὅτ' ἂν A 12 οὖν inserui e VI
 om reliqui libri edd 15 γίγνεται CAPV edd 16 πρῶην VIBM
 17 ἀσύρια VBI sed in hoc prius σ inser m² cf. ad t. I 455, 12
 19 ἐπιμελήσεσθαι scripsi cum Gasda ἐπιμελεῖσθαι libri edd

ἡττημένου, ὁ δ' ἀπέρριψε τὴν ἐπιστολὴν ἀνδρειότερον
 Διομήδους δεινὸν νομίζων, εἴ τις ὀφείλων δίκας περὶ
 σπονδῶν διαλέξεται. 78. τούτων δὲ οὐκ ἐλάττω τὰ
 πρὸς τοὺς ἥκοντας παρὰ τῶν Σκυθῶν, οὓς ἐν τοῖς
 ὄρκοις ἀκριβολογουμένους λαβὼν ἐκέλευσεν ἀπελθόν- 5
 τας περὶ πολέμου σκοπεῖν, καὶ διὰ μακροῦ δὴ χρόνου
 Ῥωμαῖος ἀνὴρ ἠπέλλησε βαρβάρῳ. 79. πόθεν δὴ τὸ
 τοῦ πολέμου | μεταπέπτωκε πνεῦμα; καὶ τί τὴν R 394
 Ῥωμαίων τύχην ἐπανήγαγεν εἰς τὸ Πέρσας φοβεῖν; οὐ
 πεξομαχία τις οὐδ' ἱππομαχίας πόνος οὐδ' ὅπλων και- 10
 νότης οὐδ' ἐπιτεχνήσεων εὗρεσις, ἀλλ' αἱ πυκναὶ θυσίαι
 καὶ τὸ αἷμα τὸ πολὺ καὶ οἱ τῶν ἀρωμάτων ἄτμοι καὶ
 θεῶν ἐστιάσεις καὶ δαιμόνων τοὺς πολεμίους συνέ-
 στειλαν. 80. διὰ τοῦτο χαίρει καλούμενος ἱερεὺς οὐχ
 ἥττον ἢ βασιλεύς, καὶ τοῦνομα τοῖς ἔργοις συμβαίνει· 15
 ὥς οὐ μᾶλλον γε βασιλέας τοῖς περὶ τὴν ἀρχὴν ἢ τοὺς
 ἱερεῖς ἀριστεταῖς παρῆλθεν. οὐ λέγω τοὺς νῦν τοὺς
 ἀμβλυτέρους, ἀλλὰ τοὺς πάλαι τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ τοὺς
 ἀπηκριβωμένους. οὐ γὰρ νόμων ἀνάγκαις ὑπηρετῶν
 νῦν μὲν ἔθυσσε, νῦν δὲ ἔληξεν, ἀλλ' ὀρθῶς εἰρησθαι 20
 νομίζων τὸ δεῖν ἀπὸ θεῶν ἄρχεσθαι καὶ ἔργων καὶ
 λόγων, ἃ τοὺς ἄλλους οἶδε ταῖς νομηνύταις ἀναθέντας,
 ταῦθ' ἐκάστης ἡμέρας εἶναι πεποίηκεν, αἷματι μὲν

2 Π. i 31 sq. 10 Thuc. I 71, 2

1 ὁ VIBM et P sed in hoc acutus in ras m² ὁ A
 4 περὶ C 8 μετα in μεταπέπτωκε in ras U²I² | πνεῦ in
 πνεῦμα in ras I² 9 τὸ] τοὺς U 10 τίς IBM 13 πολε-
 μίους scripsi e VB cum Re Anim, Gasda, Cobeto Mnem. V 111
 (Coll. 107) πολέμους reliqui libri edd | ἀνέστειλαν Cobet l. l.
 14 διατοῦτο APVI 17 in ἀριστεταῖς in ras P³ ἀριστεταῖς
 UI 18 τοὺς prius om C Ferr Mor 21 post ἔργων rasura
 6 vel 7 litterarum I 22 ὁ B | οἶδα B

δεχόμενος ἀνίσχοντα τὸν θεόν, αἷματι δὲ παραπέμπων
 εἰς δύσιν καὶ ταῦτὰ πάλιν νυκτερινοῖς ἐτοιμάζων δαί-
 μοσιν. 81. εἴσω δὲ τὰ πολλὰ κατεχόμενος ὑπὸ τῆς
 τύχης, ἐπεὶ μὴ τρέχειν εἰς ἱερὸν παρ' ἡμέραν ἔνεστιν,
 5 ἱερὸν ποιεῖται τὰ βασίλεια καὶ τὸν κῆπον καθαρώτερον
 τῶν παρ' ἐνίοις ἀδύτων, καὶ γίνονται τοῖς μὲν δέν-
 δρεσιν ἡδίστους οἱ βωμοί, τοῖς βωμοῖς δὲ τὰ δένδρα.
 82. τὸ δὲ κάλλιστον, οὐ γὰρ ἐφ' ὕψηλοῦ καθήμενος
 ἢ χρυσαῖς ἀσπίσι περικλειόμενος ἑτέρων χερσὶ θερα-
 10 πεύει τοὺς θεούς, ἀλλ' αὐτουργεῖ καὶ περιτρέχει καὶ
 R 395 στήλῃς ἄπτεται | καὶ μάχαιραν δέχεται καὶ ὄρνις
 ἀνέρορξε καὶ τὰ ἔνδον οὐκ ἡγνόησε, καὶ τούτων πίστις
 οἱ δάκτυλοι τῶν ἐκείθεν τεκμηρίων γέμοντες. ἡγεῖται
 γὰρ ἄτοπον, εἰ τὰ μὲν γραμματεῖα τοῖς ἄρξουσιν αὐτὸς
 15 ἐγχειριεῖ, ταῖς δ' αὐταῖς χερσὶν οὐ πληρώσει τὰ πρὸς
 τοὺς θεούς. 83. ἐντεῦθεν οὐ καθίξει βουλὰς στρατη-
 γῶν καὶ λοχαγῶν καὶ ταξιαρχῶν ἐν τοῖς ἐπείγουσιν
 οὐδὲ τρίβει χρόνους ἐν σκέψεσιν, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς διδα-
 σκάλους τῶν ἐν ἀδήλῳ καταφυγῶν ἀπήλλακται, ἐντεῦ-
 20θεν γράμμα μὲν οὐδὲν ἀπὸ τῶν περὰ τῶν τῆς ἀρχῆς
 ἢ κοιμίδῃ σπάνια, πάντα δὲ ἔγνωσται, καὶ καθάπερ τὸν
 Ἥλιον λέληθεν οὐδὲν τῶν ἐπὶ γῆς, οὕτως οὐδὲ σὲ
 τῶν δρωμένων οὐδὲν αὐτοῦ διδόντος Ἥλιου. 84. ἔτι
 δὲ κὰν τοῖς ἐσχάτοις ὅσοι βάρβαροι τὴν ἡμετέραν ἀπὸ

2 ταῦτὰ scripsi auctore Re Anim ταῦτα libri edd 3 τα-
 πολλά VIBP (sed in hoc α in ras et cum πολλά coniunctum m³)
 et M (sed in hoc gravis erasus) 4 παρημέραν V 5 ποιεῖ
 V et Cobet Misc. 148 6 ἐν in ἐνίοις in ras P³ | γίνονται V
 | δένδρε^{οῖς} B 10 αὐτουργεῖ UM | καὶ prius inserui e VIB
 17 ταξιαρχῶν B 19 τῶν ἀδήλων B 21 κοιμίδῃ ACV
 κοιμίδῃ U 23 δηλοῦντος vel δὴ δύντος vel δὴ ὁμοιον ὄντα
 coni Re

τῆς ἔξω θαλάττης μέχρ' αὖ τῆς τοῦ Πόντου παροικοῦσι
 θαλάσσης, τὰ ὅπλα κρεμάσαντες ἀλοκίζουσι τὴν γῆν |
 τὰς μὲν ἐντεῦθεν καὶ παρ' ἡμῶν εὐπορίας ἀπεργνω- R 396
 κότες, εὐχόμενοι δὲ τῇ Δήμητρι. τῶν δ' ὑπηκόων
 ὅσοις ἔδει γενέσθαι κακῶς, τυραννίδος ἔρωτι σφᾶς 5
 αὐτοὺς ἀπώλεσαν ἃ μὲν ἤλπισαν, οὐ δυνηθέντες, ἃ δ'
 ἐφοβήθησαν, ἀλόντες οὐ παθόντες, μόνοι ζῶντες ἐπὶ
 τοιούτοις βουλευμασιν. 85. ἐγὼ δὲ Ξέρξην ἐθαύμαζον
 οὐκ ἀποκτείναντα τοὺς ἀντὶ τῶν ἀγγέλων ἐπὶ τὸν θά-
 νατον ἤκοντας. κήρυκες | ἠδίκηντο παρ' ὅλης πό- R 397
 λεως, εὐκαταφρόνητον τῷ Μήδῳ, καὶ ἅμα τὴν ἀνδρείαν 11
 τῶν αὐτοὺς διδόντων ἡσχύνθη. ὁ δὲ τοὺς ἐπ' αὐτὸν
 ἃ μηδὲ εἰπεῖν θέμις συντεθεικότας μέχρ' αὖ τῶν ἐλέγχων
 ἐκόλασε.

86. Καὶ ταῦτα, ὧ ἄνδρες, τῶν αὐτῶν ἐπικούρων 15
 ἠγώμεθα τῶν βελτιόνων εἰς φυλακὴν Ἄργου τοῦ γηγε-
 νοῦς, οἳ φρουροῦσι μὲν αὐτὸν μετὰ δορυφόρων, φυ-
 λάττουσι δὲ τοὺς δορυφόρους αὐτούς, καὶ εὖρωσιν
 ἀντὶ κυνῶν λύκους, ἐμήνυσαν, οὐκ ἀσθενέσι καὶ σκο-

2 Ar. Vesp. 850
 16 Aesch. Prom. 568

9 Her. VII 136 cf. t. I p. 464, 2 R
 17 Amm. XXII 11, 2 cum nota Valesii

2 θαλία λέγεται ἡ πέτρα ἡ ἀπόκρημνος καὶ σκληρά. λέγε-
 ται δὲ καὶ ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης C^f

1 θαλάσσης APIM 2 ἀλοκίζουσι C sed in marg ἀντακί-
 ζουσι f 7 ἐφόβησαν M 9 οὐκ ἀποκτείναντα om B | τοὺς
 in ras 5 fere litterarum P³ | ἀντὶ om P 10 γὰρ αὐτοῦ ante
 ἠδίκηντο excidisse putat Re 11 εὐκαταφρόνητοι V Mor
 χρῆμα ante εὐκαταφρόνητον excidisse putat Gasda εὐκαταφρο-
 νήτον coni Re | μ et δ in μήδῳ in ras A δῆμῳ P | ἀν-
 δρείαν M 12 spir. asper in αὐτοὺς e leni corr A², in ras
 M² αὐτοὺς UB | τοὺς μὲν ἐπ' B 13 συντεθεικότας θέμις U
 14 ἐκόλασεν A 17 μετὰ τῶν δορυφόρων coni Re

λιαῖς ἐνυπνίων ὕπνεσιν, ἀλλ' ὥσπερ νῦν ἡμεῖς ἀλλήλους
 ὀρώμεν καὶ φράσειεν ἂν ἄλλος ἄλλῳ περὶ τοῦ λέγον-
 τος, ὡς εὖ λέγοντος ἢ τοῦναντίον, οὕτως ἐκείνοι τούτῳ
 4 περὶ τῶν πρασσόντων νεώτερα, τιμῶντες αὐτῷ τοὺς
 R 398 ὀφθαλμοὺς | τῇ σφετέρᾳ θεᾷ καὶ οὐκ ἔδωντες ἀπιστεῖν
 Ὅμηρῳ θεοὺς ἀνθρώποις ἀναμίζαντι καθάπερ ἐταίρους
 καὶ φίλους. 87. πῶς δὲ οὐκ ἔμελλον ἔσεσθαι σοι φίλοι
 μηδενὸς αὐτοῖς ἀμεληθέντος ἐν τῇ δεῦρο πορείᾳ βωμοῦ;
 ὅς γε καὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ τοσοῦτον ἐκδραμὼν εἰς
 10 Φρυγίαν ἔλθων τὴν τεκοῦσαν ἡμῖν τοὺς θεοὺς πολλοῖς
 καὶ μεγάλοις τιμήσας ἐπανῆλθες. ἦκων τοίνυν παρ'
 ἡμᾶς, ὡς μὲν ἂν τις φαίη τῶν οὐδὲν εἰδόντων, ἡσύχασας,
 ὡς δ' ἂν ἐγώ, πεπολέμηκας, καὶ τῶν εἰς τὴν νίκην φερόν-
 των εὖρηται τι μείζον αὐτῆς τῆς μάχης. καὶ γὰρ οὐ-
 15 τως ἔχει. 88. οὐκ ἦν ἡμῶν τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ἢ
 Περσῶν δύναμις οὔτε πλήθει μείζων οὔτε ἀλκῇ βελτίων
 οὔτε τέχνῃ καλλίων οὔτε ὅπλοις ἰσχυροτέρα, ἀλλ' ὃ
 πάντα ταῦτα καὶ συνέχει καὶ διαφθείρει νῦν μὲν παρ-
 ὄν, νῦν δὲ ἀπόν, ἐκείσε μεθειστίκει καὶ μετ' ἐκείνων
 R 399 ἐπήει, δαίμονες | πολέμου καὶ μάχης καὶ τροπῆς
 21 κύριοι, καταπολεμοῦντες μὲν τοὺς ἀτιμάζοντας, ἐπιρ-
 ρωννύντες δὲ τοὺς αἰδουμένους. 89. συνιόντων τοί-
 νυν ἔτι τῶν στρατοπέδων ἀφανῇ παρ' ἐκείνων ἐπὶ
 τοὺς ἡμετέρους ὀπλίτας ἐχώρει βέλη τῶν ψυχῶν ἀπτό-

4 post ὦ in αὐτῷ rasura 1 litterae (ut videtur ν) I αὐτοῦ
 M sed ou in ras m² et coni Gasda 10 ἐλθεῖν M
 11 τιμήσας in marg I³ 13 τὴν om M 14 „aut εὖρηταί
 σοί τι leg. aut εὖρησαι τι“ Re 17 οὔτε τέχνῃ καλλίων prae-
 misso κείμενον in marg I² | οὐθ' M 19 δ' Re 20 καὶ
 μάχης] „aut leg. καὶ νίκης aut καὶ μάχης καὶ νίκης“ Re
 23 ἐτ in ἐτι in ras P³ ἐπὶ CA Ferr Mor, quod corr Re im-
 probante Gasda qui οὐπω coni

μενα, τὰ μὲν Ἄρεος ἀφιέντος, τὰ δὲ τῶν Ἄρεος λοχι-
τῶν, τοῦ Δείμον, τοῦ Φόβου. τούτοις δὴ τὰς τε καρ-
δίας ἐπλήττοντο τὰ τε ξίφη τῶν χειρῶν μεθίεσαν
ἐπασχόν τε ὅπερ εἰκὸς ἀνθρώπους, ἡττῶντο δαιμόνων.
90. εἰδὼς οὖν ὁρθῶς, ὅτι δεῖ στρατιώτην ἕκαστον 5
προσκυνῆσαι τούτους ὧν δεῖται μαχόμενος, ὥς τοῦτ'
ὄν τῆς παρασκευῆς κεφάλαιον, οὐκ ἀσπίδος οὐδὲ θώ-
ρακος οὐδὲ ἀκοντίου, καὶ διαλεχθεὶς τοῖς θεοῖς, ἅττα
δὴ καὶ διέλεξαι, συνέσει τῶν κρειττόνων τὴν δύναμιν
ὑπλισας, ἐκόντας ἐπὶ τοὺς βωμοὺς θέοντας καὶ δια- 10
μαχομένους ὑπὲρ τοῦ λιβανωτοῦ.

91. Τῇ μὲν οὖν Ῥωμαίων ἀρχῇ τοιοῦτον τεῖχος
περιήλασας. εὖ δὲ ποιῶν καὶ τὸν ἄλλον μεταρρυνθι-
ξεις ὄχλον, τὸ τοῦ Πρωτέως εἰς ἑτέρους ἐργαζόμενος.
νῦν γὰρ δὴ τὸ τὴν γῆν οἰκοῦν ἀπὸ συῶν ἀτεχνῶς εἰς 15
ἀνθρώπους μεταπλάττεται. 92. τούτων δὲ | ἀπάν- R 400
των αἴτιον οἱ λόγοι. ταυτὶ μὲν γὰρ ἔργα φρονήσεως,
φρόνησις δὲ λόγων, οὓς ἐδέξω τῇ ψυχῇ πᾶσαν ἰδέαν,
τοὺς μὲν δρόμῳ χωροῦντας, τοὺς δὲ σχολῇ βαλίνοντας,
ἐπιστολάς, διαλεκτικούς, κάλλος ἐπῶν· ὧν τοῖς μὲν 20
ἐγκωμιάζεις, τοῖς δὲ πελθεῖς, τοῖς δὲ ἀναγκάζεις, τοῖς
δὲ θέλγεις, καὶ νικᾷς τοὺς μὲν ῥήτορας τῇ φιλοσοφίᾳ,

2 Π. ο 119. δ 440. λ 37

14 Od. δ 417. 455 sq.

1 ο in ἄρεος ex ω corr P³C^s ἄρεως A Re (bis) cf. t. I
516, 5 R 5 εἰδὼς scripsi e VI (sed in hoc spiritus et ὡς in
ras m²) εἶδες reliqui libri edd | ὅτι δεῖ στρατιώτην inser I³

7 post παρασκευῆς rasura 2 litterarum I | ἀσπίδας θώρακας
ἐκόντια Re quod improbavit Gasda coll. Plat. Euth. 4 D ἡμέ-
λει ὡς ἀνδροφόνον καὶ οὐδὲν ὄν πρᾶγμα, εἰ καὶ ἀποθάνοι διείλε
αι cum rasura 2 litt post λς U 9 συνουσία vel εὐνοία coni
Gasda 13 μεταρρυνθίζεις VI 14 τὸ e τοῦ corr I² 17 γὰρ
om B 20 διαλέξεις coni Mor 21 πείθεις — 22 δὲ om V |
δ' Re

τοὺς δ' αὖ φιλοσόφους τῇ ῥητορείᾳ, τῇ ποιήσει δὲ
 ἀμφοτέρους, ὥσπερ αὖ τοὺς ποιητὰς ἀμφοτέροις ἐκεί-
 νοις καὶ νῆ Δία γε πάντας οὓς ἔφην, θατέρα φωνῇ
 τελεώτατα ἐχούσῃ, λέγω δὲ οὐκ αὐτοὺς ἐπαῖων, ἀλλὰ
 5 με πέπεικεν ὁ Καρχηδόνιος ἐκεῖνος. 93. ὥστ' εἴ σοι
 συμβεβήκει ταῦτα κεκτῆσθαι βασιλείας ἄνευ, πολλοῖς
 ἂν βασιλέων ἐπιθυμίαν παρέσχες τὰ μὲν αὐτῶν δοῦναι,
 τὰ δὲ σὰ λαβεῖν, καὶ εἴ γέ πως ἐνῆν σοι δέκα γλώσ-
 σαις ἐκπέμπειν φωνήν, οὐδὲν ἂν ἐδέου τῶν περὶ τὰς
 10 ἐπιστολὰς συμμάχων. 94. τούτους δὴ τοὺς πολλοὺς
 καὶ καλοὺς καὶ ποικίλους λόγους οὐ πρεσβυτέροις τῆς
 ἄρχῃς μόνοις ἐκτίσω πόνοις, ἀλλ' ἐτήρησας ἔτι καὶ
 νῦν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἀγρυπνίαν. καὶ οὐκ ἠνάγκασεν
 ἡ βασιλεία κεῖσθαι μάταια τὰ βιβλία, ἀλλ' ἡ μὲν νῦν
 15 ἐπὶ τῆς πρώτης ἔτι μοίρας, σὺ δὲ ἄδεις πολὺ πρό-
 R 401 τερος τῶν ὀρνίθων ἢ τίκτων λόγους | ἢ τὸν ἐτέρων
 τόκον λαμβάνων. ὕπνου δὲ ἰσχὺς κεκράτηται κεκολα-
 σμένης γαστροῦ· μετὰ μὲν γὰρ οἴνου καὶ πλησμονῆς
 ἄρχει βλεφάρων ἐκεῖνος, ἄνευ δὲ τούτων οὐ μέγα δύ-
 20 νатаι. 95. τί δὴ θαυμαστόν, εἰ σωματῶν ὀλιγώρηται
 κάλλος ἐν τετλίγων μὲν τροφῇ, λόγων δὲ ἀπεργασία,
 θεῶν δὲ συνουσία, πόνον δὲ συνεχεῖ; τὸ γὰρ ἐπὶ ταῦτα

8 Π. β 489
§ 5 p. 159 d

21 Theocr. id. IV 16

22 Isocr. de pace

2 ποιητὰς in marg inser I³ 5 εἴ] ἂν Re 6 ταῦτα
 συμβεβήκει B 7 ἂν in ἐπιθυμίαν in ras C² | αὐτῶν APBM
 αὐτῶν U 10 δὲ Re 15 ἔτι πρώτης V | πρότερον Re
 16 τὸν inserui e VB ἢ τοῦ^{ov} M ἢ τοὺς UI sed in hoc τοὺς in
 ras m² 17 τόκου^{ov} M τόκους UI sed in hoc vs in ras m²
 17 ὕπνον — 20 δύναται citat Macar. Chrys. fol. 88^v ἰσχὺς ὕπνου
 Macar. | δὲ om Macar. 19 ἄρχει καὶ βλεφάρων V | οὗτος
 Macar. 21 δ' Re 22 „malim πόνων δὲ συνεχεῖα“ Re

ἐρρουηκὸς ἀπήρτηται τῶν ἐκεῖθεν ἡδονῶν. καὶ κινδυνεύει
 τῇ πρὸς τὸ σωφρονεῖν παρασκευῇ τῶν περὶ τῆς σωφρο-
 σύνης ἐπαλίνων ἀπεστερηθεῖν· τὸ γὰρ μὴδ' ἐγχαρεῖν ἐν-
 ταῦθα διαίτης τεταγμένον δουλεύειν ἔρωτι πονηρῷ τὸ
 θαῦμα περιήρηκε. 96. τοιοῦτος ἡμῖν ὁ βασιλεύς τε καὶ 5
 ὑπάτος, νικῶν ἀπάσαις οὐ μόνον ἡμῶν ψηφισομένων,
 ἀλλὰ καὶ θεῶν δικαζόντων, ἐμφράττων καὶ τὸ τοῦ Μώμου
 στόμα τῇ τῆς ἀρετῆς ἀκριβείᾳ· ἐπεὶ καὶ τοῦτο γενναῖον
 καὶ μεγαλόψυχον τὸ πολὺ τῇ τύχῃ λειπόμενον προσ-
 ελέσθαι τὸν ὁμόζυγα καὶ μήτε τὸ σχῆμα διαφυγεῖν 10
 οὐκ ὄντος ὁμοτίμου μήτ' ἐπιθυμίᾳ τοῦ σχήματος πρὶν |
 ἢ κάλλιον ἀποδειξαι τὸν ὁμότιμον. 97. πάντως δὲ R 402
 καὶ Ξάνθος, ἀθάνατος ἵππος, οὐκ ἠτίμαξε τὸν Πήδασον
 παραθέοντα. καὶ πρὸς τούτῳ γε τῷ παραδείγματι τὴν
 Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Διομήδην ἐφ' ἐνὸς ἴσμεν ἀγομένους 15
 ἄρματος, δεινὴν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.

98. Νῦν μοι δοκοῦσι καὶ γάμοι σωφροσύνη συνέσε-

7 Dem. de fals. leg. p. 406, 5 cf. t. I p. 531, 4 R 10 Sal-
 lustium cf. Amm. XXIII 1, 1. Mommsen, Herm. 37, 443
 12 Π. ω 52 Od. η 159 13 Π. π 152 sq. 15 Π. ε 839

9 supra η in τύχῃ circumflexus erasus, τ in ras et acutus
 P³ ψυχῇ AC sed in hoc τύχῃ suprascr. s νχῇ cum rasura 1
 litterae ante υ U | προσελέσθαι scripsi auctore Cobeto Mnem.
 V 112 (Coll. 108) προσελέσθαι libri (αι in ras P³ ἐλέσθαι Vat
 84) edd 10 τὸν om PU sed in hoc rasura 3 litterarum |
 φυγεῖν VBMI sed in hoc supra φ rasura duarum triumve fere
 litterarum 11 πρὶν] λαμπρότερον aut πλουσιώτερον scriben-
 dum coni Re 12 κάλλιον scripsi e VBM (sed in hoc in
 καλλίω corr m²) coll. locis Homericis, ut etiam Sintenis conie-
 cisse videtur καλλίω reliqui libri sed e κάλλιον corr I², edd
 13 πῆγασον VB (sed in hoc acutus et γ in ras m²) Ferr Mor
 γ
 πῆγασον M πῆγ^δ ασον I sed γ in rasura 2 litt 17 συνέπεσθαι U

σθαι καὶ πάντα συμβόλαια δικαιοσύνης μεθέξειν καὶ παῖδες ἐπ' ἀμείνοσι τεχθήσεσθαι χρηστοῦ τινος οἰωνοῦ τῆς σῆς προσηγορίας ἡγουμένης.

99. Τοῦτον ἐγὼ τὸν ἐνιαυτόν, εἴ τις ἦν ἀγὼν ἐν-
 5 αυτοῖς, ὥσπερ ἀθληταῖς, καὶ κρίσις, δοκῶ μοι πᾶσιν ἂν
 νικῆσαι τοῖς κριταῖς. ὕπατον μὲν γὰρ ἐδέξαντο πολλοὶ
 καὶ δέξαιντό γε, πρῶτος δὲ οὗτος ἐν μοναρχίᾳ. εἰ οὖν
 Σαπφὼ τὴν Λεσβίαν οὐδὲν ἐκώλυσεν εὗξασθαι νύκτα
 αὐτῇ γενέσθαι διπλάσιαν, ἐξέστι καμοὶ τι παραπλή-
 R 403 σιον αἰτῆσαι· Χρόνε, πάτερ | ἐνιαυτοῦ καὶ μηνῶν,
 11 ἔκτεινον ἡμῖν τουτὶ τὸ ἔτος ἐφ' ὅσον οἶόν τε πλείστον,
 ὥσπερ ὅτε Ἡρακλῆς ἐσπείρετο, τὴν νύκτα ἐξέτεινας,
 καὶ δὴ καὶ ὅλως τῷ βασιλεῖ τὴν ζωὴν ὑπὲρ τὸν ὄρον
 τοῦ Σόλωνος ἔλκε σαντοῦ νομίζων κόσμον ἀγαθοῦ
 15 βασιλέως γῆρας. 100. ταῦτα αἰτῶ καὶ προσέτι τὴν
 ἡμετέραν στρατιὰν ἐν Σούσοις δειπνῆσαι Περσῶν οἰ-
 νοχοούντων. ταῦτα εὐχεσθαι καλόν, ταῦτα εὐλογον
 προσδοκᾶν. σὺν γὰρ θεῷ καὶ αὐτοὶ κινησόμεθα.

101. Ἴθι δὴ νέμε τὴν ἐλευθερίαν πᾶσί γε χρηστοῖς
 20 καὶ βελτίστοις οἰκέταις, οὓς τοσοῦτον τῶν ἐπ' ἐλευ-
 θερίᾳ πώποτε ῥαπισθέντων εὐδαιμονεστέρους θετέον,
 ὅσον ἐκείνους τῶν ἐντελευτησάντων τῇ δουλείᾳ. μετα-

8 Sapph. fr. 130 B 12 Luc. deor. dial. 10. Anth. Plan.
 IV 102, 1 13 Her. I 32, 1

1 „malim τὰ interponi“ Re 3 σῆς del I 4 ἐνιαυ-
 τοῖς scripsi auctore Re qui adnotavit: „Videtur aut ἐνιαυτῶν,
 ὥσπερ ἀθλητῶν leg. esse aut ἐνιαυτοῖς, ὥσπερ ἀθληταῖς“ ἐνι-
 αυτῶν libri edd | ἀθλητῶν Marc. 422 9 τί VI 13 καὶ
 (2) in ras I² | ὅ in ὅλως in ras I² 14 ὅσμον in κόσμον in
 ras I² 15 καὶ inserui e VUIBM praeunte Re („malim
 καὶ προσέτι aut προσέτι δὲ“) 18 νικήσομεν Gasda 19 γε
 scripsi auctore Sinteni τε libri edd 21 πώποτε om Re

βάλλει γέ τοι τὴν τύχην αὐτοῖς ἀνὴρ ἄφ' αὐτοῦ τῆς
 ἐλευθερίας ἀρξάμενος καὶ οὐκ ἐάσας ἐνδυναστεῦσαι τῇ
 ψυχῇ τὴν δεσποτείαν τῶν ἡδονῶν. 102. καὶ πλεονε-
 κτοῦσι τῶν μὲν ἐτέρωθι | λυθέντων ἐκ δουλείας τῇ R 404
 τοῦ ὑπάτου σεμνότητι, τῶν δ' αὖ παρ' ὑπάτοις τῇ τοῦ 5
 βασιλέως προσθήκη, τῶν δ' αὖ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι
 τῇ τοῦ νῦν ὑπεροχῇ.

Οὕτω παραπλησίαν τῇδε πανήγυριν οὕτω πρότερον
 ἐωράκασιν οὗτ' ἀνθρώπων οὔτε θεῶν ὀφθαλμοί.

2 οὐκ — 3 ἡδονῶν citat Thom. M p. 100, 16 s. v. Δεσπο-
 τεία· καὶ Λιβάνιος ἐν τῇ πρὸς Ἰουλιανὸν ὑπατικῷ· οὐκ κτλ.
 ἐάσας] ἐμὸν (ortum ex ἐῶν?) Thom. 3 τῇ ψυχῇ] παρ'
 αὐτῷ Thom. unde in Libanium transferre voluit Oudendorp
 ψυχῇ Re τύχῃ libri Ferr Mor 5 τῶν δ' — ὑπάτοις Mommsen
 Röm. Staatsr. II 102 pro glossemate habuit

XIII.

Oratio *προσφωνητικὸς Ἰουλιανῶ*¹⁾ inscripta et a Libanio ad imperatorem Antiochiae salutandum, ut ipse ait²⁾, huius iussu anno 362 habita, non solum Iuliano accepta fuit, sed etiam saeculorum posteriorum plausum tulit et pro singulari exemplo eloquentiae Libanianae habita est. Unde cum evenerit ut creberrime describeretur, etiam superstitem codicum numero plerasque orationes superat. Sunt enim 48 vel 49. In his enumerandis ordinem quem hucusque secutus sum teneo, ut primum recenseam codices 'corporum', subiungam 'scholasticos' qui eclogas orationum et declamationum scholis destinatas vel hanc orationem solam continent.

Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 146^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 68^v, mancus — uno enim folio amisso finis orationis inde a p. 79, 8 *κτη*]μάτων cum initio sequentis periit —. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 50. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

1) Haec meliorum, *προσφωνηματικὸς* deteriorum codicum forma est.

2) Ep. 648 *Μικρὰ δὲ αὐτὸν ἀναπαύσας καὶ τὴν πόλιν ἀμίλλαις ἵππων εὐφράνας ἐκέλευέ με λέγειν. καὶ εἶπον παρακληθεῖς οὐκ ἐνοχλήσας, ὃ δὲ ἐτέρπετο βεβαιῶν μοι τὸ προοίμιον· ἔφην γὰρ αὐτὸν ἐν προοιμίῳ πάντα τάμὰ καλὰ νομιεῖν ὑπὸ τοῦ ἐρεῖν* (cf. § 3 et 4 p. 64, 4 sq.). καὶ οὕτως ἐξέβη.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 165.
Vide t. I p. 415 sq.

5. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 81. Vide
t. I p. 24 sq. Contuli.

6. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII
fol. 50. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

7. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 58. Vide
t. I p. 39 sq.

8. Patmius 471 saec. XIV fol. 203^v. Vide t. I
p. 41 sq.

9. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 114. Vide t. I
p. 44 sq.

10. Neapolitanus II E 18 saec. XV fol. 183^v. Vide
t. I p. 47 sq.

11. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 314. Vide t. I
p. 48 sq.

12. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol.
386. Vide t. I p. 59 sq.

13. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 81. Vide t. I
p. 209 sq.

14. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 44. Vide
t. I p. 211 sq.

15. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 24.
Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

16. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 56. Vide t. I
p. 214 sq.

17. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol.
173^v. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

18. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV
fol. 38. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

19. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 139^v.
Vide t. I p. 413 sq. Contuli.

20. Ottobonianus gr. 69 saec. XVI fol. 70. Vide
t. I p. 222 sq.

21. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 93^v.
Vide t. I p. 363 sq.

22. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 106. Vide supra p. 4 sq.

84 23. Mutinensis CLXXXI (III F 3) chartaceus in folio saeculo XV exaratus manuque altera aequali correctus non solum aqua male habitus, sed etiam detrimenta passus et bibliopegi culpa disturbatus¹⁾ continet

fol. 1 *λιβανίου λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν*

6 *περὶ δουλείας λόγος λιβανίου*. oratio manca; nam desinit folio 8^v verbis οὐκ ἂν ἀδικοίην, εἰ καλοίην ἐλεύθερον = II 68, 28 R.

9 inc. *πειρᾶσθαι δὲ τὰ ἀπόντα*. des. in fol. 12 *τὴν βουλήν ἀνθοῦσαν*. Est finis orationis πρὸς τὴν βουλήν II 541, 12—548, 13 R, cuius initium infra fol. 159^v—163^v exstat.

12 πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας. Manu altera correctrice aequae atque in Monacensi gr. 101 fol. 146^v (t. I p. 221) in margine scripta sunt verba: *ἑτέρα ἐπιγραφὴ πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ τινὰς τῶν ὁμιλιτῶν ὠφελῆσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις*.

21 πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι des. fol. 24 verbis *λυθῆναι μὲν προσῆκεν* (II 606, 14 R) quae excipiuntur folio 172.

25 inc. *διηγῆσθαι, καὶ αὐτοὶ i. e. τυφλοῦ φιλοπάτορος ἀπολογία* IV 745, 10, cuius initium est in foliis inde a 145^v.

35 φθονερός τοῦ γέλτονος αὐτοῦ (αὐτῷ suprascr. m²) *ἐξαίφνης* (IV 159)

44^v *μετὰ τροίας ἄλωσιν* (IV 110). In margine manu altera exarata est protheoria p. 110—112.

53^v νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράννου cum *προθεωρίᾳ* IV 798; des. fol. 57^v verbis *ἀποκόψας ὁ δῆμος, τούτων δὲ* (IV 805, 25).

58 inc. *Λιβανίου σοφιστοῦ λόγος πρὸς τὸν μέγαν θεο-*

1) Descriptio codicis a V. Puntoni Stud. ital. di filol. class. IV 496 data cum omnino parum accurata sit tum ordinis foliorum turbati nullam rationem habet.

δόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως: λόγος β¹). Des. fol. 65 ἀπόπεμψον. Fol. 65^v vacuum est.

66 inc. Λιβανίου σοφιστοῦ ὑπὲρ σωκράτους ἀπολογία λόγος γ. Des. fol. 96.

96^v inc. δύο γείτονες ἦσαν πτωχοὶ καὶ τοῦ ἐνὸς ἔφνης πεπλουτηκότος ὁ ἕτερος προσιὼν τοῖς δικασταῖς αἰτεῖ κώνειον. Inc. Ἄλλ' εἰ καὶ = IV 159 sq.

107 inc. Φήμη ἣν συνεῖναι τὸν πατέρα = IV 568. Des. folio 113, cuius pagina aversa vacua est.

114 inc. εἰς εὐστάθιον τὸν κάρα: ~ λόγος ε'

114^v λιβανίου πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς: λόγος ς'

121 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς: ἡ'

128 τοῦ αὐτοῦ προσφωνηματικὸς Ἰουλιανῷ i des. fol. 133^v.

134 inc. Θεωρία (rubr.) Πόθεν τοῖς ἔλλησιν κτλ. (IV 81). Haec protheoria manu altera scripta est.

Fol. 135 sequuntur praemisso rubricato μελέται hypothesis et declamatio ipsa incipientes Ἀφαιρεθεῖς Ἀχιλλεύς et ὦμην μὲν (IV 83, 1). In margine rubricatum est ε'.

145^v Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ IV 739. Protheoria (740—741) manu altera in folio 146 exarata est. In margine rubricatum est ς'. Desinit fol. 147^v verbis ἄνωθεν ἅπαντα (IV 745, 10), quae excipiuntur folio 25.

Fol. 148 inc. ἄμεινον ὁπότερον i. e. εἰς Κώνσταντα καὶ Κωνσταντίον III 306, 16. Des. fol. 159^v voce ζητήσομεν (332, 14)

159^v πρὸς τὴν βουλὴν (rubr.) II 526, 1. Des. fol. 163^v voce διατηρεῖν (= 541, 12), quam excipiunt quae sunt in folio 9 sq.

164 inc. φήναντες· ἃ μὲν i. e. εἰς Κώνσταντα καὶ Κωνσταντίον III 287, 12 usque ad fol. 171^v quod desinit voce ἡ κτῆσις, quam excipiunt quae sunt in folio 148 sq.

1) Numerus β¹ inde explicatur, quod in exemplo unde haec pars codicis fluxit, antecessit oratio ὑπὲρ Ἀριστοφάνους teste codice Parisino gr. 3017 fol. 4, qui ex eodem fonte manavit.

172 inc. ἐλύετ' ἂν i. e. finis orationis κατὰ τῶν προσ-
εδρευόντων τοῖς ἄρχουσι II 606, 14 usque 610, 16

173 Πρὸς ἱκάριον

178 Κατὰ ἱκαρίου [α'] (II 110—134)

184 Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας

188^v Πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας

193 Πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων. Desinit fol. 200
ἐλίσσθε (II 223, 6). Fol. 201 vacuum est.

Ex eodem quo Monacensis gr. 101 et 113 fluxit exemplo.

Codicem anno 1870 examinavi et e parte contuli.

24. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 73^v. Vide
t. I p. 227sq.

25. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 126^v. Vide
t. I p. 228sq.

26. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 17^v. Vide
t. I p. 229sq.

27. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 115.
Vide t. I p. 234.

28. Vaticanus gr. 2243 saec. XIV fol. 182^v. Vide
t. I p. 281sq.

29. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 54. Vide
t. I p. 323sq.

Inter 'scholasticos' codices referendi sunt:

30. Vaticanus gr. 937 saec. XV fol. 198^v. Vide
t. I p. 329sq.

31. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 16. Vide
t. I p. 331sq.

32. Parisinus gr. 963 saec. XV fol. 14^v. Vide t. I
p. 333sq.

33. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 248^v. Vide
t. I p. 334sq.

34. Sinaiticus 1198 (= S) saec. XIV fol. 5. Vide
t. I p. 335sq. Descripsit Bernardakis.

35. Vaticanus gr. 1534 A saec. XIV fol. 237^v. Vide
t. I p. 336sq.

36. Vaticanus gr. 1704 saec. XVI fol. 133. Vide
t. I p. 337sq.

37. Laurentianus LXX 13 saec. XV fol. 195. Vide t. I p. 346sq. Initium (fol. 195 et 196) contuli.

38. Marcianus gr. 445, bombycinus formae octavae 85 pluribus manibus saeculi XV exaratus, olim Bessarionis¹⁾, continet post Nicephori Gregorae epistulas, Luciani dialogos, Nicephori Blemmydae λόγον βασιλικὸν ἀνδρίας inde a fol. 120 λόγοι λιβανίου ῥήτορος.

λόγος προσφωνηματικὸς Ἰουλιανῷ δυσσεβῇ

126^v λόγος πρεσβευτικὸς πρὸς αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν τὸν ἀποστάτην

139 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχείας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς

147^v τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης μενελάου. Desinit folio 151^v verbis θαυμάως βουλευέσθαι ἐκεῖνο IV 12, 13

152 inc. πάντες ἐπίστασθε i. e. Ὁρέσθης IV 114, 6

162^v σκέμμα ὁ πομπημανὸς προὔβαλεν Ἐχων τις γυναικα (IV 639)

171 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως. Desinit folio 175 verbis συμμάχων ἡτυχηκότων (IV 715, 24).

Examinavi codicem qui nullius pretii est, anno 1869.

39. Baroccianus gr. 63 chartaceus formae quartae 86 minoris saeculi XIV continet primum post tabulas astronomicas et Aristidis Panathenaicum inde a folio 102—119 lacinias epitaphii Iuliani inde a λαβοῦσα καὶ οὐ (I 568, 11 R) usque ad ὀρίξει τὸ κράτος (609, 9). Ordo foliorum biblioepi culpa disturbatus hic esse debet: fol. 114—119 (568, 11—582, 7); 110—113 (582, 7—591, 8); 106—109 (591, 8—600, 7); 102—105 (600, 7—609, 9).

Fol. 120 nova manus incipit qua scriptae sunt Aristidis ad Platonem de quattuor viris oratio Π]αραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα (II 156, 1 D.) usque ad καὶ τῶν πραγμάτων

1) Est in indice librorum graecorum Bessarionis (ed. Omont p. 32 cf. supra p. 3 not. 1) 281: *Item epistolae Grigorae, Luciani et Libanii quaedam, in papyro.*

(175, 16), quibus folium 127^v desinit, et laciniae declamationum Libanii, quarum ordo nunc disturbatus hic esse debet: 160 inc. *δύσκολος γήμας λάλλον*

166 *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης· μενέλαος.*

168 *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης ὀδυσσεύς.* Quod nunc est folium 175 revera inter 166 et 167 locum habet, et folium 174 quod desinit verbis *οὐ γὰρ δὴ ταύτην* (36, 1), excipitur folio 128 et sequentibus usque ad 132 (*εἰ τοῦτο ὑμῖν ἀρέσκει* = 47, 3).

Huic succedit

fol. 132 *μετὰ τρωῖας ἄλωσιν* i. e. Orestis declamatio quae desinit folio 140^v (133, 24). Reliqua pars huius folii vacua est.

Fol. 141 incipit titulo cui spatium relictum est, privus *Προσφωνητικός*, sed desinit folio 143^v verbis *ἐν δὲ ταῖς συμπολοκαῖς* (p. 73, 8).

Folia 144—158^r continent Epitaphium Iuliani inde a *τὸ μὲν πεπραγμένον* 544, 23 usque ad *τῆς πόλεως δὲ ὑπὸ τῶν εὐπόρων* 587, 10. Fol. 158^v et 159 vacua sunt. Inde a folio 176 sequitur fragmentum orationis Aristidis *ὑπὲρ τῶν τεττάρων* inde a verbis *οὐδὲ τῷ σεμνοτάτῳ* (194, 18 D).

Codicem anno 1880 inspexi.

Excerpta ex hoc codice continet

- 87 40. Leidensis Vossianus Miscellaneus XIX. 4 chartaceus in folio saeculi XVII inde a folio 23^v usque ad 24^r. In illo enim folio legitur: „*Ex orat. quam Libanii esse credo in Iulianum. pag. 102 Ms. vide pag. 316 impr. lin. 32* [= ed. Mor.] *καὶ ἀντίκα πλείους* [= I 600, 7 R] — *ἐκατέρου ὕψος* [= 600, 16 R] *pag. 108^b post aliquot folia de Euphrate fluvio ita loquitur: πῶς οὖν τοῖς μὲν ἐπεκούρει* — *τὸ ὕδωρ καὶ μὴ* [= 597, 1 — 9 R].

Initium Orationis Ἐπανήκει μετὰ τῶν (imp. pag. 173) — ἀποφήνας (p. 174)“ [= p. 65, 1]

et in folio 24^r legitur: „*fol. 143 et pag. 6 πάντα δὲ τοῖς ὅπλοις* — *ἐν δὲ ταῖς συμπολοκαῖς* [= p. 73, 1—8]. *his*

verbis clauditur pagina. sequentis paginae prima verba sunt quae non videntur cohaerere τὸ μὲν πεπραγμένον εἶναι“ [= 544, 23 R].

Sequuntur excerpta e codice Barocciano 50: Vol. 64. 4to ante Phocylidis versus hoc distichon legitur etc.: „Anonymi epistolae sex. — Vide pag. 6 codicis nostri.¹⁾ — Sunt Libanii.“

Qui excerpserit, ipse fuit Isaac Vossius, quem iam adulescentem Oxonii commoratum esse constat.

Codicem examinavi anno 1875.

41. Mutinensis CVI (II D 7) chartaceus in folio una 88 manu saeculi XV exaratus, aqua male habitus continet initio privam declamationem Menelai ad Troianos de Helena quae incipit

fol. 1 δικαίων τύχοιμεν (IV 3, 13)

3^v ὦμην ὦ τρῶες (= IV 15, 1)

17 ἄριστ' ἀχιλλεῦ (= Aristidis Legatio)²⁾

23 ὅτε πρῶτον ὑμᾶς (= IV 47, 1)

37 ὦμην μὲν ὦ ἀχιλλεῦ (= IV 83, 1)

48^v μετὰ τὴν τροίας ἔλωσιν (= IV 110)

58^v διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ (= IV 739)

71^v ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὄν (= IV 639)

78 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς (= IV 654)

85^v δύσκολος λάλον γήμας (= IV 134)

92 Inc. πόποι· ἦ μέγα πένθος i. e. μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ

96 εἴτα ὁμηρος μὲν i. e. μονωδία ἐπὶ Νικομηδεῖα

99 ἄ] νδρες ὦν τοῖς ὀφθαλμοῖς i. e. μονωδία ἐπὶ τῷ ἐν Δάφνῃ νεῷ τοῦ Ἀπόλλωνος

100^v ἐπανήκεις μετὰ τῶν ἱερῶν i. e. Προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ

106^v εἴ]δει μὲν ὦ παρόντες i. e. ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ

144^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχιστῶν (sic)

1) Is est Leidensis Vossianus 77, qui olim fuit Isaaci Vossii.

2) V. Puntoni (Indice dei codd. greci della bibl. Estense, Stud. ital. di filol. class. IV 452 sq.) hanc orationem ut multas alias omisit.

Desinit folio 164 — τέλος.

Codicem inspexi anno 1870.

- 89 42. Parisinus Coislinianus 180 (olim 119) chartaceus in folio saeculi XV/XVI, olim Petri Segueri Cellarii († 1672) continet

fol. 1 *πρεσβευτικός ὑπὲρ ἐλένης* (sic) *πρὸς τοὺς τρωᾶς μενέλαος* (corr. ex ἀγαμέμνονος)

3 *δύσκολος λάλον γήμας γυναιῖκα*

6^v *παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς*

8^v *ἀριστίδου* (sic) *ρήτορος πρεσβευτικός πρὸς τὸν ἀχιλλέα· ὀδυσσεὺς*

11^v *λιβανίου ἀπολισμὸς* (sic) *ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσεά* (sic) *καὶ φοῖνικα*

19 *ἀφαιρεθεῖς ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος* cum protheoria

26 *νόμος τὸν εὐρόντα θησανρόν*

30^v *πρεσβευτικός δεύτερος πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης ὀδυσσεὺς* cum protheoria

36^v *μετὰ τροίας ἄλωσιν* cum protheoria

Folium 41^v vacuum est.

42 *μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ*

43^v *ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ*

66^v inc. titulo privus *Προσφωνητικός.*

69^v *τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχιστῶν* (sic).

Desinit folio 70^v verbis *τοῖς πράγμασιν* (III 350, 20 R).

Folia 71 et 72 vacua sunt. Fol. 73 sequitur *λεξικὸν ὠραῖον.*

Cf. Montfaucon, Bibl. Coislin. p. 239.

Codicem anno 1880 inspexi.

- 90 43. Matritensis N 98 chartaceus formae quartae saeculo XV plurima ex parte a Constantino Lascari, cuius etiam erat teste inscriptione folii 105^v *κωνσταντίνου τοῦ λασκάρεως κῆμα*, exaratus miscellaneus continet inde a folio

99 *λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ κατὰ*

102^v *τοῦ αὐτοῦ μελέτῃ· μενέλαος πρὸς τρωᾶς*

107 *λιβανίου προσφωνητικός ἰουλιανῷ*

113 *πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης ὀδυσσεὺς.* Haec declamatio quae desinit folio 134^r, non

manu Lascaris ipsius scripta aliaque manu correctā et suppleta est.

135 λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ πυρποληθέντι ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος

136^v λιβανίου ἡθοποιία· τίνας ἂν λόγους εἴποι πόρνη σωφρονήσασα

137 ἀριστείδου πρεσβευτικός. Des. fol. 146. Codicem anno 1880 inspexi.

44. Cantabrigiensis Universitatis Dd. XI 54 91 bombycinus formae octavae minoris saeculi XIV exeuntis vel XV ineuntis, olim Ioannis Baptistae Altini¹⁾, deinde Ioannis Mori episcopi Norvicensis, postea Eliensis, anno 1715 a Georgio rege Britanniae bibliothecae Universitatis donatus continet post Luciani scripta, quorum ultimum *Τυραννοκτόνος* (*Ἀνῆλθέ τις εἰς τὴν ἀκρόπολιν*) pagina 113 incipit et pag. 124^v verbis ὑπ' ἐμοῦ φονευόμενος καὶ τιτρωσκόμενος t. II p. 83, 26 ed. Teubn. desinit, inde a pag. 125 usque ad 142

Λιβανίου (rubr.)

Δύσκολος γήμας λάλον γυναιῖκα cum multis glossis interlinearibus et scholiis marginalibus et post Aristidis εἰς Ἑτεωνέα ἐπικήδειον et Severi ethopoeias

inde a pag. 149

Τοῦ Λιβανίου (rubr.)

Τίνας ἂν εἴπε λόγους πόρνη σωφρονήσασα (IV 1044)

150 *Τοῦ αὐτοῦ· τίνας ἂν εἴπε λόγους ἀχιλλεὺς ἐρῶν πενθεσιλείας μετὰ θάνατον* (IV 1026)

151 *Λιβανίου σοφιστοῦ Πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης μενέλαος*

162 *Λιβανίου· τίνας ἂν εἴποι λόγους πολυξένη ἀπαγομένη πρὸς σφαγὴν* (rubr.) (IV 1037)

163 *τίνας ἂν εἴποι λόγους αἶψας ἀφαιρεθέντων τῶν ἀχιλλείων ὅπλων* (IV 1038). Scripsit alia manus sed aequalis hanc et duas sequentes ethopoeias

1) Dum huius est, folium praefixum inscriptum est: *Recueil de Lucien et autres pièces*. Cf. t. I p. 58.

164 τίνας ἂν εἴποι λόγους αἶας μετὰ τὴν μανίαν σωφρονήσας: est autem ethopoeia rēvera non haec, sed Αἶας· μέλλων ἑαυτὸν ἀποσφάττειν (IV 1039)

165 τίνας ἂν εἴποι λόγους δειλὸς ἰδὼν πόλεμον ἐξωγραφημένον ἐν τοῖς τοίχοις τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας (IV 1021). Reliqua pars paginae 166 vacua relicta est.

167 Λιβάνιος· Ἰουλιανῷ προσφωνητικός cum scholiis marginalibus scriptus manu priore

180 τίνας ἂν εἴπε λόγους ὁ μενοικεύς (IV 1045)

181 Ἡθοποιία· τίνας ἂν εἴποι λόγους ἀνδρομάχη ἀναιρεθέντος ἔκτορος (IV 1011). Reliqua pars paginae 181 vacua est.

183 Λιβανίου Ἀχιλλέως ἀπολογία ὅτε ἦκον οἱ πρέσβεις ὑπὲρ τοῦ ἀγαμέμνονος αὐτῷ πρεσβευσάμενοι (IV 47), quae desinit pag. 196 verbis πρὸς τὰς παραινέσεις καὶ σωφρονῶ (60, 15).

Inde a pagina 197 exstant Nonni ad Gregorium Nazianzenum scholia manu saeculi XIII exarata.

Codicem examinavi et ex parte contuli anno 1880.

- 92 45. Ambrosianus C 47 sup. chartaceus formae quartae saeculo XV bene exaratus, a Federico Borromeo cardinale in bibliothecam Ambrosianam illatus teste inscriptione *Felicibus auspiciis Illustrissimi Card. Federici Borromaei Olgiatus vidit anno 1603* continet post Philostrati vitas sophistarum titulo privas (fol. 1—55) et initium Heroici (fol. 55^v)¹⁾ inde a

fol. 57 μελέται τοῦ λιβανίου²⁾

δύσκολος ἄλλον γήμας

63^v πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας. μενέλεως.

67^v πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἐλένης. ὀδυσεύς cum protheoria

79^v inc. ἡ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὕλη i. e. Ὁρέστης cum protheoria

88 Πόθεν τοῖς ἔλλησιν i. e. Πάτροκλος cum protheoria

1) Folium 56 vacuum est; folio 57 alia manus incipit.

2) Omnes tituli rubricati sunt.

96^v ἄριστε ἀχιλλεῦ — πῶς οὐκ ἄτοπον i. e. Aristidis Πρεσβευτικὸς t. II p. 585, 1—8 ed. Dind. Reliqua pars huius folii vacua est.

Fol. 97 ἔχων τις παῖδας δύο (t. IV 669); des. fol. 102 verbis τήρει τὴν πρὸς αὐτὸν εἰρήνην (686, 19). Reliqua pars folii vacua est.

Fol. 103 τοῦ λιβανίου (rubr.) προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ.

Des. fol. 107. Folium 107^v et quinque sequentia vacua sunt. Sequuntur alia, inter quae vita Libanii Eunapiana (135 εὐναπίον· ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίῳ σοφιστῶν· Λιβάνιον ἀντιόχεια — 136 ἐπηρεία τύχης συμβάντων).

46. Parisinus gr. 3035 (antea 3281) in chartis 93 laevigatis formae sextae decimae scriptus saeculo XIV, a vermibus corrosus, miscellaneus continet fol. 105 Libanii ad Iulianum epistulam 33 in fine (106^r) rubricatam λιβάνιος ἰουλιανῷ et post orationem θεμιστίου φιλοσόφου ἐπὶ πατρὶ (= or. XX p. 285 ed. Dind.) et epistulas Synesii fol. 149 inc. ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΟ ΦΙΛΙΠΠΟΥ προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ. Des. fol. 155^v.

fol. 157 inc. Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum prima (α') Λαμπρὸς ἡμῖν (= 336), ultima (ο') τῷ αὐτῷ· (ἀνδρονίκῳ) εἰληφέναι σου (= 30) folio 187^v desinit.

Priusquam codex (anno 1719) bibliothecam Regis intraret, fuit Stephani Baluzii, antea autem cardinalis Nicolai Rodulphi; nam si haec quae supra recensui reliquae quae eo continentur (Aristidis oratio fol. 1, Synesii epistulae fol. 38 et orationes fol. 123, Galeni opuscula fol. 197) contuleris cum codice qui in 'indice librorum domini Nicolai cardinalis Rodulphi' a Montefalconio Bibl. manuscr. II p. 766 sq. latine reddito p. 777 cN inter libros 'Graecos promiscue in capsula 25 n. 27' ita describitur: *Aristidis oratio. Synesii epistolae 103 et alia quaedam. Libanii*¹⁾ *et Gallieni. Libanii epistolae 70, dubitare non*

1) Index graecus codicis Parisini gr. 3074 e quo Monte-

poteris quin idem codex sit. Cf. p. 61. Adhibitus est a Fed. Morello, ut infra (p. 61) demonstrabo, et a Boissonadio (cf. t. I p. 78). Ipse codicem anno 1880 inspexi.

- 94 47. Taurinensis gr. 172 chartaceus formae octavae maioris saeculi XV continet post Isidori Pelusiotae epistulas (fol. 1), Synesii epistulas et orationes (fol. 16) (συνεσίον κυρηγαίου επισκόπου πτολεμαίδος ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι διάφοροι) inde a folio

96¹) λιμονίου (sic) σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ καὶ μελέται:

Ac primum quidem sunt epistulae octo, quarum prima est βηλαίω· Ἐγένετό μοι φίλος (= ep. 730), ultima δημητρίω· αὐτήν τε ταύτην (= 31). Sequitur

fol. 100^v λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς ἰουλιανὸν· ἐπαινῆκει μετὰ τῶν ἱερῶν i. e. Προσφωνητικός. Des. fol. 107^v.

Succedunt diversis manibus scriptae aliae epistulae, ac primum quidem 28, quarum prima γαιανῶ· φοίνικες μὲν ἀπολαύουσι (= 690), ultima ὥσπερ οἷς ἐπεμψας (= 128), deinde inde a folio

119^v 19, quarum prima τατιανῶ· ἐπαινοῦντι μοι (= 241), ultima ἀνατολίω· ἐγὼ τοὺς ὄντας μοι (= 394a), ita tamen, ut inter has duas partes inde a folio 116^v usque ad 119^v interposita sit declamatio: λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ τῆς ἐλένης. μενέλαος.

Inde a folio 127 sequuntur

τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως κυροῦ γρηγορίου τοῦ κυπρίου ἐπιστολαὶ et inde a

fol. 134 alia manu exarata declamatio Libanii φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς δωρεὰν θαλοῦ στέφανον, quae desinit folio ultimo codicis 138^v verbis καὶ περὶ τῆς οὐσίας· οἷς γὰρ (IV 636, 30).

Codicem anno 1870 inspexi.

- 95 48. Monacensis gr. L chartaceus in folio saeculo XVI exaratus tribus manibus, quarum secunda est Nicolai

falconius vertit, accuratius praebet: λιβανίου προσφωνητικός ἰουλιανῶ· τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ ὁ.

1) Folia 1—95 alia manu scripta sunt atque sequentia.

Artensis (Aulonitae) teste subscriptione fol. 248^v *νικόλαος ἐξ ἀρτης καὶ ἀνλῶνος ἔγραψα*, olim Michaelis Sophiani teste inscriptione fol. 117 *μιχαῆλος σοφιανός*, deinceps bibliothecae¹⁾ Fuggerorum et Albrechti V Ducis Bavariae²⁾, ex eodem fluxit exemplo quo Taurinensis 172. Continet enim parte prima (fol. 1—117) plane eodem atque hic ordine inde a

fol. 1 *Συνεσίον κυρηναίου ἐπισκόπου ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι διάφοροι*

72 *λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ καὶ μελέται*, inter quas, tanquam epistula „πρὸς Ἰουλιανόν“, exstat *Προσφωνητικός* (fol. 75^v—81) et *λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβιτικός* (sic) *πρὸς τοὺς τρωῆτας* (sic) *ὑπὲρ τῆς ἐλένης μενελάου*³⁾ (fol. 90—93^v)

102 *τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως κυρίου γρηγορίου τοῦ κυρίου ἐπιστολαί*,

111—117^v *φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν*⁴⁾ sine protheoria,

quibus inde a folio 118 succedunt epistulae Maximi Planudis, Andronici Zaridae, Georgii Lacapeni, Isidori Pelusiotae. Codicem ab Hardtio (Elect. bibl. Monac. codd. graec. t. I p. 250 sq.) non tam accurate quam fuse descriptum a me rogati G. Laubmann et Fr. Boll inspexerunt.

Periisse videtur

49. codex Antonii Augustini 237 cui inerat etiam: „*Eiusdem Libanii oratio prosphonetica ad Iulianum*“ (vide t. I p. 347 sq.).

Hic quoque codicum duae statuendae sunt familiae, inter quas quos ut optimos duces sequendos censui codices

1) In huius catalogo anno 1565 facto, ut Fr. Boll mecum communicavit, codex p. 64 sub stat. 5 n. 9 exstat.

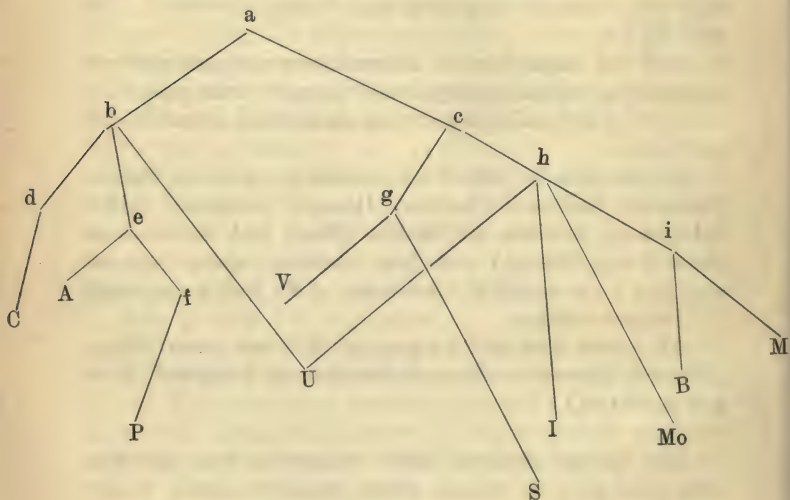
2) Catal. graec. Manuscr. codd. qui asservantur in bibl. Bavar. Duc., Ingolstadii 1602 p. 36 cod. XCVI.

3) Ultima quinque vocabula manu secunda addita sunt.

4) Ab Hardtio haec declamatio pro epistula Georgii Cyprii habita est.

ita distribuuntur, ut *CAP* prioris, *VIMoBM* alterius sint, *U* vero recensioem ex utraque mixtam praebet. Familia prior alteram pretio paulo superat. Codices autem 'scholastici' e propagine familiae alterius, vel, ut accuratius dicam, e codice prodierunt qui communem cum *V* parentem habuit. Quod ut intellexeretur simulque ut tota indoles huius codicum generis eluceret, unum elegi Sinaiticum (= *S*) cuius lectiones, ut a Bernardaki transcriptae erant, in apparatus criticum reciperem.

Necessitudinis autem vinculum quo hi decem codices coniuncti sunt, hoc tibi stemma ante oculos ponet:

Paucissimi loci Macarii Chrysocephali Roseto et Andreae Lopadiotae lexico (cf. t. I p. 351sq. et 238) servati sunt.

Primus in lucem protraxit F. Morellus editione quae hodie vel in ditissimis bibliothecis desideratur inscripta: „Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ Ἰουλιανῶ προσφωνητικός. Li-

banii Sophistae Panegyricus Iuliano Imperatori dictus. Fed. Morellus Prof. et interpr. Reg. Graeca quae nunc primum e Bibl. reg. prodeunt, recensuit, Latine vertit et notis illustravit. Ad Ludovicum XIII. Regem Christianiss. Parisiis Apud Fed. Morellum MDCX.“ Antecedit versio latina (p. 5—23) textui graeco (p. 1—21) et notis (p. 22—24): quarum longe gravissima est prima, qua de subsidiis criticis verba fecit in hunc modum: *Duobus Regis codicibus usi sumus: et alterius alter poscebat opem Codex: hic recentiore et incultiore manu, ille vetustiore et peritior exaratus. O si tertius adfuisset! praeclarius certe nobiscum actum esset. hoc optemus, his interim fruamur et cum coniectaneis Scholia quoque graeci Censoris perpendamus. Quorum recentior et incultiore manu exaratus est Parisinus gr. 963 (n. 32) saeculi XV, olim Cardinalis Rodulphi, inde ab anno 1599 Regiae bibliothecae, qui etiam scholia a Morello significata et publicata continet, alter vetustior et peritior manu exaratus debet esse Parisinus gr. 3035 (n. 46) saeculi XIV, item olim Cardinalis Rodulphi, ut supra ostendi, cuius cum codicibus anno 1599 Regiam bibliothecam intrasse, ex hac vero postea elapsus alibi latuisse censendus est, donec in manus Stephani Baluzii veniret itaque in illam rediret, nisi malumus statuere hic quoque Morellum errasse, ut *Regium* nominaret codicem qui revera nondum in bibliotheca Regia erat. Codex enim qui hanc orationem continet neque ullus alius in bibliotheca Regis fuit neque hodie in bibliotheca Parisina est praeter Par. gr. 3017, Suppl. 656, Coisl. 180 qui aetate multo demum posteriore bibliothecae Regiae illati sunt.*

Cum uterque codex scholasticus sit, textus Morellianus (= Mor), qui in editione operum Libanii t. II p. 173—184 cum plerisque notis (p. 184) repetitus est, a genuino multum recedit. Quem Reiskius (= Re) Animadv. V p. 111—115 coniecturis, in editione a coniuge emissa Altenb. 1784 p. 178—186; ed. alt. (1791) t. I p. 405—423 etiam ope codicum *A* et *Mo* sagaciter et feliciter

emendavit. Boissonadius lectiones codicum Par. 963 et 3035 margini exemplaris sui editionis Reiskianae apposuit. Nonnulla ad textum emendandum contulerunt Gasda¹⁾ codicibus ille quidem usus Augustano, Vindobonensi, Parisino 3017 qui alterius familiae, sed parvae dignitatis est, Cobetus Mnem. V 112sq. (= Coll. crit. p. 108 sq.), Sintenis.

1) Zu Libanios II p. 6—8.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΤΙΚΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΩ.

1. Ἐπανήκει μετὰ τῶν ἱερῶν, ὃ βασιλεῦ, καὶ τὸ R 405
τιμᾶσθαι τὴν τῶν λόγων τέχνην, οὐ μόνον ὅτι μέρος
τῶν ἱερῶν οὐκ ἐλάχιστον ἴσως οἱ λόγοι, ἀλλ' ὅτι καὶ
πρὸς τὴν τιμὴν τῶν θεῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκινήθης τῶν 5
λόγων. οὗς οὖν τῶν παρόντων ἀγαθῶν αἰτίους εἶναι
συμβέβηκε, τούτοις ἔδει δῆπου καὶ χάραν ἐν βασιλείοις
εἶναι. 2. ἤκουσιν οὖν ὥσπερ εἰς πομπὴν τινα κεκο-
σμημένοι συγχάροντες αὐτοῖς τε καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις,
τὸ μὲν μῆκος εἰς αὐθις ἀποθέμενοι, μεθ' ὥρας δέ σοι 10

C = Chisianus

A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483

P = Vaticanus Palatinus gr. 282

U = Urbinas gr. 126

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

I = Marcianus append. XCI 2

Mo = Monacensis gr. 113

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 437

S = Sinaiticus 1198

10 Plat. Gorg. p. 449B

1 ταυτοῦ *U*, τοῦ αὐτοῦ *MoS*, τῷ αὐτῷ *I* ante προσφω-
νητικὸς (προσφωνηματικὸς *Mo*) | προσφωνηματικὸς *BMo* | ἰου-
λιανῷ add *P*^s εἰς ἰουλιανόν *BM* 2 Ἐπανήκεις *Mo* | καὶ
τὴν *Mor* 3 μόνος *Mo* | ᾧτι cum rasura 1 litterae *U*
8 οὖν inser *I*^s 9 κεκοσμημένο cum rasura 1 litterae *U* | 'in
αὐτοῖς in ras *P*^s et e' corr *M*² αὐτοῖς *I* sed ' supra v eras
αὐτοῖς *U* αὐτοῖς *AB* 10 εἰσαυθις *UVIBMMoS* et ex εἰς
αὐθις corr *P*^s

καὶ δρόμον φανῆναι βουλόμενοι. δοῦναι δὲ χάριν
 Ἑρμοῦ τε καὶ Μουσῶν καὶ τῆς σῆς κεφαλῆς. εἰ γὰρ
 τὴν ἀπὸ τοῦ νεύματος θείῳ ψῆφον, ἅπαντα ἔξει καλῶς.
 3. ἐπέρχεται δ' ἐμοὶ μόνῳ θαρρεῖν ἐξ ἀπάντων ὁπόσοι
 5 τι τοιοῦτον ἐτόλμησαν, οὗ τι κατὰ τὴν ῥώμην τῶν
 R 406 λόγων οὐδ' ὥς | μᾶλλον ἐτέρου λαβόντι τὴν τέχνην,
 ἀλλ' ὅτι τὰ τῶν ἐρωμένων ὁποῖά ποτ' ἂν ἦ, καλὰ φαί-
 νεται τοῖς ἐρωῶσι καὶ τὸ δοκιμάζειν ἀφέντες ὥς ἐπὶ
 θανμαστοῖς βοῶσι. 4. σὺ δ' ἡμῖν πάλαι σπαντὸν ἐνταῦθα
 10 κατέστησας, ᾧ γε καὶ σοφιστῆς ἅπας ἐπὶ λόγοις εἰσιῶν
 παρέχει φόβον, μὴ τι βέλτιον ἐμοῦ τύχῃ φθελγέμενος
 καὶ τὴν δόξαν ἣν εἶχες μεταστήσας ἀπέλθῃ.

5. Ἄρ' οὖν μοι καιρὸν ἔχει κατὰ τὸν Λέσβιον Ἀλ-
 καῖον ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν; ἥλθες ἐκ περσέων
 15 γὰρ, οὐκ ἐλεφαντίνῃ χρυσοδέτῳ καλλωπιζόμενος
 λαβῇ, καθάπερ ἐκείνος ἐποίησεν, ἀλλ' ἀτεχνῶς χρυσῇ
 ψυχῇ κατευθύνων τὴν οἰκουμένην, μεγάλα μὲν ἐκ τοῦ
 γένους ἔχων τὰ παραδείγματα, μικρὰ δὲ τοῖς σπαντοῦ

3 Aesch. Suppl. 358

6 Ep. 648

13 Alc. fr. 33 B

14 γὰρ παρ ἡφαιστ· γὰρ ἐλεφαντίναν λαβάν τῷ ξίφος χρυ-
 σοδέταν ἔχων Cod. Par. gr. 963 fol. 15 in marg praemisso
 F. Morel, quod indicat scholion aut a Morello ipso profectum
 aut ex huius editione transsumptum esse.

3 ἅπανθ' S edd 1 δ' ἐμοὶ scripsi δέ μοι libri edd
 5 οὔτε ex οὗ τι corr Mo² „aut οὐχὶ aut οὔτοι videtur prae-
 stare“ Re 7 τὰ — 9 βοῶσιν citat Macar. Chrys. fol. 77^v prae-
 misso λιβανίον σοφιστοῦ· ἐκ τοῦ προσφωνητικοῦ ἰουλιανῶ: λόγ. ᾱ
 | καλὰ supra καλοὺς Mo² 11 φόβον παρέχει S Mor | μὴ ποῦ
 τι Laur. LXX 13 edd 12 εἶχον VS Mor 13 καιρὸν οὖν

ἄρ' ἔχει μοι MI in quo μοι inser m² 15 γὰρ B γῆς M
 18 καὶ μικρὰ δὲ B | σπαντοῦ scripsi e VUIMO αὐτοῦ reliqui
 libri (ex αὐτοῦ A et ᾱ in rasura 2 litt M) edd

καὶ τὰ μέγιστα ἀποφήνας. 6. οἶον γάρ τι τὸ τῶν
 Αἰακιδῶν γενέσθαι φασίν, ἀγαθὸς μὲν αὐτὸς Αἰακός,
 οἱ δὲ ἐξ ἐκείνου γνωριμώτεροι τοῖς ἔργοις, εἰς Ἀχιλλέα
 δὲ τὸ σπέρμα προβὰν καθ' ὑπερβολὴν ἐξέλαμψε, τοι-
 οὔτόν τι καὶ τὸ νῦν· γενναῖοι γενναιότερον ἔτεκον καὶ 5
 τὴν ἡδίστην ἦτιαν ἠτιήθησαν καὶ κοινὴν ταύτην ἁπάν-
 των ἐποίησαν. ὅταν γὰρ οἱ τῶν ἄλλων ἀμείνους δεύ-
 τεροὶ του γένωνται, μειζόνως τούτους ἀπέφηναν ἐκεί-
 νου δευτέρους, ὧν ἦσαν αὐτοὶ καλλίους. 7. πόρρωθεν
 δὲ ἄρα καὶ πρὸ τῆς βασιλείας ἤρξω κρατεῖν. οὐ γὰρ 10
 ὅμοια τὰ ἐν παισὶ σοί τε καὶ τοῖς ἄλλοις, οὐδὲ αἱ
 κρηπίδες παραπλήσιαι. τῶν γε μὴν εὐθὺς ἐν ἀλουρ-
 γίσει τραφέντων | ὁ τὰ πρῶτα μετασχὼν ἰδιώτου R 407
 τάξεως ἐμπειρότερος εἰς ἀρχήν, ἐξ ἀγορᾶς ἔχων τὴν
 μάθησιν ὧν διοικήσειν ἔμελλεν. 8. οὕτως μὲν τῶν 15
 πρὶν ἢ λυσιτελεῖν βασιλευσάντων κρατεῖς, ὅτ' ἄμεινον,
 ἐπὶ τοῦτο ἦκων· τοὺς δ' αὖ μετὰ νοῦ τοῦτο ἐσχηκότας
 νικᾶς ἐτέρωθεν, μᾶλλον δὲ καὶ τούτους ἀκείνους ἀπὸ
 τῶν αὐτῶν νικᾶς, [ἐκ] παιδείας καὶ λόγων, οἷς εὐθὺς
 ἐκ νέου τὴν ψυχὴν ἀρδόμενος ὑπὸ τῶν τὸ μέλλον ἐπι- 20
 σταμένων θεῶν πόρρωθεν ἐδημιουργοῦ πρὸς τὴν παρ-
 οὔσαν τύχην δεινὸν ἡγούμενων, εἰ τὸν μὲν ἐφ' ἄρμα

17 Plat. Men. p. 88 B

1 καὶ om B 4 εἰς S Mor | τοιοῦτό I sed ó in ras m²
 7 ὅταν — 9 καλλίους citat omisso γὰρ Macarius fol. 77^v 8 „που
 Cod. vetus Reg.“ Mor 10 δ' Re 11 „τοῖς Cod. vetus Reg.“
 Mor qui om 12 κρηπίδες VBM | γε μὲν C sed ε alterum
 in η corr f μὲν γε A (sed in ras m²) PV Re μὲν γὰρ Mo et
 in ras I 13 ante ἰδιώτου ras 2 litt I 14 εἰς ἀρχὴν ἐμ-
 πειρότερος Mo 15 γνῶσιν V 16 „Cod. Vet. βουλευσάντων“
 Mor | ὅτε S Mor 17 τοῦθ' S edd | νοῦ scripsi auctore
 Cobeto Mnem. V 112 (Coll. 108) σοῦ libri edd | τοῦτ' S edd
 19 ἐκ „malim abesse“ Re cancellavi

ἀναβησόμενον σὺν τέχνῃ τοῦτο δέοι ποιεῖν ἢ βεβλά-
φθαι μετὰ τῶν ἱππων, ὁ δὲ τῆς οἰκουμένης τὰς ἡνίας
ληψόμενος σὺν ἀμαθίᾳ τοσαύτης ἡνιοχίσεως ἄπτοιτο
καὶ τοῖς ἐσθήμασι τῶν ἀρχομένων κρείττων ὢν ἐν τῷ
καλλίονι λείποιο.

9. Ἐρίγνοντο τολύνην ἀρχαὶ τούτῳ τοῦ μανθάνειν,
ὅτε περ τοῦ παιδεύειν ἐμοί, καὶ πεφυκῶς ἐξ ὧν ἴσμεν
πάντα ἀφελὼν ὄγκον ἐβάδιζεν εἰς διδασκάλου κατα-
στήσας αὐτὸν ἐν τῷ τῶν ἄλλων μέτρῳ καὶ δι' ὧν μὲν
10 ἐτίμα τὸ περὶ ταῦτα ἴσον, ἡραπᾶτο, νίκην δὲ κἀνταῦθα
λαμπρὰν ἀνῆρετο, σπορὰν μὲν τὴν αὐτὴν τοῖς ἄλλοις
δεχόμενος, ἐν δὲ τῷ τόκῳ τὴν νεότητα παριών. 10. δο-
κῶν δὲ βασιλείᾳ πανταχόθεν πρέπειν καὶ κινῶν ἐπὶ
τοῦτο τὰς τῶν δρώντων γλώττας, ἵνα μὴ τοιοῦτος ῥέῃ
R 408 λόγος ἐν ὁμίλῳ πολλῷ καὶ | πόλει φρόνημα ἐχούσῃ,
16 πέμπεται τῇ Νικομήδους ἐνδιατρίψων, ὥς ἀσθενεστέρα.
11. τὸ δὲ ἦν ἀρχὴ τῶν μεγίστων ἀγαθῶν αὐτῷ τε καὶ
τῇ γῇ. ἦν γάρ τις σπινθήρ μαντικῆς αὐτόθι κρυπτό-
μενος μόλις διαφυγὼν τὰς χεῖρας τῶν δυσσεβῶν. ὕφ'

11 Her. IX 64. VI 103, 1

19 Κυπρί[ου]. Λιβάνιος θεομισές, κάκιστ' ἀπολούμενε κολά-
κων, ἀθέου τυραννίδος ἀγεννέστατε θεραπεντιά, οἷα μαινῇ, οἷα
φθέρῃ θεοῖς κιβδηλοῖς καὶ ἀσεβεῖα συνηγορῶν *Μο* (et *Mutin.*
181 fol. 120) (Cyprium non quem *Re* dicit *Apostolium*, sed
Georgium Cyprium fuisse conicio cf. ad t. IV 348 R). — φίλος,
τοὺς εὐσεβεστάτους ἀσεβεῖς ὀνομάζων ἑλαθεσ σπαντὸν γραψάμενος
ἀσεβείας *Μ* m. rec.

1 δέοι τοῦτο *Μο* 3 ^{γρτοι} τοσαύτης *Σ* τοιαύτης *Μο* | ἡνιοχί-
σεται *Σ* 6 ἐρίγνοντο *Υ* 9 ' in αὐτὸν e' corr *P³I³* αὐτὸν
BMMο *Μο* 13 πανταχόθεν *repositi e libris* ἀπανταχόθεν *edd*
| νικῶν *Re* quod correxit *Iacobs Ach. Tat. p. 944* κοινῶν *Μο*
14 τοῦτο *repositi e libris cum Iacobsio l.l.* τούτῳ *edd* | ἐρού-
των *Sintenis num ἐρώντων?* | γλώσσας *BMMο* 15 φρόνημα
ἐχούσῃ πόλει *Μο* 16 ἐν ante ἀσθενεστέρα inser *I³*

ὃ δὴ πρῶτον τάφανες ἀνιχνεύων τὸ σφοδρὸν μῖσος κατὰ
 τῶν θεῶν ἐπέσχεσθε ὑπὸ τῶν μαντευμάτων ἡμεροῦμενος.
 12. ὥς δὲ ἦκες εἰς Ἰωνίαν καὶ εἶδες ἄνδρα καὶ δοκοῦντα
 καὶ ὄντα σοφὸν καὶ περὶ τῶν τὸ πᾶν δὴ τοῦτο τεκτενα- 5
 μένων τε καὶ διατηρούντων ἤκουσας καὶ πρὸς τὸ κάλ-
 λος τῆς φιλοσοφίας ἐβλεψας καὶ τοῦ ποτιμωτάτου τῶν
 ναμάτων ἐγεύσας, ταχέως ἀποσεισάμενος τὴν πλάνην καὶ
 διαρρήξας ὥσπερ λέων τὰ δεσμὰ καὶ τῆς ἀχλύος ἀπαλ-
 λαγείς ἀλήθειαν μὲν ἀντέλαβες ἀγνοίας, τὸ δὲ γνήσιον
 τοῦ νόθου, τοὺς δὲ παλαιοὺς ἄρχοντας ἀντὶ τοῦ νεωστὶ 10
 κακῶς εἰσχωμάσαντος. 13. μίγνυς δὴ τοῖς δῆτορσι
 τὸν ἀμείνω χορὸν, καὶ γὰρ τοῦτο θεῶν ἔργον | εἰς R 409
 μέγεθος σοι τὴν διάνοιαν διὰ τοῦ Πλάτωνος ἀγόντων,
 ὅπως ὑψηλῇ γνώμῃ μέγεθος ὑποδέξαιο πραγμάτων, ἥδη
 τοίνυν ἰσχύων ἐκάτερα, δρόμῳ τε γλώττης καὶ μαθήσει 15
 τῶν ὄντων, πρὶν ἢ βοηθεῖν ἔχειν τοῖς ἱεροῖς, ἐμήνυες,

1 Π. χ 192 3 cf. p. 20, 4 sq. 6 Plat. Tim. p. 75 E
 11 cf. p. 29, 9 sq.

3 ἄνδρα] τὸν Μάξιμον suprascr. A m. ant. et P² τὸν Μάξι-
 μον ἔοικε λέγειν τὸν ἐκ Τύρου, ὃ χρησάμενος Ἰουλιανὸς ἡγεμόνι
 εἰς τὸ τῆς ἀσεβείας βάραθρον κατηνέχθη I m. poster. et Laur.
 LXX 13 fol. 196^v et „uterque cod. Reg.“ (= Par. 3035. 963) apud
 Morellum 11 κακῶς] τί δ' ἂν ἕτερον τοσαύτην τῷ φιλοχρι-
 στοτάτῳ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ παρὰ τῶν ὀρθῶς ἐπισταμένων
 ψηφίζεσθαι προὔξενησεν εὐφημίαν, ὅσῃν τὸ ὑμᾶς ἐπ' αὐτὸν τοι-
 αῦτα μελαγχολῆσαι κακοὺς κακῶς ἐπιτρίψαι προθυμηθέντα; I
 m. post. et omissa voce Κωνσταντίνῳ Laur. et cod. Reg. Mor

1 ὦν MoS 2 ἐξημερούμενος Mo sed εἰ inser m², S edd
 4 ὑπὲρ Mor qui adnotat: „περὶ cod. vet.“ | τῶν inser I²
 5 τε καὶ διατηρούντων inser I² 9 τὸ γνήσιον δὲ I (sed in
 hoc post τὸ ras 2 litt) S Mor 11 εἰς in εἰσχωμάσαντος era-
 sum V | δὲ Mo 12 χορὸν scripsi auctore Re Anim λόγον
 M et e χρόνον corr I² χρόνον reliqui libri edd 13 τὴν
 διάνοιαν om B 15 ἐκάτερα I sed acutus supra ε erasus et α
 (2) in ras ἐκατέροις VBS Mor | καὶ μαθήσει] μαθήσει τε Re

ὅτι καιροῦ διδόντος οὐκ ἀμελήσεις, δακρύων μὲν ἐπὶ τοῖς κειμένοις, στένων δὲ ἐπὶ τοῖς σεσυλημένοις, ἀλγῶν δὲ ἐπὶ τοῖς ὑβρισμένοις, διδοὺς τοῖς πλησίον ὁρᾶν ἐν τῇ παρούσῃ λύπῃ τὴν ἐσομένην βοήθειαν. 14. τοι-
 5 αὐτῆς δὲ ἐλπίδος ἀναφνομένης ἅπαν ὅσον ἔκκριτον καὶ νοῦν ἔχον ἐν ἡπείρῳ καὶ νήσοις, μετὰ σοῦ ταῖς εὐνοίαις ἐτάττετο συγκατασκευάζοντες τὴν βασιλείαν οὐχ ὅπλοις οὐδὲ ξίφεσιν, ἀλλ' εὐχαῖς λανθανούσαις καὶ κρυπτομέναις θυσίαις, μάντις τε ἅπας ἐνεργὸς ἦν
 10 ἐπιθυμῶν προμαθεῖν τὸ νῦν ὁρώμενον. θεοὶ δὲ εὐμενεῖς ἐπένευον. 15. οὕτω πολὺ πρὸ ταυτησὶ τῆς γλαμύδος ἐβασίλευες καὶ τὴν ἀρχὴν εἶχες ἔργῳ καὶ πρὸ τοῦ σχήματος. ὅταν γὰρ ἦ <τῷ> τὸ βουλούμενον ἄρχεσθαι, καὶν μήπω τὸ ποθοῦμενον ἐφεστήκη, ταῖς τῶν ἐπιθυ-
 15 μούντων γνώμαις ἐν τάξει τοῦ κρατοῦντός ἐστι. 16. θεοὶ δέ σε τῆς μεταβολῆς ἀγασθέντες καὶ ὦν ὑπὲρ αὐτῶν ἐγνώκεις τε ἤδη καὶ δράσειν ἔμελλες μισθοὺς τοὺς μὲν ἐδίδοσαν, τοὺς δὲ ἡτοίμαζον. ἡτοίμαζον μὲν τὸ σκῆπτρον, ἐδίδοσαν δὲ τὴν σωτηρίαν, ὅτε δὴ τῆς θα-
 20 λάττης ἀναταραχθείσης ἐκ πνευμάτων συκοφαντικῶν καὶ σκάφους τοῦ μὲν καταδύντος, τοῦ δὲ περικλυζομένου καὶ τοῦ κύματος ὑπὲρ τῶν τοίχων αἰρομένου

21 cf. p. 20, 12sq. 22 Od. μ 420

2 et 4 δ' Re 5 ἔγκριτον Mor 6 ἐν ἡπείρῳ καὶ νήσοις
 om S 11 γλαμίδος Mo γλανίδος Iacobs „Vide Themist.“
 (num p. 63, 10 ed. Dind.?) at cf. p. 31, 4 et or. XVIII § 120
 p. 562, 5 R 13 ὅτι S τῷ inserui auctore Gasda qui prae-
 terea ὅτῳ γὰρ ἂν coni 14 ἐφεστήκει in ἐφεστήκη corr I et in
 ἐφειστήκη m² ἐφειστήκει U ἐφεστήκει M ἐφείστηκε Mo
 19 θαλάσσης V 22 τὸν τοῖχον UIBMMo „quod praene prae-
 feram“ Re et coni Hemsterhus. ad Lucian. t. I p. 285 τῶν
 οὐς
 τοίχων V τῶν τοίχων e τὸν τοῖχον corr A

Διοσκούρους ἄνωθεν ἐκ κοινοῦ βουλευτηρίου πέμψαν-
τες ἐξήρπασαν τοῦ κλυδωνίου τὸ πλοῖον.

17. | Καὶ ταυτὶ μὲν, ὥς ἐνῆν, μάλιστα σκιάσας R 410
διήλθον ἐν ᾧ σοι τρόπῳ χαριούμενος ἥδειν· μεγαλο-
ψυχίας γὰρ δὴ περιουσίᾳ καὶ τοῖς ἡδικηκόσιν ὦν πέ- 5
πονθας ἡφίεις τὴν μνήμην. ὃ πειράσομαι μὲν ἐν τῷ
λόγῳ φυλάττειν, οὐκ ἐόντων δὲ παντελῶς τῶν πραγ-
μάτων ἔστω συγγνώμη.

18. Πάλιν τοίνυν ἐνεθυμήθην, ὅτι καὶ ὅσα σοι τῆς
τιμῆς ἀφαιρεῖν ἐδόκει, καὶ ταῦτα τῆς καλλίονος μόρας 10
ἦν γνώμη θεῶν. ὅτε γοῦν ἀφηρέθης τὴν τοῦ βαδί-
ξιν ὅποι βουληθείης ἐξουσίαν, ἐν τοιούτῳ χωρίῳ κατε-
κλείσθης, ἐφ' ὃ πάντως ἂν ἔδραμες ἐξουσίας ὑπαρχού-
σης. εἰς γὰρ τὴν ἀρχαιοτάτην καὶ σοφωτάτην καὶ θεο-
φιλεστάτην καὶ κοινὴν ἐρωμένην ἀνθρώπων τε καὶ 15
θεῶν, τὰς Ἀθήνας, ἐπέμπου, καὶ παραπλήσιον ἦν, ὥσπερ
ἂν εἰ δίκην ἀπαιτῶν ἕνα τῶν Φαιάκων Ἀλκίνοους ἐν
τῷ κήπῳ καθεύδων εἶχεν. 19. ἐγίγνετο δὴ ταῦτ' ὅν
τε καὶ τῆς πόλεως κέρδος. σύ τε γὰρ ἑώρας τὴν πό-
λιν ἥ τε πόλις ἐκτάτο σύμμαχον ἀνάγκαις ἀγρόφοις 20
ταῖς ἀπ' εὐνοίας κατειλημμένον εὖ ποιεῖν διὰ πάντων

14 Plat. Tim. p. 24 C. Aristid. t. I 58, 5 sq. D.

1 Διοσκούρους I sed o in ras m² 3 συσκιάσας I sed συ
διήλθον
inser m², BMo 4 ἐπῆλθον Mo 5 δὴ om Re 6 ἡ
supra ὁ in ὀφίεις Mo ὀφίεις Mor | κἀγὼ inter μὲν et ἐν
interponendum coni Re 13 ὃ in ras I² et ex ὧ corr A²
ὧ UBM ὧν Mo | πάντως² Mo 14 καὶ σοφωτάτην om Mo
16 θεῶν γῆν τὰς S Mor 17 ἂν in γὰρ corr Mo² 18 ἐγί-
νετο V ἐγένετο edd | δὲ S edd | ταυτὸν UBMo et I sed in
hoc v erasum 19 κρέτος B et γε in marg Mor | ἑώρασας
Mo 21 ἀ supra εἰ in ἐπ' Mo²

τὴν λῆξιν τῆς Ἀθηνᾶς. ὥφθαι δὲ ὑπὸ σοῦ τὴν πόλιν
 ἔφην, ὅτι δὴ γέμων ἐκ τῆς Ἰωνίας λόγων οὐδὲν ἔδεή-
 R 411 θης τῆς μητροπόλεως εἰς σοφίαν, ἀλλ' | οὗ μαν-
 θάνειν νόμος, ἐνταῦθα δεικνύειν εἶχες ἂ κομίζων
 5 ἀφῖξο.

20. Τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις ἔτι μείζω τὴν ἀπόδειξιν ἔχει
 τοῦ βουλαῖς δαιμόνων διοικεῖσθαι σοι τὸν βίον, καὶ
 ὥς περιστάντες ἐφρούρουν τε φιλοπόνως καὶ φόβων
 ἔλβον τε καὶ πρὸς δύναμιν ἤγον, οὐ κατὰ μικρὸν ἐργα-
 10 ζόμενοι τὴν μετὰστασιν ἐν μήκει χρόνων, ἀλλ' ἀγχι-
 στρόφῳ μεταβολῇ τὴν βασιλείαν δόντες, ὅποια τὰ τῶν
 θεῶν, οὐδὲν χρῆζοντα διατριβῆς, ἀλλὰ συνάπτοντα
 τοῖς ἐγνωσμένοις τὸ πέρας. 21. οὕτω δὴ καὶ σὲ μετὰ
 μὲν τοῦ τρίβωνος Ἀθήνηθεν ἀνέστησαν, ἐν δὲ τῇ κρα-
 15 τούσῃ κατὰ νόμον ἐσθῆτι ταχέως ἔδειξαν ἀπιστεῖν τε
 τοῦ διδόντος ἀναγκαζομένου καὶ πειθομένου πιστεύειν
 καὶ νῦν μὲν ἀνειργομένου, νῦν δὲ παρακαλουμένου,
 τὸ μὲν ἐξ ὧν αὐτῷ συνήδει πεπονθότος, τὸ δὲ ἐκ τῆς
 σῆς φύσεως δεχομένου, πολλάκις ἐφ' ἐκότερον μετα-
 20 πίπτοντος, ἕως ὃ φόβος ὑπεχώρησε τῇ πίστει. 22. οὐ
 μὴν ἐκ τῶν λείων καὶ ἤττον ἐπιπόνων, ὥσπερ εἰκὸς
 πῶλον τό γε πρῶτον ὑπαγόμενον ζυγῷ, τῆς βασιλείας

1 cf. or. XII p. 21, 1

11 Thuc. II 53, 1. cf. I 618, 15 R

2 οὐχ ὅτι Gasda | τῶν ἐκ Gasda | οὐδὲν] τι Gasda
 3 ἀλλὰ edd 5 ἀφῖξω Mo et M sed in hoc in ἀφῖξο corr m^s
 7 βουλαῖς supra βουλῆς Mo² | διοικῆσεσθαι Mor 8 τε om
 εἰς

Mo | φόβον UIBMMo 9 πρὸς I εἰς BM | οὐ in ras P²
 10 γὰρ περιστρόφῳ in marg Mor 11 διδόντες S edd | οἷα S
 Mor 13 καὶ σὲ] σε καὶ S Mor 16 καὶ μὴ πειθομένου V
 18 ' in αὐτῷ ex ' corr B² αὐτῷ U αὐτῷ M Mo 19 πολλά-
 κισ καὶ ἐφ' Mo 22 τό γε scripsi τό τε libri edd τε delen-
 dum censet Sintenis | γὰρ ἐπαγόμενον in marg Mor

ἦπτον, ἀλλ' ὥσπερ εἰ πρῶτον πλέων ἀπὸ τοῦ Σικελι-
 κοῦ πορθμοῦ τὴν πρώτην ἀναγωγὴν ἐποιοῦ, χαλεπω-
 τάτου γε πορθμοῦ, ὡς Ὅμηρός τε δηλοῖ καὶ μαρτυρεῖ
 Θουκυδίδης, οὕτως ἀπὸ τῆς ἐσπέρας, ἥδ' ἐστὶ πολέμου
 χωρίον, ἀρχὴν ἐβάλου τῶν βασιλικῶν ἄθλων. 23. καὶ 5
 τὸ μὲν σχῆμα ἦν δεχομένου μέρος τῶν ὄντων, τὸ δὲ
 ἔργον τὰ μήπω | παρόντα κτωμένον. ἐπορεύου γὰρ R 412
 ἐπ' ὀνόματα πόλεων μᾶλλον ἢ πόλεις καὶ ποιήσων πό-
 λεις ἢ χρησόμενος οὐσiais· ὥστε ἐφ' οἷς οἰκιστῇ γῇν ἔρη-
 μον οἰκίζοντι τῶν προσοικούντων οὐκ ὄντων. 24. τοῦ 10
 γὰρ τῶν βαρβάρων δεύματος ἐπικλύσαντος τὴν Γαλα-
 τῶν εὐδαιμονίαν, μᾶλλον δὲ πεποιηκότος τῶν βαρβά-
 ρων τὰ τούτων, οὐ γὰρ πάντα ἐφεξῆς ἐφθειραν, ἀλλ'
 εἶχον ὅσα ἐξῆν ἄγειν καὶ ἦσαν ἰσχυρότεροι τοῖς ἐνθεν
 προσγενομένοις, οὐκ ἠγάπησας, εἰ στήσας τὴν ὕβριν, 15
 οὐδὲ τὸ μὴ τι παθεῖν ἀρκεῖν ἠγήσω, καίτοι καὶ τοῦτο
 ἦν μέγιστον ἐν μέσῳ ληφθέντα τοῦ πυρὸς κρείττω
 γενέσθαι τῆς φλογός, ἀλλ' εἰ μὴ πικρὰν αὐτοῖς κατα-
 στήσας τὴν ἡδονὴν ἢ ἡδοντο νικῶντες, καὶ τὴν λείαν
 ἐπιζήμιον ἢ ἀπῆγον τρυφῶντες, οὐκ ἠξίους εἰς τὸν 20
 ἥλιον ἐλευθέως βλέπειν, ἀντὶ τῶν ἐκδεδωκότων ὁ
 πειρώμενος ἀνασῶζειν αἰσχυνόμενος.

25. Ἐνταῦθα δὴ τοῦ λόγου γενόμενος Ὅμηρος μὲν

3 Od. μ 73 sq. 235 sq.
 p. 326 E 23 Il. β 484

4 Thuc. IV 24, 4

5 Plat. ep. 7

1 ὥσπερ U et ex ὥσπερ εἰ corr I 3 πορθμῶν S edd
 3 τε inser I² om M 4 ἢ δὲ Re num ἢ γ'? 11 τῶν
 Mo 13 ἐφεξῆς om S Mor 15 προσγινομένοις V et supra
 προσγενομένοις Mo² 16 καίτοι — 18 φλογός om S Mor, qui
 verba ἦν μέγιστον — φλογός „scholium στηλιτικὸν in Iulianum“
 esse credidit (p. 23) 21 ἐλευθέροις ὁμασι S edd

ἂν εἶπεν· ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώ-
 ματ' ἔχουσαι, ἐγὼ δὲ σοῦ δεηθείην ἂν εἰπεῖν, ὅπως
 ἕκαστα πέπρακται. δεῖ δὲ οὐδέν σοι πρὸς ταῦτα στό-
 4 ματος, ἀλλ' ἀποχρήσει δοῦναι τὴν συγγραφὴν ἣν ὦν
 R 413 αὐτὸς ἔπραξας συνέθηκας ὁ αὐτὸς γενόμενος | καὶ
 στρατηγὸς καὶ συγγραφεύς. 26. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν μοι
 χορηγήσει πρὸς μῆκος λόγου μικρὸν ὕστερον, ἐπειδὴν
 εἰς τὸ πᾶν ἀφείναι πέλαγος ὁ θεὸς ἐπιτρέπη, νῦν δὲ
 τὸ κεφάλαιον τῶν εἰργασμένων, καὶ γὰρ εἰς ἅπασαν
 10 ἐξέδραμε τὴν οἰκουμένην, εἰρήσεται.

27. Τοὺς μὲν διώκοντας φεύγοντας ἔδειξας, τοὺς
 ἐπιτηχότας δὲ ἐλαύνοντας, τοὺς μὲν ἀρπάζοντας ἀποδι-
 δόντας, τοὺς δὲ ἀφαιρεθέντας κομιζομένους, καὶ μετῆλ-
 λαξας φόβον καὶ θάρος, ῥώμην καὶ ταπεινότητα, τὸ
 15 μὲν τρέμειν εἰς τοὺς ἐναντίους ἀπώσας, τὴν δὲ ἐκεί-
 νων ὑπεροχὴν εἰς τοὺς οἰκείους μεταστήσας. 28. οὐκ
 ἔστιν ὅπως ταῦτα σὺ χωρὶς τῆς Ἀθηνᾶς εἰργάσω, ἀλλ'
 ἔχων Ἀθῆνηθεν τὴν θεὸν καὶ βουλῆς κοινωνὸν καὶ
 πράξεων συνεργὸν, ὥσπερ Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν ἀλλόκοτον

8 Her. VII 193. Thuc. VII 19, 4. Io. Chrys. ad pop. Ant.
 = t. II p. 90 A ed. Montf. homil. VII 19 II. § 364 sq. Od.
 λ 626. cf. ep. 535. 1045

7 χορηγήσει· ἀντὶ τοῦ βοηθήσει· πρὸς δὲ καὶ Πλάτων· εἰ
 καὶ ἔτι ἐπιχορηγοῖς τῷ λόγῳ V (Theaet. 179 D ?)

1 ἔσπετε VUBMS ^{ἐπ}επτε Mo | νῦν] δὴ Mo 2 δέ σου
 AUIBM Mo 3 δεῖ e δὴ corr I² | οὐδὲ Mor | ταῦτα inser I²
 om CAUBM 4 ἣν — 5 ἔπραξας in marg Mor, ἣν αὐτὸς
 ὁ πράξας in textu 5 ἔπραξας αὐτὸς? | γινόμενος V 8 ἐπι-
^ψτρέπη V ἐπιτρέψη MoI sed in hoc ψη in ras m^a ἐπιτρέποι U
 12 τοὺς ἐπιτηχότας δὲ] τοὺς δὲ (δ' I) ἐπιτηχότας IS Mor δὲ
 eras I δ' Mo 14 ῥώμην] καὶ ῥώμην Mo 16 μετα-
 στήσας εἰς τοὺς οἰκείους S Mor 19 πράξεως PVS Mor

κύνα, πάντα μὲν εἶδες τοῖς λογισμοῖς ὀρθῶς, πάντα δὲ τοῖς ὅπλοις ἐπετέλεσας γενναίως, οὐ πέμπων στρατιώτας ἐκ χαρακώματος οὐδ' ἐν σκηνῇ καθήμενος περὶ τῶν ἐν τῇ μάχῃ πυνθανόμενος, ἀλλὰ καὶ ποδὶ χρώμενος καὶ χεῖρα κινῶν καὶ δόρυ σείων καὶ ξίφος ἔλ- 5 κων, αἷματι τῶν ἐναντίων παρακαλῶν τοὺς στρατιώτας, ἐν μὲν ταῖς σκέψεσι βασιλεύων, ἐν δὲ τῷ τάττειν στρατηγῶν, ἐν δὲ ταῖς συμπλοκαῖς ἀριστεύων. 29. τοιγαροῦν πολλάκις ἐπανῆλθες χρήζων περιπλῦναι τὰ ὅπλα | γέμοντα φόνου βαρβαρικοῦ, καὶ σε διεδέξατο R 414 τράπεζα τῶν πολλῶν οὐ διαφέρουσα· πλείω μὲν 11 γὰρ πράττειν ἤξιους, μᾶλλον δὲ τρυφᾶν οὐκ ἠνείχου. 30. τίνες οὖν οἱ τούτων καρποί; Γαλατῶν αἱ πόλεις ἀνίσταντο θεωρούντων μὲν ἡμῶν, οἰκοδομούντων δὲ τῶν βαρβάρων. ὥσπερ γὰρ ἦν ἔτεμον Σπαρτιαῖται γῆν 15 Τεγεατῶν, ταύτην εἰργάζοντο τοῖς νενικηκόσι χολνικας ἔχοντες, οὕτως ἄς οἶδε κατήνεγκαν πόλεις αὐτοὶ ποιεῖν ἠναγκάζοντο, καὶ χεῖρες αἱ μαθοῦσαι κατασκάπτειν ἀνορθοῦν ἐπαιδεύοντο. 31. λεῶς δὲ τοῖς ἄστεσιν οὐκ ἐκ τῶν ἀγρῶν οὐδὲ σύμμικτος οὐδὲ τῶν ἐπιτυχόντων, 20 ὥστε τὰ μὲν ἄψυχα τοῖς πρὶν εἰοικέναι, τὸ δὲ κυριώτερον χεῖρον εἶναι τοῦ πρόσθεν, ἀλλ' ἀπέδωκας πάσῃ μηχανῇ τὰς μὲν οἰκίας τῷ τόπῳ, ταῖς δὲ οἰκίαις τὰ σώματα. καὶ κατήεσαν ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες

15 Her. I 66, 2

16 Dem. de cor. § 129 p. 270, 8

1 post ὀρθῶς rasura 6 litterarum I 2 εἰ in ἐπετέλεσας
in ras I² ἀπετέλεσας U ἐτέλεσας B 7 ἐν δὲ — στρατηγῶν
in marg B² 9 τὰ ὅπλα περιπλῦναι S edd 10 καὶ σε Re
11 τῆς τῶν coni Re 13 οὖν om Mor 14 ὡμῶν APMS
Mor „recte, ni fallor“ Re τῶν οἰκείων B 15 post ἔτεμον
rasura 10 litt B 16 σχοίνους coni Mor not. p. 184
19 ἐπανορθοῦν M

ἐκ δουλείας ἀδίκου πρὸς εὐδαιμονίαν ἀρχαίαν, καὶ
 παρ' οἷς ἐτράφησαν ἐν οἰκειῶν τάξει, παρὰ τούτων
 ἐτρέφοντο πάλιν ἐν δεσποτῶν νόμῳ. ἡ δὲ τροφή
 σίτος ἦν, μισθὸς εἰρήνης. 32. πολλῶν δὲ ἀγγέλων
 5 ὥς τὸν πρεσβύτερον θεόντων ἤτησε μὲν στρατιὰν οὐ-
 δείς, νίκην δὲ πάντες ἐμήνουν. ὁ δὲ λόγος φερόμενος
 εἰς Μήδους ἐνέπεσεν. εἶθ' οἱ μὲν εὐχοντό σε περὶ
 R 415 τὸν Ῥῆνον μένειν, οἱ δ' αὖ περὶ | Ῥῆνον διαβῆναι
 σε τὸν Τίγρητα καὶ σφίσι μὲν ἕτερον ἀντιταχθῆναι,
 10 σὲ δὲ καὶ Πέρσαις ἐπιδεῖξαι τὴν αἰχμήν.

33. Ἄγαμαι δὲ τῶν στρατιωτῶν ἐκείνων, οἳ στεφα-
 νούμενόν σε τοῖς τροπαίοις ὀρῶντες οὐκ ἤνεγκαν μὴ
 περιθεῖναι τὸν ἐκ λίθων στέφανον δεινὸν νομίζοντες
 15 τὸ μὴ συμβάλειν τούνομα τοῖς ἔργοις μηδὲ συνάδειν
 τὴν τιμὴν ταῖς νίκαις. καλούσης τοίνυν αὐτῆς τῆς
 ἀνδραγαθίας τὸ γέρας εὖ ποιοῦντες ἠκολούθησαν,
 ὥσπερ ἀρίστῳ στρατιώτῃ σκευὴν ἀμείνω διδόντες ἀντὶ
 τῆς χείρονος. 34. ταυτὶ δὲ ταῖς μὲν φαινομέναις
 20 ἀνάγκαις ὑπ' ἐκείνων ἐδραῖτο, ταῖς δὲ κρυπτομέναις
 ψήφοις ὑπὸ τῶν θεῶν ἐκυροῦτο τῶν τε συμπαραταξα-
 μένων αὐτῷ τῶν τε ἄνωθεν τεθεαμένων τὰς μάχας.
 ὦ νυκτὸς ἐκείνης ἱερᾶς, ὦ φιλονεικίας ὀπλιτῶν ἐνθέου,
 ὦ θοοῦ βου πομπῆς ἠδύονος, ὦ μακαρίας ἀσπίδος, ἡ

21 cf. p. 30, 19sq.

24 Amm. XX 4, 17

11 Τὸ ἄγαμαι ἔστιν ὅτε καὶ γενικῇ δώσεις, ὅτε παρ' ἐλπί-
 δας (παρελπίδας V) θαυμά τι μηνύεις V

2 ἐτράφησαν Mo 3 ἐτρέφοντο Mo 7 ε in εὐχοντο
 in ras P^s 8 τὸν om Re 9 σε περὶ τὸν M τὸν om V
 10 τὴν αἰχμήν ἐπιδεῖξαι BS edd 14 καὶ τὸν BS Mor
 15 συμβῆναι V | μὴ δὲ libri corr Mor 22 αὐτῶν CAPUIS Mor

τὸν τῆς ἀναρρήσεως ἐδέξατο νόμον προπωδεστέρα σοι
παντὸς εἰωθότος βήματος. ὥς καλὸν μὲν σοῦ τὸ διω-
θεῖσθαι τὴν δόσιν, κάλλιον δ' ἐκείνων τὸ κατεπείγειν
τὴν λῆψιν, ἐπεικὲς δὲ τὸ περὶ τοῦ πεπραγμένου τὸν 4
θυμούμενον πραῦναι, ἀνδρεῖον δὲ | τὸ μὴ πρὸς R 416
βίαν τοῦ δοθέντος ἐκπεσεῖν. 35. ὅτε δὴ πολλῶν
ἐθνῶν μυρίοις ταλάντοις ἐπὶ σὲ παρακληθέντων τὸν
ἡγούμενον αὐτῶν ῥαδίως ἐλὼν τῇ τῶν κακούργων
περιέβαλες αἰκία διδάσκων ἐν ταῖς πλευραῖς μὴ τοι-
αῦτα κερδαίνειν, σὺ μὲν ἴσως ἐγέλας ἐπιβουλευόμενος, 10
ἡμεῖς δὲ ἐφροντίζομεν, εἰ καὶ θαρρεῖν ὑπῆρχεν. ὁ δὲ
πάντα ὁρῶν τε καὶ ἀκούων Ἥλιος οἶδεν, ἃ τότε ἐφρο-
νοῦμεν καὶ τί τῷ πολέμῳ τὸ πέρας ἤτοῦμεν. οἷα δὲ
φιλόδορος θεὸς ἔδωκέ τε καὶ κάλλιον ἢ τις ἂν ἤλπι-
σεν. 36. οὐ γὰρ ἐπέτρεψε συμπεσεῖν στρατῷ στρατὸν 15
οὐδὲ γυμνῶσαι σίδηρον οὐδὲ ἐξ ἀλλήλων οἰκείους
ἀριστεῦσαι οὐδὲ φοινηχθῆναι γῆν φόνῳ φιλτάτων οὐδὲ
τελεσθῆναι νίκην τοῖς νικῶσι λυπηρὰν οὐδὲ τοὺς αὐ-
τοὺς καὶ κρατεῖν καὶ δακρύνειν, ἀλλ' ἀποστήσας τῶν
πραγμάτων τὸν ἕτερον, ᾧ καιρὸν εἶχεν ἀπελθεῖν, ὑπὸ 20
τῷ τεχνίτῃ τοῦ βασιλεύειν τὰ πάντα ἐποίησεν, ὥστε
σοὶ τε καθαρὸν αἵματος γενέσθαι τὸ κράτος ἐκείνῳ τε

6 cf. p. 31, 21sq. Amm. XX 9, 4. 8 Vadomarium cf. p. 26, 19.
Amm. XXI 3, 5sq. 11 Od. λ 109 Π. γ 277

8 σημειῶσαι ὅτι ἡ τῶν κακούργων αἰκία τὸ τὰς πλευρὰς
τύπτεσθαι V

1 γρ κόσμον in marg Mor | προπωδεστέρας VIS Mor
2 μὲν σοῦ] μέσον Mo 7 τῶν M 9 περιέβαλλες Mo
12 εἶδεν V cum scholio καὶ οὕτως· ἡλιος οἶδεν ἥτοι ἔγνω et
Mo 13 τὸ om SMor 15 εἶλας SMor 16 οὐδ' S edd
18 νίκην om Mor qui in marg habet „ἴσως νίκην“ 20 οἱ Mor

τιμηθῆναι τὸν νεκρὸν ἐκ τοῦ τρόπου τῆς τελευτῆς.
 37. καίτοι κἂν εἰ σιδήρῳ κριθῆναι τὴν ἔριν ἐδέησεν,
 οὐκ ἂν ἐτέρως τὸ πρᾶγμα ἔπεσεν, ἀλλ' ἐρῶν μὲν ἂν
 αἶμα, βραχὺ δὲ τοῦτο καὶ μικρόν. πλὴν γὰρ ὀλίγων
 5 κοιμιδῇ λόγων, οἵπερ ἦσαν κεκολλακευμένοι, ὁ στρατιώ-
 R 417 τῆς ἅπας συνέπνει | καὶ ἐδόκει μὲν ἐπὶ σὲ τρέχειν,
 ὑπὸ δὲ σοὶ τεταξόμενος ἡπείλετο. 38. τί οὖν ἂν τις
 τῶν πάντων μάλιστα θαυμάσειε; πότερον τὴν τοῦ
 δικαίου φυλακὴν ἢ τὴν τῶν ἐπομένων ἀρετὴν ἢ τὴν
 10 καινὴν ὁδὸν καὶ τὸ προσδοκώμενον κατὰ γῆν ἐλθεῖν
 περιπλεύσαντα τὸ πλεον δοῦναι τῆς κινήσεως αἰσθησιν
 μετὰ τὴν κτῆσιν ἢ τὸν ἐκπλήξαντα γένη βαρβαρικὰ
 πλοῦν [ἢ τὴν παρὰ τῶν Ἀντιοχέων σοι πρέπουσαν
 κωμωδίαν] ἢ τὸ τῶν κοιμιζομένων δώρων ἐπὶ τὴν ὀχθρὴν
 15 κάλλος ὠνουμένων ἐκάστων παραμειψαί τὴν σφετέραν |
 R 418 τὸν στόλον; 39. ἐγὼ μὲν ἐραστὴς εἰμι τοῦ ποταμοῦ,
 καὶ μοι φαίνεται τοῦ καλοῦ μὲν καλλίων Ἐνιπέως,
 τοῦ γεωργοῦ δὲ χρησιμώτερος Νεῖλου δεξάμενος εὐ-

1 cf. t. I p. 561, 24 sq. R
 XXI 8, 2 17 Od. 2 238 sq.

10 cf. p. 32, 10

16 Amm.

18 γεωργὸν ἐκάλεσε τὸν Νεῖλον ἐξ αὐτῆς τῆς ἥς παρέχει
 χρείας ἀποδοῦς τὸ ὄνομα V

2 οἱ in κριθῆναι in ras P² 5 χ in λόγων in ras Cⁿ
 7 ταξόμενος VBMS Mor | γοῦν Mor 8 τὴν τοῦ] „malim
 σὴν interponi“ Re 10 ἐλθεῖν scripsi auctore Re Anim
 ἔχειν libri edd 11 δοῦναι scripsi cum Mor e MoSI, in quo
 tamen ὕναι in ras m² δόντα reliqui libri et Re 12 κινή-
 σιν Gasda 13 ἢ — 14 κωμωδίαν quae in Mo et in margine
 adscripta nota γο πρόσθε in Mor (τῆς pro τῶν) exstant, ut
 additamentum irrisoris Iuliani Libanisque (num Georgii Cyprii?
 cf. schol. ad p. 66, 19) e textu removit Re 14 δῶρον Mo
 15 ν in ἐκάστων ex ι corr C^s inser P³ ἐκάστωι A

μενεῖ τῷ πόρῳ πλοῖα φέροντα παῖσιν ἐλευθερίαν.
 40. εἰπω τι τῶν εἰρημένων λαμπρότερον; Κιλίκων μὲν
 ἡγνόουν οὐκ ὀλίγοι τὸ παρὰ σφίσι συμβάν, σὺ δ' ἐκ
 μέσων Ἰλλυριῶν ἑώρας τὴν τύχην, μᾶλλον δὲ ἐκ μέσων
 Γαλατῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἔπλεις κληρονόμου γνώμη 5
 ναυπηγησάμενος τὸ πρῶτον, οὐ πολεμίου μίσει, καὶ
 συνέβη δὴ πάντων καινότατον, αὐτὸς ἐγίγνου τοῖς
 ἀγγέλοις ἄγγελος, καὶ ἃ μηνύσοντες ἦλθον, ἀκούσαντες
 ἀπῆλθον. 41. καὶ οὐ τὰ μὲν τοῦ δαιμονίου τοιαῦτα,
 αἱ δὲ πόλεις ἥτις τῆς προσηκούσης ἡδονὴν ἥσθησαν, 10
 ἀλλ' εἰ πάντες ἄνθρωποι νοσήματι κοινῷ τῶν ὀφθαλ-
 μῶν ἐστερημένοι θεοῦ τινος ἐξαίφνης εὐνόῃα τὰς ὕψεις
 ἀπέλαβον, οὐκ ἂν μειζόνως ἐχάρησαν· οὐ γὰρ φόβος
 ἠνάγκαζε πλάττεσθαι τὴν χαράν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐκάστου
 ψυχῆς ἡ πανήγυρις ἦνθαι, καὶ πᾶν ἰδίᾳ λυποῦν ἄσθε- 15
 νέστερον ἦν τοῦ καιροῦ, βοή δὲ ἐκ παντὸς χωρίου
 πρὸς οὐρανὸν γεγηθότων ἤρχετο τοῦτο μὲν ἐξ ἄστων,
 τοῦτο δὲ ἐξ ἀγρῶν, καὶ οἰκιῶν καὶ θεάτρων καὶ ὁρῶν
 καὶ πεδίων, φαίην δ' ἂν ὅτι καὶ παρὰ τῶν πλεόντων
 ἐκ ποταμῶν τε καὶ λιμνῶν καὶ θαλάττης μέσης. 20
 42. ὅπερ γὰρ Ἀσκληπιὸν φασιν Ἰπολύτῳ γενέσθαι,
 τοῦτ' αὐτὸς ἐγένου τῷ τῆς οἰκουμένης σώματι. | τε- R 419

2 cf. IV 628, 12 R

21 cf. t. I 656, 10 R

1 τὰ πλοῖα S Mor πλοῦν U 2 τί IBMMS 3 περι
 supra παρὰ Mo² | συμβάν M 4 δ' Re 6 ναυ γησάμενος
 U | τοπρῶτον IB 7 δὴ τὸ πάντων S Mor | ἐγίγνου V Mor
 ἐγένου Re 10 ἡδονὴν scripsi auctore Re coll. p. 71, 19
 ἡδονῆς libri edd 11 κοινῷ τῷ τῶν S 13 ἐχάρησαν scripsi
 auctore Cobeto Mnem. V 112 (Coll. 108) ἐχόρευσαν libri edd
 14 τῆς in marg I² 17 ἀστέων VMS et ex ἄστων corr I²
 20 ποταμοῦ Mo 21 ὅν in ἀσκληπιὸν in ras I² | φησὶν Mo

θυνεῶτάς τε ἀνέστησας καὶ βασιλείας ὄνομα νῦν, εἶπερ ποτέ, προσέλαβεν ἔργον. δίκην μὲν ἐπράξω παρ' ὧν μὴ λαβεῖν ἄδικον, αἰτίαν δὲ οὐκ ἐπήνεγκας οἷς ὑπήρχεν ἀναχώρησις. ἵππων δὲ καὶ ὀρέων διαδοχὰς ὑπὲρ
 5 μεγίστων δὴ τὸ πρῶτον συστάσας τριβομένης ἔπαυσας ὑπὸ τῶν ἐλαυνόντων. 43. οἱ δὲ τῶν ἐθνῶν ἄρχοντες ὑπὸ λημμάτων οὐκ ἄρχονται, φόβος δὲ καὶ τιμῆς ἐλπίς, ἡ μὲν ἐπεγείρει πρὸς ἀρετὴν, ὁ δὲ εἰργεῖ πονηρευμάτων. πᾶν μὲν ἀνάλωμα μάταιον ἐκβέβληται, πᾶς δὲ
 10 πόρος οὐκ εὐπρεπῆς λέλυται, πᾶσα δὲ δόσις εὐλόγος τετίμηται. μόνος γὰρ οἷσθα καλῶς καὶ δοῦναι καὶ μὴ δοῦναι, τοῖς μαχίμοις μὲν διὰ τῶν θωρεῶν παραμυθούμενος τοὺς πόρους, θαυματοποιῶν δὲ τέχνας οὔτε καταλύσας οὔτε θαυμάσας, τὸ μὲν οὐ σαντοῦ νομίζων,
 15 τὸ δὲ δῆμοις συμφέρειν. 44. τράπεζα δέ σοι μετρία

2 Dem. adv. Aphob. § 2 p. 845, 4 15 Amm. Marc. XXV 4, 4

2 ἐπράξω] ἦτοι ἀπήτησας, ἔλαβες καὶ χωρὶς προθέσεως· οἱ δὲ μετὰ προθέσεως γράφοντες τῆς εἰς ἀμαρτάνουσιν· οὕς τίνα ἂν τις πρᾶξαιτο πρεπωδεστέραν δίκην ἢ ἦν αὐτοὶ καθ' ἑαυτῶν ἐργάζονται εἰς τὰ τοιαῦτα ἀμαθαίνοντες; καὶ πάλιν εἰσπράττει τιμωρίαν ἥτοι ἀπαιτεῖ καὶ τοῦτο πλὴν ἐνεργητικόν V
 11 οἷσθα] οὐ τῆς Ἑλληνικῆς συνηθείας· ἀντὶ τούτου γὰρ οἷδας καλῶς δοῦναι καὶ μὴ δοῦναι. τὸ δὲ οἷσθα οὕτως λαμβάνεται ἀπολειψμένως· οἷσθα τὸν ἄνδρα καὶ οἷσθα τὸ τοῦ δεινός γένος V

1 εἰ in ἀνέστησας in ras I² 2 ὧ sed ν supra pos. C^s
 3 κ εἰ in οὐκ ἐπήνεγκας in ras I² οὐκ ἐπήνεγκας supra οὐχ ὑπήνεγκας A² C^s οὐχ ὑπήνεγκας UBM 4 ἐρ in ὑπὲρ in ras I²
 ὑπὸ U 5 τοπρῶτον VB | συστάσας καὶ τριβομένης Mo τριβομένης om B ἐκὴ τριβομένης Re Anim 7 γε ὑπὲρ in marg Mor | „malim οὐκέτ’“ Re | αι in ἄρχονται in ras I² et in es corr A² ἄρχοντες cum rasura unius litterae U | ἧς supra τιμῶν Mo² 8 δ’ Re 11 οι in οἷσθα ex η corr I² | καλὸς S
 14 καταλύσας οὔτε θαυμάσας scripsi κατέλυσας οὔτ’ ἐθαύμασας libri edd 15 συμφέρον Mor

καὶ σύσσιτοι Πλάτωνος ὁμιληταί, μεθ' ὧν ἐργήγορας
 ὑπὲρ γῆς ἀπάσης καὶ θαλάττης, καὶ παρεδρεύει Διὶ
 μὲν ἐν οὐρανῷ Δίκη, σοὶ δὲ τῶν ἐπὶ γῆς οἱ σοφώτα-
 τοι χαίροντες τῇ φορᾷ τῆς ψυχῆς, ἣν παρ' ἡμέραν
 ἐκφέρεις. 45. ἡ δὲ φορὰ ποικιλωτέρα παντός, οἶμαι, 5
 λειμῶνος. ἥς ἐστὶ μὲν καὶ τὸ ταῖς πόλεσιν ἐπανορθώ-
 σαι τὴν πενίαν | ἐξεληλαμέναις ἀρχαίων τε καὶ δι- R 420
 καίων κτημάτων, ὃ τοὺς μὲν ἰδίους οἴκους μεγάλους
 ἐποίησε, τοῖς δὲ κοινοῖς περιέχεεν ἀμορφίαν, ἔτι δὲ
 τὸ τοῦδε κάλλιόν τε καὶ μείζον, τὸ δοῦναι πάλιν θεοὺς 10
 ἀνθρώποις ἐπιτρόπους πάλαι τοῦ γένους ἄνευ τῶν
 μεγάλων κυβερνητῶν εἰκῇ φερομένου καὶ περιρρηγνυ-
 μένου ταῖς πέτραις. 46. καὶ γέγονεν, ὥσπερ ἐν ἐκλεί-
 ψεσιν ἡλίου, τοῦ μὲν ἐνοχλοῦντος ἀπαλλαγῇ, τῆς δὲ
 ἀκτίνος ἐπάνοδος, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ κόσμος πόλεσιν, 15
 ὥσπερ οἱ στέφανοι, καὶ σωτήριον, ὥσπερ τὰ φάρμακα.
 δι' ὧν γὰρ γίνονται καλλίους, διὰ τούτων ἐπ' ἀσφα-
 λοῦς ὁρμοῦσι. καὶ σοὶ χάρις ὀφείλοισι' ἂν οὐχ ἦττων
 ἢ Πελασγῶ τῷ Ἀρκάδι. τοῦ γὰρ τὴν ἐκ τῶν ναῶν

2 Hes. Opp. 259. Orph. fr. 33 A. [Demosth.] c. Aristog. I
 § 11 p. 772, 25. cf. II 601, 19 R 6 Amm. Marc. XXV 4, 15
 cum nota Valesii 19 Hyg. fab. 225. Paus. II 22, 1

4 παρημέραν V 5 φέρεις sed ante φ lacuna 2 litte-
 rarum S 6 οἷς I (sed o praep. m²) et Mo | ἐπανορθώ^{ειν}
 τὴν ^{πενί}ζημίαν B 8 litteris κτη desinit fol. 71^v A; finis orationis
 et initium sequentis perierunt uno folio amisso; fol. 72 inc.
 vocibus τὸ πολλοὺς (p. 89, 4) 9 περιέ... ἐν S γὰρ περιέσχε^ν
 in marg Mor 10 τοῦδε Mo τούτου IBM 14 τῆς supra
 τῶν Mo² 15 ἀ. τον. S | καὶ om S | γὰρ κόσμον in marg Mor
 16 „malim aut σωτηρία aut (κόσμον) φέρει (καὶ) σωτηρίαν“
 Re 17 γίνονται S edd | π' in ἐπ' in ras I² ἐπὶ PVBMMo
 cf. I 445, 1 18 καὶ σοὶ PVIBMS | ἥττων^ω S ἥττον reliqui
 libri, quod corr Mor

R 421 καταδείξαι τιμὴν | τὸ σβεσθεῖσαν ἐπαναγαγεῖν οὐκ ἔλαττον.

47. Νῦν καιρὸν ἂν ἔχοι τοῦ ζῆν ἐπιθυμεῖν καὶ θύειν ὑπὲρ μακροτέρου βίου. νῦν γὰρ ὡς ἀληθῶς
 5 ἔστι ζῆν, ὅτ' εὐδαιμονίας αὔραι τὴν γῆν ἐπιπνέουσιν, ὅτε σῶμα μὲν ἀνθρώπου, ψυχὴ δὲ θεοῦ βασιλεύει, ὅτε πῦρ μὲν ἐπὶ βωμῶν αἴρεται, καπνῷ δὲ ἀήρ ἱερῷ κα-
 θαίρεται, ἐστιῶσι δὲ ἄνθρωποι δαίμονας καὶ δαίμονες ἀνθρώποις ὁμιλοῦσι. καὶ μοι δοκεῖ μηδὲν ἂν γενέσθαι
 10 ταῖς πόλεσι πλέον αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἐλομένου τὰ τῆδε διοικεῖν ὑποδύντος ἀνθρώπου τύπον. οἷς γὰρ ἂν ἐχρήτο τότε, κατὰ ταῦτά νῦν ἀρχόμεθα. 48. βλέπει μὲν γὰρ ὁξὺ καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῖν ὁ βασιλεὺς παντὸς Θεμι-
 15 στοκλέους ὁξύτερον, εἶναι δέ τι πιστεύων ἐν τοῖς κρείτ-
 15 τοσι σοφώτερον ταῖς ἐκεῖθεν εἰσηγήσεσιν ἄγει τὴν οἰκουμένην, οὐκ ἀναμένων χρησμούς ἄλλοθεν οὐδὲ παραναλίσκων ἐν θεωρῶν ῥαθυμία τοὺς χρόνους, ἀλλ' ἀντὶ τῆς Πυθίας αὐτὸς αὐτῷ καθιστάμενος, οὐκ ἀνα-
 20 σχόμενος βλέπειν εἰς ὄφρ' ὃν μάντεων οὐδὲ γνώμης
 20 ἐτέρων πρᾶγμα τοσοῦτον ἐξάψαι, ἀλλ' εἰδώς, ὅτι καὶ τοῦθ' ἐν τι τῶν παρὰ τῷ Χείρωνι μαθημάτων, καὶ

13 Thuc. I 138, 3 et 4 17 cf. p. 38, 18 sq. 21 cf. Pind. Pyth. IV 102

3 ἔχειν M 4 ὡσαληθῶς B 7 βωμῶν scripsi auctore

Re βωμοῦ S βωμῶ reliqui libri βωμοῦ edd | αἴθεται Cobet Mnem. V 112 (Coll. 108) | καθαίρεται ἱερῷ B 9 ὁμιλῶσι Mo sed ου supra ω m² συνομιλοῦσι B 12 τότε] τε M | ταῦτα BS et e ταυτά corr I² et Sintenis | μὲν om Mor 13 ἡμῖν om Mor 16 ἄλλοθεν scripsi auctore Sinteni ἄνωθεν libri edd 18 οὐδὲ Re 19 οὐδὲ — 20 ἐξάψαι citat lex. Vindob. p. 84, 7 N. s. v. ἐξάψαι ἀντὶ τοῦ ἐξαρτῆσαι. Λιβάνιος· οὐδὲ κτλ. 21 ταῦθ' S | παρὰ supra περὶ Mo² | χείρωνι C sed ω ex o corr f χείρωνι S

τὸν Ἡρακλέα μάντιν οὐχ ἤτιον ἢ τοξότην ἐπιστάμενος
 παῖδα τὸν Μελάμπουν ἀπέφηνας μετὰ | τῶν θεῶν R 422
 τὸ μέλλον ὁρῶν. 49. ἐντεῦθεν καὶ μένεις καὶ βαδίζεις,
 ὅτε βέλτιον, οὐχ ὑπὸ τῶν πεπραγμένων τὰς ἐκβάσεις
 μανθάνων, ἀλλ' ἐπὶ προδήλῳ τῷ τέλει τοὺς ἀγῶνας 5
 ἀναιρούμενος, στρατηγῶν μὲν τῶν τάξεων αὐτός, στρα-
 τηγούμενος δὲ ὑπὸ τῶν κρειττόνων. 50. ὁ μὲν οὖν
 Ἀγαμέμνων ἤκουσε παρὰ τοῦ τῶν ἡτιτόνων, ὥς τύχης
 ῥοπῇ βελτιόνων ἄρχοι, μὴ προσειληφέναι γὰρ τὴν ἀλ-
 κήν, νῦν δὲ ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος ἀρετῇ καὶ τὸ τῆς 10
 ἐξουσίας ἐστὶ. καὶ οὐδεὶς οὕτω δόξει γενναῖος, ὃς
 ἡγήσαιτ' ἂν οὐ δικαίως ἐν ἀρχομένοις εἶναι. 51. ὃ τι
 γὰρ παρ' ἄλλῳ καλόν, τοῦτο παρὰ σοὶ μειζόνως. καὶ
 μόνος συνείληφας, ἃ τοὺς ἄλλους μεμερισμένα κοσμεῖ,
 καὶ οὔτε ῥήτωρ οὔτε ὀπλίτης οὔτε δικαστῆς οὔτε σο- 15
 φιστής, οὐ τελεστικός, οὐ φιλόσοφος, οὐ μάντις δύναιτ'
 ἂν αὐτὸν πρὸ σοῦ θαυμάσαι. καὶ γὰρ πράττοντας οἷς
 πράττετε καὶ λέγοντας οἷς λέγετε ἐκάλυψας. 52. ὅς γε
 καὶ τὴν δοκοῦσαν ὥραν τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν παρελή-

1 Her. II 83. Aristid. I 58, 1 D 8 Π. ι 37 sq.

2 ante μετὰ libri excepto S praebent verba διὰ τῶν
 θεῶν (αὐτῶν B) quae receperunt edd expulsis verbis μετὰ
 τῶν θεῶν, ego lectionem variam vel potius interpretamentum
 horum existimo 4 ὁπότε S edd ἀεὶ πρὸς τὸ B 6 „num
 ἀναιρούμενος“ Re at cf. Her. VI 108 | „malim aut αὐτὸς δὲ
 στρατηγούμενος aut στρατηγούμενος δὲ αὐτὸς“ Re 8 του
 e των corr C^a 9 τῶν ante βελτιόνων U et inser I^a | ἀρχοῖ
 Mo ἄρχει B 10 δ' edd | ἐν om libri excepto S | τῇ om
 libri exceptis VB (sed in hoc inser m²) S | supra τοῦ rasura
 duarum litterarum P 13 μειζόνως] „malim καὶ praeponi“
 Re 14 μεμερισμένως U et supra μεμερισμένα I 16 οὐ (1)
 οὔτε M 18 ὥστε B 19 ἐμαντοῦ S om Mor

λυθας. ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν κοινὸν τὸ κέρδος, τουτὶ
 R 428 γὰρ | τὸ καλὸν ἐγὼ μὲν ἐφύτευσα, σὺ δὲ ἔθρεψας,
 αἱ δὲ πόλεις δρέπονται.

53. Δότε δὴ, θεοὶ σωτῆρες, τὸ γῆρας τοῦ Νέστορος
 5 τῷ βασιλεῖ, τὴν γὰρ δὴ γλῶτταν πάλαι δεδώκατε, καὶ
 παῖδας, ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ τοσοῦτον ἅπαντας τοὺς
 Ῥωμαίων ἡγησαμένους τῷ χρόνῳ νικήσειεν, ὅσονπερ
 ἤδη ταῖς ἀρεταῖς.

4 Π. α 247sq.

1 μὲν in ras I² om S Mor 2 γὰρ] τί S 6 ἅπαντας in
 marg add I²

XIV.

Oratio πρὸς Ἰουλιανὸν ὑπὲρ Ἀριστοφάνους inscripta sub finem anni 362 ad Iulianum missa¹⁾ unaque cum huius litteris laudis eius plenis²⁾ in publicum emissa iisdem fatis usa est quibus oratio XII εἰς Ἰουλιανὸν ὕπατον. Itaque codices quoque superstites iidem sunt excepto quod loco Marciani 422 (81) exstat codex eiusdem bibliothecae 438 (66) et accedit fragmentum codicis Cantabrigiensis (96).

Sunt autem codices 27:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 151. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A), qui incipit demum verbis τὸ πολλοῦς (p. 89, 4), saec. X inde a folio 72, saec. XIV inde a folio 74 (p. 93, 20). Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 53^v. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 169. Vide t. I p. 415 sq.

5. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 154. Vide t. I p. 44 sq.

1) Libanium ipsum dicere coram Iuliano orationem esse habitam perperam Reiskius e t. I p. 143, 2 conclusit.

2) Est epistula 74 editionis Hertleinianae, sed integra demum edita a Bidez et Cumont, Recherches sur la tradition manuscrite des lettres de l'empereur Julien, Bruxelles 1898 p. 126. Haec cum responso Libanii (ep. 670) in archetypo codicum quorundam orationi, ut hic voluerat (l. l. ἡ μὲν οὖν ἐπιστολή σου προσκείσεται τῷ λόγῳ), succedit. cf. t. I p. 28 n. 1 et Athoum Laurae ib. p. 323 sq.

6. Patmius 471 saec. XIV fol. 59^v. Vide t. I p. 41 sq.
7. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 279. Vide t. I p. 59 sq.
8. Wolfenbottelanus gr. 511 saec. XV fol. 311. Vide t. I p. 64 sq.
9. Escorialensis T—II—9 saec. XVI, descriptus ex editione Ferrariensi. Vide t. I p. 67.
10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 181. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.
11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 54^v. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.
12. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 44. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
13. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 27^v. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.
14. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 85. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.
15. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 62. Vide t. I p. 39 sq.
16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 294^v. Vide t. I p. 48 sq.
17. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 86. Vide t. I p. 209 sq.
18. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 48. Vide t. I p. 211 sq.
19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 76. Vide t. I p. 227 sq.
20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 132^v. Vide t. I p. 228 sq.
21. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 22^v. Vide t. I p. 229 sq.
22. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 57. Vide t. I p. 323 sq.
23. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 41. Vide t. I p. 331 sq.
24. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 2. Vide t. I p. 363 sq.

25. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 4. Vide supra p. 4 sq. Contulerunt Boissonadius et Gasda.

26. Marcianus gr. 438 saec. XV fol. 127^v. Vide t. I p. 419 sq.

27. Cantabrigiensis Collegii Trinitatis Collect. 96 1116, Gal. O. 2. 12 (=T) (olim signatus 391. K. 21), olim Thomae Gale¹), miscellaneus, e quattuor constat diversis partibus, quarum prima, sex foliis bombycinis manu saeculi XIII exaratis, continetur fol. 1 finis orationis ὑπὲρ Ἀριστοφάνους a verbis οὐδὲ συνετάραξε Διὸς γαμηλίου θεσμὸν (p. 109, 4) usque ad finem,

1^v πρὸς Θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως

5^v πρὸς Θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς desinit folio 6^v verbis ἤγετο στένων (I 661, 8 R), quae excipiuntur foliis 27 et 28 codicis qui hodie est Burneianus gr. 276 (n. 131.)²

Inde a folio 7sq. sequuntur glossarium graecum, Andromachi medici carmen, [Dionysii Halic.] rhetorica, alia.³)

Libanium anno 1880 contuli.

Stemma codicum idem est atque in oratione εἰς Ἰουλιανὸν ὑπατον (supra p. 8), ad quod te delego, excepto quod codex *T* a fonte e quo *IBM* fluxerunt, prope abest, ut e lectione prava cum his communi ἴν' pro ἦν (p. 113, 1) colligendum est. Neque huic familiae tribuendus non est codex Parisinus gr. 3017, immo vero singularem eius cum *I* codice affinitatem monstrant vitia utriusque communia, ut *τισι* pro *τι* p. 94, 2 *γενέσθαι* pro *δεδοόσθαι* p. 96, 3, *εἶναι* insertum inter *δεξαμένων* et *τοῦτον* p. 99, 2, *βασιλεῖ* insertum post *γέννηται* p. 101, 19. Sed deterior est Parisinus Marciano *I*; nam manum expertus est interpolatricem, quae, ut uno exemplo defungar, p. 100, 6 e lectione ὃν *λείπεσθαι* *συμβάλνει* effecit ὃς *λείπεται*. Itaque

1) Catal. codd. Angl. et Hibern. t. II p. 190 n. 6033, 199: *Libanii orationes aliquot graece*.

2) Hoc exposui Act. Acad. Berol. 1885, 915 sq.

3) Cf. James, The Western manuscripts in the library of Trinity College, Cambridge t. III 96.

lectiones eius a Gasda enotatas ab apparatu critico fere exclusi.

Pretium utriusque familiae (*CAP* et *VIBMT*) fere par est, *U* hic quoque mixtae recensiois indicia praebet.

Duos locos citavit Ioannes Siceliota Doxapatri in commentario ad Hermogenis *περὶ εὐρέσεων* librum, usus ille quidem codice qui proxime accedit ad *U*, sed parum accurate, ut fides eius parva, pretium etiam minus sit, quoniam codex unde commentarium descripsi, Baroccianus gr. 175¹), indicia negligentiae maximae prae se fert. Multo plures locos excerpserit codice secundae familiae usus Maximus Planudes in *Collectaneis* codicis Palatini gr. 129 fol. 38²), sed hi fere pusilli sunt parumque integre fideque exscripti, ut monstrat *γονὰς* pro *θεσμὸν* p. 109, 4.

Primum oratio typis sed mendosissime impressa est editione Ferrariensi fol. 201—208^v, quam repetivit paucissimis correctis Morellus t. II p. 210—226. Multa earum vitia sustulit divinando Reiskius *Anim.* V 143—153, plura usus codicibus *A* et Wolfenbottelano in editione (priore p. 186—198; altera t. I p. 424—450), cuius de vitiis et typographicis et Reiskiae ipsi tribuendis conferenda sunt quae supra (t. I p. 76) dixi. Pauca eorum correxit Boissonadius ope codicis Parisini gr. 3017, plura Gasda³), usus ille quidem codicibus Monacensi, Vindobonensi, Parisino, nonnulla divinatione Sintenis et Cobetus.

1) Cf. *Mélanges Graux* p. 630. St. Gloeckner, *Quaestt. rhetor.* (Breslauer Philol. Abhandl. VIII 2) p. 12.

2) Cf. t. I p. 73 sq.

3) *Krit. Beiträge zu Libanios* II p. 8—9.

ΠΡΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΤΙΠΕΡ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

1. Εἰδώς σε πολλήν, ᾧ βασιλεῦ, τῶν τοῖς φίλοις R 424
οὐ συναγωνιζομένων κατεγνωκότα κακίαν φίλος ὢν
αὐτὸς Ἀριστοφάνει τῷ Κορινθίῳ καὶ τὸν ἄνθρωπον
ὄρων ἐν τῇ παρὰ σοῦ προνοίᾳ τὰς ὑπολοίπους κεκτη- 5
μένον ἐλπίδας λέγειν δεῖν φήθην περὶ αὐτοῦ καὶ βοή-
θεῖν ὃν δύναμαι τρόπον. 2. Ἰσως μὲν γάρ τις καὶ
γενήσεται προᾶξις ἀπὸ τῶν λόγων συμφέρουσα, καὶ

C = Chisianus

A = Codex Monacensis gr. 483 (olim Augustanus)

P = Vaticanus Palatinus gr. 282

U = Urbinas gr. 126

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

I = Marcianus append. XCI 2

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 437

T = Cantabrigiensis Colleg. Trinit.

1 Πρὸς — Ἀριστοφάνους] desunt ut verba sequentia usque
ad εἰσῆλθε p. 89, 4 in *A* ὑπὲρ ἀριστοφάνους *C* edd εἰς τὸν
αὐτὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους *P* πρὸς τὸν αὐτὸν πρεσβευτικὸς ὑπὲρ
ἀριστοφάνους *U* πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν (om *V*ⁿ) αὐτὸν ὑπὲρ
ἀριστοφάνους *V*ⁿ *I* ὑπὲρ ἀριστοφάνους πρὸς Ἰουλιανὸν *B* καὶ
οὗτος πρὸς Ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους *M* 2 Εἰδώς —
7 τρόπον citat Ioannes Siceliota Doxap. in commentario ad
Hermog. de invent. cod. Barocc. 175 fol. 29 ἐγὼ δὲ εὗρον τὸν
Λιβάνιον ἐν τῇ ὑπὲρ Ἀριστοφάνους πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν ἀπολογία
ὑπὲρ φίλου λέγοντα καὶ ὁμολογοῦντα ἐν προοιμίῳ τὴν εὐνοίαν
οὕτως· εἰδώς σε κτλ. | πολλήν, ᾧ βασιλεῦ] ᾧ βασιλεῦ πολλήν
Doxap 3 ὢν αὐτὸς] αὐτὸς ὢν *I* sed ut in ras m² et ὢν in
ras m³ 7 δυνάμεθα Doxap

τυχών τινος ἀγαθοῦ τὴν αὐτοῦ κομιεῖται· εἰ δ' ἄρα
 τοῦ δαίμονος ἡ δυσμένεια, δι' ἣν ἐν πολλοῖς τεταλαι-
 πώρηται κακοῖς, ἔτι καὶ νῦν ἐπηρεάζοι, τὸ γοῦν ἐμέ-
 τε παρὰ σοὶ διὰ τὴν σπουδὴν εὐδοκιμεῖν κάκειναι τινὰ
 5 παραμυθίαν εἶναι τὸ μὴ περιῶφθαι δυστυχοῦντα παρὰ
 R 425 τῶν | γνωρίμων ὑπάρξει. 3. εἰ μὲν οὖν μὴ καλῶς
 ποιῶν ὁ δυσχερὲς ἐκείνος παρεληλύθει χρόνος, λέγειν
 μὲν ἂν οὐδὲν ἐχρῆν, οὐ γὰρ ἦν ὁ καιρὸς λόγων, ζη-
 τεῖν δὲ τῶν εὐνούχων τοὺς ὅ τι δόξειε πράττοντας καὶ
 10 δανεισάμενον ὥς πλεῖστον χρυσίον ὠνεῖσθαι παρ' αὐ-
 τῶν τὰ μέγιστα· ἐπεὶ δὲ τοῖς γιγνομένοις ὁ Ζεὺς αἰ-
 σχυνόμενος νοσοῦσαν μὲν τὴν βασιλείαν ἔπαυσεν, εἰς
 δὲ τὴν ἀπὸ τῶν λογισμῶν διοίκησιν τὸ πρᾶγμα μετέ-
 στησε καὶ λέγειν ἔξεστιν ὑπὲρ ὧν ἀγορὰ προὔκειτο,
 15 πολλῆς ἡγησάμην ἀργίας εἶναι μὴ χρῆσθαι τῇ φωνῇ
 τοῦ καιροῦ ταύτην ἀπαιτοῦντος, ἄλλως τε καὶ σοῦ τῷ
 ῥήτορι χαίροντος καὶ τῆς γνώμης οὐ μᾶλλον ὅπως
 Ἀριστοφάνει τι τῶν κατὰ νοῦν ἔσται ζητούσης ἢ ὅπως
 τῆς ὑπαρχούσης δόξης ἄξιόν τι ποιήσας ὀφθῇσῃ.
 20 4. Γεγενῆσθαι μὲν οὖν ἐν χείρονι λόγῳ καὶ φήμῃ
 τὸν ἄνθρωπον οὐκ ἀντιλέγω, καὶ γὰρ τοῦτο τῆς δυσ-
 τυχίας, ἡ τὰ τε ἄλλα τοῦτον κατέβλαψε καὶ δόξῃ φαν-

1 αὐτοῦ BM αὐτοῦ U 8 ἂν om IBM 10 δανεισά-
 μενον scripsi δανεισάμενους libri edd 11 ἐπὶ U | γιγνομένοις
 V et e γιγνομένοις corr B 14 ὁ et o ultimum in προὔκειτο
 in ras P³ πρόκειτο V sed ε et o ultimum in ras n πρό-
 κειται? Sintenis 15 ἡγησάμην ex ἡγησαμένην corr I²
 17 ὅπως inserui e VIBMU 18 Ἀριστοφάνει εἰ τι coni Re
 Anim | τί PVIB 20 Γεγενῆσθαι — 89, 10 ὑπολαμβάνειν citat
 Io. Sicel. Doxap. l. 1. fol. 32^v ὅμοιον τῷ παρόντι προοιμίῳ καὶ
 παρὰ τῷ Λιβανίῳ ἐν τῇ ὑπὲρ Ἀριστοφάνους ἀπολογίᾳ· γεγενῆ-
 σθαι κτλ. 20 χείρονι] καιρῷ Doxap 21 καὶ — 89, 1 ἔργων
 om Doxap 22 τὰτ' P | τοῦτον scripsi cum Sinteni e VUI
 (sed in hoc e τοῦτω corr m²) τοῦτω reliqui libri edd „malim
 καὶ δὴ καὶ δόξῃ“ Re δόξῃ B sed α supra η m² δόξει M

λοτέρα τῶν ἔργων. ἀλλ' εἰ μὲν Ἀριστοφάνης πρῶτος
καὶ μόνος τοῦτο ἐπεπόνθει, σφόδρα ἂν ἥσχυνόμην·
ἐπεὶ δὲ μετὰ τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως ἐξ ἀρχῆς
εἰσῆλθε τὸ πολλοὺς μὲν πονηροὺς ἐπιεικείς, πολλοὺς | 4
δὲ τῶν μετρίων ὑπειλῆφθαι μοχθηροτέρους, δέομαί R 426
σου, βασιλεῦ, τὸν τοῦ λόγου μικρὸν χρόνον μεταστη-
σάμενον ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἣν ἔχων δόξαν περὶ τούτου
τυγχάνεις, ἀκολουθῆσαι τοῖς πράγμασι, κἂν μὲν ἐκεῖνα
δεικνύη βέλτιστον, οὕτω φρονεῖν, εἰ δὲ μή, μὴ μόνον
ἀμελείας ἄξιον, ἀλλὰ καὶ δίκης ὑπολαμβάνειν. ἀνάσχου 10
δὲ μικρὸν ἄνωθεν ἀκούων, μῆκος τε γὰρ ἀφαιρήσω τῆς
διηγῆσεως, καὶ σὺ μᾶλλον εὐρήσεις, ἢ γινῶναι δίκαιον.

5. Τούτῳ Μένανδρος μὲν ἦν πατήρ, τὰ πρῶτα
Κορινθίων, φίλος Ἐκάτη καὶ Ποσειδῶνι, πλέων μὲν
εἰς Αἰγίνα ὑπὲρ τῶν ἐκεῖνης ὀργίων, ἐλαύνων δὲ εἰς 15
Ἴσθμὸν ὑπὲρ τῶν τοῦδε μυστηρίων, ἐν μὲν τῇ νήσῳ
κορυφαῖος ὢν τοῦ θιάσου, ἐν δὲ τῇ χειρονήσῳ συντε-
λῶν ἀπὸ τῶν μικροτέρων, τελῶν δὲ εἰς τὸ μέγα συν-
έδριον. 6. ὅτε δὴ καὶ πατήρ ἐγένετο τοῦτον γεννήσας,
οὕτως ἦν φιλόπολις, ὥστε διαπράττεται τῆς οἴκοι βου- 20
λῆς εἶναι | μᾶλλον ἢ τῆς Ῥωμαίων. ἀλλ' Ἀριστο- R 427
φάνης ὑπὸ τῆς τύχης κεκώλυται τὸν πατέρα ζηλοῦν,

14 Paus. II 30, 2. Luc. navig. § 15

1 τῶν ἔργων] „adde περιέβαλεν“ Re | πρῶτον καὶ μόνον
τοῦτ' Doxap 3 τῶν inserui e PVIBM | ἐξ ἀρχῆς CUVBM
Mor Re 4 vocibus τὸ πολλοὺς rursus incipit A (fol. 72)
7 ν in μεταστησάμενον ex s corr Vⁿ, supra s pos. I^s sed s et
μετα in ras 4 litt m² et ante μ ras 2 litt μεταστησάμενος UM
Doxap 7 περὶ τούτου δόξαν Doxap 9 μή om Ferr Mor,
qui tamen post μ inserendum coniecit οὐ 13 ταπρῶτα V
15 δ' Re 16 τῇδε V 17 χειρονήσῳ V χειρονήσῳ B
χειρον ἴσῳ U cum ras 1 litt | συντελῶν <μὲν> ἀπὸ? 20 διε-
πράττετο I sed ε (1) in ras m² διαπράττεσθαι coni Mor
22 ὑπὸ τῆς τύχης in marg I² | τῆς om BM

ὥς εἶση προΐόντος τοῦ λόγου. 7. γενόμενος τοίνυν
 ἐξ ἐκείνου τε καὶ τῆς τῶν φιλοσόφων ἀδελφῆς, Ἰερίου
 λέγω καὶ Διογένους, τρέφεται μὲν ἐν ταῖς τούτων
 χειρσί, παιδεύεται δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς λόγους τε καὶ
 5 τὸ καλῶς ἀναλίσκειν διὰ παντὸς εἶδους δαπάνης ἐρχό-
 μενος ἢ τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβὲς ἀναμείμικται.
 οἶδε ταῦτα Δημήτηρ καὶ Κόρη καὶ Σάραπις καὶ Πο-
 σειδῶν καὶ ὁ τὴν Λέρνην κατέχων Ἰακχος καὶ πολλοὶ
 πρὸς τούτοις ἕτεροι δαίμονες, περὶ οὓς ἅπαντα φιλο-
 10 τίμως ἐξεπλήρωσε. 8. καὶ προῆλθεν, ὦ βασιλεῦ, δα-
 πανῶν εἰς τὴν τοῦ καλουμένου στρατηγοῦ λειτουργίαν,
 καὶ τοῦτον αὐτὸς εἶδον ἐν ἐκείνῃ τῇ στολῇ παραπεμ-
 πόμενον ὑπ' εὐφημιῶν ἐκ Λακεδαιμόνος ἀναστρέφων,
 οὐπω μὲν ὦν τῷ νέῳ συνήθης οὐδὲ εἰδώς, εἰ ποτε
 15 ἔσομαι, μακαρίζων δὲ τῷ τηλικοῦτον ὄντα κτᾶσθαι
 τὴν παρὰ τῆς πόλεως τιμὴν ἐν ταῖς τοῦ πατρὸς φρον-
 τίσιν. 9. ἔτι γὰρ ἔζη Μένανδρος. ὥς ἔδει γε καὶ
 μέχρι γήρως ἐσχάτου. ἢ γὰρ ἂν Ἀριστοφάνης, πολλῶν
 μὲν ἀπήλλακτο πλανῶν, πολλῶν δ' ἂν κινδύνων τῶν
 20 μὲν ἐν ταῖς ὁδοῖς συμβάντων, τῶν δὲ ἐν δικαστηρίοις
 οὐχὶ δικαίως, ἦν δ' ἂν τῶν δυναμένων ἐν Κορίνθῳ
 μᾶλλον ἢ τῶν τὴν ἐτέρων θανυμαζόντων δύναμιν.

10. Πόθεν οὖν ἐξέπεσε τῆς αὐτῷ προσηκούσης
 τάξεως καὶ τὸν τοῦ πολιτευομένου βίον φυγῶν ἦκεν
 25 εἰς τὸν τοῦ στρατιώτου; Εὐγένιος ὁ μικρὸς γίνεται

13 cf. t. I p. 93, 13sq.

8 Λέρνην] ὄνομα κρήνης B² cf. Paus. II 36, 7 ἢ δὲ Λέρνα ἐστὶ
 —πρὸς Θαλάσσην et 37, 6

4 ἀπὸ B et in ὑπὸ corr I² 15 τὸ BM 19 πλάνων
 libri Ferr 20 δ' Re 21 δ' om CAPBM Ferr Mor, inser
 Re 23 ἐξέπεσε P sed ἔπε in ras m²

παρὰ Κώνσταντι μέγας. λαβὼν δὲ ἐκ γάμου τινὸς ἀφορμὰς ἀναισχύντους εἰς τὸ τῶν Ἀριστοφάνους ἀμφισβητεῖν χωρίων, οἷσθα δέ, ὥς | πάντων μὲν ἔπε- R 428
θύμουν οἱ τοιοῦτοι, πάντα δὲ ἤρπαζον ἀναγκάζοντες ἢ τῶν ὄντων ἀφίστασθαι τῷ βουλομένῳ λαβεῖν ἢ πο- 5
λεμείσθαι, ὅδ' οὐτ' ἐκεῖνο πειθόμενος, οὐ γὰρ ἦν ἐν μικροῖς ἢ ζημίᾳ, τοῦτό τε δεδοικῶς φυγὰς γίγνεται τῆς αὐτοῦ νομίζων οὕτως ἂν τήν τε γῆν καὶ τὸ σῶμα διασῶσαι. 11. τὰς μὲν οὖν ἐπιβουλὰς ὅσας ἐπ' αὐτὸν ἐκίνησε καὶ ὥς οὐδενὸς ἀπέσχετο πειρώμενος αὐτὸν 10
ὑπὸ χεῖρα λαβεῖν, καὶ βίαν καὶ ταραχήν, ὧν ἐνέπλησεν αὐτῷ καὶ ἀγροὺς καὶ οἰκίαν, ἔω. καὶ γὰρ σιωπῶντος οὐδὲν ἤτιον ἔγνωκας εἰδώς, ἐν οἷς ἔξων οἱ δυναστεύοντες τότε. 12. γενόμενος δὲ ἐν Συρίᾳ καὶ στὰς καὶ

1 λαβὼν δὲ] τὸ δὲ οὐ καλόν· πῶς γὰρ συνταχθήσεται ἡ ἐπιφερομένη ἑτέρα μετοχή ὅδ' οὐτ' ἐκεῖνο πειθόμενος; δοκεῖ οὖν μοι τοῦ λαβὼν δὲ ἐκβεβλήσθαι τὸ δὲ καὶ οὕτως ἀναγινώσκεισθαι· γίγνεται παρὰ Κώνσταντι μέγας λαβὼν ἐκ γάμου τινὰς ἀφορμὰς V Ἰστέον ὅτι (om V) αὕτη ἡ σύνταξις εἰ καὶ δοκεῖ σόλοικος, ἀλλ' οὐκ ἔστιν· ἡ γὰρ ἐπανάληψις τὸ ὅδ' οὐτ' ἐκεῖνο πειθόμενος ποιεῖ μὴ ἀποδίδοσθαι τὴν μετοχήν τὸ λαβὼν δὲ ἐκ γάμου τινὰς (τινὸς I) ἀφορμὰς· ποιοῦμεν δὲ τὰς ἐπαναλήψεις, ὥς θέλομεν, εἴτε ἐκ τῶν προτέρων εἴτε ἐξ ἄλλων. ὅτι δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, μαρτυρεῖ [δὲ PI] καὶ οὗτος ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ λέγων· ἀναβιβάσας τὸν νῆδον — διώκων παραγίνεται (= or. XI t. I p. 465, 4)· καὶ γὰρ ἐστὶ τὸ ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ὁ νιδὸς αὐτοῦ PI²B et m. saec. XV V

1 μέγας λαβὼν ἐκ schol. V δὲ eras U δ' Re | τινὰς VIBMU 3 δὲ om M 6 ὁ δ' CAPU Re | ἐκεῖνω M et supra ἐκεῖνο (o eras) Aⁿ 7 γίγνεται in ras I² γίνεται B γρ ὥχστο γίγνεται M et U sed ras 3 litt ante et 2 post 8 αὐτοῦ UBM | οὕτως ἂν in ὅπως ἂν corr Aⁿ 9 διασῶσαι in διασάσῃ corr Aⁿ 10 ἐκίνησεν A 12 αὐτὸν ex αὐτῷ corr P²I² 14 δ' Re

ἀναπνεύσας οὐκ ἐπὶ τοὺς πλέον ἰσχύοντας ἢ τὸν ἐν
 βιβλίῳ βιοῦντα Φουρτουνατιανὸν καταφεύγει νομίζων
 παρ' Ἑλλήνος, οὕτω γὰρ ἐκείνον καλεῖν ἄξιον, τεύξε-
 σθαί τινος αἰδοῦς. ὃ καὶ γέρονεν. ἀκούσας γάρ, ὅθεν
 5 τε ἦκοι καὶ ὅπως καὶ τί παθὼν καὶ τί φοβούμενος,
 δέχεται τὸν ἄνθρωπον ἡμέρως καὶ κατέστησεν εἰς
 ἄδειαν διὰ τοῦ σχήματος. 13. ὁ δὲ ὢν ἤδη στρατιώ-
 της σώματι μὲν ἀπείρῳ τοιούτων πόνων διήλθεν ἐφ'
 ἵππων πολλάκις τὴν οἰκουμένην ἐν τοῖς ἐπείγουσι τῶν
 10 καιρῶν εἰσφερόμενος τάχος, καὶ οὐδὲν ὢν ἦν ἀνάγκη
 θᾶττον μαθεῖν, βραδύτερον παρὰ τὴν τοῦδε μέλλησιν
 Κωνσταντίος ἤκουσε, πλὴν εἴ που συνετριβή κατα-
 πεσών, ὃ καὶ αὐτὸ τοῦ σπεύδειν σημεῖον. 14. ἐπαι-
 νούμενος δὲ τῶν πόνων τὰ προτεινόμενα κέρδη διεω-
 15 θεῖτο, καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἐπιδείξει τοῦτον οὐκ
 R 429 ἐπιμελητὴν ὁρέων, οὐκ ἄγγελον | ὑπάρχων, οὐ νίκης
 μηνυτήν, οὐκ ἄλλο τῶν τοιούτων ὑψηρετηκότα οὐδέν,
 ὃ τὰς μὲν πόλεις ἀπώλλυε, τοὺς δὲ δοκοῦντας δια-

2 Ep. 1348. Sievers, Leben des Lib. p. 248

16 I 567, 8 sq. R

1 οὐδ' Ferr Mor οὐδὲν μᾶλλον Re Anim | ἰσχύοντας μᾶλλον
 ἢ B et conī Re 2 Φουρτουνατιανὸν Re | καταφεύγει παρὰ
 τὸν δεῖνα νομίζων τεύξεσθαί τινος αἰδοῦς Plan fol. 38 6 ἄν-
 δρα B 7 ὥς Re 8 πόνων om M 10 ὢν ἂν ἦν M
 12 ἤκουσεν A 14 τὰ προτεινόμενα — διεωθεῖτο citat
 Plan l. l. | διωθεῖτο V 15 inter ὅστις et ἐπιδείξει rasura
 2 litt I ὅστις οὐκ U | οὐκ inser I² om U 16 ὁρέων
 scripsi coll. I 121, 18. 569, 9 et 570, 6 R cf. O. Hirschfeld, Die
 agentes in rebus (Act. Acad. Berol. 1893, 437) ὁρίων libri Ferr
 Mor οὐρέων Sievers p. 94 ὁρίων (ὁρεῖων vel ὁρρεῖων Anim)
 = horreorum Re, quod a sermone Libanii alienum est | ὑπάρ-
 χων scripsi auctore Sieversio l. l. ὑπάτων libri edd 18 ἀπώλ-
 λεν ACP edd

κονεῖν μετ' ἀμαξῶν χρυσὸν ἀγρουσῶν ἀπέπεμπεν. οὐ μὴν Ἀριστοφάνης ἠξίωσε τοῖς πατρώοις τοιαῦτα προσθεῖναι χρήματα, ἀλλ' ἐτρέφετο μὲν τοῖς οἴκοθεν ἐν ξένη, τὸ δὲ διαπεφευγέναι τὸν κίνδυνον ἀρκοῦν ἡγεῖτο κέρδος ἐλευθέρῳ καὶ πρέπον. 5

15. Ἐν τοιαύτῃ δὲ προαιρέσει ζῶντος ἐπεθύμησε δυστυχῶς τῆς Αἰγυπτίων ἀρχῆς Παρνασίος καὶ μετέσχεν Ἀριστοφάνης τῆς τύχης, εἶπετο γὰρ Μουσωνίου πέμποντος, διότι μὲν, οὐκ οἶδα, τοσοῦτον δὲ ἐπίσταμαι, ὅτι πέπονθε μὲν, ἃ μέχρι νῦν, ᾧ βασιλεῦ, δακρύνει, 10 λαβεῖν δὲ μικρὸν μὲν ἡτιάθη χρυσίον, ἔλαβε δὲ οὐδὲ τόδε, πληγὰς μέντοι πολλὰς καὶ χαλεπὰς καὶ πολλαχοῦ τῆς γῆς ταῖς ἐκ μολίβδου σφαῖραις, ἃς ἡγήσατο Παῦλος εἰς θάνατον ἀρκέσειν. καὶ ἅμα ταῦτά τε ἔπασχε καὶ παρὰ Κορινθίοις ἐλειτούργει τὰ τῶν καλουμένων στρατηγῶν 15 οὕτω | γὰρ Ἀνατόλιος ἔγνω. 16. τὸ μὲν οὖν ἔγκλημα R 430 ἦν, ὅτι μάντιν εἰσαγάγοι Παρνασίῳ τῶν περὶ τοὺς ἀστέρας ἐχόντων τὴν τέχνην ἐροῦντά τι τούτων, ὑπὲρ ὧν οὐ νόμος μανθάνειν. ὁ δὲ τὸ μὲν εἰσαγαγεῖν ὁμολογῶν, φάσκων δὲ τὴν μαντείαν ἐπὶ τῶν ἰδίων τοῦ Παρνα- 20

1 I 568, 21 R
Strafrecht p. 984

7 Ep. 364
16 Sievers p. 238

13 cf. Mommsen, Röm.

1 μετ' scripsi e libris μετὰ edd | ἀμαξῶν B Mor Re |
χρυσὸν I sed ὄν in ras m² | ἀγρουσῶν in marg add I²
2 πατρώοις in ras I⁸ 4 τὸν μέγιστον κίνδυνον UBM
8 μουσωνίῳ M 9 καὶ διότι I δι' ὅτι V et in ras P⁴
10 μέχρι τοῦ νῦν V 11 μὲν om V 12 πανταχοῦ Ferr Mor
13 μολύβδου CAI (sed in hoc v corr in ι) Ferr Mor | ἐς Re
14 ἔπασχεν A 17 μὰ U sed ντιν add. m. rec. | τῶν] το Aⁿ
| περὶ I sed ε et ι in ras m² παρὰ U 20 τῶν voce des.
in A fol. 72^v, quod excipitur folio 74 manu, ut 73 et sequentia,
saeculi XIII/XIV exarato

σίου στήναι πρὸς πάσας ἀνάγκας ἤγετο προσπαροξύνας
 τι καθ' ἑαυτοῦ τὸν Παῦλον ῥήμασιν ἐκείνῳ μὲν προσ-
 ἤκουσιν, ἀμείνοσι δὲ τότε σιγαῖσθαι. 17. τῆς τραγω-
 δίας δὲ ἐκείνης εἰς ἔτος προβεβηκυίας τρίτον καὶ μάλιστα
 5 λαβούσης τελευτήν τοῖς μὲν ἄλλοις ὑπῆρξεν ἀπαλλαγὴ,
 μόνος δὲ οὗτος ἐκολάζετο περιγραπτοῖς ὅροις, ὧν ἐκτὸς
 οὐκ ἦν κινεῖσθαι. καὶ ἐπέμπετ' ἂν δεδεδεμένος, εἰ μὴ
 θεῶν τις τὴν ταῦτα παρανομοῦσαν, ἄρά μοι δώσεις
 τυραννίδα πρὸς σὲ εἰπεῖν; ἔστησε.

- 10 18. Τοιούτοις, ὦ βασιλεῦ, προσπαλαίσας Ἀριστοφάνης
 Κύκλωψι δεῖται σοῦ, καὶ ἡμεῖς δὲ συνδεόμεθα, πέμψαι
 παρὰ τοὺς οἰκείους χαίροντα καὶ γε δυνάμενον διάγειν
 τῶν προγόνων ἀξίως. 19. καὶ τίς, φήσεις, αὐτὸν κω-
 λύει βαδίζειν; πολλὰ καὶ μεγάλα· τὸ δεσμωτήριον, αἱ
 15 πληγαί, ἡ ἀτιμία, τὸ γυμνωθῆναι πρὸς βᾶσανον, τὸ μι-
 R 431 κροῦ πλησιάζει τὸν | κοντὸν τοῖς νῶτοις, εἰ μὴ Μό-
 δεστος οἷς ἐβόησεν οὗτος ἐπὶ διακρούσει τῆς βασάνου
 συνεχώρησε. ταῦτα αὐτὸν ἐμποδίζει, ταῦτα δεσμεύει,
 ταῦτα τῶν οἰκείων διείργει, ταῦτα ἂν μὴ τις ἀνέλῃ, πᾶ-
 20 σαν οὗτος ὄψεται πόλιν πλὴν τῆς οἰκείας. 20. οὐ γὰρ
 τὸ βασανισθῆναι μόνον, ὦ βασιλεῦ, καταχεῖ τῶν πεπον-

6 Aristid. or. XLII § 327 t. II 48, 6 K.

2 τισὶ I (et Par. 3017) 4 δ' Re 6 μόνος — 7 κινεῖ-
 σθαι citat Plan fol. 38 6 περιγράφτοις Plan 7 ἐπέμπετο
 P sed inter ε et μ rasura 3 litt ἐπέμπετ' Cobet Mnem. V 112
 (Coll. 108) 8 θεὸς A sed θεῶν τις in marg m² 9 ἔστησεν
 C edd 10 τοιούτοις — 11 σου citat Plan fol. 38 10 ἀρι-
 στοφάνης ὦ βασιλεῦ προσπαλαίσας U 11 κύκλωψι UBM I
 (sed in hoc o in ω corr m²) | δεῖται σου VIBM Ferr Mor | δὲ
 om UIBM 12 καὶ γε] ὥς in ras Par. 3017, quod (vel ὥς γε)
 probavit Gasda 20 πόλιν πλὴν τῆς οἰκείας ὄψεται V

θότων ἀτιμίαν, ἀλλὰ καὶ ὅστις ἐγγὺς ἦλθε τοῦ παθεῖν, τὸ τῆς ἐπιτιμίας ἀκέραιον ἀπολώλεκε. καὶ εἰς ἔριν καταστῇ πρὸς τινα καὶ φιλονεικίαν, ἀκούει τὰ τῶν πεπονθότων· τὸν δὲ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου; τὸν δὲ ἐκ τῆς βασάνου; τὸν τῷ μεταφρένῳ νενικηκότα 5 τοὺς ἄκμονας; τοῦτον δὲ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ περὶ κοινῶν φθέργεσθαι πραγμάτων δέον ἐν τῷ οἰκῆματι πρὸς τοὺς δεσμώτας περὶ τοῦ ξύλου; ταῦτα ἴσως ἐρεῖ τις τῶν νῦν μὲν λαμπρῶν, πάλαι δὲ τοὺς Μενάνδρου θεραπευόντων οἰκέτας. οὗτος 10 δὲ ἄρα καταράσεται Μοδέστῳ μὴ τεμόντι τὸν τράχηλον.

21. Τίς οὖν τούτων ἐπανόρθωσις; καὶ πῶς ἂν ἄπρακτα τὰ πεπραγμένα γένοιτο; λυθῆναι μὲν, ὧ βασιλεῦ, καὶ μὴ γενέσθαι τὰ γεγενημένα τῶν ἀμηχάνων, ἐξαλεῖψαι δὲ τὴν ἀπ' αὐτῶν ἀτιμίαν ἔστι. τούτου δ' 15 ἱατρὸς ἄλλος μὲν οὐδεὶς, μόνος δὲ σύ· ὥς ἂν παραστῇ σοι | τὸν ἄνθρωπον ἀπολαμπρῦναι τιμῇ τινι, κέ- R 432 κρυπταὶ τὰ ὀνειδή, συνεσκιάσται τὰ χεῖρω, γέρονεν ἔνδοξος, ἔχει τὴν παρρησίαν, ἀπέθετο τὴν αἰσχύνην.

22. πρὸς γὰρ τῷ τὰ δεύτερα τῶν προτέρων πεφυκέναι 20 κρατεῖν, ὥς ἔφη Πίνδαρος, τὸ τὸν τετιμηκότα τοῦ πε-

13 Pind. Ol. II 17sq.
21 sq.

21 Pind. fr. 279 Schr. i. e. Ol. II

2 ἐπιτιμία ἢ τιμή· καὶ Αἰσχίνης ἐν τοῖς αὐτοῦ (p. 39, 42)
V 4 δὲ] δεῖ δῆλον V^r

1 τὴν ἀτιμίαν Re 2 ἀπολώλεκεν CAP edd | καὶ εἴ τις B
6 δεῖ IBM 9 μὲν om Ferr Mor 14 τετελεσμένα V
16 ὡσάν B | παραστῇ σοι I sed ~ et oi in ras m² παραστήσοι
U sed acutus et o erasa, Ferr et Mor qui παραστῇ σοι in
marg coni 18 συνεσκιάσται I sed inter ν et ε rasura duarum
triumve litterarum 20 πρότερον A et in προτέρων corr P³I³

ριυβρικότος εἶναι βελτίω μεγάλην ἰσχὺν εἰς τὸ λήθην
ἐπιθεῖναι τοῖς φανλοτέροις ἔχει. καὶ δόξει τὸ μὲν
ὀρθῇ κρίσει δεδόσθαι, τὸ δὲ ἀνοήτῳ πικρία πεπλημ-
μελῆσθαι. ὅταν δὲ ὡς ἡδικεῖτο δι' ὧν ἔπασχε, πεισθῶ-
⁵ σιν ἅπαντες, οὐκ ἐτ' ὀνειδιούσιν ἂ πέπονθεν· οὐ γὰρ ἦν
ἀδικοῦντος. 23. οὕτως ἔξεστὶ σοι τῆς οἰκίας ἀφανίσαι
τὴν ἀδοξίαν ποιήσαντι τὰ τρίτα τοῖς πρώτοις παρα-
πλήσια. τούτων γὰρ ἐκείνοις ὁμοιωθέντων ὑποχωρήσει
τὸ μέσον καὶ δυσχερές, καὶ οὐδεὶς Κωνσταντίου καὶ
¹⁰ δεσμά, ἀλλὰ σὲ περιάσει καὶ τὴν τιμὴν. 24. τίς οὖν
αὕτη γένοιτ' ἂν, αὐτὸς κρινεῖς, ἡμεῖς δὲ εἰσόμεθα χάριν.
ὥσπερ γὰρ δοῦναι ῥάδιον ἦν ἂν δόξῃ παρασχεῖν, οὕτω
σοι τὸ τὴν δοθῆναι προσήκουσαν εὐχερὲς εὔρεῖν.
πολλοὶ δέ, ὧ βασιλεῦ, τιμῶν τρόποι, καθ' οὓς καὶ
¹⁵ μείζονος καὶ ἐλάττονος ἔστι τυχεῖν. ἡμεῖς δὲ οὐ διου-
σόμεθα περὶ τοῦ μέτρου. πάντως ὃ τι ἂν δῶς, κο-
σμήσει τὸν εἰληφότα, καὶ μικρὸν οὐδὲν οὐδὲ ταπεινὸν
R 433 τῶν ἐκ | γενναίας καὶ θείας διδομένων ψυχῆς.

25. Εἰ δέ τις ἡμᾶς ὀχληροὺς εἶναι φήσῃ καὶ πλείω
²⁰ σοι τῶν ἀναγκαίων ἀνατιθέναι βοηθεῖν ἀξιοῦντας ταῖς
τῶν καθ' ἕκαστον τύχαις, ὥσπερ οὐκ ὄν ἱκανὸν φορ-
τίον τὰς ὑπὲρ τῶν πόλεων φροντίδας, ἴστω τὸ μέγιστον

3 γενέσθαι I sed γενέ in ras m² (et Par.) | πεπλημελῆ-
σθαι PI sed in hoc alterum μ add m² 4 δέ] οὖν V
10 περιάσει inser C⁶ V^r om I sed supra καὶ τὴν est rasura
sex fere litterarum, B 11 αὐτὸς — χάριν citat Plan fol. 38
αὐτὸς μὲν κρινεῖ Plan 13 καὶ inter σοι et τὸ VB et inser
I² | ἡδονὴν inter τὴν et δοθῆναι M, rasura duarum litte-
rarum I | δοθῆναι I sed θ et αι in ras m² 15 οὐ —
16 μέτρον citat Plan fol. 38 | οὐ] καὶ οὐ Plan 17 τα-
πεινὸν I sed απει in ras m² ἀγεννὲς AP sed γρ^{αι} ταπεινὸν
in marg AP³ 21 οὐκ ὄν P sed κ ον in ras m³, I sed οὐχ
ἱκανὸν in marg m³

τῶν σῶν ἀγνοῶν. τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ καὶ μέχρι γένους
 ἐκάστου καὶ ἀνδρὸς τὴν σὴν τετάσθαι διάνοιαν. τοῖς
 μὲν γὰρ βραχυτέροις τὰς γνώμας καὶ τὸ περὶ τῶν
 ὅλων ἀκοῦσαι του λέγοντος ἢ διαλεχθῆναι βαρὺ, τὸν
 μεγαλόψυχον δὲ χαίροντα τῷ πλήθει τῶν ὑπ' αὐτοῦ 5
 πραττομένων ὀρῶμεν. 26. καθεδεῖτ' οὖν ὁ βασι-
 λεὺς ἡμῖν σκοπῶν, πῶς ὁ δεῖνα καὶ πῶς ὁ
 δεῖνα πράττει, καὶ φιλονεικήσει μεθιστάναι
 τὰ λυπηρὰ; καὶ πῶς ἐξαρκέσει; μάλιστα μὲν
 ὥφειλεν οἶόν τε εἶναι περὶ πάντων αὐτὸν καὶ πυν- 10
 θάνεσθαι καὶ βουλευέσθαι καὶ κινεῖν τὰ μὴ καλῶς
 ἔχοντα. ἐπεὶ δὲ τοῦθ' ἦττον δυνατὸν ἢ τὴν ἄμμου
 ἀριθμεῖν, τοὺς γε δεξιωτέρους καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν
 ἀτυχοῦντας οὐ περιοπτέον. ὦν εἰς Ἀριστοφάνης.
 πολλὰ γὰρ αὐτῷ τὰ βοηθοῦντα, καὶ οὐ Μυσῶν ἀνήρ 15
 ἔσχατος, ἀλλ' οἷος φέρειν φιλοτιμίαν τοῖς εὖ ποιεῖν
 αὐτὸν προαιρουμένοις. ὥς δὲ οὐκ ἔστι σοι παρὰ
 φᾶλόν τὰ τοῦδε ποιήσασθαι, γνῶναι ῥάδιον.

27. Πρῶτον μὲν Ἑλλήν ἐστίν, ὃ βασιλεῦ· τοῦτο δ'
 ἐστὶν ἓνα τῶν σῶν εἶναι παιδικῶν. οὐδεὶς γὰρ οὕτω 20
 τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἐραστής, ὥς σὺ τοῦ τῆς Ἑλλάδος
 ἐδάφους ἐνθυμούμενος ἱερὰ καὶ νόμους καὶ λόγους καὶ
 σοφίαν καὶ τελετὰς καὶ τρόπαια ἀπὸ βαρβάρων. 28. ὄν-

12 Pind. Ol. II 108

15 Plat. Theaet. p. 209 B

1 δὲ A | καὶ in ras I^s om U 4 ἀκοῦσαι τοῦ UMI
 sed in hoc circumflexus erasus 5 δὲ καὶ χαίροντα M
 6 πραττομένων I sed πρ in ras m² | καθεδεῖται UIM 10 ὥφει-
 λεν εἰ οἶόν B | αὐτῶν I et in αὐτὸν corr U 11 βουλευέσθαι
 e βούλεσθαι corr I² 12 τοῦτο δ' ἦττον — 13 ἀριθμεῖν citat
 Plan fol. 38 17 δ' Re 18 inter τοῦδε et ποιήσασθαι ras 5
 litt I 20 ξνα P sed α in ras m³ ξν τι I sed τι ex α ut
 videtur corr m³ 21 αὐτοῦ U αὐτοῦ BM 22 ἱερὰ καὶ
 λόγους καὶ νόμους V καὶ λόγους om Ferr Mor

τος δὲ Ἀριστοφάνει τούτου πλεονεκτήματος οὐ μικροῦ,
 R 434 καὶ ἐν εἰ | Μεγαρεὺς ἐτύγγανεν ὦν ἢ Μήλιος ἢ Δή-
 μνιος, μεῖζόν ἐστι τὸ τῆς πόλεως εἰς αἰδῶ. Κορίνθιος
 γὰρ οὕτως. καὶ οὐκ εἰς μύθους ἀποίσω τὸν λόγον
 5 οὐδ' Ἥλιον καὶ Ποσειδῶνος ἔριν οὐδ' ἐπιγράμματά
 σοι δίδειμι κοσμοῦντα νεκροὺς ἐκ ναυμαχιῶν τεθαμμέ-
 νους οὐδὲ δικαιοσύνην τῆς πόλεως καὶ τὸ μετὰ τῶν
 ἡδικομένων ἀεὶ γίνεσθαι, οὐχ ὥς μικρὰ πρὸς δόξαν
 ὄντα τοῖς ἔχουσιν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶνδε κάλλιον ἔχω
 10 λέγειν. 29. ἀνάμνησον γὰρ σαυτὸν, ὦ βασιλεῦ, τῆς
 ἐπιστολῆς, ἣν Κορινθίοις ἐπεμψας, ἅκων μὲν εἰς τὸν
 πόλεμον ἐμβάς, ἥδη δὲ τὸ πλέον λαβών, οὐπω δὲ εἰς
 τέλος ἤκων· ἐν ἧ σαφῶς εὐεργέτας σαυτοῦ τοὺς Κο-
 ρινθίους καλεῖς. ἀλλὰ γὰρ αὐτοῦ μοι δεῖ τοῦ μέρους
 15 τῆς ἐπιστολῆς, καὶ γὰρ ἂν ἡδίους τοὺς ἀκούοντας ποι-
 ῆσαιμεν. 30. πατρώα μοι πρὸς ὑμᾶς ὑπάρχει φι-
 λία· καὶ γὰρ ᾤκησε παρ' ὑμῖν ὁ ἐμὸς πατήρ
 καὶ ἀναχθεῖς ἔνθεν, ὥσπερ ἐκ Φαιάκων Ὀδυσ-
 σεύς, τῆς πολυχρονίου πλάνης ἀπηλλάγη. εἴτα
 20 μικρὰ διελθὼν περὶ πανούργου μητροιᾶς, ἐνταῦθα,
 φῆς, ὁ πατήρ ἀνεπαύσατο. σεμνὸν γε τοῦτο Κοριν-

2 cf. II 215, 24 R. ep. 372. Theocr. id. XIV 48 c. schol. | III
 343, 14 R. ep. 18. Arist. Av. 186 c. schol. 5 t. I p. 458, 1.
 [Dio Chr.] Corinth. II 106 R 6 [Dio Chr.] Corinth. II 109 R
 Aristid. or. 49 t. II 163, 4 K. Simon. fr. 96—98. Athen. Mit-
 teil. XXII 52 7 [Dio Chr.] l. l. II 108 et 109 R 16 Iulian.
 fr. 5 18 Od. v 89 sq. 20 Helena cf. Zos. II 8 et 9

1 δ' ἂν? 4 καὶ — λόγον citat Plan fol. 38 8 γίνε-
 σθαι A edd 9 τί inter ἔχω et λέγειν inser I² τι Par. 3017
 et Boisson. Pachym. p. 128, 4 λέγειν ἔχω V 12 δ' Re
 13 ἧ supra οἷς V¹ 15 ποιήσαιμεν I sed εν in ras m² num
 ποιήσεις? 18 καὶ ἀπαχθεῖς ἔνθεν ἀπηλλάγη citat Plan l. l.

θίοις, ὥσπερ Ἀθηναίοις τὰ περὶ τὴν Δήμητρος πλάνην.
 31. οἷον τοίνυν ἓνα τῶν δεξαμένων | τὸν σὸν πα- R 435
 τέρα τὸν Ἀριστοφάνους πατέρα. τῶν γάρ, οἶμαι, πρῶ-
 των ἦν καὶ τῶν ἀρόντων τὴν πόλιν, ὥστε τῶν δη-
 μοσίᾳ πραττομένων οὐκ ὀλίγον εἰς ἐκείνον ἤρχετο. 5
 πάντων δὲ ἀτοπώτατον, εἰ πόλει μὲν ὅλη βλάβος ἀν-
 δρὸς ἐνὸς γίγνεται κατὰ τὸν Ἡσίοδον κακία, πόλεως
 δὲ ὅλης ἀρετὴ μὴ δύναιτο ἄνδρα ἓνα ὠφελεῖν. 32. εἶεν.
 Ἰέριον δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν ἄρ' εἰ ζῶντες ἐτύγχανον,
 οὐκ ἂν εἶχες περὶ σεαυτὸν, ὥσπερ τὸ δαιμονίῳ τῷδε, 10
 τόν τε ἀπὸ τῆς Ἡπείρου καὶ τὸν ἐκ τῆς Ἰωνίας; τί δ';
 ἐκείνους οὐκ ἂν οἶει πάνθ' ὑπὲρ Ἀριστοφάνους εἰπεῖν
 τε καὶ πράξαι; πάνν γε. καὶ γὰρ ἤχθοντο βεβιασμένον
 στρατιώτου στολὴν ὑποδῦναι καὶ καιροῦ τυχόντες,
 ὅπως ἔσται τι βέλτιον αὐτῷ, προὔνοοσυντ' ἄν. 33. μὴ 15
 τοίνυν, εἰ μὴ φωνῆς ἀκούεις Ἀριστοφάνους τῶν θειῶν,
 ἦττον νόμιξε χαριεῖσθαι τοῖν ἀνδροῖν, εἰ δώσεις ἃ
 βουλομένοις ἐστί. τοῦ μὲν γὰρ ἡμῖν διαλέγεσθαι γεγό-
 νασιν ἔξω, πρὸς δὲ τοὺς τῶν ἀνθρώπων κρείττους,
 οἷς νῦν ὁμιλοῦσι, μεμνήσονται σου τῆς χάριτος. 20
 34. πῶς οὖν οὐ δεινόν, εἰ Ἀλέξανδρος, καὶ ταῦτα
 Θηβαίοις ὀργιζόμενος, ὥς οἶσθα, τοὺς Πινδάρῳ κατὰ
 γένος προσήκοντας ἠδέεσθαι διὰ τὴν Πινδάρου μουσι-

7 Hes. Opp. 240. cf. t. I p. 503, 19. IV 726, 29 R 9 cf.
 p. 90, 2 11 Priscum et Maximum cf. p. 100, 2 sq. t. I p. 142, 7.
 67, 3. Amm. XXV 3, 23 23 cf. t. I 663, 8 R

2 εἶναι inter δεξαμένων et τὸν I Par. 3017 et Boisson.
 Pachym. p. 137 6 βλάβος ὅλη U | ἐνὸς ἀνδρὸς IBM 7 γί-
 νεται V edd | κακία in marg add. V^r 10 σεαυτὸν Re
 11 τόνδε Re | δέ Mor Re 15 τί VIBM | αὐτῷ C 17 ἦ-
 τόν τι V 20 σου scripsi auctore Sinteni πον libri edd
 21 inter ταῦτα et θηβαίοις ras 6—7 litt I

κῆν, Ἀριστοφάνην δὲ μηδὲν ὀνήσει μήτε τῶν θείων ἢ φιλοσοφία μήτε τῶν σοι συνόντων, οἷς ἴσα καὶ γονεῦσι προσφέρῃ; ταυτὶ γὰρ ἂ νῦν λέγω, Μάξιμον νόμιζε λέγειν, Πρίσκον παραινεῖν. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, ἐρώτησον
 5 αὐτούς. ὁρᾷς, ὥς ἐπιθυμοῦσι τυχεῖν τινος ἀγαθοῦ τὸν ἄνθρωπον; 35. ἀλλ' οὐδ' Ἐλπίδιος, ὃν κατὰ σοφί-
 R 436 αν | μὲν λείπεσθαι συμβαίνει τοῖν ἀνδροῖν, τῇ δὲ περὶ τὸ θεῖον σπουδῇ καὶ τῷ περὶ σὲ φίλτρῳ μάλιστα αὐτοῖν ἑοικέναι, οὐδ' οὗτος ὥς ὑπὲρ ἄλλοτρίων τῶν
 10 Ἀριστοφάνους βουλευέται, ἀλλὰ καὶ τοῦθ' ἐν ἔστι τῶν ἀγρυπνίαν αὐτῷ φερόντων καὶ ποιησόντων γε ἡδονήν, εἰ γένοιτο. 36. μετὰ τούτων ἔστι Φῆλιξ ὁ καλὸς καὶ γενναῖος, τούτῳ μὲν ἀρχαῖος ἐταῖρος, θεοῖς δὲ νεωστὶ φίλος ἡγεμόνι σοὶ χρησάμενος ἐπὶ τὴν γυνῶσιν τῶν
 15 κρειττόνων· ὃς ἐπειδὴν ἴδῃ τὸν γινώριμον, ἐγκαλύπτεται τῶν δεινῶν οὐπω λελυκὼς οὐδέν. 37. πρόσθε εἰκέλω τὸν χρηστὸν καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀνηρτημέ-
 νον τῇ καλοκἀγαθίᾳ Δωρίωνα, ᾧ τὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων εὐφροσύνην ἀμβλύνει τὰ περὶ τοῦτον οὐ μεταβεβλη-
 20 μένα. 38. καὶ μὴν αὐτὸς ὁ λέγων παρὰ σοὶ μὲν οὐκ ἄτιμος, τούτῳ δὲ ἐπιτήδειος ἀπ' ἐκείνων τῶν χρόνων,

2 Thuc. I 140, 6 cf. t. I 651, 21 R 18 Ep. 735

2 σοφία Ferr Mor | σοι CAP Re | συνόντων — 3 προσφέρῃ
 citat Plan fol. 38 συνόντων] τούτων Plan 4 πρίσκον B
 sed i in ras 3 litt προῖσκον UIM | δ' Re 6 signum interro-
 gationis posui e VIBM (et Par. 3017) | ἐλπίδι σ cum rasura
 unius litterae U ἐλπίδος I sed in ἐλπίδιος corr m^s, Ferr Mor
 quod correxit Valesius ad Amm. Marc. XXIII 1 p. 351 7 μὲν
 in ras I^s 9 αὐτοῖς B 11 γε om M 12 Φήλιξ Re
 ἐγὼ

19 τούτων Ferr Mor quod corr Re Anim 20 αὐτὸς A
 21 α in ἀπ' in ras P¹I³ ἐπ' CA Ferr Mor quod corr Re Anim

ἐν οἷς τῶν ἐμῶν συγγραμμάτων ἀναγινώσκων ἐν Ἀν-
κείῳ λίθοις ἐβάλλετο παρὰ τῶν οὐκ οἰομένων αὐτοῖς
τὴν ἀνάγνωσιν λυσιτελεῖν καὶ τοιαῦτα ποιῶν οὐκ ἐμοὶ
μᾶλλον ἢ τῷ χαίροντι τοῖς λόγοις | ἐχαρίζετο. σὺ R 437
δ' ἂν αὐτὸς εἴης ὁ χαίρων. οὐκοῦν καὶ αὐτὸς ἂν μετ' 5
ἐμοῦ χάριν ὀφείλοις. ἐμοῦ τοίνυν ἀποδιδόντος τῷ λέ-
γειν ἀπόδος καὶ σὺ τοῖς ἔργοις.

39. Οἱ μὲν οὖν ἀξιοῦντες τοσοῦτοι καὶ πάντες
φίλοι, οἶμαι δ' εἰ τοῖς μὲν ἄλλοις ἔμελεν ἥκιστα τοῦ
πράγματος, εἷς δέ τις ἐκ τῶν ἡριθμημένων ἦν, ὃν 10
οὗτος ἐλύπει δυστυχῶν, κἂν τοῦτον ἂν ἡδέσθης τὸν
ἕνα. δοὺς τοίνυν ἂν ἐνὶ τὴν χάριν, ὧ βασιλεῦ, τοσοῦ-
τοις οὐ δώσεις οὐδ' ἡγήσῃ δείγμα τῆς Ἀριστοφάνους
ἐπιεικείας εἶναι τοιούτων μαρτύρων χορόν; οἷ οὐτ' ἂν
ἡγνόησαν, εἶπερ ἦν πονηρός, οὐτ' ἂν ἐπήνεσαν πρὸς 15
σὲ τὸν πεπονηρενόμενον. 40. εἰ γὰρ καὶ φίλος, ἀλλ'
οὐ σοῦ γε φίλτερος οὐδ' αὖ τὰ κέλνου τῶν σῶν, ἀλλ'
οὐδὲ πάντες οὐδὲ τὰ πάντων οὐτ' ἔστιν οὔτε μὴ γέ-
νηται. μὴ τοίνυν οἷς μὲν μοχθηροὶ βοηθοῦσι, τού-
τους ἡγοῦ τοῖς βοηθοῦσιν εἰκέναι, πάλιν δὲ ἡγοῦ 20
μοχθηρὸν ὑπὲρ οὗ ποιοῦνται τοὺς λόγους οἷς τὰ
βελτίῳ σύνοισθα.

1 τι (τί IBM) inter ἐμῶν et συγγραμμάτων UIBM et e
Par. 3017 inseruit Boisson. Pachym. p. 129 et interponi maluit
Re 2 αὐτοῖς libri (αὐτοῖς spiritu eraso U) Ferr Mor corr Re
3 τελεῖν Ferr Mor 5 αὐτὸς] „malim καὶ αὐτὸς“ Re
9 οἶμαι — 12 ἕνα citat Plan fol. 38 9 ἔμελεν ex ἐμελλεν
corr AUT 11 ἂν om in ras 2 litt I 14 τοιοῦτον UIBM
τοσοῦτον V quod praefert Gasda 16 εἰ — 17 φίλτερος
citat Plan l. l. 18 βασιλεῦ post γένηται probante Gasda
praebebat Par. 3017 et in marg I² 20 τοῖς βοηθοῦσιν εἰκέναι
in marg I² | μὴ ante ἡγοῦ inser. coni Mor, ἡγοῦ del Gasda
21 ὧν Ferr Mor

41. *Εἰ μὲν οὖν ἐν τοῦτο μόνον ὑπῆρχεν Ἀριστοφάνει,*
 R 438 *τὸ συνηγόρων τῶν ὑπὸ σοῦ πιστευομένων | εὐπορεῖν,*
ἴσως ἂν ὀκνηρότερον διεκείμην. νῦν δ' ὃ βασιλεῦ, ταῦτά
μὲν ἡμῖν ἠῦξατο, ταῦτά δὲ ἐμίσησε, τῶν αὐτῶν δὲ ἐπε-
 5 *θύμησεν. ἤκεν εἰς τὰ λείψανα τῶν ἱερῶν κομίζων οὐ*
λιβανωτόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐ πῦρ, οὐ σπονδήν, οὐ γὰρ
ἐξῆν, ἀλλὰ ψυχὴν ἀλγοῦσαν καὶ φωνὴν ὀδυρομένην
καὶ δεδακρυμένην καὶ δακρύων ἀφορμὰς καὶ βλέπων
εἰς γῆν, τὸ γὰρ εἰς οὐρανὸν σφαλερόν, ἥτοι παρὰ τῶν
 10 *θεῶν παῦσαι μὲν τὸ φθεῖρον τὴν οἰκουμένην, τὰ δὲ*
Γαλατῶν ἀγαθὰ κοινὰ ποιῆσαι τῆς γῆς. 42. καὶ ταύ-
της τῆς εὐχῆς οὐκ ὀλίγους αὐτῷ κοινωνοὺς εἰργάσατο,
πρὸς μὲν ἐκείνους ἐκπολεμῶν, εἰς δὲ τὴν μερίδα τὴν
ἡμετέραν εἰσάγων, καὶ τοῖς συλλόγοις οὐκ ἀκινδύνους
 15 *μὲν, ἡδίστους δὲ αὐτῷ λόγους ἀπέτεινεν οὕτω παρού-*
σης ἐορτῆς ἐορτάζων, οἷα μὲν ἔσται τὰ τῶν στρατιω-
τῶν, οἷα δὲ τὰ τῶν πόλεων, οἷα δὲ τὰ βασιλεία, τὰ
δὲ τῶν ἀρχόντων, τὰ δὲ τῶν λόγων, τὰ τῆς Ἀσίας, τὰ
 R 439 *τῆς Εὐρώπης, τὸ μέγιστον ἀπάντων, τὰ περὶ | τοὺς*
 20 *θεοὺς. 43. εἶπέ που λέγων, ὥς πρῶτος ἐνευδαιμονήσει*

11 cf. p. 73, 13 sq. 20 Thuc. II 44, 1

2 *συνηγορῶν* in *συνηγόρων* corr $I^2 B^2$, in *συνηγορ* v *U*
 3 *ταῦτα* Ferr Mor, qui tamen *ταῦτά* coni 4 δ' Re 8 *δη-*
λοῦσαν inter *δακρύων* et *ἀφορμὰς* excidisse putat Re, *ἔχουσαν*
 ego 10 *φθεῖραν* Mor 11 inter *ἀγαθὰ* et *κοινὰ* ras 9
 —10 litt *I* 12 *αὐτῷ* AVBMI (sed in hoc in *αὐτῷ* corr) Ferr
 Mor *αὐτῷ* U 15 *αὐτῷ* VIBM *αὐτῷ* U | *τοὺς λόγους* BM |
ἀπέτεινεν C sed *εἰ* in ras 3 litt *f* 17 *βασιλείας*? Sintonis,
 fortasse recte, praesertim si *τῆς* praepositur 18 *δὲ* inter
τὰ et *τῆς* (bis) UIBM 19 *καὶ τὸ* vel *τὸ δὲ* Gasda | *πάντων*
I sed in *ἀπάντων* corr m², BM 20 *ἐν εὐδαιμονήσει* B
 Ferr Mor

τῷ καιρῷ. βεβαίωσον τοίνυν αὐτῷ καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν μαντείαν καὶ μὴ περιύδης καταγελῶμενον ὑπ' ἐκείνων οἷς ἤδε τὰς προσδοκίας. δεῖ γὰρ εἶναι τι πλεόν τοῖς ἐπιθυμήσασι σὰ γενέσθαι τὰ πάντα.

44. Καὶ ὥς μὲν τοῖς πᾶσιν εὐθγενεῖ τὰ τῶν βου- 5 λευόντων πράγματα καὶ τῷ πλήθει τῶν προσγεγενημένων καὶ τῷ μέτρῳ τῶν ἀναλωμάτων καὶ τῷ πάλιν ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ τετάχθαι σχήματος, ἀνωμολόγηται. Ἀριστοφάνης δὲ οὔτε ταῦτ' ἀγνοῶν οὔτε φαῦλον ἡγούμενος τῆς αὐτοῦ προβεβλήσθαι καὶ σώζειν τε τὴν πα- 10 τρίδα καὶ τὸν οἶκον τὸν αὐτοῦ μείζω ποιεῖν φεύγει τὴν προστασίαν καὶ τὸ πολιτεύεσθαι. | ἀλλ' ὅθεν ὁ R 440 καλὸν ἡγείται, πράττειν οὐ δύναται, φράσω, κἂν με λάβης ψευδόμενον, μή μοι δῶς ἕτερον παρορησίας λόγον.

45. Ἐκάκωσεν, ὦ βασιλεῦ, τὰ πράγματα τούτῳ 15 πρῶτον μὲν Εὐγένιος φόβον ἐμβαλὼν τοῖς διοικοῦσι καὶ προδείξας, ὥς ὁ μὴ φεύγων ἀπολείται παιόμενος καὶ ἀρχόμενος, ἔπειθ' οὗτος μακροῖς καὶ χρονίοις ἀπουσίαις, δι' ἃς δένδρα τε ἐκκέκοπται καὶ γῇ γεωργίας ἐστέρηται, τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ μὲν ἀπέδρα, 20 τὰ δὲ ἀργεῖν ἔμαθε, τὰ δὲ κακουργεῖν, γυνὴ δὲ τὰ τοιαῦτα θρηνεῖν μὲν δύναιτ' ἄν, διορθοῦσθαι δὲ οὐ

8 [Dem.] Epitaph. § 4 p. 1389 extr.

3 καθ' supra οἷς A | ἤδε scripsi auctoribus Sinteni et Gasda qui etiam de κατῆδε cogitavit ἤγε libri edd ἤλεγε coni Re 4 σὰ om B 5 τοῖς om P | εὐθγενεῖ V εὐσθενεῖ BM ἀσθενεῖ Ferr Mor 7 τῷ (2) τὸ IB 10 αὐτοῦ M et ex αὐτοῦ corr B αὐτοῦ U 11 αὐτοῦ UM et ex αὐτοῦ corr B 12 τὴν om Ferr Mor 13 καὶ cum ras 1 litt U 14 δὲ B | τόπον Cobet Mnem. V 112 (Coll. 108) 17 ὁ del. censet Gasda 18 οὗτος] „addendum videtur αὐτός“ Re | „malim ταῖς μακροῖς“ Re 21 „malim τὰ δὲ καὶ κακουργεῖν“ Re

πάνν. ὁ δὲ δὴ τελευταῖος σκηπτὸς ὅσα ἦν ἐπίπλων
ἐχόμενα πάντα ἐξανήλωκε μεταπεμπομένου τοῦδε χρυ-
σία καὶ σκεύη καὶ κατακόπτοντος θεραπεύοντος ἀπὸ
R 441 τούτων πολλοὺς | πανταχόθεν λύκους ἐπικειμένους.
5 46. οὐ δεῖ δὴ θανμάζειν, εἰ τηλικοῦτον μῆκος οὕτω
δεινῆς συμφορᾶς ἡλλοίωσε τι τῆς πατρικῆς εὐδαιμονίας,
ἀλλ' ὅπως οὐ καὶ τοὺς ἀγροὺς καὶ τὴν οἰκίαν ἀπέδοτο
μετὰ τῶν ἄλλων ὑπὸ τοσούτων ἐσθιόμενος θηρίων.
τίνα δὴ βούλει τὸν ἄνθρωπον ἐπανελθόντα γενέσθαι
10 καὶ τί ποιεῖν; ἄψασθαι προστασίας μετὰ πενίας, ὧ
βασιλεῦ; μέγα μέντ' ἂν στενάξαι Μένανδρος ὑπὸ γῆς,
εἰ αἰσθοίτο τὸν νῖον αὐτῷ χρημάτων ἐνδεία πολλοῖς
τῶν αὐτοῦ χειρόνων ἐξιστάμενον τῶν πρωτείων. ἀλλὰ
15 δι' ἐπιμελείας μὲν ἰάσασθαι τὰ τραύματα, χρημάτων
δὲ ἤδη συνειλεγμένων οὕτως ἐκέῖσε παριέναι; καὶ τίς
ἀνέξεται τῶν αὐτὸ τοῦτο δεδοικότεν, μὴ σχολῇ θερα-
R 442 πεύσῃ τὸν οἶκον; 47. δεῖ | δὴ τινος τιμῆς, ἐξ ἧς
ἀτέλειαν χρόνον τινὰ καρπωσάμενος ἤδη μετὰ δόμης

1 Her. II 77, 2. cf. Hemsterh. ad Arist. Plut. p. 166, 5

7 ἀλλ' ὅπως οὐ] θανμάζειν ἀπὸ κοινοῦ A

2 ἐξανάλωνεν A ἐξανάλωκε UIM 3 καὶ κατακόπτοντος
scripsi κατακόπτοντος καὶ libri edd „σκεύη, <καὶ> κατακόπτον-
τος καὶ αὐτ καὶ σκεύη κατακόπτοντος καὶ“ Re 4 τούτου AP
5 δεῖ δὴ P sed εἰ et ἡ in ras m⁴ δὴ δεῖ V | οὕτως C
7 οἰκίαν A 8 μετὰ τῶν ἄλλων om V 11 μέγα I sed εἰ
in ras m³ μ cum rasura 2—3 litt U 12 αὐτῷ U
13 αὐτοῦ ABM αὐτου U | χρόνοις M et γρ in marg C^r |
ἐξανιστάμενον U | πρωτείων A sed in marg γρ^{αι} θώκων, e πρῶ-
των corr I², in πρώτων corr P³, πρώτων C sed γρ πρωτείων
in marg f, Ferr Mor πρῶων i. e. πατρώων V sed πρωτείων in
marg r 14 τραύματα in πράγματα corr A 15 παριέναι
P sed α in ras m⁴ 16 δεδιότων V

εἰς τὸ λειτουργεῖν ἀφίξεται. καὶ γὰρ εἰ τοῦτο φαίης,
ὥς δώσεις ψιλὴν ἀτέλειαν ἐτῶν δὴ τινων καὶ τοῦτο
προσθήκει στέργειν, ὅτι μὲν ταπεινότερον τοῦτο ἐκείνου
καὶ οὐκ ἀρκοῦσαν ἔχον τῷ τοσαῦτα πεπονθότι τὴν
παραμυθίαν, ἐάσω, ἀλλὰ σοὶ γε οὐκ ἂν εἴη τοῦ βελ- 5
τίονος λόγου. 48. δῆλον γάρ, ὥς ἂν ἀτελὴς περινοστῇ
μῆδ' ἐν ἄλλῳ τῷ τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ παρεχόμενος χρεῖαν,
ἄνισον δόξει τὸ πρᾶγμα, καὶ λυπήσει τοὺς λειτουρ-
γοῦντας, εἴ τις τῶν ἐκείνων ἀναλωμάτων θεωρὸς πε-
ρίεισιν ὁμοίως τοῦ τε λειτουργεῖν καὶ πάσης ἀφειμένου 10
διακονίας. 49. καὶ πολλοὺς γε τοὺς τῶν αὐτῶν ἀξιώ-
σοντας τυχεῖν εὐρήσεις· οὐ γὰρ ἀπορήσουσιν ὅθεν
ἐνοχλήσουσιν. οἷς εἰ μὲν ἅπασι τὴν ἀτέλειαν δώσεις,
βλάψεις τὰς πόλεις, εἰ δὲ οὐδενὶ πλὴν τοῦδε, πολλοὺς
ἀνιάσεις. πάντα δὲ ἄμεμπτα βουλοίμην ἂν εἶναι τὰ 15
σά, καθάπερ τὰ τῶν θεῶν. 50. ἴν' οὖν μὴ Κορινθίων
μὲν οἱ πολλοὶ διὰ τὴν Ἀριστοφάνει δοθεῖσαν ἀτέλειαν
διαφύγωσι τὸ λειτουργεῖν, Ἀργεῖοι δὲ διὰ Κορινθίους,
Σπαρτιᾶται δὲ διὰ τοὺς Ἀργείων ἀτελεῖς, τῶν δὲ ἄλ-
λων ἕκαστοι διὰ τοὺς πλησίον, γενέσθω τι τοιοῦτον 20
Ἀριστοφάνει παρὰ τῆς σῆς διανοίας, ὃ τούτῳ μὲν
εὐσχήμονα | τὴν ἀνάπανσιν οἶσει, τοὺς δὲ ἄλλους R 413
οὐκ ἐάσει δαπανωμένους ἀγανακτεῖν, ὥς ἂν ἐλαττου-
μένους. 51. οὐ γὰρ ἐτέρως γε εἰ τιμηθεῖη τις, τὸ μὴ
πᾶσι γενέσθαι τὴν αὐτὴν τιμὴν ἐν ἐγκλήμασι θήσον- 25
ται, ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν λογιοῦνται τῇ τοῦ λαβόντος πρὸς

2 τούτῳ UBMI sed in hoc in τοῦτο corr m² 5 τοῦτο τοῦ
V quod praefert Gasda 7 ἀφ' om B αὐτοῦ B 11 ἀξιώ-
σαντας UBM 15 ἂν om B 19 δ' Re 20 ἀτελεῖς post
πλησίον A sed m¹ punctis deletum, et Re | τί AVIBM
21 διὰ AP | τῆς om Ferr Mor | τούτῳ e τοῦτο corr M³
24 „aut ἕτερος aut ἐτέρω“ Re Anim 25 ἐγκλήματι Re

τὸ ἔργον ὃ δεήσει πράττειν ἐπιτηδειότητι, μετουσίαν δὲ τῆς ἀτελείας οἱ ζητοῦντες ἔσονται καὶ οὐ δόξουσιν ἀναισχυντεῖν. ἴν' οὖν μηδὲν ἔπεται τῇ δόσει δυσχερές, ἄλλω τῷ τὸν ἄνθρωπον εὖ ποίει.

- 5 52. Τῶν δὲ ἐξ Αἰγύπτου χρημάτων ὅταν μνημονεύσης καὶ τῶν κεκλοφότων ἓνα νομίξης Ἀριστοφάνην, ἐπαινῶ μὲν σε τοῦ μίσους, ὅτι μισεῖς τοὺς ὅθεν οὐ δίκαιον λαμβάνοντας, ὅταν γὰρ τοῖς πάλαι τὰ τοιαῦτα κεκερδακόσιν ὀργίλως ἔχης, οὐδ' ἐνθυμηθῆναι περὶ
10 τῶν πονηρῶν λημμάτων τὸ νῦν ἔᾶς, πρόσαγε μέντοι ταῖς διαβολαῖς, ᾧ βασιλεῦ, τὴν ἀκριβεστάτην βάσανον. 53. ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι λέγουσι. δεῖ δὲ οὐδὲν οὔτ' Αἰγυπτίους δεῦρο καλεῖν οὔτε τοῦτον ἐκείσε πέμπειν ὑποσχέσονται λόγον· πάλαι γὰρ ταῦτα κέκριται καὶ
15 βεβασάνισται, καὶ βουλόμενον εἰδέναι τὰ δημόσια διδάξει γράμματα. ἐν τούτοις τοίνυν ἔνδεκα μὲν καὶ διακοσίους στατηῆρας ἐγκέκληται λαβεῖν οὐχ ἀρπάσας οὐδὲ βιασάμενος, ἀλλὰ τινος μισθὸν ὠφελείας, ὡς ὁ
R 444 συκοφάντης ἔφησεν, ἣν γὰρ δὴ συκοφάντης, | λα-
20 βεῖν, ἀλλ' οὐκ ἀπολαβεῖν ἐθέλων. 54. ὡς δ' ὁ μὲν οὐκ ἐξήλεγχεν, ὁ δ' οὐδὲ τὴν αἰτίαν ἔφερεν, ὑπῆρχε δὲ τῷ κατηγόρῳ Παῦλος εἰς πλεονεξίαν, παρήκουν δὲ

2 οἱ in ei corr B | post ζητοῦντες inser. conī ἐλάσσους Re Anim, melius πολλοὶ in edit. 3 δοκήσει Ferr Mor 4 τῷ C
5 inter χρημάτων et ὅταν ras 2 litt I 6 νομίσης V | Ἀριστοφάνη ACP Ferr Mor cf. p. 100, 1 et 112, 22 7 ἐπαινῶ A sed ου supra ᾧ 10 τῶν B sed τοὺς supra το m² | πρόσαγε in προσάγαγε corr I² προσάγεται Plan fol. 38 qui verba ab hoc usque ad 11 βάσανον citat | μέντοι ταῖς] τε Plan 11 ᾧ βασιλεῦ om Plan 12 δεῖ — 14 λόγον citat Plan l. l.
12 οὐδὲν — 13 καλεῖν om Plan 13 οὔτε] μὴ Plan 16 μὲν om BM 20 num λέγων scrib. coll. 102, 20 et locis ad Her. I 114, 3 a Kruegero congestis? 21 ὅδ' libri Ferr Mor ὁ δὲ Re

καὶ τῶν φίλων οἱ παρόντες ὑπομεῖναι μᾶλλον τὴν ἄδι-
 κον ζημίαν ἢ τὴν ἐπὶ πλέον κρίσιν, οὕτως ἐποίησε.
 καὶ δανεισάμενος τῷ ψευσαμένῳ μὲν τὴν ἀναλδειαν
 ἔγκαρπον κατέστησεν, ἔδωκε γὰρ τὸ χρυσίον, ἀντίκα
 δὲ ἐν πολλῶν ἐδόκει χερσὶν ἔσεσθαι τοῦ παραδείγματος 5
 μυρίους ἐγείροντος. 55. ὥς δὲ οὐδεὶς ἐφαίνετο μέμ-
 ψιν ἐπάγων, παραδόντες αὐτὸν στρατιώταις καὶ κήρυκι
 κελεύσαντες δι' Αἰγύπτου πάσης τὸν μὲν ἄρεσθαι, τὸν
 δὲ κηρύττειν, εἴ τις Ἀριστοφάνει προεῖτο μισθόν,
 ἤκειν ἀποληψόμενον ἔπεμψαν. ὁ δὲ τῇ περιουσίᾳ τῆς 10
 ἀληθείας κρείττων ἐγένετο τῆς Αἰγυπτίων φύσεως·
 πάντες μὲν γὰρ εἶδον ἀγόμενον, πάντες δὲ τοῦ κήρυκος
 ἤκουσαν, παρῆι δὲ οὐδεὶς. 56. καίτοι τίς οὐκ ἂν
 τῶν ἡνίκα ἠναγκάζοντο δοῦναι λελυπημένων ἡδέως
 ἂν πάλιν ἠνεγκε | τὸ χρυσίον οἴκαδε, καὶ ταῦτα R 445
 Αἰγύπτιος; οὓς οὐκ ὀκνοῦντας ὀρώμεν ὧν ἔδοσαν 16
 μνησθῆναι, ἀλλὰ μάλ' εὐχερῶς εἰσπράττοντας ἃ μὴ
 δέδοται. ἀλλ', οἶμαι, τὸ μὴδὲ σκιὰν ὑπεῖναι δωροδοκίας
 μὴδ' ὅθεν ἂν αἰτία γένοιτο πιθανή, σιγᾶν ἠνάγκασε
 καὶ συκοφάντου τόλμαν. 57. πότερ' οὖν τὰμφίβολον 20
 ἐκεῖνο λῆμμα τὸ μικρὸν σημεῖον δεῖ ποιεῖσθαι μειζόνων
 ἢ μὴδὲς ἐγκέκληκεν, ἢ τὴν ἐν τοῖς κηρύγμασι τῶν
 εἰωθότων συκοφαντεῖν σιωπῇν τοῦ μὴ δικαίως ἐγκε-

11 Theocr. XV 48 sq. cum schol. Suidas s. v. Αἰγυπτιάζειν.

2 ante οὕτως ras 5 litt I 6 ἐγείραντος UI sed in hoc
 α in o corr, BM 9 πρόοιτο Re 10 ἔξ ante ἔπεμψαν
 in marg B² | περιουσία e παρουσία corr I² γ^ρ παρον
 14 ἠναγκάζοντο Re ἠναγκάζετο libri Ferr Mor 15 ἠνεγκεν
 οἴκαδε τὸ χρυσίον VBM I sed in hoc β supra οἴκαδε et α supra
 τὸ erasa 17 μνησθῆναι supra μεμνησθαι V^r | μὴ] „malim
 μὴδὲ“ Re 20 πότερον PUIM Re 22 & — 23 εἰωθότων
 om Ferr Mor

κλησθαι τὰ μικρὰ τεκμήριον; μᾶλλον γὰρ εἰκὸς τὸν
οὐ παρ' ἄλλων εἰληφότα μηδὲ τοῦτο λαβεῖν ἢ τὸν
τοῦτο θαυμάσαντα τῶν μειζόνων ἀποσχέσθαι. 58. πᾶς
γάρ, ὧ βασιλεῦ, φιλοχρημάτων μικρὸν οὐδὲν ἐξ Αἰγύ-
5 πτου φέρεται. ῥεῖ γὰρ αὐτόθι μετὰ τοῦ Νείλου καὶ
τὰ κέρδη, καὶ τούτων οὐκ ἀφανεῖς αἱ πηγαί. ὁ δὲ
οὕτως ἦν ἄθλιος καὶ χρημάτων τε ἥτιων καὶ τοῦ κερ-
δαίνειν ἄπειρος, ὥσθ' ἔνεκα διακοσίων στατήρων
αἰσχύνην κινδύνους ἔχουσιν ὑπομένειν ἤρετο; 59. καὶ
10 μὴν εἰ μὲν ἐπιθυμῶν λαβεῖν εἴτ' οὐκ ἔχων εἰς τό τῷ
συμπράττειν δύναιμι οὐδὲ τὸν δώσοντα εἶχεν, ἀπο-
λογίαν ἔχει τὴν ἀσθένειαν αὐτήν· εἰ δ' ὢν κύριος
R 446 πολλαχόθεν | μισθαρνεῖν οὐκ ἔχρητο τῇ δυνάμει
πρὸς πόρον, πῶς ἂν μᾶλλον φανείη κρείττων χρημά-
15 των; ἢ τίς ἂν βασιλεὺς τούτῳ πράγματα ἐργχειρίσας
αὐτὸν αἰτιάσαιο;

60. Ἦσθην δέ τινος εἰπόντος ἐν μέρει κατηγορίας,
ὥς οὗτός ἐστι διειλεγμένος εἰαίρα τινὶ τῶν ἐπὶ σκηνῆς
γυναικῶν. οὐ γὰρ οἶδα, τίνας ἂν πρὸ τούτων ἐξήτησε
20 λόγους, εἰ συνήγορος ἦν. 61. φέρε γάρ· εἰ ἐγὼ ποιῶν
Ἀριστοφάνει τούτῳ νῦν ἐγκώμιον μετὰ τὸν ἀπὸ τῶν
ἄλλων ἔπαινον ἐπὶ τὸν τῆς ἐγκρατείας προελθὼν τό-

6 Her. II 28

7 Iul. ep. 74

2 ἄλλων <τὰ μείζω> εἰληφότα Gasda 6 δ' Re 8 ἄπει-
ρος P sed α in ras m⁶ 9 signum interrogationis e V posui

10 τό τῷ συμπράττειν scripsi τοῦτο συμπράττειν libri edd
excepto quod τὸ ante τοῦτο inser I² et ein in ουσαν corr B²

„aut εἰς τοῦτο συμπράττουσαν aut εἰς τὸ συμπράττειν“ Re
Anim, εἰς τὸ ὁτῶσιν συμπράττειν coni in edit. 11 post
ἀπολογία ras 12 fere litt I 16 αὐτὸν scripsi e VIB (in
quo 'e' corr) αὐτὸν reliqui libri edd

πον οὕτω πως διήλθον, ὅτι οὗτος μέντοι πλείστην
 γῆν ἐπελθὼν καὶ πολλοῖς ὠμιληκῶς ἔθνεσι νέος
 ὢν, ὅτε μάλιστα ψυχῆς τυραννοῦσιν ἔρωτες,
 ὑπερόπται νόμων, οὐκ ἐπεβούλευσε γάμοις
 οὐδὲ διέστησε τοὺς ὑπὸ τῆς Ἥρας ἐξευγμένους 5
 οὐδὲ συνετάραξε Διὸς γαμηλίου θεσμὸν οὐδ'
 ἐξ ὧν ἄλλους ἠδίκηει τὰς ἡδονὰς ἐπλήρωσεν,
 ἀλλ' ἐν ταῖς ἀφειμέναις εἰς Ἀφροδίτης ἐξουσίαν
 τὰς τῆς φύσεως ἐκούφιζεν ἀνάγκας, εἰπέ μοι,
 τούτοις εἰ τὸν ἀνθρωπον ἐσέμνυνον, ἅρ' ἂν ἐδόκουν 10
 ἀγνοεῖν ἐγκωμίων ὁδοὺς ἢ ψυχῆς ἀρετὴν ἱκανῶς δει-
 κνύειν; 62. καὶ γὰρ εἰ μὲν φιλοσοφεῖν ἔφασκεν Ἀρι-
 στοφάνης καὶ περὶ τῶν ἐν οὐρανῷ σκοπεῖν καὶ τὰ
 θεῖα ταῦτα δὴ μετεχειρίζετο, γεωμετρίαν, ἀστρονομίαν,
 μουσικὴν, ἀριθμούς, τὸν Πλάτωνα, τὸν Πυθαγόραν, 15
 καὶ καταδεδουλώσθαι τὰς ἡδονὰς ἔλεγε καὶ πολὺ τῶν
 ἄλλων ἠγεῖτο διαφέρειν, εἰκότως ἂν ἐπετιμᾶτο χείρων
 τοῦ προσήκοντος δεικνύμενος· εἰ δὲ εἷς ἐστὶ τῶν ῥητο-
 ρικῶν ἢ εἰ βούλει γε, στρατιωτῶν, τί ἂν τις παρ'
 αὐτῷ ζητοῖν τὰ τοῦ ἱεροφάντου, δέον ἐπαινεῖν, εἰ ταῖς 20
 ἐννόμοις ἠρκέσθη μίξεσιν; 63. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδ' ἱερὰ
 τῶν κειμένων ἀνοικοδομεῖν ὑπὸ ταῖς τοῦδε | φρον- R 447
 τίσι φαλὴν ἂν πλημμελές. ὁρῶ γὰρ οὐκ ὀλίγων τῶν
 νῦν ἐπ' ἐκείνων τεταγμένων τόνδε σωφρονέστερον καὶ

6 οὐδὲ voce incipit T 6 οὐ συνετάραξε — 9 ἀνάγκας
 citat Plan fol. 38 θεσμὸν] θεσμούς V γονὰς Plan 10 ἀν-
 θρωπον] ὅν i. e. οὐρανὸν T 17 εἰκότως ἐπετιμᾶτο omisso
 ἂν citat Plan l. l. 19 γε τῶν στρατιωτῶν V 21 ἐγὼ —
 23 πλημμελές citat Plan l. l. 21 μὲν γὰρ] δ' Plan 21 ἱερὰ
 — 22 φροντίσι] ἐκείνο Plan 23 πλημμελές V 24 ἐκείνῳ Re,
 ut ep. 18 ἐφ' ᾧ περ ἐτέτακτο

οὐδένα τῶν θεῶν ὑβρισμένον ἀπεληλακότα τῆς ἐπι-
 μελείας οὐδένα. 64. ἀλλ' ἐφ' ἃ μὲν Ἀριστοφάνει χρῆ-
 σθαι βέλτιον, αὐτός, ὅπερ ἔφην, ἤδη βουλευσῇ, σκλη-
 ρὰν δὲ αὐτῷ τὴν τύχην ἐπικειμένην καὶ κατενεγκοῦσαν
 5 εἰς πᾶν ταπεινότητος διάλλαξον, πρὸς Διός, ᾧ βασιλεῦ,
 καὶ ποιήσον ἡμερωτέραν, χεῖρα ὄρεξον ἀνδρὶ πεπονη-
 κότι, λόγων ἡμμένῳ, μεμνημένῳ, Πειρήνης τροφίμῳ,
 Δωριεῖ, Κορινθίῳ, Χαρίτων μνήμονι, φίλων ἐπιμελεῖ,
 τὴν ἐκ τοῦ τοὺς θεοὺς ἀτιμάζειν οὐ δεξαμένῳ τιμὴν.
 10 65. πόσου ποτ' ἂν ἐπρίατο Γεώργιος ἐκείνος αὐτομο-
 λούντα τοῦτον ἰδεῖν καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ βήματος, ὅθεν
 R 448 ἐκείνοι τὰς γραῦς δημαγωγοῦσιν, ἐξείπειν | καὶ
 διασῶραι τὰ ἀπόρρητα τῶν δαιμόνων, τὰ τῆς Ἰνουῦς,
 τὰ τοῦ παιδός, τὰ Καβείρων, τὰ Δήμητρος; πόσαν οὐκ
 15 ἂν προῦπιεν Αἴγυπτον ἀντὶ ταύτης τῆς κωμωδίας;
 παρὰ τίσιν οὐκ ἂν εὐνούχοις τὸν ἄνθρωπον ἀπέφηνεν
 ἰσχυρόν; ἦπτετ' ἂν, εὖ ἴσθι, καὶ τῆς Κωνσταντίου
 κεφαλῆς, εἰ τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν πρὸς Γεώργιον ἤρει-

7 Isocr. Archid. § 16 p. 119a 10 Ep. 205. Iul. ep. 10.
 Amm. Marc. XXII 11, 3—8. cf. Reiske de quibusdam e Libanio
 repetitis argumentis p. 12 14 Philodem. Anth. Pal. VI 349, 1;
 Lucian. ib. 164, 1. Macrobian. Sat. V 17, 17 sq.

14 Κάβειροι· δαίμονες ἢ ὀνόματα θεῶν, ὡς ἡ Περσεφόνη
 καὶ ἡ Δήμητηρ· προσηγορεύθησαν δὲ ἀπὸ Καβείρων ὀρέων Φρυ-
 γίας, ἐπεὶ ἐντεῦθεν μετηνέχθησαν B² (= Et. M. s. v. Κάβειροι).

1 οὐδέ (οὐδέ M) cum ras 2 litt PM οὐδέ τινα B sed τινα
 in ras 2 litt | ὑβρισμένον I sed ο in ras m², in ὑβρισμένων
 corr MB², ὑβρισμένων CAPU 4 δ' Re 7 μεμνημένῳ
 om B „malim credere deesse Μουσῶν“ Re 8 χαρίτων libri
 edd 13 διασῶραι scripsi e P (e διασῶραι corr m²) et M
 διασῶραι reliqui libri Ferr Mor διασῶρειν Re 14 πανός VI
 (sed in hoc ν in ras 2 litt m²) et in ras Par. 3017 et supra
 παιδός B 17 κωνσταντίνου UI sed in hoc ν eras 18 ἐπὶ V

δεν. 66. ἀλλ' οὐτ' ἀρχῆς οὔτε χρημάτων οὐτ' ἀσφα-
 λείας οὐτ' ἐλπίδων ἀπέδοτο τὰ κάλλιστα τῶν Ἑλληνι-
 κῶν, ἀλλὰ κὰν ταῖς κρίσεσιν αὐταῖς ὁπότε δεήσειεν
 ὄρκου, τοὺς θεοὺς ὦμνυ φυλάττων ἀκριβέστερον ἄν-
 δρὸς Σπαρτιάτου τάξιν, οὐ πεπεισμένος μὲν, ὥς σωθή- 5
 σεται, νομίζων δὲ καλὸν τὴν εὐσέβειαν ἐντάφιον.
 67. εἴθ' ἃ τὸ κινδυνεύειν κουφότερον τῆς μεταβολῆς,
 οὐδὲν ἐκ τῶν νῦν καιρῶν ἔσται τὸ ἄθλον, ἀλλὰ περιό-
 ψει ποιοῦντα τοῦθ' ὃ ποιεῖν ἔγνωκεν, εἰ μὴ βοηθήσεις;
 τί δὲ τοῦτο ἔστιν; εἰς πλοῖον ἐμβὰς πλανᾶσθαι διανο- 10
 εῖται | περὶ τὴν Ἰταλίαν, περὶ τὴν Λιβύην, περὶ R 449
 τὴν ἕξω θάλατταν. ἐπιστρέψει δὲ αὐτὸν οὐδέν, οὐ
 παιδὶον αἰσθανόμενον ἐπῶν, οὐ γυνὴ σώφρων, οὐ
 σήματα προγόνων, οὐ θανάτου φόβος, οὐκ εἰ τὴν
 ψυχὴν ἐν ξένων ἀφήσει χερσίν, οὐκ εἰ τεθνεὼς ἄταφος 15
 κείσεται. τούτων γὰρ ἀπάντων ἡγεῖται πικρότερον
 εἶναι τὸ στένειν οἴκοι.

68. Σὺν τοίνυν, ὦ βασιλεῦ, μεταστῆσαι τὴν ψῆφον
 καὶ ποιῆσαι γλυκίῳ μὲν αὐτῷ τὴν πατρίδα, ποθεινὴν
 δὲ τὴν γυναικα, πλείστου δὲ ἀξίαν τὴν τοῦ παιδὸς 20
 θέαν, ὃς ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς πέπονθε τὰ τῶν ὄρφα-

6 Isocr. Archid. § 45 p. 125a

5 Φασὶ γὰρ περὶ Σπαρτιατῶν, ὥς οὐδέποτε ἐν πολέμοις
 ἐλειποτάκτου P² I² B²

4 ὦμνε U 5 τὴν ante τάξιν inser Re, at cf.
 Rhcs. 664 10 τοῦτο ἔστιν M τοῦτό ἔστιν reliqui libri
 edd 11 παρὰ (ter) V sed ε supra α prius r 12 ἐπιστρέ-
 ψει scripsi ἐπιστρέφει libri edd 14 σήματα scripsi e P
 (sed post σ 1 litt erasa) I (sed σ in ras m²) V (sed ση supra
 χρήματα) σχήματα reliqui libri edd 15 post ι in ἀφήσει
 ras 1 litt I 19 γλυκίῳ supra γλύκιον V^r γλυκίων C sed v
 erasum γλύκιον I (sed acutus et ον in ras m² et supra ι ac-
 centus ras) BM

νῶν καὶ τὰ μέλλοντα φοβερώτερα. προεισι μὲν εἰς
 ἡλικίαν, δέος δέ, μὴ προσαγάγη τις μηχανήν, μήτηρ
 δὲ οἰκουροῦσα πρὸς τὰς ἔξω πάγας οὐκ ἂν ἀμύνοι,
 γνῶμαι δὲ παίδων εὐπαράγωγοι, δεῖ δὲ πατρός.
 5 69. ἀπόδος τοίνυν, ὦ βασιλεῦ, τῷ νέῳ τὸν ὀφθαλμὸν
 τοῦ γεννήτορος καὶ γενοῦ σωφροσύνης αἷτιος. μὴ
 πλείτω πρὸς τὰ πέρατα τῆς γῆς Ἀριστοφάνης μετὰ
 δακρύων, ἀλλὰ βαδιζέτω μετ' εὐφροσύνης πρὸς τὸ τοῦ
 Πέλοπος χωρίον. ἐν μέσῃ Πελοποννήσῳ διηγέσθω
 10 τὰς σὰς ἀρετάς, ἔχει γλῶτταν ἀρκοῦσαν τοῖς ἔργοις,
 λεγέτω πρὸς τοὺς Ἑλληνας, ἐν οἷς ζῆς καθ' ἡμέραν,
 ἃ τεθέεται. πορευέσθω μηνυτῆς τῶν πολλῶν καὶ
 R 450 μεγαλοπρεπῶν θυσιῶν, ὧν τὰς μὲν ἡ πόλις | ἐδέ-
 ξατο, τὰς δὲ ἡ Δάφνη, τὰς δὲ τὸ ὕρος, ἀγέλας ἐσφαγ-
 15 μένας, αἵματος ῥύακας, εὐωδίαν εἰς αὐτὸν ἀνατρέχον-
 σαν αἰθέρα. εὐξάσθων ὅμοια καὶ παρὰ σφίσιν ἰδεῖν
 ἐν Δελφοῖς, ἐν Πίσῃ, παρ' Ἀθηναίοις, παρὰ τοῖς τοῦδε
 πολίταις, πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἥπειρον, ἐν
 νήσοις. 70. ταῦτα μὲν καὶ αὐτὸς εὐχομαι καὶ μετα-
 20 σχεῖν γε τῆς πορείας ἐκείνης. ὥς καλὸν ἐπ' Ἐλευσίνος
 ἰδεῖν μύστιν Ἡρακλεῖ παρισούμενον καὶ τοῦτον αὐτὸν
 Ἀριστοφάνην ὑπὲρ τοὺς ἄλλους πηδῶντα.

71. Τί φῆς, ὦ βασιλεῦ; πείθομεν ἢ ληροῦμεν; ἤδη
 ψηφίζου τοσοῦτον προενθυμηθεῖς, ὥς οὐ λήσει τοὺς

21 Plat. Axioch. p. 371 D. Aristid. t. I 58, 9 D

1 „malim <πρόσεισι>. πρόσεισι“ Re πρόσεισι I sed pro e προσ
 corr m^s 2 προσαγάγοι T προσάγη BM 8 μετὰ σωφρο-
 σύνης B | τὸ om Ferr Mor 9 πελοποννήσῳ P sed ννη in ras
 m^s πελοποννήσῳ T 11 ζῆν Ferr Mor qui ἔξη coni | καθη-
 μέραν V 16 εὐξάσθων scripsi e VIM Par εὐξάσθω reliqui
 libri edd 19 καὶ ante ταῦτα edd 22 ἀριστοφάνη T
 23 βασιλεύς M 24 λήσει I sed ει in ras m² λήσῃ Ferr Mor

ὄντας ἀνθρώπους οὐθ' ὁ λόγος οὐθ' ἡ ψῆφος. ἦν οὖν ἐρραψωδηκέναι δόξω, τὸ μὲν ἐμὸν οὐ πολλῆς φροντίδος, σκοπεῖ δὲ αὐτός, εἰ μηδὲν σοὶ βλάβος τὸ δοκεῖν οὐκ εὔ φρονεῖν, ὃν περὶ πολλοῦ ποιῇ.

2 [Dem.] c. Aristog. I § 2 p. 770, 13. de symm. § 12 p. 181, 14. cf. ep. 1033

1 ἴν' *UIBMT* 3 δ' Re | μηδὲν σοὶ scripsi μηδέεν σοι libri edd 4 ποιῇ] sequuntur in *B* fol. 89 (aeque atque in codicibus quos supra p. 83 not. 2 indicavi) epistolae *Ιουλιανὸς λιβανίῳ Ἀποδέδωκας ἀριστοφάνει* (= Iul. ep. 74 ed. Hertl. Bidez et Cumont, recherches sur la tradition p. 126) et *λιβάνιος Ιουλιανῷ Ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει* (= Lib. ep. 670)

XV.

Oratio inscripta *Πρεσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν*, cuius una cum sequenti mentionem fecit primus Socrates hist. eccl. III 17 p. 194¹⁾ (*ᾧθεν ὑπόθεσιν ἔσχεν ὁ σοφιστῆς Λιβάνιος γράψαι τὸν τε πρεσβευτικὸν ὑπὲρ Ἀντιοχέων καὶ τὸν πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς, ἀλλὰ τοῦτους μὲν τοὺς λόγους φασὶ γράψαντα τὸν σοφιστὴν μηκέτι εἰς πολλοὺς εἰρηκέναι*), paulo²⁾ post quam imperator Antiochiam ad bellum Persis inferendum reliquit id est post diem quartum mensis Martii anni 363 ad iram eius placandam conscripta³⁾ est atque ita quidem, ut urbis nomine ab ipso coram imperatore habita esse videatur. Re autem

1) Unde sumpsit Historia eccles. trip. VI 40 p. 468 ed. Basil. 1523.

2) Nuntium rerum primarum a Iuliano feliciter gestarum iam Antiochiam venisse monstrat initium orationis. Epistula vero 736 non momentum quo Libanius Iulianum ad bellum proficiscentem prosecutus est, sed prius colloquium spectat, cuius et in hac ipsa oratione § 82 p. 153, 15 et in sequenti § 1 p. 160, 3 sq. mentio facta est.

3) Querelarum de Antiochenis a Iuliano mense Ianuario huius anni Misopogoni vel Antiochico insertarum etsi non ad verbum, tamen revera rationem habet. Libanium autem operam adiutricem Iuliano in Misopogone conficiendo navasse commentum est magistellorum senioris aetatis perperam interpretatorum Gregorii in Iulianum *στηλιτευτικὸν* alterum, ut Eliae Cretensis (lat. vers. ed. Antv. p. 231) et Basilii Caesareensis (ed. Boisson. Notic. et Extr. XI p. 126 = Migne Patr. gr. t. XXXVI col. 1156 *πολλὰ στίγματα ὡς προσόντα τῇ Ἀντιοχέων πόλει ἐνέστιξεν ἑαυτῷ* (Ἰουλιανὸς) *Λιβανίου συμπεποννηκότος τῇ συγγραφῇ*).

vera neque habita neque ad imperatorem delata est, quippe qui prius mortem obierit, ut Libanius ipse in monodia Iuliani or. XVII p. 220, 10 sq. *ἐγὼ μὲν ἐδημιούργουν λόγον διαλλαγῶν τῶν πρὸς τὴν πόλιν φάρμακον, σὺ δὲ ὄχλου, σεσίγηται δὲ τὸ φάρμακον* testatur. Argumentum vero orationis tale est, ut neque ab omnibus in deliciis habita sit neque tam paucis arriserit, ut 'corporis' finibus coercita manserit, sed etiam in 'eclogas' recepta sit. Itaque numerus codicum superstitum ut multo minor quam in *Προσφωνητικῷ, Μονωδία* et *Ἐπιταφίῳ*, ita maior est quam in orationibus *εἰς Ἰουλιανὸν ὕπατον* et *ὑπὲρ Ἀριστοφάνους*. Nam non solum in iisdem fere codicibus reperitur atque hae duae orationes, sed etiam in compluribus aliis qui eclogas continent. Sunt autem hi 32:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 156^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) fol. 78^v saec. XIII/XIV, inde a folio 82 saec. X. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 59. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 175. Vide t. I p. 415 sq.

5. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 158. Vide t. I p. 44 sq. et 69.

6. Patmius 471 saec. XIV fol. 72. . Vide t. I p. 41 sq. et 69.

7. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 287. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

8. Wolfenbuttelanus gr. 511 saec. XV fol. 321 descriptus e Laurentiano LVII 27. Vide t. I p. 64 sq.

9. Escorialensis T—II—9 saec. XVI descriptus ex editione Ferrariensi. Vide t. I p. 67.

10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 192. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 287. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

12. Marcianus append. XCI. 2 (= I) saec. XIV fol. 51^v. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

13. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 32^v. Vide t. I p. 213sq. Contuli.

14. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 89^v. Vide t. I p. 24sq. Contuli.

15. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 43. Vide t. I p. 39sq. et 69. Contuli.

16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 289. Vide t. I p. 48sq. et 69.

17. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 93. Vide t. I p. 209sq. et 236.

18. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 53^v. Vide t. I p. 211sq. et 236.

19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 59. Vide t. I p. 227sq. et 236.

20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 93^v. Vide t. I p. 228sq. et 236.

21. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 28^v. Vide t. I p. 229sq. et 236.

22. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 39. Vide t. I p. 323sq. et 432.

23. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 21^v. Vide t. I p. 331sq.

24. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 62. Vide t. I p. 363sq.

25. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 73^v. Vide supra p. 4sq.

26. Neapolitanus II E 18 saec. XV fol. 189. Vide t. I p. 47sq. et 69.

27. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 136^v. Vide t. I p. 214sq. et 236.

28. Vaticanus gr. 937 saec. XV fol. 205^v. Vide t. I p. 329sq.

29. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 253. Vide t. I p. 334sq.

30. Casanatensis 197 saec. XV fol. 188. Vide t. I p. 420sq. Contuli.

31. Marcianus gr. 445 saec. XV fol. 126^v. Vide supra p. 51. Inspectus est a Bastio. Cf. p. 122, 6.

32. Athous S. Dionysii 342 chartaceus formae octavae saeculi XV continet

fol. 1 *Λιβανίου σοφιστοῦ κοιαιστόρορος μελέται. Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ ἐλένης. Μενέλαος*

5^v *Τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς εἰς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ ἐλένης. Ὀδυσσεύς*

20^v *Πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα ὑπὲρ ἐλλήνων. Ὀδυσσεύς. Ἀριστείδου δῆτορος*

28 *Λιβανίου πρὸς τὸν Ὀδυσσεύς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία παρ' Ἀχιλλεύς*

44 *ὑπόθεσις τῆς τοῦ πατρόκλου μελέτης cum declamatione ipsa*

58^v *Τοῦ αὐτοῦ Λιβανίου σοφιστοῦ τίμων ἐρῶν Ἀλκιβιάδου ἑαυτὸν προσαγγέλλει cum protheoria*

68 *Τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανόν*

79^v *Λυσίου δῆτορος ἐπιτάφιος τοῖς κορινθίων βοηθοῖς¹⁾*

89^v *Δύσκολος ἄλουν γῆμας γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει. Λιβανίου*

98 *Φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος — ὕγιάνας ὁ πατὴρ ἀποκηρύττει τὸν παῖδα.*

105 *τοῦ αὐτοῦ μονοῦδία ἐπὶ τῷ παραβάτῃ Ἰουλιανῷ. Folia 110 et 111 vacua sunt.*

112 *τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ.*

Codicem Spyr. Lambros anno 1884 inspexit descriptionemque mihi misit paulo copiosiore quam quae postea ab eo typis mandata est.²⁾

E quorum codicum numero quos contuli decem *CAP UVIBM* Laurentianus LVII 20 Casanatensis in duas dis-

1) Cf. supra p. 5 de Parisino gr. 3017.

2) Catalogue of the greek Manuscripts on the Mount Athos. t. I p. 414 n. 3876.

cedunt familias, quarum prior codicibus *CAP*, altera reliquis continetur, *U* tamen recensioem ex utraque mixtam ita ut plerumque cum *I* consentiat, sequitur. Sed lectionibus codicum Laurentiani et Casanatensis apparatus onerare non e re visum est. Ille enim ubi a *VI* recedit, pravas fere lectiones praebet, hic ex eodem fluxit exemplo quo *M*. Nam cum hoc concinit non solum in lectione perversa κατεῖχε pro κατέχει p. 121, 5, in σοι omisso p. 130, 15, sed etiam in verbis καὶ τὸ χολαί τε θυssaί τε παραβλῶπες τὼ ὀφθαλμῶ ἐνωτιζόμενος post τῶν λιτῶν p. 132, 2 insertis, propriae vero eius lectiones omnes pessimae sunt.

Necessitudinis autem vinculum quo codices quos adhibui octo coniuncti sunt, stemma tibi indicat orationi εἰς Ἰουλιανὸν ὕπατον supra p. 8 praefixum.

Unum addo manum secundam codicis *I* in corrigendo usam esse si minus *V* ipso, certe codice huius gemello vel fonte.

Magnus est numerus, parvus vero ambitus locorum ex hac oratione prolatorum a Macario Chrysocephalo (cf. t. I p. 351sq.), Maximo Planude (cf. t. I p. 73 et supra p. 86), auctoribus lexicorum Augustani (p. 121, 10) et Darmstadiensis¹⁾ codicis 2773 miscellanei saeculi XIV exeuntis vel XV ineuntis fol. 217^v, Thoma Magistro, qui codices secundae familiae libere admodum usurpaverunt.

Typis expressa est sed mendosissime oratio primum in editione Ferrariensi fol. 208^v—218^v, iterum a Fed. Morello in editione²⁾ quae titulum gerit: „Αἰβανίου τοῦ σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν. *Libanii Sophistae legatio ad Iulianum Imperatorem pro Antiochenis. Fed. Morellus Professorum Regionum Decanus, graeca recensuit, Latine vertit, Notis illustravit, Parisiis apud Fed. Morellum*

1) Cf. L. Voltz et G. Croenert, Centralbl. f. Bibl. XIV 537sq. Locos Libanii ex hoc codice transcriptos insigni Voltzii benevolentiae debeo.

2) Cuius hodie rarissimae exemplar in bibliotheca Musei Britannici inspexi.

Architypographum Reg. MDCXI. Non sine Regis privilegio. Praefatio editionis *Henrico Borbonio, Primo Principi primoque Pari Franciae* dedicatae subscripta est: *Lutetiae XIII. Kal. Decemb. A. S. MDCXI.* Versioni latinae (p. 1—39) succedit textus graecus (p. 1—39) cum notis paucis parvi pendendis (p. 39 et 40), qui fere idem est atque editionis Ferrariensis. Neque hunc nisi paucissimis locis correctum praebet editio ab eodem curata Libanii operum t. II p. 151—172. Multorum locorum emendatio felicissime successit acumini Reiskii *Animadv. V* 103—109; plures correxit idem ope codicum Augustani et Wolfenbuttelani in editione ab ipso praeparata et a vidua foras missa Altenburgi 1784 p. 198—212, iterum 1791 t. I p. 451—483; unum Boissonadius ope codicis Parisini 3017 usque ad p. 467 ed. Reisk. ab ipso collati¹⁾; complures Gasda partim e codicibus cum Augustano tum Vindobonensi partim ex ingenio²⁾, Sintenis, Cobetus.

1) Vide supra p. 7.

2) *Kritische Beiträge zu Libanios* II p. 9—10.

ΠΡΕΣΒΕΥΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ.

R 451 1. Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. μέχρι
τούτου μοι τῷ ἔπει χρηστέον, τὰ δὲ ἐφεξῆς Εὐμαίῳ
μὲν ἤρμοιεν εἰπεῖν, ἐμοὶ δὲ οὐκέτι, ἐπεὶ καὶ ὅψε-
5 σθαί σε ἐφάμην καὶ νενικηκότα καὶ ταῦτα ἅ πάντες
ἄδουσι δεδυνημένον. 2. εὖ γὰρ ἴσθι πᾶσαν μὲν γνώ-
μην, πᾶσαν δὲ γλῶτταν ἐπὶ σαντὸν ἀπὸ τῶν πρὶν
ὑμνουμένων μεταστήσας, καὶ οὔτε τὰ πρὸ τῶν Τρωι-

C = Chisianus

A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483

P = Vaticanus Palatinus gr. 282

U = Urbinas gr. 126

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

I = Marcianus append. XCI 2

B = Barberinus Π 41

M = Marcianus gr. 437

2 Od. π 23sq. cf. Iul. ep. 7

1 Πρεσβευτικός—Ἰουλιανόν] τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικός πρὸς
τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν λόγος μβ (corr e μα) *V* πρεσβευτι-
κὸς πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ (τῶν add *I*) ἀντιοχέων *PIM* πρὸς
τὸν αὐτὸν πρεσβευτικός ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων *U* πρεσβευτικός
πρὸς ἰουλιανὸν rubr., ὑπὲρ τῆς τῶν ἀντιοχέων ὀργῆς add man.
textus *B* 2 ἦλθες ex ἦλυθες corr *P*²*I*³ ἦλυθες *AUVBM*
Ἦλθες Τηλέμαχε ut inscriptionem orationis citat Thomas Mag.
s. v. μεταξὺ p. 239, 13 *R* Λιβάνιος ἐν τῷ Ἦλθες Τηλέμαχε
(vide infra p. 125, 6) 3 μοι om *Mor* | ἐξῆς *U* 4 ἐμοὶ *A*
sed oi in ras m² 6 μὲν γλῶτταν *I* 7 δὲ γνώμην *I*

κῶν οὐτ' αὐτὸς οὗτος ὁ δεκάτης πόλεμος οὔτε τὸ γε-
νόμενον ἐν τῇ θαλάττῃ πρὸς τὸν τοῦ νῦν Πέρσου
πρόγονον τοῖς Ἑλλήσιν | ἔργον οὔτε ἂν Ἀλέξανδρος R 452
ἐκκελυμένοις προσπεσὼν ἔπραξε, τούτων οὐδὲν οὐδενὸς
ἀνθρώπων κατέχει τὴν ψυχὴν οὐδὲ τὴν φωνήν, ἀλλὰ 5
πάντες πάντων ὥς μικρῶν ἀφείμενοι τῶν παρόντων
ἔχονται καὶ χαίρουσιν ἀκούοντές τε καὶ λέγοντες ὁ μὲν
τόλμαν, ὁ δὲ εἰσβολήν, ὁ δὲ διάπλουν, ὁ δὲ τοὺς ἐν
χερσὶ πεσόντας, ὁ δὲ καθέδρας, σοφίσματα, ἀγῶνας.

3. Ὅτι μὲν οὖν τούτων μεγάλη τοῖς θεοῖς ἡ χάρις, 10
οἷ σε ἐπόρευσάν τε πρὸς τὸν βάρβαρον καὶ κρείττω
τῶν ἐναντίων ἔδειξαν καὶ πάλιν ἀπέδωσαν, εὐχομαι
δὲ τοῖς αὐτοῖς θεοῖς καὶ ἐμοὶ δοῦναι κρατῆσαι τήμερον
καὶ μὴ καταγέλαστον ἐνθένδε ἀπελθεῖν. κρατῆσαιμι
δ' ἄν, εἰ πείσαιμί σε, μᾶλλον δέ, εἰ πείσαιμι, σὸν ἔσται 15
τὸ κράτος τοῦ παύσαντος τὸν θυμόν. 4. καὶ οὕτω δὴ
νίκη νίκη συνάψεις τῇ διὰ τῶν ὀπλῶν τὴν ἀπὸ τῆς

9 Thuc. II 18, 3

1 οὐτ' — πόλεμος citavit Thomas Mag. s. v. δεκάτης p. 86, 13·
δεκάτης πόλεμος κάλλιον εἰπεῖν ἢ δεκάτης· Λιβάνιος ἐν τῷ ὑπὲρ
τῆς Ἀντιοχέων ὁρηγῆς· οὐτ' κτλ., cuius placitum integrum scho-
liasta (m²) codicis Barberini repetivit, excepto quod pro verbis
Λιβάνιος — πόλεμος posuit ὥς ἐνταῦθα οὔτε Mor Re
2 θαλάσση CU edd τὸ U om Ferr Mor 5 ἀνθρώπων V |
τέχει

κατεῖχε B κατεῖχε M 8 εἰς βολήν V 9 ἐνέδρας Re Anim

10 μεγάλη — 11 βάρβαρον citaverunt ommissa τε particula
lexic. cod. Augustani ed. G. Hermann. de emend. rat. gramm.
graec. p. 345, 15 et Plan in Excerpt. cod. Pal. 129 fol. 38^v in
hunc modum: πορεύομαι ἐγὼ καὶ πορεύω ἕτερον, ὥς παρὰ Λι-

βανίω· μεγάλη κτλ. 12 ἀπέδωσαν U ἀπέδωσαν BM

14 ἐνθένδεν B 15 δ' UI sed in hoc spiritus in ras, Re

om A | πείσαιμι (2) in πείσαιμίσε corr I³ post πείσαιμι
rasura duarum triumve litterarum U

ἡμερότης, ἣν ἔπεμψέ με νῦν αἰτήσονται πόλις ἀτυχής,
 εἰ δὲ βούλει, προπετής, πόλις ἐπὶ μὲν τοῖς σοῖς τρο-
 παίοις ἡδομένη, ταῖς δ' αὐτῆς αἰτίαις αἰσχυνομένη.
 5. πεποίηκε δέ μοι τὴν χειροτονίαν οὔτε τὸ γένει τῶν
 5 ἄλλων διαφέρειν οὔτε τὸ χρόνῳ προήκειν οὔδὲ πλῆθος
 λειτουργιῶν οὔδὲ τὸ μὴ δύνασθαι τοὺς ἄλλους λέγειν·
 εἰσὶ γάρ, εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες ἐν παιδεύσει καὶ λόγοις
 τεθραμμένοι καὶ περὶ πραγμάτων ἱκανοὶ διαλεχθῆναι.
 6. ἀλλ' ἐπὶ ταύτην με τὴν πρεσβείαν κατέστησε πρῶ-
 10 τον μὲν τὰ τοῖς διδασκάλοις ὑπὸ τῶν ὠμιληκῶτων
 ὀφειλόμενα χρεᾶ· πεπείκασι γὰρ αὐτούς, ὥς ἐμὸς σὺ
 μαθητής, οὐκ ἐμοῦ ταῦτα ἀλαξονευσάμενου πρὸς τὴν
 πόλιν, ἀλλ' ἡ τῶν λόγων ὁμοιότης τὴν δόξαν ταύτην
 R 453 εἰσήγαγε καὶ | εὐδ' ἂν οἱ χρησμοὶ μεταβάλοιεν,
 15 ὥς οὐ πρὸς ἐμὲ σὺ βλέπων τοιαῦτα δημιουργεῖς.
 7. ἐν μὲν τοῦτο τοὺς ἀνθρώπους περιέστησέ μοι καὶ
 παρέστησεν ἐλπίδας, ὥς αἰδεσθήσῃ τὴν συγγένειαν
 τῶν λόγων, ἕτερον δὲ ἂ τιμῶν διατετέλεκας θέρος
 ὄλον καὶ χειμῶνα καλῶν, μεταπεμπόμενος, ἐπιστέλλων,
 20 λέγοντος ἡδόμενος, ἀχθόμενος σιγῶντος. οὔδὲ τὴν
 ἀργυπνίαν ἡγνόησαν ἣν ἐρεῖν ποτέ μου μέλλοντος
 ἡγρύπνεις διὰ τὰς ἐν ταῖς τοιαύταις ἐπιδείξειςι τύχας.
 8. τά γε μὴν περὶ τοῦ σίτου, δι' ὃν ἔστιν ἡμῖν ἡ πό-
 λις, εἰ γὰρ μὴ τότε ἐκείνον ἔδωκας ἐγκαλῶν ὁμοῦ καὶ

23 Iul. Mis. p. 369 A sq.

1 ἦν A sed ν in ras 2 litt m² 2 πόλις in marg inser A
 3 αὐτῆς U 5 τὸ I sed ὁ in ras m³ 6 „Cod. Ven. 445
 teste Bastio τὸ δύνασθαι παρὰ τοὺς“ Boisson. 10 παρὰ VB
 ὠμιληκῶτων C sed ι in ras paulo maiore m² et ω corr ex o s,
 et in ὠμιλητῶν corr m. rec. V 11 αὐτούς U et in αὐτούς
 corr I 14 μεταβάλλοιεν UVIBM 18 ὥς vel ὅτι conl Gasda
 22 ἐπιδείξειςι A sed ι primum m², P sed ε primum et ι primum
 in ras m⁴ ἐπιδείξειςι τύχας in marg I² 23 ὃν ἔστιν libri edd

σώζων, νῦν ἂν κενὴ σωμαίων ἡ πόλις εἰστήκει, ταύ-
της τοίνυν τηλικαύτης εὐεργεσίας ἔμοι τὴν χάριν ἐκέ-
λευες ἀπελθόντας ἔχειν, ὃ καὶ ἐποιοῦν ἤκοντες μακα-
ρίζοντες ἔμὲ καὶ σφᾶς αὐτούς, τῶν μὲν τιμῶν ἐμέ,
τῆς δὲ βοηθείας αὐτούς. οὐ τοίνυν ἔμελλον ταῦτα 5
εἰδότες ἐτέρωθεν μεταπέμψεσθαι τὸν πρεσβευτὴν οὐδ'
ἀμνημονήσειν τοῦ δακρύσαντος παρ' Ἀχιλλεῖ γέροντος,
ὃν πρὸ τῶν ἄλλων ἐπιτήδειον ἡγεῖτο διαλλάττειν ἔτε-
ρος γέρον. 9. οἱ μὲν οὖν εἰκότως ἤροῦντο ἔμὲ νομί-
ζοντες οὕτως ἢ τεύξεσθαι τούτων ἐφ' ἃ πέμπουσιν ἤ, 10
τό γε | δεύτερον, οὐ δώσειν αἰτία χώραν, ὥς οὐ R 454
καλῶς εἶδον, ὃν ἐλέσθαι χρῆν. ἐγὼ δὲ εὐθύς μὲν ἐξ-
ωμοσάμην, ὧ βασιλεῦ, καὶ πᾶν ποιήσειν πρότερον ἔφην
ἢ τοῦτο, μεμνημένος, ὅτι μ' ἐκέλευες φεύγειν τὸν ὑπὲρ
τῆς πόλεως λόγον ὥς οὐτ' αὐτὸς ἐνδῶσων οὐτ' ἔμοι 15
καλῶς ἔχον ἄπρακτον ἀπελθεῖν. 10. προσκαθημένων
δὲ ἀνθρώπων πολιτῶν καὶ συμφοιτητῶν καὶ συγγενῶν
καὶ στενόντων καὶ θρηγνούντων καὶ διεξιόντων ἄθλους
τῶν ἐμῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως προγόνων καὶ δεικνύντων

2 Iul. Mis. p. 354 C

7 Il. i 432 sq.

8 Il. i 168

12 Dem. de fals. leg. § 122 p. 378, 18

7 γέροντος] τοῦ Φοίνικος P³ I²
P³ I²

9 γέρον] ὁ Νέστωρ

1 ἡμῖν inter πόλις et εἰστήκει VI² 2 ἐκέλευσας VI²
4 ἐμὲ I sed εἰ in ras m² ἡμᾶς BM 5 αὐτούς ex αὐτούς corr I³
αὐτούς U 6 ε ultimum in μεταπέμψεσθαι ex α corr
A² P⁴ I² μεταπέμψασθαι CU sed in hoc α manus correctrix
versata est, M 7 τοῦ παρ' ἀχιλλεῖ δακρύσαντος M 9 οὖν
inserui e V | ἤροῦντό με Re 10 ἴσως V | τεύξεσθαι I sed ε
secundum in ras m² τεύξασθαι Mor 12 μὲν inser I³
14 μεμνημένος I sed μεμνημ in ras m² | με ἐκέλευες V 17 prius
καὶ in ras I² om BM alterum καὶ inser Mor

τάφους μητρός, πατρὸς καὶ ἔτι τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν
 πάλαι καὶ τῶν πρόην οἰχομένων νομίσας, ὃ βασιλεῦ,
 μετὰ τούτων ἐκείνους παρεστέλλει καὶ τὰ μὲν ἱκετεύειν,
 τὰ δὲ τῇ μελλήσει μέμφεσθαι, τὰ μὲν αἰσχυνθεῖς, τὰ
 5 δὲ δείσας Ἑρινυῶς, ἃς ἀγανακτεῖν δεῖ νομίζειν πατρι-
 δος ἀμελουμένης, ὥσπερ ἀμέλει τοκέων, καὶ πρὸ τού-
 των τὴν σὴν γνώμην φοβηθεῖς, μὴ με ἡγήσῃ θηριώδη
 καὶ δυσσεβῇ καὶ τῶν τιμιωτάτων προδότην, ὑπὸ τού-
 των ἀπάντων ἐπέσθην ἢ, τό γε ἀληθέστερον, ἡναγκά-
 10 σθην ὑπακοῦσαι κλάουσιν. 11. ἀλλὰ τί με ποιεῖν ἐχρῆν;
 ἀπελαύνειν δεομένους; μὴ δοκεῖν ἀκούειν λεγόντων;
 μὴ δοκεῖν ὁρᾶν παρόντας; περιχυθέντων ἀποπηδᾶν;
 εἰς ἀγρὸν ἐλαύνειν; ἐρήμους ἔαν ἄνωθέν τε ταῦτα
 ἐφορῶντος ἡλίου καὶ γῆς διαστῆναι δυναμένης; 12. καὶ
 15 τίς ἂν ἦν εὐπρόσωπος λόγος τοσαύτῃ κακίᾳ; ὅτι τρα-
 χὺς ὁ βασιλεὺς καὶ δυσχερὴς τὸν τρόπον καὶ δίκας
 εἰδὼς λαμβάνειν παρρησίας; ἀλλ' ἥδεσάν μου τὴν
 R 455 ὑπὲρ αὐτῶν τούτων πρὸς σὲ παρρησίαν ἀπὸ | δει-
 λης πρωΐας μέχρι μέσων πολλάκις προελθοῦσαν νυ-
 20 κτῶν, ἐφ' ἣ τῶν μὲν φίλων τινὲς δείσαντες ὥς ἂν
 ἐκβαινούσῃ τὸ μέτρον ἐπεῖχον, σὺ δὲ ἐκείνους ἐπεῖχες
 μὴ ταῦτα ποιεῖν νομίζων εἶναι βασιλικὸν καὶ τῆς σῆς
 αὐλῆς ἄξιον οὐ τὸ σιγῶντων κρατεῖν, ἀλλὰ τὸ φερόν-
 των εἰς μέσον ἃ φρονοῦσι περιεῖναι. 13. τοσαύτης

5 ἐρινυῶς C

8 ὑπὸ scripsi e VM sed in hoc ὑπὲρ

suprascr. m², I sed in hoc o in ras m² ὑπὲρ B sed ὁ ante πὸ
 m² ὑπὲρ reliqui libri edd 9 inter ἀληθέστερον et ἡναγκάσθην
 rasura 5 litt B 10 κλαίουσιν Mor Re 13 ἄνωθέν τε] acutus
 supra ε et sequens ε in ras P⁵I² τε om AU | ταῦτα eras U, in
 marg I², om BM 15 τοιαύτη V 17 μου I sed μ in ras m²
 | τὴν P sed ἦν in ras m⁴ 22 νομίζον e νομίζων corr U |
 εἶναι in marg I

τοίνυν ἀδείας ἀνεωργμένης τῇ παρρησίᾳ τῷ σιγᾷ οὐδα-
μόθεν ἀπολογία. ἄνδρα δὲ ὃ χαίρεις καὶ ὃν ἐν τοῖς
ἑταίροις ἠρίθμηκας, ἐξελεγχθῆναι πονηρὸν καὶ μισρὸν
καὶ ὠμὸν καὶ βάρβαρον οὐδ' ἂν σοὶ καλῶς εἶχεν, ὦ
βασιλεῦ.

14. Διὰ ταῦτα ἦκω πρεσβεύων καὶ σου δέομαι μὴ
μεταξὺ λέγοντος ἀπαντᾶν μηδὲ τὴν ἄμαχον ἐκείνην
τῶν λόγων ῥώμην ἀντεξάγειν τοῖς ἐμοῖς. δεῖ γάρ σε
τήμερον χρηστὸν φανῆναι μᾶλλον ἢ ῥητορικόν· ἃ δὲ
δέομαί τε καὶ ὧν ἀξιούμεν τυχεῖν, μίμησαι σπαντόν, ὦ 10
βασιλεῦ, καὶ ποιήσον τῇ προτέρᾳ καθέδρᾳ τὴν δευτέ-
ραν παραπλησίαν. 15. ἔστις παρ' ἡμῖν ἀπὸ τῆς ἐσπέ-
ρας ἐλαύνων· στῆθι καὶ νῦν ἀπὸ τῶν νενικημένων
ἀναστρέφων. παλαιὸν βασιλέων χειμάδιον ἢ πόλις.
μεινάτω τοίνυν ὁ περὶ τὸν χειμῶνα νόμος. 16. κάλλη 15
μὲν ἡμῖν οὐκ ἔστιν οἰκοδομημάτων, οὐ γὰρ εἶλσεν ἡ
πάλαι Περσῶν ὕβρις πῦρ ἐπιφέρουσα | τοῖς ἀντι- R 456
σταμένοις, ἔστι δὲ πολὺ τὸ οἰκούμενον ἀποχρῶν καὶ
πολίταις καὶ μετοίκους καὶ ξένοις καὶ βασιλεῖ καὶ

8 Arist. Ach. 440 sq.

11 cf. p. 181, 12

1 τῷ P sed ὦ ex ὃ corr m⁵ τὸ A sed in τοῦ corr m²
3 ἑταίροις I sed ἑται in ras m² | μισρὸν καὶ πονηρὸν BM 4 ἂν
σοὶ scripsi ἂν σοὶ libri edd 6 διαταῦτα VIB | καὶ σοῦ Re
6 καὶ σου — 7 ἀπαντᾶν citavit Thom. Mag. p. 239, 14 s. v.
μεταξὺ ἀντὶ τοῦ διαμέσου καὶ μεταξὺ ἀντὶ τοῦ ἐν ὄσφ· Λιβάνιος ἐν τῷ Ἡλθεῖς Τηλέμαχε· καὶ σου κτλ., cuius verba repetivit
schol. B excepto quod pro Λιβάνιος — Τηλέμαχε praebebat ὡς
ἐνταῦθα 8 δεῖ — 9 ῥητορικόν ad versum comoediae atticae
revocavit in hunc modum σὲ γὰρ δεῖ τήμερον | χρηστὸν φανῆναι
μᾶλλον ἢ (δεινὸν λέγειν) Kockius Fr. com. Att. III 492 n. 442
10 ὦ inserui ex UVIBM om reliqui libri edd 13 νενικημέ-
ρων A sed μὲν e κότ corr m², I sed νενικη in lacuna m², μένων
in ras m³ νενικηκότων UM Ferr Mor 18 ἔστι scripsi ἔτι
libri edd

στρατοπέδῳ, τέχνηαι δὲ παντοῖαι καὶ πλῆθος ἐμπόρων
καὶ πηγαὶ καὶ ποταμοὶ καὶ χειμῶν προῶς καὶ θέρος
ἄλυπον καὶ γῆ πάντα πολλὰ φέρουσα τῶν παρὰ τοῦ
Διός, εἰ τύχοι. 17. εἰς ἃ μοι δοκεῖτε βλέψαντες ὑμεῖς
5 οἱ βασιλεῖς ἐν τοῖς πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμοις
τῇδε χειμάζειν, ὥς ἀρκούσης τῆς πόλεως ἀνασχέσθαι
τὸν ὄγκον τοῦ πράγματος, τὰς δ' ἄλλας καὶ διατρέχον-
τες θορυβεῖτε μὴ δυναμένας ἐνεργεῖν τὸ φορτίον. ἡ
μὲν γὰρ ἔοικεν ὀλκάδι μυριοφόρῳ μεγάλῃ καὶ ἰσχυρᾷ,
10 τὰς δ' εἰκάσαις ἂν ἀκατίοις, οἷς πλέον ἄχθος εἰ φιλο-
νικήσαις ἐνθεῖναι, κατέδυσας. 18. νῦν οὖν ἤκομεν
ὥς χάριν αἰτοῦντες τὴν λειτουργίαν ζημίαν ἡγούμενοι
τὴν περὶ ταῦτα ἀνάπαισιν. ἐκ γὰρ τοῦ πάλαι μελέτην
εἰληφέναι τοῦ πράγματος ποθοῦμεν βασιλέως καθε-
15 δραν, ὥσπερ αἱ τίτθαι τὸν περὶ τὰ παιδία πόνον τοῦ
χρόνου προΐόντος ἐν ἡδονῇ τίθενται καὶ ἡ τιτθεῖα
λάβῃ τέλος, δακρύουσιν. 19. εἰ μὲν οὖν ἐξ οὐρίων
ἡμῖν τὸ κλέος ἔτρεχεν, οὐτ' ἂν ἕτερον εὐτρέπιστό σοι
χωρίον οὐτ' ἂν λόγων ἔδει τοῖς ἀφιγμένοις, ἀλλ' |
R 457 ἃ τῶν συνηγομένων ἐστὶ φθεργάμενοι καὶ τῇ τοῦ
21 δήμου φωνῇ τὰ εἰωθότα χρησάμενοι σὺν χορείᾳ καὶ
κρότῳ καὶ σκιρτήμασιν ἤγομεν ἂν σε πρὸς τὸ ἄστυ·

9 Thuc. VII 25, 4 cf. Lob. Phryn. p. 662 17 Soph. Ai. 1083

2 καὶ πηγαὶ om Ferr Mor 4 ὑμεῖς inser I³B² om M
6 τὸν ὄγκον ἀνασχέσθαι Re 9 μυριοφόρῳ Ferr Mor, quod
h. l. improbandum, quamquam exstat in epigrammate Auto-
medontis Anth. Pal. X 23, 5 μεγάλη καὶ ἰσχυρᾷ pro glossemate
habendum? 10 δὲ Re 11 οὖν inser P⁴ 12 ζητοῦντες V
13 ἐκ γὰρ τοῦ scripsi ἐν γὰρ τῷ libri edd 14 κατέδραν
P sed κατέδρα in ras m⁴ 15 τίτθαι P sed τ alterum in ras
m⁴ τητθαι C | τοῦ om Ferr Mor 16 ἡ in ras I³ 17 εἰ —
127, 6 ἤκουσιν citat Plan fol. 104 18 ερ γε et ras 3 litt
U | σοι εὐτρέπιστο Re ἡυτρέπιστό Plan 21 χρησάμενοι τὰ
εἰωθότα U κατὰ τὰ εἰωθότα Gasda

ἐπειδὴ δὲ πέπτωκεν εἰς χεῖρω δόξαν τὰ ἡμέτερα καὶ
δοκοῦμεν οὐ προθύμως ὑπουργηκέναι καὶ τὰ μὲν ἐρρα-
θυμηκέναι, τὰ δ' ἐξεπίτηδες ἡναντιῶσθαι καὶ, τὸ πάν-
των δεινότατον, ὠρχῆσθαι κακῶς καὶ πανήγυριν τινα
πεποιῆσθαι πρόφασιν πονηροῦ δρόμου, λείπεται λόγῳ 5
βοηθεῖν τοῖς εἰς τοιαύτας αἰτίας ἤκουσιν.

20. Ἐρῶ δ' οὐχ ἃ λεγόντων ἀκήκοα προστιθέντων
ὀδυρμούς τοῖς λόγοις. τίνα δὴ ταῦτα ἃ παραλείπω;
τίς ἡμῖν ἀδίκημά τι σύνοιδε; παριῶν δεικνύτω
καὶ τὸ διαβάλλειν ἀφεῖς ἐξελεγχέτω. τί μὲν 10
ὠλιγορῆθη; τί δὲ ἐπεβουλεύθη; τί μὲν μαλακία
προεῖθη; τί δὲ πονηρία διεφθάρη; 21. βασι-
λεὺς μὲν εὖ ποιῶν ἐκόλασε τῶν ὀνίων τὰς τι-
μάς, ἡ γῆ δὲ περὶ τὰς γονὰς ὑπὸ τῶν αὐχμῶν
ἡδίκημένη μετὰ ἀφθονίας οὐκ ἔσχε βεβαιῶσαι 15
τὸν νόμον, αἱ δὲ τῶν κερδῶν ὑπερβολαὶ κεκω-
λυμέναι τὰς ἐμπορίας κατέλυσαν. ἡμεῖς δὲ τῶν
λειτουργούντων ἐσμέν, οὐχὶ τῶν καπηλευόν-
των. οὐ ταύτην ἐγὼ κομίζω τὴν ἀπολογία. ὅτου
γὰρ ἂν καταγνῶς, ὦ βασιλεῦ, καὶ παρ' ἐμοὶ τοῦτον 20
ἡλωκέναι δεῖ, κἂν εἴπῃς· ὁ δεῖνα ἡδίκηκε, ταῦτα
καὶ αὐτὸς ψηφίζομαι.

13 Iul. Mis. p. 368 D sq.

1 ἐπεὶ Plan Ferr Mor 3 δὲ V 4 ὀρχεῖσθαι VU 5 δαίμο-
νος B Plan M² in marg et praemisso γε supra δρόμον I³ 7 δὲ V
8 δὲ V | ἃ inser A² om U 9 σύνοιδεν CAPU edd | παριῶν
Re παρῶν libri Ferr Mor | δεικνύτω I sed κνύ in ras m² 10 μὲν
ἐπεβουλεύθη, τί δὲ ὠλιγορῆθη APU 11 ἐπεβουλεύθη τί δὲ in
marg I² et δὲ in μὲν corr m³ | μαλακία προεῖθη in marg I³
12 προεῖ η cum ras 1 litt U 13 τὰς τῶν ὀνίων τιμὰς ἐκόλασε citat
lex. Darmst. fol. 217^v s. v. τιμὴ καὶ τὸ τίμημα 15 μετ' Re
16 κερδῶν e κερδιῶν corr I³ 18 οὐ V | καπηλευόντων I sed
καπη in ras m² 21 ἡδίκησε CAP edd

22. Πόθεν οὖν ἐξαιροῦμαι τῆς ὀργῆς καὶ τοῦ |
 R 458 κινδύνου τὴν πόλιν, ἣν οὐκ ἂν καλέσαιμι δικαίαν;
 ἔστι τι παλαιὸν νόμιμον ὑπὸ θεῶν μὲν καταπεμφθέν,
 ὑφ' Ἑλλήνων δὲ τιμηθέν, πολλοὺς δ' ἐν δικαστηρίοις
 5 σεσωκός, ὃ μυριάκις αὐτὸς πεποίηκας κύριον. ἔφθης
 εἰπὼν τὴν συγγνώμην καὶ ῥῆμα μέλλον ἐγνώρισας,
 οὗ τὸ ἔργον οὐκ ὀλιγάκις ἔπραξας. 23. ἡμάρτομεν,
 ὁμολογοῦμεν, καὶ γεγόναμεν τῆς σῆς βουλήσεως βρα-
 δύτεροι. οἱ μὲν ἡμῶν ἀμβλύτερον τοὺς σιτοποιούς
 10 ἐφύλαξαν, οἱ δὲ ὅλως ἐκαθεύδησαν, οἱ δὲ ἐπεθύμησαν
 ἀργυρίου πλείονος. ἔστω γάρ· τί οὖν; αἴτιον δεῖ διὰ τοῦτο
 γενέσθαι τὴν πόλιν; καὶ τὸ τῆς συγγνώμης μέρος οὐδὲν
 ὀνήσει τοὺς ὃ τῆς ἀνθρωπείας ἐστὶ φύσεως πεπονθότας,
 ἐξενεχθέντας τοῦ δέοντος; καὶ ποῦ τὸ θεοὺς ἀνθρώπων
 15 εἶναι κρείττους, εἰ τὸ μηδὲν ἁμαρτάνειν καὶ παρὰ τού-
 τοις ἀξιόσομεν εἶναι; τίς δὲ πόλις ἢ ποῖον ἔθνος ἢ τίς
 ἀνὴρ ἔξει σωθῆναι διὰ πάντων τοιαύτης ἀκριβείας τετα-
 μένης; 24. εἰ μὲν ἐξηρησθαι δεῖ τοῦ βίου τὴν συγγνώμην
 καὶ πάντα ἐξετάξεσθαι πικρῶς καὶ τὸν ἐφ' ὅτρωον ἁλόντα
 20 κολάζεσθαι, μενέτω τὸ μῖσος, καὶ κάλει τὴν πόλιν ἐχθράν·
 εἰ δὲ νῦν, εἴπερ ποτέ, προσήκει ταύτην ἀνθεῖν τὴν κατα-
 φυγὴν, διὰ τί μόνοι τῶν τοῦ καιροῦ καλῶν ἐξειργόμεθα;
 25. Ἐνθυμοῦμαι δέ, ὅσα σε ποιεῖ φιλάνθρωπον·
 πρῶτον μὲν Ἑλλήν τις εἶ καὶ κρατεῖς Ἑλλήνων· οὕτω

24 Iul. Mis. p. 367 C

1 ἐξαιρῶμαι Gasda 3 τί AVI 11 ἀνάστατον Cobet
 Mnem. X 193. N. S. V 129 (Coll. 109) coll. p. 163, 19, num ἄτιμον
 vel ἐξάριστον coll. p. 142, 8 et 5? | διατοῦτο UIBM 13 ὀνήσει
 P sed o in ras m⁴ 15 ἁμαρτάνειν I sed v in ras m⁵ 17 τετα-
 μένης V et e τεταγμένης corr I, et Re τεταγμένης reliqui libri
 Ferr Mor 18 μὲν οὖν ἐξηρησθαι B 19 πάντας V | ἐξετάξεσθαι
 C 20 τὸ om B 22 διατί CAVIBM 23 ὁπόσα UI sed
 in hoc in ὅσα corr m², BM 24 τις delet Cobet Coll. 109

γὰρ ἡδιόν μοι καλεῖν τὸ τοῖς βαρβάροις ἀντίπαλον, |
καὶ οὐδέν μοι μέμψεται τὸ γένος Αἰνείου. 26. φρο- R 459
νεῖ δ' ὁ μὲν βάρβαρος μέγα λυττῶν καὶ ἀγριαίνων
καὶ τὰ τῶν θηρίων μιμούμενος καὶ σφάττων ἐν δελπνῷ
τὸν ὁμόφυλον καὶ πίνων ἐπὶ τοῦ νεκροῦ, καὶ ἰκετεῦν 5
τις, ὁ μὲν [τις] οὐδὲν ἤνυσεν, ὁ δὲ καὶ προσπαρώξυνεν.
ἀλλ' ἡμῖν ἡ μεγίστη σπουδὴ τῶν θηρίων ὅτι πλεῖστον
διεστάναι καὶ θυμὸς ἐξελύθη δάκρυσι καὶ τὸ τῆς ὀρ-
γῆς ζέον ἐσβέσθη κλαυθμῷ καὶ τὴν ὦν ἔπαθε μνήμην
ἐξέβαλέ τις ἰδὼν αἰσχυρόμενον τὸν ἡδικοκῶτα. 27. οὕτω 10
δὲ ἡμῖν ἡρμοσμένου τοῦ γένους ἴσῳ μέτρῳ δεῖ τῶν
μὲν βαρβάρων ἡμᾶς ἡμερωτέρους εἶναι, τῶν δ' ἄλλων
ἡμῶν τὴν σὴν ψυχὴν. διὰ τί; ὅτι σε οὐ κνηγέται
πρόσηβον ὄντα παραλαβόντες θηρία βάλλειν ἐδίδαξαν
τὸ πολὺ τοῦ χρόνου περὶ νάπας καὶ ὄρη καὶ κρημνοὺς 15
ἐν λεόντων καὶ κάπρων διατρίβοντα μάχαις, ἀλλ' ἀνὴρ
Λακεδαιμόνιος, ἱερεὺς δικαιοσύνης, ἡγεμὼν παιδείας,
εἰδώς, εἴπερ τις, τῆς Ὀμήρου γνώμης τὰ ἀπόρρητα
καὶ σύμπαντός γε τοῦ περὶ τὸν Ὀμηρον χοροῦ, ὃν
ἐδέξω μὲν νέος ὢν, ὥς εἰκὸς τὸν τηλικούτον, ἐπίστασαι 20
δὲ νῦν, ὥς εἰκὸς τὸν φιλοσοφοῦντα. 28. καὶ μὴν καὶ
δήτορας ἅπαντας καὶ συγγραφέας, πολλῶν πραγμάτων
διδασκάλους, ὧν ὁ πόνος οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἀφῆκεν

13 Iul. Mis. p. 359 B sq. 17 Nicocles cf. t. I p. 98, 15.
101, 14. Socr. h. e. III 1 p. 168. Iul. Mis. p. 353 B. or. VII p. 235 A

3 δὲ V 5 τὸν I sed ν in ras m² τὸ APU Re 6 ὁ μὲν
inser P² | τις eras U om P cancellavi | προσπαρώξυνεν I sed
pros inser m² 8 ἐξεπλύθη Re 10 οὕτως CAU Ferr Mor
13 διατί CAVBM | σε οὐ I sed ε οὐ in ras m² 14 θηρία
I sed ηρία in ras m² 15 ὄρη καὶ νάπας B 16 διατρίβοντα
I sed βον in ras m² 20 τὸν in ras I² om U

ἀγνοηθῆναι, προσπεριείληφας τοῖς ἀπὸ τῶν μέτρων
 χρησίμοις. ὃ γε μὴν κολοφῶν, τὰ θεῶν θρέμματα,
 Σωκράτης, Πυθαγόρας, Πλάτων καὶ ὅσοι ῥύακες ἀπ'
 4 ἐκείνων ἐρρύησαν, τούτων οὐδεὶς ἔξω τῆς σῆς διανοίας,
 R 460 ἦν εἰσελθόντες ἐξειργάσαντο καλὴν καὶ | γεννίαν,
 ὥσπερ οἱ παιδοτρίβαι τὰ σώματα. παρὰ τούτων ἀπαιτῇ
 τήμερον τὴν πρὸς ἡμᾶς ἡμερότητα, καθάπερ γῆ παρὰ
 τῶν γεωργῶν τοὺς καρπούς.

29. Εἰσὶ δὲ καὶ τούτων τινὲς αἰδεσιμώτεροι πρά-
 10 κτορες. τίνες οὗτοι; οἱ τὸν Ὀλυμπον οἰκοῦντες, μᾶλλον
 δὲ σοὶ συνοικοῦντες θεοὶ καὶ δαίμονες, ὧν τὸν φίλον
 εἰς φιλανθρωπίαν ἀνάγκη καθέλκεσθαι. καὶ γὰρ οὐχ
 ὅσον δέξασθαι θυσίαν καὶ δι' ὀρνίθων πετομένων ἢ
 ἀρνῶν σφαττομένων μὴνύσαι τι τῶν κρυπτομένων
 15 οὐδὲ μέχρι μαντικῆς ἢ μετ' ἐκείνων σοὶ συνήθεια, καί-
 τοι καὶ τοῦτο λαμπρόν, ἀλλ' ὅσαπερ ἡμῖν παρ' ἀλλή-
 λων, τοσαῦτα σοὶ πρὸς ἐκείνους. 30. οἱ καὶ καθεύ-
 δοντά σε ἀνήγειραν χειρὶ κινήσαντες καὶ λόχους
 ἔφρασαν καὶ στρατείας καιρὸν καὶ παρατάξεως τόπον
 20 καὶ ποῖ δεῖ προελθεῖν καὶ πόθεν ἀπελθεῖν. καὶ μόνος
 σὺ τὰς ἐκείνων ἐώρακας μορφὰς εὐδαίμων εὐδαιμόνων

3 Iul. Mis. p. 353 B et 359 C

5 Plat. Gorg. p. 504 A

11 καλῶς συνοικεῖν δαίμονας τούτῳ λέγεις | καὶ δαίμονας
 αὐθις γε τοῦτον συμμένειν (?) | μετὰ τελευτὴν τὴν τρισάθλιον
 νόει. | Σατὰν γὰρ ἐσκεύασε τὴν ψυχὴν δόμον | ἀποικον αὐτοῦ
 Χριστὸν ἐργασάμενος (Laur. LVII 20 fol. 44^v in marg m²).

11 δέ σοι Re. 12 ἔλκεσθαι Mor sed γρ. θέλγεσθαι in marg
 quod Re Anim probavit 13 ἦ] καὶ Re 14 μὴνύσαι? cf. 10, 4
 | τί VIBM 15 σοι om M 16 ὅσαπ ρ cum ras 1 litt U
 17 παρ' ἐκείνων? 20 πῇ V. | δεῖ e δὴ corr P² δὴ AB

θεωρός, καὶ μόνῳ σοὶ φωνῆς θεῶν ὑπῆρξεν ἀκοῦσαι
καὶ διανισταμένῳ πρὸς ἕκαστον τὸ Σοφοκλέους λέγειν,
νῦν μὲν, ὧ φθέγγμ' Ἀθάνας, νῦν δέ, ὧ φθέγγμα
Διός, νῦν δὲ Ἀπόλλωνος, Ἡρακλέους, Πανός, πάντων
θεῶν καὶ πασῶν. 31. τοιαύτης οὖν ἐταιρείας καὶ συν- 5
ουσίας ἡξιωμένος καὶ τοιούτους ἔνδον ἔχων, οἷς συμ-
βουλεύῃ περὶ τῶν πραγμάτων, οὐκ ἄδηλον ὥς ὁμοι-
ότητι τρόπων ἐπεσπάσω τοὺς αὐτοὺς καὶ προστάτας
καὶ φίλους. ἀπὸ τολύνν τούτων ἦν ἡ κατέχουσα τὸν
'Αχιλλέα θυμούμενον, ὅτε λανθάνουσα τοὺς ἄλλους 10
ἑώρατο μόνῳ δι' ὃν ἀφῆκτο. 32. καὶ μὴν ὁ Ζεὺς οὐ
καταιβάτης μόνον, ἀλλὰ καὶ ἰκέσιος καὶ μειλίχιος. ποι-
ήσας τολύνν τὸ τοῦ καταιβάτου πρὸς τοὺς βαρβάρους,
ὅπερ ἦν δίκαιον, μειλίχιος | ἡμῖν γενοῦ, καὶ δέξαι R 461
τὰς ἰκετείας, ἐπεὶ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἑκατέραν 15
ἑμιμήσω τοῦ θεοῦ τὴν δύναμιν ἐμπίπτων μὲν, ὥσπερ
τις κεραυνός, τοῖς ἀντιβλέπουσιν, οὐκ ἐπάγων δὲ τὸν
σίδηρον τοῖς ἰκετεύουσιν· οἷ τοσοῦτον ἑτέρως τὰ νῦν
πράττουσιν, ὅσον γῆν ἀντὶ γῆς μετειλήφασιν. ὥς τᾶλλα
τε καὶ φόβος καὶ ὕβρις ἄπεστι καὶ τρέφονται καὶ θε- 20
ραπεύονται τῶν φρουρίων. ἐγγύς, ἃ κατεσκάφασι.

2 Soph. Ai. 14

5 Dem. de cor. § 1

9 Pl. α 198

1 θεῶν φωνῆς UI 3 Ἀθήνας Re 5 οὖν in ras I² |
ἐταιρείας VIBM 11 μόνῳ I sed ω in ras m² μόνον B | δν
P sed " in ras m² οὐ C Ferr Mor qui δν coni ou supra δν
sed postea del A 12 μειλίχιος P sed ος in ras m³ 13 τολ-
νν in ras 4 litt P³ 14 ὅπερ ἦν δίκαιον in ras P²
16 θεοῦ I sed εου in in ras m³ 17 ἀντιβλέπουσιν I sed
ἀντι inser m² 18 τανῦν AVBM 19 ὥς scripsi cum
Sinteni e VI sed in hoc σ in ras ὧν reliqui libri edd 20 τε
scripsi auctore Re γε libri edd

33. πρὸς θεῶν, ὅταν Ἀχιλλεὺς ἀκούων περὶ τῆς φύσεως
 τῶν Αἰτῶν καὶ ὡς στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 μένη φυλάττων τὴν ὀργήν, οὐκ ἀγανακτεῖς πρὸς αὐτόν,
 καὶ ταῦτα ἔρῳ τοῦ στρατιώτου, εἰ τοῖς θεοῖς κατὰ
 5 γένος προσήκων οὐ μιμεῖται τούτους ἐξ ὧν ἐγένετο,
 ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἔργον Ἀπόλλωνος τὸν λοιμὸν εἰδὼς ἐπὶ
 θυσίας προτρέπει τὸν Ἀγαμέμνονα πιστεύων ἀρκέσειν
 τὰ τοιαῦτα πρὸς μεταβολήν, αὐτὸν δ' οὐκ ἀξιοὶ τοσού-
 10 ταῦτα ἐγγύθεν ἔχων τὸ παράδειγμα τοῦτον τὸν ἄρτι
 μὲν ἀναλίσκοντα τῇ νόσῳ τὸν στρατόν, μικρὸν δ' ὕστε-
 ρον διηλλαγμένον τῶν θεωρῶν ἡκόντων καὶ τεθυκότων;
 34. ὃ δ' αὖ τότε ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ Ἴλιον, αὐτὸς
 R 462 τε καὶ οἱ λοιποὶ καθ' ἡμέραν | ἔτι καὶ νῦν πρᾶτ-
 15 τουσι τῶν ἀμαρτανόντων μὲν, εἰς εὐχὰς δὲ καταφευ-
 γόντων φειδόμενοι. εἰ δὲ ἐφ' ἐκάστῳ τῶν εὐήθως
 ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων πραττομένων βέβαιον εἶχον τὴν
 ὀργήν καὶ μηδὲν ἦν ἱκανὸν πρὸς διαλλαγὴν, ἡρώμουντ'
 ἂν αἱ πόλεις ὀλίγων κομιδῇ διαφευγόντων τὰ παρ'

2 Π. ι 502 et 497 6 Π. α 62 sq. 8 Π. ι 378 sq. 638
 11 Π. α 457 sq.

2 καὶ τὸ χολαί τε θυssaί τε παραβλῶπες τῷ φθαλμῷ ἐνω-
 τίζόμενος post Αἰτῶν M (et Casan) | στρεπτοὶ B 3 μένοι
 U 5 ἐξεγένετο Ferr Mor 6 εἰδὼς τὸν λοιμὸν U 7 θυ-
 σίαις I sed in hoc ι erasum, BM 8 αὐτὸς spiritu supra v
 eraso V αὐτόν Mor qui αὐτὸς coni | ἐπὶ τοσούτοις Re Anim
 9 „malim ἐπαφεῖναι“ Re 11 δὲ edd 12 τῶν — τεθυκότων
 citat sub Aristidis nomine Thom. M. p. 181, 2 s. v. θεατής·
 θεωρὸς δὲ ὁ τὴν θυσίαν ἀπάγων εἰς τὸ ἱερὸν πρὸς τὸ θῦσαι
 καὶ θεραπεῦσαι τὸν θεόν. Ἀριστείδης· τῶν κτλ. 13 θεὸς I
 sed εὖς in ras m³ 14 καθ' ἡμέραν VIB 15 ἀμαρτανόντων
 Cobet Mnem. X 193. (Coll. 109) | εὐχὰς I sed ας in ras m²
 εὐχὴν BM 16 δ' Re 17 ὑπὸ I sed υ in ras m²

ἐκείνων βέλη. ἀλλ' οἶμαι καὶ πλημμελοῦμεν καὶ ἰκε-
τεύομεν καὶ σωζόμεθα. καὶ ὁ θεοεἰκελος ἀκριβῶς
τοῦτο ἔστιν οὐχ ὁ τοῖς θεοῖς τὴν μορφὴν εἰκνῶς,
οὐ γὰρ οἶδόν τε, ἀλλ' ὅστις ἐτοίμως ἔχων εὖ ποιεῖν
οὐκ ἐπιθυμεῖ πανταχοῦ τιμωριῶν. 35. διὰ τοῦτο τη- 5
ροῦντος μὲν τὴν μῆνιν Ἀχιλλέως ἀχθόμεθα καὶ μετὰ
τῶν πρέσβειων τῶν οὐχὶ πεπεικότων ἀδικεῖσθαι νομί-
ζομεν, χαίρομεν δὲ τὸν Πρίαμον ὁρῶντες ἔνδον ὄντα
παρ' αὐτῷ καὶ συνδειπνοῦντα καὶ οὐδενὸς ὧν ἐσπού-
δαζεν ἀτυχοῦντα. καὶ τοῦτον νομίζομεν ὥς ἀληθῶς 10
ἐκ Θέτιδος καὶ τῆς οἰκίας Αἰακοῦ, τὸν δὲ ἡδέως ἐκεί-
νον χαλεπαίνοντα καὶ ὁ σφόδρα αὐτὸν ἀγαπῶν Πά-
τροκλος οἶσθα ὧν ἔφησεν εἶναι παῖδα. 36. καὶ μὲν
τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσι φησὶν Ὅμη-
ρος, σοὶ δ' ἔσται μὲν ὅτε θύσουσιν ἄνθρωποι καὶ 15
βωμοὺς ἰδρῦσονται καὶ προσεύξονται, καθάπερ Ἡρα-
κλεῖ, τὸν γὰρ ἔργων τῶν ἐκείνου ζηλωτὴν εἰκός τοι
καὶ τιμῶν τῶν ἐκείνου τεύξεσθαι, νῦν δέ σοι παρ'
ἡμῶν ἀνθ' ἱερείων καὶ καπνοῦ καὶ κνίσσης σχῆμα
ταπεινὸν καὶ ἀντιβόλησις καὶ δάκρυα. νεῦσον δῆ, | 20

7 Π. ι 624 sq.

8 Π. ω 625 sq.

12 Π. π 33 sq.

13 Π. ι 499

19 Π. α 317

1 πλημμελοῦμεν VU 2 θεοεἰκελος — 5 τιμωριῶν citat
Macar. Chrys. Roset. fol. 88 praemissis verbis ἐκ τοῦ πρεσβευ-
τικοῦ ἰουλιανῶ· λόγ. β 3 τοῖς θεοῖς] θεῶ Macar | προσεοικνῶς
Macar 5 πανταχοῦ in marg I³ | διατοῦτο VIM 10 ὥσα-
ληθῶς B 11 ἐκείνω supra ἐκείνον M² 13 τοὺς μὲν Re
14 τοῖς U 15 δὲ V | ὅτε ex ὅτι corr I³ | θύσουσιν I sed
σ prius inser m³ 17 τὸν e τῶν corr UI² | τοι] τι UIBM
delendum videtur 19 ἡμῶν P sed ὦν in ras m² | ἱερείων P
sed acutus et ὦν in ras m² ἱερείου A | καὶ ante κνίσσης inser
I³ M² om CAPUV Mor | κνίσσης e κνίσης corr C⁸

R 463 πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, ἥς τὴν πόλιν ὥσπερ Ῥώμην ἐκα-
 τέραν ἐπιθυμεῖς ἰδεῖν, μετὰ τῆς σπαντοῦ πατρίδος καὶ
 τῆς τὰ πολλὰ ταῦτα κησαμένης πόλεως τὰς Ἀθήνας
 θαυμάζων. 37. ἐνθυμοῦ τοίνυν, ὅτι τούτων τῶν Ἀθη-
 5 ναίων καλὰ μὲν κάκεινα, ναυμαχίαι μετὰ χρησμῶν
 κατορθοῦμεναι καὶ πείθουσαι τοὺς βαρβάρους ἀγαπᾶν
 τοὺς ἀρχαίους ὄρους, μᾶλλον δὲ συστέλλειν εἰς ἔλατ-
 τον ἀναγκάζουσαι τοὺς ὄρους, κάλλιστον δὲ ἀπάντων
 ἢ πρὸς τοὺς ἀτυχοῦντας φιλανθρωπία, δι' ἣν πρὸς
 10 οὗς ἄρτι παρειτάττοντο, ὑπὲρ τούτων πρὸς ἑτέρους
 ἡγωνίζοντο. 38. ἔπασχον ὑπὸ Θηβαίων κακῶς· εἴτ'
 ἔτρεχον εἰς Ἀλλιαρτον ἐλευθερώσοντες Θηβαίους. οὐδὲν
 μετριωτέρων ἐπειρῶντο Κορινθίων καὶ Κορινθίοις ἡδι-
 κημένοις ἐβοήθουν. ἔσωζον καὶ τὴν Σπάρτην μετὰ
 15 Κριτίαν καὶ Δρακοντίδην καὶ τὸ καθηρημένον τεῖχος
 καὶ τὰς ἀφειλκυσμένας τριήρεις καὶ τὸ πολὺ κώνειον
 καὶ τὰς φυγὰς καὶ τὸν λιμὸν ἐκείνον καὶ τὸν φόνον.
 δι' Ἐλευσίνος τῆς τετμημένης ἦλθον εἰς Πελοπόννησον
 οὐκ ἐπιτρέποντες ἀπολέσθαι τὴν Λακεδαίμονα. 39. τῶν
 20 γὰρ οἴκοι τὸν ἔλεον ἡγουμένων θεόν, οὗ τὸν βωμὸν
 ἐώρακας Ἀθήνησιν, ὃ βασιλεῦ, μεμνηῆσθαι τῶν τοῖς
 καλοῦσι καὶ δεομένοις ἡμαρτημένων οὐκ ἦν, ἀλλ' ἡ

5 Her. VII 141 sq. VIII 96 11 Xen. Hell. III 5, 7—22
 13 Xen. Hell. IV 2, 17; 5, 3 14 Xen. Hell. VI 5, 33 sq.
 18 Thuc. II 19, 2 20 Paus. I 17, 1 cf. t. IV 253 sq. R

1 ἐτέραν VBM et praemisso γὰρ supra ἐκατέραν sed postea
 eras I 7 μᾶλλον — 8 ὄρους praemissa voce κείμενον in
 marg I^s 8 ἀναγκάζουσάν M sed ἀναγκάζουσαι in marg
 m² 10 πρὸς ἑτέρους inser I² om M 11 εἴτα V
 12 πρὸς UIM 13 μετριωτέρον^{ων} B 19 τὸν e τῶν corr V²
 21 Ἀθήνησιν inser P^s | μὴ μεμνηῆσθαι V

τὸν βωμὸν ἀνατρέπειν ἐχοῖν ἢ διηλλάχθαι. μίμησαι
 δὴ πόλιν, ἣν τὸ οἰκτερεῖν τοὺς εἰς αὐτὴν ἀδικήσαντας
 ἐποίησεν ἔνδοξον· μᾶλλον δὲ ἀκολούθησον σαυτοῦ
 φιλανθρωπίαις, τούτου γὰρ οὐδὲν (ἀν) εἶχον μείζον 4
 εἰπεῖν. 40. εἰ | μὲν γὰρ μήπω μανίαν ὑπηκόων πράως R 464
 ἐτύγχανες ἐνεγκών, εἶπον ἄν σοι Ξέρξην ἀφέντα μὲν
 τοὺς κατασκόπους, ἀφέντα δὲ τοὺς ἀντὶ τῶν κηρύκων,
 ἰδόντα δὲ Θεμιστοκλέα τὸν ἔχθιστον ὥς φίλον καὶ τῷ
 μὴ λαβεῖν δίκην προσθέντα τὸ καὶ δοῦναι δωρεάς,
 Λάμπασκον, Μυοῦντα, Μαγνησίαν, μετὰ τὰς περιβοήτους 10
 ἐκείνας ναυμαχίας τὰς μὲν ἤττους, τὴν δὲ ἥ προσό-
 μοιον οὐδέν, δι' ἣν ἡ Σαλαμὶς ὑπὸ τοῦ Πυθίου θεία
 προσεείρητο. καὶ ταῦτα ἦν μεγαλοψυχίας, ἔμοι δοκεῖν,
 οὐκ ἐλπίδων μισθός, ὥς ὑπετίθετο δουλώσειν αὐτῷ
 τοὺς Ἕλληνας. τὸν γὰρ τῆς οἰκείας προδότην οὐκ ἂν 15

2 Iul. Mis. 348 C. Soph. O. C. 258 sq. c. schol. Call. Aet. fr. 21 S
 6 Her. VII 146 et 134 . 10 Thuc. I 138, 5 12 Her. VII 141—143

3 δ' Re | ταῖς σαυτοῦ Gasda, num] τῇ σαυτοῦ φιλανθρωπία?
 4 ἂν inserui 7 ἀφέντα δὲ inserui (Mus. Rhen. XXXII 93)
 e VBM I sed in hoc in marg m², coll. p. 39, 8 ἀφέντα δὲ
 — κηρύκων del censet Gasda | τοὺς I sed οὖς in ras m³ |
 τῶν I sed ὦν in ras m³ 8 ἰδόντα δὲ] ἰδόντας V 9 καὶ
 τὸ B 10 μειοῦντα UI | μετὰ] Μέγαρα μετὰ V et in ras I²
 et Gasda μετὰ om reliqui libri edd Μέγαρα in μετὰ correxe-
 runt Re Anim, Cobet Mnem. N. S. II 404. V 129 (Coll. 109),
 Sintenis | περιβοήτους scripsi auctore Cobeto l. l. πρέσβεις C
 cum lacuna 18 vel 19, A cum lacuna 10 litterarum, PM πρέ-
 σβους B sed v in ras m² π cum rasura duodecim fere litte-
 rarum U πρεσ (πρεσβ R) cum lacuna (quam Mor ed. 1611 p. 40
 in βείας καὶ, in ed. opp. p. 160 in Περιώτην καὶ Παλαίσκηφιν
 καὶ supplevit) edd πολλὰς VI (sed in hoc in ras m²) et coni
 Re Anim 11 ἐκείνας] ἐκείνας οὐ λογιζάμενον P sed ἐκ et
 λογ in ras 11 fere litt m² om U | καὶ ante ναυμαχίας inser
 Sintenis 13 μεγαλοψυχίας δωρεὰ vel χάρις coni Re
 15 οἰκείας VU

ἡγεῖτο περὶ τὸν βάρβαρον ἔσεσθαι χρηστόν. 41. εἶπον
 ἂν σοι μετὰ Ξέρξου καὶ τὸν Μολοτιτὸν Ἀδμητον, ὃς
 ἡδιστ' ἂν τὸν αὐτὸν τοῦτον ἄνθρωπον λαβὼν ὥστε
 ἀποκτεῖναι, λαβὼν καὶ ἔχων οὔτε τοῖς ἐξαιτοῦσιν ἔδωκε
 5 καὶ ὅπως ἔλθοι παρ' οὓς ἐβούλετο, ἔπραξε. 42. διεξ-
 ἦλθον ἂν καὶ περὶ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου καὶ περὶ
 Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου, ὧν ὁ μὲν Ἀθηναίων τοὺς
 Ἀργαῖον κατὰγοντας κεκρατηκῶς ὥσπερ εὐεργέτας ἀπέ-
 πεμψεν οὐδὲν ἀξιῶσας κατασχεῖν λάφυρον τῶν ἐκ τῆς
 10 νίκης αὐτῷ γεγεννημένων, Ἀλέξανδρος δὲ πολλὰ παρὰ
 τῶν Ἀθήνησι ῥητόρων ἡδικημένος τὰ τε πράγματα
 ταραττόντων καὶ τοὺς δῆμους κινούντων καὶ μαργίτην
 αὐτὸν ἀποκαλούντων καὶ ὑβρίζόντων καὶ καταφρο-
 νούντων τῷ μὲν εἶναι πάντων κύριος ἀπέσφαξεν ἂν,
 15 εἴπερ ἤθελε, δεξάμενος δὲ πρεσβείαν εἶασε καὶ τηλι-
 R 465 καύτην χάριν | ἔδωκε Δημάδῃ τῷ Δημέου.

43. Τούτων ἂν καὶ πολλῶν ἐτέρων ἐμνήσθην, εἰ
 μὴ τούτων ἐπεποιήκεις λαμπρότερα. νῦν δέ με τοῦ
 τὰ παλαιὰ παραδείγματα συλλέγειν ἀπήλλαξας ἤδη τού-
 20 των ὑπαρξάμενος, ἐφ' ἃ νῦν ἤκομεν. ἥ γὰρ οὐχ οὗτος
 ἐκεῖνος ὁ τοὺς θήξαντας ἐπ' αὐτὸν τὰ ξίφη καὶ βεβου-

3 Thuc. I 136 et 137 7 [Dem.] c. Aristocr. § 121 p. 660,
 13. Diod. S. XVI 94. cf. t. I 663, 15 R 12 Aesch. c. Ctes.
 § 160. Plut. Dem. 23. Diod. S. XVII 15

1 περὶ τὸν βάρβαρον οὐκ ἂν ἡγεῖτο (οἱ supra ei m²) B
 2 ξέρξην V quod probavit Gasda 3 ἡδιστ' ἂν scripsi auc-
 toribus Sinteni et Gasda ἡδιστα libri edd | τοῦτον in marg add
 A² 4 ἐξέδωκε Cobet Mnem. X 194, ut Thuc. I 136, 4 et 137, 1

5 ἔλθῃ⁰¹ B ἔλθῃ reliqui libri edd | πρὸς Re 8 vocibus
 περ εὐεργέτας rursus incipit manus antiqua in A fol. 82
 9 λαφύρων Mor Gasda 12 μαινόμενον V² et ἀνόητον B² supra
 μαργίτην 16 δημαῖον UVIBM 19 λέγειν P 20 ὑπάρξας
 VB | ἥ ex ἥ corr I²B²M² | οὗτος ex οὕτως corr I²

λευμένους, ποῦ καὶ πότε δεῖ τὴν κοινὴν εὐτυχίαν ἐκ-
 τεμεῖν, ἐλέγξας μὲν καὶ μεμψάμενος, τῶν ψυχῶν δὲ
 οὐκ ἀποστερήσας, ἐφ' ᾧ καὶ μᾶλλον τὴν οἰκουμένην
 ἢ τοῖς τροπαίοις ἐξέπληξε; νόμος ἦν τῇ τότε φιλαν-
 θρωπία φέρειν τῶν ἀρχομένων τὰς πλημελείας. τῇρει 5
 δὴ μοι τὸν νόμον ἀκίνητον καὶ τοῖς ἐνεγκοῦσιν ἔπαι-
 νον ἕτερα προστίθει. 44. καὶ γὰρ οὐδὲ τὰ πάντα
 πονηρᾷ σπείσῃ πόλει οὐδὲ ἐξ ἀπονοίας καὶ θρασύτη-
 τος καὶ ὕβρεως καὶ τῶν χειρόστων γινωσκομένη, ἀλλ'
 εἰ δίδως εἰπεῖν, τοῦτο πρῶτον ἐγκεκλημένη. διὸ καὶ 10
 συνειπεῖν ἐπέισθην νομίζων ἔσεσθαι τὰ πρόσθεν τῶν
 τελευταίων παραίτησιν, ἐπεὶ καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν
 μὲν παμπόνηρον καὶ λυσιτελεστέραν ἡγούμενον τῆς
 ἐπικεικίας τὴν κακίαν μισεῖν δεῖ καὶ ἀπολλύναι παν-
 τὸς εἵνεκα βίου, τῷ δὲ ὅλως μὲν μετρίῳ, δεξαμένῳ δὲ 15
 αἰτίαν πᾶς ἂν εἰκότως καὶ συνάχθοιτο καὶ βοηθοίη.

45. Ἡ πόλις αὕτη, ἵνα τὰ παλαιότερα παρῶ, πυν-
 θανομένη σου τὰς περὶ Ῥῆνον μάχας καὶ νίκας καὶ
 λόγων ἀπεργασίας καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν δημοσίᾳ μὲν
 οὐκ ἠὔξατο τοῖς θεοῖς σὴν γενέσθαι τὴν γῆν, οὐ γὰρ | 20
 ἐξῆν, καθ' αὐτὸν δὲ ἕκαστος ἢ κατὰ συμμορίας R 466

2 cf. p. 39, 12sq.

4 ἢ inserui cum Re Boissonadio Anecd. IV 196 et Gasda
 e VI² M Par. 3017 om reliqui libri edd | ἐξέπληξε scripsi e VI
 sed in hoc ξε in ras m², M (in marg ἐξέπλησε m²) et Par. 3017
 cum Boissonadio l. l. ἐξέπληξας U ἐξέπλησεν C sed σ prius
 suprapos. f, edd ἐξέπλησεν A ἐξέπλησε P sed ε (3) in ras m²
 | τῇ τότε φιλανθρωπία scripsi auctore Re ἢ (suprap. C^f) τότε
 φιλανθρωπία libri edd 5 πλημελείας PV 8 οὐδ' P
 9 γινωσκομένη VB 10 δι' ὃ I 11 ἐπέισθην U 12 τῶν —
 16 βοηθοίη citavit Macar. Chrys. fol. 88 13 μὲν om Re
 14 post τὴν ras 2 litt I 15 ὅλω U | μετρίως Macar 17 Ἡ
 δὲ πόλις Gasda 19 ἀπεργασίας B sed ας in ras m² | καὶ τὴν
 ἄλλην ἀρετὴν in marg I³ 21 αὐτὸν edd

τῶν ταῦτα βουλομένων αἰτοῦντες οὐ διέλιπον τὸν Δία
 τὰ μὲν φθείροντα τὴν ἀρχὴν παῦσαι, δοῦναι δὲ τῷ
 σῶσονται τὸ κράτος. 46. φοιτῶντος δὲ ἐκ Κιλικίας
 νῦν μὲν τούτου, νῦν δὲ ἐκείνου τοῦ λόγου πρὸς μὲν
 5 τὸν μεμνημένον ὑγείας ὠχρίων, ὁ δ' ἕτερος ἦν ἐορτὴ
 νευόντων ἀλλήλοις ἀφανῶς τὰ τῆς ἡδονῆς νεύματα.
 47. οὐχ οὕτω πλέοντες ἄνθρωποι κακῶς ἐπεθύμησαν
 ἄψασθαι γῆς, ὥς οἶδε τῶν σῶν ἀπολαῦσαι φαρμάκων,
 οὐχ οὕτω γέρον πατὴρ νῖδων ἰδεῖν γενεὰν ὅλην ἔκδη-
 10 μον γεγενημένην, ὥς ἡ δύστροπος αὕτη πόλις τὴν σὴν
 ἰδεῖν κεφαλὴν, οὐχ οὕτως οἱ δουλεύοντες καὶ παρὰ
 σφᾶς ἐλθεῖν τὴν Ἡρακλέους συμμαχίαν, ὥς ἡμεῖς ἐπὶ
 πᾶν ἐκταθῆναι τὴν πρὶν ἐν μικρῷ βασιλείαν. 48. ὥς
 δὲ τὰ μὲν εἶχε τελευτήν, τὰ σὰ δὲ ἠϋξήτο καὶ ὁ καιρὸς
 15 ἐδίδου δεῖξαι τὴν γνώμην, ἥκουσαν οἱ θεοὶ βοῆς ἡλί-
 κης οὐ πρόσθεν, τῶν μὲν ἀνδρῶν ἐμπεπληκότων οὐ
 R 467 μόνον τὸ | θέατρον, ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ ὄρους λα-
 γόνας, γυναικῶν δὲ κατὰ τὸν αὐτῶν νόμον οἰκοθεν
 ἐκάστης συνεκπεμπούσης εὐφημίαν. 49. ἀπὸ τῶν ἐν-
 20 ταῦθα πεπραγμένων, καὶ εἴ τις ἦν ὄνειροπολῶν τι
 νεώτερον, τῆς ἐλπίδος ἀπέστη καὶ παρὰ τὴν ὄχθην
 Ὀρόντου τὰ σὰ τιμήσειν ὁμώμοκεν, ὃ τε δὴ στρατὸς
 καὶ τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ, ποιητὴς ἂν ἔφησε, γαννύ-
 μενον ἐχώρει. 50. τούτων τὰ μὲν ὠμολόγηται, περὶ
 25 δὲ τῶν ἐμοὶ πλίστευσον. ἔμελλέ τις ἐν Ἐφέσῳ τοῦ

3 cf. t. I 560, 23 sq. R 12 cf. t. II 87, 31 sq. R

2 „fuit cum τὸν suspicarer“ Re Anim 3 et 4 δ' Re
 5 ὑγείας V | δὲ Re 8 οἶδε P sed ~ in ras m² οἶδε A | φαρ-
 μάκων I sed φαρ et κ in ras m² 11 περὶ V 13 ἐν in ras I³
 15 βοῆς I sed ἥς in ras m² 16 ἐπεπληκότων cum ras 1
 litt U 18 αὐτῶν UVIBM 20 τί IM 22 ὀρόντου UIBM
 | στρατηγὸς supra στρατὸς M 23 γαννύμενον C sed v alte-
 rum suprapos. p γανύμενον A γαννύμενα M

περὶ σὲ φίλτρον δώσειν δίκην κἀνταῦθά τις ὑπω-
 πτεύετο καὶ ἡ σύλληψις ἡλπίζετο. ἦσαν κἀνταῦθα τῆς
 σῆς φύσεως μηνυταὶ διδάσκοντες ἃ συνήδεσαν, καὶ
 πολὺ τὸ πειθόμενον κηλούμενον ἔρωτι. 51. βούλει με
 καλέσαι τούτου μάρτυρα τὸν ὑπὸ σοῦ πάλαι μὲν στέγη, 5
 μετὰ ταῦτα δὲ γράμμασι, τὰ τελευταῖα δὲ νῦν ἀρχῇ
 τετιμημένον; ἡ βλάπτει καὶ ἐμὲ καὶ τὸν μάρτυρα τὸ
 εἶναι πολίτας ἄμφω; τῶν γε πλειόνων | ἡμεῖς, ὧ R 468
 βασιλεῦ, καὶ συγγενεῖς, ἀλλ' ὅμως μήποτε οὕτω θαν-
 μάσαιμεν μὴ πατρίδα, μὴ γένος, ὥστ' ἀληθείας τε καὶ 10
 σοῦ ποιήσασθαι πρότερα. 52. καὶ τί δεῖ περὶ ταῦτα
 διατρίβειν, ὧ μάρτυς ὑπάρχει πιστότατος, ὃν μόνον
 τῶν πάντων οὐκ ἂν ἐκβάλοις; τίνα δὴ λέγω τοῦτον;
 αὐτὸν σέ. σὺ γάρ τι τῇ πόλει πρόην πρὸς ἐμὲ μεμ-
 φόμενος, ἐγὼ δέ, ἔφης, αὐτὴν διενοοῦμένην ποιῆσαι 15
 μαρμαρίνην. οὕτω γὰρ εἶπες τῷ ῥήματι. οὐκοῦν
 ἀφίκου φιλῶν. εἰ δὲ ἐφίλεις, ἐπήνεις. ἐπήνεις δὲ
 οὐκ ἐχθρὰν, ἀλλ' ἀμειβόμενος φίλτρον· οὐ γάρ σε
 ἐλάνθανε τὰ τῆς ἐφῆς ἐπὶ τῆς ἐσπέρας καθήμενον
 οὐδὲ τίς μὲν ἡγάπα τὰ χεῖρω, τίς δὲ ἐπόθει τὰ βελτίω. 20
 ὃ τοίνυν τῇ πόλει παρεσκεύαζες κάλλος, τεκμήριον ἦν

5 Celsum cf. ep. 628 (Sievers p. 90) 17 Iul. Mis. 366 D

3 ἃ συνήδεσαν] „videtur soi interponendum“ Re συνείδεσαν
 UI sed in hoc ei in η corr m³ 6 μετὰ ταῦτα VIBM | τὰ δὲ
 τελευταῖα V | νῦν om U | ἀρχῇ scripsi auctore Re ἀρει libri
 edd 15 ἔφης C sed ν supra σ s ἔφην Ferr Mor qui ἔφης
 coni 16 οὕτως CAU edd | ἔφης UVI sed in hoc in ras m²
 17 ἐπήνεις prius inser C^oP² om AM | δ' Re 18 ἐχθρὰν Ferr
 Mor et ex ἐχθρὰν corr m³ Laur. 57, 20 ἐχθρὰ Re | ἀμειβόμενος
 scripsi e VBI sed in hoc ειβ ex υν corr m² ἀμ ὁμένος cum
 ras 2 litt post μ U ἀμνόμενος reliqui libri edd 19 punc-
 tum post καθήμενον deleui 20 ἐπόθει scripsi auctore Re
 Anim ἐποίει libri edd

τοῦ τὰ σὰ τὴν πόλιν ἡρῆσθαι. 53. ἴσως τις ἀπήγγειλέ
 σοι μετὰ τῶν ἄλλων νεὼς ἔτι πολλοὺς τε καὶ μεγά-
 λους παρ' ἡμῖν ἐστηκότας, ὃ τῆς τῶν ἐνοικούντων
 4 εὐσεβείας ἐποιοῦ σημεῖον, ὥς τῶν μὲν βουλομένων
 R 469 καθαιρεῖν ὄντων, σεσωσμένων | δὲ τῶν οὐ κει-
 μένων ταῖς τῶν ἀχθομένων τῇ καθαιρέσει μάχαις.

54. Τί οὖν; πάντα ἐκεῖνα ἐξαλείψομεν εἰς ἓν τοῦτο
 βλέποντες, καὶ περιέσται τῶν δεικνύντων ἀρετὴν τὸ
 πραχθὲν ἐκ ῥαθυμίας; δίκασον ἡμῖν, ὥς Λακεδαιμόνιοι·
 10 ἐφ' ἐκάτερα τὴν ἐξέτασιν ἄγων δὸς τῷ πλείονι τὴν
 ῥοπὴν. ἀναμνησθῆτι τοῦ σαυτοῦ νόμου τοῦ περὶ τῶν
 ψευδομένων· ἂν ψεύσῃται, φησὶν, ἅπαξ τῶν ἐμολ-
 τις ὁμιλούντων, οἷσθα· κἂν δεύτερον ἴσα τολ-
 μήσῃ, καὶ τοῦτο ἀνέξομαι· κἂν ἄλῳ τρίτον οὐ
 15 τάληθῇ λέγων, οὐπω μεμίσηται· προστιθεῖς δὲ
 τέταρτον ἐξελέληται. ἀλλ' ἡμῖν γε μὴ τοῖς νέμε-
 συγγνώμην, ἀλλὰ νῦν μόνον. ἔπειτά σοι παρῆξομεν
 ἡμᾶς αὐτοὺς ἀμέμπτους. ἡ γὰρ παροῦσα λύπη νήφειν
 παρακελεύσεται. 55. εἴτα ἐρήσῃ· τί γὰρ δέδιδτε;
 20 ποῖαν δήμευσιν οὐσίας; ποῖαν φυγὴν; τίνας

1 τίς VIBM 4 ὥς — 6 μάχαις] reliqui ut sunt in libris,
 nisi quod secutus sum emendationem correctoris (m²) in marg
 M: οἶμαι κάλλιον· ὥς τῶν μὲν βουλομένων καθαιρεῖν, ὄντων.
 σεσωσμένων δὲ τῶν οὐ κειμένων, ταῖς τῶν ἀχθομένων τῇ καθαι-
 ρέσει μάχαις, quae melior videtur quam σεσωσμένων ut glossam
 ad οὐ κειμένων delere ὄντων σεσωσμένων, τῶν δὲ οὐ libri edd
 ὥς τῶν μὲν, τῶν βουλομένων καθαιρεῖν ἀπίοντων (vel ἀπελ-
 θόντων), σεσωσμένων coni Re, qui in Anim satis habuerat pro
 σεσωσμένων coniecisse ἐρρωσμένων vel ἐτοίμων vel ἐσσυμένων
 plura verba ante βουλομένων excidisse putat Gasda | ἀπὸ m²
 supra τῶν V 7 ἐκεῖνα om V inser I² 9 Λακεδαιμόνιοι
 scripsi auctore Re λακεδαιμονίοις libri edd, sed etiam Ἀγιδι
 excidisse puto coll. Thuc. V 63 14 ἂν V 16 ἀλλὰ CABM
 Ferr Mor 19 παρακελεύεται Re | ἐρήσ cum ras 1 litt U
 20 ποῖαν P sed π in ras m²

σφαγὰς; παλῖεις, ὦ βασιλεῦ, πρὸς ἄνδρας ἀτυχοῦντας.
 τί φῆς; οὐ δημεύεις οὐδὲ σφάττεις οὐδὲ φνυγαδεύεις,
 ἀλλὰ μισεῖς καὶ δυσμενεῖς νομίζεις καὶ καταλείπεις.
 τοῦτο δέ ἐστιν ἡ μεγίστη δίκη· πολλὰ γὰρ ἐν ταύτῳ
 κατὰ τῆς πόλεως βοᾷς, ὅτι φεύγω πόλιν μεστὴν ὅ
 ἀπάντων κακῶν, ὕβρεως, μέθης, ἀκρασίας, ἀσε-
 βείας, φιλοχρηματίας, | θράσους καὶ μεθί- R 470
 σταμαι πρὸς ἐλάττω πόλιν τοῦ τῆς δυνατωτέρας
 τρόπου κατεγνωκώς. 56. οὕτως οὖν λαμπρῶς ἔτι
 ζῶντας ἡμᾶς καὶ στηλῖτας ποιῶν, ἃ παραλείπεις λέγων, 10
 οἷει κρῦψιν δι' ὧν κολάζεις, ὥσπερ ἂν εἰ τήμερον
 ἐκθεις κατ' ἐμοῦ λόγον, ὡς εἶην ἀνοσιώτατος καὶ σὸς
 ἐχθρὸς, ἔπειτα ἡξίους με εἰδέναι χάριν, ὅτι μὴ τέθνηκα;
 ἐγὼ δὲ εἶπον ἂν σοι· εἰρωνεύη, βασιλεῦ, καὶ
 μεῖζω θανάτου τιμωρίαν εὐρὼν ὑποκορίζη τὸ 15
 πρᾶγμα. μή μοι χαρίζου τὰ τοιαῦτα μηδ' ἐπο-
 νείδιστόν μοι ποιῶν τὸν βίον ἐπίτρεπε ζῆν,
 ἀλλ' ἀνασταύρωσον, καταπόντισον. λεγέτω μέ-
 τις κακῶς οὐκ αἰσθανόμενον, νῦν δὲ οὐκ ἀπο-
 κτενεῖς, ὅπως μειζόνως ἀνιάσης; ἔστιν, ὦ βα- 20

7 151, 6. Iul. Mis. 364 D. 370 B

1 post σφαγὰς lacuna 3 litt C 2 οὐδὲ (1)] οὐ BM | οὐδὲ
 φνυγαδεύεις om V 3 δυσμενεῖς scripsi ex UVB δυσμενῆ I
 δυσμενῆ C δυσμενῆ AP sed in hoc εἰς supra ἡ pos. m², M
 edd 4 αὐτῷ Ferr Mor 7 μεθίσταμαι I sed μ in ras m²
 μεθίστα αι cum ras 1 litt U 9 οὕτως — 16 πρᾶγμα citat Plan
 fol. 104 | λαμπρῶς om Plan 10 καὶ in ras I² sed punctis
 del delendum censuit Re aut praefigendum aliquod partici-
 pium e. c. κοτορόσσων, ut corrector codicis M (m²) in margine
 scripsit αἰκίζων, at cf. Dem. Phil. III § 45 p. 122, 23 ὥστε καὶ
 στηλῖτας ποιεῖν 11 κρύπτειν Plan εἰς in κολάζεις et ὥσπερ ἂν
 in ras P⁴ 12 „malim ἐκθείης“ Re Anim | μετ' Plan 19 δ'
 CAP Re 20 ἵνα BM | signum interrogationis posui auctore Re
 20 ἔστι — 142, 1 τελευτῆς citat omissio ὦ βασιλεῦ Macar fol. 88

σιλεῦ, καὶ ζωὴ πολλάκις πικροτέρα τελευτῆς.
 57. τάχα σοι καὶ ἡ πόλις λέγει· δήμευσον, ἀπόκτει-
 νον· εἰ βούλει, κατὰσκαψον. μιᾶς ἡμέρας ἡ
 λύπη, τὸ δὲ νῦν κακὸν πῶς οἶσω μακρὸν γιγνό-
 5 μενον; ἐξάριστος ἡ πόλις, ὡς ὁ Κιρραίων λιμὴν,
 ἐπάρατος, ὡς τὸ Πελασγικὸν ἐκείνο, καὶ κινδυνεύομεν
 τήμερον περὶ τῆς παρορησίας. ὥς γὰρ εἷς ἀνὴρ ἁλοῦς
 R 471 ἔταιρήσεως ἄτιμος, οὕτως ἡ πόλις | ἡμῖν, εἰ μείναις
 ὀργιζόμενος, ἄφρωνος. ποῦ γὰρ ἔτι καὶ πρὸς τίνας
 10 σεμνυνούμεθα ἢ παρ' ἡμᾶς ἰόντας ἢ παρ' ἑτέρους ἰόν-
 τες; κεκλείσεται πᾶς μὲν ἡμῖν λιμὴν, πᾶσα δὲ ἡπειρος,
 πᾶν δὲ γένος, καὶ δεήσει τοὺς ἀποδημοῦντας κρύπτειν,
 ὅθεν εἰσί, καὶ πλάττειν ἑαυτοῖς πατρίδας. 58. τοῖς
 μὲν ἀνδροφόνοις εὖρηται καθάρσια τὸ μῦθος λύοντα,
 15 καὶ ἀφείς τις τὴν τοῦ παθόντος χώραν ἐτέρωσε δράμη,
 τὸν βοηθήσοντα καὶ παραμυθησόμενον εὔρε, τὸ δὲ
 ἡμέτερον κακὸν πανταχοῦ πολεμῖους εὖρήσει, καὶ τὴν
 σὴν ἔχθραν ἡ οἰκουμένη μιμήσεται, καὶ ἔλθῃ τις ὡς
 ἡμᾶς ξένος, διαδραμεῖται τὸ ἄστυ, καθάπερ οἱ τὰς
 20 νοσοῦσας. 59. λήσει δὲ τοῦτο οὐκ Αἰθίοπας ἀμφο-
 τέρους, οὐ Κελτούς, οὐ Σκύθας, οὐ Περσῶν τοὺς
 λειπομένους. ἡ γὰρ τοῦ θυμουμένου λαμπρότης οὐκ

1 t. IV 472, 24 sq. 5 Aesch. c. Ctes. § 107 p. 68, 36
 6 Thuc. II 17 20 Her. VII 70

4 γινόμενον V 6 Πελασγικὸν P sed ασγικὸν in ras 4
 fere litt 10 ἑτέρω²⁰⁰ M | ἰόντας U 11 κεκλείσεται C sed ε
 primum in ras ex αὶ corr f | μὲν om U 14 μ σος cum
 rasura unius litterae U 16 βοηθοῦντα V | εὔρεν CA
 18 τίς VIBM 19 διαδραμεῖται I sed δια inser m²
 20 post νοσοῦσας excidisse πόλεις et participium putat Gasda

ἐὰ λαθεῖν τοὺς μισουμένους, πρὸς δὲ καὶ τὸ μέγεθος
 τῆς μισουμένης πολλὸν ποιεῖ τὸν λόγον. καὶ γὰρ εἰ
 προσεπταλκαμεν, καὶ κατεγνώσμεθα. ἀλλ' ἐν ταῖς μετὰ
 δύο τὰς πρώτας τετάγμεθα, καὶ γίνεται τῇ πόλει ζη-
 μία τὸ βεβοῆσθαι, ὥσθ' ὃ τὸν Καλλίξενον περιστῆναί 5
 φασιν, ἀποθανεῖν λιμῷ μισούμενον, τοῦθ' ἡμῶν τοῖς
 ἄλλοθι φανεῖσι συμβήσεται παντὸς ὠθοῦντος, ἐκβάλ-
 λοντος, ἐξελαύνοντος. 60. καὶ οὐπω τοσοῦτον τὸ κατ'
 ὀλίγων τῶν ἐτέρωσε ἰόντων γεννησόμενον, ἀλλ' ὅλη γε
 ἀνάγκη τῇ πόλει τὴν ἀσφάλειαν ἀπολωλέναι. εὐτυχεῖν 10
 μὲν γὰρ διηνεκῶς ὄντας ἀνθρώπους ἀμήχανον, ἀλλὰ
 καὶ λιμὸς καὶ λοιμὸς καὶ τὰ ἔτι δεινότερα, τὰ | ἀπὸ R 472
 τῶν σεισμῶν λυμάνεται τὰς πόλεις. ἐν δὲ τοῖς τοι-
 οῦτοις καιροῖς ἐν φάρμακον τοῖς πληγείσιν, ἢ παρὰ
 τῶν προσχώρων προθυμία. ἦν ἐὰν ἀφέλης, τὴν μόνην 15
 ἐλπίδα ἀνήρηκας. ἀναιρεῖται δὲ πῶς; ἐὰν οἱ παθόντες

5 Xen. Hell. I 7, 35

5 Καλλίξενον] οὗτος ἐξαπατήσας τοὺς Ἀθηναίους καὶ γνώ-
 μην εἰπὼν, ὥστε τοὺς δέκα στρατηγοὺς ἀναιρεθῆναι, ἄνδρας οὐ
 τιμωρίας ἀξίους, ἀλλὰ πολλῶν ἐπαίνων καὶ στεφάνων ἀξίους,
 εὐθὺς τοῦ δήμου μεταμεληθέντος εἰς αἰτίαν ἦλθεν κτλ. — παρὰ
 τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσι δακτυλοδεικτουμένην ἔχει τὴν πονηρίαν παρ'
 ὅλον τὸν βίον (= Diod. Sic. XIII 103). ἀπέθανεν οὖν τῷ λιμῷ
 ὑπὸ πάντων μισούμενος καὶ ἐξελαυνόμενος. B²

2 τῆς inser B² 4 ταῖς πρώταις V post πρώτας adden-
 dum πρώταις aut pro ἐν ταῖς scribendum εὐθὺς coni Re, at
 cf. I 673, 7 R νῦν δὲ δυοῖν μὲν ἤδε δευτέρω, τρισὶ δὲ ἴσῃ, τῶν
 δ' ἄλλων περίεστι | γίνεται B 5 καλλίξενον P sed ε in ras m²
 καλλίξεινον IMB sed in hoc ε supra ei m² 8 τοσοῦτο B
 | τὸ inserui e M² cum Re Sinteni Gasda 9 ὀλίγων
 scripsi ex UVI (sed in hoc ω in o corr) cum Sinteni Gasda
 ὀλίγον reliqui libri sed in PBM o in ω corr m², edd
 10 εὐτυχεῖν — 11 ἀμήχανον omisso μὲν γὰρ citat Macar fol. 88
 15 παραθυμία VB

πονηροὶ δοκῶσι. τοῖς γὰρ τοιούτοις ἐπιχαίρειν, οὐκ
 ἐπαμύνειν εἰώθασιν ἅπαντες. 61. μικρὰς γε ἡμᾶς καὶ
 οἷας ἐνέγκαι ῥάδιον εἰσπράξῃ δίκας κοινὸν ἡμῖν ἅπαν-
 των ἀνθρώπων ἐπάγων πόλεμον, δι' ὃν ὀρθῆς μὲν
 5 μενούσης τῆς πόλεως τεταπεινώσθαι συμβήσεται, συμ-
 φορᾷ δὲ χρησαμένης τῶν βοηθησόντων ἀπορεῖν. 62. εἴεν·
 τὰ μὲν παρὰ τῶν ἀστυγαιτόνων καὶ τῶν ἄλλων ἀν-
 θρώπων πρὸς ἡμᾶς τοιαῦτα· παῖδες δὲ σοὶ καὶ παίδων
 παῖδες οὐ δοκοῦσί σοι τὸ μῖσος μετὰ τῆς ἀρχῆς ἐκδέ-
 10 ξεσθαι περὶ τὴν ἡμετέραν καὶ τιμήσειν ἑτέρας καὶ
 ταύτην ἀτιμάσειν καὶ πάντα τρόπον κακώσειν; 63. ἐγὼ
 μὲν γὰρ ἕως ὁ παρὼν τῶν πραγμάτων ἐστήξει κόσμος,
 καὶ τὴν τῶν ἀεὶ κρατούντων ἐχθραν ἀθάνατον ἐστήξειν
 ἡγοῦμαι τῇ πόλει, κἂν ταλαιπωρούμενοι φθεργώμεθα
 15 τὰ τῶν ἀλγούντων, εὐθύς ἤξειν ἡμῖν τὰ νῦν· οὐ
 γὰρ οἷδε εἰσὶν οἱ τὸν πρῶτατον ἐξοργίσαντες
 καὶ πικρὰν αὐτῷ καταστήσαντες τὴν ἑαυτῶν
 R 473 καὶ | ποιήσαντες ζητεῖν τόπους ἑτέρους εἰς
 χειμερινὴν καθέδραν; εἴθ' οὐς ἀπολωλέναι πά-
 20 λαι προσῆκεν, εἰ μὴ τρυφᾶν ἐξέσται, δεινὰ πε-
 πόνθασιν; οὐ ποιήσει τις μικρὰν ἐκ μεγάλης
 τὴν τύραννον, οὐ πένητας ἐξ εὐπόρων; 64. δυσ-

2 ἀνθρωποι V | μικρὰς I sed ἄς in ras m² 8 δὲ σοὶ
 scripsi δέ σοι libri edd 9 σοι om P Ferr Mor | ἐκδέξεσθαι
 scripsi e VUP sed in hoc ε in ras m³, I sed in hoc ε ex α corr
 m² ἐκδέξεσθαι M ἐκδέξεσθαι reliqui libri edd 12 ἐστήξει Re
 ἐστήκει libri Ferr Mor 13 ἀθάνατον in marg I³ | ἐστήξειν
 citat Plan fol. 104^v 15 τὰ (2) P sed α in ras m³ τανῶν B
 16 τῶν βασιλέων post πρῶτατον excidisse putat Re 17 αὐτῶν
 Re 18 ἑτέρους I sed ε in ras m² 19 πάλαι inser I²
 21 τίς UVIBM 22 πένητας AM sed in his s erasum, πένητα
 UB Re | εὐπόρων M sed ων ex ου corr, I sed ων in ras m⁴,
 P sed ων in ras m² εὐπόρου CAUB Re

μένειαν οὖν, ὃ βασιλεῦ, φυτεύων ἡμῖν ἄπανστον, δι'
 ἦν πάντας μὲν ὑπάρχουσ, πάντας δὲ ἡγεμόνας πολε-
 μίους ἔξομεν, ὡς ἐκ τῶν ἡμετέρων κακῶν τοῖς βασι-
 λεῦσι χαριουμένους, πείθειν ἐπιχειρεῖς, ὅτι οὐ ταῦτα
 τιμωρία; τί γὰρ φήσομεν ἐρωτώμενοι· πόθεν μεμί- 5
 σησθε; μεταστήσομεν ἐπὶ σὲ τὴν αἰτίαν; ἀλλ' οὐ δέχε-
 ται μέμψιν ἢ σὴ φύσις, καὶ γίννεται κατὰ τῶν ἐγκα-
 λουμένων ἢ τοῦ κατεγνωκότος ἀρετή. 65. ὥσπερ γὰρ
 οἱ τῶν ἱερῶν ὑπὸ τῶν θεῶν διὰ τῶν χρησμῶν ἐκβαλ-
 λόμενοι σιγῶσιν, ὡς ἂν ὑπὸ τῶν ἄπαντα εἰδότεων ἐξε- 10
 ληλεγμένοι, οὕτως ὧν ἂν ὡς κακῶν μνησθῆς, οὐκ
 ἔχουσιν, ὡς συκοφαντοῦνται, λέγειν. τοῖς σοῖς οὖν,
 ὃ βασιλεῦ, καλοῖς ἐαλώκαμεν. σὺ δ' ἀποκτείναις μὲν
 ἡμῶν μηδέν· καὶ μὴ γε στερῆσαις μήτε οὐσίας μήτε πα-
 τρίδος μηδέ γ' ἕτερος ἀνθ' ἑτέρου γένοιο. 66. ὁρῶ 15
 δέ, ὡς ἐν μὲν τοῖς τοιούτοις πάθεσι τὸ κοινὸν ἐκφεύ-
 γει τὰς αἰτίας τῶν ἐγκλημάτων ἐν τοῖς παθοῦσιν
 ἰσταμένων, ἃ δὲ <σὺ> βούλει ποιεῖν, ὅλην τὴν πόλιν
 περιβάλλει τῇ δίκῃ. τὸ μὲν γὰρ ἐστὶν ἐν χρηστῇ πο-

9 cf. t. I p. 119, 19. III 65, 16 R

3 κακῶν P sed κ prius in ras m⁴ 4 χαριουμένους scripsi e
 VPI sed in his duobus ους in ras m² χαριουμένους⁹⁰⁵ M
 χαριουμένο cum ras 2 fere litt U χαριουμένων reliqui libri edd
 6 μεμίσσησθε scripsi cum Mor et Gasda, ut in B supra με-
 μισῆσθαι m² scriptum est et in Laur. LVII 20 (in marg m²
 γε μεμισῆσθαι) μεμισῆσθαι reliqui libri edd | ἐπὶ σε Re
 7 γίνεται V 10 ὥσάν B 13 δὲ Re 15 μηδέ γ' scripsi
 μήτε γε C edd μήτε γ' ABM μήθ' P sed θ' in rasura
 trium litterarum m², I sed ἡθ' in ras m², V μή cum rasura
 quattuor litterarum U | ἕτερος ἀνθ' I sed τε et ἀνθ' in ras m²
 ἀνθ' ἕτερον ex ἀνθετέρου corr M² 17 παθοῦσιν ut e
 dittographia corruptum in suspicionem vocavit Gasda 18 σὺ
 inserui auctore Re | βουλεύῃ e βούλει corr I² 19 περι-
 βάλλεις V

R 474 νηρούς | τινας πεφηνέναι, τὸ δὲ διὰ πάσης ἤκειν
τὴν μοχθηρίαν.

67. Θαυμάζω δέ, εἰ θαυμαστόν σοι δοκεῖ τὸ μὴ
καλῶς ἡρμόσθαι τὰς πόλεις τοιούτου διδασκάλου πολὺν
5 δὴ χρόνον τυχοῦσας. οὐ πάντα ἦν ταραχῆς καὶ ῥα-
θυμίας καὶ ἀμελείας μεστά; οὐχ οἱ μὲν νόμοι γράμ-
ματα ἄλλως, ἀρχαὶ δ' ἐπωλοῦντο, τοῖς δὲ ἀρχομένοις
κρείττωσιν εἶναι τῶν ἀρχόντων ὑπῆρχε δέλλης μὲν
δῶρα πέμπουσιν, ἕωθεν δὲ μονοноὺ ῥαπίζουσιν; οὐ
10 τὸ μὲν δικαίως ἄρχειν κατεγελᾶτο, τὸ δὲ μισθοφορεῖν
ἐπηρεῖτο; οὐ τὸ μὲν καλὸν ἀσθενὲς ἐγερόνει, τὸ δὲ
ἡδὺ τὴν ἰσχὺν εἶχεν; οὐχ ὁ πονηρευόμενος κύριος ἦν
τοῦ μὴ δοῦναι δίκην; 68. τί οὖν θαυμαστόν, εἰ το-
σαύτης ἐξουσίας εἰς κακίαν δεδομένης ἐγένετό τις τοῖς
15 τῶν πόλεων τρόποις ὑπὸ τοῦ καιροῦ λύμη; ἢ τοὺς
μὲν τῶν φαύλων μαθητὰς σοφιστῶν οὐκ ἔνι γενέσθαι
τεχνίτας ἀγαθοὺς λόγων, ὑπνηλοῦ δὲ ἀνδρὸς βασιλεύ-
οντος σωφρονεῖν τὴν οἰκουμένην ἔστι; καὶ τῇ μὲν
τῶν ποιμένων ἀμαθίᾳ τὰ ποίμνια διαφθείρεται, ταῖς
20 δὲ τῶν βασιλέων ῥαθυμίαις αἱ πόλεις παιδεύονται;

6 Iul. Mis. p. 354 B

7 Thuc. VIII 78, 2

17 ὑπνώδης οὐδείς τῶν δοκίμων εἶπεν, ὑπνηλὸς δὲ ἦ
ὑπνω δουλεύων B² cf. Thom. M. s. v.

7 δὲ V | δ' Re

8 τῶν ἀρχόντων εἶναι V

9 οὐ] καὶ B

17 ὑπνηλοῦ δὲ βασιλέως (pro ἀνδρὸς βασιλεύοντος) citavit
Thom. M. p. 372, 6 s. v. ὑπνώδης παρ' οὐδενὶ τῶν δοκίμων,
ὑπνηλὸς δὲ ἦ ὑπνω δουλεύων. Λιβάνιος ἐν τῷ πρὸς Ἰουλιανὸν
ὑπὲρ τῆς τῶν Ἀντιοχέων ὁργῆς· ὑπνηλοῦ κτλ. | δ' Re | βουλευ-
οντος Ferr Mor, qui tamen βασιλεύοντος coniecit 19 τὸ
ποίμνιον BM

ὅποιον ἂν ἐπιστήσης τοῖς ἵπποις ἡνίοχον, τοιοῦτον
 ἔλπιζέ | σοι τὸ ἄρμα γενέσθαι. 69. διὰ τί νῦν R 475
 μακαρίζομεν τὴν γῆν; ὅτι παρῆλθεν ἐπὶ τὴν θεραπείαν
 αὐτῆς λατρός ἄκρος. οὐκοῦν ὥς μεταθήσοντος τῶν
 πόλεων τοὺς τρόπους καὶ δέξοντος ἀμείνους χαίρομεν. 5
 τί οὖν δεῖ θαυμάζειν, εἰ πλημμελείας εὗρες, ἃς ἐκ τοῦ
 παύειν εὐδοκιμεῖς; ἤδη τις ἵππον φαύλως ἡγμένον
 ἐπρίατο πιστεῦν αὐτὸν ἐπανορθώσειν τῇ παρ' ἐαν-
 τοῦ τέχνῃ. οὗτος οὖν εἰ τὴν πρώτην ἐπ' αὐτὸν ἀνα-
 βὰς εὐθὺς ἡγανάκτει μὴ πάντα ἄριστον ὁρῶν, οὗ σοι 10
 δοκεῖ δικαίως ἂν ἀκοῦσαι παρ' αὐτοῦ λαβόντος φωνὴν
 ἐξ Ἑρας, ὥς εἰδὼς μέντοι ταῦτα ἐπρίω καὶ ὥς
 ἀπαλλάξων τῆς ἀταξίας διὰ τῆς ἐπιστήμης ἣν
 ἔχεις; δεῖ δὴ τῇ παιδείᾳ χρόνον καὶ μελέτης,
 ὧν προϋόντων ἴσως φανοῦμαι βελτίων. 70. βε- 15
 βιώκαμεν ἀνειμένως, ὃ βασιλεῦ, πάντες ἐπὶ τῆς ἔμ-
 προσθεν ἐξουσίας. ἤκομεν ὑπὸ ζυγὸν ἀκριβέστερον.
 πειρασόμεθα φέρειν. σύγγνωθι μικρὰ καὶ ποιήσεις
 ἀμείνους ἢ δεῖσθαι συγγνώμης. καὶ ὅτι γε καινὸν
 οὐδὲν αἰτοῦμεν, ἀλλ' ἤδη τοῦ συγγινώσκειν ὑπήρξω, 20
 τῆς ἡμέρας ἐκέννης ἀναμνήσθητι, ἐν ᾗ πονηροὺς τε
 ἐκάλεις καὶ σώζειν ἠξίους. ἡμαρτον μὲν, ἀλλὰ

11 Π. τ 407

1 ἐπιστήσης P sed ης in ras m³ ἐπιστήσας UBI sed in
 hoc. αι in ras m² | τὸν ante ἡνίοχον V et inser I² 2 γενή-
 σεσθαι V et I sed in hoc ησε in ras m² | διατί VIBM
 6 χορὴ V | πλημμελείας PV 7 τίς VIB 9 τηνπρώτην B
 10 εὐθὺς in marg I² 12 μέντοι I sed οι in ras m² | τοι-
 αῦτα UB | ὥς om V 14 „malim δέ“ Re 15 βεβιώ-
 καμεν P sed αμεν in ras m² 16 ὃ βασιλεῦ πάντες ἀνειμένως
 U 17 ἐπὶ V 19 σε V 22 σώζειν A

τρεφέσθων· ἐλύπησαν μὲν, ἀλλὰ μὴ λιμω-
 τόντων. δίδου μέτρα μύρια καὶ προστίθει
 τρισχίλια. 71. ταῦτα χαλάσαντος ἦν, ταῦτα οὐ τε-
 λέως μισοῦντος, ταῦτα προσδοκῶντος μεταβολήν· οὐ
 5 γὰρ δὴ πόλιν ἀνιάτως ἔχουσιν ἔμελλες φιλοπόνους
 φρουρήσειν, εἰ μὴ ἀκκεῖνα μισοῦντος ἦν ὄμβρων ἀμε-
 τρίαν ἐπιχειρεῖν ἀνείργειν καὶ ῥύεσθαι τὴν γῆν τῶν
 R 476 ἐκείθεν κινδύνων, | ὅτε τὸν πολλὸν ἐκείνον ὑετὸν ὑπαί-
 θριος τῷ βωμῷ προσεστὼς ἐδέξω τῷ σώματι τῶν ἄλλων
 10 ὑπὸ τῷ νεουργῷ συνειλεγμένων ὁρόφῳ δεδιότων μὴ
 τοῖς καρποῖς βοηθῶν αὐτὸς ἱατροῦ δεηθῆς, ἀλλ' οὐδὲν
 ἀπέστησέ(σε) τῆς βοηθείας. 72. οὕτως ὀλιγώρεις τῆς
 πόλεως· ὑπὲρ ἧς κἀκεῖνο προσέθηκας, ἡσθόμην γάρ·
 ἦρου τοὺς θεούς, εἰ πρὸς τὸ θέρος ἤξομεν ἀστασίαστοι,
 15 γνώμην ἔχων, εἰ προαίσθοιτό τις δεινόν, ἀπόσασθαι
 δι' ὧν εἴωθας. εἰδ' ὑπὲρ ὧν ὅπως μὴ ἀπολοῦνται
 πονεῖς, τούτους ὅπως ἀθυμοῦντας ἀπολεῖς σκοπεῖς καὶ
 λιμοῦ μὲν ἔξαιρεῖς, λύπαις δὲ ἐκδίδως; καὶ μένειν

2 Iul. Mis. p. 369 A sq.

2 μύρια U sed μυρ erasum, I sed μύ in ras m² μυρία V
 5 ἔμελλες Re 7 ἀνείργειν ἐπιχειρεῖν V 8 ὑπαίθριος
 ὑετὸν U 10 „malim συνειλεγμένων“ Re 12 σε inserui auc-
 tore Re Anim ex I ἀπέστησέ | τῆς P sed ἧς in ras m² | οὕτως
 οὐκ ὀλιγώρεις Gasda 14 ἦρον A sed ρον in ras 3 litt m², I
 sed ου in ras m², C sed ου supra εο s | εἰ ἢ C ^{εἰ} ἢ A sed del
 et in ἦ mut. n 15 προαίσθοιτο scripsi auctoribus Re Anim
 et Sinteni, qui etiam de προδηλοῖτο cogitavit, sed fortasse prae-
 ferendum προαίσθοιτό τι πρόσθειτο V et e πρόσθειτο corr P²
 πρόσθειτο reliqui libri edd „num προφαίνοιτό τι“ Re in ed.
 τις M sed s eras τι Mor 16 ὅπως om V 17 ἀπολῆς
 CAP Ferr Re, quod correxerunt Mor Cobet Mnem. X 194,
 Gasda 18 ἔξαιρεῖς scripsi cum Cobeto l. l. et Gasda ἔξαιρεῖς
 libri edd | δ' Re

μὲν βούλει τὴν πόλιν, ὥς οὐκ ἄχρηστον, αἰσχύνη δὲ περιβάλλεις, ὥς οὐδενὸς ἀξίαν;

73. Ἀλλὰ πάντως ἡμᾶς δεῖ δοῦναι δίκην. δεδώκαμεν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ταύτην μεγάλην καὶ μακράν, καὶ μὴν οὗτοσὶ πέμπτος τῇ τιμωρίᾳ. στένοντες καὶ 5 σκυθρωποὶ καὶ κατηφεῖς διηγáγομεν οὐδὲν τῶν δεδεμένων ἄμεινον, πεπληγμένοι τὰς ψυχὰς, νέφους τὰ πρόσωπα γέμοντες, ὅμοιοι τοῖς πενθοῦσι παίδων ἄωρον τελευτήν, δακρύοντες, ὀδυρόμενοι, μισοῦντες ἡμᾶς αὐτούς, τοῦδαφος, τὸν ἄέρα, τὸ ὕδωρ, τὰς οἰκίας, τοὺς 10 ἐντυγχάνοντας, ἀλλήλους ἐκτρεπόμενοι, κεντούμενοι τῆς νυκτός, ὀδυνώμενοι μεθ' ἡμέραν. 74. ἔσωσε μὲν Ἀλέξανδρος τὴν | πόλιν, ἔσωσεν, οὐκ ἂν ἄλλως φαίην, R 477 ἀλλὰ μετὰ πικρῶν ῥημάτων τῶν μὲν τὴν βουλὴν βαλόντων, τῶν δὲ τὸν δῆμον τιρωσκόντων οὐ διὰ τὸ 15 καθ' ἡμέραν ἐξαμαρτάνειν, πᾶς γὰρ αὐτῷ τὰ δίκαια παρῆναι φυλάττειν, ἀλλὰ δι' ἐν ἐκείνο τὸ σὲ παροξύναν, καὶ ἀνθρώπων πάντων ἡθροισμένων τοῖς μὲν ἄλλοις ἦν πρᾶος, ἐφ' ἡμᾶς δὲ χειμάρρου σφοδρότερος, ὥσθ' ἡμῖν τὸν Κιμμερίων ἐκείνου τοῦ χρόνου γεγο- 20 νέναι βλόν ἐν σκότῳ καὶ νυκτὶ συνεχεῖ, τὸν δ' ἥλιον ἡμῖν ἐνομίζομεν οὐκ ἀνίσχειν. 75. τίνας ἔτι ζητεῖς

12 Ep. 722. Amm. Marc. XXIII 2, 3 sq.

20 Od. λ 14sq.

1 ἀχάριστον Ferr Mor 3 δίκην; libri edd 5 μὴν I sed ην in ras m² | τιμωρία C sed τι inser f 6 κατηφεῖς καὶ σκυθρωποὶ I | διάγομεν V | ante δεδεμένων ras 2 litt I 9 δακρύνοντας Re 12 θ' cum ras 2 litt U | μεθ' ἡμέραν V 14 βαλόντων BM 16 καθ' ἡμέραν VM | ἐπεξαμαρτάνειν V | γὰρ in ras I³ | αὐτῷ I | παροξύναν? cf. t. I 85, 8 20 τῶν V 21 ante συνεχεῖ ras 2 litt I δὲ I sed ἐ in ras m³, et Re

δίκας παρ' ἀνθρώπων ἀναλωμένων λύπη; δὸς δὴ συγ-
 γνώμην, δὸς, ὦ βασιλεῦ, μὴ πάντων ἐφεξῆς, ἀλλ' ὅσα
 ἐκ τῶν ὠνίων ἔφν. τῶν δὲ ἐν τῷ δρόμῳ τετολμημέ-
 νων σὺ μὲν πάσαι κατεγέλασας, ἡμεῖς δὲ ἀπαιτήσομεν
 5 δίκας, ὡς ἀνιχνεύοντές γε τοὺς καταράτους οὐ πεπαύ-
 μεθα. καὶ τοῦ λαβεῖν ἐσμέν οὐ πόρρω. σύγγνωθι
 δὴ πρὸς θεῶν, πρὸς δαιμόνων, πρὸς τῶν τροπαίων,
 πρὸς αὐτῆς φιλοσοφίας. ἀπὸ μεγάλων ἔργων ἦκεις.
 R 478 ἔστω σου καὶ τοῦτο μέγα. στεφάνωσον τὰς | νίκας
 10 τῇ φιλανθρωπίᾳ καὶ μὴ μόνους <ἡμᾶς> ἐν κοινῇ πάν-
 των ἀνθρώπων πομπῇ καθίσσης κλάοντας.

76. Ἡμεῖς οἱ μισοῦντες σὲ καὶ τὴν σὴν βασι-
 λείαν. καὶ γὰρ ταῦτα ἀκηκόαμεν, Ἥλιε. τῶν μὲν ἔργων
 σοι χωροῦντων κατὰ νοῦν, τοῦ δὲ τῶν ἔργων οὐπω φαι-
 15 νομένου λόγου πάντα ἀφέντες ἐν ἰκετείαις ἤμεν, παῖδες,
 γέροντες, γυναικες, εὐθύς μὲν καθ' ἐκάστην ἀγειρό-
 μενοι φυλήν, ἔπειτα εἰς ὅμιλος τὰ μέρη γιγνώμενοι,
 πορευόμενοι μὲν δι' ἀγορᾶς μετὰ λαμπρῶν τῶν εὐχῶν,
 ὑπερβαίνοντες δὲ τὰς πύλας μετὰ μειζόνων, κυλινδού-
 20 μενοι δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ τὰς τοῦ πολέμου δεχομένῳ
 μελέτας <μετὰ μεγίστων>. ὅσοι δὲ ἡμῶν ἐν ἐπιστήμῃ

11 Plat. Ion. p. 535 E

1 ἀναλωμένων C sed η supra α f ἀν λωμένων cum ras
 1 litt U ἀνηλωμένων V edd | τῇ λύπῃ Mor 4 κατεγέλασας
 I sed ας inser m² κατεγέλας BM 6 λαβεῖν — πόρρω citat
 Plan fol. 104^v 10 ἡμᾶς inserui post μόνους, ut coni Re, post
 κλάοντας Re Anim et Sintenis 14 σοι I sed oi in ras
 m², C sed ex ou corr f σου reliqui libri sed oi suprascr P³

15 λόγον οὐ πάντα cum signo interpunctionis Re Anim | ἤμεν,
 παῖδες] παῖδες ἤμεν C ἤμεν παῖδες ἤμεν A sed ἤμεν alterum
 deletum, et P ἤμεν παῖδες cum ras 4 fere litt I ἤμεν Ferr
 Mor 16 ἐγειρόμενοι M 17 γινόμενοι VBM 21 μετὰ
 μεγίστων inserui | δ' Re

τοῦ θείου, καὶ τούτων ἐκοινώνουν καὶ πρὸς βωμοὺς
 ἤεσαν καὶ πάντα τρόπον | θεραπεύοντες τοὺς R 479
 δοῦναι νίκην κυρίους. εἰ οὖν ταῦτα τῶν μισούντων,
 τίς ἢ τοῦ φιλεῖν ἀπόδειξις; 77. ἀλλ' εἰσὶν οἱ δυσχε-
 ραίνουσί τι τῶν σῶν. καὶ γὰρ πατέρας τινές. γένοιτ' 5
 ἂν οὖν τι πατέρων γλυκύτερον; περὶ δὲ Ταρσέων, ὧ
 βασιλεῦ, πῶς ἔχεις; οὐδεὶς ἐκείνων ἀγροικότερόν τι
 φθέγγεται; καὶ τίς ἐγγυᾶται χρησμός; τί οὖν, ἂν ἐκ-
 δραμῇ τι ῥῆμα χαλκοτύπον ἢ σκυτοτόμον, [ἢ] ὁ τοὺς
 τοιούτους εἰκός; ζητήσεις πόλιν ἑτέραν καὶ πάλιν ἄλ- 10
 λην; καὶ τὸ ποῦ δεῖ σε χειμάζειν ἐν τοῖς ὑπηκόοις
 κείσεται; μήποτε τοσοῦτον ἰσχύσαιεν. ἀλλ' ἐγκάθιξε
 τοῖς μὲν βουλομένοις, ὡς εὐφραίνων, τοῖς δὲ οὐκ ἐθέ-
 λουσιν, ὅπως μάθωσιν ἐθέλειν. δεῖ γὰρ τοὺς μὲν
 ἐκόντας γνώμη, τοὺς δὲ ἄκοντας ἀνάγκη τὰ δέοντα 15
 ποιεῖν. 78. εἰ δὲ σοφιστῆς ἡμῖν ἐτύγχανες ὢν, πάν-
 τως δ' ἂν, εἰ μὴ τοῦτο ἦσθα τὸ μέγιστον καὶ θειότα-
 τον, ἀντηγωνίζου μοι νῦν, ἔπειτα τῶν σῶν τις ὁμιλη-
 τῶν ἐβλάκευεν, ἅρ' ἂν ἐπέτρεπες; οὐκ ἔστιν· ἀλλ'
 εἰσήγετ' ἂν τὸ σκῦτος. οὕτω δὴ καὶ νῦν ἅπανσα πόλεις 20
 μαθέτω βασιλέως ἐπιδημίαν φέρειν. 79. ἀλλὰ ταῦτα
 μὲν περὶ τῶν τοῖς τοιούτοις βαρυνομένων, ἡμεῖς δὲ

2 καὶ eras CP om Ferr Mor, cancellandum coni Sintenis |
 ἐθεράπευον V et e θεραπεύοντες corr I², quod probat Gasda
 num θεραπεύοντες ἦσαν? 3 ταῦτα inser P² 6 et 9 τί IBM
 7 πῶς ἔχεις] „videtur aut πίστιν aut βεβαίως interponendum“
 Re 9 ἢ cancellavi auctore Re Anim qui pro ὁ coni οἶον |
 χαλκότηπον V χαλκοτύπων ἢ σκυτοτόμων Mor 11 χειμάζειν
 C sed ein in ras corr ut videtur ex ηι f 12 ἰσχύσαιεν scripsi
 ἰσχύσαιεν libri edd 13 εὐφραίνων ex εὐφραίνων corr I³
 14 δεῖ — 16 ποιεῖν omissis γὰρ et μὲν citat Macar fol. 88
 15 δ' Re 18 σῶν ὁμιλητῶν τις UIBM 20 εἰσήγετο V | σκῦ-
 τος scripsi e CA σκῦτος reliqui libri edd 22 τοῖς inser I³

πάλαι τε ἐθάδες τῆς σὺν βασιλεῖ διαίτης καὶ νῦν
 δεόμεθα μὴ στερηθῆναι τοῦ γέρωσ. ἰκετεύει σε πόλις
 R 480 Ἰνάχου γένος ἔχουσα κατὰ ζήτησιν τῆς Ἰοῦς | πλα-
 νηθέν, ἰκετεύει σε πόλις μέρος Ἀθηναίων ἔχουσα, πό-
 5 λις Μακεδόνων, πόλις Ἀλεξάνδρου τοῦ τὰ αὐτά σοι
 δραμόντος, ἧς τὴν πηγὴν ἐθαύμασεν, ἐξ ἧς ἡδέως
 ἔπιεν, ἰκετεύει σε πόλις πολλοὺς σοι θεοὺς παρασχομένη
 συμμάχους, οἷς ἔθυσας, οὓς ἐκάλεσας, μεθ' ὧν ἔστρα-
 τεύου, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Πᾶνα, τὴν Δήμητρα, τὸν Ἄρη,
 10 τὴν Καλλιόπην, τὸν Ἀπόλλω, τὸν Δία τόν τε ἐπὶ τῆς κο-
 ρυφῆς καὶ τὸν ἐν ἄστει, παρ' ὃν εἰσῆλθες ὑπατος,
 ὃθεν ἐξῆλθες θαρρῶν, ᾧ γέγονας ὀφειλέτης. ἔχω σου
 γράμματα παρὰ τῷ θεῷ κείμενα. ἦκε θύσων, ἀπόδος
 τὸ χρέος καὶ θύσας μένε <κατὰ> τὸ τεταγμένον. 80. αὐ-
 15 τῶν ἐκείνων νόμιζε ταῦτα ἀκούειν, αὐτοὺς ὁρᾶν οἷον
 νῦν. Ἦσως δὲ καὶ βλέπεις περιεστῶτας ἡγουμένου τοῦ
 Διός, ὃς λαβὼν ἡμᾶς ἤδη σου μαχομένου τρέμοντας
 R 481 ἐπέρωσέ τε καὶ παρεθάρρυνεν | ἑναργεῖ τεκμηρίῳ.
 τοῦτο δὲ ἦν, κύκνον τις ἑλὼν ἐν ταῖς ὄχθαις τῆς λί-
 20 μνης φέρων ἀνέθηκε τῷ θεῷ. ὁ δὲ τῶν μὲν πτερῶν
 οὐ παρήρητο, τὴν δὲ ἰσχὺν ἀποβεβλήκει τῶν πτερόγων,
 οἷόν τι συμβαίνει περὶ τοὺς κύκνους, ὅταν ἐκπεσόντες

3 t. I p. 451, 1 sq. 6 t. I p. 460, 9 7 Iul. Mis. p. 346 B sq.
 10 sq. t. I p. 474, 2 11 t. I p. 141, 9. Iul. l. l.

2 ἰκετεύει — 3 πλανηθέν praemisso κείμενον in marg P³
 3 γένους Re 9 τὸν Πᾶνα inserui e V coll. t. I 579, 16 R
 cf. ad p. 110, 14 | δήμητραν VI sed in hoc v erasum, BM Ferr
 Mor | ἄρην VBM 10 τ' Re 11 ὕστατος V ὑπάτος I
 14 <κατὰ> inserui | αὐτὸν ἐκείνον V 15 οἷον νῦν ὁρᾶν V
 19 τίς VIBM 20 πτερῶν I sed ε in ras m² π ῶν cum
 ras 2 litt U 21 παρήρητο scripsi auctore Re παρηρεῖτο
 libri edd 22 ὁποῖον edd | ὅταν I sed αν in ras m²

τῆς ἐν τοῖς ἔλεσιν ἐλευθερίας ἀνθρώποις ὑποχείριοι
 γένωνται. 81. τὸν μὲν δὴ ἄλλον χρόνον ἐπὶ γῆς ἦν
 οὐκ ἐπιχειρῶν αἰρεσθαι. θυσίαν δέ τινα ποιουμένων
 ἐβδόμῃ ἵσταμένον ὡς προσῆλθε τῷ ἱερῷ τὸ πῦρ, ὁρ-
 μήσας ὁ κύκνος πρὸς τὸν ἀέρα τρις τὸν νεὼν ὑπ' 5
 αὐτὰ τὰ γεῖσα τῷ πετρῷ περιδραμών, ἔπειτα μετεωρι-
 ζόμενος ἀναβὰς ἀφῆκεν αὐτὸν πρὸς τὴν ἔω. καὶ αὐ-
 τίκα βοή <τε> ἦν χαιρόντων, ἐξαλλομένων, κυβιστών-
 των μνήμῃ τῆς τοῦ Διὸς μεταβολῆς, ἣν εἰς τοῦτον
 τὸν ὄρον μεταστήσας ἑαυτὸν τὴν Ἑλένην ἔσπειρεν, 10
 ἐδόκει τε πᾶσιν ἐπείγασθαι συνεξαίρησιν τὸ Περσικόν.
 82. οὗτος μετ' ἐμοῦ νῦν ἀγορεύει βουλόμενος τῇ μὲν
 πόλει γενέσθαι διαλλαγάς, ἐμοὶ δὲ τὴν ἐκ τοῦ δοκεῖν
 πεπεικέναι δόξαν. μὴ τοίνυν ἀτιμάσης μηδὲ ἐλέγξης
 ῥήτορα ψήφῳ σῇ κεκοσμημένον. ἔδωκας τοὺς πυροὺς 15
 ἐμοῦ δεηθέντος, λῦσον τὴν ὀργὴν ἐμοῦ δεομένον. μὴ
 κάμῃς σεμνύνων ἄνθρωπον ἐκκρουσθέντα πολλάκις
 ὕπνου ταῖς περὶ σοῦ φροντίσι μηδ' ἀποπέμψης ἀπρα-
 κτον εἰς τὴν | πατρίδα κύπτιοντα, ἐρυθριῶντα, R 482
 ἐγκεκαλυμμένον, αἰσχυνόμενον μὲν τῶν πολιτῶν τοὺς 20
 παρόντας, αἰσχυνόμενον δὲ τοὺς ἀπόντας. 83. οἷς

15 ep. 736

2 τὸν μὲν οὖν Sintenis 3 οὐκ om Ferr Mor „οὐδ' ma-
 lim“ Re 4 ἵσταμένον] „videtur nomen mensis desiderari“ Re
 5 νεὼν V 6 τὰ I sed à in ras m² | γεῖσα VB | τὸ πετρῷ
 V 7 αὐτὸν I sed ‘ ex ‘ corr m³ 8 <τε> inserui cum
 Sinteni 9 ὃν V ἦ? 10 ἑλένην I sed λ secundum eras
 ἐλ ν cum ras 4 litt U 12 βουλόμενος I sed inter λ et
 ο ras 2 litt 13 ἐκ om M 14 μήτ' Re 18 σὲ Re
 perperam in A legi asserens 20 αἰσχυνόμενον μὲν in marg
 I² | τῶν πολιτῶν in ras I²

ἐπειδὴν προαπαντῶντες ἐρωτῶσι· πεπείκαμεν, ὦ
 πρεσβευτά; τί ἀποκρίνωμαι; προσωπέλου μοι δεήσει
 τότε ἢ νῆ Δία γε, νυκτὸς εἰς τὴν εἴσοδον καιροῦ
 κρύπτοντος φοινισσομένην παρειάν. οἴκοι δὲ γενό-
 5 μενον ἀνάγκη καθειργμένον μένειν, ὥς οὐκ οἶσω τοὺς
 εἰς ἐμὲ βλέποντας δεικνύντας τοῖς πέλας τὸν ἡττημέ-
 νον. 84. ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἡμῖν ὄρη μεγάλα καὶ ὑψηλὰ
 καὶ λάσια, ἀνθρακῶν τινῶν δῆμοι καὶ ἄντρα καὶ κα-
 λύβαι. παρὰ τούτους ἤξω μεταθέμενος τοῦνομα καὶ
 10 στολὴν μεταλλάξας καὶ ὅσα ἂν ἐξῇ τῶν περὶ τὸ πρόσω-
 πον. ἐνταῦθα ἐπ' ἐρημίας κείσομαι πόρρω τῆς πό-
 λεως, ἣν οὐκ ἔσχον ὀνῆσαι.

85. Χορηγῶν μὲν ἐγενόμην ἔκγονος, ὦ βασιλεῦ,
 χορηγεῖν δὲ αὐτὸς ὑπὸ τῆς Τύχης ἐκωλύθην. αἰσχροὺς
 15 δὲ ζῆν μηδὲν εὖ ποιεῖν τὴν αὐτοῦ δυνάμενον. ἐπειδὴ
 τοίνυν τῶν τερπουσῶν λειτουργιῶν ἀπολέλειμμαι, δεῖ-
 ξόν με τῇ σωζούσῃ φιλοτιμούμενον. 86. καὶ μὴ μοι
 λεγέτω τις τὴν ἐν Κιλικίᾳ παρασκευήν. βουλήθητι
 R 483 μόνον, καὶ πάντα ἔψεται. | πέντε ἡμερῶν τὸ ἔργον
 20 καὶ καμῆλων οὐ πολλῶν. εἶδες ἡμᾶς ἡσθενηκότας,
 ὄρα καὶ δύναιμι ἔχοντας. λάβε πεῖραν τοῦ τόκου τῆς
 γῆς, ἐπειδὴ καὶ τῶν ἐναντίων. νῦν εἶσῃ σαφῶς, εἴτε
 κακίας ἢν εἴτε δυστυχίας ἐκεῖνα.

13 cf. t. I p. 80, 11

1 προαπαντῶντες Re προαπαντῶντες (προαπαντῶτες U)
 libri Ferr Mor 2 ἀποκρίνωμαι I sed οὐ in ras m² ἀποκρί-
 νομαι Ferr Mor 9 παρὰ — ἤξω citat Plan fol. 104^v 11 ἐν-
 ταῦθ' Re 14 δ' Re 14 αἰσχροὺς — 15 δυνάμενον citat
 omissio δὲ Macar fol. 88 15 ζῆν τινὰ Macar | αὐτοῦ πατρίδα
 Macar 18 τίς IBM

XVI.

Oratio inscripta *πρὸς Ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὁργῆς* paulo post quintam decimam scripta¹⁾ fere iisdem quoque atque illa fatis usa est. Itaque maximus est numerus eorum codicum qui utramque, parvus eorum qui alterutram continent.

Quibus vero sive integra sive manca servata est codices hi sunt 33:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 165. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 86. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 66. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 182. Vide t. I p. 415 sq. Contuli.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 209^v. Vide t. I p. 41 sq. et 69.

6. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 508. Vide t. I p. 59 sq.

7. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 206. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

8. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 61. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

9. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 62. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

1) Orationem aequae atque antecedentem revera non habitam esse asserit Socrates h. eccl. III 17 (cf. supra p. 114).

10. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 39. Vide t. I p. 213sq. Contuli.

11. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 95^v. Vide t. I p. 24sq.

12. Ottobonianus gr. 69 saec. XVI fol. 63. Vide t. I p. 222sq.

13. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 48^v. Vide t. I p. 39sq. et 69.

14. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 305. Vide t. I p. 48sq. et 69.

15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 102. Vide t. I p. 209sq. et 236.

16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 60^v. Vide t. I p. 211sq. et 236.

17. Laurentianus XXXII 13 saec. XV fol. 64. Vide t. I p. 227sq. et 236.

18. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 104^v. Vide t. I p. 228sq. et 236.

19. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 36^v. Vide t. I p. 229sq. et 236. Desinit fol. 39^v verbis *οὖν φρον-
τιζόντων* p. 174, 12.

Ex hoc codice fluxerunt duo apographa: prius quod exhibet

20. Cantabrigiensis Collegii Trinitatis 1158 (Gale Collection O. 2. 54), factum a Patricio Iunio.¹⁾ Vide t. I p. 232sq.

alterum quod exhibet

21. Bodleianus Langbain. Advers. 20 p. 56, factum a Gerardo Langbainio. Vide t. I p. 230.

Ex hoc fluxit

22. apographum Olearii quod periisse videtur, saltem ubi hodie lateat, nescitur. Vide t. I p. 231.

23. Athous Laurae Ω 123 (= Ath) saec. XIII

1) Quod conieceram, interim confirmatum vidi testimonio Montacutii Rhodesii James, The Western manuscripts in the library of Trinity College, Cambridge vol. III p. 174.

fol. 44. Vide t. I p. 323 sq. et 432. Contulit meum in usum Alexander Lauriotes.

24. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 132. Vide t. I p. 413. Contuli.

25. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 75^v. Vide t. I p. 363 sq.

26. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 85. Vide supra p. 4 sq.

27. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 142. Vide t. I p. 214 sq. et 236.

28. Casanatensis 197 saec. XV fol. 199. Vide t. I p. 420 sq. et supra p. 118. Contuli.

29. Vaticanus Palatinus gr. 350 saec. XVI fol. 3^v. Vide supra p. 3 sq. Desinit fol. 8^v verbis τὴν μετάστασιν (p. 175, 4).

30. Mutinensis gr. 181 saec. XV fol. 121. Vide supra p. 48 sq.

31. Marcianus gr. 445 saec. XV fol. 139. Vide supra p. 51. Initium orationis usque ad p. 165, 12 contuli.

32. Cheltenhamensis 10618 saec. XVII vel XVIII fol. 38 a Leonardo Adami e Pal. 282 transcriptus. Foliis 42—45 eiusdem versio latina continetur. Vide t. I p. 282 sq.

33. Musei Britannici Harleianus 5592 chartaceus 98 in folio continet aequae atque 5591, cuius in primo folio scriptum est *Ex libris Henrici Stefani* et ἐκ τῶν ἐντοίχου τοῦ στεφάνου, et 5593 excerpta Henrici Stephani atque inter haec in fasciculo secundo inde a folio 208 usque ad 212 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς cum subscriptione τέλος τοῦ λόγου τοῦ λιβανίου. ὃς ἐπιγράφεται πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως φυχῆς. E nota marginali folii 202^v: *Venetis An. 1555. August. XVIII* colligas orationem hoc anno a Stephano descriptam esse Venetiis e codice quem Marcianum gr. 445 vel XCI. 2 fuisse coniecerim.

Codicem anno 1880 inspexi.

De codice Ioannis Altini, e quo orationem descriptam penes se esse testatus est Henricus Valesius Adnot.

in libr. eccles. hist. Socr. (ed. 1668) p. 190¹⁾ conferantur quae t. I p. 58 dixi.

Ratio quae intercedit inter codices quos in censum vocavi eadem est atque in oratione antecedenti, nisi quod ad codices alterius familiae accedit codex Monacensis 113 (*Mo*). Etiam hic duorum codicum quos collatos habeo lectiones ab apparatu critico exulare iussi: Casanatensis propter causam quam supra p. 118 protuli, et Athoi, quia quamvis aetate et pretio praestet, tamen proxime ad codicem *Mo* accedit, ut apparet ex αὐτοῖς omisso p. 169, 4, λαμπρὰν καταστῆσαι pro καταστῆσαι λαμπρὰν p. 168, 23, τοιοῦτω λόγῳ pro τοιοῦτον λόγον p. 170, 14, ταύτην pro ταύτῃ p. 174, 7, ὅλων pro ἄλλων p. 174, 16 neque propriis liber est interpolationibus, ut ἡδίκηκότες pro ἡμαρτηκότες p. 161, 9, τοὺς ἀρχομένους pro τινὰς τῶν ἀρχομένων p. 172, 5, ἐκ τούτων γε κομιδῇ κυριεύειν εὐπορούντων δέ τινων εὐαριθμήτων pro ἐκ τοῦ κυβεύειν εὐπορούντων κομιδῇ τινων εὐαριθμήτων p. 177, 8.

Eodem pacto in Marcianum gr. 445 item codicem secundae familiae propter nubem qua obvolutus est lacunarum corruptelarumque consulendum esse duxi.

Neque quicquam commodi redundat e lectionibus codicum Vaticanorum 81. 82. 84. 941, quas Leo Allatius in margine codicis Barberini posuit²⁾ quasque inde in meum Reiskianae editionis exemplar transtuli. Vaticanus 84 si minus e Palatino 282 ipso, certe e fonte cum hoc communi, Vaticanus 82 ex eodem exemplari scholiis praedito quo Vindobonensis fluxit, sed uterque aequae atque Vaticanus 941 mendose admodum descriptus est.

Loci ex hac oratione citati non reperiuntur nisi duo in lexico codicis miscellanei Darmstadiensis 2773 saeculi XIV exeuntis vel XV ineuntis fol. 217^v,³⁾ plures sed parvi ambitus apud Maximum Planudem in collectaneis codicis Palatini Heidelbergensis 129 fol. 104^v.⁴⁾

1) Cf. eiusdem notam ad Amm. Marc. XXIII 2 p. 353.

2) Cf. t. I p. 33.

3) Cf. supra p. 118. Locos mihi exscripsit Voltzius.

4) Cf. t. I p. 73.

Primum oratio typis mandata est Hamburgi anno 1715 a Fabricio Bibl. gr. VII p. 207—223 ex apographo et cum versione latina Godofredi Olearii parum integre et mendose admodum, quoniam fons apographi, codex Baroccianus, mancus est et multis laborat vitiis neque Fabricius, id quod fere facile fieri poterat, his tollendis ullam operam impendit. Sed haec splendere censenda est editio prae fine orationis qui in illa desideratur, a Philippo Angelico Becchetto Bononiensi foras misso et latine verso in Amadutii Anecdotis litterariis ex Mss. codd. erutis vol. I Romae 1773 p. 9—22. Malus fuit codex quem adhibuit Laurentianus XXXII 13, peior ipsius linguae graecae scientia.

Reiskius postquam multa vitia editionis Fabricianae — Becchettiana ei ignota mansit — coniectando ἀκοντὶ sustulit Anim. V 109—111, orationis integrae ex Augustano (A) descriptae, cum Monacensi (Mo) collatae, denuo critice pertractatae editionem praeparavit, quam eo mortuo Reiskia foras misit prius Altenburgi 1784 p. 213—222, iterum ibidem 1791 vol. I p. 484—506. Hanc mere repetivit Monnerius p. 64—103,¹⁾ ut ne omissa quidem in illa vocabula e Fabriciana reponeret, si vero quid mutavit, corrumperet, ut συμβουληθῆναι in συμβουλευθῆναι p. 169, 9. Nulla igitur eius ratio habenda erat; versionem vero gallicam quamvis satis liberam tamen elegantem admodum lubens merito laudandam duco.

Boissonadius nihil nisi lectiones codicis Parisini gr. 3017 margini editionis Reiskianae usque ad p. 489 adscripsit.²⁾

Vitia quae culpa non minus codicum quam Reiskiae etiam in hanc editionem irrepserant, e parte sustulerunt Cobetus, Sintenis, Gasda³⁾, qui codices A et V contulerat.

1) Vide t. I p. 15.

2) Cf. t. I p. 78.

3) Krit. Beitr. zu Liban. II p. 10—11.

ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΟΧΕΑΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΟΡΓΗΣ.

R 484 1. Ἄ μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὧ ἄνδρες Ἀντι-
οχεῖς, πρὸς τὸν αὐτοκράτορα διείλεγμαί καὶ ὥς οὗτ'
5 ἀγῶνος οὐδ' ἱκετειῶν οὐδοτιοῦν παραλέλοιπα, μεμα-
θήκατε τὰ μὲν αὐτοῦ μου διηγουμένου πρὸς ὑμᾶς οὐχ
ὥς ἂν τινος σεμνυνομένου μᾶλλον ἢ παραμυθουμένου,
τὰ πλείω δὲ τοῦ βασιλέως μεμηνυκότος ἐνταῦθά τε
πρὸς τὸν ἱερέα λέγοντος ἡνωχλῆσθαι παρ' ἐμοῦ καὶ
10 πάλιν ἐν τῷ σταθμῷ πρὸς τὸ κοινὸν τὸ ὑμέτερον.

C = Chisianus

A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483

P = Vaticanus Palatinus gr. 282

U = Urbinas gr. 126

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

I = Marcianus append. XCI 2

Mo = Monacensis 113

B = Barberinus II 41

M = Marcianus 437

5 ep. 736 10 Iul. ep. 27 p. 399 B et C

1 Πρὸς τοὺς *P* | ἀντιοχεῖς *PBM* Fabr | ὑπὲρ *B* 5 οὐδο-
τιοῦν inser *I*² οὐδ' ὅτιοῦν *CAPV MoM* Fabr | παραλέλοιπα in
παραλέλειπται corr *I*² παραλέλει^{οιπα}ται *B* 6 ταμὲν *V* | ὑμᾶς *I*
sed *v* in ras m² 7 ὡσάν *Mo* 10 πρῶτῳ (α') ante σταθμῷ
excidisse puto coll. Iul. ep. 27 p. 399 C | ἡμέτερον *MoBM* Fabr

ἃ δὲ καὶ ὑμᾶς ἀκούσαι δεῖ περὶ τε τῶν κατεχόντων
 δυσχερῶν καὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς καὶ πῶς ἂν
 ἐκείνην τε παύσαιμεν καὶ δόξαιμεν γερονέναι βελτίους,
 ταῦτα πειράσομαι διελθεῖν. 2. ἔδει γὰρ ἐκεῖ μὲν ὑμᾶς 4
 ἐξαιρεῖσθαι αἰτίας ἐπιχειρεῖν, ἐνταῦθα δὲ μὴ | κρύ- R 485
 πτειν, ἃ τις ἂν ἡμᾶς αἰτιάσαιτο δικαίως. τὸ μὲν γὰρ
 εἶχε συγγνώμην καὶ τετύχηκε καλῶς ποιοῦν, τῷ δ' ἂν
 τὰ μέγιστα βλαβείημεν, εἰ μείναιμεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν
 ὥς οὐδὲν ἡμαρτηκότες. 3. καὶ ὅτι μὲν ἢ πάντας ἢ
 τοὺς πλείους ἀνιάσω διὰ τῆς παρορησίας, οὐκ ἄγνοῶ, 10
 πολὺν δέ γε βέλτιον λυπηθέντας τοῖς λόγοις ἡσθῆναι
 τοῖς ἀπ' αὐτῶν ἔργοις ἢ νῦν τὰ τέρποντα ἀκούσαντας
 ἀντὶ μικρᾶς ἡδονῆς πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπομεῖναι
 ζημίαν. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπαινεῖν τε ὑμᾶς ὁμοῦ καὶ
 δι' ὧν ἂν τὸν κίνδυνον ἐκφύγοιμεν, δεικνύειν, μανίας 15
 ἂν ἦν δῆπου μὴ τοῦτον αἰρεῖσθαι τῶν λόγων τὸν
 τρόπον· ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος ἀνάγκη
 τὸ συμφέρον ἀπολωλέναι, σωφρονούτων ἂν εἴη τὰ
 φέροντα τὴν σωτηρίαν πρὸ τῶν κολακευόντων ποιήσα-
 σθαι.

4. Δημοσθένους μὲν οὖν τοῖς αὐτοῦ πόλῃταις παρ-
 αινῶν ἀθρυμοῦσι μὴ οὕτως ἔχειν ἡξίου μηδ' ὥς οὐκ
 οὔσης χρηστῆς ἐλπίδος διακεῖσθαι τὰς γνώμας· ἐγὼ

21 Dem. c. Phil. I § 2 p. 40, 10 sq.

2 καὶ περὶ τῆς UBM edd ras 4 litt inter καὶ et τῆς I |
 ἂν om B 3 παύσαιμέν τε Re 4 μὲν μ' ὑμᾶς Sintenis
 6 ὑμᾶς UVIMo 10 πλείστους Re 11 γε inser I^s om
 BM edd | λυπηθέντες Mo 15 ἐκφεύγοιμεν A sed ε erasum,
 I sed εν in ras m², MoBM Fabr 16 ἂν om U inser I^s |
 τούτων Fabr 17 ἐπεὶ MI sed in hoc in ἐπειδὴ corr m²
 21 αὐτοῦ VMoBM αὐτοῦ U

δὲ τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ συμβουλευεῖν ὑμῖν ἀποθέσθαι
 τὴν ἀθυμίαν, ὥστ' οὐδ' ἂν ἄλλως ἡγοῦμαι σωθῆναι
 τὴν πόλιν, εἰ μὴ προσθείημεν τῇ παρούσῃ καὶ τοὺς
 πώποτε δόξαντας μεθ' ὑπερβολῆς πεπενθηκέναι παρ-
 5 ἑλθοίμεν τῇ λύπῃ. 5. ὥς οὕτως ἔχει· εἰ μὲν ὥς περὶ
 κούφου τοῦ παρόντος καιροῦ διαανοηθείημεν, μεῖζον
 ποιήσομεν τὸ κακὸν ἐνδειξάμενοι πᾶσιν, ὥς οὐδὲν
 R 486 ἔσται τοσοῦτον ἀπ' οὐδενός, | ὃ ταράξει τὴν πόλιν·
 ἂν δ' ἀπογνῶμεν τὰ βελτίω καὶ λάβωμεν φόβον ὃν
 10 εἰκὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐδαφῶν εἰς κίνδυνον
 ἦκοντας, πρῶτον μὲν ἄμεινον περὶ τῶν λοιπῶν μετὰ
 τούτου βουλευσόμεθα τοῦ δέους. ἔπειτα καὶ τοῦτ' ἂν
 ἴσως ἀρκέσαι τῷ βασιλεῖ πόλιν δοκοῦσαν ἐπὶ μεγάλου
 φρονήματος εἶναι παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐκπεπληχθαι
 15 καὶ ταπεινὴν γεγονέναι καὶ πιστεύειν, ὥς ἀπολείται.

6. Πολλὰ μὲν οὖν αἰεὶ καὶ μεγάλα συμφορὰ τὴν
 ταλαίπωρον ταυτηνὴν περιέσχον, καὶ ἴσως οὐ μετὰ δε-
 ξιῶν συμβόλων ὁ Σέλευκος αὐτὴν ἐποίει. τῇ γοῦν
 δυνάμει τῶν Περσῶν ἀπὸ τῶν ἡμετέρων κακῶν εὐδο-
 20 κιμεῖν ὑπῆρξεν, ὥσπερ παλαιστῇ τὸν αὐτὸν ἀντίπαλον
 πολλάκις καταβαλόντι. πότε γὰρ οὐκ ἐστράτευσαν ἐπὶ

10 [Dem.] c. Aristog. II p. 803, 28 sq. 18 t. I 464, 13 sq.

10 ἐδάφων κάλλιον ἢ ἐδαφῶν B² (cf. Thom. M p. 137, 1
 ἐδάφων, οὐκ ἐδαφῶν κτλ.)

4 πεπονθέναι Mo 5 ὥς scripsi cum Gasda e V ὥςθ'
 reliqui libri edd 7 οὐδὲ Mo 10 ἐδαφῶν corr ex ἐδάφων
 MP³, in ἐδάφων I³ ἐδάφων in ἐδαφῶν corr C² ἐδάφων B
 edd 14 τὸν om UI 16 αἰεὶ om M 18 τῶν inter δεξιῶν
 et συμβόλων Mo et in ras I² | γ' οὖν A 19 δυνάμει τῇ τῶν
 Mo | εὐδοκιμεῖν ὑπῆρξε κακῶν UI 21 καταβαλόντι I sed β
 et λ in in ras m³ | ἐστράτευσεν B

τὴνδε τὴν γῆν; ἢ πότε ἐπελθόντες οὐκ ἀνηγήκασιν, αἱ μὲν ἐδύναντο κατασκάπτοντες, κατὰ δὲ τῶν λοιπῶν τῷ πυρὶ χρώμενοι; 7. φιλόνηκοι δὲ ἄρα ἦσαν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι καὶ οὐκ εἰδότες δαίμοσιν ἐξίστασθαι τόπων. οὓς ἐχρῆν ἐνθυμηθέντας, ὅτι τις ἄρα φθόνος 5 πολεμεῖ τῷ χωρίῳ, μετὰ τὸ πρῶτον εὐθύς, εἰ δὲ μή, τό γε δεύτερον πτόμα ζητῆσαι γῆν ἑτέραν, ὥσπερ οἱ Φωκαεῖς ἐκεῖνοι. νῦν δὲ ἀνίστασαν καὶ πάλιν ἐδείκνυσαν πόλιν οὐκ εἰδότες, ὅτι κακοῖς ἑτέροις ἐτοιμάζουσι τὸ ἄστυ. 10

8. Πολλῶν δὲ δὴ καὶ δεινῶν κατασεισάντων, ὧς ἄνδρες πολῖται, πρότερον τὴν ἡμετέραν οὐδὲ μίαν ἔργω' ἂν τῇ παρούσῃ συμφορᾷ ἐξισοῦσθαι φαίην ἂν. πρῶτον μὲν γὰρ οὐχ ὅμοιον ὑπὸ τῶν φύσει πολεμίων πάσχειν κακῶς ἢ παρὰ τῶν οἰκείων καὶ ὧν εἰκὸς ἦν 15 ἀπολαύειν τῆς προνοίας, μισεῖσθαι. 9. ἀλλ' ὥσπερ πολλῷ δεινότερον ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐλαύνεσθαι καὶ κατήγορον ἔχειν αὐτὸν τὸν γεγεννηκότα τοῦ παρὰ | τῶν ἔξω τοῦ γένους ἐπιβουλεύεσθαι, οὕτω μείζον R 487 κακὸν τῷ Ῥωμαίων βασιλεῖ δοκεῖν ἀξίαν ἀναστιάσεως 20 εἶναι τὴν πόλιν ἢ παρὰ τῶν βαρβάρων ἔργῳ τοῦτο παθεῖν. 10. τὸ μὲν γὰρ ὁ τοῦ πολέμου νόμος οἶδε,

8 Her. I 164

1 ἀπελθόντες Mo 2 ἡδύναντο Mo | λοιπῶν in ὑπολοίπων corr V 5 ἐνθυμηθέντες ex ἐν θυμηθέντες corr Mo²
8 φωκαεῖς UMo 8 νῦν — 9 πόλιν citavit Planudes fol. 104^v
8 νυνὶ δ' Re | ἐνίστασαν Plan 11 δὴ om Fabr 12 οὐδεμίαν PUVIB edd 13 ἐξισοῦσθαι om Mo ἂν]μειζοτέραν Mo
14 μὲν om Re 15 περὶ Mo et supra παρὰ M² 16 ἀπολαύειν τῆς προνοίας scripsi e CAPU τῆς προνοίας ἀπολαύειν reliqui libri edd 18 γεγεννηκότα MoM | περὶ Mo 20 τὸ Mo 21 περὶ Mo

καὶ τῶν εἰωθότων τὸ πάθος, τοῦ δὲ οὐ πολλὰ τὰ
 παραδείγματα. καὶ τοῦ μὲν ἂν τις αἰτιάσαιο τὴν
 τύχην, τὸ δὲ τῆς γνώμης ἔλεγχον ἔχειν δοκεῖ. καὶ τὸ
 μὲν ἐλεεῖται παρὰ τῶν ὁμοφύλων, καὶ βοηθεῖν εἰσιν
 5 ἔτοιμοι τοῖς πεπληγμένοις, τῶν δ' ἅπας τις ἂν τὴν
 φιλίαν φύγοι τοῦ πολὺ τῇ γνώμῃ διεστάναι σημεῖον
 ἐκφέρων τὸ μισεῖν. 11. οὐκ οὖν εἰ μὴ πέπτωκεν ἡμῖν
 ἡ πόλις, προσήκει χαίρειν ἢ μετρίως τὴν δυσκολίαν
 φέρειν, ἀλλ' εἰ τὴν πρὶν ἀποβαλοῦσα δόξαν ἐν ταῖς
 10 μοχθηροτάταις τέτακται, μᾶλλον ἀλγεῖν ἢ εἰ τοὺς πο-
 λεμίους ἀπὸ τῶν τειχῶν ἑωρῶμεν. ἐμοὶ γὰρ εἴη μά-
 λιστα μὲν καὶ σώζεσθαι καὶ σπουδαῖω δοκεῖν, εἰ δ'
 ἔλκοι πρὸς αὐτὴν ἡ κακία, μετρίωτερον, ὃ ἄνδρες πο-
 λῖται, τελευτὴ πονηρίας. 12. οὐτωςὲ μὲν οὖν εἰ καὶ
 15 θαρρεῖν ὑπῆρχε περὶ τοῦ μέλλοντος, διὰ γε τὴν παρ-
 οῦσαν αἰσχύνην ἔδει καταδύεσθαι καὶ στένειν καὶ
 νομῖζειν τῇ πόλει σχῆμα προσήκειν, οἷον ἐν τοῖς κή-
 δεσιν οἶκον ἕκαστον καταλαμβάνει, νῦν δ' οὕσης |
 R 488 τῆς ἀδοξίας τοσαύτης οὐδ' ὁ μηδὲν ἡμᾶς πείσεσθαι
 20 τῶν ἀνηκέστων ἐγγνώμενός ἐστιν, εἰ μὴ με λελήθατε
 χρησιμοὺς ἐκ Δελφῶν δεξάμενοι. 13. ἕως οὖν ἀκμάζει
 τῆς ὀργῆς ταύτης ἡ φλόξ, τίς οὕτως ἀνδρεῖος, ὅστις

1 πάθος scripsi e Mo cum Cobeto Mnem. X 193 (Coll. 109)
 et Sinteni πληθος reliqui libri edd „num πεπονθότων τὸ
 πληθος“ Re, quod improbavit Bastius Greg. Cor. p. 139 coll. IV
 474, 18 | οὐ] εἰς Mo 2 τὴν om BM 3 δοκεῖ cum ras 1
 litt P 6 πολὺ I sed ὃ in ras m² πολλῇ U | τὴν γνώμην
 Mo sed ν ultimum eras 7 ἡμῶν Fabr 8 προσήκοι Mo
 9 ἀποβαλοῦσα I sed βαλ in ras m² | δόξαν I sed δόξ in ras m²
 10 μοχθηροτάταις I sed μοχθ in ras m² 12 σώιζεσθαι A |
 δὲ Re 13 ἔλκει UI | αὐτὴν MoM αὐτὴν U ἐαυτὴν B edd
 14 οὖν inser A²I³ om C Mo 15 περὶ| διὰ B 18 ἐγκα-
 ταλαμβάνει A sed ἐγ praepos m², PU 19 ἡμᾶς πείσεσθαι I sed
 ἡ et πει in ras m² 21 ἀκμάζει P sed ζ in ras m³ 22 οὗτος B

οὐκ ἀξιόσει τρέμειν; οὐκ ἴστε, ὥς ὅσα οἱ σεισμοὶ δύ-
 νανται καὶ οἱ σκηπτοὶ καὶ αἱ τῆς θαλάττης ἐκδρομαί,
 τοσαῦτα καὶ οὐδὲν ἐλάττω βασιλέως θυμός; ἰσχύει γέ
 τοι τοῖς στρατεύμασι κατὰ τῶν ὅπλα οὐκ ἐχόντων,
 κὰν ἀναρπάσαι νεύσῃ πόλιν, οἴχεται ἡ μεγίστη τῶν 5
 ἀπασῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει χειρὶ, σιδήρῳ, πυρὶ,
 τοῖς ἄλλοις. 14. ὁ δὲ ταύτην ὀκνῶν τὴν ὑπερβολὴν
 ἀφελὼν ἃ πόλεως ἐστὶ γνωρίσματα, κώμης σχῆμα περιέ-
 θηκε. βλέψατε δὴ εἰς Καππαδοκίαν ἐκείνην. ἐκεῖ πόλις
 εὐδαίμων καὶ λαμπρὰ καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν ἐπιμε- 10
 λουμένη καὶ χειμᾶδιον βασιλεῖ γεγεννημένη πολλάκις
 ἐξώσθη τοῦ τῶν πόλεων καταλόγου δόξασά τι θρα-
 σύτερον ποιεῖν τῆς ἐξουσίας. τί οὖν; οὐκ εὖ φρο-
 νούντων ἀνθρώπων ἐστὶ πεφρικέναι, δακρύειν, σκο- 14
 πεῖν, ὅπως τι τῶν ἡμαρτημένων ἀναλύσομεν; 15. | R 489
 εἴτ' ἀναστὰς τις ἐνταῦθα ἐρήσεται· καὶ ποῦ τοῦτο

9 Sozom. V 4 p. 184 Καισάρειαν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα —
 ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν πόλεων ἐξήλειψεν ὁ βασιλεὺς

1 οὐκ ἴστε — 3 θυμός citavit Plan fol. 104^v καὶ οὐκ ἴστε
 ὅσα Mo 2 αἱ] ἐκ Mo 3 „malim καὶ βασιλέως sc. δύναται,
 nisi legere malis: καὶ βασιλέως θυμός ἰσχύει. ἰσχύει γε τοῖς“ Re
 | ἐν γε Mo 5 ἀναρπάσαι Re, quod probavit Cobetus Mnem.
 N. S. III 150 ἀρπάσαι libri Fabr 6 ἡμέρα Mo | μικρῷ V
 φοβούμενος
 7 ὀκνῶν Mo 8 γνωρίσματα C sed τα inser f 9 δὴ
 scripsi e V δὲ reliqui libri Fabr δ' Re | εἰς τὴν Καππαδοκίαν
 Fabr 10 λαμπρὰ in marg I² 13 τί οὖν; οὐκ εὖ scripsi
 τί οὖν οὐκ εὖ U τί οὖν εὖ reliqui libri edd sed γο τί οὖν οὐ
 τῶν εὖ A in marg, γο^{αι} τί οὖν οὐκ εὖ φρονούντων ἐστὶ γενο-
 μένης ἐν ὑποκρίσει τῆς ἀναγνώσεως M² in marg, οὐκ εὖ I² in
 marg, rasura 5 litterarum inter οὖν et εὖ P 14 ἀν-
 θρώπων om Fabr ἀνῶν I sed ἀν et — in ras m³ | πεφρικέναι
 καὶ δακρύειν Fabr 15 ἀναλύσομεν IBM sed in hoc ω in o
 corr, Fabr 16 ἐνταῦθ' UI sed in hoc apostrophus et se-
 quens εἰ in ras m²

ἀδίκημα ἡμέτερον, εἰ μήτε ἔδωκεν ὅσα προσ-
 ῆκεν ἢ γῆ τὰς τε ἐμπορίας ἔπαυσε τὰ περὶ τὰς
 τιμὰς τῶν ὀνίων νεωτερισθέντα; ὁ δὲ τοιοῦτος
 λόγος ἀτυχοῦντας δείκνυσιν, εἰ μηδὲν ἀδικοῦντες με-
 5 μισήμεθα. ὥστ' ἐξ ἀμφοτέρων συνεστάλθαι καὶ θρηνεῖν
 νοῦν ἐχόντων ἐστίν, εἴτ' ἐξεπίτηδες ἄρχοντα χρηστὸν
 ἡδίκηκαμεν εἴτ' οὐδὲν ἡμαρτηκότας δαίμων τις ἐχθρὸς
 ταύτῃ περιβέβληκε τῇ δόξῃ. 16. ἀλλ' ἐπειδὴ παρ'
 ὑμῶν μὲν τὸ μηδὲν ἡδίκηκέναι πολὺ, παρ' ἐκείνου δὲ
 10 τὸ τὰ μέγιστα ἡδικῆσθαι, τοιαύτην μὲν οὐκ ἂν εὐξαί-
 μην ἔγωγε διακρίναι δίκην, ἄμφω γὰρ φίλω, καὶ ἢ τε
 πατρὶς τίμιον ὃ τε βασιλεὺς αἰδέσιμος καὶ κατὰ τὴν
 αὐτοῦ φωνὴν ἐταῖρος καί, τὸ μέγιστον, ἀπὸ τῶν λόγων
 οὓς ἀδελφοὺς ἐγὼ τε καὶ ἐκεῖνος τίκτομεν. οὐ μὲν ἀλλ'
 15 ἐπειδὴ δεῖ πάντα ὕστερα τῆς ἀληθείας εἶναι καὶ προ-
 εῖπον, ὥς οὐδὲν ὑποστειλάμενος ἂ φρονῶ λέξω, καὶ
 καταστήσας ἅπαξ ἐν τῷ συμβουλευεῖν ἐμαυτὸν εἰς
 R 490 ἀνάγκην κατακέκλειμαι | τοῦ τὴν ψῆφον ἐνεργεῖν,
 λεκτέον ἃ γέ φαίνεται.
 20 17. Οὐδ' εἰ πάνυ πολλάκις, ὧ ἄνδρες Ἀντιοχεῖς,
 φαίην μάτην ὑμῖν ἐγκαλεῖν τὸν βασιλέα, δυναίμην ἂν
 πλὴν ὑμῶν πείσαι τινα. ἢ τε γὰρ περὶ θεοῦς εὐσέ-

2 ἔπαυσε — 3 ὀνίων citat lex. Darmst. f. 217^v s. v. τιμή· καὶ
 τὸ τίμημα· τὰς τῶν ὀνίων τιμὰς ἐκόλασε 3 τοιοῦτος scripsi

cum Sinteni e *Vet P* qui habet τοσοῦτος τοσοῦτος reliqui libri
 edd 4 ἀδικοῦντες *I* sed δικ in ras m² 5 μισούμεθα Fabr

7 ἡδίκησαμεν Fabr 9 ἡμῶν *UI* | μὲν om *M* | ἐκείνω Fabr

10 τὸ om Fabr | τὰ om *Mo* | μὲν om edd | „malim δεξαίμην“

Re Anim 11 φίλω scripsi auctore Re φίλω libri (φιλῶ *I* sed

ῶ in ras m²) edd 13 αὐτοῦ scripsi αὐτοῦ libri edd 14 ἔγωγέ

τε *M* Fabr 15 ὕστερον *Mo* | τῆς inser *I*³ om *BM* 16 καὶ

om *Mo* 17 εἰς τὸ *VB* 18 κατακέκλεισμαι *AP* sed in his σ

inser m², *VUB* κατακίλκνιμαι *Mo* 19 post φαίνεται lacuna

4 litt in *C* 22 περὶ τοῦς θεοῦς *Mo*

βεια τό τε πρὸς τοὺς ἀρχομένους ἡμερον ἢ τε φύσις
 φιλοσοφία προσήκουσα τὰ τε μαθήματα συνηγωνισμένα
 τῇ φύσει, πάντα ταῦτα καθ' ἡμῶν γίνεται καὶ μαρ-
 τυρεῖ καὶ μονονουχὶ βοᾷ, ὅτι μᾶλλον ἢ πόλις εἰς ἐκεί-
 νον ἡμαρτεν ἢ παρ' ἐκείνου τι περὶ ἡμᾶς πεπλημμέ- 5
 ληται. 18. ὁ γὰρ ἄνθρωπος μίαν ταύτην ἡδονὴν
 ἡδεταί τὴν ἀπὸ τοῦ μηδὲν ἑαυτῷ συνειδέναι πονηρὸν
 καὶ τῶν θεῶν τῷ μὲν σῖτον ἐσθίειν διέστικεν, ἐν δὲ
 τῇ τῆς ἀρετῆς ἀσκήσει καὶ τῇ τῆς ψυχῆς ἐπιμελείᾳ
 πλησίον αὐτῶν ἐστὶ τῶν μὲν αἰσχυρῶν ἐπιθυμιῶν πλέον 10
 κρατῶν ἢ ὧν ἄρχει πόλεων, τῶν δ' ἤδη τὴν αὐτὴν
 βασιλείαν ἐσχηκότων τοὺς μὲν τοῦ μηδενὸς ἀξίους
 ἀποφῆνας, τοὺς δὲ οὐχ ὅσους περ πρότερον, τοὺς δὲ
 τῇ μὲν μιμησάμενος, ἔστι δὲ οἷς νικήσας. 19. οὕτως
 οὖν ἀγαθὸν ἔχοντες τὸν κατήγορον καὶ τῶν ἐκ τῆς 15
 Εὐρώπης γενομένων τῷ Διὶ δικαιότερον οἰόμεθα περὶ
 ὧν ἐγκεκλήμεθα ἐξαργυρούμενοι μεθ' ἡμῶν τινὰς τῶν
 ἀκρωμένων ποιήσειν; οὐκ ἔστιν. εἰπέ γάρ, τίνα πι-
 στὴν ἐροῦμεν πρόφασιν; ὥς ἀβασανίστως ὃ τι ἂν τύχη,
 πράττει; καὶ τίς οὕτω τῶν ἐπ' ἀγορᾶς στρεφομένων 20

16 Π. § 322 19 Thuc. I 20, 1

16 Τοῦ Μίνως καὶ τοῦ Ῥαδαμάνθους P² I²

1 τοὺς om Fabr 2 προσήκουσα I sed οσηκον in ras m²
 (πρέπονσα Vat. 82) 3 ὑμῶν γίνεται V 5 ὑμᾶς B | πεπλη-
 μέληται PUI sed in hoc μ secundum inser m³ 8 τῷ] τὸ Mo
 10 πλέον κρατῶν] πλεονεκτῶν M 11 πόλιν Mo 12 ἀξία
 Mo 13 δ' Re | ὅσους περ Mo ὅσα περ Fabr | ὅσου V 14 τῇ]
 τοῖς Fabr | δ' Re | οὗς V | καὶ νικήσας Mo Re 18 ἀκρωτῶν
 V 19 signum interrogationis posui | τύχη scripsi cum Gasda
 e CAP τύχη^{ol} V, o tamen eras τύχ' ἢ Mo τύχοι reliqui libri
 edd 20 ἀγορᾷ Mo Fabr

ἔμπειρος τῶν καθ' ἡμέραν πραττομένων; ἀλλ' ὡς ἰσχυ-
 ρότερον λογισμοῦ τρέφει θυμόν; ὁ τοὺς ἀκονήσαντας
 R 491 | ἐπ' αὐτὸν ξίφη ζῆν ἀφείς; ἀλλ' ὅπως δημεύσειεν,
 αἰτίας πλάττει κενάς; ὁ τὴν ἀρχαίαν τοῦ χρυσοῦ φο-
 5 ρὰν τοῖς δῆμοις ἀνείς; ἀλλὰ θηριώδης ἄνθρωπος; ὁ
 βαδίζων εἰς ἱερὰ καὶ τοῖς ἀρχομένοις ἀναμειγνὺς ἑαυ-
 τὸν καὶ δικάζων πράως καὶ περὶ τῶν ἡμετέρων τέκνων
 ἀνερωτῶν καὶ χαίρων, εἴ τι τῶν καλῶν ἐπιτηδεύει;
 20. πολλοὶ μάρτυρες ἤξουσιν, ὧς ἄνδρες Ἀντιοχεῖς,
 10 ἐκείνῳ βοηθοῦντες, πόλεις μυρίαί, ἔθνη μεγάλα, γῆ
 καὶ θάλαττα, πάντες οἱ νεμόμενοι τὴν μέχρι τῆς ἡμε-
 τέρας ἀπὸ τῶν τοῦ Ῥήνου ρευμάτων, ὑφ' ὧν ἀπάντων
 ἀγαπώμενος εἰς ταυτηνὴ προπεμπόμενος ἦκεν. ὅταν
 οὖν ἀπαρέσχωμεν μόνοι καὶ μόνοις ἐγκαλῇ τοὺς ἄλ-
 15 λους ἐπαινῶν, οὐκ ἐκείνον εἰκὸς μεταβεβληκέναι τοὺς
 τρόπους, ἀλλ' ἡμᾶς οὐκ εὐήνιον παρεσχῆσθαι τὴν
 πόλιν.

21. Οὕτως ἐξετάζων, ὧς ἄνδρες πολῖται, τὰ πεπραγ-
 μένα μᾶλλον ἡμᾶς αἰτίαις ἐνεχομένους ἢ συκοφαντου-
 20 μένους εὐρίσκω. εἰ δὲ δεῖ καὶ σαφεστέρων ἐγκλημά-
 των ἄψασθαι καὶ δακεῖν μὲν ὑμᾶς, ὠφελῆσαι δέ, τὸ
 R 492 μὲν ὡς κατεκρύψατε τὰ παρὰ τῶν ἀγρῶν καὶ | δυ-
 νάμενοι καταστῆσαι λαμπρὰν τὴν ἀγορὰν ὅπως εἰς
 στενὸν ἦξει, διεπράξασθε καὶ πόλεμον ἤρασθε πρὸς

2 cf. p. 39, 12 sq.

22 Amm. XXII 14, 1 sq.

1 καθ' ἡμέραν V | ἄλλως Mo 2 ὁ in οὐ corr Mo 3 ἐπ'
 αὐτὸν ἀκονήσαντας Mo | ἐφ' αὐτὸν τὰ ξίφη edd | ὅπως I sed
 πως in ras m² 4 καινὰς M Fabr et defendit Re 11 τὴν
 om Mo 13 ταύτην V Mo | παραπεμπόμενος PUI et γὰρ in marg
 A² 14 ἀπαρέσχωμεν C sed ω ex o corr f 18 πολῖται
 om U 19 ὑμᾶς U et supra ἡμᾶς I³ et Fabr | ἐχομένους
 Fabr 20 εὐρίσκων Mo 22 παρὰ inser A et C^f 23 λαμ-
 πρὰν καταστῆσαι Mo

τὴν τοῦ βασιλέως ἐπιθυμίαν, οὐκ ἔρω. ψευδοίμην
 γὰρ ἂν εἰδώς, ὅτι πολλοὶ τῶν πολλὴν γῆν ἐχόντων
 πεινῶντας τοὺς ὑμῶν αὐτῶν οἰκέτας ὀρῶντες ἐπαρκεῖν
 αὐτοῖς οὐ δύνασθε. 22. ἀλλ' ἐκεῖνό γε ἡδέως ἂν
 μεμψαίμην, ὅτι μὴ τὴν γνώμην τῆς δυνάμεως παρε- 5
 σχόμεθα καλλίω. τί δέ ἐστιν, ὃ φημι; ἐστιν, ὃ ἄνδρες
 Ἀντιοχεῖς, ἀδυναμίαν καὶ προθυμίαν συνελθεῖν καὶ
 τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἔργῳ μὲν τῷ κελεύοντι μὴ δυ-
 νηθῆναι χαρίσασθαι, γνώμῃ δὲ καὶ τῷ σφόδρα συμ-
 βουληθῆναι καὶ τῷ φαινομένης ἐλπίδος ἡσθῆναι καὶ 10
 τῷ τῆς τοῦ πράγματος φύσεως ἐναντιουμένης ἀθυμῆσαι.
 23. ὧν ἡμεῖς οὐδὲν ἐδείκνυμεν, ἀλλ' ἤμεν ἐνδηλοὶ
 βαρυνόμενοι τῷ νόμῳ καὶ ποιοῦντες μὲν ὅσα ἐνῆν,
 ἀηδῶς δ' ὑποπορεύοντες, καὶ τοὺς μὲν ἐν αὐτοῖς τοῖς
 ἔργοις ὑποφέροντες πόνοους, τὸ πραττόμενον δὲ οὐκ 15
 ἐπαινοῦντες. ἐγὼ δ' ἡξίουν ὑμᾶς συνερασθῆναι μὲν
 τῷ βασιλεῖ τῆς καταστάσεως ταύτης, θαυμάσαι δὲ τὴν
 ὁρμήν, εἰ καὶ τὸ δραστήριον ἀπῆν, ὥς ψυχὴν τε φιλάν-
 θρωπον ἐμφανίζουσιν καὶ τῇ πενίᾳ βοηθοῦσαν, δει-
 νὸν ἡγουμένην, εἰ οἱ μὲν ὥς μάλιστα τρυφῶεν, οἱ δὲ 20

12 ἐνδηλοὶ πληθυντικῶς, ἐνδηλον δὲ οὐδέποτε, εὐδηλον
 δὲ V

1 ψευδοίμην I sed ενδ in ras m² 2 πολλοὶ] πολλήν Mo
 3 ἰκέτας UI 4 αὐτοῖς om Mo | δύνασθε P sed α in ras m³
 4 ἀλλ' — 5 μεμψαίμην citat Plan fol. 104^v 5 παρεσχόμεθα
 I sed σ eras 6 δέ I sed ε in ras m² 7 καὶ inser I²
 10 φαινομένης — 11 τῷ om Mo 12 ὥς Mo | ἐνδείκνυμεν B
 | ἐνδηλοὶ scripsi e CA sed in hoc corr in ἐκδηλοὶ m², VBM
 ἐκδηλοὶ reliqui libri edd 15 ὑποφέροντες I sed φ in ras m² |

νόμους Mo 16 δὲ Re num δ' οὐκ, ut I 452, 15? | ἡμᾶς B
 ἡμᾶς UI | μὲν om Fabr 18 δραστήριον scripsi coll. Thuc. II
 63, 2 ῥᾶστον libri edd ἀνυστὸν Cobet Mnem. X 195. N. S. V 129
 (Coll. 109)

τῶν ἀναγκαίων ἐνδεεῖς διατελοῖεν, καὶ τῆς ἀγορᾶς
 ἀνθούσης ὄρᾶν μόνον ἐξείη τοῖς πενεστέροις τὰς τῶν
 εὐπορούντων ἀπολαύσεις. 24. ταῦτα ἔδει φρονεῖν καὶ
 R 493 γενέσθαι φανεροὺς οὐ | τῷ κολάσαντι τὰς τιμὰς
 5 μεμφομένους, ἀλλὰ τοῖς οὐκ ἀνεχομένοις σωφρονῆσαι
 καπήλοις. καὶ γὰρ εἰ τὸ πρᾶγμα μηδὲν μᾶλλον ἡκο-
 λούθει τοῖς βουλήμασιν, ἀλλ' ὑμεῖς γε ἐν τοῖς εὖξα-
 μένοις ἐδοκεῖτ' ἂν εἶναι μηδὲν ἀντιπεσεῖν τῇ βασιλέως
 γνώμῃ. οὕτω καὶ στρατιῶται διαφεύγουσιν αἰτίαν,
 10 ὅταν τοῦ στρατηγοῦ πρὸς τὸ δοκοῦν ἄπορον ἡγου-
 μένου τὴν αὐτοῦ τοῦ παρακαλοῦντος μιμησάμενοι τόλ-
 μαν οἴωνται μὲν δεῖν χωρῆσαι διὰ παντός, ἀποκρου-
 σθέντες δὲ τῷ μὴ τυχεῖν τοῦ τέλους ἀλγῶσιν. 25. ἡμεῖς
 δὲ τοιοῦτον λόγον γενέσθαι συνεχωρήσαμεν, ὥς ἐν
 15 μὲν ταῖς φερούσαις ἀφθονίαν ἡμέραις ἀθνυμοῖμεν, τῇ
 σπάνει δὲ τῶν ὠνίων ἐορτάζοιμεν, ὥς ἐλεγχόμενοι μὲν
 ἐκείνω, νικῶντες δὲ τούτῳ. χρῆν δὲ ἐκείνον γεγε-
 νῆσθαι τὸν λόγον, ὥς τὴν τοῦ βασιλέως ὑπερβάλλομεν
 λύπην, ὅτι μὴ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τῶν τιμῶν μέτρον
 20 μένει τὸ σχῆμα τῆς ἀγορᾶς.

2 ἐξήκει IU sed in hoc ei eras 3 ταῦτ' Mo 5 ἀνασχο-
 μένοις Fabr 7 βουλήμασιν I sed η in ras m² βουλευμασιν U
 | ὑμεῖς I sed v in ras m³ | γ' Re | αὐξομένοις C sed εὖξα supra
 αὐξο f, A sed litterae ipsae manu secunda renovatae, P sed ξο
 in ras m² et εὖξα supra αὐξο m³, UMo 8 ἐδόκει τ' Mo et
 in ἐδοκεῖτ' corr C^f | τῷ inter εἶναι et μηδὲν inser I³ 10 δοκοῦν
 I sed ου in ras m² | ἄπορον Mo sed ει supra ο (1) m² 11 πα-
 ρακαλοῦντος I sed ο alterum in ras m³ 12 διαπαντός P
 14 τοιοῦτόν λόγῳ Mο 15 ἀθνυμοῖμεν scripsi ex UVIM sed in
 duobus ultimis ι in ras paulo maiore m² ἀθνυμοῦμεν reliqui
 libri edd 16 ἐορτάζοιμεν P sed ι erasum, I sed ι inser m³
 ἐορτάζομεν C edd, sed „malim ἐνεορτάζομεν“ Re 17 δ' Re
 18 ὑπερβάλλομεν UI 19 ὅτι — 20 ἀγορᾶς citat lex. Darmst.
 s. v. τιμῇ fol. 217^v | καὶ om I | ἐπὶ VI sed in hoc πὶ in ras m²
 ἐν reliqui libri lex. Darmst. Re 20 φορᾶς P

26. Ἐμοὶ ταῦτα σύνοισθα; | φήσειεν ἂν Εὐ- R 494
 βουλος ἀναπηδήσας καὶ ὁ μετ' ἐκείνουν καὶ ὁ τρίτος
 καὶ ὁ τέταρτος καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος. οὐκ ἔγωγε.
 πάλαι γὰρ ἂν ὑμῖν ἐχθρὸς ἦν, εἴ τι τοιοῦτον ἥδειν.
 ἀλλ' οὐδ' ἂν ἐκεῖνο πεισθείην, ὥς οὐκ ἐξεφοίτησεν 5
 ἐντεῦθεν ἀφορμὴ τὸ μῖσος ἐπισπωμένη. καὶ παρ' ὧτων
 μὲν ἀνθρώπων, ἀγνοῶ, περιτρέχουσιν δὲ τοιαύτην
 δόξαν ἡσθόμην. 27. συκοφάντου γὰρ τὸ ἔργον.
 πάλιν ἢ τοῦ βασιλέως ἀρετὴ ταύτην ἡμῖν ἀποκλείει
 τὴν καταφυγὴν. ἄλλος μὲν γὰρ κἂν ὑπήχθη καὶ ἐξη- 10
 πατήθη, τοῦτον δὲ κἂν ταῖς δίκαις ὀρῶμεν οὐχ ἐλκό-
 μενον ὑπὸ τῶν ψευδομένων, ἀλλὰ πάντα πατοῦντα
 καὶ κατακλῶντα φενακισμὸν καὶ καθάπερ φάλαγγα
 ὀηγνύντα τὰς παραγωγάς, ἕως ἂν ἐπ' αὐτὸ τάληθές
 πορευόμενος ἀφίκηται. 15

28. Ἀλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν ἀγορὰν ἐῷμεν καὶ πάντων
 ἀέρων | τὰ ἐγκλήματα. οἱ δὲ κακῶς οὗτοι γυμνοῦ- R 495
 μενοι καὶ κἀκίου τρέχοντες καὶ δεδωκότες αὐτοῖς ἄδειαν
 τοῦ κακῶς λέγειν ὃν ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἃ μὴδ' ἂν κατ'
 ἀλλήλων φθεγγόμενοι δικαίως ἀπῆλθον ἀθῶοι, ταῦτα 20
 καταχέαντες τοῦ σωφρονεστάτου καὶ δικαιοτάτου καὶ

1 t. I 139, 9. Amm. XIV 7, 6? 20 Iul. Mis. 357 Asq. 360 D

1 signum interrogationis P³ Fabr, comma Re 4 ἂν
 om Re | ἐχθρὸς ὑμῖν Mo 5 ἐξεφοίτησεν I sed ξε inser m²
 6 ἀμορφία Mo | παρ' ὧτων I sed ὁ in ras m³ παρό των cum
 ras 1 litt U ὁτῶ M 7 τὴν τοιαύτην Fabr 8 χώραν Mo |
 ἡσθόμην Fabr 9 πάλιν I sed αι supra in m² | ἢ τοῦ om Fabr
 | ὑμῖν VB 10 καὶ] κἂν V et supra καὶ I³ 11 τοῦτο Mo
 13 φάλαγγας Gasda, at cf. II. § 6 14 πορευόμενος ἀφίκη-
 ται τάληθές V 17 παρὰ τῶν ἀγρῶν Fabr | οὕτω M 20 ἀλ-
 λήλων in ἄλλων corr P² | δικαίως ἀπῆλθον om Fabr | ἀθῶοι
 CPUIBM

φρονιμωτάτου πότερ' ἄμεμπτον ἡμῖν ἐποιοῦν τὴν πό-
 λιν ἢ τούτων οἷς πιέζεται νῦν ἄξιαν; 29. καὶ μὴ
 νομίζετε περὶ τῆς αὐτοῦ δόξης δεδοικότα χαλεπῶς ἔχειν
 τοῖς εἰρημένοις, μήποτε τοσοῦτον δυνηθεῖη ταυτὶ τὰ
 5 καθάρματα, ἀλλὰ τό τινας τῶν ἀρχομένων τοσαύτης
 γέμειν ἀσελγείας καὶ μήτε φοβεῖσθαι, τολμᾶν δὲ ἐν
 βασιλείᾳ ῥαδίως ὃ μηδ' ἂν ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ταύτῃ
 πλείονι τοῦ συμφέροντος ἐξουσία χρωμένῃ, τοῦτ' ἔστιν,
 9 ὃ τὴν ἀθυμίαν ἐμπεποίηκε. 30. τοιούτων οὖν ἄσμά-
 R 496 των διὰ τῆς πόλεως φερομένων | τίς ἀνεβόησεν ὥς
 ἐπ' ἀσεβείᾳ; τίς προσελθὼν ἐπάταξε; τίς τὴν καρδίαν
 ἐπλήγη; τίς εἶπε πρὸς τὸν πλησίον· οὐ κωλύσομεν;
 οὐ συλληψόμεθα; οὐ δῆσομεν; οὐκ ἀποκτενοῦ-
 μεν; ἔπρεπε γάρ, οἶμαι, τὸν μὲν ἡσυχάζειν, ἡμᾶς δὲ
 15 εἶναι τοὺς ἀπαιτοῦντας τὴν δίκην, καὶ πρὶν ἐκείνους,
 ἥτις ἐστὶν ἡ βλασφημία, μαθεῖν, τοὺς ὑβριστὰς ἀπο-
 λωλέναι.

31. Ὀλίγοι, φησὶν, ἥσαν τινες. οὐκοῦν καὶ διὰ
 τοῦτο κεκολάσθαι χρῆν, ὅτι ἂ πλείονες ὄντες τῶν λοι-
 20 πῶν οὐδ' οὕτως ἂν εἰκότως ἐτόλμων, ταῦτ' ὄντες οὐδὲ
 εἴκοσι παροينوῦντες οὐκ ὤκνουν.

9 Iul. Mis. p. 345 D. cf. Asmus, Arch. f. Gesch. der Philos.
 XV 438

1 πότερον B 3 αὐτοῦ ex αὐτοῦ corr P αὐτοῦ IBM
 αὐτοῦ U αὐτῆς Mo ἐαυτοῦ edd | δεδιότα V 6 μήτε] „fort-
 leg. μήτε θεοὺς μήτε ἀνθρώπους φοβεῖσθαι“ Re simplicius vide-
 tur cum eodem Anim pro μήτε scribere μηδὲν vel τε pro δὲ |
 τε UI | ἐν τῇ βασιλείᾳ Fabr βασιλεῖ Mo 9 ἐμπεποίηκεν C
 sed ἐμ inser f et A² πεποίηκε V 10 ἂν ἐβόησεν Mo
 14 ἡμᾶς I sed ἡ in ras m² | δ' Re 15 τὴν in marg inser I²
 om Fabr 18 φασὶν Fabr | διατοῦτο PIMoBM 19 χεῖ
 UIBM | λοιπῶν I sed λο in ras m² 20 οὐδ' om Fabr
 21 παροينوῦντες Fabr (et Vat. 941)

32. Ἀλλὰ φαῦλοί τινες ἦσαν, ἄποροι καὶ
κακοῦργοι καὶ βαλλαντιοτόμοι. δευτέραν ἀνάγκην
εἶρηκας τοῦ δεῖν αὐτοὺς διεσπᾶσθαι, εἰ τὰ μὲν ἀδική-
ματα μεγάλα καὶ δεινὰ καὶ περιφανῆ, παραλήτεις | R 497
δὲ οὐδαμόθεν. 5

33. Ξένοι, φησὶν, ἦσαν οἱ θέοντες. οὐκοῦν οἱ
μὲν οἷς ἔλεγον ἡδίκουν, ἡμεῖς δὲ οἷς ἐπετρέπομεν.
ἴσον δὲ γίνεται τῷ δρᾶν τὸ παρὸν κωλύσαι μὴ βου-
ληθῆναι, καὶ δι' ὧν τις οὐκ ὀργιζόμενος τοῖς ἡδίκηκόσι
φαίνεται, τῆς ἀδικίας ἐπαινέτης γίνεται. 34. ἄν- 10
θρωπε, Φοῖνιξ εἴ καὶ πόλις ἔστι σοι; μάλιστα
μὲν κἀκεῖ σωφρόνει, εἰ δὲ οὐ δύνασαι, μὴ παύ-
σαιο νοσῶν οἴκοι καὶ τὴν ἀσέλγειαν ὀνομάζων
έορτήν. ἡμεῖς δὲ οὐκ ἴσμεν τοιαῦτα οὔτε ἄδειν
οὔτε ἀκούειν. ἀλλ' ἐπιθυμεῖς παρ' ἡμῖν κορ- 15
δακίσειν; ἀπόθνησκε καὶ μὴ τὰ σαντοῦ κακὰ τῷ
κοινῷ τῆς πόλεως προστίθει.

35. Τί ἐροῦμεν; ἢ τί φῆσαιμεν ἄν, διότι τούτων
οὐδὲν πεποιήκαμεν; ἐρεῖ τις, ἐδείσαμεν, φησί, μὴ τὰ
δοκοῦντα νόμοις ἱεροῖς γίγνεσθαι κωλύοντες 20

8 Thuc. I 69, 2. cf. III 422, 9 R

1 καὶ ante ἄποροι inser I⁸ ἄποροι Mo sed ei supra o
m² 2 καὶ om Fabr | βαλλαντιοτόμοι scripsi e CAPV βαλλαν-
τιοτόμοι reliqui libri edd 3 εἰ καὶ Mo 5 δὲ οὐδεμία
οὐδαμόθεν con Re 6 φασὶν Fabr 7 num ἔθρον? | ἐπι-
τρέπομεν Mo 8 γίνεται I sed γ secundum inser m² | num
κωλύσαι, ut IM? cf. I 272, 5 8 οὐ Fabr 10 γίνεται UIMO
11 Φοῖνιξ scripsi e VBP³ φοῖνιξ reliqui libri edd cf. t. I
122, 17; 127, 19 12 δ' Re | παύσαι Mo παῦσαι B Fabr
13 ἀσέλγειαν I sed λγ in ras m³ ἀσέβειαν MoBM 14 ἔωμεν
Fabr | ἄδειν λέγειν V 15 παρ' ἡμῖν inser I³ 16 τὰ
σαντοῦ τοσαῦτα Mo 18 τί ἐροῦμεν om B | φήσομεν Fabr |
ὅτι V 19 ἐρεῖ τις om I in ras 4 vel 5 litt τίς ABM
20 γίνεσθαι VMo

εἰς αἰτίαν τοῦ τὰς ἑορτὰς ἀναιρεῖν ἐμπέσωμεν.
 R 498 ἔδει γὰρ ἡμᾶς πεισθῆναι ταῦτα | ἑορτὴν εἶναι, κῶ-
 μων οὕτω τολμηρὸν ἐπὶ τὴν θειοτάτην χωροῦντα κε-
 φαλήν. 36. ἀναμεμίχθαι σκώμματά τινά τισιν ἑορταῖς
 5 ὁμολογῶ, ἀλλὰ πρῶτον μὲν κοῦφα καὶ φορητὰ καὶ οὐκ
 ἀπὸ γλώττης ἀναπεπταμένης, οὐ γὰρ εἰς ὁμοίους,
 ἀπορριπτούμενα, καὶ ταύτῃ τὴν τραχύτητα λεαίνοντα.
 εἰ δὲ ἐξῆν τοῖς ἑμοῖς δούλοις τὰξ ἀνθρώπων ὀνειδῆ
 συμφορήσασι τὴν ἑορτὴν προστησαμένοις ἀνέδην ἐμὲ
 10 λοιδορεῖν, ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἀπεδεξάμην τοὺς ταύτῃ τῇ
 θεραπείᾳ χαίροντας θεούς.

37. Ἦν μὲν οὖν φροντιζόντων πόλεως ἀνθρώπων
 πάλαι ταῦτα ἐκκόψαι καὶ μηδὲ τὸν ὑπτιον Κωνσταν-
 τιον περιδεῖν ὑβριζόμενον, λογιζομένους, ὥς βασιλέως
 15 ἀπλῶς καὶν ἢ γνώμη μετέχῃ ῥαθυμίας, ἢ γε τύχῃ τιμῆς
 R 499 ἀξία. εἰ δ' ἦν οὐδὲν ἀπεικὸς μετὰ τῶν ἄλλων | καὶ
 τοῦτο ἀμεληθῆναι, παρειληφότες γε τὴν ἀρχὴν τοῦ
 πάντας ἐν ἅπασιν τῆς γῆς μέρεσι παρελθόντος οὐδὲν
 ἐχρῆν τῶν κόσμον ἀπαιτούντων ὀλιγωρεῖσθαι, ἀλλὰ

6 Plat. Phaedr. p. 240 E

1 ἐκπέσωμεν *Mo* 2 ἡμᾶς *C* sed *v* in ras *f* | εἶναι; *Re*
 3 θειότητα *Mo* 4 κεφαλήν; *edd* | ἀναμεμίχθαι cf. ad p. 28, 19
 6 γλώττης ἀναπεπταμένης *cit*at *Plan* fol. 104^v addens καὶ οὐ
 συνεσταλμένης 7 ἀπορριπτούμεθα *Mo* | ταύτην *Mo* 8 δ'
Re 9 ἀνείδην *I* ἀναίδην *UB* om *Fabr* 10 ἐγὼ μὲν | ἔγωγ'
 οὖν *Fabr* | ἂν om *B* 12 verbis ἦν μὲν οὖν φροντιζόντων
desinit *cod. Barocc.* 219 fol. 39^v et *Fabr*, incipit *Becchett*
 14 λογιζομένων (*Ath.* et) con*i* *Bec* 15 μετέχει *P**Mo* | ῥαθυμία
Bec 16 δ' ἦν *scripsi* e *V* (et *Vat.* 82) cum *Sinteni* δ' οὖν
reliqui libri, nisi quod οὖν in *A* *erasum*, et *edd* | οὐδὲν ἀπεικὸς]
 εἰκὸς *V* (et *Vat.* 82) γὰρ inter οὐδὲν et ἀπεικὸς inser *I*² | ὅλων
Mo 17 γε μὴν τὴν in ras *B* 18 τοῖς *CAP**Mo* *Re* | γῆς
 om *Mo* 19 ὀλιγωρεῖσθαι *UI*

μάλιστα μὲν οὐπω προσιόντος τοῦ καιροῦ φόβῳ προ-
 ανελεῖν τὰς ὕβρεις, τούτου δὲ διαφυγόντος τὴν γνώ-
 μην ὑπ' αὐτῆς κινηθῆναι τῆς ἀσελγείας. 38. ὅλως δὲ
 λαμπρὰν ἔδει τῶν τρόπων γενέσθαι τὴν μετὰστασιν,
 καὶ τὴν πόλιν ἀμείνω μεταλαβεῖν ἀρμονίαν, ὥσπερ 5
 τινὰ κιθάραν εἰς ἄκρου κιθαρωδοῦ χεῖρας ἐλθοῦσαν,
 ταύτην δὲ τὴν ἀρμονίαν διὰ πάντων μὲν τῶν κοινῶν,
 διὰ πάντων δὲ τῶν ἰδίων τετάσθαι καὶ ψυχῶν καὶ
 διαίτης καὶ ἀνδρῶν καὶ παίδων καὶ γυναικῶν.

39. Ἄλλ' ὅτι μὲν ἐκ τῆς ἡμετέρας μοῖρας συνέστη 10
 τε τὴν ἀρχὴν τὸ μῖσος καὶ προῖον ἠϋξήθη, δεδήλωται·
 συγχωρῶ δέ, εἰ δοκεῖ, τύχης εἶναι τὸ ἔργον οὐ τὰ
 δίκαια ποιούσης. τί οὖν; ἐάσομεν, ὥσπερ κακοὶ ναῦ-
 ται, κρατηθῆναι τὴν ναῦν ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἢ τινα
 πρόνοιαν ἀντιστήσομεν τῷ κλύδωνι; ἔμοι μὲν τοῦτο 15
 δοκεῖ καὶ τοῦτο βούλημα | τοῦ παρόντος λόγου κα- R 500
 μνούση βοηθῆσαι τῇ πόλει, καὶ πάνθ' ὅσα ἐπετίμησα,
 πρὸς μίαν ταύτην τείνει σπουδὴν.

40. Τίνα δὴ τὰ φάρμακα; φανῶμεν ὥς ἀληθῶς
 ἀλγοῦντες, φανῶμεν ὥς ἀληθῶς πενθοῦντες. ἀπολογη- 20
 σόμεθα λύπῃ καὶ σωφροσύνῃ. καὶ γὰρ τοῦτο ἔν ἐστι

1 κακοῦ V | προ ανελεῖν cum ras 1 litt U 3 ἐπ' Bec
 4 γενέσθαι τῶν τρόπων V 5 καταλαβεῖν Bec 7 δέ] μὲν
 Mo | ^{γεν}κοινῶν M ἀρετῶν Mo 8 διὰ — ἰδίων om Mo
 8 ἰδίων scripsi e VI sed in hoc ἰδί in ras, B, ut coniecit Re
 εἰδῶν reliqui libri sed ἰδίων in P suprascr m², edd | τετά-
 χθαι Mo 11 τε om B | προῖον C sed ω supra o f
 13 ἐάσομεν P sed ε in ras m², spir. len. m³ ras 2 litt ante
 ασομεν U δράσομεν reliqui libri (et Bec), quod corr Re | ἐάσο-
 μεν post ναῦται inser I² 14 τίνα in τινὰ corr M²
 20 πενθοῦντες I | φανῶμεν ὥς ἀληθῶς inser I² | ἀλγοῦντες I
 ἀπολογησόμεθα Mo et Bec 21 λύπῃ I sed η in ras 3 litt
 λύπη τε U

τῶν ἐγκλημάτων, ὥς φρόνημα μείζον ἀσκοῦμεν τοῦ
 δέοντος καὶ φοβεῖν οὐδὲν δύναται τὴν πόλιν. μὴ μοι
 νομιζέτω τὴν αὐτοῦ κατήφειαν Ἀργύριος εἰς ἀπολογία
 ἀρκεῖν, ἀλλ' εἰς ἀχθηδὸνα κοινὴν σχηματίζωμεν τὸ ἄστυ
 5 καὶ μιμησάσθω πένθος οἰκίας ὅλη <ῆ> πόλις. 41. κλεί-
 σωμεν βραχὺν χρόνον τὸ θέατρον καὶ δεηθῶμεν τῶν
 ὀρχηστῶν τουτωνὶ καὶ μίμων μεταδοῦναι [καὶ] τοῖς
 ἀστυγέτοσι τῶν παρ' αὐτῶν ἀγαθῶν, ἡμῖν δὲ ἐπιτρέ-
 ψαι τὸ θέρος ἄνευ τέρψεως διαγαγεῖν. τὰς τῶν ἱπ-
 10 πων ἀμίλλας εἰς ἐλάττους συστείλωμεν ἄθλους, ἔξ
 ἀντὶ τῶν ἐκκαίδεκα τάξαντες. τὸ πολὺ καὶ μάταιον
 τοῦτο φῶς καὶ τρυφήν ἄχρηστον δεικνύον τὸ πρὸ τῶν
 βαλανείων κρεμᾶμενον εἰς πολλοστὸν τοῦ νῦν ὄντος
 καταστήσωμεν. δικάσωμεν ἡμῖν αὐτοῖς, ἵνα μὴ βασι-
 15 λεὺς ἡμῖν. ὑπόσχωμεν ἐκόντες τιμωρίαν, ἵνα μὴ μείζω
 πάθωμεν ἄκοντες. οἰκεία ψήφῳ τὴν ἐκείνου κωλύσωμεν.
 42. κἂν οἱ τῶν θεάτρων ἐξηρητημένοι χαλεπαίνωσι,
 πείθωμεν αὐτοὺς ἐπιγινῶναι τὸν καιρὸν, οὐ προσεχόν-
 των δὲ μηδεὶς ἔστω λόγος. δεινὸν γάρ, εἰ τούτοις
 20 κατὰ τῆς κοινῆς σωτηρίας χαριούμεθα καὶ τὸ μὴ λυ-
 πῆσαι τοὺς ὁμολογοῦντας ἄνευ τῶν ἐπὶ σκηνῆς μὴ

3 αὐτοῦ VIMoBM αὐτοῦ U | ἀργύριος ex ἀργυρίοις corr
 P² ἀργύριον Bec 5 ἡ inserui auctore Re 7 καὶ om
 B cancellavi 8 αὐτῶν scripsi e CA sed in hoc ' in ' corr
 m², P αὐτοῖς V αὐτῶν reliqui libri | δ' PUIB et supra
 δὲ C^r, e δὲ corr m. rec. A, Re | ἐπιτρέψαι I sed ἐπι in ras m²
 τρέψαι C sed ἐπι suprascr. f, A sed in ἐπιτρέψαι corr m. rec.,
 V sed ἐπιτρέψαι in marg rubr., Mo Bec 10 ἀμίλλας C sed λ
 alterum inser p 11 τῶν] τοῦ Mo | ἐκκαίδεκα I sed ἐκ in ras
 m² | καὶ τὸ B 12 δεικνύων Mo cf. ad I 166, 13 13 βαλα-
 νείων I sed λαν in ras m³ βασιλείων CA sed in hoc in marg
 γο βαλανείων, VMoB Bec βασιλείων M βα εἰων cum ras 3
 litt U 18 πείθωμεν U 19 λόγων Mo

δύνασθαι ξῆν ἔμπροσθεν τοῦ λῦσαι τὴν βασιλέως ὀργὴν θησόμεθα. 43. εἰ γὰρ δὴ δεδοίκαμεν στάσιν, καὶ τοῦτ' ἐγκალεῖ | τῇ βουλῇ βασιλεύς, εἰ οὕτω κακῶς R 501 τῆς πόλεως προὔστικμεν, ὥστ' ἀνάγκην εἶναι τοὺς ἀμεινους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθεῖν καὶ τοῖς ὄχλοις ἐκπορί- 5 ξειν ἡδονὰς ἢ εὐθὺς ἀπολωλέναι. ἀλλὰ μὴν ἄγαν παμπόλλους εἶναι νομίζομεν τοὺς ἐν λιμῷ ζητοῦντας ὀρχήσεις. ἀλλ' ἀνθρώπων ἐκ τοῦ κυβεύειν εὐπορούντων κομιδῇ τινων εὐαριθμήτων καὶ τούτων ξένων, ἐφ' οὓς ἔχομεν τὸν τῆς ξενηλασίας νόμον, ἣν θρασύν- 10 νωνται. 44. οἶμαι μὲν οὖν εἴξειν ἅπαντας τοῖς ὑμῖν δοκοῦσιν, ἂν δ' ἄρα τις καὶ γένηται θόρυβος, σῶσει τοῦτο τὴν πόλιν τὸ φοβερόν. ὥς πολλοῦ γε ἄξιον ἀκοῦσαι βασιλέα τῶν ἐνθένδε ἀναβαινόντων, ὅτι Ἀντιοχέων οἱ μὲν τὰ κοινὰ πράττοντες μεταρρουθμίζουσιν 15 εἰς καρτερίαν τὴν πόλιν, ὁ δὲ ἄντιτείνει καὶ οἶεται δεῖν ἢ τρυφᾶν ἢ στασιάζειν.

45 Ὁ δ' οὐ χρηστὸν οἰωνὸν ταῦτα εἶναι νομίζων, εἰ μὲν ἀπόντος φόβου παντὸς φανεροῦ τὴν μεταβολὴν εἰσηγούμην, ἴσως ἂν ὀρθῶς εὐλαβεῖτο, θυμοῦ δὲ ξέον- 20 τος τηλικούτου καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ προσδοκωμένων, ἣν αὐτοὶ τῶν ἡδονῶν τι περικόψωμεν, τάχ' ἂν ἐμπλήσai-

9 t. I 312, 9

22 Dem. Phil. III § 54 p. 124, 26

2 εἰ] οὐ Mo Re locum lacuna corruptum statuit Gasda
5 ὅλοις U 6 μὴ cum ras 1 litt PIM 7 in νομίζομεν o secundum in ω corr P⁴I² 8 τοῦτ' ἔστιν post ἀνθρώπων excidisse coni Re | εὐπορούντων inser I³ 11 ἡμῖν M 12 γενήσεται Mo 14 ἀποβαινόντων CA, sed γε ἀναβαινόντων in marg C^f, . να . supra po manu primae aequali A 18 Ὁ δ' om Bec 19 τινὸς φοβεροῦ Mo 20 ἡύλαβεῖτο V 21 τῶν] πάντων? | ἦν μὲν αὐτοὶ τί τῶν ἡδονῶν περικόψωμεν B ἦν μὴ αὐτοὶ τῶν ἡδονῶν περικόψωμεν Mo 22 ἐμπλήσωμεν Mo ἐκπλήξαιμεν BM

μεν τὸν ἐλαύνοντα δαίμονα τὰ ἡμέτερα. οὐκ οὖν εὖ
 φερομένην ἐμβαλοῦμεν εἰς κακόν τι τὴν πόλιν, ἀλλὰ
 σειομένην στήσομεν. 46. σταλή δ' ἂν, ὃ ἄνδρες πο-
 λῖται, βεβαίως, εἰ, ὃ τῶν μὲν εἰρημένων ἐστὶ μεῖζον,
 5 ἐνίοις δὲ πρόσαντες, τοῖς πλειοσι δὲ κατὰ νοῦν, νικη-
 R 502 σιέ | τε καὶ θαυμασθείη. εὖ γὰρ εἰδέναι χρὴ
 τοῦθ', ὥς οὔτε πρηγεῖς ἐπὶ γῆς ἐρριμμένοι οὔτε κλα-
 δίοις ἐλαιῶν αἰτοῦντες, οὐ στεφανοῦντες, οὐ βοῶντες,
 οὐ πρεσβεύοντες, οὐ ῥήτορα δεινότατον πέμποντες
 10 σβέσετε τὴν ὀργήν, ἣν μὴ πανσάμενοι τῶν ὕθλων τού-
 των δῶτε τῷ Διὶ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τὴν πόλιν,
 περὶ ᾧ ὑμᾶς πολὺν πρὸ τοῦ βασιλέως Ἡσίοδος διδά-
 σκει καὶ Ὅμηρος εὐθύς ἐκ παίδων. 47. ὑμεῖς δὲ τῷ
 πεπαιδεῦσθαι μὲν ἀξιοῦτε τιμᾶσθαι καὶ παίδευσιν κα-
 15 λείτε τὰ ἔπη, περὶ δὲ τῶν μεγίστων ἐτέροις χρησθε
 διδασκάλοις καὶ ᾧ κεκλειμένων ἔδει στένειν, ἀνεωρ-
 μένα φεύγετε. εἴθ' ὅταν Πλάτωνος καὶ Πυθαγόρου
 μνησθῇ τις, τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν τα-
 μίαν καὶ τὸν μάγειρον καὶ τὸ πάλοι ταῦτα πεπεῖσθαι
 20 προτείνεσθε καὶ οὐκ αἰσχύνεσθε ταῦτα αἰσχυνόμενοι,
 ἀλλ' οἷς ἔδει νομοθετεῖν, τούτων ἐφόλκια γίνεσθε

8 ἐλαιῶν ἐπὶ τῶν δένδρων, ἐλαῶν δὲ ἐπὶ τῶν ἐξ αὐτῶν
 καρπῶν V cf. Thom. M. p. 120, 11

1 ante εὖ ras 2 litt I 5 δὲ (prius)] τε Mo 7 ὥστ'
 Mo 7 οὔτε — 8 αἰτοῦντες citavit Plan fol. 104^v 7 κλά-
 δοις Bec 8 ἐλαιῶν ex ἔλεον corr I² 10 εἰ Mo 12 πρὸ
 τοῦ βασιλέως πολὺν Mo | Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος διδάσκει Bec
 13 τὸ Mo 15 χρησθαι B et in χρησθε corr MP³ 16 κε-
 κλεισμένων C sed σ inser p, A sed σ inser m², P sed σ erasum,
 UVI sed in hoc σ erasum, BM Bec 18 τὸν ταμίαν coni Re,
 fortasse recte 21 γίνεσθε UMo

καὶ μεγάλην ἀνάγκην ἡγεῖσθε τοῦ κακῶς διὰ τέλους
φρονεῖν τὸ πάλαι φρονεῖν κακῶς, ὥσπερ ἂν εἴ τις τὴν
ῥῶραν ἐν τῇ νεότητι πεπρακὼς καὶ διὰ τῶν ἄλλων ἡλι-
κιῶν φυλάττοι τὴν νόσον.

4

48. Καὶ τί δεῖ μακρολογεῖν; | νῦν γὰρ ὑμῖν R 503
αἴρεσις ἢ μισουμένοις διατελεῖν ἢ διπλῇ κερδᾶναι τό-
τε τοῦ κρατοῦντος κτησαμένοις εὐμενὲς καὶ γνοῦσι
τοὺς ὄντως τὸν οὐρανὸν ἔχοντας. μόνοι γὰρ ὑμεῖς
ἐν οἷς χαριεῖσθε κερδανεῖτε καὶ σχῆμα διδόντων ἔχον-
τες ἔργῳ τῶν λαμβανόντων ἔσεσθε. 49. ἀλλ' οὐδεὶς 10
ὑμᾶς μεταστήσει λόγος, οἶδα, καὶ διὰ τοῦτο συνέτεμον,
ἵνα μὴ τηνάλλως μηκύνοιμι. ἀλλ' ὅπως, ἡνίκα ἂν
ἐγγὺς ἦ τὰ δεινὰ καὶ βασιλεὺς μετὰ Πέρσας ὡς πο-
λεμίαν μεταχειρίζεται τὴν πόλιν, μή μοι περιστάντες
ὀδύρησθε φάσκοντες καιρὸν ἦκειν τῶν λόγων. ὧν γὰρ 15
αὐτοὶ καταφρονεῖτε, πῶς ἂν τούτους ἀξιολήτε παρ'
ἐκείνῳ δύνασθαι;

50. Πρὸς δὲ τοὺς ἀδικεῖσθαι νομίζοντας, εἰ τῶν
τε ἄλλων αἰτιῶν οὐ μετέχοντες καὶ θεοῖς θύοντες
μετὰ τῶν ἀσεβούντων τε καὶ τᾶλλα ὑπαιτίων ζημιω- 20
θεῖεν, ἑμαυτοῦ μὲν οὐκ ἐρῶ λόγον, τὸν ἐκείνου δὲ
πρὸς ἐμέ. καὶ γὰρ αὐτὸς διήρουν ὑμᾶς ἀπολογούμενος

1 διατέλους V 4 φυλάττει I φυλάττει U sed e e parte
et i eras 5 ἡμῖν Mo 6 μισουμένοις scripsi μισουμένους libri
Re μισούμενοι Bec 11 διατοῦτο VIMoM 12 τηνάλλως IMo
| ἂν inserui e V et P in quo ἡνίκα in ἡνίκ' ἂν corr m³ om
reliqui libri edd 14 με UI sed in hoc e in ras m²
15 ὀδύρεσθε UIMo ὀδυρεῖσθε Cobet Mnem. X 194 16 κατα-
φρονεῖτε V καταφρονοῖτε reliqui libri sed οἷη in ras P², edd
| αὐτοὺς Mo 19 καὶ θεοῖς θύοντες om B 20 ὑπαιτίων
scripsi auctoribus Re et Cobeto Mnem. X 196 ποιοῦντων P
sed ποιοῦν in ras m² et circumflexus supra των eras των prae-
via rasura 4 litt U ὑπ' αὐτῶν reliqui libri sed ποιοῦντων
antepos. I², edd 22 ἀπολογουμένη Mo

πρὸς αὐτόν, τῷ δὲ ἐν ἔπος ἤρκει τοῦ τὴν δάφνην
 παρὰ τῶν Μουσῶν λαβόντος. διδοὺς γὰρ εἶναί τινας
 οὐ πονηροὺς οὐκ εἶα θαυμάζειν, εἰ μετὰ τῶν κακῶν
 ἀπολοῦνται. πολλάκι γάρ φησι καὶ σύμπασα πό-
 5 λεις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα. 51. κἀνταῦθα οὐκ ἐνῆν
 R 504 ἀναισχυντεῖν οὕτω πάλαι τοῦ πράγματος | ἔχοντος.
 τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅπως μὲν ἀνηλώθη τῷ λοιμῷ τῶν
 Ἀχαιῶν ὁ στρατὸς διὰ τὴν Ἀγαμέμνονος ἀμαρτίαν, οἷα
 δὲ ἔπαθον ἀποπλέοντες οἵκαδε διὰ τὴν Αἴαντος ἀδι-
 10 κίαν; οὐκ Ἀθηναῖοι μὲν τῆς Περικλέους εἰς τοὺς Με-
 γαρέας ὕβρεως ἔτισαν κοινῇ τὴν δίκην, Θηβαῖοι δ'
 ἐνόσουν Οἰδίπου κτείναντος Λαίον καὶ ταῦτα ὃν ἔσφατ-
 τεν οὐκ εἰδότος; τοῦτον οὖν ὀρώων παρὰ τοῖς κρείτ-
 τοσι κεκρατηκότα τὸν νόμον φυλοκρινήσει καθήμενος
 15 ἀπὸ τῶν φαύλων ὄντων πολὺ πλειόνων τοὺς χρηστούς;
 βουλομένη μὲν ἄν, πιστεύειν δὲ οὐκ ἔχω.

52. Ἔως οὖν ἔτι διαβαίνει ποταμοὺς καὶ βλέπει
 πρὸς τὴν τῶν Περσῶν δυναστείαν καὶ σκοπεῖ περὶ

1 Hes. theog. 30

4 Hes. op. 240. cf. p 99, 6

9 Ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναφὶ τὴν Κασάνδραν
 ἔφθειρεν, ὅθεν Ἀθηνᾶ ὀργισθεῖσα κοινῇ τοὺς Ἕλληνας ἐτιμω-
 ρήσατο πνεύμασιν ἀτόποις ἐκδοῦσα τοὺς πλείοντας οἵκαδε
 P²I²B²

1 τῷ] τα Mo 4 πολλάκι scripsi cum Cobeto l. l. πολλάκις
 libri edd | ξύμπασα P sed ξ in ras m² 6 οὕτω inser I²
 10 Μεγαρέας scripsi coll. Arist. Pac. 606 sq. Diod. Sic. XII 40.
 Plut. Per. 31, 1. Max. Plan. Rhet. gr. V 375 n. 57 ἥρωας libri edd
 13 ἰδὼν supra ὀρώων I² 14 φυλοκρινήσει B sed 1 alte-
 rum eras, M φιλοκρινήσει Mo φιλοκρινήση U 15 πολὺ
 om B 16 πιστεύειν C sed ν eras

τῆς εἰσβολῆς καὶ ποῦ καὶ πότε καὶ πῶς ἐπλῖθοιτο τοῖς
πολεμίοις, ποιήσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς καλοὺς ἀγαθοὺς
καὶ καθάπερ οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τῆς πολλῆς τρυφῆς
ἀπαλλαγέντες εἰς τὸ μέτριον μετέστησαν, οὕτω καὶ
ἡμεῖς ἀλλήλους παρακαλέσαντες τὴν μὲν νῦν οὖσαν 5
περὶ τῆς πόλεως δόξαν ἐκβάλλωμεν, φανῶμεν δὲ ἄξιοι
βασιλεῖ τῆς προτέρας ἐλπίδος. 53. ἐκείνος ᾤετο μάλιστα
ταύτην ἑαυτῷ συγχορεύειν καὶ τὰς ἄλλας ἀποκρύψειν
εὐνοίᾳ καὶ τῆς πατρίδος αὐτῆς οἰκειοτέραν ἔσεσθαι κάλ-
λος αὐτῇ καὶ προσθήκας ἑτέρας ἐτοιμάζων ἐπορεύετο. 10
νῦν δὲ μισεῖ καὶ μισεῖσθαι πέπεισται ὁ Ἀπόλλωνος φίλος
ὑπὸ τῶν Ἀπόλλωνος τροφίμων καὶ φησιν ἐν Ταρσοῖς τῆς
Κιλικίας χειμάσειν. 54. | ἡμεῖς δὲ εἰ τοῦτο γένοιτο, R 505
βιωσόμεθα; εἰπέ μοι, ποίαις ψυχαῖς; τί λέγοντες; πῶς
ἀλλήλους ὀρῶντες; πῶς τοὺς εἰσαφικνουμένους; Ἀντι- 15
οχείας οὔσης, Ἥλιε, καὶ σωζομένης ἐν Ταρσοῖς βασι-
λεύς; καὶ πέμψομεν πρέσβεις εἰς Κιλικίαν οἱ δεχόμενοι
τοὺς ἐκείθεν; καὶ Κύδνος εὐτυχέστερος Ὀρόντου τοῦ
ποταμοῦ; 55. καὶ ἡ αἰτία δι' ἣν ταῦτα οὕτω πέπρα-
κται, χαλεπωτέρα πτώματος. οὐκ ἦνεγκαν ἄρχοντα 20
ἀγαθὸν οἱ τῶν μὴ τοιούτων γενεὰν ἐνεγκόντες ὅλην,
οὐκ ἦνεγκαν ἐν βασιλεῖ φιλοσοφίαν οἰκοῦσαν, ἀπεσελ-
σαντο τὴν ἀρχήν. εἴτ' οὐ πᾶς ὑμῖν ἀπὸ τῶνδε τῶν
χρόνων πολέμιος βασιλεύς; οὐ διαδέχονται μετὰ τοῦ

1 ἐπίθαιτο P sed ei ex oi corr et post i ras 1 litt, I sed
ε secundum in ras m⁸ ἐπίθεται V quod probat Gasda
3 καὶ om M, inser in marg I³ | ὑμέτεροι V 6 ἐκβάλλωμεν
UI ἐμβάλλωμεν Bec 8 συγχορεύειν Re συγχορεύειν libri Bec
9 αὐτῆς scripsi αὐτὴν libri edd 13 δ' Re | τοῦ C sed το add f
16 οὔσης καὶ σωζομένης ἦλιε Mο σωζομένης A 18 Ὀρόν-
του UVIBM | τοῦ om VIBM | τοῦ ποταμοῦ del Cobec Mnem.
X 196. N. S. V 130 (Coll. 110), at cf. I 506, 6 19 οὕτω ταῦτα
B | οὕτω inser I² 22 σοφίαν V 23 ἡμῖν V Mο B M

σκήπτρου τὸ μῖσος; οὐ φεύξονται τὴν ἀκόλαστον; οὐ
 συνεπιθήσονται τοῖς καιροῖς; οὐ τοῖς ἀεὶ τὴν πόλιν
 ἔχουσι τὴν νῦν ἀγνωμοσύνην προσοίσουσι; καλῆς γε
 προνοίας τοὺς υἱεῖς κληρονόμους καταλείψετε· ἄνδρες,
 5 δέισατε τὸν κρημνόν. 56. τοιοῦτον ἐχθρὸν ἐγὼ καὶ
 ἰδιώτην ἔδεισα. οὐκ ἔστι τοῦ Τυανέως πόρρω κατὰ
 τὸν βίον, ὃς δυοῖν φήμασιν ἔστιξε τὴν ἡμετέραν. εἴτ'
 οὐ νήσομεν; οὐχ ὅλον τὸ συμβησόμενον ὀψόμεθα ταῖς
 R 506 ψυχαῖς; οὐκ ἐπὶ | τὰ ἱερὰ δραμούμεθα; οὐ τοὺς
 10 μὲν πείσομεν, τοὺς δὲ ἔλξομεν; οὐ παρὰ τοὺς βωμοὺς
 ταῖς ἱκετείαις χρησόμεθα χαίρειν ἀφέντες ἵπποδρόμους·
 οὐκ ἀποστελοῦμεν φήμην ἐπ' αὐτὸν Χοάσπην Ἀντι-
 οχεῖς ἀπολελόγηνται λέγουσαν; οὐ δεξόμεθα τὴν
 ἐκεῖθεν βασιλεὺς διήλλακται λέγουσαν;
 15 57. Τούτων εἰ λέγοι τις βέλτιον, πρῶτος ὑπακού-
 σομαι. εἰ δ' ἐνθάδε σιγήσας οἴκοι με κακῶς ἔρει, θαν-
 μάσεταιί με τοῦ χειμῶνος ἅμα δάκρυσιν.

7 Philostr. Apoll. I 16. 17. VI 38

6 τοῦ Ἀπολλωνίου P² I²

3 προσοίσουσι Re προσοίσουσι libri sed σ primum eras B,
 Bec 4 καταλείψετε κληρονόμους U | καταλείψατε Mo | ὃ
 ἄνδρες πολῖται (vel Ἀντιοχεῖς)? 9 οὐ — 10 ἔλξομεν citavit
 Plan fol. 104^v 10 ἐλέγξομεν U sed ἐγ eras, I sed in ἔλξομεν
 corr m², BM Bec 13 et 14 λέγουσαν del Cobet Mnem. X 196.
 N. S. V 130 (Coll. 110) 15 λέγοι scripsi e VI λέγει reliqui
 libri edd | βελτίω V 17 δάκρυσιν CA Re
 Subscr. πρὸς ἀντιοχέας (τοὺς ἀντιοχεῖς P) περὶ τῆς τοῦ βα-
 σιλέως ὀργῆς API

XVII.

Oratio inscripta *μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ* quae non statim post nuntium necis Iuliani die 26 mensis Iunii anni 363 factae Antiochiam perlatum, sed duobus fere annis post¹⁾ composita vel saltem retractata est, postquam e seriniis rhetoris quibus aliquamdiu retenta est,²⁾ in publicum prodiit, aequae atque *Ἐπιτάφιος* qui successit,³⁾ multorum summam admirationem nacta est. Unde explicatur quod tantum abest ut 'corporis' finibus circumscripta manserit, ut non solum in complures orationum eclogas transierit modo cum *Προσφωνητικῷ* modo cum *Πρεσβευτικῷ* modo cum *Ἀντιοχικῷ* aliisque orationibus coniuncta, sed etiam cum reliquis monodiis vel cum Epitaphio unum effecerit corpusculum. Itaque etiamnum superstitem codicum numerus maximus est. Quos ordinem quem modo significavi secutus recensebo. Sunt autem paene sexaginta.

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 170. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 484, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 91. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

1) Ubi nuntium necis acceperit, scribendo et dicendo prorsus se abstinuisse affirmat ep. 1350. Verba autem p. 218, 14 *ἀναπνεύσατε, Κεῖλοι. χορεύσατε, Σκύθαι. παιανίσατε, Σαυρομάται. ὁ ζυγὸς ὑμῶν συντέτριπται καὶ οἱ ἀνήμεροι ἐλεύθεροι — τοῦτο σεισμοὶ γῆν πάσαν δονοῦντες* res annorum 364 et 365 respiciunt, de quibus confer quae ad orationem sequentem p. 223 praefatus sum.

2) Cf. ep. 286.

3) Cf. Clinton, *Fasti Romani* I 461.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 73. Vide t. I p. 20sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 109. Vide t. I p. 415sq.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 167^v. Vide t. I p. 41sq. et 69.

6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 71. Vide t. I p. 44sq. et 69.

7. Neapolitanus II E 18 (LIII) saec. XV fol. 94 incipit titulo et initio priva oratio verbis πα]θήματα τῆς πρὸς 214, 7. Vide t. I p. 47.

8. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 376. Vide t. I p. 48sq. et 69.

9. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 236^v. Vide t. I p. 53sq.

10. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 351. Vide t. I p. 59sq. et 69.

11. Wolfenbottelanus 511 saec. XV fol. 351. Vide t. I p. 64sq.

12. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 221. Vide t. I p. 216sq. Contuli.

13. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 66^v. Vide t. I p. 35sq. Contuli.

14. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 95. Vide t. I p. 39sq. et 69.

15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 108. Vide t. I p. 209sq. et 236.

16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 65. Vide t. I p. 211sq. et 236.

17. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 72^v. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

18. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 43. Vide t. I p. 213sq. Contuli.

19. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 102^v. Vide t. I p. 24sq. Contuli.

20. Laurentianus XXXII 13 (= La) saec. XIV fol. 1. Vide t. I p. 227sq. et 236. Contuli.

21. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 164^v. Vide t. I p. 228 sq. et 236.
22. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 120^v. Vide t. I p. 234.
23. Parisinus gr. 1000 saec. XV fol. 176. Vide t. I p. 280 sq.
24. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 114. Vide t. I p. 334 sq.
25. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 411. Vide t. I p. 363 sq.
26. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 103^v. Vide t. I p. 220 sq. Contuli.
27. Marcianus gr. 438 saec. XV fol. 2^v. Vide t. I p. 419 sq.
28. Matritensis N—78 saec. XV fol. 1. Vide t. I p. 420 sq. Inspexi.
29. Mutinensis gr. 236 saec. XV fol. 196. Vide t. I p. 421 sq.
30. Vaticanus gr. 1152 saec. XVII fol. 147. Vide t. I p. 422.
31. Monacensis gr. 495 saec. XV fol. 1. Vide t. I p. 422.
32. Vaticanus gr. 1898 saec. XVI fol. 215. Vide t. I p. 423 sq.
33. Parisinus Coislinianus 180 saec. XV/XVI fol. 42. Vide supra p. 54.
34. Matritensis N—98 saec. XV fol. 99. Vide supra p. 54 sq. Inspexi.
35. Athous Dionysii 342 saec. XV fol. 105. Vide supra p. 117 sq.
36. Athous conventus Batopaedii 367 chartaceus 99 formae quartae saeculo XIV exeunte vel XV ineunte scriptus continet
- fol. 1 *μονωδία εἰς ἰουλιανὸν*
 6 *ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα ἰουλιανόν*
 51 *ὑπὲρ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ*
 57 [*πρὸς Ἑλλέβιχον*]

64 [βασιλικὸς εἰς Κώνσταντα καὶ Κωνσταντίον]. Desinit folio 81 verbis μεμνημένον τι παραλιπεῖν (III 305, 22 R).

Sequuntur orationes Dionis Chrysostomi et inde a folio 113 usque ad 153 declamationes Libanii:

δύσκολος ὦλισθεν

δύσκολος γήμας λάλον γυναιῖκα

παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς

πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ τῆς ἐλένης ὀδυσσεύς νόμος ἐν λακεδαίμονι τὸν εἴσω τριάκοντα ἔτων;

deinde fol. 153 ἰωάννου διακόνου τοῦ εὐγενικοῦ μονωδία ἐπὶ τῇ τῆς Θεσσαλονίκης ἀλώσει

156 ἀριστείδου ῥήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν ἀχιλλέα ὥς ἐκ προσώπου τοῦ ὀδυσσεύς

162 [Ἀχιλλεύς ἀντιλογία πρὸς τὸν Ὀδυσσεύς πρεσβευτικόν]. Desinit codex folio 175, sed finis declamationis abreptus est.

Codicem quem exstare primum mentione a Pischono¹⁾ facta cognovi, mea gratia inspexit et descripsit anno 1879 Manuel Gedeon, anno 1884 ἐπιτάφιον et περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ orationes partim contulit partim transscripsit G. N. Bernardakis.

100 37. Cremonensis 12228 (L. 6. 33), 172 in indice Martinii²⁾ chartaceus formae octavae saeculo XV bene exaratus, olim Collegii Cremonensis Societatis Iesu (fol. 1) continet

fol. 1 ἀριστείδου μελέτη. λόγος ᾧ. ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν ἀχιλλέα. ὀδυσσεύς

9 λιβανίου: ἀντιλογία ἀχιλλεύς πρὸς ὀδυσσεά

27 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ τῆς ἐλένης. ὀδυσσεύς.

44^v ἀφαιρεθεῖς ἀχιλλεύς τῆς βρισηίδος

59^v μετὰ τροίας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτήν ὀρέσσης

72 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον

87 δύσκολος ὦλισθεν

92 δύσκολος γήμας

1) Die Mönchsrepublik des Berges Athos (Raumers Histor. Taschenbuch IV 1 p. 68).

2) Martini, Catal. di mss. greci nelle bibl. Ital. I 315sq.

100^v ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὢν ὑπὸ πατρὶ

108^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν

117 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως des. fol. 126,
cuius reliqua pars vacua est.

127 λιβανίου σοφιστοῦ κοιαιστόρος ἐπιστολαί, quarum
prima (α) ἀρισταινέτω· ἐπανήκων ἡμῖν (= ep. 334), ultima
(ρ) ἀνατολίω· οἷα τετόλμηται (= ep. 551) est.

186 τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα Ἰουλιανόν
des. fol. 239, cuius pagina aversa vacua est.

240 τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα
Ἰουλιανόν. Desinit folio 245 vocibus οὐκ ὄρνιν· τέλος.

Codex cum codice Athoo Iberon 193 (121) prorsus con-
sentit, nisi quod in hoc monodia deest.

Codicem anno 1870 examinavi; apographum epistulae
κη (= 1427) debeo Aemidii Martinii amicitiae.

38. Escorialensis Σ—I—14 (70 in catalogo Mil- 101
leri) chartaceus in folio saeculo XV a Michaelē Apostole
in insula Creta exaratus continet

fol. 1 λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαιστόρος, μελέται: πρε-
σβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης: ~ μενέλαος: ~

4^v πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης,
ὁδυσεύς:

15 ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλέα

20^v Λιβανίου (add. manu recentiore, Nicolai Turriani
scriptoris graeci bibliothecae Escorialensis, ut visum est
Carolo Graux, qui mea causa codicem anno 1876 inspexit)
πρὸς τὸν ὁδυσεύς ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία ἀχιλέως

32^v πρεσβεία πατρόκλου πρὸς ἀχιλλέα ἀξιοῦντος αὐτὸν
ἐξελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον

42 δύσκολος λάλον γήμας γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει

48 μετὰ τὴν τροίας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτῇ
ὀρέστης ἀπεκτονὸς τὴν μητέρα κρίνεται φόνου

56 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου τὸν ἑαυτοῦ πατέρα

67 ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὢν ὑπὸ πατρὶ ἀπεδήμησεν

72 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτῷ κάμνοντος

78 μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ αὐτοκράτορι

81^v μονωδία ἐπὶ νικομηδεία

84 μονωδία ἐπὶ τῷ πυρποληθέντι ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος.
In fine (fol. 85^v) scriptum est: *Μιχαῆλος Ἀποστόλιος ἐξέ-
γραψεν* (ἐ e συν corr.).

Folia 86 et 87 vacua sunt.

88 τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν.
Folium 115 vacuum est.

116 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum α' Θεμιστίω
φιλοσόφῳ· *Διανίω μήτηρ τέ ἐστι* (= ep. 379), ultima (ρξη')
φουρτουνατιανῷ· ἐξ ἡμισείας ἔχειν (= 564) (fol. 156^v).

Sequitur fol. 157 Ἰσοκράτους λόγος παραινετικός πρὸς
δημόνικον, cuius in fine (fol. 161^v) scriptum est: *Μιχα-
ῆλος Ἀποστόλης βυζάντιος μετὰ τὴν τῆς αὐτοῦ πατρίδος
ἄλωσιν πενία συζῶν, καὶ τόδε τὸ βιβλίον μισθῷ ἐν κρήτῃ
ἐξέγραψεν.*

102 39. Parisinus gr. 2961 chartaceus in folio saeculo
XV diligenter exaratus¹⁾, olim Nicolai Rodulphi cardin-
nalis,²⁾ continet

fol. 3 βιβλίον ῥητορικὸν· λιβάνιος σοφιστῆς· ἔχον τού-
του προγυμνάσματα· λόγους καὶ μελέτας (rubr.)

διήγημα: *Δηιάνειραν* κτλ.

ἕτερον διήγημα· ἀκούεις ἄνθος

ἕτερον διήγημα· ἔρως ἄπτεται

χρεῖα· χρεῖα· ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἐρωτηθεὶς

4^v ἄλλη χρεῖα· Διογένης μειράκιον ἰδὼν

5^v ἑτέρα χρεῖα· Ἰσοκράτης τῆς παιδείας

7^v ἐγκώμιον δικαιοσύνης

8 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως μειράκιον
ὥραϊον

11^v τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν des. fol. 13, cuius
reliqua pars vacua est

14 ἐγκώμιον δημοσθένους

1) In folio primo praeter πίνακα ἀκριβῆ legitur: N° 54
undecimae. et 2776. et N° 54 della 21 cassa; in folio tertio:
CCCLXIX et 447.

2) In indice graeco codicis Parisini gr. 3074 (= Mont-
faucon, Bibl. Manusc. II p. 772 e n. 56) inter libros oratorios
descriptus est ita: *λιβανίου μελέται τινὲς καὶ προγυμνάσματα.*

14^v μῦθοι· ὁ μῦθος· οἱ λύκοι
 ἕτερος μῦθος· σεμνὸς ἦν
 ἄλλος μῦθος· ἔδοξε τῷ διὰ

15 λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς
 ὑπὲρ ἐλένης, λόγος πρῶτος· μενέλαος

16^v τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ ἐλέ-
 νης λόγος δεύτερος· ὀδυσσεύς·

20^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ὀδυσσεύως ἐν λιταῖς πρεσβευτι-
 κόν· ἀντιλογία παρ' ἀχιλλέως· λόγος γ'ος

26 τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ λιβανίου μελέται· ~ Δύσκολος
 ἄλλον γήμας γυναῖκα

29 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν
 θαλλοῦ στέφανον

32^v ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην

35 παρὰσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς

36^v τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ νικομη-
 δεῖα, cui succedit in fol. 37^v brevis tractatus rhetoricus
 incipiens ἐν τοῖς τῶν ρητόρων λόγοις διατί προτέτακται τὸ
 προοίμιον τῶν ἄλλων· ἐπειδὴ σώματι ἔοικεν ὁ λόγος, τὸ δὲ
 προοίμιον κεφαλῇ, desinens γνώμην καὶ ἀγῶνας

38 μελέται· τῷ κατορθώσαντι πόλεμον, desinit fol. 43
 verbis οὐ χρώματα (= IV 538, 7 R). Reliqua pars folii
 vacua est.

43^v πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα· ὀδυσσεύς ὑπὲρ ἐλλήνων.
 ἀριστείδου ρήτορος

46 Ἀφαιρεθεῖς ἀχιλλεύς cum προθεωρίᾳ τῆς τοῦ πα-
 τρόκλου μελέτης

52 νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν

55^v τοῦ αὐτοῦ λιβανίου ἐπὶ τῷ παραβάτῃ καὶ
 δυσσεβεῖ λουλιανῷ μονωδία. Des. fol. 57^v cuius reli-
 qua pars vacua est.

58 λιβανίου σοφιστοῦ· πρὸς ἀνθύπατον μόντιον περὶ
 τοῦ δημοσθένους βίου, καὶ ἐκθέσεις τῶν ὑποθέσεων τῶν
 λόγῳ αὐτοῦ·

59 ὅτι τριῶν ὄντων τῶν μερῶν τῆς ρητορικῆς ὁ δημο-
 σθένης τὰ δύο ἐξήσκησεν

ὑπόθεσις τοῦ ἀ^{ου} λόγου τῶν ὀλυνθιακῶν: des. fol. 59^v, cuius reliqua pars aequae atque folium 60 vacua est.

61 Δημοσθένους ῥήτορος ἀθηναίου ὀλυνθιακῶν λόγος πρῶτος. Sequuntur usque ad finem (fol. 124) aliae orationes Demosthenis cum argumentis Libanii.

Codex, ut consensus in ordine, titulis, lectionibus, lacunis evincit, ex eodem fluxit exemplari quo Parisinus gr. 3014 (= 129), qui plura, sed non omnia quae hic continet.

Codicem anno 1880 examinavi.

103 40. Vaticanus Palatinus gr. 148 membranaceus formae octavae maioris saeculo XV exaratus continet post *Ἀριστοτέλους ἡθικῶν μεγάλων* libros manu nitidissima scripturae antiquae imitatrice (fol. 1—52^v) exaratos inde a folio 61¹), sed alia manu ac negligentiore scripta

Λιβανίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα

χ]ρεία πρακτικῆ Ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς παρὰ τινος ποῦ ἂν ἔχοι τοὺς θησαυροὺς τοὺς φίλους ὑπέδειξεν (= Pal. 277 fol. 228)

63^v ἐγκώμιον ἀχιλλέως (= Pal. 277 fol. 230^v)

65^v χ]ρεία διογένους μειράκιον ἰδὼν ἀτακτοῦν τὸν παιδαγωγὸν [ἐπαι]σεν εἰπὼν τί γὰρ τοιαῦτα παιδεύεις (= 277 fol. 232^v)

67^v ἐγκώμιον θερσίτου (= 277 fol. 234^v)

69^v [χ]ρεία Θεόφραστος ἐρωτηθεὶς τι ἐστὶν ἔρως, ἔφησε πάθος ψυχῆς σχολαζούσης (= 277 fol. 236^v)

71 ἔκφρασις μέθης (= 277 fol. 238^v)

71^v ἐγκώμιον δημοσθένους (= 277 fol. 239)

73 γνώμη προτρεπτικῆ· δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι τῶν δεόντων (= 277 fol. 240^v)

74 γνώμη προτρεπτικῆ: οὐ χρὴ παννύχιον εὔδειν (= 277 fol. 241^v)

75 [χ]ρεία. Ἰσοκράτης τῆς παιδείας τὴν ῥίζαν ἔφη πικρὰν (= 277 fol. 243)

80 κατασκευὴ ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν ἀχιλλέως ὀργήν (= 277 fol. 247)

1) Folia 53—60 vacua relictia sunt.

82 [ἀ]νασκευή· ὅτι οὐκ εἰκὸς τὸν χρόσῃν εἰς τὸ ναύ-
σταθμον ἐλθεῖν τῶν ἐλλήνων (= 277 fol. 249)

83 μονωδία ἐπὶ τῷ πυρποληθέντι ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος
(= 277 fol. 250)

84^v μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ (= 277 fol. 251^v)

87 ἀνασκευή ὅτι οὐκ εἰκότα τὰ κατὰ τὸν αἶαντα τὸν
λοκρόν (= 277 fol. 254)

89 μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ θεομάχῳ πεσόντι
(= 277 fol. 256)

93 ἐγκώμιον διομήδους (= 277 fol. 259^v)

95 ἐγκώμιον ὀδυσσεύς (= 277 fol. 261^v)

98 [ῥ]θοποιία· τίνας εἴποι λόγους νιόβῃ κειμένων τῶν
τέκνων (IV 1015 R) (= 277 fol. 264)

99 ὀδυσσεὺς ἐν τῷ κύ-
κλωπος σπηλαίῳ (= 277 fol. 265)

100 μενέλαος μαθὼν τὴν
τελευτήν ἀγαμέμνονος (= 277 fol. 265^v)

100^v αἶας ἀφαιρεθεὶς τὰ
ὄπλα (= 277 fol. 266^v)

101 ὁ αἶας μετὰ τὴν
μανίαν

102 ἄχιλλεὺς καταπονου-
μένων τῶν ἐλλήνων (= 277 fol. 267)

103 ἄχιλλεὺς πεσόντος
πατρόκλου (= 277 fol. 267^v)

103^v πόρνη σωφρονήσασα
(= 277 fol. 268)

104 ἐγκώμιον δικαιοσύνης (= 277 fol. 268^v)

105^v κατασκευή· ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τῶν ἄχιλλεύς ὄπλων
(= 277 fol. 269^v)

107 ψόγος φιλίππου (= 277 fol. 270^v)

108^v ἐγκώμιον γεωργίας (= 277 fol. 272)

110^v ψόγος ἀμπέλου (= 277 fol. 273)

111^v ψόγος πενίας (= 277 fol. 274)

113 ψόγος πλούτου (= 277 fol. 275^v)

114^v ἀριστείδου δῆτορος μονωδία ἐπὶ σμύρνῃ (= 277
fol. 276^v). Des. fol. 115^v.

- Codicem anno 1869 examinavi atque e partē contuli.
 104 41. Vaticanus Palatinus gr. 277 chartaceus in folio saeculo XVI optime exaratus continet post Dionysii Hali- carnasei quae fertur artem rhetoricam (fol. 4) Demetrii Phalerei *περὶ ἐρμηνείας* (fol. 71) aliaque inde a folio 228 inscripto:

λιβανίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα usque ad finem (fol. 277) eadem eodem ordine opuscula quae Palatinus 148 (n. 103), nisi quod in folio 267 titulo *τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ αἶας μετὰ τὴν μανίαν* succedit non haec ipsa, sed alia titulo priva ethopoeia *τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἀχιλλεύς καταπονουμένων Ἑλλήνων*, ut singula hic recensere superfluum sit. Codex vero, ut lectiones a me collatae demonstrant, non e Palatino 148, sed e fonte cum hoc communi fluxit. Ad progymnasmata (fol. 236^v. 240^v. 254) Allatius lectiones codicis Barberini margini adscripsit.

Codicem anno 1869 inspexi.

- 105 42. Vaticanus Palatinus gr. 275 chartaceus formae quartae maioris, scriptus a Michaelē Apostole post annum 1453 secundum subscriptionem folii 176^v *μιχαῆλος ἀποστόλης βυζάντιος μετὰ τὴν τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἁλωσιν πενία συζῶν καὶ τότε τὸ βιβλίον ἐξέγραψεν*, olim Caroli cuiusdam testibus tribus distichis in folio 8^v scriptis

*Κάρλου κτῆμα τόδ' ἐστίν, ὃν ἱλαροῖσιν ἀπόλλων
 εἶσιν οὐφθαλμοῖς ἐς φάος ἐρχόμενον*

et *Κάρλου κτῆμα τόδ' ἐστίν· ὁ χρυσοκόμας ὃν ἀπόλλων
 ἱλαος εὐμειδὴς εἶσινε τικτόμενον*

et *Κτῆμα τεὸν τότε κάρλε τὸν ἔδρακεν ἄρτι νεογνὸν
 γηθόσυννος χαίρων φοῖβος ἀπερσεκόμας,¹⁾*

deinde Georgii Balsamae Zacynthii²⁾ secundum inscriptionem folii primi *τοῦτο τὸ βιβλίον ἔστιν τοῦ γεωργίου*

1) Eiusdem Caroli fuerunt codex celeberrimus Euripidis Palatinus gr. 287 simillimis distichis distinctus, quae legis apud Kirchhoffium in praefatione ad Eur. trag. vol. I p. IX, Stevensonium, Catal. codd. gr. Pal. p. 162, Wuenschium Mus. Rhen. LI 143 sq., et codex Pal. 261.

2) Cf. Legrand, Bibliogr. hellén. des XV et XVI siècles I p. CLI.

τοῦτὸ τὸ ὁ γεώργιος ὁ βαλσαμὰς ἔγρα, quem sub initium saeculi decimi sexti in gymnasio Graeco Romae fuisse constat,¹⁾ unde explicatur versio latina inter lineas declamationis primae Libanii scripta, deinde *Udalrici Fuggeri*²⁾, cuius codicum collectio anno 1584 in bibliothecam Palatinam transiit. Prima codicis folia vacua sunt; fol. 9 incipit *λιβανίου σοφιστοῦ μελέται: πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης*· μενέλαος cum versione latina interlineari

12^v τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης· ὁδυσσεύς

23^v ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα

29 πρὸς τὸν ὁδυσσεύως ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία ἀχιλλέως

41 πρεσβεία πατρόκλου πρὸς ἀχιλλέα ἀξιοῦντος αὐτὸν ἐξελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον

51 μετὰ τροίας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτήν ὀρέσσης ἀπεκτονὸς τὴν μητέρα κρίνεται φόνου

60 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου τὸν ἑαυτοῦ πατέρα

71^v ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ

77^v φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτῷ κάμνοντος

83 δύσκολος γήμας γυναῖκα λάλον

90 μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ αὐτοκράτορι

94 μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ

97 μονωδία ἐπὶ τῷ πυρποληθέντι ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος

98^v *λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαιστόρος ἐπιστολαί*, quarum prima κλεάρχω· ἔμελλον γράφων (= ep. 1), ultima (σ) ἀρισταίνετω· ἐξέστω παλῖν (= 1028^b) desinit folio 176^v.

Sequuntur fol. 177 *μιχαήλου ἀποστόλου τοῦ βυζαντίου*

1) Cf. Sathas, *Νεοελλην. φιολ.* p. 227.

2) Hoc elucet ex indice bibliothecae Fuggeranae anno 1571 confecto hodieque in bibliotheca urbana Hamburgensi conservato (cf. Hoffmann, *Serap.* IX 289 sq.) in quo, ut Meynckius mihi scripsit, codex in hunc modum descriptus est: n. 12 *In Bretter.* p. 374. *Libanii declamationes. Eiusdem epistolae. Michael Apostolus adversus Pletonem . . . geschr. auf Papier in fol.*

πρὸς τὰς ὑπὲρ ἀριστοτέλους περὶ οὐσίας κατὰ πλήθωνος θεοδώρου τοῦ γαζῆ ἐντιλήψεις aliaque eiusdem Michaelis opuscula, quorum ultimum (fol. 225^v—228) inscriptum προσφώνημα εἰς τὸν θεϊότατον καὶ παναγιώτατον μου δεσπότην καὶ κύριον βησσαρίω τὸν αἰδεσιμώτατον καρδηνάλιν τῶν τούσκλων καὶ πατριάρχην κωνσταντινουπόλεως μιχαήλου ἀποστόλη τοῦ βυζαντίου codicem post annum 1463 quo Bessario patriarcha Constantinopolitanus factus est, exaratum esse monstrat.

Codicem anno 1869 examinavi.

- 106 43. Vaticanus gr. 224¹⁾) chartaceus formae octavae maioris diversis manibus saeculi XV scriptus continet post Κλεομήδους κκληκῆς θεωρίας μετεώρων βιβλία δύο, Lucianum, Aristidis πρεσβευτικὸν πρὸς Ἀχιλλέα, μονωδίαν ἐπὶ Σμύρνη, ἐπιστολὴν περὶ Σμύρνης inde a fol. 163 ἀντιλογία Ἀχιλλέως πρὸς τὸν ἐν λιταῖς πρέσβυν Ὀδυσσεά

175 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀριστείδην περὶ τῶν ὀρχηστῶν

188^v μονωδία λιβανίου ἐπὶ λουλιανῷ

192 ἀριστείδου εἰς ἑτεωνέα ἐπικήδειος desinit verbis πρέποντα ἀλλήλοις I 127, 15 Dind. Folium 192^v vacuum est.

193 inc. λιβανίου σοφιστοῦ μελέται

ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ

197^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας

202^v [Luciani] λούκιος ἢ ὄνος (initium tantum exstat cum explicatione vocum)

221 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως μειράκιον

228 iterum φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν θαλλοῦ στέφανον, sed iam fol. 228^v verbis τὰ δὲ ἤδη IV 624, 7 R desinit

1) In indice codicum bibliothecae sub Nicolao V facto describitur inter libros mathematicos: *Cleomadis Metheora et Luciani et Libani nonnulla etc.* (Müntz et Fabre, La bibl. du Vatican au XVe siècle p. 339). In indice bibliothecae Vaticanae edito ab Haasio Serap. XII p. 243 est n. 417.

229 inc. [Πατρόκλου μελέτη] Ὁμην ᾧ Ἀχιλλεῦ

238 πρεσβευτικὸς εἰς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης μενελάου

241 τοῦ ἁγίου ἐπιφανίου περὶ τῶν λίθων

244 δύσκολος ὤλισθεν. Exstat tantum titulus.

ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην. κατέφυνγεν ἐπὶ τὸν ἑλέον βωμόν. Desinit verbis νῦν ἀκούσεσθε IV 254, 1 R. Sequuntur usque ad finem (fol. 306) dialogi Luciani. Codicem anno 1868 inspexi.

44. Vaticanus Palatinus gr. 278 partim membra- 107
naceus (fol. 1—96), partim chartaceus (fol. 97—301)
formae octavae maioris, olim Georgii Cantacuzeni se-
cundum subscriptionem folii 174^v τὸ παρῶν βιβλίον ὑπάρχει
τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀρχοστρ(ατήρου) κυροῦ γεωργ(ίου) τοῦ καν-
τακουζηνοῦ· ἐνέτυχον δὲ αὐτὸς τοῦτο ἐν τῷ σμεντερόβῳ ἐν
μηνὶ ματῶ λα'. ἰνδ. β'. τοῦ ς Δξβ'. ἔτους. ✠ δημήτρ(ιος)
λάσκαρις, ὁ νοτάριος¹⁾ continet post Manuelis Chrysolorae
erotemata et varia astronomica in chartis saeculo XV
exaratis

fol. 143 ἀριστείδου μελέτη πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα·
ὀδυσσεύς

151 λιβανίου ἀντιλογία Ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσεά

167 δύσκολος ὤλισθεν

171^v λιβανίου ἐπιστολὴ ἀνατολίῳ· οἷα τετόλμηται (= ep.
551). Fol. 172^v—174 vacua sunt.

Folio 175 incipit nova manus aequalis qua scripta
sunt

λιβανίου ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα Ἰουλιανόν

229 τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα
Ἰουλιανόν

235 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης· ὀδυσσεύς
cum protheoria

252^v μετὰ τροίας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτὴν ὁ
ὀρέστης κρίνεται

264 ἀφαιρεθεὶς Ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος cum protheoria

1) Cf. Stevenson, Catal. codd. Palat. graec. p. 154.

279^v δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα. Des. fol. 289.
Inde a folio 289^v sequuntur alia.

Codicem anno 1869 examinavi.

- 108 45. Vallicellanus F 14 (81 in Catalogo codicum graecorum nuper ab Aemidio Martini, Mediolani 1902 edito p. 137) chartaceus (mm. 225 × 155) saeculi XVI ineuntis anno 1556 in insula Creta ab Ioanne Choniano protonotario Monembasiae emptus, ut elucet e nota folii 111^v κτῆμά ἐστι ἰωάννον χωνιανοῦ πρωτονοταρίου μονεμβασίας· ὅπερ ὠνήσατο διατρίβοντος τῇ τοῦ μίνωος καὶ ῥα-δαμάνθους πόλει· ἐπὶ ἔτους ,ξξδ, deinde si recte coniecit Martinus, Achillis Statii, continet post Isocratis ad Demonium inde a capite sexto orationem

fol. 5^v ἐπιστολὴ λιβανίου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν· διπλὴν ἀνήρησαι (= ep. 372)

7 μονωδία λιβανίου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν

11 μονωδία ἀριστείδου ἐπὶ σμύρνην κειμένην

13 ἀπολογία ἀχιλέως· πρὸς τὸν ὀδυσσεά (IV 47)

28 διπλὴν ἀνήρησαι (= ep. 372 desinens verbis σὸν ἀτεχνῶς p. 185, 16 W.)

29 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν θαλοῦ στέφανον κτλ.

35 δύσκολος λάλον γήμας γυναῖκα

40^v παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς

44 πρεσβεία πατρόκλου πρὸς ἀχιλλέα ἀξιῶν αὐτὸν ἐξελθεῖν

53^v λόγος πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης ὀδυσσεύς

65^v αἰλίου ἀριστείδου ῥήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα ὀδυσσεύς

70^v πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης· μενέλαος

73^v λιβανίου σοφιστοῦ λόγος περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης. Desinit fol. 106^v verbis καὶ μετὰ ταῦτα t. I p. 204, 1.

Sequuntur varia.

Codicem quem Libaniana continere e catalogo codicum Vallicellanorum manuscripto manco admodum olim inspecto cognoscere non potui, sed e catalogo demum typis mandato Aemidii Martini didici, e parte anno 1903 a me rogatus Augustus Mau contulit. Βίος cum Laurentiano LVII 20 ita concinit, ut ex eodem exemplari deductus, sed pretio critico privus dicendus sit. Cf. Addenda tomi I p. X. Monodia cuius initium (p. 206—209) collatum habeo, in nonnullis cum P, in aliis cum M consentiens recensionem mixtam praebet.

46. Vaticanus gr. 1858 chartaceus formae octavae 109 saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis miscellaneus incipit folio 64 verbis ἀνέπειθε καὶ παρανομεῖν quae sunt declamationis φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας IV 628, 14 R desinentis folio 68^r.

Folio 68^v incipit: μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ πεσόντι cum scholiis marginalibus

73 ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ θεομάχῳ desinit folio 87^v εἶναι ταῦτα ἡξίουν· καὶ ὁ μὲν ἀφιστάμενος τοῖς ἰσχύουσι τῶν πατρῶων βέλτιστος (= I p. 566, 6 R)

88 πῖναξ τῶν νόμων κατ' ἀλφάβητον

111 λουκιανοῦ λόγοι

135 ἔκθεσις πρὸς ἰουστινιανὸν σχεδιασθεῖσα παρὰ ἀγαπητοῦ διακόνου

157 συνεσίον ἐπιστολαὶ (νθ') cum scholiis interlinearibus

• 188 ἐκφράσεις λιβανίου item cum scholiis interlinearibus

ἐκφρασις πεζομαχίας α^η

189 γραφῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ β^η

190 ἐτέρας γραφῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ γ^η

191 κήπον δ^η

191^v ἐγκώμιον φοίνικος καὶ μηλέας ε^η

193 ἐκφρασις λιμῆνος ζ^η

193^v ναυμαχίας ξ^η

194 θήρας η^η

195 λέοντος κατέχοντος ἔλαφον θ^η

195^v ἡρακλέους καὶ ἀνταίου ι^η

196^v ἐτέρα· ἐξέλιπε μὲν μετὰ (IV 1083 R) ια'

198	ἔκφρασις ἡρακλέους ἐστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ	ιβ'
198 ^v	τρῳίδος ἀπεστραμμένης (IV 1093)	ιγ'
199 ^v	ἥρας	ιδ'
200	πολυξένης σφαττομένης ὑπὸ νεοπτο- λέμου	ιε'
201	προμηθέως	ις'

Des. fol. 202^v.

Folio 203 incipiunt alia manu scriptae φιλοστράτου εἰκόνες.

Codicem anno 1895 inspexi.

- 110 47. Matritensis N—18 chartaceus in folio saeculi XV, olim Ioannis Fernandez de Velasco,¹⁾ continet post Pliadem et Euripidis Hecubam inde a

fol. 246 ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ

267 [μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ]

269^v inc. ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε περικλῆς ὁ ξανθίππου ἡρέθη λέγειν des. οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν i. e. non, ut Iriartius²⁾ coniecit, declamatio inedita Libanii, sed Periclis oratio funebris apud Thucydidem II 34—41, 1.

Codicem anno 1880 inspexi.

- 111 48. Marcianus gr. 442 bombycinus formae duodecimae saeculo ineunte XV scriptus, olim Bessarionis³⁾, continet

fol. 7 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum prima γλυκείας με γεύσας (= 1183), ultima (ρνξ) νῦν τε ἐπιστέλλων (= 37)

74 [μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ]

78^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῇ τῆς νικομηδείας καταστροφῇ

1) Cf. Carol. Graux, Essai sur les origines du fonds grec de l'Escorial p. 70.

2) Catal. codd. graec. Matrit. p. 70. Cf. Jahrb. f. Philol. 1876 p. 214.

3) In folio praefixo legitur: λιβανίου ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι αἰσχίνου: κτῆμα βησσαρίωνος καρδηγάλεως τοῦ τῶν τούσκων. In indice codicum ab H. Omont Parisiis anno 1894 (Revue des Bibliothèques) edito p. 32 est n. 300: Item epistolae Libanii, et orationes Aeschinis, in papyro. Cf. supra p. 3 not. 1.

81^v μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὸν τοῦ ἀπόλλωνος

83 ἀλοῦσά τις γυνὴ φαρμακείας, declamatio Hadriani rhetoris edita a L. Allatio Excerpt. p. 238 sq. et ab H. Hinckio, Polem. declam. p. 44.¹⁾

84 [μονωδία ἐπὶ Σμύρνῃ] Aristidis quae incipit Ζεῦ, τί χρήσωμαι.

Inde a folio 87 sequuntur orationes Aeschinis et monodiae Alexii Lampeni.

Codicem anno 1869 examinavi et initium monodiae contuli.

49. Vaticanus gr. 1394 chartaceus formae octavae 112 maioris saeculi XV teste inscriptione folii ultimi Ἰωάννου τοῦ Λαυρεντίου καὶ τῶν φίλων olim Ioannis Laurentii Veneti²⁾, deinde Fulvii Ursini qui codices suos anno 1600 bibliothecae Vaticanae legavit, ut elucet ex inscriptione involucri *ex libris Fulvii Ursini*, continet post Synesii hymnos, orationes, epistulas, Amasidis ad Polycratem epistulam (fol. 296)³⁾, Aristidis orationes inde a fol. 324

λιβανίου ῥήτορος σοφιστοῦ καὶ κοιαιστωρος μονωδία εἰς νικομήδειαν

328^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὸν τοῦ ἀπόλλωνος

331—337 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ.

Inspexi anno 1869.

50. Parisinus gr. 3025 chartaceus formae octavae 113 maioris saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis, olim Colbertinus (4432), inde ab anno 1732 Regius (3287) continet inde a

fol. 2 λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ τῇ νικομηδείᾳ

6^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῷ ἐμπρενέμῳ (sic) τῆς δάφνης

9 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῷ παραβάτῃ ἰουλιανῷ: Desinit fol. 16^v. Sequuntur diversa.

1) Cf. Villois, Anecd. II 253.

2) Cf. P. de Nolhac, Bibliothèque de Folvio Orsini p. 184.

3) Cf. Mus. Rhen. LIII 551.

Codicem anno 1880 inspexi.

- 114 51. Vaticanus gr. 199¹⁾ chartaceus formae quartae maioris saeculi XV continet post varia

fol. 96 ἐπιστολαὶ λιβανίου σοφιστοῦ, quarum prima κλε-
άρχων ἔμελλον γράφων (= 1), ultima (ρια) Ἰουλιανῷ καίσαρι·
διπλὴν ἀνήρησαι νίκην (= 372)

fol. 123 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ αὐτο-
κράτορι

125^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ νικομηδεία

127^v πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας λόγος ὑπὲρ τῆς
ἐλένης (= IV 1 R). Desinit fol. 130^v. Succedunt Plu-
tarchea Lucianea alia.

Codicem anno 1868 inspexi.

- 115 52. Vaticanus gr. 579 chartaceus formae octavae miscellaneus²⁾ continet manu saeculi XIV exarata inde a

fol. 260 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ
αὐτῷ Ἰουλιανῷ τῷ δυσσεβεστάτῳ (haec vox incerta)

261^v τοῦ αὐτοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῇ νικομηδεία,
ὅτε θεία ῥιπὴ κατεχώσθη ὑπὸ [τοῦ σεισμοῦ] des. fol. 262^v

263 [ἔκφρασις μέθης] alia charta aliaque manu exa-
rata. Des. fol. 263^v.

Codicem anno 1895 inspexi.

- 116 53. Vindobonensis phil. 219 chartaceus miscellaneus diversis manibus saeculi XV satis neglegenter exaratus continet post Pindari carmina

fol. 102 τοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ αὐτῷ Ἰου-
λιανῷ τῷ τρισκαταράτῳ

105 μονωδία λιβανίου ἐπὶ καταπτώσει τῆς νικομηδείας.
Desinit folio 108^v, sed bibliopegi culpa folium 107 ante
108 positum est. Succedit monodiae in folio 108^v ἐπι-
τομὴ χρόνων τῶν ἀπὸ τοῦ ἀδὰμ ἕως τοῦ ,σφπθ' ἔτους.

Codicem anno 1870 inspexi.

1) In indice graeco codicum bibliothecae Vaticanae edito ab Haasio Serap. XII p. 159 est n. 126.

2) Cf. Heisenberg, Analecta p. 41.

54. Vaticanus Palatinus gr. 360 chartaceus formae 117 octavae diversis manibus saeculo XVI exaratus, miscellaneus continet post *Πορφυρίου εἰσαγωγὴν τῶν πέντε φωνῶν* (fol. 4—20) aliaque¹⁾ inde a folio 40

λιβανίου μελέται τοῦ σοφιστοῦ

παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς

45^v [*παράσιτος τοῦ τρέφοντος κτλ.*]

52^v [*φθονερός τοῦ γείτονος*]

69 [*μονοῤῥία ἐπὶ Ἰουλιανῷ*]. Des. fol. 76.

Folia 77—79 vacua sunt. Inde a folio 80 usque ad finem (fol. 346) sequuntur diversa.

Codicem anno 1869 inspexi.

55. Vallicellanus B 70 (15 in catalogo Martinii 118 p. 29) chartaceus formae octavae saeculi XV continet inde a

fol. 153^v *Ἐπιστολαὶ Λιβανίου σοφιστοῦ*, quarum prima *ἱφικράτει ἡρόμην* ὅτι (= ep. 40), ultima (25) in fol. 165 *Ἀριστοφάνει τῷ κορινθίῳ οὐδέπω με πεπανμένον* (= ep. 1186) est. Sequuntur inde a fol. 166 Theophylacti *ἐπιστολαὶ ἡθικαὶ* et (fol. 171) [Aristotelis] *περὶ κόσμον* liber et post τοῦ σταφιδάκη *μονοῤῥίαν ἐπὶ τῷ αὐτοκράτορι Παλαιολόγῳ* (fol. 199—200)²⁾

fol. 200 *λιβανίου σοφιστοῦ μονοῤῥία ἐπὶ Ἰουλιανῷ τῷ παραβᾶτῃ*

205 *λιβανίου μελέται*, sed nihil exstat nisi initium tituli declamationis

ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὄν ὑπὸ πατρὶ — ἰδὼν ἐκεῖνος (= IV 639, 6 R).

Codicem anno 1868 inspexi et initium monodiae contuli, postea epistulas examinavit a me rogatus Hugo Lincke.

56. Escorialensis Σ—Π—7 (83 in catalogo Milleri) 119 chartaceus in folio saeculi XV continet in folio praefixo manu recenti scriptam epistolam Libanii *Μοδέστῳ Καλλῶς*

1) Folia 21—23 et 34 vacua sunt, 35—39 desunt.

2) Cf. Byz. Zeitschr. IX 381.

(sic) *μοι δοκοῦσιν* (= ep. 245) et post Iliadem, scholia ad Lycophronem, Eustathium ad Dionysii Periegesin, Xenophontis de republica Lacedaemoniorum libellum inde a folio

329^v *μονωδία λιβανίου ἐπὶ τῷ βασιλεῖ ἰουλιανῷ
κιαίστορος ῥήτορος*

332^v [*πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης·
Μενέλαος*]. In fine (extremo fere folio 334^v quod ultimum est codicis) legitur: *τέλος εἴληφεν ἡ μελέτη μενελάου.*

Anno 1876 mea gratia inspexit Carolus Graux.

Ad hos accedunt tres codices qui fragmenta monodiae continent:

57. Laurentianus LVII 44 saec. XIII qui folio 101 finem inde a *αἵματι συμμιγείς* (p. 220, 1) praebet. Vide t. I p. 224sq.

58. Mutinensis gr. 236 saec. XV fol. 196 qui statim folio 196^v desinit verbis *τοὺς μὲν εὐώχει* (p. 208, 15). Vide t. I p. 421sq.

120 59. Laurentianus IX 30 chartaceus formae octavae saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis mutilatus continet fol. 1 declamationem quae inscripta quidem¹⁾ *ἐκδοθεὶς φιλίππῳ δημοσθένος ἀφεθεὶς καὶ μὴ πολιτευόμενος κρίνεται δημοσίᾳ*, revera autem est: *ἐξήγησεν ὁ Φίλιππος τὸν Δημοσθένην — γράφει παρ' Ἀθηναίοις ἀνελεῖν τὸν βωμόν* (IV 253); desinit ante finem verbis *τοῦ βωμοῦ κέκλεισται* (265, 21);

fol. 7 *μονωδία ἐπὶ τῷ παραβάτῃ καὶ ἀσελγεῖ ἰουλιανῷ*, sed etiam haec iam folio 8 desinit verbis *ἀντὶ τῶν κακῶν εἰς τάξιν* (210, 13).

Folium 9 incipit verbis *οὐσίαν δυοῖν ἔνεκα τοῦ τε ζημίαν μεγάλην ἐκτίσαι καὶ τοῦ φίλῳ σπονδαῖω δυστυχοῦντι βοηθῆσαι*, quae sunt Isocratis ad Demonicum orationis § 28 p. 8a. Quae usque ad finem *τὰς τῆς φύσεως ἀμαρτίας ἐπικρατήσκειν* (fol. 12) progreditur. Quae autem inde a folio 12^v sequuntur, quae aequae atque prius fragmentum Bandinius (Catal. I 441) se ignorare professus est, nihil

1) Manu secunda *λιβανίου* suprascriptum est.

aliud nisi oratio est titulo priva Aristidis, *Πρεσβευτικός* *πρὸς Ἀχιλλέα*. Huic succedunt orationes Demosthenicae.

Codicem anno 1869 contuli.

Duo codices periisse videntur:

60. Antonii Augustini (vide t. I p. 347sq.) et

61. Aegidii Noallii, e quo monodiam et epitaphium 121 Iuliani se praebere Morellus in 'indice' orationum testatur. Quem Noallius, inde ab anno 1585 episcopus Aquensis et regis Gallorum legatus Constantinopoli, „qui ecclesiam Aquensem diu tenuit ac rexit semper absens episcopatu tandem se apud Regem abdicavit et vivere desiit anno 1600“, ¹⁾ Constantinopoli acquisivit, si idem fuit codex monodiarum atque is quem Morellus ad *Βασιλικὸν* edendum adhibuit. In praefatione enim editionis huius orationis a Morello, primum Parisiis 1614 factae haec verba leguntur: „*Exemplum MS. alterum praebuit Constantinopolis munitificentia Reverendiss. Episcopi Aquensis D. Aegidii Noallii μακαρίτου, R. P. Frontoni Ducaeo Theologo è Societate Iesu benigne communicatum, ab eoque diligenter accurateque descriptum nobisque ultro concessum est.*“ Ad quem Noallio mortuo pervenerit, nescitur neque unum e superstitionibus codicibus novi, qui idem atque hic dici queat.

Si unicus textus Morelliani fons fuit, proxime ad Palatinum gr. 282 accessit. Nam textus ille cum hoc codice in lectionibus, verbis transpositis, lacunis mirum in modum consentit. Plures sane codices Morellum adhibuisse minime omni probabilitate caret. Quod si in hac oratione statueremus, mirus ille consensus etiam ita explicari posset, ut Morellus apographo codicis Palatini ipsius usus esset aequae atque in *Βασιλικῷ*, de quo ipse l. l.: *tertium*, inquit, (*exemplum MS*) *Heidelbergae civitate a clarissimo et eruditissimo Viro Markardo Frehero Consiliario Palatino ad nos liberaliter est transmissum*. Sed lacuna magna quam Morellus in codice eodem Noallii a se adhibito exstare testatus est in Epitaphio p. 300 (*hic desiderantur quaedam ob Graeci*

1) Gallia Christiana II 196.

Codicis lacunam) (cf. p. 234) et foliorum ordo disturbatus neque in Palatino neque in Parisino gr. 3016 — si quis hunc olim Noallii fuisse suspicari velit — apparent.

In hac quoque oratione codices 'eclogarii' quos quidem inspexi dignitate pretioque 'corporalibus' longe inferiores sunt. Itaque satis esse duxi unius ex illis testis Laurentiani XXXII 13 (*La*) lectiones in apparatus criticum recepisse. Laurentianus IX 30 ad eundem fontem atque Barberinus redit. Quos igitur in censum vocavi sunt codices *CAPUVIBMMoLa*. De ratione autem quae inter hos intercedit in universum ad ea te delegatum volo quae in orationibus proxime antecedentibus exposui. Sed quamquam hic quoque duae codicum familiae dispiciuntur, tamen vestigia bipertitionis magis dissipata sunt, quoniam non solum *BM* recensioem mixtam praebent, sed etiam *P* hic illic cum codicibus secundae familiae facit. Sed is etiam neglegentiae singularis notas prae se fert. In hac quoque oratione inter *U* et *I* arta illa est necessitudo (cf. p. 7).

Unum locum Eustathius, duos Thomas Magister citavit.

Num revera quatenusve Bessario orationem in monodia quam adulescens in Manuelem Palaeologum († 1424) scripsit, suum in usum converterit, tum demum certo stabiliri poterit, cum haec graece prodierit.

Cum hac aequae atque cum Aristidis in Smyrnam monodia eam comparavit et latine vertit Nicolaus Perrotti, inde ab anno 1458 archiepiscopus Sipontinus, et ipse auctor monodiae in fratrem Severum, ut ipse testatur in 'Prohoemio ad Aristidis Libani et Bessarionis monodias a se e greca lingua in latinum conversas ad Petrum [Foscarum] Apostolice Sedis protonotarium' (fol. 236), quod exstat in codice Vat. lat. 8086 (chart. in oct. saec. XV) fol. 238^v: „*Primum apud grecos hoc dicendi genere* (fol. 239 inc.) *usus est Aristides, deinde Libanius, praeter eos ex veteribus nemo; apud latinos vero nullus adhuc, quod in meam notitiam venerit, usus est. Accepi subito Aristidem Libaniumque in manibus*

et eas monodias accepi quae omnibus quas scripserunt cum doctorum omnium iudicio pulchriores et affectibus pleniores habentur, hoc est Aristidis monodiam in Smirnae deplorationem et Libanii in funere Iuliani imperatoris. quas cum Bessarionis monodiae comparassem et iniquus aliquin in eum iudex esse conatus forem, ut soleo opera amicorum eo acrius iudicare, quo magis amo, longo sane intervallo praeferendum Bessarionis opus existimavi tum affectuum multitudine tum sententiarum ubertate tum elegantia et suavitate sermonis. Quapropter exhilaratus animo et quasi aliquem cum quo Bessarionis mei victoriam communicare possem perquirens, ut ii facere solent, quibus ex animi sententia foelix aliquid faustumque evenit repente, et non amplius quam quatuor dierum spatio monodias ipsas omnes latinas feci tuoque nomini, petre foscare, dedicavi, cuius optimum incorruptissimumque esse iudicium scio — Nostramque monodiam praeter alias omnes addidimus: quam paulo ante in Severi fratris acerbissimo funere infelices meditati sumus.“

Iam sequuntur deinceps tres ‘monodiae Aristidis (239^v), in obitu Severi Perotti fratris (241^v), Bessarionis in Manuelem Palaeologum’ (245), Libanii non item. Neque eam adhuc in alio codice reperi.

Eaedem quae in codice Palatino gr. 282 corruptelae in editione principe, Morelliana t. II p. 251—259, conspiciuntur multis aliis auctae: quas e parte tantum Reiskius Anim. V 167—171 sustulit. Multo meliorem formam induit oratio in editione Reiskiana (priore p. 223—229; posteriore t. I p. 507—521), ad quam parandam codicibus *A* et *Mo* et Wolfenbottelano adiutus erat. Boissonadius¹⁾ margini sui huius editionis exemplaris lectiones codicum Par. gr. 3025 et 1000 adscripsit. Gasda codices *AV* et Parisinum gr. 3016 contulit; emendando ipse²⁾ et Cobetus pauca assecuti sunt.

1) Cf. t. I p. 78.

2) Krit. Beiträge zu Libanios II 11.

ΜΟΝΩΙΔΙΑ ΕΠΙ ΙΟΥΛΙΑΝΩΙ.

R 507 1. Ὡ πόποι, ἧ μέγα πένθος οὐκ Ἀχαιίδα γῆν
μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ὀπόσῃν ὁ Ῥωμαίων κοσμεῖ
θεσμός, κατελλήφε· μᾶλλον μὲν γὰρ ἴσως ἦν Ἑλληνες
οἰκοῦσιν, ἄτε καὶ μᾶλλον αἰσθανομένην τοῦ κακοῦ,

- C* = Chisianus
A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483
P = Vaticanus Palatinus gr. 282
U = Urbinas gr. 126
V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
I = Marcianus append. XCI 2
Mo = Monacensis gr. 101
B = Barberinus II 41
M = Marcianus gr. 437
La = Laurentianus XXXII 13

2 Π. α 254

1 ἧ ἐπὶ Ἰουλιανῶι μονωιδία *ARe* μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῶ
 πεσόντι *BM* μονωδία εἰς Ἰουλιανόν *V Mor* qui in marg
 habet γρ ἐπὶ Ἰουλιανῶ μονωδία εἰς τὸν κατάρατον Ἰουλιανόν *U*
 μονωδία (ἐπὶ in marg inser *m*²) Ἰουλιανοῦ *Mo* ἑτέρα πρὸς
 Ἰουλιανόν *I* | ἐπὶ in ras *P*² | Ἰουλιανῶ *P* sed ᾧ in ras *m*² 2 ᾧ
CUVRe | ἧ κτλ. citavit Eustathius ad Od. α 344: οὕτω καὶ
 Αἰβάσιος ἐν τοῖς εἰς τὸν Ἰουλιανόν σχηματίζει τὸ ἧ μέγα πέν-
 θος Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει γράψας οὐκ Ἀχαιίδα μόνον
 καὶ τὰ ἐξῆς ἧ ex ἧ corr *A*² ᾧ *Re* 2 οὐκ — 4 θεσμός uncis
 inclusit *Mor* 2 ἀχαιίδα *I* sed ι prius inser *m*² ἀχαιίδα
CAUMMoLa edd | γῆν in ras *P*³ 3 καὶ πᾶσαν *P* sed αὐ
 et πᾶσαν in ras *m*⁴ | ὀπόσῃν *P* sed ὀπόσῃ in ras *m*³ γρ ὅσῃν
 in marg *Mor* | μὲν om *La* 4 οὐκ ante γὰρ inser *C*^m γὰρ
 eras eiusque loco οὐκ pos *A*²

διήκει δ' οὖν καὶ διὰ πάσης γῆς, ὡς ἔφην, ἡ πληγὴ
τύπτουσά τε καὶ κατατέμνουσα τὰς ψυχάς, ὡς οὐκέτ'
ὄν βιωτὸν ἀνδρὶ βελτίστῳ τε καὶ ὄτῳ τοῦ εὖ ζῆν ἐπι-
θυμία. 2. τιμαὶ μὲν οἴχονται τῶν ἀγαθῶν, ὑψηλαὶ
δὲ τῶν πονηρῶν τε καὶ ἀκολάστων φατρίαι· νόμοι δὲ 5
κωλυταὶ κακουργημάτων οἱ μὲν ἤδη λέλυνται, οἱ δὲ
αὐτίκα τοῦτο πείθονται, τοῖς δὲ μένουσι γραμμασιν
εἶναι περιέσται ἔργων ἀμοίροις. πέπονθέ τε τὸ ἀνθρώ-
πειον γένος, οἷον αἱ πόλεις ὧν κατασεύεται τείχη. καὶ
γὰρ ἐκεῖ τοῦ περιφράττοντος ἀπολωλότος τῶν μᾶλλον 10
ἰσχυόντων γίνεσθαι τὰ τῶν δικαίως κεκτημένων, οἱ δὲ
ἐπιπεσόντες ἀρπάζουσιν τε καὶ κτείνουσι καὶ ὑβρίζουσιν
εἰς γυναῖκας ἀλούσας καὶ παῖδας. καὶ νῦν ἀνέφκεται
κατὰ τῶν ἐπιεικῶν τοῖς ἀνόσια δοῶσιν ὁδὸς εὐρεῖα
καὶ κλισιάδες μεγάλαι, καὶ τετείχισται οὐδὲν ἔτι. 15
3. τὸν μὲν οὖν | Ἐκτορα τῆς Τροίας ἤδη τις ἐκά-

R 508

15 Her. IX 9, 9

5 φατρία ἡ συγγένεια, τὸ σύνταγμα καὶ τὸ γον μέρος τῆς
φυλῆς, λαμβάνεται δὲ ἐπὶ κακοῦ, οἷον ἐν συμφωνίᾳ ἐπὶ πράξεσι
φάουλαις B² rubr 15 κλισιάδες αἱ δίπτυχοι θύραι, κλισίαι
δὲ αἱ στρατιωτικαὶ σκηναὶ B² rubr

1 δ' οὖν] γε γοῦν in marg Mor | γε τῆς γῆς in marg Mor
2 οὐκ ἔτ' IMo 3 βιωτὸν inser B² | γε βελτίστῳ
in marg Mo | τε inser I³ om B | ζῆν εὖ Mor, γε εὖ ζῆν in
marg 4 μὲν οὖν B 5 τε om I | φατρίαι edd, γε φατρίαι
in marg Mor 6 post κωλυταὶ rasura 1—2 litt I 7 τοῦτο
inser I² | γραμμασιν M sed σιν m² 8 ἔργων ἀμοίροις πε-
ριέσται La | ἀνθρώπινον La 9 ὧν] ὅταν La | κατασεύεται
γε ἔρηνη
Mor, γε κατασεύονται in marg | τείχη C sed γε ἔρηνη m, M
ἔρηνη B et in ras I² 10 μᾶλλον ἰσχυόντων Mor, γε ἰσχυρο-
τέρων in marg 11 γίνεσθαι CA edd 13 ἡνέωκται edd

λεσεν ἀστραβῇ κίονα ὀρθῶς προσειπών. πεσόντος
 γὰρ ἐπὶ σαθροῦ τὸ Ἴλιον εἰστήκει καὶ αὐτίκα ἔμελλε
 κείσεσθαι μετὰ τοῦ Ἑκτορος. νυνὶ δὲ οὐ μιᾶς περὶ
 τὸν Ἑλλησποντον πόλεως οὐδέ γε ἔθνους ἐνὸς ἀνατέ-
 5 τραπται κίων, ἀλλ' ἡ ἀρχὴ τῶν ἀπογόνων Αἰνείου, τὸ
 δέ ἐστι γῆς ὃ τι κάλλιστον καὶ θαλάττης, ἐπ' οὐδενὸς
 ἰσχυροῦ βέβηκεν. ἀλλ' ἔστι καὶ τῶν οὐ σφόδρα βιαίων
 πνευμάτων κατασεῖσαι, τῶν μὲν ἔνδοθεν πονηρίᾳ λυ-
 μαινομένων, τῶν δὲ σὺν ὅπλοις ἔξωθεν ἐπιόντων τε
 10 καὶ ἐχόντων.

4. Τίνα μέντοι, τίνα θεῶν αἰτιατέον; ἢ πάντας
 ὁμοίως ἐκλιπόντας φρουρὰν ἢν ὤφειλον τῇ γενναίᾳ
 κεφαλῇ ἀντὶ πολλῶν μὲν ἱερείων, πολλῶν δὲ εὐχῶν,
 μυρίων δὲ ἀρωμάτων, πολλοῦ δὲ αἵματος τοῦ μὲν
 15 νυκτός, τοῦ δ' ἐν ἡμέρᾳ χυθέντος; οὐ γὰρ τοὺς μὲν
 εὐώχει, τοὺς δὲ ὑπερέβαινε, ὥσπερ ὁ Αἰτωλὸς ἐκεῖνος
 τὴν Ἀρτεμιν ἐν καρπῶν συλλογῇ, ἀλλ' ὅσους οἱ ποιη-
 τὰι παρέδοσαν, πατέρας τε καὶ παῖδας, θεοὺς τε καὶ
 θεάς, ἄρχοντάς τε καὶ ἀρχομένους, ἅπασιν ἔσπενδῆ τε

1 Pind. Ol. II 89 sq.

16 Il. i 533 sq. cf. III 338, 24 R

1 τοῦτο ἐκ τοῦ Πινδάρου εἴληφε. φησὶ γὰρ περὶ Ἀχιλλέως·
 δς Ἑκτορ' ἔσφαλε Τροίᾳς ἅμαχον ἀστραβῇ κίονα B²

1 ἀκλινῇ rubr. supra ἀστραβῇ B | ὀνομάσας rubr. supra
 προσειπών B 3 νῦν V Mor (sed γρ νυνὶ in marg) | ὅν I sed
 γρ μικρᾶς
 ν in ras plurium litt m² οὐ μιᾶς C sed γρ μικρᾶς m οὐ μι-
 κρᾶς B οὐδεμιᾶς La 4 γε om Mor, sed γρ γε in marg 6 ὅτι
 IBMMo 8 ἔνδον B 10 ὀχούντων conl Mor 11 αἰτητέον
 Mor | ἡ Boisson. Georg. Pachym. p. 146 not. 4 12 ἐκλιπόντας
 ὁμοίως B | ἦν περ B | ὤφειλον τηρεῖν PBM Mor τηρεῖν in marg
 add I³, del Re 16 δ' Re 19 ἅπασιν om Mor

καὶ τοὺς ἀπάντων ἐνεπίμπλη βωμοὺς ἄρνων καὶ βοῶν.
 5. ὥστε ἔγωγε πολλάκις ἐνεθυμήθην, ὅτι οὐδὲν ἂν
 δέοι τῷδε τῷ ἀνδρὶ τάχους τε ἵππων καὶ τοξοτῶν
 τέχνης καὶ ὀπλιτῶν ἀλκῆς καὶ δέκα μυριάδων, ἀλλ'
 ἔχων ἀμφ' αὐτὸν τοὺς θεοὺς, ὀλίγην στρατιὰν μέγα 5
 δυναμένην, ὁφθεὶς τοῖς ἐναντίοις πείσει γενέσθαι
 γυμνοὺς. 6. ἤλπιζον δὲ καὶ σκηπτοὺς καὶ πρησιτῆρας
 καὶ τὰ ἄλλα βέλη τὰ τῶν κρειττόνων καταβήσεσθαι
 ἐπὶ Πέρσας, οἱ δὲ οὕτως ἄρα ἦσαν δίκαιοι, ὥστε
 πολλῇ μὲν ἐστιαθέντες κνίσσῃ, λαμπρὰ δὲ ὑποσχόμενοι 10
 καὶ τῶν γε πρώτων οὐ φθονήσαντες τελευτῶντες τά
 τε ἄλλα | συνέχεαν καὶ αὐτοῦ προσαπεστέρευσαν R 509
 ἀλίων μιμησάμενοι δέλεαρ καὶ δι' Ἀσυρίων κεκρατη-
 μένων ἐπὶ θάνατον ἐλκύσαντες. 7. ἀμείνων ἄρα ἦν ὁ
 λογισμὸς ὁ τέως καταγελῶμενος, ὃς πόλεμον ὑμῖν ἀρά- 15

15 λογισμός· κίνησις ψυχῆς περὶ τι καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῇ
 διανοίᾳ ἀνελθὼν νόημα B² | ἐνδικώτατα (corr ἐνδικώτερον), βέ-
 βηλε, ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ ὄντως εὐσεβέστατος, ἐπραξεν ἢ
 ὁ παρὰ σοὶ ὑμνοῦμενος ἀσεβέστατος C¹ ληρεῖς, φλυαρεῖς, φληνα-
 φεῖς, ματαιόφ[ρων] A²

1 ἐνεπίμπλη V sed in marg m. rec. ἐνεπίπλη, ἐπεὶ καὶ
 ἐμπίπλησιν ἐρεῖς (cf. ad p. 258, 13), A sed η in α corr m. rec.
 ἐνεπίμπλει UM ἐπλήρου Mor | ἄρνων τε καὶ B 3 τάνδρῳ
 U 5 αὐτὸν V | στρατείαν La sed στρατιὰν supraser m²
 στρατεία in marg Mo 8 τάλλα BM | τὰ om VBM 9 περὶ
 Mo 10 κνίσσῃ CA κνίσσῃ La | ὑπεσχημένοι V et cum γε
 supra ὑποσχόμενοι M² 11 τελευτῶντες inser B² 12 αὐτοῦ
 P γε αὐτὸν in marg Mor 13 ἀσυρίων La cf. ad t. I 455, 12
 14 ὁ inserui ex A (in quo tamen erasum) et B cum Cobeto
 Mnem. II 404. V 130 (Coll. 110) 15 λοιμὸς (quo Constantius
 notaretur) Cobet l. l. at cf. p. 275, 18 | πόλεμον post ὑμῖν Mor
 om P | ὑμῖν I sed v in ras m² ἡμῖν C sed η corr s, VBM |
 πολὺν ὑμῖν ἀράμενος P

μενος πολύν τε καὶ σφοδρὸν καὶ ἄπανστον ἔσβεσε
 μὲν πῦρ ἱερὸν, ἐπέσχε δὲ θυσιῶν ἡδονήν, βωμοὺς δὲ
 ἐφῆκε λακτίζουσιν ἀνατρέπειν, ἱερὰ δὲ καὶ νεῶς τοὺς
 μὲν ἔκλεισε, τοὺς δὲ κατέσκαψε, τοὺς δὲ βεβήλους
 5 ἀποφήνας πόρνοις ἐνοικεῖν ἔδωκε, ξύμπασαν δὲ τὴν
 περὶ ὑμᾶς διατριβὴν καταλύσας νεκροῦ τινος θήκην
 R 510 εἰς τὸν ὑμέτερον ἐγκατέστησε κλῆρον. 8. | ἀλλ'
 ὅμως οὗτος ὁ Σαλμωνεύς ἢ Λυκοῦργος καὶ πρὸς γε
 ἔτι Μελιτίδης, οὐδὲ γὰρ νοῦ μετεῖχεν οὐδὲ πολὺ βελ-
 10 τίων τῶν ἐν ταῖς γραφαῖς ἦν ἢ τῶν πηλίνων, τεσσα-
 ράκοντα ἔτη κατέσχευεν ἦν ἐλωβᾶτο γῆν καὶ μόλις ποτὲ
 ἀπῆλθε νόσῳ. 9. ὁ δέ γε ἱεροὺς ἀνανεωσάμενος νό-
 μους καὶ τὰ καλὰ ἀντὶ τῶν κακῶν εἰς τάξιν ἀγαγών,
 15 ἱερέων δὲ γένη συγκαλέσας ἐν σκότῳ κρυπτόμενα, λεί-
 ψανα δὲ ἀγαλμάτων ἐπανορθώσας, θύσας δὲ ἀγέλας,
 θύσας δὲ ποιμνία, τὰ μὲν ἔξω, τὰ δὲ ἔνδον, τὰ μὲν

3 Aesch. Ag. 384 6 Io. Chrys. or. de S. Babyl. contra
 Iul. II p. 551sq. Socr. III 18. Sozom. V 19. Philost. h. eccl. VII 8
 10 Arist. Ran. 538. 11 Amm. XXI 15, 3

1 σίγα βέβηλε σκαιὸν ἐκπτύων ὕθλον A οἷα ληρεῖς ἀθλιώ-
 τατε (καὶ ματαιόφρον add V) AV

1 τε om P Mor 2 βωμοὺς I sed οὐς in ras m² 3 ἐφῆκε
 A sed α ex ε corr f, B γρ ἐφῆκα in marg Mor | δὲ om B
 6 ὑμᾶς I sed ὅ in ras m² ἡμᾶς VMB sed in hoc ὅ suprascr
 m², et coni Mor | τινος C sed ος in ras ex α corr f, et Mor
 τιν cum rasura 2 litt U τινα reliqui libri | θήκην e φήμην corr
 A² et Re φήμην reliqui libri Mor 7 εἰς del A | ὅ in ὑμέ-
 τερον in ras P²I²M ἡμέτερον V et coni Mor Gasda 8 γ'
 PU Re 9 μελιτι'δης cum rasura 1 litt U | οὐδὲν CA sed
 in utroque ν erasum | γρ μετείληχε in marg M 13 εἰς τὴν
 τάξιν Re 14 ἡμετέρους V et coni Gasda 15 ἱερέων I sed
 ἐ in ras m²

ἐν νυξί, τὰ δὲ ὑφ' ἡλίου, πάντα δὲ τὸν αὐτοῦ βίον
ἐκ τῶν ὑμετέρων ἀρτήσας χειρῶν, μικρὸν μὲν χρόνον
ἐν <τῷ> μικροτέρῳ σχήματι βασιλείας, πολὺ δὲ βραχύ-
τερον ἐν τῷ μέλῳ φανείς ὥχeto γεύσας μὲν ἀγαθῶν
τὴν οἰκουμένην, κορέσαι δὲ οὐκ ἀρκέσας. 10. ἀλλὰ | 5
πεπόνθαμεν, οἶον εἰ τῷ φοίνικι τῷ ὄρνιθι παρέστη R 511
διὰ πάσης μὲν τῆς γῆς ἐκτεῖναι τὴν πτῆσιν, στήναι
δὲ μηδαμοῦ μήτε ἀγρῶν μήτε ἄστεων. ἀμυδρὰ γὰρ
οὕτως ἂν ἐγένετο τοῖς ἀνθρώποις ἢ τοῦ ὄρνιθος ὄψις.
καὶ νῦν ἦν οὗτος ἀπέδωκεν εὐδαιμονίαν ὥσπερ ὑπό- 10
πτερος διέδραμεν οὐκ ἀνασχομένην ῥιζωθῆναι τῆς, οἶμαι,
κακίας ἀναμαχεσάμενης τὴν ἡτταν. 11. ὥς πολὺ γε
ἦν κουφότερον ἐν τοῖς χείροσι μένειν ἀπείρους ὄντας
ἀρμονίας βασιλικῆς ἢ μεταρρυνέτας ἐπὶ τὰ ἀμείνω τοῦ
βίου πάλιν ἐπὶ τὰ πρόσθεν ἀπενεχθῆναι, καθάπερ 15
ναῦν ἀναχθεῖσαν μὲν ἐξ ἀλιμένων χωρῶν, αὐτίς δὲ
ἐναντίῳ πνεύματι πεμφθεῖσαν ἐπὶ τὰς πέτρας, ὥστε
καὶ περιρραγῆναι. 12. τὸ δὲ μηδὲ διὰ χρόνου γενέ-
σθαι τὴν ἐπάνοδον τῶν κακῶν, ἀλλ' ὥσπερ παρακύψα-
σαν τὴν ἀγαθὴν τύχην εὐθὺς οἴχεσθαι φεύγουσαν, 20
Ἡράκλεις, ὥς πικρὸν τε καὶ πικρῶν τινῶν δαιμόνων.
λειμών τις οὗτος ἀνθήσας παραχοῆμα κατερρύνῃ.

8 Plat. Epi. p. 985 Bonm

1 δ' U et in ras I² | τῶν Mo | αὐτοῦ P sed ' in ras m³
αὐτοῦ M αὐτοῦ V 2 μικρὸν — 4 φανείς in marg La
3 τῷ inserui e La suasore Re | μικροτέρῳ I sed ἐρ in ras m²
μικροτάτω U 6 οἶονεἰ La | παρέστι Mor, γρ παρέστι in marg
γρ πτῆσις

8 γρ μηδαμῇ Mor | ἀστέων VI 9 ὄρνιθος ὄψις I sed ος
ὄψ in ras m² 11 ἀπέδραμεν Sintenis 14 μεταρρυνέτος? |
τὰμείνω V 17 πεμφθεῖσαν corruptum videtur ῥιφθεῖσαν
Cobet Mnem. V 130 (Coll. 110) num ἐγγριμφθεῖσαν? 18 δια-
χρόνου V 21 πικρὸν τινῶν Mo | γρ δαιτυμόνων in marg Mor
22 γρ οὕτως in marg Mor | κατερρύνῃ I sed κατ in ras m³

13. Καίτοι ἔγωγε τοὺς μὲν τικτομένους μακαρίους ἀπεκάλουν, ἐν οἷῳ δὴ χρόνῳ σπαρέντες ἤλθον εἰς φῶς, τοὺς δ' αὖ γεγηρακότας ἤλέουν ἐν βορβόρῳ
 R 512 τε βεβιωκότας πληθὸς τε | ἐτῶν ἐν ἀγνοίᾳ τῶν
 5 καλῶν ἀνηλωκότας, πλὴν ὅσον καὶ οἶδε σκιρτήσαντες τε ἐν γῆρᾳ καὶ χορεύσαντες ἔμελλον ἀπέρχεσθαι. κακοδαίμονες δὲ ἄρα ὄντες ἐλάνθανον οἱ γεννώμενοι πρὸς τέλματά τε ἤξοντες καὶ νοσήσουσαν τὴν γῆν.

10 14. Ὡ γλυκείας ἀκοῆς, ἣν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἡ φήμη φέρουσα τὰς πόλεις εὐφραине, μάχας καὶ τρόπαια καὶ Ῥῆνον πλεόμενον καὶ φόνον Κελτῶν καὶ αἰχμαλώτους λαμβανομένους, τοὺς δὲ πρὶν Ῥωμαίων ἀλόντας ἀποδιδομένους καὶ φόρους ἐκ πολεμίων καὶ τὰ κείμενα
 15 ἀνιστάμενα καὶ δαίμονός τινος ἔργα καὶ ἀρετὴν ἀπαγγέλλουσα. 15. Ὡ τῶν δευτέρων θαυμασιωτέρων, ὁδοῦ τε ἐκείνης διὰ τῶν ἐσχάτων καὶ δρόμου λανθάνοντος καὶ ὀπλιτῶν ἕξ φοβούντων δισμυρίους καὶ πάντων μὲν ἐπ' αὐτὸν ὀπλιζομένων, ἀμαχεὶ δὲ τοῦ
 20 πολέμου τεθέντος. Ὡ τῶν λόγῳ δηλουμένων, Ὡ τῶν

2 ὅτῳ Mor 5 ἀναλωκότας I | οἶδε A et in οἶδε corr C^f
 οἶδε Mo 6 τε om V Mor | καὶ χορεύσαντες om Mor | ἀπέρ-
 χεσθαι scripsi coll. I 140, 3 et 148, 13 πορεύεσθαι libri edd
 7 ἐλάνθανον ὄντες V | γενώμενοι UI 8 τέρματα supra τέλ-
 ματα in marg C^m τέρματα B sed ρ in ras | ἤξοντες I sed ντες
 in ras m² ἤξον cum rasura 2 litt U ἤξουσι M, sed γρ ἤξοντες
 in marg | νοσήσαν Mor 11 εὐφραινεν CAPMo εὐφρανε
 UIBM εὐφρανες Mor sed in marg γρ εὐφραине 13 ἀλόντας
 I sed ὄν in ras m² | ἀποδιδομένους Mo 15 τε post ἔργα inser
 M | ἀπαγγέλλουσα A sed α m² ἐπαγγέλλουσα La ἐπαγγέλουσα
 Mo 19 αὐτον ex αὐτῶν corr U αὐτῶν M 20 τεθέντος
 corruptum videtur κριθέντος Cobet Mnem. V 131 (Coll. 111)
 λυθέντος praetulerim | τῶν (1) C sed ν ex ι corr m

πείρα δεικνυμένων. 16. βασιλεὺς ἐξέπληξε λόγον
 γραφῇ περὶ Βόσπορον ἄνδρα τὸν ὑπὸ ἀμαθίας φά-
 σκοντα Διογένη μιμεῖσθαι τὸν ἐκ Σινώπης, ὄντα δὲ
 πλὴν ἀναιδείας οὐδέν. βασιλεὺς ἐπέσταλκε σὺν ἀμη-
 χάνῳ κάλλει καὶ περισιτάμεθα τὰς ἐπιστολάς. 17. χω- 5
 ρεῖ παρὰ | τὴν μητέρα τῶν θεῶν εἰς Φρυγίαν. R 513
 ἔπειτα ἐκεῖ τι παρ' αὐτῆς ἀκούσας ἐπείγεται. εἴτα ἐκ
 Κιλικίας σχολῇ πορεύεται δοκοῦν καὶ τοῦτο τῷ Διὶ.
 ἦκεν εἰς τὴν μεγάλην τὴν Ἀντιόχου πόλιν ἢ εἰ βούλει
 γε, Ἀλεξάνδρου τοῦ φίλου τε αὐτῷ καὶ οὐκ ἔωτος 10
 καθεύδειν, ὥσπερ δὴ τινα στρατηγὸν στρατηγὸς Ἀθη-
 ναῖος Ἀθηναῖον. 18. οὗ δὴ μυρίαί μὲν δικαζόμεναι
 δίκαι, πολλῶν δὲ θέσεις νόμων, βιβλίων δὲ συγγραφαί
 βοηθούντων θεοῖς, δρόμοι δὲ εἰς τεμένη τὰ μὲν ἐν
 τῇ πόλει, τὰ δὲ πρὸ αὐτῆς ἐν γηλόφοις, τὰ δὲ ἐν 15
 ἄκροις ὄρεσι. καὶ οὐδὲν οὕτω χαλεπὸν οὐδὲ δύσβατον,
 ὃ μὴ λείον ἐδόκει νεῶν ἔχον ἢ πρότερόν γε ἐσχηκός.

1 Iulian. or. (VII) πρὸς Ἡράκλειον κυνικὸν περὶ τοῦ πῶς
 κυνιστέον p. 204sq. Eunap. fr. 18. cf. or. XVIII § 157 p. 304, 17sq.

11 Plut. Them. 3, 3 13 cf. or. XVIII p. 581, 17sq. R. Iul.
 ep. 79. Theoph. chron. I p. 52, 4sq. ed. de Boor.

11 Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους ῥαθύμως τὸ πρῶτον βιούσ-
 ῃ, ἐπειδὴ Περικλῆν εἶδε τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην νενικηκότα, λαμ-
 πρῶς τε διηγέσθαι καὶ βίον σπονδαῖον ἀναλαβὼν θαναμαστός τε
 γέγονε καὶ τὴν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν νενίκηκεν $P^2 I^2 B^2$

1 ἐξέπληξε Mor γο ἐπέπληξε in marg 2 ὑπ' Re
 5 καὶ — ἐπιστολάς citavit Thom. M. p. 311, 12 μὴ εἴπης περι-
 ἵσταμαι τὸν δεῖνα· πῶς γὰρ ἂν ὁ εἰς τινα περιστάει; ἀλλὰ
 περισιτάμεθα. Διβάνιος ἐν ἐπιστολῇ καὶ κτλ. 7 τί V
 8 καὶ om Mor sed γο καὶ in marg 13 τὲ P sed δὲ (2) suprascr
 m^s, M Mo edd 14 τε P sed δὲ suprascr m^s, edd 15 πρὸ
 αὐτῆς om P Mor | δ' Re 16 οὐδὲ] γο καὶ in marg Mor
 17 νεῶν in ras P^s | γ' AUIBM

πυνθανόμενοι δὲ οἱ μέχρι τῶν τερμάτων Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης, ὡς ἐρρωμένως ἄπτοιτο τῶν ἱερῶν ὁ βασιλεύς, μικρὰ μὲν ἐχρῶντο ταῖς οἰκίαις, ἐν ἱεροῖς δὲ διητῶντο.

- 5 19. Ἔδει τότε, ὦ φίλτατε, μὴ ἀπώσασθαι τὴν Περσικὴν πρεσβείαν σπονδὰς τε αἰτοῦσαν καὶ στέργουσιν
 R 514 οἷς | γνοίης. ἀλλὰ σου τὰ παθήματα τῆς πρὸς τῷ
 Τίγρητι γῆς ἀνθεῖλκε τὴν γνώμην δεδηωμένης τε καὶ
 ἐρημωθείσης καὶ πολλὰς ἐμβολὰς ἀνασχομένης, ὣν
 10 ἐκάστη τὸν τῇδε πλοῦτον ἐκείσε μετήνεγκεν. ὥου γὰρ
 ὥσπερ εἰ προδοσίαν εἶναι μὴ λαβεῖν δίκας ἡσυχίας
 ἐπιθυμοῦντα. 20. ἀλλ' ἰδοὺ, τὸ δαιμόνιον ἀντέκρουσε.
 μᾶλλον δὲ δίκας μὲν ἐπράξω παριούσας μεγέθει τὰ
 ἀδικήματα. γῆ ἦν Ἀσυρίων, τὸ κάλλιστον ὦν Μῆδοι
 15 κέκτηνται, φοῖνιξι μεγάλοις δένδρων τε ἐτέρων παντο-
 दाποῖς εἶδεσι σκιερὰ, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον αὐτοῖς,
 ὡς ἂν ὀχυρωτάτη, φρουροῦσα, βασιλείων τε λαμπρῶν
 ἐνφωκοδομημένων κάπρων τε καὶ ἐλάφων καὶ ὅποσα
 θήρα δίδωσιν, ἐν χώροις τετειχισμένοις πεφυλαγμένων
 20 φρουρίων τε κρειττόνων πολεμίας χειρὸς εἰς ἄερα
 μέσον ἡρμένων ἀγρῶν τε παρισυνυμένων ἄστεσι τῆς τε
 ἄλλης εὐδαιμονίας διαφερόντως ἀνθούσης. 21. τούτοις

1 τε om V

2 γρ ἐρρωμένων in marg Mor | ὁ eras I om

P Mor | βασιλεύς. καὶ μικρὰ Mor 6 στέργουσιν Mo 7 ἀλλὰ
 σοῦ Re 10 ἐκείσε in ras 3 litt P³ γρ ἐκείθεν in marg Mor

11 ὥσπερ Mor 12 ἐπιθυμοῦντας Mor γρ ἐπιθυμοῦντα in
 marg 13 δίκας μὲν P sed ας μὲν in ras m³ γρ δίκας ἐπράξω
 in marg Mor | ἐπράξω P sed spir. et ω in ras m³ et post ε
 ras 1 litt ἐπράξε Mor | παριούσας Mo 14 οὖν Mo | Ἀσυρίων
 cf. ad I 455, 12 16 γρ σκιερῶν in marg Mor 17 ὥσάν IB
 19 ante τετειχισμένοις ras 2 litt P, εὔ inser I² et coni Mor
 21 μέσον ἡρμένων P sed on et μένων in ras m³ γρ ἐρηρυσμέ-
 νων in marg Mor | ἄστεσι in ras P³ γρ ἄλσεσι in marg Mor

δὴ προσπεσὼν οὕτως ἐπέκλυσέ τε καὶ κατέσυρε γελῶν
 τε ἅμα καὶ παρέχων τοῖς στρατιώταις κωμάζειν, ὥστε
 ἀποικίας εἰς αὐτὴν δέοιנט' ἂν Μῆδοι καὶ οὐδὲ ἀνδρὸς
 γενεὰ τὸ πτώμα ἀνορθῶσαι. καὶ μὴν ὄχθης τε ἀνά-
 βασις ἀπιστουμένη νυκτομαχία τε ὄχλον ὅτι πλείστον 5
 κατενεγκοῦσα Περσῶν τρόμος τε ἐγκείμενος τοῖς μέ-
 λεσι καὶ τὸ πόρρωθεν ὁρᾶν φθειρομένην τὴν γῆν σὺν
 ἀτολμῇ, ταυτὶ | μὲν τῆς δίκης ἦν ἐπετίθει. R 515

22. Ἀπόδος δὴ ἡμῖν, ὦ θεῶν ὑπάτε, τὸν ὁμώνυμον,
 ὃς πλείστα δὴ σε ἐκάλεσεν ἐν ἔτει ἀρχομένῳ. τοῦ δὲ 10
 ὁμόζυγος καὶ γέροντός περ ὄντος τὸν ἐνιαυτόν. ὁ δὲ †
 ἐν μέσῳ κατέδυ. καὶ ὁ μὲν ἔκειτο, ἡμεῖς δὲ ἐν Δάφνῃ
 τὰς Νύμφας ἐθεραπεύομεν ὁρχήσει τε καὶ ταῖς ἄλλαις
 χάρισιν εἰδότες ὧν ἐπεπόνθειμεν οὐδέν.

23. Τίς ἄρα λόγῃν ἐκείνην ἐχάλκευσε τοσοῦτον 15
 δυνησομένην; τίς ἐπήγαγε δαίμων τῷ βασιλεῖ θρασὺν

11 cf. p. 43, 10

11 ἀπέδωκας αὐτῷ δηλονότι. ἔθος ἦν παλαιὸν τοῖς Ῥωμαί-
 οῖς κατ' ἐνιαυτὸν δύο προβάλλεσθαι ὑπάτους, ἓνα μὲν ἐκ τῆς
 βουλῆς, τὸν δὲ ἕτερον ἐκ τοῦ δήμου, ὧν ὁ μὲν ἦρχε τῶν στρα-
 τευμάτων, ὁ δὲ τὰ τῆς πόλεως διόκει πράγματα. ἐλθόντι δὲ εἰς
 βασιλείαν τῷ Ἰουλιανῷ ἔδοξε τὸν παλαιὸν διατηρῆσαι νόμον, καὶ
 ἑαυτὸν μὲν ἀνέδειξεν ὑπάτον, συμπαρέξευσε δὲ ἐαυτῷ καὶ ἕτερον
 ὁμόζυγον τιμῶν δηλονότι τὴν ἀρχαίαν καὶ ἔννομον Ἑλληνικὴν
 συνῆθειαν. φησὶν οὖν ἐνταῦθα, ὅτι τῷ μὲν ὁμόζυγῳ γέροντι
 ὄντι ἀπέδωκας ἐκπληρωθῆναι τὸν ἐνιαυτόν, τὸν δὲ Ἰουλιανὸν
 κατέδυσας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χρόνου, ὦ Ζεῦ, ἐν τῇ τῶν Περσῶν
 γῇ πεφρονεμένον. οὕτω δὲ εἶπεν ὡς λίαν σχετλιαῶν ὑπὲρ ἐκεί-
 νου B²

1 οὗτος Mor, γρ οὕτως in marg 2 ὥστ' Re 3 ἀποι-
 κίαν ILa | ἂν οἱ Μῆδοι Mor 4 γενεᾷ M | ἀνορθῶσαι P sed o
 et acutus supra ω et αι in ras m³ et accentus supra o erasus
 οὗτ
 ἀνορθῶσαι M 9 δὲ UMo Re 10 τοῦδε U | δ' Re
 | excidisse verba εἰς ἐκβαίνειν vel συμπληροῦσθαι coni Re,
 ἐπλήρωσας ego | περ ὄντος in marg add Mo²

ἰππέα; τίς κατηύθυνεν ἐπὶ τὰ πλευρὰ τὴν αἰχμήν; ἢ
δαίμων μὲν οὐδεὶς, προθυμία δὲ σφοδρὰ καταναγκά-
ζουσα περιτρέχειν τε καὶ ἐξοτρύνειν στρατιὰν ἀργὸν
εἰωθυϊάν τε καθεύδειν καὶ τραυμάτων ἄπειρον τὴν
5 πολλήν; ἀλλ' ὁ μὲν οὕτως ἡμέλει τοῦ σώματος, Ἀφρο-
R 516 δίτη | δὲ ὅπως οὐκ ἐξήρπασεν οὐδὲ Ἀθηνᾶ, θαῦμα
ἂν εἶη. 24. καίτοι παλαιὰς γε βοηθείας αὐτῶν ἐμι-
μοῦντο ἄν, ὧν ἡ μὲν Μενέλεων ἐξέσωσεν, ἡ δὲ Πάριν,
ἄνδρα ἡδικοκότα καὶ προσηκόντως ἀγχόμενον. τίς
10 ποτε ἄρα τότε ἦν ἐν οὐρανῷ λόγος; τίς Ἄρεος ἀνέστη
κατήγορος, ὥσπερ πρότερον ὁ Ποσειδῶν, φερομένου
μὲν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἔτι ἔμπνου τοῦ βεβλημένου, τῆς
στρατιᾶς δὲ οἰμωγῇ διαχρωμένης, τῶν ὅπλων δὲ αὐ-
τοῖς τὰς χεῖρας ἐκφευγόντων, ὥσπερ ἐν τῷ Σικελικῷ
15 πορθμῷ τὰς τῶν Ὀδυσσεώς ἐταίρων αἱ κῶπαι; 25. θρη-
νος ἦν τότε Μουσῶν, θρηνος ἦν ἐν Βοιωτίᾳ καὶ
Θράκη καὶ τοῖς φίλοις ὄρεσι θρηνουσῶν, οἶμαι, γῆν

7 Il. δ 128 sq. 8 Il. γ 370 sq. 11 cf. IV 402 R sq. 15 Od. μ 203

1 κατεύθυνεν VM 2 σφόδρα VMo 3 τε om I | στρα-
τείαν I sed in στρατιάν corr m^s, La | ἀργὴν C sed ἀργὸν suprascr.
f, P sed ἀργὸν suprascr. m^s, UIBMMoLa et cum γε in marg
Mor 5 ὁ] εἰ Gasda 6 οὐδ' VUIB 7 αὐτῶν U
αὐτῶν APVIBMoLa Mor om M 8 Μενέλεων P sed εἰων
in ras m^s | ἐξ in ἐξέσωσεν del A 10 ἄρα τότε in marg add
Mo² λόγος ἦν τότε ἐν οὐρανῷ P sed numeris suprascriptis verba
in formam textus nostri transposita m^s ἦν ἐν οὐρανῷ τότε
λόγος UIM | ἄρεος C sed o ex ω corr m² ἄρεως A ἄρεως MLa
edd 11 post κατήγορος ras 10—11 litt M 12 ἔτ' PUILa
edd 13 στρατιᾶς La et in στρατιᾶς corr I | οἰμωγῇ I sed
οἰμῶ in ras m² | διαχρωμένης I sed δια del m^s χρωμένης U sed
ante χ ras 3 litt 14 ἐκφευγόντων scripsi ex UI sed ε (2)
eras ἐκφυγόντων reliqui libri edd 15 τὰς inser M² et in
marg B², in cuius textu lacuna est 2—3 litt | ἐταίρων χεῖρας
Mor 16 ἦν (2) om Mor 17 ὄρεσι V | γῆν τε] καὶ γῆν Re
καὶ γῆς καὶ θαλάσσης καὶ ἄερος Mor

τε καὶ θάλατταν καὶ ἀέρα, εἰς οἷαν ἀνομίαν ἐμπεπτώ-
 κασι, τὰ ἄλλα δέ, ὥς ἂν ἐστερημένα τῆς τῶν βωμῶν
 θοίνης. 26. ὀδυρόμεθα δὴ καὶ ἡμεῖς κατὰ συμμορίας,
 φιλόσοφοι μὲν τὸν τὰ τοῦ Πλάτωνος σφίσι συνδιερευ-
 νώμενον, ῥήτορες δὲ τὸν δεινόν τε εἶπεῖν καὶ εἰπόν- 5
 τος | ἐξετάσαι, οἷς δὲ πρὸς ἀλλήλους διαφορὰ ψή- R 517
 φου δικαίας δεόμεναι, τὸν ἀμείνω τοῦ Παδαμάνθυνος
 δικαστήν. 27. ὃ γεωργοὶ κακοδαίμονες, ὥς βορὰ γε
 ὑμεῖς ἔσεσθε τῶν εἰσπράττειν τεταγμένων. ὃ βουλευ-
 τηρίων ἰσχύς καταρρέουσά τε ἤδη καὶ εἰς εἶδωλον 10
 ἀφιζομένη ταχέως. ὃ πόλεων ἄρχοντες, ὥς ἀπολεῖται
 γε ὑμῖν τὸ ἔργον τοῦ ὀνόματος, ὥσπερ ἐν ταῖς πομ-
 παῖς καὶ ἔσται τὸ ἄρχον ὑπὸ τῷ ἀρχομένῳ, ὃ βοαὶ
 πενήτων ἀδικουμένων, ὥς μάτην γε πρὸς τὸν ἀέρα
 ριφήσεσθε. ὃ λόχοι στρατιωτῶν, οἷς ἀπόλωλε βασιλεὺς 15
 ταῦτά τοις πολλοῖς ἐπὶ στρατείας σιτούμενος. ὃ νόμοι
 δικαίως ἂν Ἀπόλλωνος δόξαντες εἶναι καταπατούμενοι.
 ὃ λόγοι δύναμιν τε καὶ σθένος ὁμοῦ κτησάμενοί τε
 καὶ ἀποβαλόντες. ὃ χεῖρες ὑπογραφέων τῇ τῆς γλώτ-
 τῃς εὐμουσίᾳ κρατηθεῖσαι. ὃ πτώμα τῆς οἰκουμένης 20

17 Her. I 65

20 Aristid. Mon. in Smyrn. II 10, 15 K

1 θάλασσαν BM 2 ἄλλα ε cum rasuris singularum litt
 ante á et ε U τᾶλλα P (antecedente ras 3 litt) et Mor | τὲ I
 sed τ in ras m², P sed τ in ras m⁴ 3. ὀδυρόμεθα AMoLa
 et Boiss. Anecd. I 452 ὀδυρώμεθα P Mor | συμμορίαν P Mor
 (γε συμμορίας in marg) 4 μὲν inser I² | τοῦ om V |
 διερευνώμενον M 5 εἰπόντας conl Mor 8 ὃ ut constanter
 in sequentibus UIBMo Mor 9 βουλευτηρίων I sed ων in ras
 m² 10 τε inser P³ 12 γε προπομπαῖς in marg Mor
 16 ταῦτα Mo, ταυτὰ in marg | ἐπιστρατείας Mo στρατείας P
 sed s add m³ στρατεία UIBM et γε in marg Mor 17 δόξαν-
 τες in marg add m. rec. V 19 ἀπογραφέων V | γλώττης P
 sed τη m⁸

κοινόν. 28. κατακλυσμός τις οὗτος ἕτερος θέρους
μέσου ἢ προσβολή πυρός, ὁποῖον ἐν τῇ Φαέθοντος
ἡμιοχία λόγος ἀφθῆναι. μᾶλλον δὲ πολλῶ τουτὶ τὸ
4 πάθος ἐλεεινότερον. τὸ μὲν γε ἦν ἐρήμην εἶναι τὴν
R 518 | γῆν, τὸ δὲ νῦν πάσχειν κακῶς ὑπὸ τοῦ χειρόνος
τὸν ἀμείνω πόαν τε ὑπάρχειν ὥσπερ θρέμματι τῇ
κακία τὰς πόλεις ἀφθονον, ἐξ ὧν ἂν ἔχοι τρέφεσθαι
εἰς πιμελήν. 29. ὥσπερ οὖν ἀνθρώπων νοσοῦντι τὴν
ψυχὴν γέμοντί τε πονηρῶν ἐπιθυμιῶν κρεῖττον ἀπ-
10 ελθεῖν ἢ ζῆν τυραννουμένου τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ βελτίονος
ὑπὸ τοῦ φανλοτέρου, οὕτω δὴ καὶ τῇ γῇ μᾶλλον ἂν
ἐλυσιτέλει κρουθῆναι συνεχέσιν ὄμβροις ἢ πεπολλίσθαι
τε καὶ τρέφειν γένος ἀνθρώπων, ἐν ᾧ κακία μὲν τί-
μιον, ἀρετὴ δὲ ἄτιμον. 30. ἀναπνεύσατε, Κελτοί. χο-
15 ρεύσατε, Σκύθαι. παιανίσατε, Σαυρομάται. ὁ ζυγὸς
ὑμῖν συντέτριπται καὶ οἱ ἀνχέρες ἐλεύθεροι. τοῦτο
ἦν ἄρα νεῶς Ἀπόλλωνος πυρὶ δαπανώμενος, ἐξέλιπεν
ὁ θεὸς τὴν γῆν μιάνεσθαι μέλλουσαν, τοῦτο σεισμοὶ
γῆν πᾶσαν δονοῦντες, μελλούσης ἄγγελοι ταραχῆς τε
20 καὶ ἀκοσμίας.

31. Σὺ μὲν, ὦ βασιλέων ἄριστε, μεγάλα ἐργαζό-

1 cf. IV 185, 18 sq. 14 cf. I p. 620, 21 R 19 cf. p. 621, 7 sq. R

1 καινόν coni Re | οὗτος ἕτερος restitui e libris exceptis U
in quo post οὗτος pro ἕτερος est rasura 6 litt, et P qui praebet,
ut edd, ἕτερος οὗτος sed litteris β et α suprascriptis ordinem
correxerit m⁸ | θέρους μέσου ante ὁποῖον (2) in marg I² om reli-
qui libri excepto P 3 ἡμιοχία IB | πολλῶ om B 5 χει-
ρόνος I sed o prius ex ω corr m² 6 θρέμμα τι A sed acutus
supra α m² θρέμμα cum rasura 2 litt U 13 τε om U
15 παιανίσατε AUIB παιονίσατε M 16 ἡμῖν Mo 17 ἄρα
Mo 21 γὰρ μέγιστα in marg Mor

μενος ἐνενοόεις τὸν ἐπαινέτην ἐμὲ καὶ λόγους τοὺς
ἐσομένους τοῖς πράγμασιν, ἐγὼ δὲ ἤσκουν τὴν διάνοιαν,
ὥς μὴ λειφθεῖν τῶν ἔργων, ὥσπερ τις παλαι-
στής ἐπιμελούμενος τοῦ σώματος πυνθανόμενος ἤξειν
ἀντίπαλον ἰσχυρόν. ἐγὼ μὲν οὖν λέγω τε καὶ ἐρῶ 5
καὶ οὐκ ἀδικήσω σιγῇ τὰ ἔργα, ἀκούσονται δὲ ἄλλοι
μὲν τῶν ἁσμάτων, αὐτὸς δὲ ὁ τὰς νίκας ἀνηρημένος
τέθραπται καλὰς καὶ γενναίας ἐλπίδας τῆς οἰκουμένης
ἐκτεμών. 32. ἐδέξατο πληγὴν Ἀγαμέμνων, ἀλλὰ Μυ-
κῆνης βασιλεύς, Κρεσφόντης, ἀλλὰ Μεσσήνης, Κόδρος, 10
ἀλλὰ χρησμῷ πειθόμενος, Αἴας, ἀλλὰ μικρόψυχος στρα-
τηγός, Ἀχιλλεύς, ἀλλ' ἦττων ἀφροδισίων καὶ θυμοῦ
καὶ ἄλλως | ταραχώδης, Κῦρος, ἀλλ' ὄντων νιέων, R 519
Καμβύσης, ἀλλὰ μαινόμενος. Ἀλέξανδρος ἔθνησκεν,
ἀλλ' οὐκ ἐχθροῦ χειρὶ, καὶ ἅμα ἄνθρωπος δοὺς ἂν 15
ἀφορμὴν κατηγοροῖς. ὁ δὲ ἐξ ἐσπέρας μέχρις ἀνίσχοντος
ἡλίου κρατῶν, ψυχὴν δὲ ἔχων μεστὴν ἀρετῆς, νέος δὲ
καὶ οὐκ ὢν πατὴρ ὑπ' Ἀχαιμενίδου τινὸς κατενήνεκται.

9 Il. β 569

10 Lyc. c. Leocr. § 84 sq.

14 Her. III 30 sq.

² ἐπομένους Mor, γὰρ ἐσομένους in marg | τὴν διάνοιαν
ἤσκουν P Mor ⁶ ἀδικήσωσι γῇ Mo ⁸ καλὰς γε καὶ M
⁹ μυκητῶν e μυκήνης corr A²I², La edd ¹⁰ μεσσήνης P sed
σ alterum add m³ μεσῆνης VUIBM Mor ¹¹ γὰρ μακρόψυχος
in marg Mor ¹² ἦττων C sed τ suprapos. f ἦ των U
¹⁵ ἂν inser I²M² om UB ¹⁶ ἀφορμὴν restitui e libris
excepto P qui ἀφορμὴν supra ἀφορμὰς habet m³, et I qui
ἀφορμὰς supra ἀφορμὴν habet m² ἀφορμὰς edd, sed γὰρ
ἀφορμὴν in marg Mor | δ' Re | μέχει V ¹⁷ δὲ P³ supra τε
quod est in ras m² τε edd | ἀρετῶν PM edd ¹⁸ ἐν Mo,
ὢν in marg ¹⁸ ὑπ' — κατενήνεκται citavit Thom. M. p. 287,
20 s. v. τοὺς Πέρσας οἱ ὕστερον καὶ Μήδους καὶ Ἀρσανίδας
καὶ Ἀχαιμενίδας λέγουσι. Αἰβάνιος ἐν τῇ εἰς Ἰουλιανὸν μονωδία
ὑπ' κτλ., cuius verba exscripsit scholiasta codicis B | ἀχαιμενίδου
M, in marg γὰρ ἐχαιμενίδου ἀχαιμεινίδου I sed & in ras m³

33. ἀκούσας ἀνέβλεπον εἰς οὐρανὸν ψεκάδας αἵματι
 συμμιγείς ἀναμένων, οἷας ἀφῆκεν ἐπὶ Σαρπηδόνι Ζεὺς,
 οὐ μὴν εἶδον. ἴσως μέντοι ἀφῆκεν ἐπὶ τῷ νεκρῷ,
 τοὺς δὲ πολλοὺς ἔλαθεν, ἅτ' ἐν μάχῃ καὶ κονιορτῷ
 5 καὶ αἵματι τῷ ἀπὸ τῶν φόνων.

34. Ὡ νεῶ καὶ ἱερὰ καὶ ἀγάλματα βασιλείων ἐξε-
 λαννόμενα. ὁ μὲν ὑμᾶς ἰδρύσατο μάρτυρας ἐγγύθεν
 ἔσομένους τῶν αὐτῷπραττομένων, ὑπὸ δὲ τῶν ἀτίμως
 ἐκβέβλησθε ἐπιλεγόντων, ὥς καθάροιεν τὸν χῶρον.
 10 ὧ πολλὰ συγκινήσας ἐπὶ σαντῷ δάκρυα οὐκ ἐπ' ἡματι
 κατὰ τὸ ἔπος ὀλοφυρμοῦ τυχών, ἀλλ' ἐν τῷ πένθει
 κατέχων ἀνθρώπους καὶ κατασχήσων γε, ὅφρ' ἂν
 ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθῇλη. 35. σοῦ
 R 520 τις ἤδη τὴν τελευτὴν ἀγγείλας | αὐτοῦ λίθοις κατε-
 15 χῶσθη, καθάπερ αὐτόχειρ γεγονὼς ἢ ὥς ἀδύνατά γε
 ἀγγέλλων, ὥσπερ ἂν εἰ ἔφασκε τῶν θεῶν τινα τεθνάναι.
 παιδὸς μὲν ἤδη τις τάφον ἀδακρυτὶ παρῆλθε, πρὸς
 δὲ σὴν ὅστις τείνειε τὸν ὀφθαλμὸν εἰκόνα, πηγαὶ δα-
 κρύων εὐθὺς τῶν μὲν παῖδα, τῶν δὲ πατέρα καλούν-
 20 των, κοινῇ δὲ ἀπάντων φύλακα.

2 Il. π 459 sq. 10 Il. τ 229 12 Plat. Phaedr. p. 264 D.
 Anth. Pal. VII 153, 2. Cert. Hom. et Hes. 255 p. 447, 1 ed. Rzach
 (Hes. Lips. 1902).

1 „num & ἀκούσας aut & ἐγὼ ἀκούσας“ Re | ψεκάδας C
 sed ε ex α corr p, A sed ε ex α corr m², I sed ε in ras m²
 4 πολλοὺς C sed οὺς in ras ut videtur ex ὧι corr s | ἅτε P
 edd 5 τῷ e τὸ corr M² 6 et 10 ὧ BMoI sed in hoc in
 ὧ corr m³ 8 post τῶν vocem probrosam velut πόρων Re,
 ἀθῶων Cobet Mnem. V 131 (= Coll. 111) excidisse coniecerunt,
 id quod improbavit Boissonadius Pachym. p. 236, 3 9 γο
 ἐκβέβληται in marg Mor 14 ἀγγείλας ἤδη τὴν τελευτὴν PU
 Mor 16 ἀγγέλων C sed λ secundum suprap. f, PU | post εἰ
 rasura 3 litt P εἴ τις U edd 17 ἀδακρυτὶ C sed α secun-
 dum in ras f 18 δὲ σὴν] τὴν σὴν δ' PLa Mor τὴν ante σὴν
 inser I³ 20 δ' Re

36. Ὡς τῆς ὀρφανίας, ἣ κατέλληφε τὴν γῆν, ἣν κάμνουσαν ἀνορθώσας, ὥσπερ ἰατρὸς ἀγαθός, πάλιν ἐξέδωκας τῷ πυρετῷ καὶ τοῖς πρὶν ἀρρωσθήμασιν. ὃ δυστυχοῦς ἐμῆς πολιᾶς, ὃ διπλοῦ πένθους ἐμοῦ, τοῦτο μὲν τὸν βασιλέα μετὰ τῶν ἄλλων θρηνοῦντος, τοῦτο δὲ τὸν ἐταῖρόν τε καὶ φίλον. 37. σὺ μὲν ἡπείγου πρὸς ἐμὴν βοήθειαν ποιῶν μοι κληρονόμον τὸν νόθον, ἐγὼ δὲ ἀνεβαλλόμεν τὴν σπουδὴν, ὥς αὐτὸς μὲν προ- ἀπαλλαξόμενος, σοῦ δὲ εἰς τόδε ἀμνηοῦντος. Μοίραις δὲ ἄρα οὐ ταῦτ' ἐψήφιστο. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἐδημιούρ- 10 γουν λόγον διαλλαγῶν τῶν πρὸς τὴν | πόλιν φάρ- R 521 μακον, σὺ δὲ ὥχου, σεσίγηται δὲ τὸ φάρμακον. 38. γέ- γονα δὲ καὶ ὅλως ἀμβλὺς εἰς λόγων τόκον, ὥσπερ ἔναιαι μητέρες ὑπὸ μεγάλων κακῶν ἐπηρώθησαν τὰς γαστέρας. καὶ μὴν καὶ ὅλως ἐξέπεσον τῶν φρενῶν 15 καὶ οὐκ ἄνευ πόνου πάλιν ἐπανῆκον εἰς νοῦν. ἦν δὲ ἄρα βέλτιον ἐν ἀγνοίᾳ πάντων ὁμοίως κεῖσθαι μανίαν ἀντὶ λύπης περιφέροντα, ἐπειδὴ γε οὐδεὶς ἔτι δαιμό- νων ποιεῖ πενθοῦντα ἄνθρωπον οὐ λίθον, οὐ δένδρον, οὐκ ὄρνιν.

20

7 Ep. 1329. or. I p. 90, 11

11 or. XV p. 114 sq.

19 Aristid. Mon. in Smyrn. II 11, 22 sq. K

1 et 3 ὦ Re 2 ἀνὸρθώσας A 6 ὑπείγου πρὸς τὴν ἐμὴν Mor 7 πρὸς P sed ὃς in ras m³ | μοι P sed οι ex ε corr m³ με A sed ε in ras, UIB sed in hoc μον suprascr. m², M sed μοι suprascr. m², La Mor 8 δ' Re 10 ταῦτ'α scripsi cum Gasda e CAVMo ταῦτα PUBMLa edd τοῦτο e ταντὸ corr I² 11 τῶν P sed ω in ras m² et circumflex. e gravi m³ 13 ὅλος CAVMoBM, quod probat Gasda 16 δ' Re 17 με post βέλτιον A²I³MoBM 18 δαίμων V 20 post ὄρνιν praebeet τέλος τῆς ἐπὶ ἰουλιανῶι μονωιδίας A, μονωιδία εἰς ἰουλιανόν U, Μονωιδία ἐπὶ ἰουλιανῶ I²

XVIII.

Oratio XVIII cuius titulus in libris est ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ vel εἰς τὸν Ἰουλιανόν, quo anno confecta sit, diu in controversia fuit ac ne hodie quidem constat. Nam ut Socrates¹⁾ eam sub Ioviani imperio conscriptam esse sibi persuaserat, ita E. de Borries nuper²⁾ annum 363 eius natalem fuisse statuit. At ut hanc opinionem amplectamur, nonnullis rebus quae initia imperii Valentiniani et Valentis respiciunt in oratione vel commemoratis vel significatis prohibemur.

Ac primum quidem res partis prioris anni 364 indicant verba p. 620, 21 R Σύνθαι δὲ καὶ Σαυρομάται καὶ Κελτοὶ καὶ πᾶν ὅσον βάρβαρον ἡγάπα ζῆν ἐν σπονδαῖς, αὐτοῖς τὰ ξίφη θήξαντες ἐπιστρατεύουσι, διαπλέουσιν, ἀπειλοῦσι, δρῶσι, διώκοντες αἰροῦσι, διωκόμενοι κρατοῦσιν, ὥσπερ οἰκείται πονηροὶ δεσπότην τετελευτηκότος ὀρφανοῖς ἐπανιστάμενοι, quae iure Sieversius l. l. p. 253 ad incursiones anno 364 a Sarmatis, Alamannis, Gothis factas³⁾ rettulit. Nam verba eiusmodi sunt, vix ut cum Waldeno⁴⁾ ad tem-

1) Hist. eccl. III 22 τούτων διαγγελθέντων (i. e. ubi Iovianum imperatorem electum esse renuntiatum est) — τότε δὲ καὶ ὁ σοφιστὴς Λιβάνιος θρήνον ἐπὶ Ἰουλιανῷ συνέταττεν, ὃν Ἰουλιανὸν ἦτοι ἐπιτάφιον ἔγραψεν, ἐν ᾧ λόγῳ πάντα σχεδὸν τὰ κατ' αὐτὸν ἐγκωμιαστικῶς διεξῆλθε.

2) Herm. XXVII 176.

3) Cf. Amm. M. XXVI 4, 5. Zos. IV 3, 4.

4) Harvard Studies in Classical philology vol. X (Boston 1899) p. 33 sq.

pus a nece Iuliani primisque incursionibus harum gentium remotius ea revocari posse concedas.

Et ad initia imperii „fratrum Pannoniorum“ pertinet Eunapio¹⁾ auctore ignominia Maximo philosopho illata quam Libanius verbis p. 620, 1 R φιλοσόφων δὲ ἀνδρῶν αἰκίζεται σώματα adumbravit.

Verborum autem quibus terrae motus Iuliani necem secutos²⁾ describit (p. 621, 7 sq. R) ἡ μὲν γε Γῆ καλῶς τε ἥσθετο τοῦ πάθους καὶ προσηκούσῃ κουρᾷ τὸν ἄνδρα ἐτίμησεν ἀποσεισαμένη, καθάπερ ἵππος ἀναβάτην, πόλεις τόσας καὶ τόσας, ἐν Παλαιστίνῃ πολλὰς, τὰς Λιβύων ἀπάσας. κεῖνται μὲν αἱ μέγιστα Σικελίας, κεῖνται δὲ Ἑλλήνων πλὴν μιᾶς αἱ πᾶσαι, κεῖται δὲ ἡ καλὴ Νίκαια, σείεται δὲ ἡ κάλλι μεγίστη καὶ θαρρεῖν περὶ τοῦ μέλλοντος οὐκ ἔχει. ταῦτα αὐτῷ παρὰ τῆς Γῆς ἢ εἰ βούλει γε, τοῦ Ποσειδῶνος, prima, ut Reiskius et Clintonus³⁾ recte perspexerunt, terrae motum cum inundatione die XXI mensis Iulii anno 365 *per totum orbem factum*⁴⁾ respiciunt.

Quae vero sequuntur verba κεῖται δὲ ἡ καλὴ Νίκαια ad terrae motum qui die X mensis Octobris anni 368 urbem Nicaeam funditus evertit,⁵⁾ cum Sieversio p. 253 referenda esse nego. Nam haec explicatio tum demum necessaria esset, si hunc unicum terrae motum haec urbs illa aetate passa esset. Quod tantum abest ut ita se habeat ut non solum Hieronymus⁶⁾ cum de illo motu loquitur, his verbis usus sit: *Nicaea quae saepe ante contruerat terrae motu funditus eversa*, sed etiam Ammi-

1) Vit. soph. p. 59 sq. ed. Boiss.

2) Cf. Vit. t. I p. 147, 22. Monod. supra p. 218, 18.

3) Fast. Rom. I 463 sq. Cui adstipulatur J. W. H. Walden l. l.

4) Sunt verba Hieronymi (Euseb. vol. II p. 197 Sch. *Terrae motu per totum orbem facto mare litus egreditur, et Siciliae multarumque insularum urbes innumerabiles populos oppressere*). Cf. Amm. M. XXVI 10, 15 *horrendi terrores per omnem orbis ambitum grassati sunt et sq.*

5) Cf. locos a Clintono l. l. p. 470 congestos.

6) Euseb. vol. II p. 197 Sch.

anus M. XXII 13, 5 iam anno 362 *Nicaeae portionem non mediocrem conlapsam esse terrae motu* testetur.

Pariter verba quae sequuntur p. 621, 15 *παρὰ δὲ αὖ τῶν Ὁρῶν λιμοὶ καὶ λοιμοὶ φθείροντες ὁμοίως ἀνθρώπους τε καὶ βοσκήματα* non de *magna fame* quae solam *Phrygiam* anno 370 vastavit,¹⁾ sed de fame et pestilentia (quae terrae motibus inundationibusque ubique e rerum natura succedere debuerint) aestatis illius anni 365 intellegenda esse censeo.

Verba denique *κεῖνται δὲ Ἑλλήνων πλὴν μιᾶς αἱ πᾶσαι* (sc. *πόλεις*) post annum demum 375 scribi potuisse nemo credo dicet fretus testimonio Zosimi²⁾, qui Valentiniano mortuo omnes Graeciae urbes exceptis Athenis terrae motu vastatas esse memoriae prodidit. Nam huic unico huius rei testi, ut Sieversius vidit, fides non habenda est. Tempora confudit terraeque motum anni 365 ad tempus quod Valentiniani mortem secutum est transtulit.

Quoniam vero Clintonus bene mihi observasse videtur inter mala Iuliani mortem secuta etiam seditionis a Procopio factae mentionem Libanium iniecturum fuisse, si eius notitiam habuisset, non ita multo ante finem anni 365 orationem conscriptam esse coniecerim.³⁾ Totam eam unquam recitatam esse ratione habita non solum ambitus ipsius sed etiam condicionis rerum universae salutisque Libanii⁴⁾ a Waldeno dissentiens negandum duco.⁵⁾

Ut multo magis in hac oratione quam in Monodia id egit, ut vitam atque res gestas Iuliani enarraret — unde evenit ut etiam recentioribus historicis poetisque⁶⁾ pro potissimo

1) Hieron. l. l. Cf. Clinton l. l. p. 474. Walden l. l.

2) IV 18 ὥστε καὶ τὰς πολλὰς διαρρηῆναι τῶν πόλεων πλὴν τῆς Ἀθηναίων πόλεως καὶ τῆς Ἀττικῆς.

3) Similiter Reiskius p. 620 not. 22, Clintonus, Waldenus, cui nonnullos locos a Libanio, priusquam orationem in publicum prodire iussisset, additos esse putanti adstipulari non queo.

4) Cf. t. I p. 151, 8.

5) Qua de re iam Reiskius l. l. sese dubitare indicavit.

6) Poetarum inter quos eminent Iosephus de Eichendorff, Henricus Ibsen, Felix Dahn, opera in oratione academica sub

esset fonte — ita etiam multo plura scripta cum aliorum, de quibus copiose agere non est huius loci, tum Iuliani ipsius¹⁾ potissimumque epistulam ad senatum populumque Atheniensium adhibuit. Quos locos inter testimonia recipiendos duxi.

Eloquentia singularis huius orationis non solum Iuliani sectatorum sed etiam aliorum admirationem movit. Itaque etiam superstitem codicum numerus permagnus est.

Sunt enim hi quinquaginta:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 173^v. Folia 183 et 184 manu saeculi XIII/XIV eadem qua folia 1sq. scripta sunt. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 94—97; saec. XIII/XIV fol. 73; saec. X fol. 98. Folium 73^v desinit verbis διέσπασε. τὰς δ' (p. 258, 5), folium vero 98 incipit μέγιστον, ὅτι τὰ μὲν (p. 622, 23 R). Media foliorum fere 33 iactura interierunt. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 75. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 112. Vide t. I p. 415 sq.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 130. Vide t. I p. 41 sq. et 69.

6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 45. Vide t. I p. 44 sq. et 69.

7. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 253. Vide t. I p. 48 sq. et 69.

8. Parisinus gr. 3016 (= Par) saec. XV fol. 93. Vide t. I p. 53 sq.

9. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 311. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 279. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

titulo *Kaiser und Galiläer* typis Vratislaviae anno 1903 mandata brevi persecutus sum fusiusque in ephemeridibus a Max. Kochio collega atque amico editis tractabo.

1) Cf. E. de Borries Herm. XXVII 183. Asmus Philol. LXI 581.

11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 70. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.
12. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 97. Vide t. I p. 39 sq. et 69.
13. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 112. Vide t. I p. 209 sq. et 236.
14. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 65. Vide t. I p. 211 sq. et 236.
15. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 76^v. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
16. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 46. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.
17. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 105. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.
18. Laurentianus LVII 44 (= La) saec. XIII fol. 101^v. Vide t. I p. 224 sq. Contuli.
19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 3. Vide t. I p. 227 sq. et 236.
20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 170. Vide t. I p. 228 sq. et 236.
21. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 124^v. Vide t. I p. 234.
22. Parisinus gr. 963 saec. XV fol. 53. Vide t. I p. 333 sq.
23. Ambrosianus I 49 saec. XIV fol. 428. Desinit fol. 438^v verbis *μὲν οἰκοδομεῖται* (p. 290, 13). Vide t. I p. 363 sq.
24. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 40 incipit verbis *ἐπιθυμῆν ἔχειν* (p. 252, 11). Vide t. I p. 229 sq.
Ex hoc apographa facta sunt lacunam editionis Morellianae suppleantia duo: unum a Patricio Iunio:
25. Cantabrig. Trinit. Gale Collection O. 2. 54. Vide t. I p. 232 sq. et supra p. 156.
alterum a Gerardo Langbainio:
26. Oxon. Langbain. Advers. 20 p. 76. Vide t. I p. 230 sq. E quo fluxit
27. Apographum Wolfii Hamburgense. Vide t. I p. 231 sq.

28. Monacensis gr. 101 saec. XVI (= Mo) fol. 64. Vide t. I p. 220 sq. Contuli.

29. Marcianus gr. 438 saec. XV fol. 8^v. Vide t. I p. 419 sq.

30. Matritensis N—78 saec. XV fol. 6. Vide t. I p. 420 sq. Inspexi.

31. Mutinensis gr. 236 saec. XV fol. 155. Vide t. I p. 421 sq.

32. Vaticanus gr. 1152 saec. XVII fol. 302. Vide t. I p. 422.

33. Parisinus Coislinianus 180 saec. XV/XVI fol. 43^v. Vide supra p. 54.

34. Mutinensis gr. 106 saec. XV fol. 106^v. Vide supra p. 53 sq.

35. Baroccianus gr. 63 saec. XIV continet foliis 144—158 et 102—119 verba inde a τὸ μὲν πεπραγμένον (p. 265, 17) usque ad ὁρίξει τὸ κρᾶτος (p. 609, 9 R). Vide supra p. 51 sq.

36. Leidensis Vossianus Miscell. XIX 4 saec. XVII continet ab Isaaco Vossio e Barocciano 63 excerpta. Vide supra p. 52 sq.

37. Athous Dionysii 342 saec. XV fol. 112. Vide supra p. 117 sq.

38. Athous Batopaedii 367 (= Ba) saec. XIV/XV fol. 6. Vide supra p. 185 sq. Partem mihi contulit, partem descripsit Bernardakis.

39. Cremonensis 12228 saec. XV fol. 186. Vide supra p. 186 sq.

Cum hoc fere prorsus consentit

40. Athous Iberon 193¹) chartaceus formae quartae ¹²² partim saeculo XIV, ut Manuelli Gedeon visum est, XV iudice Lambro, partim XVI (fol. 1—8; 113—120) exaratus, continet post Gregorii Nazianzeni hymnos in Christum (fol. 1)

1) In catalogo Spyr. Lambri II p. 55 numerum 4313 habet.

fol. 2 Λιβανίου σοφιστοῦ κοιαιστόρος μελέται. Πρεσβευ-
τικὸς πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ ἑλένης· μενέλαος

8 ἀντιλογία Ἀχιλλέως πρὸς Ὀδυσσεῖα λόγος β'

18 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ τῆς ἑλένης
[Ὀδυσσεύς]

28 ἀφαιρεθεὶς Ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος

36^v μετὰ τροίας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτήν ὀρέσσης

43^v τῷ κατορθώσαντι πόλεμον

52 δύσκολος ὦλισθεν

54^v δύσκολος γήμας ἄλλον γυναιῖκα

59 ἔχων τις γυναιῖκα καὶ ὄν ὑπὸ πατρὶ

63^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεάν

68^v νόμος τὸν θυροῦρου καὶ στάσεως

74 λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαιστόρος ἐπιστολαί, qua-
rum prima (α') est ἀρισταινέτω· ἐπανήκων ἡμῶν (334),
ultima (ρ') ἀνατολίῳ· οἷα τετόλμηται (551) imperfecta folio
101 desinit quattuor foliis excisis.

102 ἐπιτάφιος εἰς Ἰουλιανὸν τὸν παρὰ βάρτην λι-
βανίου.

Desinit fol. 112^v verbis ἐξήκει πλουτεῖν· ἄλλ' εἰ καὶ
μὴ (p. 293, 14).

Sequuntur inde a folio 113 Demosthenis orationes Olyn-
thiacae et de corona (imperfecta).

Manuel Gedeon anno 1879, Spyr. Lambros 1884 mea
gratia inspexerunt et e parte descripserunt.

41. Escorialensis Σ—I—14 saec. XV fol. 88. Vide
supra p. 187sq.

42. Vaticanus Palatinus gr. 278 saec. XV fol. 175.
Vide supra p. 195.

43. Vaticanus gr. 1858 saec. XV/XVI fol. 73. Oratio
est imperfecta. Vide supra p. 197.

44. Matritensis N—18 saec. XV fol. 246. Vide supra
p. 198. Inspexi.

123 45. Athous Iberon 186¹⁾ chartaceus formae octavae
saeculi XV continet post alia inde

1) In catalogo a Spyr. Lambro facto (II p. 50) habet nume-
rum 4306.

a fol. 23 Τοῦ Λιβανίου· Ἡμέτερος μὲν πολίτης (= ep. 1100)

23^v Ἰουλιανῷ· ἀλλά σοι τὸ μὲν (= ep. 33)

24^v μῦθος ἡθικὸς· ἔδοξε τῷ διὲ βασιλεύεσθαι (IV 854 R)

25 γαιανῷ· ὃ ἐνόμιζον ἀδικεῖν (= ep. 1044)

25^v μελέτη λιβανίου· ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημο-
σθένην (IV 253)

33 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον cum protheoria

49 ἀριστείδου δῆτορος πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα ὑπὲρ
ἐλλήνων; des. fol. 55, cuius reliqua pars vacua est.

Folium 56 incipit verbis ἵνα μὴ μάτην δεῦρο φιλοσο-
φία φθέγγηται, εἴη σοι τὸ βασιλεύειν ταύτῃ σεμνόν orationis
quae desinit fol. 63 ἐνὸς οὖν ἄξιον ἐπιμνησθῆναι βασιλέως
καὶ ἡθους καὶ ἔργου· καὶ γὰρ ἀποχρῶν ὀτιοῦν πάντα συν-
εφελκύνεσθαι i. e. Synesii or. de regno p. 4 D—17 D.

Fol. 65¹⁾ ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ τῷ καταράτῳ.

Verba inde ab αὐτῶν μεταδιδόντων (p. 580, 2 R) usque
ad ἀρκεῖν, τοῦτο καὶ (p. 584, 10) desunt; nam folia 88
et 89 quae ea continere debebant, vacua relictasunt.

fol. 177 ἀντιλογία πρὸς τὸν ὀδυσσέα πρεσβευτικὴ πρὸς
Ἀχιλλέα

194 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης·
μενέλαος

198^v ἀφαιρεθεὶς Ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος cum protheoria

213 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης·
ὀδυσσέως cum protheoria; desinit fol. 216^v verbis ἐκ φοι-
νίκης ἤρπασαν ἢ φοίνικες (IV p. 24, 1). Finis declama-
tionis in folio 115^v legitur.

Codicis descriptionem anno 1884 factam Spyridoni
Lambro debeo.

46. Marcianus gr. 440 chartaceus formae octavae 124
maioris anno 1423 a Leone Atrape bene exaratus, olim
Bessarionis teste inscriptione folii 1 (ᾧ λιβανίου μελέται.
ἑμοῦ βησσαρίωνος καρδηνάλ. τοῦ τῶν τούσκλων),²⁾ continet
titulo privas declamationes

1) Folia 63^v et 64 vacua sunt.

2) In indice edito ab H. Omontio (cf. supra p. 3) p. 33 est
n. 312: *Item meletae Libanii, in papyro.*

fol. 1 [πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρωᾶς ὑπὲρ τῆς Ἑλένης·
Μενέλαος]

6^v Aristidis [πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα]

15^v Libanii [ἀντιλογία Ἀχιλλέως]

33 [Πάτροκλος]

49^v [πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρωᾶς ὑπὲρ τῆς Ἑλένης·
Ὀδυσσεύς] des. fol. 67^v. Folia 68 et 69 alia continent.

70 [ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ]. Post finem orationis in folio 125 legitur subscriptio: ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ὁ λιβάνιος· μᾶλλον δὲ οὐκ ὢν λιβάνιος· ἀλλὰ ὧσιν μελέται αὐτοῦ· ἐν μηνὶ φεβρουαρίῳ φθίνοντος τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἰνδικτιῶνος δευτέρας τοῦ 5^{ου} 8^{ου} λαοῦ ἔτους· ἐγράφη δὲ αὐτὸν οἰκείοις χερσὶ κυρίου παπᾶς λέων ὁ ἀτράπης:

Codicem anno 1869 inspexi et e parte contuli.

- 125 47. Laurentianus LVII 33 chartaceus formae quartae saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis continet

fol. 1 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα Ἰουλιανόν. des. fol. 46.

Sequuntur tractatus de figuris (fol. 47), ἡφαιστίωνος περὶ μέτρων (50), Ἰουλιανοῦ εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον (60), ἀριστοτέλους φυσιογνωμικά (76) aliaque.

Initium orationis contuli anno 1869.

- 126 48. Holkhamicus 281 comitis Leicestrii chartaceus formae duodecimae saeculi XV et XVI, teste inscriptione folii 1 Θωμας Κοκε olim Thomae Coke, Armigeri Lovelii, qui annis 1714 usque ad 1718 Italiam peragrans alibique codices multos acquisivit¹⁾ († 1759), continet post Ἀλκινόου διδασκαλικὸν τῶν πλάτωνος δογμάτων (fol. 1) et μαξίμου τυρίου διαλέξεις (72) et φιλοσοφούμενα (93^v) inde a folio 121²⁾ manu saeculi XVI exaratum

λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς Ἰουλιανόν qui desinit folio 209^v verbis μνησθεῖς δὴ τινος παλαιοῦ ῥωμαίων (p. 600, 3 R). Sequuntur duo folia vacua.

Codicem anno 1880 inspexi.

1) Cf. Philol. XLII 159, ubi codex accuratius a me descriptus est. Michaelis, Ancient marbles in Great Britain p. 58.

2) Folia 118^v—120 vacua sunt.

49. Vaticanus gr. 2236 chartaceus formae octavae 127 saeculi XV miscellaneus, olim Columnensis (*Colon.* 75. 74. 31. LXXXV) continet

fol. 1 πρὸς τὸ ὑπὲρ λατίνων βιβλίον· τοῦ σοφοῦ διδασκάλου καὶ θείου ἀνδρὸς κυρίου γεωργίου τοῦ γεμιστοῦ πλήθωνος

27 ἐκ τῶν τοῦ στράβωνος γεωγραφικῶν

67 λόγος συμβουλευτικὸς πλήθωνος πρὸς τὸν δεσπότην κύριον θεόδωρον τὸν παλαιολόγον

86^v ἐπιστολὴ πύρρου πρὸς τὸν ῥωμαίων ὑπατον

137^v τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος (πλήθωνος in marg) Inc. Τῇ τῶν ἡμετέρων βασιλέων καὶ ἡγεμόνων μητρὶ τῇ ἄρτι δὴ ἐκ τοῦδε τοῦ βίου οἰχομένη

177 inc. λιβανίου. ἐπιτάφιος ἐπὶ τῷ βασιλεῖ ἰουλιανῷ, τῷ γενεοτάτῳ: Desinit fol. 215^v verbis ἀλλὰ τὴν μὲν δύναμιν (p. 596, 21 R), quibus subscriptum est ζῆται. Reliqua desunt. Nam quattuor quae sequuntur folia 216—219 fragmentum Thesei Plutarchei inde a verbis ἡθέους ἐπὶ καὶ παρθένους τοσαύτας (c. 15, 1) continent.

Codicem anno 1895 inspexi.

Duo codices periisse videntur:

50. codex Aegidii Noallii. Vide supra p. 203.

51. Codex qui olim fuit abbatiae S. Remigii Remensis, in catalogo huius bibliothecae manuscripto excerpto illo quidem in codice Par. Suppl. 798, ut conicio, a Bernardo Montfaucon, qui excerpta graecis praetermissis typis mandavit,¹⁾ in folio 112 ita descriptus:²⁾

Codex 530

Libanii Epitaphium Iuliani apostatae. ἔδει μὲν

Meditatio parasiti (quam conicio esse declamationem Libanii Παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς — ἑαυτὸν προσαγγέλλει t. IV 150 sq., quippe quae multo crebrius descripta sit quam altera Παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφήσαντος ib. p. 216 sq.)

1) Bibl. bibl. manuscr. nov. t. II p. 1189^b.

2) Codicem Parisinum nuper gratiose inspexit Georgius Mayen.

Epistola Diamoni ad Iustinianum. τιμῆς ἀπάσης
Xenophontis liber primus [Hellen.] μετὰ δὲ ταῦτα
Georgii Plethonis, Diodori Siculi, Appiani quaedam
Georgii Plethonis de Medis Persis Assyriis τὸ παλαιὸν
κατὰ τὴν Ἀσίαν

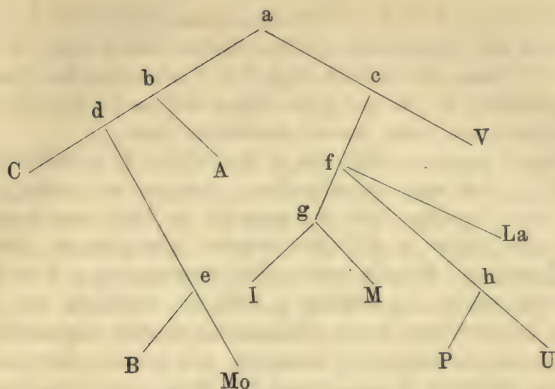
Aristidis πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα *et quaedam alia.*

Antea fuit Caroli cardinalis a Lotharingia et archiepiscopi Remensis¹⁾, cui Constantinus ille Palaeocappa in codicibus exarandis operam suam dicavit.²⁾ Hodie neque iam in illa bibliotheca exstat neque in ullo alio codicum superstitem eum recognoscere possum. Sed ut vel iis quae eo continentur probatur, neque vetustate neque pretio insignis fuit.

Ut omnes hi codices ad unum stemma revocentur, plane fieri non potest; sed ne ii quidem quos adhibendos esse censui *CABMoVLaIMPU*, quamquam ad duas familias revocari possunt, mixtae recensitionis vestigiis privi sunt. Immo confusio lectionum multo maior est quam in 'Monodia'. Nam non solum *U* quocum *P* fere consentit, sed etiam *B* e mixta fluxit recensione, ita tamen ut *PU* multo magis cum familia secunda, *B* cum *Mo*, propagine familiae prioris, faciat. Quod cave negligas inspiciens stemma ad necessitudinem codicum potius adumbrandam quam depingendam a me propositum:

1) Montfaucon, Palaeogr. gr. p. XXVII.

2) Cf. Henr. Omont, Inventaire sommaire des manuscrits grecs des bibliothèques des Départements (Cabinet historique 1883 p. 203) et Leop. Cohn, Philol. Abhandl. M. Hertz dar-gebracht p. 124.

A quod in maxima parte orationis desideratur, dolendum est. *I* et *M* ad idem exemplar redire, quod ex eodem quo *La* fluxit fonte, palam fit consensu certarum pravarum lectionum, ut *μοίρα* pro *μέρει* p. 244, 7, *κατάσχη* pro *μετάσχη* p. 257, 20, *πρότερον* pro *πότερον* p. 264, 5, *λεγόμενα* pro *τιμώμενα* p. 581, 21 R, vel vocum omissarum, ut *καί* p. 260, 17, *ἦν* p. 575, 8 R, *μὲν* p. 578, 8, *ἂν* p. 593, 13. Cum *I* etiam plerumque facit codex Athous Batopaedii 367 (= *Ba*): qui quamquam mihi dignus visus non est qui integer in apparatus criticum reciperetur, tamen lectiones memorabiles ab eo non exclusi. Prorsus ab hoc abesse possunt codices 'eclogarii'.

Eloquentiam quam Libanius in hac oratione exhibuit, multos quidem allexisse dixi, sed Iuliani persona in causa fuit, ut pauci locos laudarent excerperentve. Itaque nulla sunt testimonia auctorum florilegiorum, paucissima grammaticorum, ut Thomae Magistri, vel scholiastarum recentiorum ut codicum Euripidis Leidensis et Wolfenbuttelani ad Phoen. 290. Contra multi cum singula tum univerrum consilium quod Iuliani admirator secutus est, impugnaverunt. Quo in numero habendi sunt et auctores scholiorum superstitum et scriptores rerum ecclesiasticarum, ut Socrates

hist. eccl. III 1; 21; 23 et Sozomenus hist. eccl. VI 1 et 2, e quibus sua hauserunt et Nicephorus Call. h. eccl. X 36 et 34 et Cassiodorus Hist. trip. VII 2 atque auctor Historiae miscellae XI 24, per quos aliqua saltem Libanii notitia medio aevo ad viros doctos occidentis venit.

Oratio primum edita est a Morello t. II p. 260—331 (= Mor), sed mendose admodum. Lacuna ne ipsum quidem fugit, quippe qui in margine p. 300 adnotaverit: *λείπει οὐκ ὀλίγα* et *Hic desiderantur quaedam ob Graeci Cod. Lacunam*. Desunt verba *ἀνθις παρεσκεύασε* p. 576, 2 R usque ad *τούτοις κρατοῦσαν* p. 585, 2. Codicem qui hac lacuna laboret non novi; nihilominus Morelli testimonium in suspicionem vocare non auderem, nisi aliunde didicissem, quantae levitatis homo fuerit.¹⁾ Eum non intellexisse verba quae a p. 301 usque ad 304, 27 praebet (= 608, 9—613, 18 R), suum locum post ea quae sequuntur habere patet. De codice Aegidii Noallii, e quo se hanc orationem aequae atque Monodiam Iuliani praebere testatur vide quae supra (p. 203) exposuimus. Certum est textum Morellianum ad nullum alium codicem propius accedere quam ad Barberinum (B).

De pretio editionis acriter quidem sed vere iudicat H. Valesius²⁾ in hunc modum: *Libanii oratio funebris de laudibus Iuliani edita quidem est a Morello sed corruptissima. Nam et transpositione duorum quaternionum insigniter foedata est: et praeterea aliquot paginarum lacuna laborat. Sed nos ipsam quidem transpositionem jam pridem deprehendimus. Lacunam vero ex Manuscripto codice Ioannis Altini supplevimus. Codicem Altini fuisse Parisinum gr. 3016 t. I p. 58 conieci. Sed Valesius quod sibi proposuerat ut hanc orationem cum aliis integram foras mitteret, non assecutus est.*

Lacunam illam satis habuit e suo codicis Barocciani vel potius Langbainiani apographo (cf. p. 226) cum vitiis

1) Cf. Philol. LIX 403.

2) Socr. hist. eccl. annot. in libr. tert. cap. XXIII p. 44.

supplevisse Io. Christophorus Wolfius in appendice editionis Libanii centuriarum epistolarum adhuc non editarum Lipsiae 1711 p. 301—310 (= Wolf).¹⁾

Oratio integra primum edita est ab Io. Alb. Fabricio Bibl. gr. VII p. 223—378 Hamburgi 1715 (= Fabr) atque ita quidem ut praeberet textum Morellianum initio paucissimis locis coniectura emendatum, inde a pag. 252, 11 multo pluribus ope apographi ab Oleario facti ex eodem codice Langbainiano qui ab illa demum pagina incipit.²⁾ Sed vel sic oratio Libaniana scatebat vitiis, quorum partem ut emendatione tolleret, facile successit ingenio Reiskii in Animadversionum volumine quinto p. 171—198. Etiam plura correxit ope codicum cum Augustani lacuna sane maxima laborantis tum Monacensis gr. 101 in editione post ipsius mortem ab uxore Altenburgi anno 1784 p. 229—279, iterum ibidem anno 1791 t. I p. 521—626 curata (= Re). Sed ut male cecidit, quod Reiskius, ut ipse t. I p. 620 concedit, magis Morellianae quam Fabricianae editionis rationem habuit lectionesque huius probas³⁾ neglexit, ita Reiskia in hac quoque oratione typis mandanda non ea qua par fuit cura versata est, quin etiam secundam nonnulla vitia⁴⁾ intrare passa est quae a priore absunt.

Nonnulla correxerunt Boissonadius qui initium codicis Parisini gr. 963 usque ad p. 527 R contulit⁵⁾, Gasda⁶⁾ adiutus ille quidem codicibus Augustano, Vindobonensi, Parisino gr. 3016 (= Par), Cobetus, Sintenis.

1) Cf. t. I p. 231 sq.

2) Cf. t. I p. 230 sq.

3) ut ἀπρίως t. I p. 596, 1 R; οὐκ p. 531, 14 R (= 248, 14).

4) ut ἔργων t. I p. 535, 5 pro ἔργον (= p. 236, 5).

5) Cf. t. I p. 78.

6) Kritische Beiträge zu Libanios II p. 11—16.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΕΠΙ ΙΟΥΛΙΑΝΩΙ.

- R 521 1. Ἔδει μὲν, ὧ παρόντες, ἅπερ ἤλπιζον ἐγώ τε
καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν μὲν
4 Περσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελύσθαι, τῆς δὲ ἐκείνων γῆς
R 522 Ῥωμαίους | ἄρχοντας ἀντὶ σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι
νόμοις ἡμετέροις καὶ τὰ μὲν ἱερὰ κεκοσμησθαι τὰ παρ'
ἡμῖν τοῖς ἐκείθεν λαφύροις, τὸν δὲ ταύτην ἀνηροημένον
τὴν νίκην καθήμενον ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου δέχε-

<i>C</i>	=	Codex Chisianus
<i>A</i>	=	Monacensis (olim Augustanus) 483
<i>B</i>	=	Barberinus II 41
<i>Mo</i>	=	Monacensis gr. 101
<i>V</i>	=	Vindobonensis phil. gr. XCIII
<i>I</i>	=	Marcianus append. XCI 2
<i>M</i>	=	Marcianus gr. 437
<i>P</i>	=	Palatinus gr. 282
<i>U</i>	=	Urbinas gr. 126
<i>La</i>	=	Laurentianus LVII 44
<i>Ba</i>	=	Athous Batopaedii 367

1 Ἐπιτάφιος] λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος *La* | ἐπὶ Ἰουλιανῷ] εἰς τὸν αὐτὸν ἰουλιανόν *V* εἰς τὸν ἄθλιον ἰουλιανόν *U* πρὸς τὸν αὐτὸν *I* post ἰουλιανῷ add τῷ θεομάχῳ *C^mB*, θεομάχῳ sed uncis inclus *Mor*, αὐτοκράτορι *La*, λιβανίου σοφιστοῦ *Mo* 3 μὲν] τῶν *Mor* 5 ἀντὶ *I* sed ἀντ in ras *m*² 6 post ἡμετέροις excidisse participium ὑπακούοντας aut ἀκολουθοῦντας putat *Re* | τὰ *A* sed α ut videtur ex o corr *m*. post. 7 δὲ inser *La*^v 8 καθήμενον — 237, 1 ἐπινίκιος citat *Thom. M.* p. 164, 11 s. v. Ἐπινίκιος Ἀττικοί, ἐπινίκιος Ἕλληνες ... Λιβάνιος ἐν τῷ εἰς τὸν Ἰουλιανὸν ἐπιταφίῳ καθήμενον κτλ.

σθαι τοὺς ἐπινικίους. ταυτὶ γὰρ ἦν, οἶμαι, καὶ δίκαια
 καὶ προσήκοντα καὶ τῶν πολλῶν θυσιῶν, ἃς ἐκεῖνος
 ἔθυσεν, ἄξια. 2. ἐπεὶ δὲ μείζον μὲν ἴσχυσεν ὁ φθο-
 νερός δαίμων τῶν εὐλόγων ἐλπίδων, κεκόμισται δὲ
 νεκρός ἀπὸ τῶν Βαβυλῶνος ὄρων ὁ μικρόν τοῦ τῶν 5
 ἔργων ἀπέχων τέλους καὶ δάκρυα μὲν ὅποσα εἰκός,
 ἀπὸ πάντων ὁμμάτων ἐρρῦν, κωλύσαι δὲ οὐκ ἔνι τὴν
 τελευτήν, ὃ λοιπὸν μὲν ἔστιν, ἐκείνῳ δὲ μάλιστα κε-
 χαρισμένον, ποιῶμεν, ἐν ἄλλοις ἀκροαταῖς περὶ τῶν
 ἐκείνου τι λέγοντες, ἐπειδήπερ αὐτὸς ἐκωλύθη τὸν 10
 ἔπαινον ὧν ἔπραξεν ἀκούσαι. 3. πρῶτον μὲν γὰρ
 ἀδικοῖμεν ἄν, εἰ ὁ μὲν ὅπως ἐπαινεθείη, πάντα ἐτόλ-
 μησεν, ἡμεῖς δὲ αὐτὸν ἀποστερήσαιμεν τῶν ἄθλων.
 ἔπειτα πάντων αἰσχιστον οἷς ζῶντα ἄν ἐτιμῶμεν, ταῦτα
 τεθνεῶτι μὴ φέρειν. ἄνευ γὰρ τοῦ τῆς ἐσχάτης κολα- 15
 κείας εἶναι τὸ περιόντας μὲν θεραπεύειν, ἀπελθόντων
 δὲ ἀμνημονεῖν, τοῖς μὲν ζῶσιν, εἰ καὶ μὴ λόγῳ τις
 χαρίζοιτο, κατὰ πολλοὺς ἄν ἑτέρους | δύναιτο τρό- R 523
 πους· πρὸς δὲ τοὺς οἰχομένους ἐν ἡμῖν ὑπάρχει μόνον,

1 ἐπινικίους cum acuto supra secundum iota et ους supra
 ious erasis B, in quo notam Thomae M. adscripsit m² ἐπινίκους
 Thom ὕμνους supra ἐπινικίους La^s | ἦν] ἄν Mor Fabr 3 μείζω
 MPU 7 κωλύσαι M cf. ad I 272, 5 | δ' Re 8 μὲν] ἡμῖν ἐν
 (μόνον)? Sintenis | ἔστιν ἐμοὶ V, in marg M^s et La sed in hoc
 v ἐμοὶ inser s | ἡμῖν post ἔστιν excidisse puto 10 τι om Mor
 Fabr | λέγοντες C sed λέγοντες supraser. m, Mo λέγωμεν
 ALaIMPU Re | τὸν ἔπαινον ὧν ἔπραξεν αὐτὸς ἐκωλύθη La
 12 ὅπως ἄν B Mor Fabr | πάντα I sed π' v in ras m² | ἔπραξεν
 La sed in marg γρ καὶ ἐτόλμησεν 13 ἀποστερήσαιμεν P sed
 o in ras m² 15 τεθνεῶτι I sed ι in ras m³ | οὐκ ante ἄνευ
 Mo et inser C^s | τοῦ in ras A², in τούτου corr La^v 16 τὸ om
 Fabr 17 γὰρ post μὲν inser Mo et La^s | καὶ μὴ] μὴ καὶ P
 καὶ om Fabr | λέγω Mo 18 ἑτέρους om La

εὐφημίαι τε καὶ λόγοι τὰ πεπραγμένα μετ' ἀρετῆς εἰς
ἅπαντα παραπέμποντες τὸν χρόνον.

4. Ἀεὶ μὲν οὖν ἔγωγε τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐγχειρῶν
ἐγκωμιάζειν ἐλάττους εὖρον τοὺς ἐμοὺς λόγους τοῦ
5 μεγέθους τῶν ἔργων, καὶ μὰ τοὺς θεοὺς οὐδεπώποτε
ἡχθέσθην, εἰ φίλου βασιλέως ἀρετὴ νικῶν τὴν τοῦ
φιλοῦντος σοφιστοῦ δύναμιν. κοινὸν γὰρ τοῦτό γε
τῶν πόλεων κέρδος ἡγούμην τὸ τὸν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν
ὅλων παρειληφότα τὴν ἀρχὴν μηδενὶ καταλιπεῖν λόγῳ
10 τοῖς ἔργοις ἐξισωθῆναι τοῖς ἑαυτοῦ. ὁ δὲ οὐδὲ τὰς
πρὸς Ὁκεανῷ δεδειγμένας ἀνδραγαθίας οἷός τ' ὦν
κοσμησάι κατὰ τὴν ἀξίαν μόνας, τίς ἂν εἴην τήμερον
ἀνάγκην ἔχων ἐκείνᾳ τε καὶ τὸν ἐπὶ τοὺς Πέρσας
δρόμον ἐνὶ παραδοῦναι λόγῳ; 5. οἶμαι γάρ, εἰ παρὰ
15 τῶν κάτω θεῶν ἀνάστασιν ἐκείνος εὐράμενος ἐπὶ τῷ
τουτονί μοι συμπονῆσαι τὸν λόγον λανθάνων τοὺς
ἄλλους ἅπαντας ἐκοινώνει μοι τῆς σπουδῆς, μηδ' ἂν
οὔτω τὸ μέτρον ἀκριβῶς γενέσθαι τοῖς πράγμασιν,

3 Cf. or. XVII p. 218, 21sq.

11 Or. XII p. 22, 10sq.

1 ἀρετῆς *P* sed *ς* in ras *m*² 2 παραπέμποντες *I* sed *es*
in ras *m*² παραπέμποντα *C* sed *τες* suprascr. *m*, *ALa Mor*
Fabr 4 εὖρον in εὐρισκον corr *I*³ 5 οὐδεπώποτ' *UI Re*
8 τὸν *I* sed ὁ in ras *m*³ 11 δεδειγμένας *I* sed *ειγ* in ras
*m*³, e δεδιδαγμένους corr *La*³ δεδιδαγμένας³ *C* sed *γρ* δεδειγμέ-
νας suprascr. *m*, *ABMoM* sed in hoc *γρ* δεδειγμένας suprascr.
*m*³ | ὦν *C* sed *ν* inser *f* 12 μόνας *C* sed *ος* suprascr. *m*
μόνος *B* 13 „malim ἐκείνας“ *Re* 15 εὐρόμενος *V* pro-
bante *Gasda* at cf. IV 269, 17 | post ἐπὶ rasura 3 litt *A* |
τῷ e τὸ corr *C*^m τὸ *AMo* edd „malim tamen τῷ“ *Re*
16 συμποῖναι *ABMoC* sed in hoc ποινῆσαι supra ποιῆσαι scr. *m*,
in συμπονῆσαι corr *MP*² γρ συμποῖναι in marg *Mor*
cf. 239, 3 18 μέτρον <ἰσόμετρον> ἀκριβῶς conī *Re*

ἀλλὰ καλλίω μὲν ἂν ἢ νῦν δηθῆναι, πᾶν δὲ ὅσον
εἰκός, οὐδὲ οὕτω. τί οὖν χορή με πείσεσθαι νομίζειν
ἄνευ συμμαχίας τοιαύτης τοσοῦτον πόνον ἀναιρού-
μενον; 6. ἀλλ' εἰ μὲν μὴ καὶ πρότερον ὑμᾶς ἡσθόμην
οὐκ ἀγνοοῦντας μὲν, ὥς ἡ νίκη τῶν ἔργων, ὅμως δὲ 5
ἡδομένους τοῖς λόγοις, καλῶς ἂν εἶχέ μοι σιωπᾶν· |
ἐπεὶ δὲ καὶ τότ' εὐθύς ἐπηνεῖτε καὶ ἐμένετε τοὺς R 524
λόγους ἀγαπῶντες, οὐκ εἶναι πρόφασιν ἡγούμενος τῇ
σιωπῇ δικαίαν πειράσομαι τὰ δίκαια ποιεῖν πρὸς τὸν
βασιλέα καὶ φίλον. 10

7. Ἐγένοντο μὲν οὖν οὐκ ὀλίγοι βασιλεῖς γνώμη
μὲν οὐ κακοί, γένει δὲ οὐ λαμπροί, καὶ τὴν μὲν ἀρχὴν
ἐπιστάμενοι σώζειν, αἰσχυνόμενοι δὲ εἰπεῖν, ἐξ ὧν ἐγέ-
νοντο, ὥστε καὶ τοῖς ἐγκωμιάζουσιν αὐτοὺς ἔργον εἶναι
θεραπεῦσαι τὸ τραῦμα, τούτῳ δὲ οὐδέν ἐστιν, ὃ μὴ 15
χορηγεῖ πρὸς ἔπαινον. 8. αὐτίκα τὸ γένος, αὐτῷ πάπ-
πος μὲν βασιλεύς, ὃς μάλιστα δὴ χρημάτων ὑπεριδὼν
μάλιστα δὴ τὰς τῶν ἀρχομένων εὐνοίας ἐκτήσατο, πα-
τῆρ δὲ βασιλέως μὲν υἱός, βασιλέως δὲ ἀδελφός,
δικαιότερος δὲ τοῦ σχόντος τὴν βασιλείαν ἔχειν, ἀλλ' 20
ὅμως ἡσύχαζε καὶ συνενύχето τῷ λαβόντι καὶ συζῶν

19 βασιλέως (1)] τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου I³

1 ἂν ἦν ἢ P 3 ἀναιρούμενον scripsi αἰρούμενον libri
(αἰρούμενον Mo) sed in ἀράμενον corr I², quod praebent edd
4 μὴ τι καὶ Mor sed in marg γρ τι πρότερον, Fabr 7 ἐπι-
νεῖτε C sed η corr ex α s ἐπαινέετε Mo 10 καὶ] γρ τὸν in
marg Mor 12 et 13 δ' Re 13 σώζειν A 15 δ' Re
16 χορηγοῖ Mor | comma post γένος posui, post αὐτῷ deleui
auctore Sinteni ὁποῖον; vel tale quid post γένος excidisse coni
Re | αὐτῷ C 18 τῶν om M inser I³ 19 δ' Re 20 ἔχον-
τος et ἔχων Mor qui etiam δικαιότερος coni, Fabr 21 συν-
νύχето BVIM

ἀδόλως καὶ φιλῶν διετέλει. 9. γήμας δὲ ὑπάρχον
θυγατέρα χρηστοῦ τε καὶ νοῦν ἔχοντος, ὃν ὁ πολέμιος
νευικηκῶς ἡδέσθη καὶ τοὺς αὐτοῦ παρεκάλεσεν εἰς
ἐκείνον βλέποντας ἄρχειν, ποιεῖται τουτονὶ τὸν ἄριστον
5 καὶ τιμᾷ τὸν κηδεστήν τῇ προσηγορίᾳ τοῦ παιδός.

10. Κωνσταντῖνος μὲν οὖν τετελευτήκει νόσῳ, τὸ ξίφος
R 525 δὲ μικροῦ | διὰ παντὸς ἐχώρει τοῦ γένους ὁμοίως
πατέρων καὶ παίδων. οὗτος δὲ καὶ πρεσβύτερος ἀδελ-
φὸς ὁμοπάτριος τὸν πολὺν διαφεύγουσι φόνον, τὸν
10 μὲν νόσου ῥυσαμένης, ἣ πρὸς θάνατον ἀποχρήσειν
ἐδόκει, τὸν δὲ τῆς ἡλικίας, ἄρτι γὰρ ἀπήλλακτο γάλα-
κτος. 11. ἐκεῖνος μὲν οὖν πρὸς ἄλλοις μᾶλλον ἢν ἢ
λόγοις νομίζων ἥτιόν γε ταύτῃ πειράσσεσθαι τοῦ φθό-
νου, τοῦτον δὲ ὁ λαχὼν δαίμων ἐκίνει πρὸς ἔρωτα
15 λόγων καὶ διέτριβε περὶ αὐτοὺς ἐν τῇ μεγίστῃ μετὰ
τὴν Ῥώμην πόλει φοιτῶν εἰς διδασκαλεῖον, ὁ βασιλέως
μὲν νῦνδοῦς, βασιλέως δὲ ἀδελφιδοῦς, βασιλέως δὲ

1 ὑπάρχον] ἦτοι τοῦ Ἰουλιανοῦ I³ 4 τουτονὶ] τὸν Ἰου-
λιανὸν I³ 8 οὗτος] ὁ Ἰουλιανὸς I³ | ἀδελφὸς] ὁ Γάλλος I³
9 τὸν μὲν] τὸν Γάλλον I³ 11 τὸν δὲ] τὸν Ἰουλιανὸν I³
12 ἐκεῖνος] ὁ Γάλλος I³ 14 τοῦτον] τὸν Ἰουλιανὸν I³
17 νῦνδοῦς] ἔγγονος I³ | βασιλέως] τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου I³
| ἀδελφιδοῦς] ἀνεψιὸς I³ | βασιλέως] τοῦ Κωνσταντίνου I³

1 δὲ] γὰρ M 3 ἡδέσθη C sed η in ras s | αὐτοῦ ex αὐτοῦ
corr B αὐτοῦ MoVLAM Mor Fabr 4 ποιεῖ τε CB Mor Fabr
7 διαπαντὸς Mo 8 καὶ (prius)] τε καὶ Mor Fabr | οὗτος —
11 γάλακτος] hunc locum ante oculos habuit Socrates hist. eccl.
III 1 p. 168 τότε δὲ καὶ οὗτοι ἀπορφανισθέντες τοῦ οἰκείου πα-
τρὸς μικροῦ δεῖν τῷ Δαλματίῳ συνεκινδύνευσαν, εἰ μὴ Γάλλον
μὲν νόσος προσδοκίαν ἔχουσα θανάτου ἐρρύσατο, Ἰου-
λιανὸν δὲ ἡ ἡλικία, ὀντατής γὰρ ἦν ἔτι, διέσωσεν. 10 ἀπο-
χρήσειν Mor Fabr 12 ἦν ἢ λόγοις I sed ν ἢ λ in ras m²
13 πειράσσεσθαι Mor Fabr | φόνον M (et Par 963) 14 δ' Re
16 Ῥώμην πόλει] πόλιν Ῥώμην La 16 ὁ — 17 ἀδελφιδοῦς
om Mor Fabr | νῦνδοῦς La

ἀνεψιός, οὐ σοβῶν οὐδὲ λυπῶν οὐδὲ ἀξιῶν ἀποβλέ-
 πεσθαι διὰ πλῆθος ἀκολούθων καὶ τὸν ἐπ' ἐκείνων
 θόρουβον. ἀλλ' εὐνοῦχος τε βέλτιστος σωφροσύνης
 φύλαξ καὶ παιδαγωγὸς ἕτερος οὐκ ἄμοιρος παιδείας
 ἐσθῆς τε μετρία καὶ ὀφρὺς οὐχ ὑπὲρ τὰς ἄλλας καὶ 5
 τὸ φθάσαντα προσειπεῖν καὶ τὸ μὴ παρῶσαι τὸν πέ-
 νητα καὶ τὸ καλούμενον εἰσελθεῖν καὶ τὸ πρὶν ἢ κλη-
 θῆναι μένειν καὶ τὸ στήναι μὲν οὗ τοῖς | ἄλλοις R 526
 νόμος, ἀκοῦσαι δὲ ταῦτά τοῖς ἄλλοις καὶ μετὰ τῶν
 ἄλλων ἀπελθεῖν καὶ μηδαμοῦ ζητῆσαι πλέον, ὥστ' 10
 ἔξωθέν τις ἐπελθὼν καὶ βλέψας εἰς τὸν χορὸν οὐκ
 εἰδώς, οἵτινες οὐδ' ὄντινων, οὐκ ἂν εὗρεν ἐν συμβό-
 λοις τισὶ τὴν ὑπεροχὴν τῆς τύχης.

12. Οὐ μὴν πάντα ἐκείνοις ἴσος ἦν, ἐπεὶ ἔν γε
 τῷ συνιέναι καὶ δέξασθαι τὸ ῥηθὲν καὶ φυλάξαι λα- 15
 βῶν καὶ μὴ πονῶν ἀπειπεῖν πολὺ τοῖς ἄλλοις πρὸς
 αὐτὸν ἐποίει τὸ μέσον. ὃ ἐγὼ καθορῶν ἡλγουν οὐ
 σπείρων αὐτὸς εἰς τὴν τοιαύτην ψυχὴν. σοφιστὴς γάρ

4 Μακρόνιος Iul. Misop. p. 352 A sq. Socr. III 1 p. 168. Sozom.
 VII 21 p. 310. Cf. Sievers, Studien z. Kaisergesch. p. 228.

1 ἀνεψιός] ἐξάδελφος I³

1 οὐδὲ (2)] οὐδ' Re 3 εἴπετο post βέλτιστος inser I²
 | τῆς σωφροσύνης Fabr 5 τὰς ἄλλας reposui e libris τοὺς
 ἄλλους edd, sed γὰρ τὰς ἄλλας in marg Mor 6 προσειπεῖν P
 sed σ (in marg) et ei (1) in ras m² | καὶ om Mor Fabr 7 κλιθῆ-
 ναι Mo 9 δὲ om Mor Fabr | πολλοῖς I (et Ba) 10 πλείον
 Mor Fabr | ὥστε edd 17 αὐτὸν ex αὐτὸν corr P² αὐτὸν re-
 liqui libri Mor Fabr | inter οὐ et σπείρων rasura 2 litt A
 18 τὴν om B 18 σοφιστὴς — 242, 5 πόλεμον] hunc locum
 ante oculos habuit Socrates hist. eccl. III 1 p. 168 ἐητορικὴν δὲ
 παρὰ Ἐκκηβολίῳ κατάρθον τῷ σοφιστῇ Χριστιανῷ τότε τυγχά-
 νοντι. τούτου δὲ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖος προενόησε, μή πως

τις πονηρὸς τοῦ κακῶς ἀγορεύειν τοὺς θεοὺς μισθὸν
εἶχε τὸν νέον ἐν τοιαύτῃ καὶ αὐτὸν τῇ περὶ τῶν θεῶν
τρεφόμενον δόξῃ καὶ φέροντα τὴν φανλότητα τῶν
λόγων διὰ τὸν πρὸς τοὺς βωμοὺς τοῦ διδασκάλου
5 πόλεμον. 13. ἤδη δὲ πρόσηβος ἦν, καὶ τὸ τῆς φύσεως
βασιλικὸν πολλοῖς καὶ μεγάλοις τεκμηρίοις ἐμηνύετο.
καὶ ταῦτα οὐκ εἶα καθεύδειν Κωνσταντίον, δεισας δέ,
μὴ πόλις μεγάλη τε καὶ μεγάλην ψῆφον ἔχουσα καὶ
πρὸς τὴν Ῥώμην εἰκασμένη τοῖς ὅλοις ἐπισπασθῇ πρὸς
10 τὴν ἀρετὴν τοῦ νέου καὶ γένηται τι τῶν ἐκείνῳ λυπη-
ρῶν, πέμπει μὲν αὐτὸν εἰς τὴν Νικομήδους πόλιν, ὥς
οὐ φοβήσουσαν ἴσα, παιδεύεσθαι δὲ δίδωσιν ἐξουσίαν.
ὁ δὲ οὐ φοιτᾷ μὲν παρ' ἐμὲ ποιούμενον αὐτοῦ τὰς
συνουσίας ἤδη καὶ πόλιν ἀντὶ πόλεως ἡρημένον τὴν
15 γαλήνην ἔχουσαν ἀντὶ τῆς κινδύνων γεμούσης, τοὺς
λόγους δὲ ὠνούμενος ὁμιλῶν οὐκ ἀνλεί. 14. τὸ δὲ
R 527 αἴτιον τοῦ | τοῖς λόγοις <μὲν> χαλρεῖν, φεύγειν δὲ
τὸν ἐκείνων πατέρα, πολλοῖς καὶ μεγάλοις αὐτὸν ὄρ-

Ἕλληνας διδασκάλους ἀκροώμενος πρὸς δεισιδαιμονίαν ἐκκλίνει
iterumque respexit III 23 p. 200 εἰ Ἰουλιανὸς ἦν σοφιστής, εἶπεν
ἀν (Λιβάνιος) καὶ αὐτὸν κακὸν σοφιστήν, ὥς καὶ Ἐκηβόλιον
ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Ἰουλιανοῦ. cf. Iul. ep. 43 et 19 2 τῶν om La
4 τῶν διδασκάλων Mor Fabr 7 δεισας — 243, 7 κτησά-
μενος ante oculos habuit impugnans Socrates l. l. διὸ μεθίστη-
σιν αὐτὸν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως εἰς τὴν Νικομήδειαν κελεύσας
μὴ φοιτᾶν παρὰ Λιβανίῳ τῷ Σύρῳ σοφιστῇ 8 ψῆφον] γε
ἄλλως ἀπόφασιν in marg Mor („glossa ad ψῆφον in cod. Par.
963: ἥως ἀπόφασιν. Imo ἤγουν“ Boisson. Georg. Pachym. p. 12
not. 4) 9 ὅλοις A sed ex ἄλλοις corr m², P sed ὅλ in ras m²,
I sed ὅ in ras m³ ὅλοις ex ἄλλοις corr M ἄλλοις La (et
Ba) 10 ἐκείνῳ λυπηρῶν I sed εἰ et ὦν in ras m³ 12 δὲ
in ras P² 13 μὲν inser I³ | ποιούμενον Mor 16 ἀνλεί I
sed εἰ in ras m² 17 μὲν inserui post λόγοις, ut I in quo
οἰς μὲν in ras m³, et Re Anim qui in editione ante λόγοις
poni maluit

κοις ὁ θανμαστὸς ἐκεῖνος κατειλήφει σοφιστῆς ἥ μὴν
ἐμὸν μήτε γενέσθαι μήτε κληθῆναι φοιτητὴν μήτ' εἰς
τὸν κατάλογον ἐγγραφῆναι τῶν ἐμῶν ὁμιλητῶν. 15. ὁ
δὲ τῷ μὲν ἐξορκίσαντι μεμφόμενος, τοὺς ὄρκους δὲ οὐ
παραβαλὼν, ἐμοῦ δὲ ἐπιθυμῶν εὗρεν ὅπως μήτε ἐπι- 5
ορκήσῃ καὶ μετασχῆσῃ τῶν λόγων, πορθμέα τινὰ τῶν
καθ' ἡμέραν λεγομένων δωρεαῖς μεγάλαις κτησάμενος.
οὗ δὴ καὶ τὰ μάλιστα τῆς φύσεως διέδειξε τὴν ἰσχύν·
αὐτῷ γὰρ ἥκιστα μοι συνὼν τῶν συνεχῶς συνόντων
ἀμείνων εἰς μίμησιν ἦν καὶ δι' ἀμυδροτέρας ὁδοῦ τὴν 10
εἰλικρινῇ τὴν ἐκείνων τῇ τῶν καρπῶν παρῇει φορᾷ,
ὄθεν, οἶμαι, καὶ τοῖς ὕστερον ὑπ' αὐτοῦ πεποιημένοις
λόγοις ἐνι τι πρὸς ἡμᾶς συγγενὲς καὶ ἔδοξεν εἰς εἶναι
τῶν πεπλησιακότων.

16. Ἐκείνῳ μὲν οὖν περὶ ταῦτα ἡ σπουδὴ, τῷ δὲ 15
ἀδελφῷ γίνεται μετουσίᾳ τῆς βασιλείας κατὰ τὸ δεύ-
τερον σχῆμα. διπλοῦ γὰρ ἐγγεγεμμένου τῷ Κωνσταν-
τίῳ πολέμου, τοῦ μὲν προτέρου Περσικοῦ, τοῦ δ' ἐπ'
ἐκείνῳ τοῦ πρὸς τὸν τύραννον, ἔδει δῆπου καὶ συνάρ-
χοντος, καὶ πέμπεται Γάλλος ἐξ Ἰταλίας τὴν πρὸς ἕω 20
φρουρήσων, καὶ ὅπερ τῷ τοῦδε πατρὶ πρότερον, τοῦτο
ὑπῆρχε καὶ τῷδε, βασιλέως ἦν ἀδελφός. 17. ἐκεῖνος

6 Socr. l. 1.

19 Μαγνέντιον cf. p. 250, 14. Zosim. II 45

16 ἀδελφῷ] τῷ Γάλλῳ I²22 ἐκεῖνος] ὁ Γάλλος I³

1 κατειλήψε Mor Fabr 4 et 5 δ' Re 5 μήτ' Re |
ἐπιορκήσῃ καὶ μετασχῆσῃ I 7 καθ' ἡμέραν VM 8 οὗ P
sed 'ὅ in ras m² | τὰ μάλιστα BVMP 11 εἰλικρινῇ CABLaUP
sed in hoc 'e' corr m², edd nonnulla excidisse con Re
15 οὖν μὲν Re | δ' Re 18 μὲν προτέρου] πρότερον μὲν La
21 τοῦθ' edd 22 βασιλέως ἦν ἀδελφός ut glossema delenda
censet O. Guenther, quaestt. Ammian. critt., Gotting. 1888 p. 14
at cf. § 8 p. 239, 19 et infra p. 244, 3

μὲν οὖν καὶ διὰ τῆς Βιθυνίας δορυφορούμενος ἐχώρει
 καὶ εἶδον ἀλλήλω, τούτου δὲ τὴν γνώμην οὐκ ἡλλοίω-
 σεν ἢ περὶ ἐκείνον τύχῃ, οὐδὲ τὸ βασιλεύειν οἱ τὸν
 ἀδελφὸν ἀφορμὴν εἰς ῥαθυμίαν ἔλαβεν, ἀλλ' ἐπηύξησε
 5 μὲν τὴν ἐπιθυμίαν ἣν εἶχε περὶ τοὺς λόγους, ἐπηύξησε
 δὲ τοὺς πόρους οἷς ἐχρῆτο περὶ τὴν τούτων θήραν,
 νομίζων, εἰ μὲν ἐν ιδιώτῳ μέρει μένειεν, ἔξειν ἀντὶ
 R 528 τῆς | βασιλείας τὴν σοφίαν, κτῆμα θεϊότερον, εἰ δ'
 ἐπὶ σκῆπτρον ἄγοιτο, κοσμήσειν τῇ σοφίᾳ τὴν βασι-
 10 λείαν. 18. διὰ τοῦτο ἡλίω τε ἐχρῆτο πρὸς τὰς μαθή-
 σεις καὶ νυκτὸς ἐπελθούσης πυρὶ καὶ τὴν μὲν οὐσίαν
 οὐκ ἐποίει μείζω ῥάδιον ὄν, τὴν δὲ γνώμην καλλίω.
 καὶ ποτε τοῖς τοῦ Πλάτωνος γέμουσιν εἰς ταῦτόν ἐλ-
 θὼν ἀκούσας ὑπὲρ τε θεῶν καὶ δαιμόνων καὶ τῶν ὥς
 15 ἀληθῶς τὸ πᾶν τοῦτο καὶ πεποιηκότων καὶ σωζόντων
 καὶ τί τε ἡ ψυχὴ καὶ πόθεν ἦκει καὶ ποῖ πορεύεται
 καὶ τίσι βαπτίζεται καὶ τίσιν αἴρεται καὶ τίσι καθελ-
 κεται καὶ τίσι μετεωρίζεται, καὶ τί μὲν αὐτῇ δεσμός,
 τί δὲ ἐλευθερία, καὶ πῶς ἂν γένοιτο τὸ μὲν φυνγεῖν,
 20 τοῦ δὲ τυχεῖν, ἀλμυρὰν ἀκοὴν ἀπεκλύσατο ποτίμα λόγῳ

2 Soer. l. l. p. 169 B
 20 Plat. Phaedr. p. 243 D

4 Isocr. Euag. § 28 p. 194 b

2 ἀλλήλω] ὁ Γάλλος καὶ ὁ Ἰουλιανός I³

2 ἀλλήλους Mor Fabr 3 τὸν I sed ὁ in ras m² 4 ῥα-
 θυμίαν I sed ῥαθυμί in ras m² βασιλείαν M (et Ba) 5 μὲν
 — 6 δὲ om La 7 μοίρα IM | μένειεν e μένει corr P²
 9 τὸ ante σκῆπτρον inser I³ 10 διατοῦτο BMoIMP 12 μεί-
 ζονα La 14 ὑπὲρ τε inser I² 15 σωζόντων A 16 πῇ
 M 19 δ' Re | „malim ἐγγένοιτο“ Re

καὶ πάντα τὸν ἔμπροσθεν ἐκβαλὼν ὕθλον ἀντεισέγαγεν
 εἰς τὴν ψυχὴν τὸ τῆς ἀληθείας κάλλος, ὥσπερ εἰς τινα
 μέγαν νεὼν ἀγάλματα θεῶν πρότερον ὑβρισμένα βορ-
 βόρῳ. 19. καὶ ἦν μὲν περὶ ταῦτα ἕτερος, ἐσχηματίζετο
 δὲ τὰ πρόσθεν, οὐ γὰρ ἐξῆν φανῆναι. Αἴσωπος δὲ 5
 ἐνταῦθα μῦθον ἂν ἐποίησεν οὐκ ὄνον λεοντῇ κρύπτων,
 ἀλλ' ὄνου δορᾶ τὸν λέοντα. κἀκείνος ἦδει μὲν ἃ εἰδέ-
 ναι κρεῖττον, ἐδόκει δὲ τὰ ἀσφαλέστερα. 20. τῆς φή-
 μης δὲ πανταχοῖ φερομένης πάντες οἱ περὶ τὰς Μούσας
 καὶ τοὺς ἄλλους γε θεοὺς οἱ μὲν ὥδοιπόρουν, οἱ δὲ 10
 ἔπλεον σπεύδοντες ἰδεῖν τε ἐκείνον καὶ συγγενέσθαι
 καὶ εἰπεῖν αὐτοῖ τι καὶ ἀκοῦσαι λέγοντος. ἦν δὲ ἐλ-
 θούσιν οὐ ῥάδιον ἀπελθεῖν· κατεῖχε γὰρ ἡ σειρὴν οὐ
 λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ πρὸς φίλτρον εὖ πεφυκέναι.
 τῷ δ' ἄγαν φιλεῖν εἰδέναι καὶ τοὺς ἄλλους ἐπαίδευε 15
 καλῶς τοῦτο ποιεῖν, ὥστε συγκεραννύμενοι γνησίως
 οὐκ ἀπόνως ἀπηλλάττοντο.

21. Ἦν οὖν ἐκείνῳ παντοδαπὴ σοφία συνειλεγμένη
 καὶ δεικνυμένη, ποιηταί, ῥήτορες, γένη φιλοσόφων, | R 529
 πολλή μὲν Ἑλλὰς φωνή, οὐκ ὀλίγη δὲ ἄτερα. τῷ δὲ 20

5 Aesop. fab. 333. Babr. fab. 139

1 καὶ ἐνταῦθα ὁ ἐσκοτισμένος βλασφημεῖ CA

1 ante ἐκβαλὼν rasura 5 litt La γρ ἐμβαλὼν ἄθλον in
 marg Mor 2 ἕτερος Mo sed γρ ἑταῖρος in marg 5 inter
 δὲ et τὰ rasura 3 litt I, καὶ M (et Ba) | φανῆναι Mo sed
 φωνῆσαι in marg 7 ἃ in ras I² 8 ἀφελέστερα V
 9 πανταχοῦ V Mor Fabr πανταχῇ BIMU 10 γε om V (et
 Ba) probante Gasda „malim δὲ“ Re | δ' Re 11 τ' Re
 14 τὸ M 15 δὲ edd | ἐπαίδευε om M 16 ὥσθ' οἱ I sed
 θ' οἱ in ras m² 20 δ' La | λύτρα Mor coniciens λατίνη
 ἄλλοτρία Fabr χατέρα Re Anim | τῶν CAMoLaM sed v in A
 et M eras τοῖς I sed οἷς in ras m²

ἦν φροντὶς ἀμφοτέρων εὐχὴ τε ἀπὸ παντὸς εὖ φρο-
 νούντων στόματος γενέσθαι τῶν πραγμάτων τὸν νεα-
 νίσκον κύριον καὶ στήναι μὲν τὴν φθορὰν τῆς οἴκου-
 μένης, ἐπιστήναι δὲ τοῖς νοσοῦσι τὸν ἐπιστάμενον τὰ
 5 τοιαῦτα ἰᾶσθαι. 22. οὐ μὴν φαίην ἂν ἐκείνον ἐπιτιμᾶν
 ταῖς εὐχαῖς οὐδ' ἀλαζονεύσομαι τοῦτό γε ὑπὲρ αὐτοῦ,
 ἀλλὰ βούλεσθαι μὲν καὶ αὐτόν, βούλεσθαι δὲ οὐ τρυ-
 φῆς οὐδὲ δυναστείας οὐδὲ πορφύρας ἔρωτι, τοῦ δὲ
 τοῖς αὐτοῦ πόνοις ἀποδοῦναι τοῖς ἔθνεσιν ὧν ἔξεπε-
 10 πτώκεσαν τὰ τε ἄλλα καὶ οὐχ ἥκιστα δὴ τὰς τῶν θεῶν
 λατρείας. 23. ᾧ δὴ καὶ διαφερόντως τὴν καρδίαν
 ἐπλήττετο νεῶς τε ὁρῶν κειμένους καὶ τελετὰς πεπαυ-
 μένας καὶ βωμοὺς ἀνατετραμμένους καὶ θυσίας ἀνηρη-
 μένας καὶ ἱερεῖς ἐλαυνομένους καὶ τὸν τῶν ἱερῶν
 15 πλοῦτον εἰς τοὺς ἀσελγεστάτους μεμερισμένον, ὥστ' εἴ-
 τις αὐτῷ θεῶν ὑπισχνεῖτο τὴν τούτων ἐπανόρθωσιν
 δι' ἐτέρων ἔσεσθαι, σφόδρα ἂν μοι δοκεῖ τὴν βασιλείαν
 φυγεῖν· οὕτως οὐ τοῦ κρατεῖν, τοῦ δὲ εὖ πράξαι τὰς
 R 530 πόλεις | ὠρέγεται.

20 24. Ταύτης τοίνυν τῆς ἐπιθυμίας ἐν ταῖς ψυχαῖς
 τῶν πεπαιδευμένων ἀκμαζούσης τοῦ τῇ τοῦδε γνώμῃ
 θεραπευθῆναι τὴν γῆν ἥλθεν ἐπὶ τὸν Γάλλον συκο-

22 Amm. XIV 7, 9 sq. Zosim. II 55

15 εὐσεβεστάτους, τρισάθλιε, ἀλλ' οὐκ ἀσελγεστάτους C
 m. rec.

1 <τῶν> εὖ? 4 τοῖς om Mor 5 ἂν — 6 ἀλαζονεύσομαι
 om Mo 6 οὐδὲ Re 7 καὶ αὐτόν U 8 οὐδὲ (1) in ras, ex οὐ,
 ut videtur, corr P² 9 αὐτοῦ P sed in αὐτοῦ corr m²,
 ULaIMMo 10 οὐχ ἥκιστα VB | δὲ Re | τὰς] τῆς V
 12 ἐπλήττετο τὴν καρδίαν B Mor Fabr 16 θεῶ Mo
 17 δοκῇ LaPU 21 τοῦ scripsi e VP cum Gasda et Sinteni
 τὸ reliqui libri edd, quod delendum censuit Re

φαντία καὶ γράμματα ἐπιβουλὴν ἔχοντα τὴν ἐσχάτην
 εὐρητο, δόντων δὲ δίκην τῶν ἀδικούντων, οὐ γὰρ
 ἔμελλεν αὐτοὺς στεφανώσκειν ὁ τὰ τοιαῦτα ἡδικημένος,
 ἔδοξεν ἥς εἰλήφει δίκης ὀφείλειν δίκην ὁ λαβὼν καὶ
 ἀπέθνησκεν ἄφρονος φθάσαντος τὴν ἀπολογίαν τοῦ 5
 ξίφους. 25. καὶ αὐτίκα οὗτος ἀνέσπαστό τε καὶ ἦν
 ἐν μέσῳ φυλάκων ὠπλισμένων ἄγριον μὲν βλέπόντων,
 τραχὺ δὲ φθεγγομένων, κοῦφον δὲ ἀποφαινόντων οἷς
 ἐποιοῦν τὸ δεσμωτήριον. καὶ προσῆν τὸ μηδὲ ἐφ' ἐνὸς
 ἰδρῦεσθαι χωρίου, τόπους δὲ ἐκ τόπων ἀμείβειν ἐπὶ 10
 ταλαιπωρίᾳ. καὶ ταῦτα ἔπασχεν ἐγκαλούμενος μὲν
 οὐδὲν οὔτε μείζον οὔτε ἔλαττον. πῶς γὰρ ὅς γε διει-
 στήκει μὲν τὰδελφοῦ σταθμοῖς πλείοσιν ἢ τριακοσίοις,
 γράμματα δὲ ἔπεμπε, οὐδὲ ταῦτα πολλάκις, προσορήσε-
 σιν ὀριζόμενα μόναις; διόπερ οὐδ' ἦν οὐδ' ὁ συκοφαν- 15
 τήσων, ἀλλ' ὅμως οἷς ἔφην ἐπιέζετο κατ' ἄλλο μὲν
 οὐδέν, ὅτι δ' εἰς ἀμφοτέροις πατήρ γένοιτο. 26. πάλιν
 τοίνυν ἐνταῦθα ἄν τις αὐτοῦ θαναμάσειε τὸ μήτε τοῖς
 κατὰ τοῦ τεθνεῶτος λόγοις κολακεῦσαι τὸν ἀπεκτονότα
 μήτε τοῖς ὑπὲρ ἐκείνου παροξύναι τὸν ζῶντα, ἀλλὰ 20
 τὸν μὲν ἀφανεῖ λύπη τιμᾶν, | τῷ δὲ μὴ δοῦναι R 531
 πρὸς φόνον ἀφορμὴν σφόδρα γε βουλομένῳ. οὕτω

6 Soer. l. l.

6 οὗτος] ὁ Ἰουλιανὸς I^s

1 τὴν ἐπιβουλὴν Fabr 4 ὀφείλειν in ras La^r 6 ἀνήρ-
 παστο V 8 δὲ om La 10 ἰδρῦεσθαι V Re 12 οὐδὲν ex
 οὐδενὶ corr P² οὐδένι La | οὐτ' I sed' in ras m^s 14 δ' Re
 | καὶ ante οὐδὲ inserendum putat Re 15 οὐδ' ἦν om Fabr
 | οὐδ' (2)] ὁδ' B fortasse delendum 17 δὲ edd 18 αὐ-
 τοῦ inser P^s om U 20 ὑπὲρ — 21 μὲν in marg Mo²
 22 γε om Mor Fabr

γὰρ εὖ καὶ καλῶς ἐκράτησε τῆς γλώττης καὶ ταῦτα
 τῶν περιεσθηκότων ἀνιαρῶν οὐ σφόδρα ἐπιτρεπόντων,
 ὥστε ἐνέφραξε τῇ καρτερίᾳ τοῖς πονηροτάτοις τὰ στό-
 ματα. 27. οὐ μὴν οὐδὲ ταῦτα ἤρκει πρὸς σωτηρίαν
 5 οὐδὲ ἴσθη τῷ μάτην θυμουμένῳ τὴν ὀργήν, τὸν δὲ
 εἶδε Κάδμου θυγάτηρ Ἴνῃ χειμαζόμενον, ἡ Κωνσταν-
 τίου γυνή, καὶ τὸν μὲν ἠλέησε, τὸν δὲ ἐμάλαξε καὶ
 πολλαῖς ταῖς ἰκεσίαις ἐπεισεν ἐρῶντα τῆς Ἑλλάδος καὶ
 μάλιστα δὴ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ὀφθαλμοῦ, τῶν Ἀθηνῶν,
 10 εἰς γῆν ἐρωμένην πέμψαι. 28. τοῦτο τοίνυν αὐτὸ
 πῶς οὐκ ἀτεχνῶς ψυχῆς ἐκ θεῶν ἀφιγμένης τὸ κατα-
 στάντα εἰς αἵρεσιν χωρίου μήτε κήπων μήτε οἰκιῶν
 μήτε αὐλῶν μήτε τῶν ἐπ' αἰγιαλοῖς ἀγρῶν μήτε τῆς
 ἀπὸ τῶν ἄλλων ὄντων οὐκ ὀλίγων ἐπιθυμῆσαι τρυφῆς,
 15 ἃ πάντα ἦν ἐπὶ τῆς Ἰωνίας αὐτῷ, ἀλλ' ἠγγήσασθαι
 μικρὰ τὰ δοκοῦντα μεγάλα πρὸς τὴν τῆς Ἀθηναῶν πόλιν,
 τὴν μητέρα Πλάτωνος καὶ Δημοσθένους καὶ τῆς ἄλλης
 τῆς πολυειδοῦς σοφίας; 29. ἦκει μὲν <οὔν> ἐκεῖσε
 19 θεῶν, ὡς προσθήσω οἷς ἠπίστατο καὶ διδασκάλοις |
 R 532 ἐντευξόμενος δοῦναι τι δυναμένοις ὧν εἶχε πλεόν.

6 Od. ε 333 sq. 7 Julian. or. III p. 118 B sq. ep. ad sen.
 Athen. p. 273 A. Zosim. III 1. Socr. l. l.

2 σφοδρῶς ἐπιτερπόντων Mor Fabr, quod corr Re 8 ἰκε-
 τείαις V | ἐπεισεν scripsi auctore Re coll. Socr. III 1 p. 169 C
 πείθει τὸν βασιλέα μηδὲν μὲν αὐτὸν δρᾶσαι κακόν, συγχωρεῖν
 δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ἐλθόντι φιλοσοφεῖν ἔλυσεν libri edd
 10 ἐρωμένην Mo 12 αἵρειν La sed ' et ρει in ras s
 13 τῶν om Mor Fabr | μήτε τῆς La sed τε τῆς in ras s
 14 ὑπὸ sed uncis inclus Mor | οὐκ] om Mor παρὰ Fabr
 17 μητέρα τε Mor Fabr 18 οὔν inserui ex I²M (et Par²)
 suasore Re γὰρ V om reliqui libri edd 19 θεῶν Mo
 20 δυναμένοις I sed ' et οἷς in ras m^s

συγγινόμενος δὲ καὶ πείραν αὐτοῦ τε παρέχων καὶ
 λαμβάνων ἐκείνων ἐξέπληττε μᾶλλον ἢ τοῦτο ἔπασχε
 καὶ μόνος ἐκεῖνος νέων τῶν Ἀθήναζε ἡκόντων διδάξας
 τι μᾶλλον ἢ μαθὼν ἀπῆλθε. τοιγαροῦν αἰετὶν
 σμήνην περὶ αὐτὸν ἑωρᾶτο νέων, πρεσβυτέρων, φιλοσό- 5
 φων, ῥητόρων. ἔβλεπον δὲ ἄρα εἰς αὐτὸν καὶ οἱ δαί-
 μονες εὖ εἰδότες, ὥς οὗτος αὐτοῖς ἐπανάξει τὰ πά-
 τρια. 30. ὁ δὲ λέγων τε ἦν ὁμοίως θαυμαστὸς καὶ
 αἰδούμενος, οὐ γὰρ ἦν ὅ τι χωρὶς ἐρυθίματος ἐφθέγγ-
 γετο. τῆς μὲν οὖν πραότητος ἅπαντες ἀπέλανον, τοῦ 10
 πιστεύεσθαι δὲ οἱ βέλτιστοι, κἂν τούτοις αὐτοῖς πρῶ-
 τος ἦν ὁ παρ' ἡμῶν, ὁ μόνος ἐν ἀνθρώποις ἄμεμπτος,
 ὁ τὸν μῶμον ἀρετῇ νενικηκώς.

31. Ἦν μὲν οὖν γνώμη τῷ νεανίσκῳ ταῖς Ἀθήναις
 ἐμβιῶναι τε καὶ ἐντελευτῆσαι καὶ τοῦτο κέκριτο πέρας 15
 εὐδαιμονίας, τῶν πραγμάτων δὲ ἀπαιτούντων βασιλέα
 δεύτερον ἐφθαρμένων μὲν τῶν περὶ τὸν Πῆνον πό-
 λεων, τῶν δ' ἐκείσε πεμπομένων στρατηγῶν μέλζονα ἢ
 ἐξῆν ζητούντων καλεῖται πρὸς ἀρχὴν ὁ φιλοσοφῶν
 Ἀθήνησιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ φιλοσοφεῖν παρέχων θαρρεῖν 20

12 ὁ παρ' ἡμῶν] ὁ Μάξιμος *PI²M²*, fortasse e Socrate h.
 eccl. III 1 p. 168 C, at hunc Ionia oriundum fuisse dicit noster
 p. 303, 6. Melius de Sallustio cogitavit Re (cf. Iul. ep. 16), de
 Celso Sievers p. 90 (cf. Amm. XXII 9, 13).

1 συγγενόμενος *La Re* | αὐτοῦ *C* sed in αὐτοῦ corr *f*,
AMoLaMP sed in hoc in αὐτοῦ corr *m²*, *U Mor Fabr* | τε om *B*
 4 ἢ τι μαθὼν *Mo* μαθὼν supra παθὼν *C^m* | τινες μῆνη *Mo*
 τινες [μῆνη] *Mor* 5 ἑωρῶντο *Mor Fabr* 6 δ' *Re* | ἄρ' edd
 7 ἐπανάξει *C* sed α secundum ex η corr *f* | πάτρια *I* sed π et
 ι in ras *m²* 8 οὖν *Mo* | καὶ in ras *I²* 9 χωρὶς in marg *I*
 13 μῶμον *I* sed μῶ in ras *m²*, ^{γρ νό} μῶμον *M* 18 δὲ *Mo Re*
 20 ἀθρήναι ^{ἡσιν} *M*

τῷ πλείστα ἡδίκηκότι. καὶ γὰρ εἰ φονεὺς ἐγερόναι
πατρός τε καὶ ἀδελφῶν, τῶν μὲν πάλαι, τοῦ δὲ ἔναγ-
χος, ἀλλ' ἥλπιζέ γε τὰς πίστεις ἐν βεβαίῳ κείσεσθαι
καὶ τὸν ἐκείνου τρόπον κρείττω τῶν ἐγκλημάτων ἔσε-
5 σθαι. 32. ὁ μὲν οὖν καλῶν οὐ κακῶς ἥλπιξε, τὸν δὲ
R 533 οὐδὲν ἦν ὃ πιστεύειν | ἔπειθεν, ὥς οὐκ εἰς ἐπι-
βουλήν ἢ τιμὴν τελευτήσῃ, ταυτὶ γὰρ ἐδίδου τὸ ὄνεν
αἷμα μαντεύεσθαι, διαδύσεως δὲ οὐκ οὔσης καλεῖ σὺν
δάκρυσι τὴν θεὸν καὶ δεηθεὶς ἀμύνειν ἐπορεύετο.
10 μετασχὼν δὲ τῆς βασιλείας ἐπ' ἄθλον εὐθύς ἀποστέλ-
λεται τῶν Ἡρακλέους χειρῶν δεόμενον. εἶχε γὰρ ὧδε
τὰ περὶ τοὺς Γαλάτας, ὧν οἱ τελευταῖοι προσβοικοῦσι
τὸν ὠκεανόν.

33. Μαγνητίῳ Κωνσταντίῳ πολεμῶν ἀφελομένῳ
15 μὲν ἀλλοτριὰν ἀρχήν, ἄρχοντι δὲ αὐτῷ μετὰ φυλακῆς
τῶν νόμων πάντ' ὥετο δεῖν κινεῖν ἐπὶ τῷ τὸν ἄνδρα
ἐλεῖν. καὶ ἀνοίγει δὴ τοῖς βαρβάροις διὰ γραμμάτων
τοὺς Ῥωμαίων ὄρους ἐξεῖναι φήσας αὐτοῖς ὁπόσῃν
δύναιτο κτᾶσθαι. 34. δοθείσης δὲ ἐκείνοις τῆς ἀδείας
20 καὶ τῶν συνθηκῶν λελυμένων ταῖς ἐπιστολαῖς εἰσχυ-

2 Iul. ep. ad sen. Athen. p. 270 D 7 Amm. XXIII 1, 5
12 Socr. l. l. 17 sq. cf. p. 22, 11 sq. Amm. XV 8, 1

1 εἰ] ὁ Mor quod del Fabr | γέγονε Mor Fabr 2 ἀδελφοῦ
τοῦ UP sed in hoc οὐ bis in ras m² | τοῦ P sed οὐ in ras m²
| δὲ C sed δ in ras f 3 κείσεσθαι e κείσθαι corr A² κείσθαι
CBMo sed in hoc in marg κείσεσθαι, Mor Fabr 5 τὸν in
ras I² ὁ M 8 διαδύσεως A sed γε ἀναδύσεως in marg m²
διὰ δύσεως Mo ἀναδύσεως V, fortasse recte cf. Plat. Euthyd.
p. 303 E οὐκ ἔστι γὰρ μοι ἀνάδυσις | δ' Re 9 τὸν V Mor
Fabr at cf. p. 248, 16 et 72, 18 14 κωνσταντ' V 15 δ'
Re 16 τὸ La 19 δ' Re 20 ἐκχυθέντες Cobet Mnem.
V 131 (= Coll. 111) at cf. Her. IX 70, 2; Π. μ 470; φ 610

θέντες ἐπὶ πολλῆς τοῦ κωλύσαντος ἐρημίας, ὁ γὰρ δὴ
 Μαγνέντιος ἐν Ἰταλίᾳ τὰς δυνάμεις εἶχε, Μυσῶν λείαν
 ἐργάζονται τὰς εὐδαίμονας πόλεις, καὶ κατεσφύροντο
 μὲν κῶμαι, κατεσείετο δὲ τείχη, χρήματα δὲ ἤγετο καὶ
 γυναῖκες καὶ παῖδες, καὶ οἱ δουλεύοντες ἠκολούθουν 5
 τὸν αὐτῶν πλοῦτον οἱ δυστυχεῖς ἐπὶ τῶν ὤμων φέ-
 ροντες, ὁ δὲ οὐ δυνάμενος δουλεύειν καὶ γυναῖκα καὶ
 θυγατέρα ὁρᾶν ἐν ὕβρει κλάων ἀπεσφάττετο, μετενη-
 νεγμένων δὲ ἐκείσε τῶν παρ' ἡμῖν ἀγαθῶν ἐγεώργουν
 οἱ κεκρατηκότες τὴν ἡμετέραν μὲν ταῖς αὐτῶν χειρσί, 10
 τὴν δὲ αὐτῶν ταῖς τῶν εἰλημμένων. 35. | αἱ δ' αὖ R 534
 διαφυγοῦσαι τὴν ἄλωσιν ἰσχύι τειχῶν γῆν μὲν οὐκ
 εἶχον πλήν ὀλίγην κομιδῇ, λιμῶ δὲ ἀνηλίσκοντο παν-
 τὸς ἀπτόμενοι τοῦ δυναμένου τρέφειν, ἕως εἰς τοσοῦ-
 τον σωματίων κατέστησαν ἀριθμόν, ὥστε τὰς πόλεις 15
 αὐτὰς ἀγρούς τε εἶναι καὶ πόλεις καὶ τὸ εἶσω τῶν
 περιβόλων ἀοίκητον ἀρκοῦσαν γεωργίαν. καὶ γὰρ βοῦς
 ἐξεύγνυτο καὶ ἄροτρον εἴλκετο καὶ σπέρμα κατεβάλλετο
 καὶ ἀνῆει στάχυς, καὶ θεριστῆς καὶ ἄλως, καὶ πάντα

1 [Dem.] de synt. § 19 p. 171, 23 2 cf. p. 22, 11 3 Socr. l. l.
 15 cf. p. 24, 1 sq. Amm. XVI 2, 12

1 κωλύσαντος Mor Fabr 4 κατεσείοντο V | δὲ (1)] δὴ La
 5 δουλεύοντες scripsi δουλεύοντες B MoLa MPU Mor Fabr
 βουλεύοντες C sed β in δ corr m, A VI sed in hoc β in ras m²,
 Re fortasse post οἱ excidit ἄνδρες 6 αὐτῶν MoLa M et
 ex αὐτῶν corr P² 7 δ' Re | μὴ V | καὶ γυναῖκα in marg I²
 8 κλαίων edd 10 τὴν ἡμετέραν inser La^x | μὲν om La |
 αὐτῶν libri sed in αὐτῶν corr I³ La^x, Mor Fabr ἐαυτῶν Re
 11 δὲ αὐτῶν scripsi δὲ αὐτῶν MoIMU δ' ἐαυτῶν CABVP
 13 δ' Re 14 τοσοῦτων V 15 σωματίων om B Mor Fabr
 16 τῶν om Mor Fabr 18 συνεξεύγνυτο Mor Fabr 19 θε-
 ριστὺς olim coni Re

ταῦτα εἶσω πνλῶν, ὥστ' οὐκ ἄν τις ἔφησεν ἀθλιωτέ-
ρους εἶναι τοὺς ἀλόντας τῶν οἴκοι μενόντων.

36. Καὶ ὁ μὲν τοσούτου μισθοῦ τὴν νίκην πριά-
μενος εὐθὺς μὲν ἠδεδετο καὶ ἐγανυρία, τοῦ πολεμίου
5 δὲ ἡττημένου καὶ τῆς προδοσίας ἐκφανεῖσης καὶ μονον-
ουχὶ βοώσης τῆς Ῥώμης, ὡς ἡκρωτηρίασται, τοῖς μὲν
αὐτοῦ κινδύνοις ἐξελάσαι τοὺς κωμάζοντας οὐκ ἐτόλμα,
στρατεύειν δὲ τὸν ἐκ μουσείων ἄρτι πρὸς ὅπλα εἰλκυ-
σμένον ἡξίου καὶ τὸ δὴ καινότατον, τὸν αὐτὸν ὁμοῦ
10 κρείττω τε φανῆναι καὶ χεῖρω τῶν πολεμίων ἡῦχετο,
τῷ μὲν τῆς γῆς ἐπιθυμεῖν ἐκείνο ποιῶν, φθόνῳ δὲ
τοῦτο. 37. καὶ ὅτι γε ἀπολούμενον οὐχ ἦττον ἢ κρα-
τήσουντα ἐξέπεμψεν, εὐθὺς ἔδειξεν. οὕσης γὰρ αὐτῷ
14 στρατιᾶς, ὅση πρότερον τρεῖς βασιλείας συνεῖχε, καὶ
R 535 πολλῶν μὲν ὀπλιτῶν, πολλῶν δὲ | ἱππέων, ὧν, οἶμαι,
φοβερώτατον τὸ παρὰ τῆς σκευῆς ἄτρωτον, τριακοσίλους
αὐτῷ τοὺς φανλοτάτους τῶν ὀπλιτῶν ἐκέλευεν ἔπεσθαι·
τοὺς γὰρ ἰδρυμένους αὐτὸν ἐκεῖ στρατιώτας εὐρήσειν.
οὔτοι δὲ ἦσαν οἱ μεμαθηκότες ἡττᾶσθαι καὶ οἷς ἔργον
20 ἦν πάλαι πολιορκεῖσθαι. 38. τὸν δὲ οὐδὲν ἄρα τού-

12 Socr. l. l. p. 170 B 16 Iulian. ep. ad sen. Ath. p. 277 D
et 281 D. Lib. or. XII p. 23, 18 19 cf. p. 25, 1

5 καὶ (2) om Mor Fabr 7 αὐτοῦ MoLaM P sed in hoc
in αὐτοῦ corr m² 8 πρὸς τὰ ὅπλα B 11 inter μὲν et τῆς
rasura 2 litt M 12 κρατήσουντα PI sed in utroque o ex α
corr m² 14 στρατείας PI sed in his in στρατιᾶς corr m², La
15 ἱππέων ὄντων, ὧν Mor Fabr 16 παρὰ τῆς σκευῆς C
M sed in utroque τῆς παρασκευῆς supraser. m. rec. (m et M²),
quod praebent etiam B Mor Fabr 17 τῶν om Mo | ἐκέ-
λευσεν IMU 18 ἐκέισε M inter ἐκεῖ et στρατιώτας ras 3—4
litt I 19 οὕς Mor Fabr 20 δ' Re

των ἐτάραξεν οὐδὲ ἔδειξε περίφοβον, ἀλλὰ τότε πρώ-
τον ὅπλων τε καὶ πολέμου γενόμενος καὶ μέλλων ἐπὶ
τοὺς αἰὶ νενικηκότας ἐξάγειν στρατιώτας τρέμοντας
οὕτω μὲν ἤνεργε τὴν σκευήν, ὥσπερ ἀντὶ βιβλίων ἐξ
ἀρχῆς ἀσπίδα μεταχειριζόμενος, οὕτω δὲ ἐχώρει θαρ- 5
ρῶν, ὥσπερ μυρίων Αἰάντων ἡγούμενος. 39. δύο δὲ
ἄρα αὐτὸν ἐποίει τοιοῦτον· ἐν μὲν ἡ σοφία καὶ τὸ τὰ
βουλεύματα εἰδέναι χειρῶν ὄντα δυνατώτερα, ἕτερον
δὲ τὸ πιστεύειν αὐτῷ συστρατεύειν τοὺς θεοὺς. ἥδει
δὲ καὶ τὸν Ἡρακλέα τὴν Στύγα διαφυρόντα τῇ ῥοπῇ 10
τῆς Ἀθηνᾶς.

40. Τῆς δὲ τῶν θεῶν πρὸς αὐτὸν εὐνοίας εὐθύς
ἀπὸ γραμμῆς ἐναργὲς τὸ σύμβολον. κινηθεὶς γὰρ ἐξ
Ἰταλίας τοῦ χειμῶνος μεσοῦντος, ἡνίκα τὸν μὴ στέγη
σωζόμενον ἔτοιμον ἦν ἀπολωλέναι κρυμῶ τε καὶ νι- 15
φάσιν, οὕτω φαιδρῶς ἀπολαύων ἐπορεύετο τῆς ἀκτίνος,
ὥστ' ἔαρ ὀνομάζοντες τὴν ὥραν ἐχώρουν καὶ πρὸ τῶν
πολεμίων τὸ ψῦχος ἥττητο. 41. καὶ μὴν ἀκκεῖνό γε
σημεῖον τῆς βελτίονος τύχης. διεξιὼν γὰρ πολίχνιον

10 Π. θ 369. cf. or. XIII p. 72, 19
19 Amm. XV 8, 21

14 Iulian. l. l.

1 voce περίφοβον desinit fol. 97 in A, quae sequuntur
usque ad διέσπασε. τὰς δ' p. 258, 5 leguntur in folio 73 exarato
manu saeculi XIII/XIV 2 ὅπλων M | γε ὀμενος una litt ab-
scissa A et cum rasura unius litt U γενόμενος M sed γενό-
μενος supraser. m², Fabr, quod correxit Io Henr. Majus (Hist.
crit. de la Républ. des Lettres t. XIII p. 155) 4 ἐξαρχῆς VB
5 οὕτω — 6 ἡγούμενος in marg Mo² 5 δ' Re 6 δ' ἄρ'
Re 8 εἶναι I sed γε ὄντα supraser. m², (et Ba) 9 ἥδη La sed
η secundum ex ei corr p, Mo 10 τὸν ἡρακλέα inser B²
15 τε inser P³ om MU 16 φαιδρῶς La 18 ψῦχος
AVIMPU 19 διεξιὼν — 254, 6 ἡρμοσε citat inter ἐναλλαγῆς
παραδείγματα Schol. Leid. et Guelph. ad Eur. Phoen. 290 καὶ
πάλιν ὁ αὐτὸς Αἰβάνιος ἐν τῷ πρὸς Ἰουλιανὸν ἐπιταφίῳ οὕτω
φησί· διεξιὼν κτλ. 19 πολίχνιον M sed v supra prius i m²

τὸ πρῶτον ἥς παρελάμβανε γῆς στέφανόν τινα κλά-
 R 536 δων, πολλοὺς δὲ ἐκ καλωδίων τεταμένων | εἰς κί-
 νας ἐκ τοίχων ἐξαρτῶσιν οἱ δῆμοι μετεώρους, τούτων
 εἰς τῶν στεφάνων, ᾧ καλλωπίζομεν τὰς πόλεις, ἐκλυ-
 5 θεῖς τοῦ δεσμοῦ καταβαίνων ἦν ἐν τῇ τοῦ βασιλέως
 κεφαλῇ καὶ ἤρμοσε, καὶ βοή πανταχόθεν. ἐδηλοῦτο
 γὰρ, οἶμαι, τῷ στεφάνῳ τὰ μέλλοντα τρόπαια καὶ ὅτι
 νικήσων ἔρχεται.

42. Εἰ μὲν οὖν ὁ πέμψας ἐπέτρεψεν εὐθὺς ἐν ἔρ-
 10 γοις τε εἶναι καὶ χρῆσθαι τοῖς λογισμοῖς, εὐθὺς <ἄν>
 ἐδέχετο τάκει τὴν μεταβολήν, νῦν δ' ὁ μὲν πάντων ἦν
 ἄκυρος πλὴν τῆς χλαμύδος, οἱ στρατηγοὶ δὲ κύριοι,
 ταῦτα γὰρ ἐδέδοκτο τῷ πεπομφότι τοὺς μὲν ἐπιτάττειν,
 τὸν δὲ ὑπηρετεῖν. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τε καὶ τῶν Ὀδυσ-
 15 σέως μεμνημένος ἠνείχετο, τοῖς στρατηγοῖς δὲ ἄρα
 ἤρεσκε καθεύδειν. τοῦτο δὲ ἐποίει τοὺς ἐναντίους
 μεγάλους, εἰ βασιλέως ἤκοντος ἔχοιεν ἢ πρότερον.
 43. ἀλλ' ὅμως καὶ κεκωλυμένου πράττειν, περιμόντος

11 Iul. ep. ad sen. Ath. p. 277 D. 278 D 14 Od. v 18 sq.
 ι 296 sq.

1 ἥς A sed in marg ἦν εἰς Mo | κλάδων e κλάδον corr B²
 2 δ' Re 4 ᾧ — πόλεις delenda censuit Re Anim ᾧ] οἷς P
 sed οἷς in ras m², U, quod mavult Re 5 ἐν in ras I²
 (ἐπὶ Par) 6 κεφαλῇ C sed γο κορυφῇ suprascr. m, quod
 praebet etiam edd κεφαλῇ La sed κεφαλ in ras p κεφαλῇ
 praebet etiam Socr. l. l. λόγος δέ τις, ὅτι εἰς ἐν τῶν πολιχνίων
 εἰσελθόντος αὐτοῦ στέφανος ἀφ' ὧν τὰς πόλεις κοσμοῦσιν, ἐν
 μέσῳ τῶν κίωνων ἐκ καλωδίων ἠρτημένος τῇ κεφαλῇ κατενε-
 χθεῖς ἤρμοσεν, ἐπὶ τε τούτῳ πάντας τοὺς παρόντας ἀναβοῆσαι·
 προδηλοῦσθαι γὰρ αὐτῷ διὰ τοῦ γενομένου σημείου τὴν βασιλείαν
 9 ἐπέτρεπεν V 10 <ἄν> inserui e V om reliqui libri edd
 11 τάκει τὴν] τὴν ἐκεῖ Mor Fabr | ἦν πάντων A Re 12 ἄπο-
 ρος Mor Fabr 16 τουτὶ Fabr | ἡπόκει Fabr 17 μεγάλους
 om Mor Fabr 18 περιμόντος P sed ερι in ras m²

δὲ μόνον κατὰ θεῶν τὰ ἔθνη, τουτὶ γὰρ ἐδέδοτο
μόνον, τοσοῦτον ἴσχυσε τοῦνομά τε καὶ τὸ πρόσωπον,
ὥστ' ἤδη τις τῶν κατακεκλεισμένων πολὺν τινα χρό-
νον καὶ τεταριχευμένων ἐκπηδήσας εἴλε βάρβαρον πρὸς
τῷ τείχει γεωργοῦντα καὶ ἄλλος ἄλλον καὶ ἕτερος ἕτε- 5
ρον καὶ τινα καὶ νυκτερινὴν ἐπιχείρησιν νεανίσκων
ἀπεκρούσαντο πολλῶν γέροντες ὀλίγοι γήρᾳ τῶν ὅπλων
ἀφειμένοι. οἱ μὲν γὰρ κλίμακας φέροντες κατὰ πύλας
ἐρήμους προσέθεσαν, ᾧ δὴ τρόπῳ τῶν πόλεων τὰς
πλείστας ἡγήκεσαν, οἱ δὲ ὡς ἡσθοντο, πᾶν τὸ φανέν 10
ὄπλον ποιησάμενοι παρηγηκόσι ποσὶν ἔτρεχον | βο- R 537
ῶντες τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα. καὶ ἐνίκων οἱ γέροντες,
ὥσπερ οἱ Μυρωνίδου, τοὺς μὲν αὐτοὶ κτείνοντες, οἱ
δὲ καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἄνωθεν ῥιπτοῦντες ἀπέθνησκον.
44. ἐγένετο δὲ καὶ νέων ἐτέρωθεν ἐκδρομή τις ἐπὶ 15
τοὺς βαρβάρους οὐ πρότερον εἰωθότων. καὶ οἱ μὲν
τραπέντες ἔφευγον, οἱ δὲ ἐτρώφων ἐν ταῖς σφαγαῖς
οὐχ ὀρῶντες μὲν τὸν βασιλέα, τῷ δὲ πλησίον αὐτῶν
εἶναι τεταροηκότες. ἕτεροι μετανίστασθαι μέλλοντες
ἐκβαλόντες τῶν ψυχῶν τὸν φόβον ἔμενον. 45. βαρ- 20
βάρων δὲ ἐκ δασείας ὕλης ἐπιθεμένων τοῖς ἐσχάτοις

7 Amm. XVI 2, 1

13 Thuc. I 105, 4

1 ἐδέδοτο Re ἐδέδοκτο libri Mor Fabr 3 ὥστε V | κατα-
κεκλεισμένων C sed σ inser s κατακεκλεισμένων P sed σ inter ei
et μ eras, I sed ει in ras m², VMo εἰσκατακεκλεισμένων La
4 τεταριχευμένων I sed ριχ in ras m² 5 ἄλλον ἄλλος V
8 inter ἀφειμένοι et οἱ rasura 4 litt La 9 τρόπῳ ᾧ δὴ M
τρόπῳ om La (et Ba) inser I² 14 σφᾶς CAMo | αὐτοὺς
C sed 'in ras f αὐτοὺς AMo Re 15 ἐγεγένητο La 18 πλη-
σίον δὲ La | αὐτὸν V αὐτῶν reliqui libri Mor Fabr 19 ἕτε-
ροι <δὲ> Gasda 20 ἐκβαλόντες Re 21 δὲ om La | βαθείας
A sed in marg γε δασείας | ἐπιτιθεμένων Mor Fabr

ἐν τῇ πορείᾳ τῆς στρατιᾶς πρὸς τοσοῦτον τὸ πρᾶγμα
μετέστησεν, ὥσθ' οἱ λυπήσειν ἐλπίσαντες ἀπεσφάττοντο.
καὶ ὁ κτείνας μάρτυρα τοῦ φόνου τὴν τοῦ τεθνεῶτος
ἐκόμιζε κεφαλὴν, καὶ ἦν τις μισθὸς ἐπὶ τῇ κεφαλῇ
5 καὶ ἡ πολλὴ σπουδὴ κεφαλὴν τεμεῖν. τῇ γὰρ ἐπι-
θυμίᾳ τοῦ κέρδους ὁ σοφώτατος ἐκείνος ἐκάθηρε τὰς
ψυχὰς τῆς δειλίας, καὶ τὸ λαβεῖν ἐθέλειν τολμᾶν ἔπει-
θεν. οἱ δ' εἰς τὰς νήσους ἃς ὁ Πῆνος ποιεῖ τῶν βαρ-
βάρων καταφυγόντες θήρα τοῖς νέουσί τε καὶ πλέουσι
10 τῶν ἡμετέρων ἦσαν, καὶ τοῖς ἐκείνων βοσκήμασιν αἱ
πόλεις εἰστιῶντο. 46. καὶ μὴν δυοῖν πόλεων ταῖν
μεγίσταιν τὴν μὲν εὐρὼν μυρίαις προσβολαῖς κεκακω-
μένην, τὴν δ' ἔναρχος ἐφόδῳ μιᾷ κεκενωμένην τε καὶ
κειμένην τῇ μὲν χεῖρα ὥρεξεν εἰς ἀνάστασιν καὶ φρου-
15 ρὰν ἐγκατέστησε, τὴν δ' ἀπειρηκυῖαν τοῖς ἄπασιν, ὥστε
καὶ ὅθεν οὐ νόμος ἀναγκασθῆναι τραφῆναι, παρεμυ-
R 538 θήσατο ταῖς ἀμείνοσι | τῶν ἐλπίδων. 47. ταῦτα
ὁρῶν τις βασιλεὺς μοίρας οὐ μικρὰς βαρβαρικῆς ἤκεν
ἀπολογίαν τε κομίζων, ὥς οὐ μέγала ἡδίκηκε, καὶ
20 σπονδὰς αἰτῶν καὶ συμμαχήσειν λέγων, ὥς δ' ἐδόκει

4 Socr. l. l. 9 Amm. XVI 11, 9 12 Amm. XVI 2, 12
13 Iulian. epist. ad sen. Athen. p. 279 B (cf. E. v. Borries Herm.
XXVII 183). Amm. XV 8, 19. XVI 3, 1

11 δυοῖν πόλεσιν τὸ σχῆμα καινόν V 14 φρουρὰν]
φύλαξιν V

2 μετέστησαν PU 3 ὁ κτείνας] ἐκτείνας Mor 4 ἐκό-
μισε La 5 ἡ om A et delendum censuit Sintenis num πολλὴ
ἦ? 6 ἐκάθαιρε V 9 καταφεύγοντες CBMoIMU κατα-
φευγόντων La 11 δυεῖν M | πόλεων C πόλεων AVLa
πόλεων P sed ι subscr. m³, IMBMo edd 13 κεκακωμένην V
16 νόμοις La sed νόμοις in ras n 18 μοίρας bis sed alterum
eras V | μικρὰς edd 19 κομίζειν Mo 20 δὲ Mor Re

τι λέγειν, σπένδεται βραχύν τινα χρόνον ποιῶν αὐτὸν ἐπεικέστερον τῷ φόβῳ τῶν δευτέρων.

48. Ταυτὶ μὲν οὖν καὶ ἔτι πλείω τούτων τὴν χώ-
ραν ἐπιὼν ἴσχυσεν οὕτω τοῦ πᾶν ὃ διανοηθεῖν πρᾶτ-
τειν εἰς ἐξουσίαν ἤκων. ὥς δὲ ἀπήλλακτο μὲν ὁ τοὺς 5
πολεμίους δεδιώς στρατηγός, εἰς δὲ τοὺς οἰκέλους
ὑβρίζων, ἦκε δὲ διάδοχος ἀνὴρ τὰ τε ἄλλα βέλτιστος
καὶ πολέμων οὐκ ἄπειρος καὶ τῶν κωλυμάτων τὰ
πολλὰ ἐπέπαντο, τότε δὴ τότε τῷ βασιλεῖ καιρὸς ἐπι-
δείξεως ἀκριβοῦς παρῆν. 49. σκοπεῖτω δέ τις· ὥς 10
γὰρ ἐδόκει τῷ πρεσβυτέρῳ γενέσθαι δεῖν διάβασιν ἐπὶ
τοὺς βαρβάρους, τούτου δὲ ὁ νεώτερος ἦρα πάλαι,
καθάπερ ἵππος δρόμου, καὶ πρὸς τὴν ἀνάγκην ἥ κατ-
εῖχετο, ἤχθετο, μικρὰν οὖσαν ὁ Κωνσταντίος ὀρῶν τὴν
ἐκείνου δύναμιν καὶ τοῦ τολμήματος ἤττονα πέμπει 15
τῶν αὐτοῦ διπλασίαν, τρισμυρίους ὀπλίτας, ἐπιστήσας
ἡγεμόνα δοκοῦντα ἐπίστασθαι δυνάμει χρῆσθαι. 50. καὶ
ἔδει δὴ στρατεύμα ἐν ταῦτα ἀμφοτέρω γενέσθαι, καὶ
ὥς ἦν οὐ | πολὺ τὸ συνιοῦσι μέσον, δείσας ὁ πρε- R 539
σβύτερος μὴ μετὰσχη τῆς νίκης ἄτερος, καὶ ἅμα ἡγού- 20

4 Amm. XVI 3, 2 5 Iul. l. l. p. 278 B. Amm. XVI 4, 3
(Marcellus) cf. Asmus Philol. LXI 579 7 Amm. XVI 10, 21;
11, 1 (Severus) 17 Amm. XVI 11, 2 (Barbatio)

1 λέγων *M* sed εἰν suprascr. m² 4 τὸ ^{οὐ}*A* τὸ *La* | πρᾶτ-
τῶν *A* 5 δ' Re | μὲν non post ἀπήλλακτο sed post πολεμίους
A Re 7 ὑβρίζων Mor | ἦκε ex ἦκεν corr *C*^f 11 δεῖν γε-
νέσθαι Mor Fabr 12 δ' Re | ὁ] οὐ *Mo* | πάλαι in marg *A*
15 ἐκείνων ^{οὐ}*P* ἐκείνων *U* 16 αὐτῶν *I* αὐτοῦ Re | διπλάσιον
ALa 18 ἔδει — καὶ in marg *Mo*² | ἀμφοτέρους *A* 19 τὸ
συνιοῦσι] τοῖς συνιοῦσι τὸ *V* (et Par), quod probat Gasda num
συνιοῦσι τὸ? 20 μετὰσχη *I* sed με in ras m² κατὰσχη *M*

μενος ἀρκέσειν τοὺς αὐτοῦ, κελεύει τῷ μὲν μηκέτι
 συμμίξαι, διαβῆναι δὲ μόνον. γεφυροῦντι δὲ αὐτῷ
 πλοίοις τὸν ποταμὸν τεμόντες τῆς ὕλης ἀφιᾶσιν ἄνω
 οἱ βάρβαροι κατὰ ῥοὴν πάχῃ ξύλων, ἃ προσπίπτοντα
 5 ταῖς ναυσὶ τὰς μὲν διέσπασε, τὰς δ' ἀνέρορξε, τὰς δὲ
 καὶ κατέδυσε. 51. διαλελυμένης δὲ τῆς πρώτης πείρας
 ὁ μὲν ᾤχετο φεύγων καὶ αἱ τρεῖς μυριάδες, τοῖς βαρ-
 βάροις δὲ οὐκ ἤρκει τὸ μὴ παθεῖν, ἀλλ' αὐτῶν ἤδη
 νομίσαντες εἶναι τὸ καὶ δοῦσαί τι διαβάντες ἐδίωκον
 10 καὶ καταλαβόντες ἔκτεινον καὶ παιανίζοντες ἀνεχώρουν
 καὶ συνῆπτον ἔργον ἔργῳ, μᾶλλον δὲ ἀπὸ λόγων ἤρ-
 χοντο τῶν δευτέρων. 52. ὥς γὰρ ἦσαν οἴκοι πάλιν,
 ὁ βασιλεὺς δὲ ἐνεπίμπλη πυρῶν καὶ φρούρια καὶ πό-
 λεις ἀπὸ τῶν ἐκείνοις εἰργασμέμων ληΐων ταῖς τῶν
 15 στρατιωτῶν χερσίν, ὅπως οἶόν τε ἦν, ἐπὶ τούτῳ χρώ-

14 Amm. XVI 11, 11

1 τοὺς παρ' A Re | αὐτοῦ CBVLaP sed in hoc 'ex' corr m³,
 edd 2 συμμίξαι cf. ad p. 28, 19 | μᾶλλον La 5 μὲν
 om A | διέπασσε B et supra διέσπασε C^m et cum γρ M² | vocibus
 τὰς δ' desinit fol. 73 in A et perierunt quae sequuntur
 usque ad πρῶτον καὶ μέγιστον p. 622, 23 R τὰς δ' ἀνέρορξε om
 Fabr δ' ἀνέρορξε scripsi e libris coll. Thuc. VII 34, 3 δὲ διέρ-
 ρξε Mor Re 6 καὶ om U inser P³ 8 αὐτῶν scripsi
 αὐτῶν libri edd 9 τὸ om B | καὶ om Ba inser I² M²
 10 καὶ (2) — 11 ἔργον in marg Mo³ 10 παιανίζοντες La sed α
 in ras p παιανίζοντες C (supra ω alterum ω pos m) IM
 sed in hoc γρ παιανίζοντες suprascr. m² cf. p. 218, 15 11 δ'
 Re 12 locum corruptum esse censet E. v. Borries Herm.
 XXVII 187 13 δὲ om V | ἐνεπίμπλη V sed μ in ras m² ad-
 scripto scholio manu recentiore eadem quae scripsit scholion
 p. 209, 1: τὰ περὶ τοῦ ἐνεπίμπλη καὶ ἐμπίμπλησι καὶ πίμ-
 πλησι καὶ τὰ τῶν ἐν παρηγήσει λέξεων ἔφθη εἰρημένα | καὶ]
 τὰ V 15 χερσὶν La | ὥς V quod probat Gasda „malim ὀπό-
 σων“ Re | τούτων MoLa τοῦτο I, quod mavult Re

μενος, καὶ τὰ κείμενα ἀνέστη καὶ πόρρω τοῦ Ῥήνου
 χειμάζοντι | βασιλεῖ τὰς τῶν ἐχθρῶν ἐπιχειρήσεις R 540
 ὁξέως μηνύσειν ἔμελλεν ἄλλων παρ' ἄλλων δεχομένων
 τὸν λόγον — πρότερον δὲ τὸ μῆκος τῆς ἐρημίας ἀφηρεῖτο
 τὴν τῶν ἐπιβουλῶν αἰσθησιν — ταῦτα δὴ πυνθανόμενοι 5
 Ῥωμαίους ἐν γῇ Ῥωμαίων τὰ κείνων ἀμῶντας ἀγα-
 νακτήσαντες, ὥσπερ τῶν πατρῶων αὐτοῖς κειρομένων,
 πέμψαντες κήρυκα καὶ δι' ἐκείνου δεικνύντες τὰς ἐπι-
 στολάς, αἱ τὴν γῆν αὐτῶν ἐποιοῦν, πολεμεῖν αὐτὸν
 ἔφασκον τοῖς τῷ πρεσβυτέρῳ δόξασι καὶ δεῖν τοῦτο 10
 ὁμολογεῖν ἢ τοῖς γεγραμμένοις ἐμμένειν ἢ μηδέτερον
 βουλόμενον ἐλπίζειν μάχην. 53. ὁ δὲ τὸν μὲν ἐπὶ
 κατασκοπὴν ἤκειν εἰπὼν, μὴ γὰρ ἂν οὕτω θρασὺν γε-
 νέσθαι τὸν ἐκείνων ἄρχοντα, κατεῖχεν, αὐτὸς δὲ με-
 μνημένος τῶν παρακελεύσεων ὧν ἤκουσεν ἐν ταῖς 15
 συγγραφαῖς τῶν παλαιῶν ἐκείνων διεξιόντων στρατη-
 γῶν, καὶ καλῶς εἰδώς, ὅτι λόγος τοιοῦτος ἔργων ἡγού-
 μενος εὐψυχον ἐπὶ τὴν συμπλοκὴν παραπέμπει τὸν
 στρατιώτην, εἶπε λόγον, ὃν ἥδιστα μὲν ἂν εἰς τὸν
 παρόντα λόγον ἐνέσθηκα, τοῦ νόμου δὲ τοῦ περὶ ταῦτα 20

8 Amm. XVI 12, 3
 12, 9—12

9 Socr. l. l. p. 170 C

19 Amm. XVI

1 ἀνέστη scripsi auctore Re coll. Amm. XVI 11, 14 *dum*
castrorum opera mature consurgunt ἀνίστη libri edd | τοῦ om B
 που τοῦ Ba 2 <τῷ> βασιλεῖ? 3 ἔμελλον V 4 ἐρημίας
 reposui e libris ἐρήμης edd 5 ἐπιβούλων La et ex ἐπιβουλῶν
 corr I² 6 τὰ κείνων reposui e libris τὰ ἐκείνων edd | ἀμῶντας
 BMo 7 πατρῶων P sed ατρῶων in ras 3 litt m³ | αὐτοῖς Re
 8 κήρυγμα V 11 ἢ] καὶ Gasda | τοῖς om U | μὴ δ' ἔτῃρον
 MoLaIM 13 γενέσθαι θρασὺν edd 14 αὐτὸς — 260, 7 κακία
 post ἔστησε p. 260, 19 ponenda censuit E. de Borries, Die Ala-
 mannenschlacht des Jahres 357, Argentorati 1892 p. 5 16 ἐκεί-
 νων om Re 19 ἥκιστα Mor | ἂν om LaB | τὸ Mo 20 τὰ
 τοιαῦτα La αὐτὰ M

οὐκ ἔωντος τοσοῦτον εἴποιμ' ἄν, ὅτι τοῖσι δ' ἄφαρ
πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ πρότερον τὸ μηδὲν ποι-
εῖν. 54. καὶ ἐδόκει δεῖν κέρας μὲν ἑκάτερον τοὺς
ἰππέας ἔχειν, τὸ μέσον δὲ εἶναι τῶν ὀπλιτῶν, τοὺς δὲ
5 ἀμείνους ἑκατέρων τούτων ἐν τῷ δεξιῷ περὶ τὸν βασι-
λέα. καὶ τοῦτο ἔδει μὲν τοὺς πολεμίους λανθάνειν,
λαθεῖν δὲ οὐκ εἶασεν αὐτομόλων τινῶν κακία. γιγνο-
R 541 μένης δὲ τῆς ἐκείνων | διαβάσεως κωλύσαι μὲν
ἐξὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ ἐβουλήθη, ἀλλ' οὐδὲ μέρει μικρῷ
10 προσπεσὼν μαχέσασθαι, ἥδη δὲ ὄντων τρισμυρίων κατέ-
βαινε, πρὶν ἐπιγενέσθαι πολλάκις τοσοῦτους· ἐγνώ-
κεσαν γάρ, ὥς ἦν ἀκούειν ὕστερον, μηδένα τῶν μαχλ-
μων οἴκοι μένειν. 55. ἄμφω τοίνυν ἄξια θαυμάσαι,
τὸ μήτε τοῖς πρῶτοις ἀπαντῆσαι μήτε πᾶν τὸ κεκινη-
15 μένον δέξασθαι· τὸ μὲν γάρ ἦν οὐ μέγα, τὸ δὲ τοῦ
μεγίστου κινδύνου, καὶ τὸ μὲν μικροῦ τὴν γνώμην,
τὸ δὲ ἀλογίστου. διὰ τοῦτο πλείους μὲν ὦν ἦγε καὶ
πολλῷ τινι περαιουμένους οὐκ εἶργε, τῇ δὲ ἐφόδῳ τὸ
τούτοις ἐπιρρέον ἔστησε. 56. τοῖς βαρβάροις δὲ πάντα
20 πεπυσμένοις τὸ μὲν ἀνδρειότερον τῆς στρατιᾶς πρὸς
τὸ κρεῖττον ἀντετέτακτο, τῷ δεξιῷ δὲ κέρας σύμμαχον

1 Π. β 453

3 Amm. XVI 12, 7 et 21

10 Amm. l. l. 26

19 Amm. l. l. 21

1 εἴποιμι V | τοῖσι scripsi cum Fabr e VLaIMPBMo τοῖς
reliqui libri Mor Re | δὲ Mor Re 2 γένετ' scripsi e VLa ἐγέ-
νετο M Fabr γένετο reliqui libri Mor Re 7 δ' Re | κακονογία V
| γινομένης V 8 κωλύσαι IM et e κωλύσαι corr P cf. ad
t. I 272, 5 9 βασιλεὺς δὲ οὐκ La Fabr | ἡβουλήθη M
17 διατοῦτο BVIMP | ἦγεν La | καὶ in ras I² om M 18 δ'
Re 20 στρατείας LaIP sed in his duobus in στρατιᾶς corr
m² 21 ἀντιτέτακτο PUI sed in hoc τακτο in ras m², Fabr
ἀντέτακτο M

ἔδωκαν λόχον, ὃν ἔκρουσαν ὑπὸ ὀχετῷ μετεώρῳ καλά-
 μων πυκνῶν, καὶ γὰρ ἦν ὑδροηλὸν τὸ χωρίον, τοὺς
 καθημένους ἀφανιζόντων. οὐ μὴν τοὺς γε ὀφθαλ-
 μοὺς τῶν ἐπ' ἄκρῳ τῷ εὐωνύμῳ Ῥωμαίων ἐλάνθανον,
 ἀλλ' ὥς εἶδον, ἅμα βοῇ δραμόντες τοὺς μὲν ἀναστή- 5
 σαντες ἐδίωκον, τῆς στρατιᾶς δὲ εἰς ἡμῖς δι' ἐκείνων
 διετάραξαν φυγῆς φυγὴν τεκούσης τῆς τῶν πρώτων
 τὴν τῶν δευτέρων. 57. γίννεται δέ τι παραπλήσιον
 ἐν τῇ μάχῃ τῷ περὶ τὴν τῶν Κορινθίων πρὸς Κερκυ-
 ραίους ναυμαχίαν. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ νικᾶσθαι τε καὶ 10
 νικᾶν ἑκατέροις συνέβη. τὸ γὰρ εὐώνυμον ἑκατέρων
 ἐκράτει, ὥστ' ἐπιέζετο τὸ περὶ τὸν βασιλέα Ῥωμαίων
 δεξιόν, λογάδες ὑπὸ λογάδων. 58. καὶ οὐδὲ τοῖς τὰ
 σημεῖα φέρουσιν, οἳ φυλάττειν | δὴ μάλιστα μεμε- R 542
 λετήκασι τάξιν, ὁ νόμος ἐσώζετο. ὥς δὲ ἐνέκλιναν, 15
 μέγα βοήσας ὁ βασιλεὺς καὶ τοὺς τοῦ Τελαμωνίου

1 Amm. l. l. 23 et 27 3 Amm. l. l. 37 7 Phocyl. 73
 9 Thuc. I 49 16 Amm. l. l. 40

1 λόχος ἡ ἐνέδρα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἐπιλέκτους εἰς τοῦτο εὐθε-
 τεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ λέξασθαι. καὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἐπίλεκτοι διεκρί-
 νοντο εἰς ἐνέδρας. εὗρηται καὶ λόχος ἡ τάξις στρατιωτῶν τινῶν
 συμμορία B² cf. Etym. M. s. v. λόχος

1 ἔδωκαν V, ἔδοσαν in marg | ὑπ' Re | μετεώρων P I
 sed in hoc v add m², (et Ba) cf. Westdeutsche Zeitschr. VII
 69. XII 136; E. de Borries l. l. p. 26 3 μὴν La sed η ex s
 corr η 4 τῶν Ῥωμαίων Re 6 στρατιᾶς e στρατείας corr MI²

| δ' Re 7 διετάραξεν C sed α suprascr. f, Mo διετά-
 ραξε B Mor ἐτάραξαν V ἐξετάραξαν La 9 τῷ] τῇ V
 Mor Re | παρὰ Re | τὴν om Mor Re 10 ναυμαχίαν V sed v
 γρ ἑκα

ultimum eras ναυμαχία Re | ἐνταῦθα La 11 ἀμφοτέροις M
 | ἑκατέρων om V 12 ὥστε PU ὥς B Mor Re 15 τὴν
 τάξιν M cf. p. 111, 5 | ἀνέκλιναν Mor Fabr 16 τοῦ om VLa

μιμησάμενος λόγους, ὁ μὲν γὰρ εἶπεν οὐκ εἶναι τοῖς
 Ἑλλησι διαφθαρεῖσιν τῶν νεῶν ἐπάνοδον, ὁ δὲ ἡτ-
 τηθεῖσι τούτοις κεκλήσεσθαι τὰς πόλεις καὶ τροφὴν
 δώσειν οὐδένα, καὶ ἐπέθηκε δὴ τελευτῶν, ὥς εἰ δέ-
 5 δοκται φεύγειν, αὐτὸν δεήσει κτείναντας τότ' ἤδη
 δραπετεύειν, ὥς ζῶντά γε οὐκ ἐπιτρέψειν, καὶ δείκνυσι
 δὴ τῶν βαρβάρων τοὺς ἐλαυνομένους ὑπὸ τῶν τρεψα-
 μένων. 59. ὥς δὲ τὰ μὲν ἤκουσαν, τὰ δὲ εἶδον, καὶ
 τὰ μὲν ἡσχύνθησαν, τοῖς δὲ ἡσθήσαν, ἀνέστρεφόν τε
 10 καὶ αὐθις συνέμισγον, καὶ τὸ αἰσχροὺν ἐλέλυτο, καὶ
 πᾶς ἦν ἐν τῷ διαώκειν· ὥστε καὶ οἱ τῶν σκευοφόρων
 τῶν ἐν τῇ κορυφῇ φύλακες ἡράσθησαν τῶν γιγνομέ-
 νων μετασχεῖν. ὥς δὲ ἡπείγοντο καὶ ὁ δρόμος δηλὸς
 ἦν, δόξαν πλείονος δυνάμεως παρέσχον τοῖς βαρβάροις,
 15 καὶ οὐκ ἦν ὁ μένειν ἔτι βουλόμενος. 60. ὥστε ἐκεκάλ-
 λυπτο μὲν τὸ πεδίον ὀκτακισχίλλοις νεκροῖς, ἐκρύπτετο
 δὲ ὁ Ῥῆνος τοῖς ἀπειρία τοῦ νεῖν ἀποπνιγεῖσι, μεστὰ
 δὲ ἦσαν τῶν κειμένων αἱ νῆσοι τοῦ ποταμοῦ τῶν
 νευικηκότων ἐπὶ τοὺς ἐν ταῖς ὕλαις ἐπτηχότας λόντων.
 20 τοῖς δὲ πορρωτάτω βαρβάροις νεκροὶ καὶ ὄπλα τὴν
 μάχην ἐμήνουν ὑπὸ τοῦ θεύματος φερόμενοι. 61. τὸ

1 Il. o 504 sq.

15 Amm. XVI 12, 63

19 Amm. l. l. 59

3 κεκλήσεσθαι Mor κεκλήσεσθαι Re 4 οὐδενὶ V | καὶ om
 V „aut delendum καὶ aut deest aliquid paulo ante“ Re | δὴ
 om M | δέδοκται M sed ai supra o m^s, e δέδοκτο corr I²
 5 κτείνοντες MoLa sed in hoc es ex α, ut videtur, corr n
 6 ζῶν VM συζῶντα Mo 7 δὲ P | τρεψομένων Mor 14 δυν-
 νάμενος Mo sed νο in ras ex ω, ut videtur, corr m² | παρείχοντο
 V 15 ὥστ' Re | ἐπεκαλύπτετο Mor Re 16 τὰ πεδία Mo |
 ὀκτακισχίλλοις om Mor Fabr | ἐκέρυπτο La 17 δ' Re
 18 τῶν — ποταμοῦ om Fabr

δὲ μέγιστον, σαγηνεύοντες γὰρ τοὺς ἐν ταῖς νήσοις
ἐν ταύτῃ τῇ θήρᾳ καὶ τὸν ἄρχοντα μετὰ τῶν ἀρχο-
μένων εἶχον· ὃν ἦγον ἐχόμενοι τῶν χειρῶν, οὐ γυ-
μνῶσαντες τῶν ὅπλων, ἄνδρα μέγιστόν τε καὶ κάλλιστον
καὶ τοὺς ἀπάντων ὀφθαλμοὺς ἐπιστρέφοντα καὶ σώματι 5
καὶ σκευῇ. 62. καὶ ὁ μὲν ἥλιος τοιοῦτον ἔργον |
ἐπιδὼν ἔδν, τὸν ἄνδρα δὲ τοῦτον ὁ βασιλεὺς εἰς R 543
εὐθύνας ὧν ἐτόλμησε καταστήσας, μέχρι μὲν ἐχοῖτο
λόγοις φρόνημα ἔχουσιν, ἐθαύμαζε, ταπεινὰ δὲ τὰ τε-
λευταῖα γενναίοις τοῖς πρώτοις ἐπιθέντα καὶ δέσσαντα 10
περὶ τῇ ψυχῇ καὶ μνησθέντα σωτηρίας ὥσπερ ἐμίσησεν.
οὐ μὴν ἔδρασέ γε δεινὸν οὐδὲν οὐδὲ ἔδησεν αἰδεσθεὶς
τὴν ἄρτι τύχην καὶ λογιζόμενος, ὅσον ἴσχυσεν ἡμέρα μία.

63. Τίνα τῶν παρ' Ἑλλήσιν ἐορτῶν παρέβαλεν ἄν
τις τῇ τότε ἐσπέρᾳ συμπινόντων μὲν ἀλλήλοις τῶν 15
ἡγωνισμένων, ἀριθμούντων δὲ πρὸς ἀλλήλους, οὓς ἐν
τῇ μάχῃ κατήνεγκαν, καὶ τῶν μὲν γελώντων, τῶν δὲ
ἁδόντων, τῶν δὲ ἀπειλούντων, ὁ δὲ εἰργόμενος σιτίων
τοῖς τραύμασιν ἀρκοῦν εἶχε παραμύθιον αὐτὰ τὰ τραύ-
ματα; 64. ἥ που κἂν τοῖς ὀνείρασιν ἐκεῖνοι τοὺς βαρ- 20

2 Julian. ep. ad sen. Ath. p. 279 C. Amm. l. l. 24 8 Amm.
l. l. 65

1 σαγηνεύσαντες Re 3 εἶλον Sintenis et Cobet Mnem.
V 132 (Coll. 112) at cf. p. 282, 2 et 283, 11 | ὃν I sed o et gravis
in ras m² 7 ἄνδρα P sed γρ ἄρχοντα in marg m³ ἄρχοντα
Mo ἄρχοντα CB Mor Re | βασιλεὺς εἰς P sed εὐς in ras suprascr.
m² et εἰ in ras m² 11 τῆς σωτηρίας Fabr | ἐμίσησεν P sed
ε alterum in ras m² 12 ἔδησεν La sed η in ras n ἔδαισεν
Mo 14 οὐ παρέβαλεν La 15 μὲν om Mo 16 ἀγω-
μισμένων Mor | ὅσους Cobet Mnem. V 132 (Coll. 112) 18 δὲ
(prius)] δ' cum rasura 3 litt La 19 εἰλέ γε edd „num leg.
ἀρκοῦσαν εἶχε παραμυθίαν?“ Re 20 ἥ που κἂν reposui e
libris ἥπου κἂν edd

βάρους ἐνίκων καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἐν ἡμέρᾳ πεπονη-
 μένων ἡδονὴν καὶ διὰ τῆς νυκτὸς ἔκαρποῦντο, χρόνιοι
 δὴ, μάλα χρόνιοι τρόπαιον στήσαντες βαρβάρων καὶ
 τῷ παρ' ἐλπίδα μειζόνως εὐφραινόμενοι. 65. καίτοι
 5 πότερον φύσει κακοὺς ὄντας Ἰουλιανὸς ἐποίησε βελ-
 τίους, ὥσπερ τις θεὸς μένος ἐμβαλὼν; καὶ τί μείζον τοῦ
 μείζον ἀνθρώπου δύνασθαι; ἀλλὰ χρηστὰς φύσεις ἔβλα-
 πτεν ἡγεμόνων κακία; καὶ τί κάλλιον τοῦ τοὺς ἀγαθοὺς
 εἰς ἐπιδειξιν ὧν ἴσχυον ἀγαγεῖν; ἀλλὰ θεῶν τις ἐξ ἀφα-
 10 νοῦς τὰ τούτων ἐποίει βελτίω; καὶ τίνας οὐ σεμνότε-
 R 544 ρον μετὰ τοιούτων ἀγωνίζεσθαι συμμαχῶν; | ἐπεὶ
 καὶ τοῖς Ἀθηναίοις μείζον εἰς δόξαν, οἶμαι, τὸ μεθ'
 Ἡρακλέους καὶ Πανὸς προᾶξαι τὰ λεγόμενα Μαραθῶνι
 ἢ εἰ τῶν θεῶν χωρὶς ταῦτα ἐδεδύνηντο.

15 66. Ἄλλος μὲν οὖν ἂν τις ἐπὶ τοσαύτῃ νίκῃ τὴν
 στρατιὰν διαφείς αὐτὸς ἂν ἦκων εἰς πόλιν ἵππων
 ἀμύλλαις καὶ θεάτρων ἡδοναῖς εἰστίλασεν ὀφθαλμούς,
 ἀνέπαυσε τὴν γνώμην. ἀλλ' οὐκ ἐκείνος. ἀλλὰ τοῖς
 μὲν τὰ σημεῖα φέρουσιν, ὅπως εἶδεῖν τηρεῖν τὴν

4 Amm. XVI 12, 51 6 Il. π 529 13 Her. VI 105.
 Polem. decl. I 35. II 41 et 62. Anth. Plan. IV 232

2 κρεῖττον διὰ τῆς νυκτὸς in marg La^s | χρόνιοι δὴ, μάλα
 om Mor 4 παρελπίδα P²VIB 5 πότερον C sed in marg
 γρ καὶ οὕτως· καίτοι πρότερον — 6 ἐμβαλὼν m πρότερον IM
 Fabr probat Gasda 6 θεῶν Ba | signum interrogationis
 e B posui cum Mor 9 ἑξαφανοῦς V 11 πάντων Re, quod
 in τούτων correxit Cobet Mnem. V 132 (Coll. 112) 13 γενό-
 μενα V probat Gasda 15 τις om Fabr | τοιαύτῃ M | τὴν
 om Mor 16 στρατεῖαν VLaI 18 ἀνέπαυσε La καὶ ἀνέ-
 παυσε vel ἀνέπαυσε δὲ Gasda num ἀνέπαυσέ τε? 19 τὴν
 τάξιν τηρεῖν Re τηρεῖν om La

τάξιν, δίκην ἐπέθηκε ζῶσι τὸ μὴ καὶ ἀποκτεῖναι τῇ
νίκη δούς, τὸν δὲ μέγαν ἐκείνον, τὸν βασιλέα, τὸν
αἰχμάλωτον πέμπει Κωνσταντίῳ τῶν αὐτοῦ συμφορῶν
μηνυτήν, οἰόμενος δεῖν αὐτὸν μὲν πονεῖν, τῶν δὲ τοι-
ούτων ἄθλων ἐκείνῳ παραχωρεῖν, Ἀχιλλεὺς Ἀγαμέ- 5
μνονι τῆς λείας ἀφιστάμενος. 67. ὁ δὲ ἤγέ τε ἐπ' αὐτᾶ
πομπήν καὶ ἡβρύνετο καὶ ἦν λαμπρὸς ἀπὸ τῶν ἑτέρου
κινδύνων, ἐπεὶ καὶ τὸν τῷδε μὲν συνδιαβάντα δυνά-
στην, παραινοῦντα δὲ μὴ μάχεσθαι φοβήσας τοῖς γιγνο-
μένοις εἰς τὰς Κωνσταντίου χεῖρας φεύγοντα ἐνέβαλε, 10
καὶ ἦν ἀμφοῖν διὰ τοῦτον βασιλείῳν δεσπότης, τοῦ
μὲν αὐτὸν δόντος, τοῦ δὲ ἁλόντος.

68. Ἀλλ' ἐπάνειμι γάρ, ὅτι μὴ ταῦτόν τοις νικῶσιν
ἐπαθε πάθος, οὓς ἐπὶ τέρψεις ἀφιάσι καὶ θάθνηται αἱ
νῖκαι. ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ γῇ τοὺς πεπτωκότας παρέδωκεν, 15
οὐκ ἐπέτρεψε τοῖς στρατιώταις καὶ μάλα βουλομένοις
καταθέσθαι τὰ ὅπλα, ἀλλ' ἡγούμενος τὸ μὲν πεπραγ-
μένον εἶναι τῇ σφῶν αὐτῶν βοηθούντων ἀνθρώπων,

1 Zosim. III 3, 11. cf. E. v. Borries Herm. XXVII 192

2 Iulian. ep. ad sen. Athen. p. 279 C 16 Amm. XVII 1, 2

1 ἂν inter δίκην et ἐπέθηκε *M* sed del *m*², rasura 2 litt *I*
| ζῶσι (ζῶσιν *Mo*) corruptum vel potius lacuna statuenda vide-
χαρισάμενος
tur 2 δούς *I* 3 τῷ Κωνσταντίῳ *Re* | αὐτοῦ ex αὐ-
τοῦ corr *M*² αὐτοῦ *MoLaPU* *Mor* *Fabr* 4 αὐτὸν *BMoIMP*
PU *Mor* *Fabr* αὐτὸς *VLa* 6 ἐξιστάμενος *V* 7 ἡβρύνετο *P*
sed spir. asp. in ras *m*² ἡβρύνετο *IMU* 9 γινομένοις *V*
11 βασιλείῳν διὰ τούτου *V* διατοῦτο *B* | τοῦτον seripsi auctore
Re e *C* (τοῦτο^{τον} sed *τον* suprascr. *m*) et *M* (διατοῦτον sed *v*
add *m*²) τοῦτο reliqui libri edd 12 αὐτὸν *Mo* *Mor*, ex
αὐτὸν corr *P*², in αὐτὸν corr *I*³ αὐτὸν *U* | δ' *Re* 14 ἐπαθε
B sed γρ πέπονθε suprascr. *m*² | τέρψιν *V* 15 νῖκαι *MoVM*
et in νῖκαι corr *P*² | ἀπέδωκεν *M* 16 ἐπέστρεψε *Mo*
18 εἶναι om *La* | τῇ om *I* *Mor* | σφίσιν αὐτοῖς *I* sed *ίσιν* et *οἷς*
in ras *m*³

δεῖν δὲ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τιμωρίαν ὧν πεπόνθασι
 R 545 λαμβάνειν, | ἦγεν ἐπὶ τὴν τῶν πολεμίων διδάσκων
 καὶ λέγων, ὥς βραχὺ τὸ λειπούμενον καὶ τρυφὴ μᾶλλον
 ἢ πόνος, ὥς εἰκόασιν οἱ βάρβαροι θηρίῳ βεβλημένῳ
 5 καὶ δευτέραν περιμένοντι πληγὴν. 69. καὶ οὐκ ἐψεύ-
 σατο· διαβάντων γὰρ οἱ μὲν ἐν ἡλικίᾳ γυναικας καὶ
 τέκνα ταῖς ὕλαις ἐγκαταθέμενοι φεύγοντες ἐσώζοντο,
 ὁ δὲ πυρὶ μὲν ἀνήλισκε τὰς κώμας, ἐξῆγε δὲ πᾶν τὸ
 κεκρυμμένον, καὶ τὰ δένδρα οὐκ ἐκώλυε, καὶ παρῆν
 10 ἀντίκα πρεσβεία ταπεινοὺς φθειρομένη λόγους καὶ
 πρέποντας τοῖς παροῦσι κακοῖς. οἱ δὲ ἦσαν αὐτοῦ
 στήναι καὶ λήξαντα τοῦ φθείρειν χρῆσθαι τοῦ λοιποῦ
 φίλοις. σπένδεται δὴ, καὶ τῶν σπονδῶν χρόνος ὁ
 χειμῶν μόνος, παρ' οὗ καὶ σπονδῶν ἄνευ τύχοι τις ἂν
 15 ἴσως ἀναπαύσεως. 70. τοῖς μὲν οὖν ἡττημένοις τοσοῦ-
 τον ἔδωκεν, αὐτὸς δὲ οὐκ ἠξίωσε καθῆσθαι, ἀλλ' ἐν
 χειμῶνι μέσῳ τοῦτο μὲν Φρακτοὺς χιλλοὺς, οἷς ταὐτὸν
 εἰς ἡδονὴν χιών τε καὶ ἄνθη, κώμας τινὰς πορθοῦν-
 τας, ὧν ἐν μέσῳ φρούριον ἔρημον, περιστοιχισάμενος

8 Amm. l. l. 7

13 Amm. XVII 1, 12

1 δὲ δεῖν I sed è et εἶν in ras m² | ὧν C sed ν in ras m²
 ex ι, ut videtur, corr 2 τὴν om Mor Fabr | τῶν in ras I²
 inser M² 4 πόνοι P | καὶ ὥς M, fortasse recte | βεβλημένῳ
 La sed prius μ eras, et Fabr 5 μὴ καὶ Gasda 11 οἱ in
 οἷ corr P² | δ' Re | αὐτοῦ P sed ου ex οἷς, ut videtur, corr m²

12 λήξαντες Mor Re, quod corr Fabr et Sintenis | τουλοι-
 ποῦ PMB τὸ λοιπὸν V 13 σπένδεται M sed αι supra ε m²

16 δ' Re „post αὐτὸς δὲ videtur aut αὐτῷ aut λαβεῖν desse“
 Re | ἠξίωσε καθῆσθαι scripsi e VP sed in hoc ε ex εν corr et
 καθῆσθαι inser m² ἠξίωσεν (καθῆσθαι om) reliqui libri edd

17 Φράγγους Kellerbauer annal. philol. suppl. IX 200 at cf. III
 317, 9 R 19 ἔρημον C sed γο ἐρυμνὸν infrascr. m, in ἐρυμνὸν
 corr M² at cf. Amm. XVII 2, 1 munimentis duobus quae olim
 exinanita sunt | περιστοιχισάμενος V

καὶ κατακλείσας εἰς τοῦτο λιμῶ λαβὼν ἔπεμψε δεδε-
 μένους τῷ μελζονι, πρᾶγμα καινότατον, καὶ γὰρ ἐκεί-
 νοις νόμος ἢ νικᾶν ἢ πίπτειν. ἀλλ' ὅμως ἐδέσθησαν
 ταῦτόν, οἶμαι, παθόντες τοῖς ἐν Σφακτηρίᾳ Λάκωσιν.
 ἐκείνους μὲν οὖν λαβὼν ὁ βασιλεὺς δῶρά τε ὠνόμαξε 5
 καὶ τοῖς αὐτοῦ λόχοις ἀνέμιξε πύργους τινὰς σφίσειν
 ἐγκαταμιγνύναι πιστεύων. οὕτως ἀντὶ πολλῶν σωμά-
 των ἕκαστος ἦν. 71. ἐν μὲν τολυνν τοῦτο τοσοῦτον
 ἔργον χειμερινόν, ἕτερον δὲ οὐκ ἔλαττον. ἔθνος γὰρ
 ὅλον ἐξαίφνης καταθέον τὴν χώραν ἔθει μὲν αὐτὸς 10
 ὥς ἐξελῶν μετὰ τῶν φυλάττειν τεταγμένων τὸ πιεζό-
 μενον, οἱ δὲ αἰσθόμενοι τοῦ δρόμου φθάσαντες αὐτοὶ
 τοὺς πολεμίους ἐξέβαλον | ἀποβαλόντας οὐκ ὀλλ- R 546
 γους. οὕτως ὁ βασιλεὺς παρὼν τε καὶ μέλλων ὁμοίως
 ἐνίκα. 72. καὶ ταῦτα ἔπραττεν ἐκ μέσων ἀνιστάμενος 15
 καὶ τότε τῶν βιβλίων, μᾶλλον δὲ χωρῶν ἐπὶ τοὺς
 ἐναντίους μετὰ τούτων ἐχώρει. αἰεὶ γὰρ εἶχεν ἐν χε-
 ροῖν ἢ βίβλους ἢ ὅπλα νομίζων μεγάλα πόλεμον ὑπὸ
 σοφίας ὠφελεῖσθαι καὶ μελζω γε φέρειν ῥοπὴν βασιλέα
 βουλευέσθαι δυνάμενον ἢ μαχόμενον. 73. αὐτίκα δύο 20
 ταυτὶ πῶς οὐ λυσιτελέεστατα μὲν τοῖς ἄλλοις, γνώμης

1 Amm. XVII 2, 3

4 Thuc. IV 38

3 νόμοις *Mo* 5 λαβὼν ὁ scripsi auctore Gasda e Par
 ὁ λαβὼν reliqui libri edd | δῶρον *V* probante Gasda | ὠνόμαξε
La sed ω *p* ἐνόμισε coni *Mor* 6 αὐτοῦ *LaIMP* sed in hoc
 lenis in asp. corr *m*³, *BMo* αὐτοῦ *U* | σφίσειν om *La* 9 δὲ
 om *Mor* δ' *Re* 11 ἐξελῶν *BMoVIMLa* sed in hoc *ι* et
 accentus in ras ex λθ, ut videtur, corr *n* 12 αἰσθανόμενοι
La 13 ἐξέβαλλον *La* | ἀποβαλόντας *C* sed ες supra ας pos *m*
 ἀποβαλόντες *Mor* Fabr 17 χεροῖν reposui e libris χερσὶν
 edd 19 ὠφελῆσθαι *La* 21 μὲν inser *M*² | ὅλοις coni *Re*

δὲ δεξιωτέρας τὸ τιμαῖς μὲν ἀνέξῃσαι τὴν προθυμίαν
 τῶν ἀγαθῶν, ἃς αὐτοῖς προϋξένησε παρὰ τοῦ τὰ τοι-
 αῦτα νέμοντος, ποιῆσαι δὲ τοὺς τὰ τῶν πολεμίων
 ληστεύοντας ὧν κρατῆσαιεν δεσπότας; ἔοικὸς γὰρ δὴ
 5 τοῦτο ἐκείνῳ σαφῶς τῷ τὸν κομίσαντα πολεμίου κε-
 φαλήν χρυσίον δέχεσθαι τῆς τόλμης. 74. τῆς φήμης
 δὲ ἐπὶ τὴν οἰκουμένην ἄμφω φερούσης ἥρα μὲν αὐτοῦ
 πᾶς στρατιώτης ὅστις ἔργων ἐραστής, ἥρων δὲ οἱ περὶ
 τοὺς λόγους, καὶ τῶν Ἀθήνησι διατριβόντων οἱ συνει-
 10 δότες αὐτοῖς τι καλὸν ὥς ἐκείνον ἤεσαν, ὥσπερ πάλαι
 ποτὲ εἰς Ἀνδρίαν οἱ σοφισταὶ παρὰ τὸν Κροῖσον. ἀλλὰ
 Σόλωνι μὲν Κροῖσος τοὺς θησαυροὺς τῶν χρημάτων
 ἐδείκνυνεν, ὥς ἂν οὐδὲν τοῦδε κεκτημένος τιμιώτερον,
 ὁ δὲ τοῖς ἀφικνουμένοις τοὺς τῆς ψυχῆς θησαυροὺς
 15 ἀνεπετάννυνεν, <ἐν> οἷς ἦν τὰ παρὰ τῶν Μουσῶν, καὶ
 <ἄπερ> ὁ βασιλεὺς ἦδεν. ἔπη τούτοις τοὺς ἵκοντας
 κοσμῶν, καὶ νῦν ἔξεστιν ἀναγνῶναι λαβόντα.

75. Τοιαῦτα τοίνυν συναναβακχεύσας τοῖς Ἑρμοῦ
 τε καὶ Διὸς ὀπαδοῖς τοῦ καιροῦ τὸ σημεῖον αἶροντος
 20 εὐθὺς στρατεύει καὶ περὶ τὸν ποταμὸν ἀστράψας ἔθνος

11 Her. I 29 et 30 18 Eur. Bac. 864 20 Amm. XVII 8, 4

1 ἀνέξῃσαι C sed αὐ ex ε, ut videtur, corr f 2 αὐτὴ V |
 περὶ V | τὰ inserui e MoLaIMP³ (et Ba) om reliqui libri edd
 3 τῶν om CIMU Re 5 κομίσοντα P et e κομίσαντα corr I²
 κομίζοντα V 7 et 8 δ' Re 9 διατριβόντων I sed ων in
 ras m² διατρίβοντες M 10 αὐτοῖς B Mo Mor Re et in αὐτοῖς
 corr P³ I³ | τι om Mor Re τί VLaI 14 τοὺς τῆς ψυχῆς] τῆς
 ψυχῆς τοὺς B τοὺς τῆς ψυχῆς τοὺς Mo τὸν τῆς ψυχῆς θησαυ-
 ρὸν Par probante Gasda 15 ἐν οἷς scripsi auctore Re ὅς V
 et Par probante Gasda ὥς reliqui libri edd 16 ἄπερ inserui
 | γὰρ ἦδεν in marg Mor | ἔπει V | τούτοις om V 19 ὀπαδοῖς
 P sed spir. len. in ras m² ὀπαδοῖς VIM | αἶροντος I sed αι
 et o prius in ras m²

ὅλον οὕτως ἐξέπληξεν, ὥστ' ἡξίουν μετοικεῖν καὶ μέρος εἶναι τῆς αὐτοῦ | βασιλείας τῆς οἰκείας τὸ ζῆν ὑπ' R 547 ἐκείνῳ κρῖνοντες ἥδιον καὶ γῆν ἤτουν καὶ ἐλάμβανον. καὶ βαρβάροις ἐπὶ βαρβάρους ἐχρῆτο πολὺ κάλλιον ἡγουμένοις μετὰ τούτου διώκειν ἢ μετ' ἐκείνων φεύ- 5 γειν. 76. καὶ ταυτὶ μὲν ἀμαχεί, γνούς δὲ πάλιν διαβαίνειν καὶ σπάνει πλοίων ἵππους τε καὶ ὀπλίτας νεῖν ἀναγκάσας προῆει τὰ μὲν δηῶν, τὰ δὲ κτώμενος, ἐκώλυε δὲ οὐδεῖς. ὁψὲ δέ ποτε οἱ δυστυχεῖς ἰκέτευον δέον πρὸ τοῦ πυρός. 77. ὁ δὲ ἤκειν τὴν ἡμέραν νομή- 10 σας, ἢ τὰ τῶν Γαλατῶν θεραπεύσειν ἔμελλε, τὸ μὲν πρῶτον αὐτοὺς ἀτίμως ἀπέπεμψεν, ὥς δ' αὖθις ἤκον αὐτοὺς ἄγοντες ἰκέτας τοὺς βασιλεῖς καὶ τὸ σκῆπτρον ἔχοντες εἰς γῆν ἔκυπτον, ἀναμνήσας τῆς πολλῆς ὕβρεως καὶ τῶν μυρίων παθημάτων ὠνεῖσθαι τὴν εἰρήνην 15 ἐκέλευε τῆς ἰάσεως τῶν κακῶν πόλεις μὲν ἐγείροντας, σώματα δὲ ἄγοντας. 78. οἱ δὲ ὠμολόγουν τε καὶ οὐκ ἐψεύδοντο, καὶ ἐκομίζετο μὲν ξύλα τε καὶ σίδηρος εἰς ἀνάστασιν οἰκιῶν, ἐλέλυτο δὲ πᾶς εἰς ἐπάνοδον αἰχμάλωτος ὑπὸ τοῦ μαστιγοῦντος πρότερον θωπευόμενος, 20 ὅπως αὐτῷ μὴ μνησικακήσειεν, οὓς δὲ οὐκ ἄγοιεν ὦν εἰλήφεσαν, τεθνεῶτας ἐδείκνυνον, τὸ δὲ ἐν τούτοις

8 Amm. XVII 10, 6

10 Amm. l. l. 8 sq.

2 αὐτοῦ] ἐκείνον Re | ὑπ' I sed ὑπ in ras m² 5 φυγεῖν Re 7 καὶ (1) om M | νεῖν ante ἀναγκάσας Ba Fabr Re et inser V^r, post ἀναγκάσας in marg I² om reliqui libri Mor 8 γρ ἀναγκάσαι in marg Mor 9 δ' Re 9 οὐ Mo 11 ἢ La sed spir. asp. n ἢ VIM ἢ Mo | ἡμελλε La 13 καὶ <οὔτοι> τὸ conī Re 16 διὰ ante τῆς inser I³ | ἐγείροντας B 17 σώματα] αἰχμαλώτους vel σώματα δὲ <αἰχμαλῶτα> scripserim coll. Dem. p. 480, 10 τρισχίλια δ' αἰχμαλῶτα σώματα δεῦρ' ἤγαγε 21 ὅπως ἂν αὐτῷ (Ba et) Fabr 21 et 22 δ' Re 22 οὐκ ἂν ἄγοιεν Re

R 548 ἀληθὲς ὑπὸ τῶν ἀφειμένων ἐκρίνετο. | 79. τοῖς μὲν
 δὴ Κυρείοις στρατιώταις θάλαττα φανείσα τὸ πρῶτον
 μετὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀρῶν τε καὶ πόνων κραυγὴν τε
 ἐκίνησε καὶ δάκρυα σὺν χαρᾷ καὶ περιέβαλλον ἀλλή-
 5 λους οἱ κοινωνοὶ τῶν κινδύνων ἐκείνων, οὗτοι δὲ οὐ
 θάλατταν, ἀλλ' ὥς εἶδον ἀλλήλους, ταῦτόν ἔδρων, οἱ
 μὲν οἰκέλους ὀρῶντες ἐκφυγόντας δουλείαν, οἱ δ' οἰ-
 κέλους τε καὶ τὴν οἰκείαν ἀπολαμβάνοντες. συνεδά-
 κρουε δὲ καὶ ὅσον γένους μὲν αὐτοῖς οὐ μετεῖχεν, ἑώρα
 10 δὲ τὰς περιπλοκάς, καὶ ἔρρει δάκρυα δακρύνων ἀμείνων,
 ὧν τὰ μὲν ἦν διοικιζομένων πάλαι, τὰ δὲ συνιόν-
 των τότε.

80. Οὕτω Γαλάτας ὁ πόλεμος καὶ διέσπασε καὶ
 συνήγαγεν, ὁ μὲν δειλίᾳ τῶν ἐφ'esτώτων, ὁ δὲ ἀνδρίᾳ
 15 πολεμηθείς. καὶ βουλευτήρια δὲ ἐπίμπλατο καὶ δῆμοι,
 καὶ τέχναι καὶ πόροι χρημάτων ἠϋξοντο, καὶ θυγατέ-
 ρων ἐκδόσεις καὶ γάμοι νέων καὶ ἀποδημίαι καὶ ἐορταὶ
 καὶ πανηγύρεις εἰς κόσμον τὸν ἔμπροσθεν ἤεσαν.

2 Xen. Anab. IV 7, 21 sq.

2 οὗτοί εἰσιν, ὥς φησι Ξενοφῶν, οἱ μετὰ Κλεάρχου συνανα-
 βάντες ἐπὶ Λαρεῖον συμμαχοῦντες τῷ Κύρῳ B²

2 δὲ *Μο* | *Κυρείοις* scripsi cum Fabr et Cobeto Mnem.V 132
 (= Coll. 112) coll. Xen. Anab. III 2, 17. Hell. III 2, 7. 4, 20. Ag.
 2, 11 *μυρίοις* libri Mor Re | *θάλασσα* *BMoPVIM* Mor Fabr | *το-*
πρῶτον *BPIM* 3 *ὀρῶν*, οὐκ ὀρέων in marg B² | *κολωνῶν* olim
 conieci Mus. Rhen. XXXII 94 4 *περιέβαλον* *CBMoIM* (et *Ba*)
 Re 5 δ' Re 7 *δουλείας* *Μο* 8 *ἀπολαμβάνοντας* *La*
 9 *γένους* *UP* sed in hoc in γένους corr m³ | αὐτοῖς om *La*
 11 *συνιόντων τότε*. reposui cum Gasda e *BMoLaIMPV*
συνιόντων. τότε reliqui libri edd 14 *ἀνδρείᾳ* *LaMI* sed in
 hoc ε eras, edd 15 *ἐπίπλατο* *La* sed inter ε et π rasura 1
 litt | *δῆμος* Mor Fabr 16 *ἠϋξηντο* *V* 17 *καὶ* (1) om Re
 18 *ἤεσαν* *V* Fabr Re *ἤεσαν* *Μο* *ἤσαν* reliqui libri Mor et
 tuetur Sintenis

81. ὥστ' εἴ τις οἰκιστὴν καλοῖη τῶν πόλεων ἐκείνων
τὸν ἄνδρα τοῦτον, οὐκ ἂν ἀμαρτάνοι. τὰς μὲν γὰρ
ἡγρευσεν οἰχομένας, ταῖς δὲ μικροῦ κεκενωμέναις τοὺς
οἰκήτορας ἀπέσωσε καὶ τὸ μηκέτι τὸν ἴσον φοβεῖσθαι
φόβον ἀπέδωκεν. οὐκουν οὐδεὶς ἔτι βαρβάρων χειμῶ- 5
νος ἐπελθόντος ἐπὶ τὰς εἰωθυίας ληστείας ἐξέπλευσεν,
ἀλλ' οἴκοι μένοντες τὰ αὐτῶν ἡσθιον οὐκ αἰδοῖ συν-
θηκῶν μᾶλλον ἢ | φόβῳ πολέμου, ἐπεὶ καὶ τοῖς R 549
οὐπω σπονδῶν τετυχηκόσι τὸ προσδοκώμενον δέος
ἡσυχάζειν παρήγει. 10

82. Τίνα δὴ τὰ ἐπὶ τῆς ἡσυχίας; τὴν μεγίστην
τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον νῆσον ἦν ὠκεανὸς ἔχει, τοῖς λογι-
σμοῖς ἑώρα καὶ πέμπει δὴ λογιστὰς τῆς δαπάνης, ἢ
τοῦνομα μὲν ἦν στρατιωτική, τῷ δὲ ἔργῳ πρόσοδος
τῶν ἡγουμένων. καὶ τοὺς μὲν ταῦτα ἀδικοῦντας δι- 15
καλοὺς ἐποίησεν, ἕτερον δὲ πολλῷ μείζον καὶ μάλιστα
Γαλάταις σωτήριον. 83. τοῦ σίτου γὰρ ἀπὸ τῆς νήσου
πάσαι φοιτῶντος μετὰ τὴν θάλατταν διὰ τοῦ Ῥήνου
καὶ τῶν βαρβάρων οὐκέτ' ἐπειδήπερ ἴσχυσαν, ἐπιτρε-
πόντων ὀλκάδες αἱ πάσαι μὲν ἀνεικλυσμέναι κατεσά- 20
πησαν, ὀλίγαι δὲ ἐπλεον, ὧν ἐν λιμέσι τὸν γόμον ἐξ-
αιρουμένων ἀμάξας ἔχρην ἀντὶ τοῦ ποταμοῦ τῷ σίτῳ
γενέσθαι, καὶ τὸ πρᾶγμα ἦν ἡ μεγίστη δαπάνη. τοῦτ'

11 Zosim. III 5

αῖς
3 τῶν V 4 ἴσον VLa 5 ἔτι τῶν βαρβάρων Re
7 αὐτῶν P sed spir. asp. in ras m² αὐτῶν U αὐτῶν M Mor
Fabr 9 δέος] θεινόν? 11 δὲ Fabr 12 τοῖς — ἑώρα labem
contraxerunt? 13 λόγους Mor (γρ λογάριον in marg) Re | ἢ Re
14 στρατιωτικά La | δ' Re 16 μάλιστα om B 18 κατὰ
Sintenis 19 οὐκ V | ante ἴσχυσαν rasura 3 litt B | οὐκ ἐπιτρε-
πόντων La 21 τῶν γόμων M et e τὸν γόμον corr I²
22 ἀμάξας B Mo VU Mor Fabr et ex ἀμάξας corr P² ἀμάξαις
M sed ας suprascr. m² cf. p. 93, 1. 290, 5 23 τοῦτο PLAM edd

οὖν ἀνανεούμενος καὶ δεινὸν νομίζων, εἰ μὴ πρὸς
τάρχαϊα καταστήσει τὴν σιτοπομπίαν, ναῦς τε ὀξέως
ἔδειξε πλείους ἢ πρότερον καὶ διεσκοπεῖτο, πῶς ἂν
αὐτῷ δέξαιτο τὸν σίτον ὁ ποταμός.

5 84. Ἐν τούτῳ δὲ ὄντος κλοπῆς ἐδίωκεν ἄρχοντα
ἀρχόμενος, Φλωρέντιος δέ, ὥς μὲν ὑπαρχος, ἐδίκαζεν,
ὥς κλέπτειν δὲ εἰδὼς καὶ τότε εἰληφώς, ἐπὶ τὸν γρα-
ψάμενον τὴν ὀργὴν ἤγευ αἰδούμενος τὸν ὁμότεχνον.
9 ὥς δὲ οὐκ ἐλάνθανεν ἀδικῶν, ἀλλ' ἦσαν οἱ πρὸς ἀλλή-
R 550 λους φθεγγρόμενοι | καὶ ὁ θροῦς αὐτῷ τὰ ὧτα ἐκέν-
τει, τὸν βασιλέα δικαστὴν ἐκάθιζεν. ὁ δὲ τὰ πρῶτα
ἔφρευεν, οὐ γὰρ αὐτῷ καὶ τοῦτο δεδῶσθαι. 85. καὶ
ταῦτα ἐπολεῖ Φλωρέντιος οὐ τῷ τὰ δίκαια ἐψηφίσθαι,
τῷ δὲ νομίζειν ἐκείνον αὐτῷ θήσεσθαι, καὶ ἀδικεῖν
15 δοκῇ. ὥς δὲ τῆς πρὸς αὐτὸν χάριτος πλεόν εἶδεν
ἐσχηκυῖαν τὴν ἀλήθειαν, ἤλγησέ τε τὴν ψυχὴν καὶ
ἄνδρα ᾧ μάλιστα ἐχοῖτο, διαβαλὼν γραμμασιν ὥς
ἐπαίροντα τὸν νέον, ἐξέβαλε τῶν βασιλείων, ὃς ἦν

2 Iul. ep. ad sen. Ath. p. 280 C 6 Amm. XVII 3, 2 sq.
Iul. ep. ad Ath. p. 282 C. ep. 7 p. 384 D sq. cf. Asmus Philol.
LXI 581 17 Σαλούστιον cf. Iul. ep. ad Ath. p. 282 C. or. VI
p. 189 A. cf. Asmus l. l. p. 585

14 θήσεσθαι] ἦτοι συμφωνήσειν, ἀκολουθήσειν V^r 17 τὸν
Σαλούστιον λέγει P²I²V^r qui λέγει omittit

1 ἀνανεούμενος Sintenis num ἀνακεσόμενος? 2 σιτο-
πομπίαν I sed ι alterum in ras 2 litt 5 ἐδίωξεν CB edd

ἐδίωξεν Mo 7 ὥς] ὁ Mor Fabr | κλέπτειν La Mor Fabr
κλέπτεις Mo | κατήγορον Re 9 δ' Re 11 ταπρῶτα BVIMP
12 αὐτῷ scripsi αὐτῷ libri edd 13 φλωρέντιος Mo |
„post ἐψηφίσθαι videtur aut πιστεύειν aut πεποιθέναι aut συν-
ειδέναι deesse“ Re πιστεύειν inseruit Asmus l. l. 15 αὐτὸν
P sed ὄν in ras m² 16 τε om V

ἀντὶ πατρὸς τῷ βασιλεῖ. 86. πάλιν τοίνυν τοῦτον
 ἐτίμησε λόγοις οἷ τὴν ἐπὶ τῷ τότε χωρισμῷ κηρύτ-
 τουσιν ἔτι λύπην, καὶ ἅμα μὲν ἔστενευ, ἅμα δὲ τῶν
 ὑπολοίπων εἴχετο. καὶ οὐκ ἐγένετο χείρων τὴν γνώ-
 μην τοσαῦτα ἀδικούμενος. 87. οὐδ' ᾠήθη δεῖν ὧν 5
 ὑπὸ τούτων ἔπασχε παρὰ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας
 δίκην λαβεῖν, ἀλλὰ κατέβαινε μὲν ἐπ' αὐτὸν ὠκεανόν,
 πόλιν δὲ Ἡράκλειαν, Ἡρακλέους ἔργον, ἀνίστη. τὰ
 πλοῖα δὲ εἰς τὸν Ῥήνον | εἰσῆγε τῶν προσδοκωμέ- R 551
 νων κωλύσειν ἀποπνιγομένων μὲν, εἶργειν δὲ οὐκ 10
 ἔχοντων. ὁ δὲ ἐχώρει τὴν τῶν ἐνσπόνδων παρεξιών,
 ὅπως μὴ δι' αὐτῶν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἰὼν ἀνάγκη
 τι βλάψει. καὶ ἅμα τὰ πλοῖα παρέπλει καὶ τῶν ἐναν-
 τίων ὁ στρατὸς ἀντιπροσῆεσαν, ὥς δὴ στήσοντας ζευ-
 γνύναι πειρωμένων. 88. ἐνταῦθα μοί τις ἀθροίτω 15
 τὸν στρατηγικώτατον, καὶ ὥς οὐδὲν ἦν τῶν ἀμηχάνων,
 ὃ μὴ ῥάδιον ἐξήλεγχεν. ὥς γὰρ βαδίζων καὶ περισκο-
 πῶν τὴν ἀντιπέρασ ὄχθην κατεῖδεν ἐπὶ καιρὸν τόπον,

2 Iul. orat. consolat. VIII p. 240 sq. 8 Amm. XVIII 2, 4.
 Iul. l. l. p. 279 Dsq. 11 Amm. XVIII 2, 7

18 ὄχθη ἐπὶ ποταμοῦ, ὄχθος δὲ ἐπὶ ἀπλῷ ἐπαναστήματι
 γῆς B² (= Thom. M. p. 260, 8)

2 ἐτίμησε I sed ι in ras 3 litt m² | κηρύττουσι λύπην ἔτι B
 edd 3 ἔστενε P 4 χείρων supra χείρον M³ 6 ἔπασχε
 I sed ε et α in ras m² ἔπασχεν C 8 ἀνίστη Mor Fabr
 9 δ' Re 9 προσδοκωμένων — 10 μὲν I sed δοκωμένων κω-
 λύσειν μὲν ἀποπνιγομένων in ras 14 litt m² 10 κωλύσειν
 ἀποπνιγομένων in marg inser M⁴ 12 πολέμους La 13 τί
 BMoVIM 15 πειρωμένων in πειρώμενον corr I² πειρω-
 μένους V πειρώμενόν Ba | μοί τις BMoVIM 16 καὶ
 <δείξαντα> ὥς coni Gasda 17 περιεπῶν Mo sed περισκοπῶν
 in marg

οἷον κατασχεθέντα παρέχειν ἀσφάλειαν τοῖς κατειλη-
 φόσι, πλοιά τινα καὶ μοῖραν τῆς δυνάμεως μικρὰν
 ἀφανῶς ἐν κοίλῳ τινὶ τῆς οἰκείας ὄχθης χωρίῳ κατα-
 λιπὼν αὐτός τε ἐπορεύετο καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἠνάγκα-
 5 ζεν ἴση πορείᾳ χωρεῖν, ἐσπέρας δὲ στρατοπεδευσάμενος
 τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐκείνοις σημαίνει διαπλεύσασθαι
 κρατῆσαι τοῦ χωρίου. 89. καὶ οἱ μὲν πεισθέντες
 ἐκράτουν, οἱ δὲ ἀναστρέψαντες ἐξεύγνυνον ὁρμώμενοί
 τε ἐξ οἰκείων καὶ τελευτῶντες εἰς τὸ κατειλημμένον.
 10 ταῦτα τοῖς βαρβάροις δόξαν πλειόνων γεφυρῶν ἐνέ-
 βαλε καὶ τῶν περιεστηκότων αὐτοὺς κακῶν οὐκ ὀλίγα
 ἀγνοεῖν ἠγοῦντο. καὶ τότε δὴ τοὺς ἐπὶ τὴν εἰρήνην
 καταφυρόντας ἐπήνουν καὶ ἤκον τῶν αὐτῶν ἐπὶ τοῖς
 αὐτοῖς ἀξιοῦντες τυχεῖν, ὁ δὲ καὶ τὴν τούτων αἰθῶν
 15 τε καὶ τέμνων, ἐπειδὴ ποτε ἐνεπλήσθη, διαλλάττεται.
 καὶ πάλιν αἰχμαλώτων λύσεις καὶ τᾶλλα πάντα ἄχρι
 τῶν δακρύων ἔοικότα τοῖς πρώτοις.

90. Ἀντιλαβόντων δὴ τὰς τύχας ἀλλήλων Γαλατῶν
 τε καὶ τῶν ἐν κύκλῳ βαρβάρων καὶ τῶν μὲν ἀνηνθη-
 20 κότων, τῶν δὲ κατεργουηκότων καὶ τῶν μὲν ἐν θαλίαις,

1 Amm. l. l. 9

13 Amm. l. l. 19

20 θάλεια εὐωχία, πανήγυρις καὶ ὄνομα Μούσης παρὰ τὸ
 θάλλειν τοὺς εὐωχομένους B²

1 παρέχειν ἂν V 3 ἐν] οὐ V sed γρ ἐν in marg r
 5 ἴση πορεία reposui e libris (V tamen ὅποι πορεία, in marg
 γρ ἴση πορεία r) ἴσην πορείαν edd 6 καταλειφθεῖσιν P
 sed ei prius ex η corr m² καταληφθεῖσιν Mo 9 τὸ scripsi
 e V suadente Re τὸν reliqui libri edd 10 δόξαν inser I² |
 πλειόνων δόξαν M 12 καὶ ποτε V sed in marg γρ καὶ τότε r
 14 γρ γῆν in marg Mor 15 ἐνεπλήσθη quod coniecerat Re
 reposui e libris ἀνεπλήσθη edd 18 δὲ VB | ἀλλήλων om Re

20 κατεργουηκότων Mor sed γρ κατεργουηκότων in marg | θαλίαις^{εἰ}
 B cf. schol. ad h. l.

τῶν δὲ ἐν στεναγμοῖς | κειμένων καὶ τῶν μὲν ἀπο- R 552
 λωλεκότων τὸ κράτος, ὃ διὰ τέλους ἔξειν ἐνόμιζον,
 τῶν δὲ ἀπειληφότων τὴν δύναμιν, ἐφ' ἧς οὐκέτ' ἤλπι-
 ζον ἔσσεσθαι, καὶ πάσης φωνῆς ταυτὸν ἄδούσης, ὡς
 οὐχ ὅπλων ταυτὶ μᾶλλον ἢ τῆς ἐκείνου διανοίας, ἤλ- 5
 θεν ἐπ' αὐτὸν φθόνος παρὰ τοῦ στεφάνους ὀφείλοντος.
 καὶ τοῦ στρατοῦ τὸ μὲν ἀκμάζον τε καὶ πρὸς τὰς
 χρείας ἔτοιμον ἐκάλει καὶ μετεπέμπετο, τὸ δὲ παρη-
 βηκός τε καὶ συνεισφέρων ἀριθμὸν ἀντ' ἔργων εἶα μέ-
 νειν. 91. πρόφασις δὲ ὁ Περσικὸς πόλεμος καὶ τὸ 10
 μὴ δεῖσθαι τὴν Γαλατῶν εἰρήνην στρατιωτῶν, ὥσπερ
 οὐ ῥαδίως ὄρκων πατουμένων ὑπὸ βαρβάρων ἀπιστίας
 ἢ ὡς οὐ δέον προσεῖναι ταῖς συνθήκαις τὸ παρὰ τῶν
 ὅπλων ἐχυρόν. ἀλλ', οἶμαι, στρατιᾶς μὲν μείζονος τῆς
 αὐτῷ παρουσίας ἐπὶ τοὺς Πέρσας οὐκ ἐδεῖτο. μέρος 15
 τε γὰρ ἐκείνης ἐξήρκει καὶ πολλάκις τὴν αὐτὴν ἀγεί-
 ρας οὐποτ' ἂν ἤλθε διὰ μάχης ἐγνωκὼς αἰεὶ μέλλειν.
 92. ἀλλ' ἕτερος ἦν ὁ λογισμός. στήσαι γὰρ αὐτῷ καὶ
 τὰ ἔργα καὶ τὴν δόξαν ἠθέλεν ἀξιομένην, μᾶλλον δὲ
 καὶ διαφθεῖραι τὴν ὑπάρχουσαν ἐπαγαγὼν αὐτῷ τε 20
 καὶ τοῖς ὀλίγοις καὶ σαπροῖς στρατιώταις τὴν τῶν βαρ-
 βάρων νεότητα. 93. ἐπεθύμει γὰρ τὸν ἐναντίον τῷ

4 Amm. XX 4, 1. Zos. III 8, 6

1 δ' Re 2 διατέλους V | ἐνομίζοντο V 3 ἀνειληφότων
 Sintenis | οὐκ ἔτ' P 4 ὡς inser C^mM² om BMoPU edd
 ὅτι excidisse aut εἶναι addendum esse coni Re 6 αὐτὸν I
 sed ν in ras m² | περὶ V 8 ἐκάλει τε καὶ Mo Re 12 ῥαδίον
 Mor 14 ὀχυρόν ex ὀχυρόν corr Mo ἰσχυρόν Fabr | στρατιᾶς
 P sed ι in ras m² 16 τὴν αὐτὴν] τοσαύτην Fabr Re | ἀγείραι
 Mo 17 ἀνῆλθε I | μένειν P in quo etiam in marg ἐν
 ἀλλ[ω] μέν[ειν] scr. m³ 18 αὐτῷ om Re 21 τῶν om V
 22 γὰρ inser in marg P³ om U | τῷ om V τωτότε B

τότε κοιμισθῆναι πανταχοῖ λόγον, ὥς ὁ μὲν κατακέ-
 κλεισται καὶ πολιορκεῖται, τοὺς πολεμίους δὲ οὐδὲν
 χωρεῖ, ἀλλ' αἰροῦσι πόλεις καὶ κατασκάπτουσι πάλιν
 4 καὶ ἀροῦσι καὶ σπείρουσι τὴν ἀλλοτριάν. ἥδαι γάρ,
 R 553 ὥς εἰ καὶ λίαν | στρατηγικὸς ἐκείνος, ταῦτόν ἄν
 πάθοι κυβερνήτῃ μεγίστης νεὼς ἐστερημένῳ ναυτῶν.
 οὐδὲ γὰρ ἡ 'κείνου τέχνη δύναιτ' ἄν ἀνθ' ὅλου πλη-
 ρώματος γενέσθαι τῇ νηϊ. οὕτως ὁ βέλτιστος βασι-
 λεὺς ἥς ἔδωκεν ἀρχῆς ἐφθόνει τῷ διασεσεικότι τὴν
 10 βάρβαρον.

94. Πιστὸν τοίνυν εἰς ἀπορίαν ὁ γενναῖος ἐκείνος
 καὶ τῷ τε πεισθῆναι καὶ μὴ τὸν ὄλεθρον ὁρῶν ἀκο-
 λουθοῦντα, τό τε γὰρ γυμνωθῆναι τῆς δυνάμεως τὴν
 παρὰ τῶν ἐναντίων εἶχε σφαγὴν τό τε ἔχεσθαι τὴν
 15 παρὰ τῶν οἰκείων, μᾶλλον εἴλετο πειθόμενός τι παθεῖν
 ἢ δοκῶν ἀπειθεῖν κουφοτέραν κρίνων τὴν παρὰ τῶν
 πολεμίων πληγὴν ἥς ἔμελλε πλήξειν ὁ συγγενής. οὕτω
 δὴ πράττειν ἔδωκεν ἃ βούλονται τοῖς τοῦ πρεσβυτέ-

2 Thuc. II 17, 3

15 Amm. XX 4, 4

1 πανταχῇ BVIU Mor πανταχοῦ M Fabr | κατακέκλειται
 MoPU κατακέκλειται I sed τ in ras m² 3 αἰροῦσι La
 5 εἰ καὶ] εἴ γε Fabr 6 μεγίστης reposui e libris excepto B
 qui habet μεγάλης ut edd | ἐστερημένων αὐτῶν Mo 7 ἡ Mo
 | ἐκείνου edd | ἀνθόλου La 8 ὁ βέλτιστος ὁ βασιλεὺς B
 Mor Fabr 9 διασεσωκότι libri et Mor qui in marg prae-
 βet γρ διασεσεικότι, quod receperunt Fabr Re 12 τε πεισθῆναι]
 πεπεισθαι V 13 et 14 τό τε M sed acutus in ras m³
 τῷ τε C sed suprascr. γρ τό τε m, τῷ τε BMoIPU edd aut
 bis τὸ aut servato τῷ scribendum παρὰ τῶν ἐναντίων συνη-
 μένην εἶδε τὴν σφαγὴν coni Re 15 πειθόμενος scripsi cum
 Sinteni ^{πειθ} λειπόμενος PU λειπόμενος reliqui libri edd 16 δο-
 κεῖν V 17 οὕτω δὴ ἀπλῶς aut ἀνέδην coni Re 18 ἄν Mo

ρου κόλαξιν. οἱ δὲ ἀπ' αὐτῶν ἀρξάμενοι τῶν δορυφόρων καὶ οἷς μάλιστα ἐπίστευεν ἐκλέγοντες διὰ πάντων ἦεσαν, ἕως αὐτῷ κατέλιπον ὀπλίτας εὐξασθαι μόνον δυναμένους.

95. Καὶ ὁ μὲν ἔσπεργεν, οὐκ ἀδακρυτὶ μὲν, ὅμως δὲ ἡξίου φέρειν, κινουμένων δὲ πανταχόθεν τῶν διασπαρμένων λόχων οἰμωγὴ πανταχόθεν ἤρετο πρὸς οὐρανὸν πενήτων, εὐπόρων, οἰκετῶν, ἐλευθέρων, γεωργῶν, ἀστικῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν, νέων, πρεσβυτέρων μόνον οὐκ εἰσβεβληκῆναι τοὺς πολεμίους ἡγουμένων 10 καὶ τὰ μόλις ἐκτμηθέντα κακὰ πάλιν ἀναβλαστήσειν ἡγουμένων. μάλιστα δ' ἐξ ὧν ἐγεγόνει τέκνα τοῖς στρατιώταις, αὐταὶ δεικνῦσαι παιδία τὰ τε ἄλλα καὶ τὰ ἐν τῷ γάλακτι καὶ ταῦτα ἀντὶ θαλλοῦ σείλousαι μὴ προδοῦναι σφᾶς ἐδέοντο. 96. ταῦτα ὡς ἤκουσεν ὁ 15 βασιλεύς, παρήνει τοῖς ἐξ Ἰταλίας | ἤκουσιν ἐτέραν R 554 ἄγειν τοὺς στρατιώτας πολὺν τῆς πόλεως, ἐν ᾗ καθῆστο καὶ διέτριβεν, ἀπέχοντας. ἐδεδίει γάρ, οἶμαι, μὴ δράσειαν, ὃ καλῶς ποιοῦντες ἔδρασαν. ὡς δὲ οὐ προσεῖχον ἐκείνοι τοῖς λόγοις, ἀλλ' εἰσῆγον τοὺς ἄκρους τῶν 20 λόχων ὧν ἐξήρτηται τὸ λοιπόν, ὁ μὲν ὄχλος αὐτῶν

3 Zosim. III 3, 3 μόνον εὐχεσθαι, καθάπερ αὐτός (Ἰουλιανός) ποῦ φησιν, ἤδεσαν

1 δ' Re | δορυφόρων I sed ante δ ras 2 litt et ρ et φ in ras m² 2 ἐπίστευον Mor | παντὸς IU Re 9 ἀστυκῶν C sed v ex ι corr s, IM 10 μονονοὺν CU | ἡγουμένων om Re fortasse delendum 12 τέκνα inser I³ et in marg M³

13 αὐταὶ La αὐτῶν post rasuram 2 litt M, γό καὶ αὐταὶ ἀρκοῦσαι in marg m³ 14 τῷ inserui e P in quo punctis deletum est, UVIM (et Ba) | θαλοῦ La 18 δράσειαν P sed α alterum corr m³ δράσειν U 19 δὲ in marg inser C^t

γὰρ La | verbis οὐ προσεῖχον incipit in C fol. 183 quod aequae atque 184 manu saeculi XIII/XIV exaratum est

ἅπας ἐδεῖτο καὶ μένειν καὶ σώζειν ἅπαντα ὑπὲρ ὧν
ἐπεπονήκεσαν, οἱ δὲ ἡλέουν τε τοὺς ἱκετεύοντας καὶ
ἐδυσχέραινον τὴν ὁδόν. 97. αἰσθόμενος δὲ ὁ βασιλεὺς
εἶπεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ εἰωθότος πρὸ τῆς πόλεως
5 βήματος, ὥς οὐκ εἴη βουλή περὶ ὧν ἤδη τῷ κρείττονι
δέδονται. μακρὸν δὲ ἐκεῖνοι σιωπῇ δεξάμενοι λόγον
καὶ προσειπόντες οὐδὲν ἐσπέρας ἤδη, μᾶλλον δὲ περὶ
μέσας νύκτας ὅπλα ἐνδύντες περιστάντες τὸ βασιλείον
ἐβόων διδόντες τὴν μελῖω τάξιν τε καὶ προσηγορίαν.
10 98. ὁ δὲ ἡγανάκει μὲν τοῖς γιγνομένοις, δρᾶσαι δὲ
ἦν οὐδὲν ἕτερον πλὴν τοῦ μηδένα τῶν ἔνδον μοχλῶν
ἔαν ἄπτεσθαι. φανείσης δὲ ἡμέρας ἀνασπάσαντες τὰς
θύρας καὶ ξίφη δεικνύντες εἵλκον αὐτὸν ἐπὶ ταῦτό
βῆμα, καὶ μάχη μακρὰ λογισμῶν καὶ βοῆς, τοῦ μὲν
15 οἷς ἡγείτο κωλύσειν διεξιόντος, τῶν δὲ ἀξιούντων τῇ
κραυγῇ νικᾶν. 99. φεύγοντος δὲ τὴν ταινίαν τὴν
χρυσὴν καὶ καταφεύγοντος ἐπὶ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἀνὴρ τις μέγας καὶ τᾶλλα βέλτιστος ὀπισθεν αὐτῷ
παραστὰς οἷον εἶχε στρεπτὸν περὶ τῇ 'κείνου τίθησι κε-
20 φαλῇ, καὶ ἐδέδοτο τὰ μελῖω. τῆς τοίνυν ἀνάγκης ἡτ-
τηθεὶς καὶ τοσοῦτων ὀπλιτῶν ὁρμὴν ζέουσαν οὐ

7 Amm. XX 4, 14

19 Iul. I. l. p. 284D. Amm. XX 4, 18

1 ἅπας inser I²2 πεπονήκεσαν B | τε inser I² | ἱκετεύ-

οντας scripsi ex UP qui habet ^{ἱκετ} κελεύοντας κελεύοντας reliqui
libri edd 4 ἐν om (Ba et) Fabr, recte, ut videtur 6 δ'

Re 7 κατὰ Re 9 μελῖωνα M 10 δ' CBMoLaU |

11 οὐδὲν ἦν Re | ἔαν μόχλων ἄψασθαι Re 14 μάχη C |

μακροῖ CBMo 18 τὰ ἄλλα La τᾶλλα M μάλλα I sed λ
alterum eras et μ in ras m² 19 ὃν VLaIMPŪ et coni Mor,
quod recepit Fabr | ἐκείνου BIM edd 20 ἐδέδοκτο LaM

δυνηθεῖς προκαταπαῦσαι τοῦ φρονήματος εὐθύς |
 ἀπὸ τῶν ταῦτα δεδωκότων ἤρξατο. 100. ἀντὶ γὰρ R 555
 τοῦ ζητεῖν, ὃν τινα σφίσι δώσει μισθόν, καὶ δώροις
 μεγάλοις κολακεύειν, ὅτι νόμον ἡγητέον τὴν αὐτοῦ
 γνώμην, ἐκήρυξε. δοκεῖν τοίνυν αὐτῷ μηδένα τῶν
 ἡναντιωμένων τοῖς πεπραγμένοις μηδεμίαν ἀπαιτεῖν
 δίκην μηδὲ ξίφος ἐπ' αὐτοὺς ἔλκειν μηδὲ βλέμματι
 φοβεῖν μηδὲ ῥήματι λυπεῖν, ἀλλ' οἷς ἂν ἐχρῶντο πρὸς
 αὐτοὺς κεκοινωνηκότας, ταῦτα ποιεῖν πρὸς μεμαχημέ- 10
 νους. 101. καίτοι τίς οὐκ ἂν καὶ ῥαθυμοῦντας παρώ-
 ξυνεν; ἀλλ' οὐκ ἐκείνος. οὐδενὶ γὰρ αἵματι τὴν
 βασιλείαν ἐβουλήθη τυραννίδος ἐγκλήματι | μολῦναι. R 556
 διὰ ταῦτα ἐπέταξε σωφρονεῖν. καὶ παρήσαν αὖθις οἱ
 τρέμοντες φαιδροὶ καὶ τεθαρρηκότες καὶ περιειστήκεσαν
 τὸν θρόνον τοῦ μὴ τεθνάναι χάριν εἰδότες. 102. ὧν 15
 οὐ προσηκούσας ἀμοιβὰς ἀπέδωκαν· ἀντὶ γὰρ εὐεργε-
 σίας οὐκ ἔδησαν κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀλλ' ἐβουλήθη-
 σαν ἀποκτεῖναι τῶν εὐνούχων τὸν μάλιστα περὶ τὴν

17 Zenob. II 11. Prov. Bodl. 143. Diog. I 81. Miller Mélanges p. 364. cf. ep. 194 et 1063

4 κολακεύσει CB Mor κολακεύσει VMP κολακεύει I—
 Θεραπεύσει U | ἡτηγτέον La ἡγητο τὴν αὐτῶν Gasda | αὐτοῦ
 C Re 5 αὐτὸν I sed ὃν in ras m² 7 μηδὲ (2)] μήτε CLaU
 Re 9 ταῦτά? | προσμεμαχημένους I sed αχῆ in ras 5 litt m²

μαχημένους
 μεμηχανημένους CBMo sed μαχημένους suprascr. C^mB³
 10 τίς οὐκ ἂν καὶ] τις καὶ M 12 ἐβουλήθη La | μολῦναι
 La 13 διαταῦτα BVIMP 15 τὸν om CBLa Mor Fabr
 | ᾧ ante ὧν suprascr. I² 17 ἔδησαν V sed in ἐδέθησαν
 corr m², οὐκ ἐδέθησαν in marg ἐδέθησαν reliqui libri sed ἐη
 in U eras, in ἔδησαν corr I², οὐκ ἔδησαν adscr. in marg B²,
 defendit Re ἐδεήθησαν Mor, quod correxerunt in ἐδέθησαν
 Meineke hist. crit. com. p. 23, in ἔδησαν Fabr et Cobet Mnem.
 X 197. N. S. V 132 (Coll. 112) | τὴν om in lacuna 18 fere litt M
 18 τὸν εὐνούχων V | παρὰ I sed ambo α in ras m³

εὐνὴν ἐλπίσιν ἀναπτερώσαντες. ἤδη δὲ ὄντος ἐγγὺς τοῦ φόνου στρατιώτης ἐξ Ἀπόλλωνος ἐσείετο καὶ τὸ γεννησόμενον ἦδε καὶ συνεκάλει τὸν ὄχλον εἰς ἐπικουρίαν, οἱ δὲ ἔθεόν τε καὶ τὸ συντεθὲν ἀνίχνευον. καὶ
 5 τὸ μέγιστον, οὐδὲ ὁ ταῦτα ὑπηρετῶν ἀπεσφάττετο.
 103. ὁρῶν δὲ τοὺς τᾰκείνου φρονοῦντας ἐγγύθεν ἐπιβουλεύοντας καὶ πονεῖν καὶ τολμῶντας λέγειν, ὥς ἄρα ἄμεινον εἰς τὰ πρότερα καταβῆναι καὶ τῶν παρόντων ἀποστῆναι, θεοὺς μόνους ἀξιόχρεως ἐν τοῖς τηλικού-
 10 τοις ἡγησάμενος συμβούλους ἐρόμενος ἤκουσεν, ὥς ἐμμενετέον οἷς εἶχε. 104. λαβὼν δὴ ψῆφον τὴν ἐξ οὐρανοῦ καὶ τὴν κοινὴν τῆς δυνάμεως ἄρχοντάς τε ἐπὶ τὰς πόλεις ἐξέπεμπεν ἀντὶ πονηρῶν μὲν ἀγαθοῦς,
 R 557 ἀντὶ δὲ σκαιῶν πεπαιδευμένους | καὶ στρατόπεδον
 15 ἀπὸ τῶν ληστεύειν ἡναγκασμένων συνήγαγεν, οἱ Μαγνηντῶν συναράμενοι τοῦ κινδύνου πράξαντες κακῶς τὰς ὁδοὺς κατειλήφεσαν ἀδίκους τρεφόμενοι πόροις. τούτους ἐφ' ὅπλα καλέσας καὶ δοὺς ἄδειαν φανῆναι τοὺς μὲν τοῦ παρανομεῖν ἀπήλλαξε, τοὺς δὲ ὁδοιπό-
 20 ρους τῶν φόρων. 105. ἐλθὼν δ' ἐπὶ τὸν Πῆνον καὶ δείξας τοῖς βαρβάροις τὴν κεφαλὴν καὶ δευτέροις ὄρκοις

10 Amm. XX 5, 10
 IV 10, 1

13 Socr. III 2, 16 p. 171 A

16 Thuc.

1 ὄντες B edd 2 ἐσείετο B, ἐθειάζετο suprascr. m² num
 ἐκινεῖτο? 3 ἦδεν La εἶδε Mor (γρ ἦδε in marg), Fabr 4 δ'
 CB et e δὲ corr Mo 6 τᾰκείνου I sed α in ras m² et ante et
 supra τ ras 3 fere litt τᾰκείνων Fabr 11 ἐμμενητέον Re |
 εἶχεν La | δὲ VLaPU Re | τὴν ψῆφον τὴν VM I (in quo prius
 τὴν eras) fortasse recte 13 τὰς πόλεις P sed ας et eis

in ras m⁵ τ cum rasura 2 litt πόλιν U | ἐξέπεμψεν La
 ἐξέπεμψεν e Par Gasda 15 ἀπὸ scripsi ex I sed πὸ in ras
 m², (et Ba) ἀντὶ reliqui libri edd 16 πράξαντος Re Anim

20 δὲ VIMP

τὰς ὁμολογίας ἐνδήσας ἔτρεχεν ἐπὶ τὸν ἀκούσιον ἀγῶνα, μᾶλλον δ' ἐπὶ τὴν ἄνευ τῆς πρὸς τὸν οἰκεῖον μάχης τοῦ σκήπτρου διαδοχὴν· ἥδει γὰρ παρὰ τῶν θεῶν ἀκούσας, ὃ συμβήσεται.

106. Ἀλλὰ γὰρ ὑπερέβην τι τῶν ἀξίων εἰρησθαι. 5 τοῦτο δὴ λεκτέον. πρεσβειῶν γὰρ οὐκ ὀλίγων ἀμφοτέρωθεν γενομένων, ὧν αἱ μὲν ἐκεῖθεν ἡξίουν ἐπὶ τοῦ σχήματος μένοντα μηδὲν ἔργῳ πλέον ἢ πρόσθεν ἔχειν, αἱ δ' ἐνθὲνδε πάντως δεῖν ἀφίστασθαι τῆς τιμῆς καὶ διὰ πάντων εἶναι τὸν πρότερον, ἐν τούτῳ δὲ ἦν αὐ- 10 τὸν ἀπολωλέναι καὶ τοῦ στρατοπέδου τὸ πλέον καὶ συνήθεις καὶ φίλους, τῷ δὲ τῆς μὲν αὐτοῦ σφαγῆς βραχὺς ἦν ὁ λόγος, δεινὸν δὲ ἐδόκει προδότῃν καταστῆναι τῶν φιλιτάτων. 107. ἐπειδὴ ταῦτα ἦν καὶ πά- 14 λιν ἐπὶ ταῦτὸ πάλαισμα Κωνστάντιος ἀφίκτο | κα- R 558 λῶν γραμμασι τοὺς βαρβάρους ἢ πρότερον καὶ χάριν αἰτῶν καταδουλοῦσθαι τὴν Ῥωμαίων, ἐπειθεν ἐπιорκεῖν ἐκ πολλῶν ἔνα. ὁ δὲ ὁμοῦ μὲν ἐλήστευεν, ὁμοῦ δὲ ἐν τοῖς ἀγροῖς, οὓς εἰλήφει μισθόν, ἐτρύφα καὶ ὥς ἂν

18 Amm. XXI 3, 4

1 τὰς ὁμολογίας om Re | ἐνδήσας I sed δησ in ras m³
ἐνδείξας M | ἔτρεχ^{εν} C sed εν suprascr. f | ἀκούσιον V 2 δὲ
Mo VIMP 4 ἀκούσαι Mor Fabr | & Re 5 τί B Mo VIM
7 γενομένων M 9 δὲ VIMP 11 post πλέον rasura 7 litt
vel duarum vocum quarum prior τὸ, altera πλέον fuisse vide-
tur V 12 „malim τοὺς συνήθεις“ Re | αὐτοῦ libri Mor
13 δ' La U Re 14 „malim ἐπεὶ δὲ“ Re fortasse praeferen-
dum ἐπειδὴ δὲ | καὶ om Fabr 15 ταῦτὸν V La MUPI sed
in duobus ultimis v eras | ἀφίκετο V 16 ἢ ex ἢ corr CBI
ἢ P sed ~ ex ~ corr m² ἢ Mo οἱ supra ἢ M² ἢ U Mor
qui in marg habet γε ὥς, quod recepit Fabr 18 πολλῶν in
ras M² | ἐλήστευεν I sed ἐλη in ras m² | δὲ ἦν ἐν V 19 οἷς V
| μισθόν, ἐτρύφα om V ἐνετρύφα Mor Re | ὥσ' ἂν BI

ἄκακός τις συνεδείπνει τοῖς ἐνθένδε στρατηγοῖς. 108. καὶ τὸν μὲν λῦσαι τὰς σπονδὰς ὑπομείναντα πίνοντα εἶχε, διαβὰς δὲ εἰς τὴν ἐκείνου δίκην ἐπέθηκε τῆς ἐπιτορκίας οὐ μεμπτήν. συνδραμόντων δὲ περιφόβων τῶν τὰ
 5 δίκαια τετηρηκότων καὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν ἐκείνου δεινῶς αἰσχυνομένων καὶ προστιθέντων ὄρκους ὄρκους ἀναβὰς ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν ἐν μέσῃ τῇ βαρβάρῳ καὶ τοὺς ἐκείνων ἄρχοντας ἄνωθεν ὀρῶν ἐν ὑπηκόων τάξει μετὰ τῶν πολλῶν ἐστηκότας τὰ μὲν ἀναμνήσας, τὰ δὲ
 10 ἀπειλήσας ἀπῆλθε. 109. καὶ ἤδη δύναμιν συνείλεκτό τις, ἧς οὐ τὸ πλῆθος μᾶλλον ἢ τις ἢ τὴν προθυμίαν ἡγάσθη. οἱ συνθήκαις τε καὶ δεξιαῖς ἀλλήλους κατελάμβανον ἢ μὴν πᾶν μὲν ποιήσῃν, πᾶν δὲ πείσεσθαι ὑπὲρ νίκης, φοβηθῆναι δὲ ἐν μόνον, τὴν ἐκ τοῦ μῆ
 15 φυλάξαι γενησομένην αἰσχύνῃν.

110. Τοῦ δὲ ὄρκου διὰ πάντων χωροῦντος Νεβρίδιός τις ἀνὴρ, μᾶλλον δὲ ἀνδρόγυνος, ὑπαρχος ὢν παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦτο λαβὼν, ἐπέτιμα τοῖς γιγνομένοις καὶ τὸν ὄρκον ἐμέμφετό τε καὶ ἔφηνε
 20 βαρβάρους καλῶν τοὺς ὁμωμοκότας. οὕτως ἐκολάκευ. πᾶσαν δὲ ὀργὴν ἐφελκυσάμενος καὶ χεῖρα καὶ δικαίως
 R 559 | ἂν κατακοπεῖς ὑπὸ τοῦ πρώτου πλήξαντος ἂν εἰ-

2 Amm. XXI 4, 5 9 Amm. XXI 5, 1 sq. 12 Her. IX
 106, 3 16 Amm. XXI 5, 11

1 καὶ] om La ὁ δὲ I sed in ras m² (et Ba) 2 εἶλε? at cf. ad p. 263, 3 8 ἰδὼν V 9 ἐστῶτας V 10 ἀπ-
 ἦλθεν Re 13 ἢ Mo ἢ La 14 φοβηθῆναι V sed φοβήσε-
 σθαι suprascr. r, quod probat Gasda | μὴ om Mor 15 <πίστιν>
 φυλάξαι? 17 δ' Re 19 ἔφηνε CBMo Mor Re 20 ὁμω-
 μοκότας P sed spir. len. in ras m³ ὁμωμοκότας BLAM Mor
 21 δὲ ὀργὴν] ὀργὴν δὲ CBMo edd 22 κατακοπεῖς inser I² |
 ὑπὸ τὴν τοῦ Mor Fabr | ἂν inserui e LaPU om reliqui libri edd

κότως ὥσπερ νεφέλῃ καλυφθεὶς διεσώζετο. καὶ μέμψαιτο μὲν ἂν τις τὴν ἐνταῦθα φιλανθρωπίαν, ἥ δ' οὖν φιλανθρωπία τοῦ βασιλέως ἡμῖν τοσαύτη.

111. Ἐκεῖθεν τοίνυν ὥσπερ χειμάρρους ἐφέρετο παντὸς ἐμποδίσματος κρείττων ἀεὶ γιγνόμενος, γεφυ- 5 ρας προκαταλαμβάνων, καθεύδουσιν ἐφιστάμενος, ἄλλοσε μὲν αὐτοὺς ἀναγκάζων βλέπειν, κατόπιν δὲ αὐτοῖς προσιών, ἐλπίζειν μὲν ἕτερα ποιῶν, πειρᾶσθαι δὲ ἄλλων, ἡπίερῳ μὲν χρώμενος οὐχ ὀρωμένων ποταμῶν, πλέων δὲ σὺν ὀλίγοις, ἡνίκα ἐξείη, τοὺς μὲν ἐν τοῖς 10 ὄροις ἐὼν καθῆσθαι, τὰς πόλεις δὲ αὐτὰς ἔχων ὦν προβέβληντο, πείθων, βιαζόμενος, ἐξαπατῶν· οἷον γὰρ αὐτὸ κἀκεῖνο· ὦν ἐκράτησε στρατιωτῶν ὅπλοις τοὺς ἑαυτοῦ κοσμήσας ἔπεμπεν ἐπὶ πόλιν εὖ πεφραγμένην, οἱ δὲ οἰκελούς τε ἡγοῦντο τοὺς προσιόντας καὶ τὰς πύλας 15 ἀνοιξάντες ἐδέχοντο τοὺς ἐναντίους. 112. τὸ δὲ πάντων ἥδιστον, ὅτι προσλαβὼν μὲν Ἰταλίαν τὴν καλήν, προσλαβὼν δὲ Ἰλλυριοὺς τοὺς μαχιμωτάτους καὶ πόλεις πολλὰς τε καὶ ἰσχυρὰς καὶ χώραν ἀρκοῦσαν εἰς βασιλείαν μεγάλην οὐδαμοῦ μάχης ἐδεήθη 20 καὶ φόνων, ἀλλ' ἀπέχρησεν ἡ φρόνησις καὶ τὸ ποθεῖσθαι τὸν ἄρχοντα. 113. μεγίστη δὲ συμμαχία

1 II. s 345. φ 597 17 I 521, 12 22 Socr. III 2, 16 p. 171 A

1 καλυφθεὶς I sed λυφ in ras m² καμφθεὶς La 3 αὐτὸ V
| ἡμῖν inser I² 4 ἐφέρετο I sed φερ in ras m² 7 δ' Re |
αὐτὸς? Sintenis 8 ἕτερα I sed ε prius in ras m² 10 ἐξείη
scripsi e MoVL^aIMP^U ἐξῆν reliqui libri edd 11 δ' CU
Re 12 προβέβληντο MI sed in hoc το in ras m² προεβέ-
βληντο edd 13 κἀκεῖνο I sed ο in ras m² | τοὺς] τοῖς M |
ἑαυτοῦ I sed ου in ras m³ 14 οἷδ' B Mor οἱ δ' Fabr
15 δ' CBU Re 18 δὲ inser M δ' CBMoLaU edd | Ἰλλυρίους
Mor Fabr 19 ἀρμόζουσεν Mor 20 προσεδεήθη Re

τὰ τοῦ δειλοῦ καὶ προδότου γράμματα πρὸς τοὺς βαρ-
 βάρους, ἃ πλέων τε καὶ πεξεύων ἀνεγίνωσκε μὲν πό-
 R 560 λεσιν, ἀνεγίνωσκε | δὲ στρατοπέδοις παρεξετάζων
 τοὺς αὐτοῦ πόνους ταῖς καλαῖς ἐπιστολαῖς. αἱ δὲ τῷ
 5 μὲν ἐξεπολέμουν τὸν ἀκούοντα, τῷ δὲ προσετίθεσαν
 καὶ ταῦτα πολλοστὸν ἄγοντι μέρος τῆς ἐκείνου στρα-
 τιᾶς. 114. ἀλλ' ὅμως ἀφίσταντο μὲν Μακεδόνες εὐ-
 θέως, ἀφίστατο δὲ ἡ Ἑλλὰς καὶ τὸν καιρὸν ἤρπαζεν
 ὃν ἥτει παρὰ τῶν θεῶν σιγῇ τε καὶ βωμῶν χωρίς, οὐ
 10 γὰρ ἦσαν. ἀνεώγνυτο δὴ νεῶς τε ὁ τῆς Ἀθηναῖς καὶ
 οἱ τῶν ἄλλων θεῶν τοῦ βασιλέως ἀνοίγοντός τε καὶ
 τιμῶντος ἀναθήμασι καὶ αὐτοῦ τε θύοντος καὶ τοὺς
 ἄλλους παρακαλοῦντος. 115. εἰδὼς δέ, ὥς καὶ θεοὶ
 παρ' Ἀθηναίοις ἐκρήθησαν, εὐθύνας ἤξιωσε δοῦναι
 15 τῶν πεπραγμένων, καὶ τοὺς Ἐρεχθείδας ὁ βασιλεὺς
 ἐποίει δικαστὰς πέμπων ἀπολογία ἐν γράμμασι. τυ-
 ράννου μὲν γὰρ ἔρμαιον ἡγεῖτο τὸ μὴ κρίνεσθαι,
 βασιλέως δὲ τὸ περὶ ὧν ἔδρασεν εἰς λόγον καθίστα-
 σθαι. ὁδοῦ δὲ πάρεργον, στάσιν ἐμπεπτωκυῖαν ἱεροῖς
 20 γένεσι διιστάσαν τρόπον τινὰ τὴν πόλιν ἐπιστολαῖς
 ἔπανσεν, ὥς ἂν ἐν ὁμονοίᾳ καὶ καθ' ἡσυχίαν τὰ πάτρια
 τελοῖτο τοῖς κρείττοσι.

7sq. Socr. l. l.
 pour 1872 p. 64 sq.

13 Xen. Mem. III 5, 10 cf. Stephani, C. R.
 16 Iul. ep. ad sen. Athen. p. 268 A sq.

4 αὐτοῦ libri Mor 6 τῆς αὐτοῦ στρατείας La | στρατιᾶς
 P sed ι in ras m², V sed e στρατείας corr r 8 δ' CBMoLaU
 Mor Fabr | τῶν καιρῶν PU 10 δὲ I | τε om La post τε
 rasura 1—2 litt V 11 ἀνοιγνύντος La | τε om La 17 μὲν
 inser I² om Re | τὸ om M 18 λόγον reposui e CMoVLaPU

λόγους BMI sed in hoc vs in ras m², edd 20 γένεσι^{IV} P |
 διιστάσαν Mo 21 ὥς ἂν BI | καὶ inser I² | καθῆσυχίαν V

116. Καὶ Ἀθηναῖοι μὲν ἔθνόν τε χρόνιοι καὶ τοῖς θεοῖς ἡϋχοντο ταῦτα ἃ καὶ μηδενὸς εὐχομένου δώσειν ἔμελλον, ὁ δὲ ἤλαννε τρίχα διελὼν τὴν δύναμιν καὶ ταῦτα τῆς Θωάκης ὑπὸ τῶν ἐναντίων κατειλημμένης· ἤλπιζε γὰρ τῶν μὲν εὐθὺς κρατήσειν, ἐλθὼν δὲ ἐπὶ 5 τὸν Βόσπορον τὸ διαπλέον σχήσειν. 117. τῷ δὲ ἄρα ἀγγέλους ἐκ Κιλικίας | ἔφερον ἵπποι φράσσοντας τὴν R 561 ἐπὶ ταῖς Κρήναις τοῦ πρεσβυτέρου τελευτήν, ὃν ἀπειλοῦντα μείζω τοῦ Ξέρξου καὶ περὶ τοῦ τί χρήσεται τῷ σώματι τοῦ πολεμίου σκοποῦντα, τὸν γὰρ ἀντεπι- 10 ὄντα ἔχειν ἡγρεῖτο πρὶν ἐλεῖν, Ζεὺς ὁ κατὰ Σοφοκλέα μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρων νόσφ πεδήσας ἀπήνεγκε. 118. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις πλάσμα τε ὁ λόγος ἐδόκει καὶ παράκρουσις καὶ μηχανημα καὶ δεῖν ἀπιστεῖν, ὁ δὲ ἐκ κιβωτίου τινὸς βιβλίον μεταπεμψά- 15 μενος ἐδείκνυ λόγια πρεσβύτερά τε πολὺ τῆς ἀγγελίας καὶ τῇ τότε ἀγγελίᾳ βεβαιούμενα καὶ ὡς θεοῦ πέμ-

3 Socr. l. l. 9 Her. VII 35 11 Soph. Ant. 127
16 Amm. XXI 2, 2. Zosim. III 9. Zonar. XIII 11

16 λόγια] χρησμός· Ζεὺς ὅταν εἰς πλατὺν τέρμα μόλῃ κλυτοῦ ὑδροχόοιο, | παρθενικῆς δὲ Κρόνος μοίρης βαίνῃ ἐπὶ πέμπτης | εἰκοστῆς, βασιλεὺς Κωνσταντίος Ἀσίδος αἵης | τέρμα φίλου βιότου στυγερόν καὶ ἐπώδυνον ἔξει B² e Zonara XIII 11

1 ἐθύνοντο CBMoLaMI sed in hoc in ἔθνον τε corr m², Mor 2 μηδὲν εὐχομένοις PU 3 δ' CBMoLaU edd 5 δ' CLaU Re 6 τὸ διάπλεον C τὸ διὰ πλεον Mo τὸ διάπλεων Mor τὸν διάπλεον Fabr Re, qui Anim τὸ διαπλέον coniecerat | τῷ e τὸ corr I³ | δ' CBMoLaU edd 7 Κιλικίας P sed i primum in ras m² | φράσσοντας VMPU 8 οὖς Mo 9 τουτὶ La Mor | χηρέσεσθαι B 10 τὸ σῶμα B Mor | σκοποῦντι Re 12 γλώσσης scripsi e VIMP coll. Soph. l. l. γλώττης reliqui libri edd | ὑπερεχθαίνων La 14 παράκρουσις M 15 δ' CBLaU et (e δὲ corr) Mo, edd

ποντος ἤρχοντο καθαρὰν αἵματος αὐτῷ τὴν νίκην
ἐπηγγελλμένου καὶ παραινούντος ἐπείγασθαι τοῦ μή
τινα τολμῆσαι μακρὰν ἀπόντος τὴν βασιλείαν ἀρπάσαι.
119. ἀναγινώσκων τοίνυν καὶ τὸν πόλεμον ὁρῶν οὕτω
5 καλὴν καὶ πολλοῦ τινος ἀξίαν λαβόντα κρίσιν καὶ
τελευτήν ἀκούων ἀνθρώπου συὸς ἀγροῦ θυμὸν ἐπ'
αὐτὸν ἔχοντας οὐκ ἐπὶ θοίνην καὶ πότον καὶ τὰς ἀπὸ
τῶν μίμων ἡδονὰς ἐτράπετο, ἀλλ' ἐκβεβηκότων μὲν
τῶν χρησμῶν, γῆς δὲ καὶ θαλάττης ὑπ' αὐτῷ γεγεννη-
10 μένης, ἀντιβλέποντος δὲ οὐδενός, ἐνός δὲ εἶναι τὰ
πάντα πάντων ὁμολογούντων, οὐδὲν δὲ ἀναγκασθεὶς
ὢν οὐκ ἐβούλετο δρᾶσαι, πάντων δὲ αὐτῷ βασιλείων
ἀνεωγμένων εἰς θοῇνον κατηνέχθη καὶ δάκρυα κατὰ
τῶν λογίων ἔρρει. 120. καὶ οὐδὲν ἦν ἰσχυρότερον
15 τῆς φύσεως, ἀλλ' ἐρώτημα πρῶτον ὁ νεκρὸς καὶ ποῦ
τὸ σῶμα καὶ εἰ τιμᾶται τὰ εἰκότα. οὕτως ἦν χρηστὸς
περὶ τὸν τὰ τοῦ Κρέοντος ἂν ἐπ' αὐτῷ μιμησάμενον.
R 562 | καὶ οὐκ ἐνταῦθα τὰ πρὸς τὸν οἰχόμενον ἔστη, ἀλλὰ
κατέβη μὲν εἰς τὸν λιμένα τῆς μεγάλης πόλεως πάντα
20 ἀγείρας τὸν ὅμιλον, ἔτι δὲ κομιζόμενον διὰ τῆς θα-
λάττης ὤμωξεν. ἤψατο δὲ ταῖν χεροῖν τῆς σοροῦ
πάντα βασιλείας σύμβολα πλὴν τῆς χλαμύδος ἀπορρί-

17 Soph. Ant. 198 sq.

1 ἤρχοντο in ἤρχετο corr M² 1 αὐτῷ — 2 παραινούντος
om Mo 1 τὴν νίκην αὐτῷ V 4 ἀναγινώσκων La 8 ἐτρά-
πετο I sed ε supra α m² ἐτρέπετο Mo ἐτρέπετο CBLa Mor Fabr
9 γῆς δὲ] καὶ γῆς PU 10 δ' CBMoLaU edd | δ' CLaU |
εἶναι inser C^c 11 δ' CLaU Re 12 οὐκ inser M² | δ' CMoLaU
edd 15 litteris λ' ἐρώτημα incipit fol. 189 eoque rursus scriptura
antiqua in C 16 εἰ om M | ἦν C sed ν add s 17 τοῦ inser I² |
αὐτὸν M 18 τὰ inser P³ om VIMU (et Ba) 19 κατέβη μὲν
Mor sed γε κατέβημεν in marg 20 ἀγείρας Mo | τῆς inser P²
om VLaIMU (et Ba) | θαλάσσης IM 21 τῆς βασιλείας Re

ψας οὐκ ἀξιῶν ἐγκαλεῖν τῷ σώματι περὶ τῶν τῇ ψυχῇ
βεβουλευμένων.

121. Τετιμημένον δὲ ἐκείνου ταῖς προσηκούσαις
τιμαῖς ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν τῆς πόλεως τῆς θεραπέας
ἤρχετο σπένδων μὲν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀπάντων, χαίρων 5
δὲ τοῖς ἐπομένοις, καταγελῶν δὲ τῶν οὐκ ἀκολουθούν-
των καὶ πείθειν μὲν ἐπιχειρῶν, βιάζεσθαι δὲ οὐκ ἀξιῶν.
καίτοι φόβος ἐπεκρέματο τοῖς διεφθαρμένοις καὶ ἦν
ἐλπίς, ὥς ἐκκοπήσονται μὲν ὀφθαλμούς, ἀποτετιμήσου-
νται δὲ κεφαλὰς, ποταμοὶ δὲ αἷματος ῥυήσονται τοῖς 10
φόνοις, ἀνάγκας δὲ καινὰς ὁ καινὸς δεσπότης εὐρήσει,
μικρὸν δὲ εἶναι δόξει πῦρ καὶ σίδηρος καὶ τὸ κατα-
ποντίζεσθαι καὶ τὸ ζῶντα κατορύττεσθαι καὶ τὸ περι-
κόπτεσθαι καὶ τὸ κατατέμνεσθαι. ταυτὶ μὲν γὰρ τοῖς
πρόσθεν ἐπέπρακτο, πολὺ δὲ τούτων ἠλπίζετο χαλε- 15
πώτερα. 122. ὁ δὲ τῶν τε ἐκεῖνα δεδρακότων ὥς οὐ
πρατιόντων ὃ ζητοῦσι κατεγίνωσκεν αὐτὸς τε οὐδὲν
ὄφελος εὗρισκε τῆς ἐνταῦθα ἀνάγκης. τοὺς μὲν γὰρ
τὰ σώματα νοσοῦντας δῆσαντά ἐστιν ἰάσασθαι, δόξαν
δὲ περὶ θεῶν οὐκ ἀληθῇ τέμνων καὶ καίων οὐκ ἂν 20
ἐκβάλοις, ἀλλὰ κἂν ἡ χεὶρ θύῃ, μέμφεται ἡ γνώμη

3 δ' Re 4 τῆς alterum om La 6 ἀνθρώποις supra
ἐπομένοις I² 7 βιάζεσθαι I sed βι' ζε θαι in ras m²
9 ἀποτεμήσονται MU ἀποτήσονται Fabr 10 ῥυήσονται Mor
Re, qui adnotavit: „malim ῥυήσονται“ 11 φόνοις B
sed φ in ras m² | δεσπότης om La 13 ζῶντας edd sed γο
ζῶντα in marg Mor ζῶντα κατορύττεσθαι καὶ τὸ post περικό-
πτεσθαι καὶ τὸ in marg inser Mo | καὶ τὸ περικόπτεσθαι om M
15 ἔμπροσθεν B | ἐτέτακτο La | ἠλπιζον La 17 κρατούν-
των La | αὐτὸς δὲ V 18 ἐνταῦθα M sed εν supra α m²,
I sed ἐντεῦθεν suprascr. m³, quod habet Ba 19 δῆσαντα
scripsi e V cum Gasda δῆσαντας reliqui libri edd post δῆ-
σαντας ras 2—3 litt I 20 καὶ om libri Mor Fabr
inser Re | κἂν V 21 ἐκβάλλοις B βάλοις V sed ante β
ras 2 litt

τὴν χεῖρα καὶ κατηγορεῖ μὲν τῆς τοῦ σώματος ἀσθενείας, θαυμάζει δὲ ἃ πρόσθεν, καὶ ἔστι σκιαγραφία
 R 563 τις μεταβολῆς, οὐ μετὰστασις | δόξης, καὶ συμβαίνει
 δὴ τοὺς μὲν τυγχάνειν συγγνώμης ὕστερον, τοὺς δὲ
 5 ἀποθανόντας τὰ θεῶν τιμᾶσθαι. 123. ταῦτ' οὖν αἰ-
 τιώμενος καὶ ταῖς σφαγαῖς ὁρῶν ἠδύχημένα τὰ κείνων
 ἔφυγεν ἃ κατεμέμφετο καὶ τοὺς μὲν δυναμένους γε-
 νέσθαι βελτίους εἰσῆγεν εἰς τὰ ληθές, τοὺς δὲ τὰ χείρω
 στέργοντας οὐχ εἵλκεν. οὐ μέντοι βοῶν ἐπαύετο· ποῖ
 10 φέρεσθε, ὦ ἄνθρωποι; καὶ τοῦ φωτὸς τὸν σκό-
 τον ἡγούμενοι φανότερον οὐκ αἰσχύνηςθε οὐδὲ
 αἰσθάνεσθε τὰ τῶν ἀσεβῶν γιγάντων νοσοῦν-
 τες; ὧν τὰ σώματα μὲν οὐδὲν διέφερε τῶν
 ἄλλων, ὥστ' ἀφιέναι τὰ λεγόμενα βέλη, τὸ
 15 δ', ὥσπερ ὑμεῖς, ἀτιμάζειν τὰ θεῶν ἐποι-
 ῆσατο τὸν μῦθον. 124. ἦδει γάρ, ὥς ὁ σὺν
 ἐπιστήμῃ τῆς θεωρίας ἀπτόμενος τῆς ψυχῆς πρὸ

9 [Plat.] Clitoph. 1 p. 407 A (cf. Wyttēnb. ad Plut. Mor. t. II p. 4 E et ad Iulian. or. I p. 3 D)

1 τὴν χεῖρα om Re 2 καὶ inter δὲ et ἃ eras IM
 3 μετὰστασις I sed post α prius ras 1 litt, Mo sed μετά-
 βασις in marg μετάβασις MUP sed in hoc ε supra β m³
 4 τυγχάνειν om B τυγχάνειν συγγνώμης ὕστερον in συγγνώ-
 μης ὕστερον τυγχάνειν corr M³ | τοὺς| αὐ. τοὺς V αὐτοὺς
 La 5 τὰ scripsi e VUI (et Ba) μετὰ reliqui libri sed in
 ras 2 litt P³ et ante τὰ inser M³ quod postea erasum post τὰ
 ras 3 litt (τῶν?) I 6 τὰ κείνων I sed α in ras m² τὰ
 ἐκείνων M 9 σέβοντας V 10 φέρεσθε I sed ε ultimum
 in ras m² 11 φανότερον reposui cum Cobeto Mnem. N. S.
 V 132 (Coll. 112) e CBMoPU(Ba)I sed in hoc ὁ in ras 7 litt
 φανερώτερον LaM edd φιλανθρωπότερον V 12 αἰσθάνε-
 σθε I sed ε alterum in ras m² 13 ὧν I sed ν in ras m²
 15 δὲ Re | τὰ I sed ἃ in ras m² | ἐποίησε M 16 ἦδη Mo |
 ὥς om Mo 17 τῆς (1) reposui e libris τῆσδε edd aut τῆσδε
 τῆς aut τῆς pro τῆσδε scribendum coniecit Re

τῶν ἄλλων φροντιεῖ καὶ τῶν γε τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν
 τῆς εὐσεβείας πρώτου. ταῦτόν γάρ, ταῦτόν δύνα-
 σθαι ταύτην γε ἐν ἀνθρωπίνῳ βίῳ καὶ τρόπῳ ἐν νηὶ
 καὶ θεμέλιον ἐν οἰκίᾳ. καὶ γὰρ εἰ πάντας μὲν ἀπέ-
 φηνεν εὐπορωτέρους Μίδου, μείζω δὲ πόλιν ἐκάστην 5
 τῆς ποτὲ Βαβυλῶνος, πόλεως δὲ ἐκάστης τῷ περιβόλῳ
 περιέτῃξε χρυσόν, τῶν δ' | αὖ περὶ τὸ θεῖον ἡμαρ- R 564
 τημένων ἐπηνώρθου μηδέν, ἴσον ἂν ἔπραττεν ἱατρῷ
 παραλαμβάνοντι μὲν σῶμα καθ' ἕκαστον τῶν μερῶν
 γέμον κακῶν, πάντα δ' ἰωμένῳ πλήν ὁμμάτων. 125. διὰ 10
 τοῦτ' ἐπὶ πρώτην ἦει τὴν ἰατρειὴν τῶν ψυχῶν ἡγε-
 μῶν γιγνόμενος ἐπὶ τὴν γυνῶσιν τῶν ὡς ἀληθῶς τὸν
 οὐρανὸν ἐχόντων καὶ νομίζων αὐτῶν συγγενῶν οἰκειο-
 τέρους τοὺς ταῦτα παιδευομένους καὶ φίλον μὲν ἄγων
 τὸν Διὶ φίλον, ἐχθρὸν δὲ τὸν ἐκείνῳ, μᾶλλον δὲ φίλον 15
 μὲν τὸν ἐκείνῳ φίλον, ἐχθρὸν δὲ οὐ πάντα τὸν οὐπὼ
 Διὶ φίλον. οὗς γὰρ ὥσπερ τῷ χρόνῳ μεταθήσειν, οὗτ'
 ἀπήλυνε κατεπάδων τε ἐνῆγε τὴν πρώτην τε ἀναινο-
 μένους περὶ βωμοὺς ὕστερον χορεύοντας ἔδειξε.

126. Πρῶτον μὲν οὖν, ὅπερ ἔφη, ὥσπερ φυγάδα, 20

6 Plat. Criti. p. 116 B
 p. 100, 12 sq.

15 Iul. ep. 7

19 cf. or. XIV

2 πρῶτα IM (et Ba) Fabr | ταῦτόν (2) eras VI, delendum
 censuerunt Re Gasda 3 γε scripsi e La, ut coni Mor τε reliqui
 libri edd 4 εἰ in ras P² εἴ τις coni Mor 5 εὐπορωτέρους I
 sed ἔρους in ras m³ 7 αὐταῖς Mor Re 9 ante σῶμα ras 2
 litt B | καθ' ἕκαστον V | μελῶν V 10 γέμοντι in γέμον τῶν
 corr V² | διατοῦτ' BVIMP δι' αὐτοῦ τ' Mo 12 γινόμενος V
 | ὡσαυθῶς B 13 νοῦν in οὐρανὸν corr V² 14 πεπαιδευ-
 μένους V | φίλον C sed o ex ω corr 18 ἐνῆγε La | καὶ τὴν
 C sed καὶ inser m, B Mo La edd | τὴν πρώτην in τὴν πρῶτην
 corr B² | τε om CB Mo Mor Re 19 ἔδειξεν La 20 ὥσπερ om V

τὴν εὐσέβειαν κατήγαγε νεὼς τοὺς μὲν ποιῶν, τοὺς
 δὲ ἐπισκευάζων, εἰς δὲ τοὺς εἰσάγων ἔδη. χρήματα
 δὲ ἐτέλουν οἱ τοῖς τῶν ἱερῶν λίθοις σφίλιν αὐτοῖς
 οἰκίας ἐγείραντες. καὶ κίονας εἶδεν ἄν τις τοὺς μὲν
 5 ναυσί, τοὺς δὲ ἐπ' ἀμαξῶν τοῖς σεσλημένοις κομιζο-
 μένους θεοῖς, καὶ πανταχοῦ βωμοὶ καὶ πῦρ καὶ αἷμα
 καὶ κνίσσα καὶ καπνὸς καὶ τελεταὶ καὶ μάντεις ἐλεύ-
 θεροι φόβου καὶ ἐν ὁρῶν κορυφαῖς αὐλοὶ καὶ πρόσο-
 10 δοὶ καὶ βοῦς ὁ αὐτὸς ἀποχρῶν θεραπεία τε εἶναι θεῶν
 βασιλεῖ καθ' ἐκάστην ἡμέραν. ἔξω βασιλείων ἐφ' ἱερὰ
 βαδίζειν, λυσιτελέστατον δὲ συνεχῆς ὁμιλία θεῶν, ἐν
 μέσοις τοῖς βασιλείοις ἱερὸν μὲν οἰκοδομεῖται τῷ τὴν
 ἡμέραν ἄγοντι θεῷ καὶ μυστηρίων μετέσχε τε καὶ
 15 μετέδωκε μνηθεῖς τε ἐν μέρει καὶ μνήσας, χωρὶς δὲ
 πᾶσι θεοῖς βωμοὺς ἰδρύσατο. καὶ πρῶτον ἔργον ἐξ
 εὐνῆς αἰὲρ συγγενέσθαι διὰ θυσιῶν τοῖς κρείττοσι καὶ
 νικῆσαι ταύτῃ γε τὸν Νικίαν. 128. οὕτως ἐξέτεινε
 20 λότα πρὸς ταῦτόν αὐθις ἄγων, καινὰ δὲ παλαιοῖς
 προστιθείς. ἔπειθε δὲ ταῦτα θαρρεῖν τὸ σωφρονεῖν.

5 Plat. leg. IX p. 864 D

18 Thuc. VII 50, 4

1 οὐαὶ σοι λέγοντι τὸ πικρὸν γλυκὺ C² 2 ἔδη οὐ μόνον
 τὰ ἐδάφη, ἀλλὰ καὶ αἱ τῶν θεῶν εἰκόνες κτλ. — τὰ ἔδη τῶν
 θεῶν (= Thom. M. p. 139, 13 s. v. ἔδος) B² 4 ταῦτα εἰσὶ τὰ
 τὸν ἄθλιον ἀπολέσαντα C²

2 δ' Re | ἔδη LaI Mor qui in marg habet γε ἔστη, Fabr

4 οἰκίαν La | ἐγείροντες Re 5 ἐφ' ἀμαξῶν C sed ex ἐπ'
 ἀμαξῶν corr s, BMoV edd cf. p. 271, 22 7 κνίσσα e κνίσσα

corr C⁶ κνίσσα B 8 ὁδῶν V 9 ἀποχρῶν ex ἀπὸ χρειῶν
 vel χρειῶν corr I² 10 δ' CLaU Re 11 βασιλείων C sed

ων ex ας corr f, I sed ων in ras m², M sed ων in ras m³
 βασιλείας Mo Mor 14 μετέσχεν La 21 ἔπειθεν La

καὶ σύνεγγυς ἔχειν ἱεροῦ τὸ δωμάτιον ἐξῆν τῷ γε
 κρείττονι ἡδονῶν. οὐδὲν γὰρ ἐπράττετο τῆς νυκτὸς
 τῶν τοιούτων γειτόνων | ἀνάξιον. 129. ἃ μὲν οὖν R 565
 ὑπέσχετο καὶ τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν
 θεῶν πρὸ τῆς βασιλείας, οὕτω λαμπρῶς ἐπ' αὐτῆς 5
 ἀπέδωκεν, ὥστε καὶ τῶν πόλεων αἷς μὲν ἦν ἱερὰ
 μένοντα, καὶ προσορῶν ἦδετο καὶ τοῦ τὰ μέγιστα εἶ
 παθεῖν ἀξίας ἐνόμιζε, τὰς δὲ ἀνεσπακνύας ἢ πάντα ἢ
 τὰ πλείω μιαρὰς τε ὠνόμαζε καὶ τῶν ὠφελειῶν μετε-
 δίδου μὲν ὡς ὑπηκόοις, οὐ μὴν ἄνευ τοῦ δυσχεραίνειν. 10
 ταῦτ' οὖν ποιῶν καὶ τοὺς θεοὺς ἐφιστὰς τῇ γῇ καὶ
 διαλλάττων ἐόκει ναυπηγῷ νηὶ μεγάλῃ τοὺς οἶακας
 ἀποβαλούσῃ προστιθέντι πάλιν ἐτέρους, πλὴν ὅσου
 οὗτος τοὺς αὐτοὺς ἀπεδίδου σωτήρας.

130. Τοιαῦτα δὴ περὶ τῶν πρώτων καὶ μεγίστων 15
 πεπολιτευμένος βλέψας εἰς τὴν βασιλικὴν θεραπείαν
 καὶ κατιδὼν ὅχλον ἄχρηστον τῆνάλλως τρεφόμενον,
 μαγείρους μὲν χιλίους, κουρέας δὲ οὐκ ἐλάττους, οἶνο-
 χόους δὲ πλείους, σμήνη τραπεξοποιῶν, εὐνούχους
 ὑπὲρ τὰς μυρίας παρὰ τοῖς ποιμέσιν ἐν ἡρι, καὶ τῶν 20
 ἄλλων ἐκάστων ἐθνῶν ἀμυθήτους κηφῆνας, μία γὰρ

17 Amm. XXII 4, 10. Socr. III 1 p. 171 B.

1 ἔχει Mo 2 οὐδὲ IM (et Ba) 4 καὶ τοῖς θεοῖς om U
 5 αὐτῆς I sed ἡς in ras m² 6 ὥστε scripsi auctore Gasda
 ὅς γε libri sed γε ὥς in marg Mo, edd | καὶ del? | οὖν Mo
 8 ἀξίως La | ἐνόμιζεν La 8 τὰς — 9 ὠνόμαζε om Mor
 8 δ' Re | ἢ πάντα om Fabr 9 ὠνόμαζε I sed ἐνόμιζε supra-
 scr. m² ὠνόμαζε M ἐνόμιζε Fabr 12 οἶακας La 14 σω-
 τήρας] „malim καὶ praepositum“ Re σωτηρίας La 15 δὲ Re
 17 τῆνάλλως P sed l alterum erasum τῆνάλλως I 19 πλείους]
 „malim καὶ πλείους“ Re 20 μύας La 21 ἑκάστον La

δὴ τοῖς ἀργοῖς καὶ φαγεῖν ἀγαθοῖς καταφυγὴ τῶν
 διακόνων βασιλέως καὶ κληθῆναι καὶ νομισθῆναι καὶ
 ταχὺ τὸ χρυσίον ἐποίει τὴν ἐγγραφήν, τούτους τοίνυν
 οὓς μάτην ἔβoscκεν ἡ βασιλικὴ δαπάνη, ζημίαν, οὐχ
 5 ὑπηρέτας νομίσας ἐξέωσεν εὐθέως. 131. συνεξέωσε
 δὲ καὶ τοὺς πολλοὺς ὑπογραφείας, οἱ τέχνην ἔχοντες
 τὴν τῶν οἰκετῶν ὑφ' ἑαυτοῖς ἔχειν τοὺς ὑπάρχους
 ἡξίουσαν καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτῶν οὐ πλησίον οἰκεῖν, οὐκ
 R 566 ἐντυχόντα προσειπεῖν, | ἀλλ' ἀπεστέρουσαν, ἥρπαζον,
 10 πωλεῖν ἐπηνάγκαζον, τιμὴν οἱ μὲν οὐκ ἐτίθεσαν, οἱ
 δ' οὐ τὴν ἀξίαν, οἱ δὲ ἀνεβάλλοντο, οἱ δὲ τὸ μὴ ποι-
 ῆσαι κακῶς ἀντὶ τῆς τιμῆς ὀρφανοῖς ἐλογίζοντο, καὶ
 περιήεσαν κοινοὶ τῶν καλόν τι κερκτιμένων ἐχθροί,
 οἷον ἵππον ἢ ἀνδράποδον ἢ δένδρον ἢ ἀγρὸν ἢ κῆ-
 15 πον· αὐτῶν γὰρ μᾶλλον ἢ τῶν ἐχόντων εἶναι ταῦτα
 ἡξίουσαν. καὶ ὁ μὲν ἀφιστάμενος τοῖς ἰσχύουσιν τῶν
 πατρῶων βέλτιστος καὶ ἀπῆει φέρων ἀντὶ τῆς οὐσίας
 τὸ ῥῆμα, ὅτῳ δὲ ἐφαίνετο δεινὸν ταῦτα παθεῖν, ἀν-
 δροφόνος, γόης, πλήρης ἀδικημάτων, πολλῶν ὀφείλων
 20 δίκας. 132. ποιοῦντες δὲ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπόρους

5 Soer. l. l.

1 καταφυγὴ om V sed post γὰρ δὴ inser r | τὸ τῶν Gasda
 secundum Par qui pro τῶν habet τὸ 2 τοῦ βασιλέως VLa
 (et Ba) 3 τούτοις CU Mor Re 6 τοὺς om La 7 οἰκε-
 τῶν I sed κετ in ras m², supra οἰκιῶν M² | ἑαυτοὺς La
 8 οὐ om Re 10 καὶ τιμὴν I (et Ba) | οἱ δ' BMoVIMP
 11 οἱ] οὐ Mo | δ' CLaU Fabr Re 12 τῆς om La | ἐλο-
 γίζοντο P sed on in ras 1 litterae m³ ἐλογίζ το cum rasura
 1 litterae U 13 κοινὸν Mo | καλὼν LaM sed in hoc in
 καλὸν corr m² | ἐχθροί P sed í in ras m² 15 αὐτῶν ex αὐτῶν
 corr P³ M² αὐτῶν V αὐτῶν BLaU Mor Fabr | ἀρχόντων V
 sed ε supra αρ supraser. m² | εἶναι ταῦτα] ταῦτα εἶναι I (et
 Ba) 20 δὴ P

ἐξ εὐπόρων, αὐτοὺς δὲ ἐξ ἀπόρων εὐπόρους καὶ τῇ
 τῶν πρότερον εὐδαιμόνων πενία πλουτοῦντες καὶ τὴν
 ἀπληστίαν εἰς τὰ τέρματα τῆς οἰκουμένης ἐκτείνοντες
 ὃ τι βούλονται παρὰ τοῦ κρατοῦντος ἐπήγγελλον καὶ
 οὐκ ἦν ἀρνηθῆναι, ἀλλ' ἠρπάζοντο παλαιαὶ πόλεις, καὶ 5
 κάλλη νενικηκότα χρόνον διὰ θαλάττης ἤγετο ποιήσονται
 κναφέων υἱέσιν οἰκίας τῶν βασιλείων παιδροτέρας.
 133. οὕτω δὲ ὄντων ἐκείνων οὐ φορητῶν πολλοὶ ζη-
 λῶται καθ' ἕκαστον, αἱ κύνες, φασί, τὰς δεσποίνας
 μιμούμεναι. τῶν γὰρ οἰκετῶν οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐχ ὕβριζε 10
 δέων, σπαράττων, ἀφαιρούμενος, παίων, ἐκβάλλων,
 ἐλαύνων, γεωργεῖν ἀξιῶν, ἐπὶ ζεύγους φέρεσθαι, δε-
 σπότης εἶναι καὶ τοσοῦτός γε, ὅσος ἦν ὁ δεσπότης
 αὐτῷ. 134. οἷς γε οὐκ ἐξήρκει πλουτεῖν, ἀλλ' εἰ μὴ
 καὶ κοινωνοῖεν ἀξιώματος, ἡγανάκτουν, ὥς ταύτῃ δὴ 15
 κρύψοντες τὴν δουλείαν. καὶ ζώνην εἶχον μετὰ τῶν

9 Plat. rep. VIII p. 563 C

7 κναφέων] κναφεὺς ἀττικόν, τὸ δὲ πλυνεὺς ἀδόκιμον, πλυ-
 νὸς δὲ ὁ ἄτιμος (κτλ. = Thom. M. s. v. πλυνεὺς p. 282, 5) B²

1 αὐτοὺς — εὐπόρους om V | αὐτοὺς ex αὐτοὺς corr P³
 αὐτοὺς MoM Mor αὐτοὺς U | δ' LaM Re 2 πρότερον M
 4 ὅτι Mo | ἐπήγγελλον CMoLaI in quo ἐξήτουν suprascr. m²
 ἀπήγγελλον B Fabr ἀπήγγελλον Mor 5 ἀλλὰ CLa edd
 6 διαθαλάττης La 7 βασιλείων I sed εἰ in ras m³ 9 καθέ-
 καστον P | φασὶν Mo 11 δέων V sed post ε ras 1 litt, v,
 ut videtur δαίων M sed δέων in marg m³ γὰρ ζέων in marg
 Mor δῶν Cobet Mnem. N. S. V 133 (Coll. 113) 12 ἐλαύνων,
 ἐκβάλλων V | ἀξιῶν in marg inser Mo² 13 ὅσον V 14 γε
 P sed γ in ras m³ δὲ Mo | ἐξήρκει Mor sed γὰρ ἐξηρτίζει in marg
 | ἀλλὰ Mo sed ἀλλ' in marg 15 καὶ om M | κοινωνοῖεν P
 sed ι et ο in ras m² κεκοινήκεσαν CBMo sed in hoc κεκοινώ-
 νοιεν in marg, Mor Re κεκοινώνηκε La κεκοινώνηκεν M |
 ταύτῃ] τούτου Fabr 16 τὴν om La | κρύψοντος CMo Mor

κεκτημένων φρίττειν ἀναγκάζουσιν καὶ στενωπὸν |
 R 567 καὶ φυλακὴν καὶ πόλιν. τούτους δὴ τοὺς Κερβέ-
 ρους καὶ πολυκεφάλους εἰς ἰδιώτας ἐξέβαλε προσειπὼν
 κέρδος ἡγεῖσθαι τὸ μὴ τεθνάναι τούτους. 135. τρι-
 5 τὴν μοῖραν κακούργων ὑπηρετῶν κλεπτόντων καὶ λω-
 ποδυτούντων καὶ πᾶν καὶ λεγόντων καὶ ποιούντων
 ἐπὶ τῷ λαβεῖν τῶν βασιλείων ὑπερώρισε θυρῶν, οἱ
 τὰς αὐτῶν πατρίδας τῆς παρ' αὐτῶν ἀπεστερηκότες
 χρεῖας βουλὰς ἀποδράντες καὶ νόμους λειτουργιῶν εἰς
 10 ἀγγελιαφόρους τελέσαντες ἐκονοῦντο μὲν πευθῆνες κα-
 ταστῆναι καὶ τὸ σχῆμα ἦν φυλάκων, ὅπως μὴδὲν ἄγνοοι
 βασιλεὺς τῶν ἐπ' αὐτὸν συντιθεμένων, τὸ δὲ ἔργον
 καπήλων. 136. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τὰς θύρας ἔωθεν
 ἀνοίγοντες σκοποῦσι περὶ τῆς ἐμπολῆς, οὕτως οὗτοι
 15 κερδῶν ἐμέμνηντο πρὸς τοὺς τούτων προσαγωγέας, οἱ
 τοὺς χειροτέχνους σιγῶντας ὥς λοιδοροῦντας τὴν βασι-
 λείαν ἦγον ὑπὸ τὰς ἐκείνων μάστιγας, οὐχ ἵνα ξαί-

10 Her. I 120, 2. IV 71, 3. cf. O. Hirschfeld Act. Berol. Acad.
 1893, 437 sq.

10 πευθῆνες] μανδάτωρες B² cf. Suidas s. v.

1 κεκτημένων I sed v in ras m³ 3 καὶ <ὑδρους> πολυ-
 κεφάλους aut καὶ πολυκεφάλους <γε> scribendum coni Re | εἰς
 ἰδιώτας inser I² 4 τεθνάναι. <μετὰ> τούτους coni Re pro-
 babiliter 5 λωποδυτῶν La 7 τὸ La 8 αὐτῶν ex αὐτῶν
 corr P³ αὐτῶν MoLaMU Mor Fabr ἐαυτῶν I | αὐτῶν ex
 αὐτῶν corr P³ αὐτῶν BMoVLaIMU Mor Fabr | ἀπεστερηκότας^{ε8}

Mo 10 τελεύσαντες Mo | ἐκονοῦντο B Mor Fabr 11 ἄγνοεῖ
 CP sed in hoc in ἄγνοοι corr ἄγνοῃ V ἄγνοῃ Fabr 12 αὐ-
 τὸν ex αὐτῶν corr I² 15 προσαγωγέας I sed post α prius
 ras 2 litt προαγωγέας La 17 ἐκείνου LaI sed in hoc
 ον in ras m², (et Ba) | μάστιγες Mo

νοιντο, ἀλλ' ἵνα τὸ μὴ τοῦτο παθεῖν πρίαιντο. καὶ οὐδεις ἦν ἔξω βελῶν, οὐ πολλίτης, οὐ μέτοικος, οὐ ξένος, ἀλλ' ὁ μὲν οὐδὲν ἀδικῶν καὶ συκοφαντούμενος ἀπώλλυτο μὴ διδούς, ὁ δὲ καὶ σφόδρα πονηρευόμενος προΐεμενος ἐσώζετο. 137. ὁ μέγιστος δὲ τῶν πόρων 5 ἐλεῖν τι κακούργημα περὶ τὴν βασιλείαν· ἀντὶ γὰρ τοῦ παραδοῦναι τῇ τῶν ἀδικουμένων ὀργῇ τὸν ἀλόντα | ἀντὶ τῶν καταπεπιστευκότων τοῖς ἐπιβουλεύουσιν R 568 ἐπὶ τῷ λαβεῖν ἐβοήθουν. 138. ἔτι τοίνυν τοῖς μὲν σωφρονοῦσιν ὥρας ἐπιπέμποντες νέων καὶ καθιστάντες 10 εἰς ἀδοξίας φόβον, τοὺς δὲ τῶν γοήτων ἐλέγχους τοῖς πόρρω τῆς αἰτίας προσάπτοντες δύο ταύτας ὑπερβαλλούσας ἐκαρποῦντο προσόδους, μᾶλλον δὲ τρίτην ἐτέραν ἀδροτέραν ἀμφοῖν. διδόντες γὰρ ἐξουσίαν τοῖς τὸ νόμισμα διαφθεῖρειν τολμῶσιν ἀπὸ τῶν σπηλαίων 15 ἐν οἷς ταῦτα ἐτολμᾶτο, δόκιμον ὑπὲρ τοῦ παρασήμου φέροντες ἐτρώφων. 139. ὅλως δὲ τῶν ἀφορμῶν ἡ μὲν ἐν ἀφανεῖ τε καὶ συχνῇ, ἡ δ' ἐν φανερῷ τε καὶ δήλῃ, σχῆμα δὴ νόμου λαβοῦσα, καὶ οὐ σφόδρα τῆς ἐτέρας

1 ἐκπρίαιντο Cobet Mnem. N. S. V 133 (Coll. 113) 3 οὐδὲν scripsi ex IPU μηδὲν C sed inser f, BMoM edd μὴ V (et e μὲν corr Ba²) om La | καὶ „videtur delendum“ Re 4 προΐεμενος πονηρευόμενος La 5 προΐεμενος] πριάμενος Fabr 7 ἀδικουμένων I sed ἐν in ras m², supra ἀδικημάτων C^v, BMo qui in marg habet ἀδικημάτων, quod est in reliquis libris 9 τῷ] τὸ V | ἔτι τοίνυν om Mor 11 τοὺς supra τοῖς C^vM²P³ τοῖς VIU | ἐλέγχους supra ἐλέγχοις C^vM²P³ ἐλέγχοις VLaIU | τοῖς supra τοὺς C^vM²P³ τοὺς VLaI 12 προσάπτοντες IP sed in hoc τ primum in π corr m³ | ταῦτα La | ὑπερβαλλούσας P sed l alterum inser m³, ULaIM 14 ἀδροτέραν La 16 ὑπὲρ in ras I² 17 ἐτρώφων I sed τρώ in ras m² 18 νυχία? | ἥδ' BVMP ἢ δ' Mo | τε] „malim μὲν“ Re 19 σχῆμα P sed μα in ras m² | δὴ νόμον scripsi δ' ἦν ὁμοῦ libri (ὁμοῦ in ὁμοιον corr M²) δὲ ἦν ὁμοῦ Mor qui in marg praebebat γε δ' ἐνῆν δὲ ὁμοῦ Fabr δὲ νόμον Re | γε λαβοῦντα in marg Mor

ἐλάττων. ὥστ' ἔθνους μεμνημένοι καὶ τὸν ἀριθμὸν
τῶν χρημάτων εὐθὺς προσετίθεσαν, ὃν ὑπῆρχεν ἐκεί-
θεν ἔχειν.

140. Οὗτοι τοίνυν οἱ βασιλέως ὀφθαλμοὶ καὶ φά-
5 σκοντες ἅπαντα εἰς φῶς ἄγειν καὶ ποιεῖν τοὺς πονη-
ροὺς μετρίους τῷ μὴ ἐξεῖναι λανθάνειν πάσας ἀνέεσαν
εἰς πονηρίαν ὁδοὺς καὶ μόνον οὐκ ἐκήρυττον, ὥς ἀκίν-
δυνα δράσουσιν. ὥσθ' οἱ κωλυταὶ τῶν ἀδικημάτων
αὐτοὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἔσωζον κυστὴν ἐοικότες συμ-
10 πράττουσι τοῖς λύκοις. διὰ ταῦτα ἴσον ἦν θησαυρῷ
τε ἐντυχεῖν καὶ τούτων μετασχεῖν τῶν μετᾶλλων. ὁ
γὰρ ἦκων Ἴρος ἐν βραχεὶ χρόνῳ Καλλίας. 141. ἄλλου
τοίνυν ἀντιλοῦντος ἐπ' ἄλλῳ καὶ γιγνομένων τῶν μὲν
πόλεων πενεστέρων, τῶν δὲ ταῦτα καπηλευόντων εὐ-
15 δαιμόνων πάλαι τε ὁ βασιλεὺς ἡμῖν ἤχθετο καὶ παύ-
σειν ἠπέλπει δυνηθεὶς καὶ δυνηθεὶς ἔπαυσεν ὅλην
R 569 μὲν ἐκείνην | διασκεδάσας τὴν φατρίαν, ἀφελόμενος
δὲ καὶ προσηγορίαν καὶ τάξιν, ἀφ' ἧς πάντα ἐπόρθουν
τε καὶ διώρυττον, αὐτὸς δὲ τοῖς αὐτοῦ χρώμενος μὲν
20 εἰς γραμμάτων πομπάς, τῆς δὲ τοῦ ταῦτα δοῶν ἐξου-
σίας οὐ μεταδιδούς. 142. τοῦτο δὲ ἦν ἀκριβῶς ἔλεν-

• 12 Ep. 143. cf. Herm. XII 207sq.

1 ὥστε edd 2 ἐκείθεν ὑπῆρχεν M | ἐγγύθεν B
5 ἅπαντα φάσκοντες I ἅπαντας C Mor Re 6 μετρίους Mo
| ἀνέεσαν La 7 πονηρίας M | μονονοὺν Re 8 ὥσθ' P sed
θ in ras m² ὥστε La 10 διαταῦτα BVIM | ἴσον B Mo La
12 καλλίας M 13 γιγνομένων I sed γι in ras m² et post γ
alterum rasura 1—2 litt | μὲν inser I² 15 τε] μὲν Fabr |
βασιλεὺς αὐτὸς ἡμῖν La 17 φατρίαν P sed supra φ rasura
φφατρίαν edd cf. p. 207, 5 19 αὐτοῦ P sed in αὐτοῦ corr
m³, V La M Mor Fabr αὐτοῦ U αὐτοῦ I 21 ἐλευθέρας]
ἀληθῶς La

θέρας γενέσθαι τὰς πόλεις, ἐφεσθηκότος δὲ τοῦ ταῦτα
 ποιεῖν ἔχοντος οὐκ ἦν ἀναπνεῦσαι καθαρῶς. ἀλλ' ὁ
 μὲν ἐβάλλετο, ὁ δὲ ἔμελλε, καὶ τῷ γε μὴ πεισομένῳ
 τὸ πείσεσθαι προσδοκᾶν ἀντὶ τοῦ παθεῖν καθίστατο.
 143. τῶν τολύων ἀργάρων ἡμιόνων τῇ τε συνεχείᾳ 5
 τῶν πόνων καὶ τῷ τοὺς ἄρτι ῥηθέντας τὰς μὲν λιμο-
 κτονεῖν, αὐτοῖς δὲ τῷ 'κείνων λιμῷ παρασκευάζειν
 Σύβαριν — ἐπολεῖ δὲ πολὺν τὸν πόνον καὶ τὰ νεῦρα οἶον
 ἐξέτεμνε τὸ τῷ βουλομένῳ ῥάδιον εἶναι ζεύξαντα ζευ-
 γος ἐλαύνειν καὶ ταῦτον δύνασθαι βασιλέως τε περὶ 10
 ταῦτα καὶ πευθῆνος γράμματα. διὸ στήναι μὲν οὐκ
 ἦν οὐδὲ μικρὸν οὐδὲ ἀπολαῦσαι φάτνης, ἡ πληγὴ δὲ
 ἀσθενοῦσαν οὐκ ἀνίστη πρὸς δρόμον, ἔδει δὲ εἰκοσιν
 ἢ καὶ πλειόνων πρὸς ἔλξιν ὀχήματος, αἱ πολλαὶ δὲ αἱ
 μὲν ἄρτι λυθεῖσαι πίπτουσαι | ἔθνησκον, αἱ δὲ ὑπὸ R 570
 τῷ ζυγῷ πρὶν ἢ λυθῆναι — κατ' ἐκωλύετο μὲν ἀπὸ 16
 τοῦ τοιούτου τὰ δεόμενα τάχους, τὴν βλάβην δὲ πάλιν
 εἰς χρημάτων λόγον αἱ πόλεις ἐδέχοντο. 144. τοῦ δὲ

8 Plat. rep. III p. 411 B

18 Thuc. III 46. Dem. p. 385, 11

5 ἄγγαροι λέγονται οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι V²
 ἄγγαρος καὶ ἄγγαρεία ἡ δημοσία καὶ ἀναγκαία δουλεία ἄγγαροι
 καὶ οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι B²

1 τοιαῦτα (Ba et) e ταῦτα corr I² 3 ἡμελλεν La | πα-
 θόντι M sed πεισομένῳ in marg πεισαμένῳ Mor qui in marg
 habet γε πεισομένῳ, et Re 4 πείθεσθαι La 5 πρὸς τῇ τε
 Fabr 6 το' s cum ras 1 litt U 7 αὐτοῖς ex αὐτοῖς corr P³I
 αὐτοῖς U αὐτοῖς MoM Mor Fabr | ἐκείνων edd 8 ἐποίησε
 omissio δὲ Fabr | δὲ in γε corr P² sed δὲ supraser. m³ | οἶον
 P sed v in ras m³ οἷς U 9 εἶναι om U inser P³ 10 δὲ Mo
 11 καὶ inser I² 14 ἔλξιν P sed ἐλ in ras m³ ξιν cum
 rasura 1 litt (ξ?) ante ξ U 16 τῷ ζυγῷ e τὸ ζυγὸν corr I²
 τὸν ζυγὸν M cum binis rasuris supra o | ἢ om MPU inser
 I²B | κατ' ἐκωλύετο] κατεκωλύετο La Mor Re | ὑπὸ V 17 τοῦ
 om La

- ἀθλίως ταῦτα ἔχειν ἔλεγχος σαφέστερος ὁ χειμὼν τότε
 δὴ μάλιστα διακοπτομένης πολλαχοῦ τῆς τῶν ὀρέων
 διαδοχῆς, ὥστ' ὀρεωκόμοι φεύγοντες ἐν ὄρεων ἦσαν
 κορυφαῖς, ἡμίονοι δὲ χαμαί, τοῖς δ' ἐπειγομένοις πλήν
 5 βοῆς τε καὶ τοῦ πληῆξαι τὸν μηρὸν οὐδέν. καιροὶ δὲ
 οὐκ ὀλίγωνπραγμάτων ἐξέφυγον τὰς ἀρχὰς ταῖς κατὰ
 τοῦτο βραδυτήσι. καὶ ἔω λέγειν ἵππους ὅμοια πεπον-
 θότας καὶ ὄνους πολλῶ δεινότερα. τοῦτο δὲ ἦν τοὺς
 ταῦτα λειτουργοῦντας ἀπολωλέναι. 145. ἴστησι δὴ καὶ
 10 ταύτην Ἰουλιανὸς τὴν μέθην στήσας ὡς ἀληθῶς τοὺς
 οὐκ ἀναγκαίους δρόμους καὶ τὰς μὲν τοιαύτας χάρι-
 τας ἐπικινδύνους ἀποφήνας καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν,
 διδάξας δὲ τοὺς ἀρχομένους ὑποζύγια τοὺς μὲν κτᾶ-
 σθαι, τοὺς δὲ μισθοῦσθαι. καὶ πράγμα ἀπιστούμενον
 15 ἑωρᾶτο, γυμνάζοντες ἡνλόχοι μὲν ἡμιόνους, ἵπποκόμοι
 δὲ ἵππους. ὥσπερ γὰρ πρότερον ἐπεπέδηντο ταῖς τα-
 λαιπωρίαις, οὕτω δέος ἦν, μὴ καὶ τότε τῷ μήκει τῆς
 ἀργίας. τουτὶ δὲ τοὺς οἴκους τῶν ὑπηκόων εὐπορω-
 τέρους καθίστη.
- 20 146. Ἐπεδείξατο δὲ τὴν αὐτὴν πρόνοιαν καὶ περὶ
 τὰς ἐν ταῖς πόλεσι βουλὰς, αἱ πάλαι μὲν πλήθεσί τε

2 πολλαχοῦ om B πολλαχῇ La | τῆς ὕλης τῶν B 3 οἱ
 τε Koen Greg. Cor. p. 380 ed. Schaefer 4 ἐπειγομένοις P sed
 πει in ras m³, I sed πειγ in ras m³ ἐπι ομένοις cum rasura
 2—3 litt U ἐπιγιγνομένοις M 5 τε inser I² | δ' Re 7 βρα-
 δυτήσιν La 8 δ' Re | διὰ τὸ inter ἦν et τοὺς excidisse coni
 Re 9 ἴστησιν La | δὲ Mo VI 10 ὡς in ras I² | ὥσαληθῶς
 B 11 δρόμους I sed μ in ras m² τρόπους CB Mo V La M
 Mor 14 μισθοῦσθαι I sed ον in ras 3 litt m² μιμείσθαι M
 15 καὶ γυμνάζοντες La | μὲν τοὺς ἡμιόνους V 16 ἵππους
 in ras M² 18 οἴκους I sed post κ rasura 1—2 litt οἰκείους
 M | εὐπορωτέρους I sed ερ in ras m² 20 δὴ PU 21 τὰς
 — βουλὰς scripsi e VUP in quo αἷς bis supraser. m³, I in quo
 αἷς bis ex αἷς corr m², (et Ba) ταῖς βουλαις reliqui libri edd |
 πλήθεσιν La

καὶ πλούτοις ἔθαλλον, ἔπειτα ἦσαν οὐδὲν μετερονη-
 κότων πλὴν ὀλίγων κομιδῇ τινων τῶν μὲν εἰς τὰ
 στρατιωτῶν, τῶν δ' εἰς τὸ | μέγα συνέδριον. τοὺς R 571
 δ' ἦν ἕτερόν τι τὸ δεξόμενον καὶ οἱ μὲν ἐκάθευδόν
 τε καὶ ἐχαρρίζοντο τῷ σώματι καὶ τῶν οὐ τὴν αὐτὴν 5
 αὐτοῖς ἐλθόντων κατεγέλων. τὸ δὲ ὑπολελειμμένον
 ὀλίγον ὃν ἐβαπτίζετο, καὶ τὸ λειτουργεῖν τοῖς πλείοσιν
 εἰς τὸ προσαιτεῖν ἐτελεύτα. 147. καίτοι τίς οὐκ οἶδεν,
 ὥς ἡ τῆς βουλῆς ἰσχὺς ψυχὴ πόλεώς ἐστιν; ἀλλὰ
 Κωνσταντίος μὲν λόγῳ ταῖς βουλαῖς βοηθῶν ἔργοις 10
 ἦν ἐχθρὸς μετατιθεὶς ἐτέρωσε τοὺς ἐκείνας φεύγοντας
 καὶ διδοὺς ἀτελείας παρανόμους. ἐφύκεσαν οὖν ῥυ-
 σοῖς γραῖδλοις ἡσθημένοις ῥάκια, καὶ ὠδύροντο μὲν
 οἱ σεσληγμένοι βουλευταί, δεινὰ δὲ αὐτοὺς ὠμολόγουν
 πεπονθέναι τε καὶ πάσχειν οἱ δικάζοντες, βοηθεῖν δὲ 15
 ὄντες ἔτοιμοι βοηθεῖν οὐκ εἶχον. 148. ἀλλ' ἔδει ποτὲ
 καὶ ταύτας τὴν αὐτῶν ῥώμην ἀπολαβεῖν. τὸ γὰρ δὴ
 πολλῶν ἐπαίνων ἄξιον ἐκεῖνο γράμμα τὸ δεῖν πάντα
 ἄνδρα πρὸς βουλὴν καλεῖν καὶ μηδὲν ἔχοντα ἰσχυρόν

13 Her. III 129, 2

18 Cod. Theod. XII 1, 50—56

19 Thuc. III 6, 2

2 πάλιν Mor | κομιδῇ in marg inser Mo² | τὰ] τοὺς La
 3 τοὺςδ' BIMP 4 γρ τι δεξόμενον in marg Mor τὸ om
 Fabr δεξάμενον conī Re | ἐκάθευδον I sed θ in ras m²
 5 αὐτὴν inser I²M² 6 αὐτοῖς Re γρ αὐτὰ in marg I² |
 ὑπολελειμμένον C sed λε prius suprascr. f 9 ὥς] ὅτι Re
 10 βουλαῖς scripsi auctore Re ψυχᾷς libri edd 12 οὖν
 inser C γὰρ M (et Ba) | ῥυσσοῖς VB sed in hoc σ alterum
 suprascr. m² 13 ἡσθημέναις Re | ῥάκια LaP 14 αὐτοὺς
 scripsi auctore Re αὐτοῖς (αὐτοῖς La) libri edd 15 δοι-
 μάζοντες conī Gasda 17 ταύτας Re ταῦτα libri Mor Fabr |
 αὐτῶν ex αὐτῶν corr P³ αὐτῶν MoVLaM Mor Fabr

εἰς ἄφεσιν ἐγγράφειν οὕτω τὸ προᾶγμα ἐπηνώρθωσεν,
 ὥστ' ἡλέγγχετο μικρὰ τῷ πλήθει τῶν εἰσιόντων τὰ
 χωρία. 149. οὐ γὰρ ἦν ὑπογραφεὺς οὐδὲ εὐνοῦχος
 ὁ χρημάτων ἀφήσων, ἀλλ' οἱ μὲν, ὥς εὐνούχοις προσ-
 5 ἦκε, τὰ δούλων ὑπηρετούν οὐδὲν ἐπὶ τοῖς χιτῶσι φρο-
 νοῦντες, οἱ δ' ὅσα χεῖρα καὶ μέλαν ἀπαιτεῖ καὶ κάλα-
 μου, ἐπλήρουν, τᾶλλα δὲ ἠπίσταντο σωφρονεῖν μαθόντες
 R 572 ὑπὸ τοῦ διδασκάλου | πενίαν δικαίαν ἀγαπᾶν.
 τοιγαροῦν καὶ νῦν πολλοὺς ἂν εὐροις ἀπ' ἐκείνης τῆς
 10 συνουσίας φιλοσόφων βελτίους. οἶμαι δὲ καὶ τοὺς
 ἄλλους ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς τάξεσιν ἡκιστα δὴ τότε
 κέρδη θανμάσαντας μάλιστα δόξης ἐπιθυμῆσαι. 150. μέ-
 μνησθε δέ, ὥς ὢν πρότερον προϊόντων προηγεῖς κατε-
 πίπτομεν ὥσπερ ἐν ἀστραπαῖς, τούτοις ἐκ τῶν ἵππων
 15 ἀποβαίνουσιν ἐπ' ἀγορᾶς ἐμβάλλοντες δεξιὰν διαλεγό-
 μεθα καὶ τὸ μὴ μείζω τῶν ἄλλων φρονεῖν τοῦ φοβεῖν
 ἡγοῦνται κάλλιον.

15 Dem. Mid. § 119 p. 553, 14

1 πρὸς I (et Ba) | ἐπηνόρθωσεν M ἐπηνωρθ σεν cum ras 1
 litt U 2 γρ ἐξιόντων in marg Mor 4 ὥς I sed σ in ras m³ |
 προσῆκεν La 5 ὑπηρετούν ex ὑπηρετοῦν corr P³, I sed acu-
 tus et on in ras m³, in marg Mo qui in textu habet ὑπηρετεῖν
 ὑπηρετούν
 ὑπηρετεῖν M ὑπηρετεῖν CBLa Mor 6 οἱ δ' BMoMP
 οἱ δ' VLa 8 τοῦ] τοιούτου Re 9 ἔστι ante τοιγαροῦν inser
 Mor Fabr, ἔτι Re | καὶ νῦν inser La³ | εὐρεῖν Fabr | ἀπεκείνης
 La 11 πράξεις in UP sed in hoc τα supra πρά suprascr.
 m³ | κέρδη τότε La 12 θανμάσαντας I sed α ultimum ex ε
 corr m², La sed ας p 13 τῶν Mor Fabr | προηγεῖς La
 14 τούτοις — 15 ἀγορᾶς in marg Mo² 15 διαλεγόμεθα I sed
 α prius in ε corr m² recte, ut videtur 16 μείζω reposui e
 libris (μείζονα B) μείζον edd 17 ἡγοῦντο I sed ο in ras m²
 recte, ut videtur (ἡγοῦντο^α Ba sed αι suprascr. m²)

151. Ἀλλὰ μὴν νόμους βασιλεῦσι θεῖναι μὲν ῥάδιον, ἔξεστι γάρ, συμφέροντας δὲ οὐ ῥάδιον, φρονήσεως γάρ ἤδη τοῦτό γε. ὁ δὲ τοιούτους μὲν ἔθηκεν, οἷς εὗρεν, ὥστε μεγάλα τοὺς πρὸ τούτων γενομένους ἀνθρώπους ἐξημιῶσθαι, τοὺς δὲ τούτοις μὲν ἐοικότας τῶν πάλαι κρατούντων, λελυμένους δὲ αὐθαδεῖα δυνάστου πάλιν κυρίους ἀπέφηνε τὸ τοῖς εὖ ἔχουσι συμφέρεσθαι τοῦ μάτην τῶν κειμένων ἐπιλαμβάνεσθαι κάλλιον εἰς φιλοτιμίαν ἡγούμενος.

152. Φέρε δὴ καὶ περὶ τῶν δίκην δεδωκότων σκεψώμεθα.

Οὐκοῦν τριῶν ὄντων οἱ σφαγαῖς ἐτελεύτησαν ὁ μὲν συνοφαντῶν ἐπεληλύθει τὴν οἰκουμένην καὶ ταῖς ἡπείροις ἀμφοτέραις μυρίους θανάτους ὤφειλεν, ὥστ' ἡλγουν οἱ τὸν ἄνθρωπον εἰδότες, ὅτι μὴ οἶόν τε ἦν καὶ τεθνεῶτα κτείνειν καὶ τρεῖς τοῦτο ποιῆσαι καὶ πολλάκις. ὁ δ' ἄνευ τοῦ τὸν Κωνσταντίον δεδουλῶσθαι δοῦλος αὐτὸς ὢν καὶ τὸ τοῦδε δεινότερον, εὐνοῦχος, αἰτιώτατος ἐργόνει τῷ Γάλλῳ τῆς ὠμοτάτης τελευτῆς. ὁ γε μὴν τρίτος ὀργῇ μὲν τῆς στρατιᾶς

2 Eur. Or. 251

12 Amm. Marc. XXII 3, 10 (Paulus)

17 Amm. l. l. Socr. III 1 p. 171 A (Eusebius)

20 Amm. XXII

3, 7sq. (Ursulus)

4 οἷς ex οὗς corr *I*², in οὗς corr *La*^s οὗς *V* ἐφ' οἷς *Re*, at cf. p. 69, 13 et Arist. Plut. 492 | ὡς *V* | γενομένους *I* sed γενομε in ras m² 6 τῶν om Mor Fabr 7 ἀπέφηεν *La* 8 τῶν κειμένων om *V* 10 σκεψώμεθα inser *La*^s in fine folii 112^v σκεψώμεθα *U* sed o paulisper eras, et *P* sed o in ω corr m³

12 ἐπλούτησαν Fabr ἐνεπλούτησαν *Re* 13 ἀπεληλύθει *B*17 ὁ δ' in ὁ δ' corr *P*³ ὁ δ' *IBM* ὁ δ' *Mo* 19 γάλλῳ *V*

μεγάλῳ *M* sed με eras, *I* sed in γάλλῳ corr m³ 20 μὲν om *V* | στρατιᾶς *LaUP* sed in hoc in στρατιᾶς corr m³, *I* sed in στρατιᾶς corr m²

ἀνηρπάσθη δώρων βασιλικῶν αὐτούς, ὥς ἔλεγον, ἀπε-
 στερηκῶς, ἔτυχε δὲ καὶ μεταστὰς παραμυθίας τινὸς τῇ
 θυγατρὶ τοῦ βασιλέως μοῖραν οὐ μικρὰν τῶν πατρῶων
 ἀφέντος. 153. οἱ γε μὴν εἰς αὐτὸν ὑβρικότες, ἦσαν
 5 γάρ, ἦσαν οἱ παρεκάλουν τινὰς ἐπὶ τὸ σκῆπτρον, οὐ-
 δυνὸς κατ' οὐδὲν φειδόμενοι ῥήματος τὴν μὲν ἀξίαν
 δίκην οὐκ ἔδοσαν, οὐκ οὖν ἀπέθανον, νήσοις δὲ ἐνδια-
 τρίβοντες τῆς γλώττης ἐπαιδεύοντο κρατεῖν. οὕτως
 ἐκεῖνος ἐτέροις μὲν ἡδίκημένοις ἡπίστατο τιμωρεῖν
 10 καλῶς, ἐν δὲ τοῖς εἰς αὐτὸν μεγαλόψυχος ἦν.

154. Εἰσηλθε καὶ εἰς τὸ συνέδριον καὶ τὴν μεγά-
 λην βουλήν περὶ αὐτὸν ἐκάθισε πολὺν δὴ χρόνον
 ταύτης τῆς τιμῆς ἐστερημένην. εἰς μὲν γὰρ τὸ βασί-
 λειον εἰσεκαλεῖτο πρότερον ἐστήξουσά τε καὶ μικρά
 15 ἀκουσομένη, βασιλεὺς δὲ οὐκ ἦει παρ' αὐτὴν συγκαθε-
 δούμενος· τῷ γὰρ μὴ δύνασθαι λέγειν ἔφευγε χωρίον
 δεόμενον ῥήτορος, ὁ δέ, ὥσπερ Ὅμηρος ἔφη τὸν δεινὸν
 λέγειν, ἀσφαλέως ἀγορεύων ἐδίωκε τοὺς τοιούτους
 συλλόγους διδοὺς μὲν τῷ βουλομένῳ παρρησιάσασθαι
 20 πρὸς αὐτόν, διεξιὼν δὲ καὶ αὐτὸς νῦν μὲν παῦρά τε

17 Od. § 171

20 Socr. III 1 p. 172 A. II. γ 214 et 222

1 ὥς ἔλεγον in marg I² 2 καὶ om MoLa 4 αὐτὸν I
 sed ante α rasura unius litt, item rasura supra v 5 ἦσαν
 om U 6 κατ' οὐδὲν] κατοῦδὲν VLaP „num κατὰ τοῦδε?“
 Re 7 οὐκοῦν Mor οὐκ οὖν Fabr 8 γλώττης I sed ττης
 in ras m² γλώσσης M 10 αὐτὸν CBVLa Re αὐτὸν U
 12 αὐτὸν BVLaMUP sed in hoc in αὐτὸν corr m³ | ἐκά-
 θισεν La 13 τιμῆς supra βουλῆς La³ | γὰρ om La 15 ἀκου-
 σομένη I sed o alterum ex α corr | δ' Re | εἴη Mor 16 ἔφευ-
 γεν La 19 παρρησιάσασθαι I sed σ secundum in ras m²
 παρρησιάζεσθαι Mo παρρησιάζεσθαι M

καὶ λιγέως, νῦν δὲ νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμε-
ρίησι τοὺς Ὀμηρικοὺς ἐκείνους δημηγόρους νῦν μὲν
μιμούμενος, νῦν δ' ἐν ᾧπερ ἐκάτερος εὐδοκίμει, παρι-
ών. 155. λέγοντος δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ μὲν ἐπαινοῦντος, 4
τὰ δὲ ἐπιτιμῶντος, | τὰ δὲ νουθετοῦντος ἀγγέλλει R 574
τις προσιέναι τὸν διδάσκαλον, ἄνδρα Ἰωνα, φιλόσοφον
ἐξ Ἰωνίας κεκλημένον, ὁ δὲ ἐκ μέσων ἀναπηδήσας
τῶν γερόντων ἔθει πρὸς τὰς θύρας τὸ τοῦ Χαιρε-
φῶντος πρὸς Σωκράτην πεπονθώς, ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν
Χαιρεφῶν τε ὢν καὶ ἐν τῇ Ταυρέου παλαίστρᾳ, ὁδὲ 10
δὲ πάντων τε κρατῶν κὰν τῷ μεγίστῳ συνεδρίῳ, δει-
κνὺς ἅπασιν καὶ κηρύττων τοῖς ἔργοις, ὅτι σοφία βασι-
λείας τιμιώτερον καὶ ὥς ὃ τι ἐν αὐτῷ καλὸν ἐνείη,
τοῦτο δῶρον φιλοσοφίας. 156. περιβαλὼν οὖν καὶ
ἀσπασάμενος ἢ νόμος τοῖς ἰδιώταις ἀλλήλους ἢ βασι- 15
λεῦσί γε ἀλλήλους, εἰσῆγεν οὐ μετέχοντα τῆς βουλῆς,

6 Amm. Marc. XXII 7, 3 (Maximus) cf. p. 20, 4 sq. 67, 3

7 Plat. Charm. 1 p. 153 B

1 νιφάδεσσιν MPU 3 δ' Mo sed ' in ras δὲ edd | ἐν
om V | περιών Mo 4 δ' Re 5 νουθετοῦντος supra ἐπιτι-
μῶντος La⁷ | ἀγγέλλει P sed 2 secundum inser m³ 6 τίς
B Mo VIMP | ἄνδρα Ἰωνα eraso spiritu leni supra ι V sed γρ
ἀνδραῖωνα in marg m², ἀνδραίμονα La (et in marg m² Matr.
N 78) 7 ἐξιωνίας La | δ' La U Re | ἐξ Mor Fabr 8 ἔθει
inser La⁷ | θύρας B sed θυ in ras m² | χαιρεφῶντος P sed αι
in ras m² χῆρεφῶντος B 9 πρὸς τὸν σωκράτην V σωκράτη
CB Mo La (et Ba) Mor Re Σωκράτει Fabr | μὲν om La
10 χαιρεφῶν CMPU Mor Fabr χῆρεφῶν B | ταυρέον P sed ε
in ras 2 litt m³ ταυραίου VI (et Ba) Fabr cf. IV 187, 28.
196, 5 R Ταύρου Mor | ὁδὲ Mo 11 τε inser V² om C Re
κὰν] καὶ ἐν La U Fabr Re καὶ Mor 12 πᾶσι Mo
13 ὅτι Mo IP ἔτι La sed ξ eras 15 ἢ La 16 βουλῆς
νόμος εἰσάγειν κοσμεῖν B

κοσμεῖν ἡγούμενος οὐ τὸν ἄνδρα τῷ τόπῳ, τῷ δὲ
 ἀνδρὶ τὸν τόπον, καὶ διαλεχθεῖς ἐν ἅπασιν, οἷος ἐξ
 οἷου δι' ἐκεῖνον γένοιτο, τῆς δεξιᾶς ἐχόμενος ἀπηλ-
 λάττετο. τί διὰ τούτων ποιῶν; οὐκ ἀμοιβάς, ὥς ἂν
 5 τις ὑπολάβοι, μόνον ἐκτίνων τῆς παιδείας, ἀλλὰ καὶ
 τὴν πανταχοῦ νεότητα, προσθελὴν δ' ἂν καὶ γῆρας,
 πρὸς παιδείαν παρακαλῶν, ἐπεὶ καὶ γέροντες ἤδη πρὸς
 μαθήσεις ἐκινήθησαν. πᾶν γὰρ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων
 ἀτιμαζόμενον μὲν ὑφ' ἀπάντων ἀμελεῖται, τιμώμενον
 10 δὲ ἀσχεῖται.

157. Ὁ δὲ νομίζων ἀδελφὰ λόγους τε καὶ θεῶν
 ἱερὰ καὶ τὸ μὲν ὅλως ἀνηρημένον ὄρῳ, τοῦ δὲ τὸ
 πλέον, ὅπως τελέως καὶ τὸ τούτων ἔχοι καὶ πάλιν
 ἐρασθεῖεν ἄνθρωποι λόγων, ἐπραττε, τοῦτο μὲν ταῖς
 15 τῶν ἐπισταμένων τιμαῖς, τοῦτο δὲ τῷ λόγους αὐτὸς
 ποιεῖν. δύο γοῦν εὐθὺς τότε ἐδειξεν, ἔργον μιᾶς
 R 575 ἡμέρας, μᾶλλον δὲ νυκτὸς ἐκάτερον, | ὣν ὁ μὲν
 ἐπάταξεν ἄνθρωπον νόθον Ἀντισθένους μιμητὴν ἀλο-
 γίστῳ θράσει τὸ πρᾶγμα ὀριζόμενον, ὁ δὲ πολλὰ τε
 20 καὶ καλὰ λέγει περὶ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 158. τῆς
 αὐτῆς δὲ διανοίας καὶ τὸ τὰς πόλεις ὑπὸ τοῖς λέγειν
 ἐπισταμένοις ποιεῖν καὶ παῦσαι τοὺς βαρβάρους τῶν

8 Plat. rep. VIII p. 551 A. cf. t. III 440, 2 R 11 cf. t. III
 437, 2 R 15 Soer. III 2 p. 172 A 17 Iul. or. VII p. 204 sq.
 18 Heraclium cf. or. XVII p. 213, 1 sq. 19 Iul. or. V p. 158 sq.

1 ἡγούμενος I sed ἡγου in ras m² 2 οἷος τ' CBMoVLaP
 οἷος τὲ I οἷος τε Mor 5 μόνον post ἀμοιβὰς praebeet Re
 6 νεότητα Mo sed in marg νεότητα 13 τὸ om C Mor Fabr |
 τούτων B sed acutus et των in ras m² 14 ἐπραττεν La
 16 εὐθὺς inser I² | τότε om I | ἔργον I sed ον in ras m³ ἔργα
 V Fabr

ἔθνων κυβερνήτας, οἳ γράφοντες μὲν σὺν τάχει, νοῦν δὲ οὐκ ἔχοντες ἀνέτρεπον τὰ σκάφη. ὁ δὲ τοὺς πε-
 πληρωμένους ποιητῶν τε καὶ λογοποιῶν καὶ παρ' ὧν
 ἦν εἰδέναι, τίς ἄρχοντας ἀρετή, τούτους παρεωσμένους
 ὁρῶν ἔδωκε τοῖς ἔθνεσι. 159. τοιγαροῦν ἕκαστος αὐ- 5
 τὸν ἐπὶ Συρίας ἐλαύνοντα λόγῳ περὶ τοὺς ὄρους ἐδέ-
 χετο, δώρῳ πολὺ βελτίονι συῶν τε καὶ ὀρυθίων καὶ
 ἐλάφων, ἃ σιγῇ τοῖς βασιλεῦσιν ἤγρετο, τότε δὲ ἀντὶ
 τούτων οἱ λόγοι. καὶ διεδέχοντο τὴν παραπομπὴν
 ἄρχοντες ῥήτορες. ὧν ὁ τῆς Κιλικίας, ἐμὸς μὲν ὁμιλη- 10
 τῆς, ἐκείνῳ δὲ φίλτατος, τεθυκότι τε καὶ παρεστηκότι
 τῷ βωμῷ τὸν ἔπαινον διῆλθε. καὶ ἰδρῶς ἀφ' ἑκατέρου
 πολλὺς ἔρρει, τοῦ μὲν ὁ τοῦ λέγοντος, τοῦ δὲ ὁ τοῦ
 τὸν λέγοντα φιλοῦντος.

160. Ἀπὸ τούτων πολλὺς αὐθις ὁ λειμὼν τῆς σοφίας. 15
 καὶ αἱ τῶν τιμῶν ἐλπίδες ἐπὶ τὴν τῶν λόγων μεθει-
 στήκεσαν κτῆσιν, καὶ τοῖς σοφισταῖς τὰ πράγματα
 βελτίῳ τῶν μὲν ἀπ' αὐτῶν τοῦ μανθάνειν ἀρχομένων,
 τῶν δὲ ὁψὲ παρ' αὐτοὺς μεταχωροῦντων πώγωνας 19
 ἐκείσε φερόντων καὶ τὸ τῶν δακτύλων ἔργον. οὗ- R 576

3 Plat. rep. III p. 392 A. Isocr. or. V § 109 p. 104 b
 10 Ep. 648 (Celsus) 11 or. t. III 456, 21sq. R

1 νοῦν I sed νο in ras m³ 2 δ' Re 4 ἦν inser I²
 om M | παρεωσμένους V 5 ἔθνεσιν La | αὐτῶν BV
 6 συρίαν I Mor Re 7 πολλῶ BVLα 13 ὅτου bis VUP sed
 in hoc in ὁ τοῦ corr m³ 15 φιλοσοφίας V 19 δ' BLα
 Re | παρ' αὐτοὺς μεταχωροῦντων I sed ' in ras et αὐτοὺς μετα
 inser m² παραχωροῦντων M 20 καὶ — ἔργον om V | post
 οὕτως quae sequuntur usque ad τούτοις κρατοῦσαν p. 319, 2
 desunt in ed. Morelliana, cuius in margine p. 300 legitur:
 λέπει οὐκ ὀλίγα et „Hic desiderantur quaedam ob Graeci Cod.
 Lacunam“, quam lacunam primus supplavit e codicis Barocciani

τως αὐθις παρεσκέυασε τὰ τῶν Μουσῶν γλοῖσαι καὶ
τὰ ὡς ἀληθῶς ἄριστα κάλλιστα νομισθῆναι καὶ μὴ τὰ
τοῖς δούλοις προσήκοντα τῶν τοῖς ἐλευθέροις προ-
πόντων δύνασθαι πλεῖον.

5 161. Καίτοι τί μείζον εἶποι τις ἂν τοῦ θεοῦ τε
καὶ θεῶν δῶρον τὸ μέγιστον, τοὺς λόγους, ἐκ τῆς
ἐσχάτης ἀτιμίας εἰς τὸ τιμᾶσθαι προαγαγεῖν παρέχοντα
μὲν αὐτὸν διὰ πάσης τῆς πορείας σοφισταῖς, ἐκτρεπό-
μενον δὲ τῆς εὐθείας ὁδοῦ κατὰ θέαν ἱερῶν, ἐνεγκόντα
10 δὲ ῥαδίως καὶ μῆκος ὁδοῦ καὶ χαλεπότητα καὶ θάλλπος.

162. οὗ δὴ καὶ μέγαν τῆς εὐσεβείας τὸν μισθὸν ἡνέγ-
κατο γνοὺς παρὰ τῶν αὐτόθι δαιμόνων, ὅτι τε ἐπι-
βουλεύοιτο καὶ ἥτις ἡ σωτηρία. διὰ τοῦτο τῆς πορείας
τὸν ῥυθμὸν μεθαρμόσας θάπτον ἢ πρόσθεν ἐχώρει
15 καὶ διέφευγε τὴν ἐνέδραν.

163. Καὶ ἐπιβὰς Συρίας χρεά τε λύσας ταῖς πόλεσι
καὶ φανείς ἐν τεμένεσι καὶ λαλῶν βουλευταῖς πρὸς
ἔδωκεν ὥρμησε μὲν εὐθὺς ἐπὶ τὴν Περσῶν τιμωρίαν
R 577 καὶ οὐκ ἡξίου μέλλειν οὐδ' ἐν τῇ καθέδρᾳ | τὴν
20 ὥραν ἀναλοῦν, ὀπλιτῶν δὲ καὶ ἵππων ἀπειρηκότων
καὶ μικρὰν αἰτούντων ἀναβολὴν ἄκων μὲν, ὡς ἂν ἐν

9 Amm. XXII 9, 5

gr. 219 apographo Langbainiano (cf. p. 226) Io. Christoph. Wolf
in Libanii sophistae epistolarum adhuc non editarum centuriis
Lipsiae 1711 p. 301—310 (= Wolf) 3 τοῖς (2) inser I² om
CBMoVPU 4 πλέον V 5 τοῦ] το cum rasura 1—2 litt U
7 προαγαγεῖν MoLaIMP sed in his duobus σ erasum, (et
Ba) Wolf Fabr 10 δὲ om V 13 διατοῦτο BVIMP
14 τὸν ῥυθμὸν I sed on et ρυθμ in ras m² | μεθαρμόσας La sed
μεθ in ras s 15 διέφυγε Wolf | ἐνεδραν VLaFabr 16 Συρίαν
Fabr | τε λύσας] τελέσας Fabr | πόλεσιν La 17 τεμένεσιν La
18 ἔδωκεν ex ἔδωκεν corr B² ἔδωκεν I ἔδωκεν Mo | ὥρμησεν La
| μὲν om La | τὴν τῶν LaIU Fabr Re 19 οὐδ' ἐν] οὐδὲν Mo
20 ὥρ La sed acut. s et post ρ rasura 2 litt | ὥσ' ἂν B

τῇ ψυχῇ τοῦ θυμοῦ ζέοντος, εἴξε δὲ ὁμῶς ταῖς ἀνάγκαις τοσοῦτον ἐπιφθεργάμενος, ὥς ἔσται τις ὁ σκῶμμα ἐπ' αὐτὸν ἀφήσων, ὥς ὄντως εἴη τοῦ προτέρου συγγενῆς.

164. Σκοπῶμεν δὴ κὰν τῇ καθέδρᾳ τὸν βασιλέα καὶ εἰ καιρὸς ἅπας εἶχε πράξεις ἐγκωμίων ἀξίας.

5

Ἦκεν αὐτῷ γράμματα Περσικὰ δέξασθαι δεόμενα πρεσβείαν καὶ λόγῳ τὰ διάφορα τεμεῖν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἐπηδῶμεν, ἐκροτοῦμεν, ἐβοῶμεν δέχεσθαι, ὁ δὲ ῥίψαι κελεύσας ἀτίμως τὴν ἐπιστολὴν πάντων ἔφη δεινότατον εἶναι κείσθαι μὲν τὰς πόλεις, αὐτοὺς δὲ διαλέγεσθαι καὶ ἀντεπέστειλέ γε μηδὲν δεῖν πρέσβεων αὐτοῦ τάχιστα ἐκείνῳ ὁψομένου. οὐκοῦν τοῦτο ἦν νίκη πρὸ συμβολῆς καὶ πρὸ μάχης τρόπαιον, ὃ συμβαίνειν ἴσμεν ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, ὅταν τῇ πολὺν διαφέροντι φανῇται μόνον ἀρκῇ. 165. καὶ τὸ μὲν ἤδη τοῦ βασιλέως παρόντος ἐκείνῳ τοῦτο παθεῖν οὐ σφόδρα ἂν τις θαυμάσειε, καίτοι καὶ τοῦτο θαυμαστὸν τρέμειν τὸν εἰωθότα φοβεῖν, τὸ δὲ Κωνσταντῖον μὲν γεγυμνωκότος τήνδε τὴν χώραν ὅπλων, Ἰουλιανοῦ δὲ τὰ κείνου μὲν λαβόντος, ἔτι δὲ τῶν τῇδε 15

8 Io. Lyd. de mens. IV 118

1 εἴξε I sed ε alterum in ras m³ εἴξεν δ' La 2 ἐπιφθεργάμενος inser I² | τις BMoVIP 3 τοῦ om Fabr | πρότερον Fabr Re 4 δὲ V 5 εἰ ὁ καιρὸς M | ἅπας post εἴξε inser I² om Wolf Fabr ἅπας εἶχε] εἶχεν ἅπας PU (et Ba)

β
εἶχεν ἅπας B 6 δεόμενα πρεσβείαν reposui e libris πρεσβείαν δεόμενα edd 8 ἐβοῶμεν ἐκροτοῦμεν V 9 ῥίψαι? cf. p. 28, 19 | ἀτίμως Mo 11 ἀντεπέστελλεν La sed λ secundum suprascr. s et ν ultimum eras | πρεσβεῖων in πρέσβεων corr M² et supra hoc suprascr. M³ 13 συμβουλῆς Mo 14 συμβαίνειν Fabr Re | ὅτ' ἂν Mo | τὸ P sed in τῷ corr m³, U 17 θαυμάσειεν La | καὶ om CBMo inser La³ 19 γεγυμνωκότος P sed ω in ras m³ 20 τὰ κείνου V τὰ κείνου P sed gravis in ras m³, La

R 578 ἀπόντος ἤδη μηδένα Πέρσῃν μηδεμιᾷ πόλει | προσ-
βαλεῖν, ἀλλ' ἀπὸ ψιλῆς τῆς προσηγορίας ἡρεμεῖν πῶς
οὐ πάντα ἀποκρούπτει θαύματα;

166. Καὶ ταυτὶ μὲν ἔγνω περὶ τῆς πρεσβείας ὄπλων,
5 οὐ λόγων δεῖσθαι τὰ πεπραγμένα, τῶν δ' αὖ στρα-
τιωτῶν, οὓς μὲν ἐκέκτετο πρότερον, πάντα ἔχειν ἡγεῖτο
καλῶς, καὶ γὰρ τὰ σώματα ἔρρωντο καὶ ταῖς μάχαις
ἔχαιρον καὶ τὰ ὅπλα αὐτοῖς τέχνης οὐ φάυλης καὶ
θεοὺς καλοῦντες ἐμάχοντο, οὓς δ' αὖ προσειλήφει,
10 καλοὺς μὲν ἑώρα καὶ μεγάλους καὶ ὅπλα ἐπύχρυσα
φέροντας, τῷ δὲ πεφευγέναι τοὺς πολεμίους πολλὰκις
πάσχοντας πρὸς τὴν θέαν τῶν Περσῶν, ὅπερ ἐν ὄρεσιν
Ὅμηρος ἄνθρωπον ἔφη πρὸς δράκοντα, ἢ, εἰ βούλει γε,
ὅπερ ἔλαφοι πρὸς κύνας. 167. νομίσας οὖν αὐτοῖς
15 βλάπτεσθαι τὰς ψυχὰς οὐχ ἡγεμόνων φανλότητι μόνον,
ἀλλὰ καὶ τῷ θεῶν ἄνευ πολεμεῖν μῆνας ἐννέα ταύτην
αὐτοῖς ἐκάθητο προξενῶν τὴν ῥοπὴν, νομίζων καὶ πλῆ-
θος σωμάτων καὶ σιδήρου κράτος καὶ ἀσπίδων ἰσχὺν
καὶ πάνθ' ἀπλῶς φλυαρίαν εἶναι θεῶν οὐ συμπολε-
20 μούντων. 168. ὅπως οὖν συμπολεμοῖεν, ἐπολεῖ πείθων
τὴν ἀπομένην δόρατος δεξιὰν ἄπτεσθαι καὶ σπονδῆς
καὶ λιβανωτοῦ, ὥστ' ἔχειν βελῶν φερομένων εὐχεσθαι

13 Π. γ 33 sq.

1 μὴ δὲ μιᾷ (μιᾷ Mo) C Mo | προσβαλεῖν e προσλαβεῖν
corr La^s 2 ἀποψιλῆς La 7 ἔρρωντο La sed v inser s
10 μὲν inser I² om M 11 φέροντας La sed α ex o corr s
| τῷ P sed ᾧ ex ὁ corr m^s τῷ supra τὸ M² τὸ La U
13 ἔφη ἄνθρωπον V 14 ὅπερ om La 16 καὶ om Mo |
τῶν La P sed in hoc in τῷ corr m^s, U sed v eras, Wolf τῷ
supra τὸ M² 17 τὴν ῥοπὴν I sed ἡν ῥο in ras m² τὴν om
Fabr 20 ὅπως P sed πως in ras m^s ὅπ cum rasura 2 litt U

τοῖς ταῦτα δυναμένοις κωλύειν. οὐκ ἀρκούντων δὲ
 τῶν λόγων χροσὸς καὶ ἄργυρος συνέπραττεν εἰς πειθῶ,
 καὶ διὰ κέρδους μικροῦ μείζον εἶχε κέρδος ὁ στρατι-
 ώτης, διὰ χρυσίου φιλίαν θεῶν πολέμου κυρίων.
 169. οὐ γὰρ ᾔετο δεῖν ὁ βασιλεὺς Σκύθας καλεῖν εἰς 5
 ἐπικουρίαν οὐδὲ ὄχλον ἀθροίζειν βλάφοντα τῷ πλήθει
 καὶ πολλὰς ἐμποιήσοντα τὰς ἀπορίας, ἀλλὰ τὴν πολὺν
 βαρυτέραν χεῖρα τὴν τῶν κρειττόνων. τούτους γὰρ
 ἐδίδου τοῖς θύουσι συμμάχους, τὸν Ἄρη, τὴν Ἑριν,
 τὴν Ἐννώ, τὸν Δεῖμον, τὸν Φόβον, ὧν τὰ νεύματα 10
 ποιεῖ τροπὰς· ὥστ' εἴ τις αὐτὸν | φαίη βάλλειν R 579
 Πέρσας καὶ τιτρώσκειν ἐπ' Ὀρόντη διατρίβοντα, μετ'
 ἀληθείας ἂν λέγοι.

170. Περὶ ταύτην τὴν σπουδὴν οὐκ ἀρνούμαι πλοῦ-
 τον ἀνηλῶσθαι μέγαν, καλλίων δὲ ἄρα ἦδε ἡ δαπάνη 15
 τῆς περὶ τὰ θέατρα καὶ τοὺς ἡμιόχους καὶ ὅσοι τετα-
 ριχευμένοις ἀπαντῶσι θηρίοις. ὧν οὐδὲν ἐπεσπάσατο

5 cf. Amm. XX 8, 1. XXIII 2, 7
 16 [Dem.] c. Aristog. I § 61 p. 788, 23

9 Π. δ 439. ε 592
 17 Amm. XXII 10, 1

1 πάντα Re 2 συνέπραττεν inser I² 3 κέρδους La
 sed ους ex ος corr s 4 χρυσοῦ CBMoVL a Re | κυρίαν Fabr
 Re 6 ἐπικουρίαν in ras I² et in ras 5 litt P³ σωτηρίαν
 UM et in marg Mo | οὐδ' Re | βλάφοντα La sed ο in α corr i
 7 ἐμποιήσοντας Mo sed s erasum | τὰς inser I² | ἀπορίας P
 sed ἀπο in ras m³ ἐμπορίας U 8 βαρυτέραν P sed αρν in
 ras m³ βραχυτέραν UIM Wolf | χεῖρα Mo sed post α 1 litt
 eras 9 ἄρην P sed ν eras, ULa edd 10 δεύματα Mo sed
 νεύματα in marg 11 αὐτὸν C sed καὶ οὕτως εἰ βούλει·
 ἀντὶ τοῦ αὐτὸν. αὐτοὺς καὶ ἀντὶ τοῦ διατρίβοντα, δια-
 τρίβοντας in marg m αὐτὸν ex αὐτῶν corr La³ αὐτὸν M
 sed δι' αὐτῶν in marg m² 12 ὀρόντην V ὀρρόντη IPU (Ba)
 | διατρίβοντα M sed post ultimum α ras 1 litt | μετὰ PU
 13 ἂν om La 14 post περὶ ras 2 litt I περὶ δὲ M
 15 δ' Re

τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὅς γε καὶ καθιζούσης αὐτὸν ἀνάγκης ἐν ἵπποδρόμῳ πρὸς ἄλλοις εἶχε τὰ ὄμματα τιμῶν ὁμοῦ τήν τε ἡμέραν καὶ τὰ αὐτοῦ, τὴν μὲν τῷ παρεῖναι, τὰ δὲ τῷ μένειν ἐπ' αὐτῶν. 171. οὐδεμία γὰρ ἔρις
 5 οὐδὲ ἄμιλλα οὐδὲ κραυγὴ τὴν γνώμην μετέσθησεν ἀπὸ τῶν φροντισμάτων, ἐπεὶ καὶ ἐστιῶν ὄχλον σύμμικτον κατὰ τὸν νόμον πίνειν ἄλλοις ἐπιτρέπων αὐτὸς λόγους ἀνεμίγνυ τῷ πότῳ τοσοῦτον τῆς θοίνης μετέχων, ὅσον μὴ δοκεῖν ἀπεσχῆσθαι. τίς γὰρ οὕτω πώποτε γαστρὸς
 10 ἐκράτησε τῶν ἐν οἰκῇματι μικρῷ φιλοσοφούντων; τίς οὕτως ἄλλοτε ἄλλων ἀπέστη σιτίων ἄλλοτε ἄλλον θεραπεύων θεόν, τὸν Πᾶνα, τὸν Ἑρμῆν, τὴν Ἑκάτην, τὴν Ἴσιν, τῶν λοιπῶν ἕκαστον; τίς οὕτω πολλὰς ἀσιτίας μεθ' ἡδονῆς ἠνεγκε θεοῖς συνών; 172. ὁ γὰρ δὴ
 15 τῶν ποιητῶν λόγος ἔργον ἦν, καὶ τις αὐτοῦ τῆς κόμης ἤψατο τῶν ἐξ οὐρανοῦ καταβάντων καὶ εἰπὼν τι καὶ ἀκούσας ᾤχετο. καὶ τὰς μὲν ἄλλας συνουσίας μακρὸν ἂν εἴη λέγειν, ἀλλ' εἰς τὸ Κάσσιον ὄρος παρὰ τὸν

15 Il. α 197—221

18 Amm. XXII 14, 4

1 καὶ inser *P*³ om *U* Fabr | καθιζούσης e καθίζειν corr *Lav* 2 ἄλλοις *P* sed οἷς in ras m³, in marg *Mo* sed in textu ἄλλους, ut Wolf μὲν post τιμῶν *CBMoLaM*, rasura 3 litt *I* 3 ὁμοῦ] αὐτοῦ *La* | αὐτοῦ *CP* sed spir. asp. in ras *C¹P³* αὐτοῦ *U* αὐτοῦ *Mo* 4 οὐδὲ μία *Mo* 5 οὐδ' *Re* 6 φορητισμάτων *La* 7 ἀλλήλοισι *B* | ἐπιτρέπων *I* sed ἐπιτρῆς in ras m² 9 ἀπεσχῆσθαι *P* sed σχ in ras m² 12 θεῶν *La* 13 Ἴσι cum rasura 1 vel 2 litt *U* 14 συνιών *Fabr Re* 16 καταβὰς coni *Re et Gasda* | εἰπὼν *M* sed ω in ras m² 17 μακρὸν *I* sed ὄν in ras m² 18 τὸν Wolf | Κάσιον *La* (et *Ba*) edd num del? | ὄρος παρὰ τὸν Κάσσιον om Wolf

Κάσιον ἀναβὰς Δία μεσημβρίας σταθερᾶς εἶδέ τε τὸν
 θεὸν καὶ ἰδὼν ἀνέστη καὶ συμβουλὴν ἐδέξατο, δι' ἧς
 πάλιν διαφεύγει | λόχον. 173. εἰ μὲν οὖν οἷόν R 580
 τ' ἦν ἄνθρωπον οὐρανοῦ κοινωνῆσαι θεοῖς, μετ' ἐκεί-
 νων ἂν ἦν αὐτῷ τῆς αὐτῶν μεταδιδόντων χάρας, τοῦ 5
 σώματος δὲ ταῦτα οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖ παρ' ἐκείνον ἦσαν
 διδάσκαλοι τοῦ τί δεῖ ποιεῖν καὶ τί μὴ ποιεῖν γιγνώ-
 μενοι. τῷ μὲν γὰρ Ἀγαμέμνονι Νέστωρ σύμβουλος
 ἦν ὁ Πύλιος, πάνυ μὲν γέρον, ἄνθρωπος δέ γε· τοῦτω
 δὲ ἀνθρώπων οὐδενὸς πρὸς ταῦτα ἔδει, πάντων γὰρ 10
 ἦν ἀνθρώπων ἐν βουλαῖς ὀξύτατος, παρὰ δὲ τῶν
 ἅπαντα εἰδότων ἦσαν αἱ παραινέσεις.

174. Τοιούτοις μὲν σωτήρσιν ἐφυλάττετο καὶ τὰ
 πολλὰ συνῆν, νήφων δὲ συνεχῶς καὶ τὴν γαστέρα οὐ
 βαρύνων τοῖς περιτοῖς τούτοις φορτίοις, ὥσπερ πτη- 15
 νός, διὰ τῶνπραγμάτων ἤρχετο πρεσβείαις ἀποκρινό-
 μενος συχναῖς ἐπὶ μιᾷς ἡμέρας, πόλεσιν ἐπιστέλλων,
 στρατοπέδων ἄρχουσι, πόλεων ἄρχουσι, φίλοις ἀπο-
 δημοῦσι, φίλοις ἐπιδημοῦσιν, ἀκούων ἐπιστολῶν, δο-

1 Plat. Phaedr. p. 242 A cf. ep. 1084
 cf. IV 522, 23 sq. R

8 Il. β 369 sq.

1 Κάσιον Fabr Re | ἀναβὰς I sed ἂν in ras m² διαβὰς M
 et in marg Mo | διὰ CBMoM | εἶδεν CLa 2 ἧς καὶ πάλιν M

4 οὐρανοῦ inser M³ 5 αὐτῷ scripsi αὐτῶ PULa sed in
 hoc v eras αὐτῶν reliqui libri edd | αὐτῶν ex αὐτῶν corr P³
 αὐτῶν ULaMo (et Ba) Wolf Fabr | χάρας e χαρᾶς corr La^y

6 ταῦτα om V | ἐκείνον ex ἐκείνων corr P³ 10 ἀνθρώπων
 μὲν οὐδενὸς V | ἔδει I sed δεῖ in ras m² ἦδει Wolf χρεία
 Fabr Re | πάντων μὲν γὰρ Mo Re 13 τοιούτοις I sed prius
 οι in ras m², e τούτοις corr M² | ταπολλά VP sed in hoc
 grav. supra α prius pos m³ τὰ om Fabr Re 16 πραγμάτων
 τούτων La 18 πόλεων ἄρχουσι om BLa (et Ba) Re
 19 ἐπιστολὰς Wolf Fabr

κιμάζων αἰτήσεις, βραδείας ἀποφαίνων χεῖρας ὑπογρα-
 φέων τῷ τάχει τῆς γλώττης. μόνος δὲ ἐκείνος τριῶν
 ἔργων εἰργάσατο σύνοδον, ἀκοῆς, λόγου, γραφῆς· τῷ
 μὲν γὰρ ἀναγινώσκοντι τὰ ὅσα παρεῖχε, τῷ γράφοντι
 5 δὲ τὴν φωνήν, τοῖς δὲ αὐτοῦ ζητοῦσι γράμματα τὴν
 δεξιάν, καὶ τὸ μὴδὲν ἀμαρτεῖν πανταχοῦ προσῆν.
 175. τὸ μὲν οὖν ἀναπαύεσθαι τῶν διακόνων ἦν, αὐτοῦ
 δὲ ἐπ' ἔργον ἀπ' ἔργου μεταπηδᾶν. ὁπότε γὰρ λήξειε
 τοῦ διοικεῖν, ἀριστήσας ὅσον παρεῖχε ζῆν, οὐκ ἐλείπετο
 10 τῶν τετιγῶν, ἀλλ' ἀφιεῖς αὐτὸν ἐπὶ τοὺς σωροὺς τῶν
 βιβλίων ἤδεν, ἕως αὐτὸν πάλιν ἐκάλει δείλης ἢ πρό-
 νοια τῶν ὄλων, καὶ τὸ δεῖπνον μᾶλλον τῆς προτέρας
 R 581 τραπέξης κεκολασμένον | καὶ ὕπνος ὃς ἂν ἐκ τοσοῦ-
 του γένοιτο μέτρου σιτίων, καὶ πάλιν ὑπογραφεῖς
 15 ἕτεροι τὴν ἡμέραν ἐπ' εὐνῆς ἀνηλωκότες. 176. τοῖς
 μὲν γὰρ διακόνοις διαδοχῆς ἔδει καὶ παρ' ἀλλήλων
 εἶχον τὰς ἀναπαύσεις· ὁ δὲ εἶδη μὲν πόνων ἤμειβε,
 πάντα δὲ ἐπόνει μόνος τὰς Πρωτέως μεταβολὰς ἐν
 τοῖς πραττομένοις παριῶν, ὁ αὐτὸς ἱερεὺς, λογογρά-
 20 φος, μάντις, δικαστής, στρατιώτης, διὰ πάντων σωτήρ.
 177. ἔσειε μὲν ὁ Ποσειδῶν τὴν μεγάλην ἐν Θράκῃ
 πόλιν, ἀγγελίαι δὲ ἐφοίτων, ὥς, εἰ μὴ τις διαλλάξει

8 Amm. XXV 4, 4

10 Arist. Nub. 984

1 ταχυγραφέων Fabr 2 δ' CLaU Re 5 δ' CU Wolf
 Re | γραμμασι La Fabr 6 ἀμαρτάνειν V | παρῆν Re
 7 αὐτὸν Wolf 8 δ' CU Re | ἀπ' ἔργον om Wolf | ἀπ' I sed
 π' in ras m² | λήξειε M sed ε ultimum in ras 2 litt m³ (εἰς τοῦ
 in marg m²) λήξειεν I sed ν eras, LaP 10 αὐτὸν ex αὐ-
 τὸν corr Laⁿ αὐτὸν BMo Wolf Fabr | τοὺς om Re | τῶν
 om U Fabr Re 13 οἶος mavult Gasda 15 ἀναλωκότες I
 (et Ba) 17 ἤμειβεν CB sed in hoc ν eras, MoLa 18 δ' Re
 20 στρατηγός, ante στρατιώτης inser Re, fortasse recte
 21 ἐν Θράκῃ inser I²

τὸν θεόν, περιέσται τῆς πόλεως τὸ κακόν· ὁ δὲ ὡς ἤκουσε στὰς ἐν μέσῳ τῷ κήπῳ καὶ τῷ σώματι δεχόμενος τὸν ὕμβρον τῶν ἄλλων ὑπὸ ταῖς ὀροφαῖς ὄντων τε καὶ ὀρώντων καὶ ἐκπληττομένων διακαρτερήσας ὁ δαιμόνιος εἰς δέλλην ὀψίαν τὸν μὲν θεὸν ἐπράυνε, τὸν 5 δὲ κίνδυνον ἔλυσε, καὶ μετ' ἐκείνην ἰόντες ἐμῆννον λογιζομένῳ τὴν ἡμέραν ἧ ἔληξε τὸ κινεῖν, καὶ οὐδὲ αὐτοῦ τῷ σώματι λυπηρὸν οὐδὲν ὁ ὕμβρος ἐνέβαλε. 178. τοῦ χειμῶνος δὲ τὰς νύκτας ἐκτείνοντος ἄνευ πολλῶν καὶ καλῶν ἐτέρων λόγων ἐπιθέμενος ταῖς 10

10 cf. or. XVII p. 213, 13

6 post ἐκείνην numerum dierum e. c. τῇ δεκάτῃ excidisse suspicatus est Re, sed ἡμέραν suppleri poterit (cf. I 190, 10), praesertim cum subinde sequatur 7 λογιζομένῳ scripsi

λογιζόμενοι libri (λογαριάζοντες adscriptum est in marg V) edd λογιζομένοις coni Re | ἔλυσε V sed γρ^{αι} ἔληξε in marg m²

8 ἐνέβαλλε Mo 9 τοῦ χειμῶνος — 314, 6 ἡττώμενος citat Socrates hist. eccl. III 23 p. 200 B, e quo repetiverunt Nicephorus Call. hist. eccl. X 36 et Histor. Tripert. VII 2, praemissis verbis τότε δὴ καὶ ὁ σοφιστὴς Λιβάνιος θορήνον ἐπὶ Ἰουλιανῷ συνέταττεν, ὃν Ἰουλιανὸν ἦτοι ἐπιτάφιον ἐπέγραψεν. ἐν ᾧ λόγῳ πάντα σχεδὸν τὰ κατ' αὐτὸν ἐγκωμιαστικῶς διεξῆλθε μνημονεύσας καὶ τῶν βιβλίων ὧν κατὰ Χριστιανῶν Ἰουλιανὸς συνέθηκε καὶ ὡς εἶη ἐν αὐτοῖς γέλωτα καὶ φλήναφον ἀποδείξας τὰς Χριστιανῶν βίβλους. εἰ μὲν οὖν τὰ ἄλλα τοῦ βασιλέως ὁ σοφιστὴς ἐνεγκωμιάζεν, ἡσύχως ἂν ἐπὶ τὰ ἐχόμενα τῆς ἱστορίας ἐβάδιζον. ἐπειδὴ δὲ ὡς δεινὸς ῥήτωρ τῇ μνήμῃ τῶν Ἰουλιανοῦ βιβλίων τοῦ χριστιανισμοῦ καθάπτεται, διὰ τοῦτο εἰπεῖν καὶ ἡμεῖς ὀλίγα περὶ τούτων προαιρουμένα πρότερον θέντες αὐτοῦ τὰ ῥήματα· τοῦ χειμῶνος, φησί, κτλ. et subinde sequentibus verbis ἐπεὶ οὖν ἐκεῖνος καὶ ὡς ὁμόδοξος καὶ ὡς σοφιστὴς καὶ φίλος τῷ βασιλεῖ ὅσα ἐδόκει αὐτῷ διεξῆλθε, καὶ ἡμεῖς πρὸς τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα κατὰ δύναμιν ἀπαντήσωμεν. πρῶτον μὲν γὰρ φησιν αὐτὸν ἐπιθέσθαι ταῖς βίβλοις τοῦ χειμῶνος τὰς νύκτας ἐκτείνοντος, τὸ δὲ ἐπιθέσθαι σημαίνει, ὅτι ἔργον ἔθετο ψόγον γράφαι, ὡς ἔθος τοῖς σοφισταῖς ποιεῖν ἐν τῇ τῶν νέων εἰσαγωγῇ. πάλαι γὰρ τὰς βίβλους ἐπίστατο, τότε δὲ ἐπέθετο | δὲ om Socr 9 ἄνευ — 10 λόγων om Socr 10 πολλῶν I sed πολλὰ in ras m² ὅπλων M sed γρ πολλῶν in marg m²

βίβλοις αἰ τὸν ἐκ Παλαιστίνης ἄνθρωπον θεόν τε
καὶ θεοῦ παῖδα ποιοῦσι, μάχη τε μακρᾷ καὶ ἐλέγχων
ἰσχύι γέλωτα ἀποφήνας καὶ φλήναφον τὰ τιμώμενα
4 σοφώτερος ἐν τοῖς αὐτοῖς δέδεικτο τοῦ Τυρίου γέρον-
R 582 τος. ἵλεως δὲ οὗτος ὁ Τύριος | εἶη καὶ δέχοιτό
γε εὐμενῶς τὸ ῥηθέν, ὥς ἂν νείεος ἡττώμενος.

179. Ταυτὶ τοῦ μήκους τῶν νυκτῶν ἀπολέλανκεν
ἡμῖν ὁ βασιλεύς· ἐτέροις δὲ ἐν ταῖς τηλικαύταις τῶν
Ἀφροδίτης ἐμέλησεν. ὁ δὲ τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ ζητεῖν,
10 εἴ τῳ θυγάτηρ ἢ γυνὴ καλὴ, ὥστ' εἰ μὴ θεσμῷ γάμων

1 Οἷα μαῖνη καὶ φθέρῃ παραληρῶν ὄντως καὶ φλυαρῶν,
θεομισέστατε καὶ παντὸς γέλωτος καὶ ἐμπυσμοῦ ἄξιε, κἀκίστ'
ἀπολούμενε κολάκων, θεοῖς κιβδήλοις καὶ ἀσεβεῖα συνηγορῶν V²

Σὺ δέ, βέβηλε, ὁπότε τοιαῦτα ἐπαρῶνεις, δίκαιος ἂν ἦς σκηπτῷ
βεβλημένος ἀπενεχθῆναι La^v 4 Πορφυρίου V 5 ὁ Πορ-
φύριος· ὁ δὲ Πορφύριος ὁ κατὰ χριστιανῶν γράψας κτλ. (= Suidas
s. v.) C

Ὅτι μὲν οὖν καὶ Ἰουλιανὸς καὶ Πορφύριος, ὃν Τύριον κα-
λεῖ γέροντα, ἄμφω φιλοσκόπτει ἦσαν, ὑπὸ τῶν οἰκείων λόγων
ἐλέγχονται. — ἐκεῖνος μὲν γὰρ πληγὰς ἐν Καισαρείᾳ τῆς Πα-
λαιστίνης ὑπὸ τινων Χριστιανῶν εἰληφὼς καὶ μὴ ἐνεγκὼν τὴν
δоргὴν ἐκ μελαγχολίας τὸν μὲν χριστιανισμόν ἀπέλειπε, μίσει δὲ
τῶν τυπησάντων αὐτὸν εἰς τὸ βλάσφημα κατὰ Χριστιανῶν
γράφειν ἐξέπεσεν, ὥς αὐτὸν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐξήλεγξεν
ἀνασκευάσας τοὺς λόγους αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς πρὸς τοὺς ιδιώ-
τας ὑπεροπτικῶς κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐσχηνῶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ
πάθους εἰς τὴν Πορφυρίου βλασφημίαν ἀπέκλινεν. ἀμφότεροι
οὖν ἐκουσίως δυσσεβῆσαντες ἐν γνώσει ἀμαρτίας τὸ ἐπιτίμιον
ἔχουσιν. ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ σοφιστὴς Λιβάνιος ἐπιχλευάζων τὸν
ἐκ Παλαιστίνης φησὶν ἄνθρωπον θεόν τε καὶ θεοῦ παῖδα
ποιοῦσιν, ἐκλειψθεῖν μοι δοκεῖ, ὅπως αὐτὸς ἐπὶ τέλει τοῦ αὐ-
τοῦ λόγου τὸν Ἰουλιανὸν ἀπεθάρσε Socr. l. l. p. 203

1 καὶ Mo 2 μικρᾷ Mo 3 τιμώμενα reposui e CBMo V
LaPU Socr λεγόμενα IM (Ba) edd ὑμνούμενα vel θρυλλού-
μενα coni Re 4 ἐδέδεικτο V δέδεικται Socr 5 δέχοιτο P
sed o (1) m² et i m³ in ras 6 γε om Socr | πατὴρ ante νείεος
inser Re νείεος ex νείεως corr I²P² νείεως M sed in ras, U Socr
edd 8 τηλικαύταις bis sed alterum eras C 10 εἴ τῳ]
ὅτῳ B εἴ τῷ Wolf εἴ που Fabr Re | ἡ Mo

ἔξεύχθη παρὰ τῆς Ἥρας, ἐτελεύτα ἂν λόγῳ μόνον τὰς
 ἀνθρώπων ἐπιστάμενος μίξεις. νῦν δὲ τὴν μὲν γυ-
 ναῖκα ἐπένθησεν, ἑτέρας δὲ οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστε-
 ρον ἤψατο φύσει τε δυνάμενος σωφρονεῖν καὶ τῆς ἐν
 ταῖς μαντείαις διατριβῆς συμπαρακαλούσης. 180. ἐν αἷς 5.
 διῆγε μάντεων τε τοῖς ἀρίστοις χρώμενος αὐτός τε ὦν
 οὐδενὸς ἐν τῇ τέχνῃ δεύτερος, ὥστε μῆδ' ἐξεῖναι τοῖς
 μάντεσι παρακρούεσθαι συνεξεταζόντων τὰ δεικνύμενα
 τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνου. καὶ πού καὶ τῶν ἐν τοῦτο ἐπι-
 σταμένων ἀπῆλθε κρατῶν, οὕτως εὐρεῖά τε καὶ πάμ- 10
 φορος ἡ ψυχὴ τῷ βασιλεῖ, καὶ τὰ μὲν εὔρισκε τῇ
 φρονήσει, περὶ δὲ τῶν ἀνεκκοινοῦτο τοῖς κρείττοσιν.
 ἐντεῦθεν οἷς τε οὐκ ἐδόκει δώσειν ἀρχὰς ἔδωκεν οἷς
 τε ἐνομίζετο δώσειν, οὐκ ἔδωκε, ψήφῳ θεῶν καὶ διδούς
 καὶ μὴ διδούς. 15

181. Ἀλλὰ μὴν ὥς γνήσιος ἦν κηδεμὼν τῆς ἀρχῆς
 καὶ ὥς τὰκείνης ἦγε πρὸ τῶν ἑαυτοῦ, πολλαχόθεν μὲν
 δεδήλωται, σαφέστερον δ' ἂν ὠδὶ γένοιτο. παρακαλού-
 μενος γὰρ ἐπὶ γάμον παρὰ τῶν ἐπιτηδείων, ὅπως
 παῖδας φυτεύσεις κληρονόμους τῆς ἀρχῆς, τοῦτ' αὐτὸ 20
 δεδιὼς ἔφη μέλλειν, μὴ κακοὶ φύντες νόμῳ παραλα-

3 Amm. XXV 4, 2

1 μόνῳ IMU (et Ba) edd | τὰς τῶν ἀνθρώπων P 3 ἐπέν-
 θησε Re | οὔτε Re 5 συμπαρακαλούσης Wolf 6 διῆγεν La |
 τε (1) om B 7 οὐδαμῶς Wolf Fabr „aut οὐδενὸς aut οὐδαμῶν“
 Re Anim, qui in textu posuit οὐδαμῶν, quod correxit Cobet Mnem.
 V 133 (Coll. 113) | ὥς δὲ Fabr 10 τε om Re 12 ἀνεκκοινοῦτο
 P sed οὐ in ras 4 litt m³ ἀνεκοινωνοῦτο U ἐκοινοῦτο I sed in
 ἀνεκοινοῦτο corr m², M ἐκκοινοῦτο Wolf Fabr 13 ἐντεῦθεν in
 marg inser Mo² | ἀρχὴν Fabr Re 14 τ' CU Re | ἔδωκεν La
 17 τὰκείνης I sed ης in ras m³ τὰ' κείνης V τὰ κείνης La
 (et Ba) τὰκείνης ἦγε] ἦγε τὰκείνης M sed ης ex ou corr m²,
 τὰκείνου in marg sed ou ex ης corr m², quod in ou corr m³ |
 μὲν inser M² 21 δεδιὼς M sed ὥς suprascr. m²

βόντες διαφθείρωσι τὰ πράγματα τὸ τοῦ Φαέθοντος παθόντες. οὕτω τὴν ἀπαιδίαν τὴν αὐτοῦ τῆς εἰς τὰς πόλεις λύμης κουφότερον ἔκρινεν.

- 4 182. Οὐ τοίνυν οὐδὲ τὸν περὶ τὰς δίκας πόνον ὥς ἂν
 R 583 εἰς | τοσαῦτα μέρη τὴν ψυχὴν διανέμων ἔφευγεν, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς δικάσαι δεινотάτοις καὶ πάντων ἀδωροτάτοις
 ὑπάρχοις ἔχων ἀφείναι τὸν περὶ ταῦτα μόχθον ὅμως ἔνα
 καὶ αὐτὸν τῶν δικαζόντων ἀπέφηνε καὶ πρὸς τὸν ἄθλον
 ἀπέδν, πλὴν εἴ τις ἐπιλαμβάνοιτο τοῦ ῥήματος φάσκων
 10 οὐκ ἄθλον, ἀλλὰ καὶ ῥαστώνην αὐτῷ καὶ παιδιὰν γενέσθαι
 τὰς δίκας. 183. οὕτως ἀπεκρούετο μὲν εὐχερῶς τῶν
 συνηγόντων τὰς ἀπάτας, τὸ δὲ ἐν ἐκάστῳ δίκαιον ἀμν-
 θήτῳ τάχει τῆς γνώμης ἤρει λόγοις λόγους κρίνων
 ἀληθέσι ψευδεῖς καὶ νόμοις νικῶν σοφίσματα. καὶ οὐ
 15 τοῖς μὲν πλουτοῦσιν ἠγαντιοῦτο καὶ δίκαια λέγουσι,
 μετὰ δὲ τῶν πενομένων καὶ ἀναισχυντούντων ἦν, ὥς
 ἂν τις τοῖς μὲν φθονῶν τῆς τύχης, πρὸς δὲ τοὺς ἐλέω
 καιρὸν οὐκ ἔχοντι χρώμενος, ἀλλ' ἀφιστὰς τὴν γνώμην
 τῶν ἀγωνιζομένων τῇ φύσει τῶνπραγμάτων προσῆγε
 20 τὴν κρίσιν, ὥστ' ἀπῆλθέ ποτε καὶ πλούσιος νενικηκὼς
 καὶ πένης ἡττημένος. 184. καὶ εἶχε μὲν, εἵπερ ἐβού-
 λετο, παραβαίνειν τοὺς νόμους καὶ οὐκ ἔμελλεν εἰς

1 Plat. Tim. p. 22 C

4 Amm. XXII 9, 9

6 Thuc. II 65, 5

2 ἀπαιδίαν P sed ι alterum in ras m² ἀπαιδείαν La |
 αὐτοῦ IP sed in utroque spir. asp. e leni corr m³ αὐτοῦ
 MoLaM (et Ba) 3 κουφότεραν VU (et Ba) edd | ἔκρινεν I
 sed εν in ras m³ ἔκρινε V Wolf Re 8 αὐτὸν ex αὐτὸν corr
 I²P³ αὐτὸν BMU 11 εὐχερῶς inser I² om M ἰσχυρῶς V
 12 δ³ CLaU Re 12 ἀμνθήτῳ — 13 ἤρει] τῆς γνώμης ἤρει
 ἀμνθήτῳ τάχει Wolf Fabr 14 νόμοις P sed οἱ in ras m³
 19 τῇ] τὴν Mo 21 ἡττημένος ex ἡττώμενος corr M² | ἐβού-
 λετο P sed ε prius in ras m³ ἡβούλετο U

δικαστήριον εἰσαχθεὶς δώσειν δίκην, οὕτω δὲ ἀκρι-
 βέστερον τῶν σμικροτάτων δικαστῶν ᾤετο δεῖν τοῖς
 κειμένοις ἐπὶ τῶν κρίσεων ἐμμένειν, ὥστε τινος τῶν
 διὰ τὴν ἄλλην ἀδικίαν ὑπ' αὐτοῦ μισουμένων γράμ-
 μασι πεπλασμένοις βιαζομένου τὸ δίκαιον ἥσθετο μὲν, 5
 τοῦ δὲ ἀδικουμένου γράφεσθαι τὸ γράμμα οὐκ ἔχοντος
 ἔκρινε τὸν ἀδικοῦντα νικᾶν ἐπειπὼν, ὥς οὐκ ἄγνο-
 ῆσαι μὲν τὴν κακοτεχνίαν, ἡσυχάζοντος δὲ τοῦ βεβλαμ-
 μένου τῷ νόμῳ δουλεύων διδοίῃ τὴν ψῆφον τῷ κεκα-
 κουργηκότι. ὥστε μετὰ μείζονος ἀπῆει λύπης ὁ νενι- 10
 κηκὼς τοῦ νενικημένου, ὁ μὲν εἰς γῆν, ὁ δὲ εἰς δόξαν
 ζημιωθείς. οὕτως εὗρε μήτε τὸν νόμον | κινῆσαι R 584
 καὶ τὸν ἀδικοῦντα κολάσαι. 185. ἀνεφγμένον δὲ τοῦ
 βασιλέως δικαστηρίου καὶ πᾶσιν οὔσης ἐξουσίας ἐκείσε
 καταφυγεῖν πάντες ὅσοι δι' ἰσχύος ἀδίκου τὰ τῶν 15
 ἀσθενεστέρων εἶχον, οἱ μὲν ἀναιδῶς ἀρπάσαντες, οἱ
 δὲ ἐν πράσεως σχήματι, οἱ μὲν ἐγκαλοῦσιν, οἱ δὲ καὶ
 σιωπῶσιν ἀποδώσαντες προσήεσαν φθάνοντες τὰς κρί-
 σεις τῷ φόβῳ, καὶ δικαστῆς ἦν αὐτὸς αὐτῷ τῶν ἡδι-
 κηκῶτων ἕκαστος. 186. ὥσθ' ὅπερ ἐφ' Ἡρακλέους 20
 γενέσθαι φασὶ τοὺς ὅπου δὴ γῆς ἢ θαλάττης πάσχον-

6 Dem. c. Lept. § 95 p. 486, 1 et § 146 p. 501, 28 20 Arist.
 Ach. 284. Ran. 298 c. scholl. Hesych. et Suid. s. v. Ἡράκλειος.
 Aristid. or. V t. I p. 59 sq. ed. Dind. (t. II p. 328, 13 sq. ed. Keil)

2 σμικροτάτων I sed σ eras μικροτάτων V (et Ba, σμι-
 κροτέρων B ἀκροτάτων vel σμικρολογωτάτων Gasda | ᾤετο om Mo
 6 δ' CU Re 9 διδοίῃ cf. Thom. M. s. v. διδῶ p. 91, 11 sq. R
 | κεκακουργηκότι I sed ακ in ras m² 11 γῆν reposui e libris,
 nisi quod γρ κτῆσιν suprascr. I², quod praebent edd 12 κινῆσαι
 e νικῆσαι corr P² 14 post βασιλέως ras 12 fere litt I |
 πάσης La 16 ἀρπάζοντες M 17 δ' Re | ante οἱ (1) ras 2
 litt I | καὶ om B 19 αὐτῷ Mo La et in αὐτῷ corr P 21 τοῖς
 La | ὅπου δὴ I Fabr Re ὅποιδὴ Mo ὅποι CBVMPU | δὲ Wolf

τας κακῶς ἐκείνον καὶ ἀπόντα καλεῖν καὶ τοῦνομα
 πρὸς ἐπικουρίαν ἀρκεῖν, τοῦτο καὶ τὴν τοῦδε προσηγο-
 ρίαν δεδυνημένην ἴσμεν. καὶ πόλεις καὶ κῶμαι καὶ
 ἄγοραι καὶ οἰκίαι καὶ ἥπειροι καὶ νῆσοι καὶ νέοι καὶ
 5 γέροντες καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες τῷ τὸν δεῖνα βασι-
 λεύειν λέγειν τοὺς λυποῦντας ἀπεωθοῦντο, καὶ χεῖρα
 πρὸς πληγὴν ἔτοιμον τὸ ῥῆμα τοῦτο συνέστειλε πολ-
 λάκις. 187. ἐδέξατο δὴ τὸ δικαστήριον ἐκείνο καὶ
 πόλεις ὑπὲρ πρωτείων ἀμφισβητούσας, αἱ τῶν ἐν
 10 Συρίᾳ μετὰ τὴν ἡμετέραν μέγισται, κάλλος δὲ θα-
 τέρα πλέον ἄτε καὶ τὴν θάλατταν καρπουμένη. λόγων
 δὲ μακρῶν εἰρημένων καὶ τῶν μὲν ἄλλα τε διεξεληθόν-
 των ἃ τῆς ὥρας ἦν καὶ πόλλτον τινὸς σοφίαν, τῶν δὲ
 ἐν μεσογείᾳ ξένου τε καὶ πόλλτον, τοῦ μὲν ταύτην
 15 προκρίναντος ἐμφιλοσοφεῖν, τοῦ δὲ ἐκείνῳ τε καὶ
 τοὺς ἀκολουθοῦντας ἐκείνῳ πανταχόθεν ἀσμένως δεξα-
 μένου, τὴν μὲν τῶν λίθων αὐγὴν χαίρειν ἀμφοτέροις

13 Suid. s. v. Ἀπολινάριος Λαοδικεύς 14 Iul. ep. 27
 p. 518, 13 ed. Hertl. Eunap. vit. Iambl. p. 11, 4 et 12, 16. Suid.
 s. v. Σώπατρος Ἀπαμεύς

10 ἄτερος ἐπὶ εὐθείας, οὐ θάτερος, βάρβαρον γάρ. ὡσαύ-
 τως καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ἄτερα, οὐ θάτερα, ἀλλ' ἐπὶ δοτικῆς θα-
 τέρα. καὶ ἄτεραι ἐπὶ πληθυντικοῦ. οὐχ ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ
 ἐπὶ τοῦ οὐδετέρου· γράφεται γὰρ θάτερον (cf. Thom. M. s. v.
 ἄτερος p. 27, 13sq.) B²

5 γυναῖκες I sed es in ras m² 9 τῶν] τὴν ante quod
 κατὰ inser m. rec. Ba 10 αἱ μέγισται B | θατέρα La sed post
 θ ras 1 litt, B sed θ in ras m² (cf. schol.) 11 θά-
 λασσαν IM (et Ba) | λόγῳ U 13 δ' Re 14 μεσογεία La
 sed α in ras corr ut videtur ex ou n | ταύτην La sed ν eras
 τ αὐτῇ C sed post η 1 litt eras, B 15 τε om V
 16 ἐκείνο P sed ex ἐκείνω corr m³ ἐκείν cum ras 1 litt U | δεξα-
 μένον M 17 ἀμφοτέροις in ἀφείς τοὺς corr Laⁿ ἀμφοτέροις Mo^{ais}

ἀφείς, τοὺς | ἄνδρας δὲ ἀλλήλοις παραθεῖς προ- R 585
 τέραν ἐποίησε τῇ τιμῇ τὴν τούτοις κρατοῦσαν. 188. ταυτὶ
 δὲ ψηφισάμενος ἄρ' οὐ πρὸς ἀρετὴν παρεκάλει τὰς
 πόλεις ἀμελήσας τοῦ τῶν ἀψύχων κάλλους, ὥς οὐ δυ-
 ναμένου φέρειν παρὰ κριτῇ σπονδαῖω πλεονεξίαν; 5

189. Ἄρτι μὲν οὖν τῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐμεμνήμην
 κοινότητος, νῦν δὲ ἔχω τι μείζον εἰπεῖν, ὅτι καὶ δι-
 κάζων πλείστῳ τούτῳ πρὸς τε τοὺς ῥήτορας καὶ πρὸς
 ἐκείνους ὧν οἱ ῥήτορες προέκαμνον, ἐχρήτο διδούς
 ἐξουσίαν καὶ βοῆς ἀμετρία καὶ χειρὸς ἀνασεισεί καὶ 10
 πᾶσι σχήμασι καὶ τοῖς εἰς ἀλλήλους σκώμμασι καὶ οἷς
 ὅλως ἐκότεροι κρατήσιν ἐπίστευον. καὶ πολὺ πρὸς
 ἕκαστον, ὃ ἔταϊρε. 190. τουτὶ μὲν καὶ πρὸς ἅπαν-
 τας, οὐ μόνον πρὸς ῥήτορας νῦν δὴ πρῶτον ἀρχο-
 μένοις ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος δοθέν ῥῆμα ἱγγος δυνα- 15
 τώτερον εἰς εὐνοίαν. οὐ γὰρ τοὺς φόβους καὶ τὰς
 σιγὰς καὶ τὸ εἶσω τὴν χεῖρα ἔχειν καὶ τὸ κύπτειν εἰς
 γῆν καὶ τὸ βλέπειν εἰς τὸ ὑπόδημα μᾶλλον ἢ τὸ πρόσ-
 ωπον καὶ τὸ δούλους ἀντ' ἐλευθέρων ὀρᾷσθαι κἂν
 τοῖς λεγομένοις κἂν τοῖς πραττομένοις, οὐ ταῦτα ἡγεῖτο 20

10 Thuc. IV 38, 1

1 τοὺς inserui e VPU om reliqui libri edd | δ' Re 2 τού-
 των La | ταυτὶ voce rursus incipit Mor (p. 304, 27) sed praemissis
 βασιλεῖ τὸν λόγον 608, 9 — παρὰ πάντων 613, 18 R 3 ἐκάλει La

4 ἀμελήσας P sed η in ras m² ἀμελήσας B sed οὐ m² | δὲ ὡς
 La sed δὲ eras | δυναμένου La sed ου in ras n δυναμένου B
 sed ' ους in ras et ου supra ους m² 7 δ' Re | τί BMIP (et Ba)

8 πλείστων Mo 9 οἱ ῥήτορες] ἐκείνοι CBMo qui οἱ ῥήτορες
 in marg m² habet, Mor Re | προέκαμνον La 11 πᾶσιν σχήμασιν
 La | σκώμμασιν LaI 13 ἐκότερον La (et Ba) Fabr et ex ἕκαστον
 corr I² | τὸ ante ὃ inser Cobet Mnem. V 133 (Coll. 113) | μὲν καὶ]
 num μέντοι, ut pro μὲν coni Re Anim? 14 δὲ Mo | ἀρχομένους
 CB sed in hoc οἷς supra ους m², P sed v in ras m³, Mor
 18 τὸ (2) om Re 19 et 20 κἂν scripsi auctore Re καὶ libri edd

τὴν βασιλείαν αὖξιν, ἀλλὰ τὸ μηδὲν τῶν ἐκείνῳ
 R 586 συγγινομένων <μῇ> αὐτὸν ἔχειν μᾶλλον | ἢ κείνα
 θαυμάσαι. 191. ἐπεὶ καὶ τὴν ἀλουργῇ χλαμύδα φέρων,
 ἣν οὐκ ἦν βασιλεύοντα μὴ φορεῖν, ὥς οὐδὲν τῶν ἄλ-
 5 λων διαφέρουσιν ἔφευγεν. οὐκ οὐκ αὐτὸν περιεσκόπει
 φορῶν οὐδὲ ἐβασάνιζε βαφὴν οὐδὲ βελτίῳ λαβὼν ἡγεῖτο
 γεγονέναι βελτίῳ οὐδὲ τὴν ἀρίστην ἄριστος, οὐδὲ τῇ
 τῆς χρόας ὑπερβολῇ τῆς ἀρχῆς τὴν εὐδαιμονίαν ἐμέτρει,
 ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἡφίει βαφεῦσι καὶ ὑφάνταις ὅτι βού-
 10 λονται δρᾶν, αὐτὸς δὲ ἐν τῇ τῆς φρονήσεως φορᾷ καὶ
 τῇ τῶν πόλεων ἐκείθιν ὠφελείᾳ ὑψηλὴν τε ᾔετο τὴν
 βασιλείαν ποιεῖν καὶ διὰ τούτων εἶναι λαμπρότερος.
 192. ἔμεινε δὲ καὶ ὁ χρυσὸς περὶ τῇ κεφαλῇ θεῶν οὕτω
 γνόντων· δι' ὅ, θεῶν, οἶμαι, καὶ τοῦτο εἰδέναι. ὥς
 15 ἐκεῖνός γε οὐκ ὀλιγάκις ὥρμησεν ἄχρυσον ποιῆσαι τὴν
 κεφαλὴν, ἀλλ' ἦν ἀμείνων ὁ κωλύων.

193. Ὁ χρυσὸς δὲ οὗτος ἀνέμνησέ με χρυσῶν στε-
 φάνων οὓς αἱ μὲν πόλεις ἔπεμπον διὰ πρέσβων ἀλ-
 λήλας ὑπερβάλλουσαι τῷ σταθμῷ, χιλίων οὗτος στα-
 20 τήρων, δισχιλίων δὲ ἐκεῖνος, τούτων ὁ παρ' ἐτέρων
 ἔλκων πλέον. ὁ δὲ ἐπιτιμήσας τῷ μεγέθει σαφῶς εἰδώς,
 ὥς οὐκ ἄνευ πόνου τὰ τοιαῦτα συλλέγοιτο, νομοθετεῖ

1 αὔξιν C et in αὖξιν corr B² | τὸ in ras | P³ τῷ
 La 2 συγγινομένων P sed in in ras m³ συγγινομένων I
 συγγινομένων U | μῇ inserui, ἢ Fabr | αὐτὸν Re | ἢ om Fabr |
 κείνα CMoLaIMPU ἐκεῖνα V τὰ ἐκεῖνα Fabr ἐκεῖνον conl Re
 3 ἀλουργῇ ILa cf. ad p. 22, 8 5 αὐτὸν BM 6 „malim
 τὴν βαφὴν“ Re 9 βαφεῦσιν Mo | ὅτι BM 11 τε in marg
 inser I² 12 ποιεῖν om Fabr | αὐτὸς ante διὰ inserendum
 conl Re 13 ἐν U 14 δι' ὅ scripsi διὸ libri Fabr et γο
 Mor qui in textu habet ut Re διὰ | εἰδέναι I sed ei et ena in
 ras m² 15 γε inserui e VLlaIMPU 16 ὁ — 17 χρυσῶν in
 marg Mo² 20 δὲ inser I²

τὸν στέφανον ἀπὸ στατήρων ἑβδομήκοντα φοιτᾶν τὴν
 μὲν τιμὴν ἴσην νομίζων ἐκάτερον δύνασθαι, φιλοχρη-
 μάτου δὲ | εἶναι κέρδη ζητεῖν ἐν τιμῶν σχήματι. R 587
 194. καὶ τούτους οἱ κομίζοντες τοὺς νόμους καὶ πολλὰ
 ἕτερα γράμματα τὰ μὲν οὐ χεῖρω, τὰ δὲ καὶ βελτίω 5
 τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ μισθοῦ ἐπὶ τοιούτοις αἰτεῖν,
 ὥσθ' ἐκόντων διδόντων οὐ προσέλεντο· τοσοῦτος ἐπὶ
 κίνδυνος τοῖς οὐ καλοῖς λήμμασι, καὶ ἦν δῆλον, ὥς
 εἰληφότι λαθεῖν τε οὐκ ἔσται καὶ δοῦναι δίκην ἀνάγκη.
 οὕτως ἀγαθοῦ βασιλέως οὐ κατησχύνετο δόξα τῇ τῶν 10
 ὑπηρετούντων κακία.

195. Καὶ ὁ μὲν ἐν τούτοις ἦν, βοή δὲ ἐξαίφνης ἐν
 ἱπποδρόμῳ δήμου πεινῶντος, ὥς τῆς μὲν γῆς ὑπὸ τῶν
 ἀέρων ἡδικημένης, τῆς πόλεως δὲ ὑπὸ τῶν εὐπόρων
 οὐ φερόντων εἰς μέσον χρόνιου συλλογῆς θησαυρούς, 15
 ἀλλὰ τοῦ στίτου τὰς τιμὰς συνιστάντων. συγκαλέσας
 δὴ γεωργοὺς καὶ χειροτέχνας καὶ καπήλους καὶ πάν-
 των ἀπλῶς τιμητὰς ὧντων ἀναγκάσας νόμῳ σωφρονεῖν
 καὶ πρῶτος αὐτὸς ἀκολουθήσας τῷ νόμῳ τοὺς αὐτοῦ
 πυροὺς εἰς ἀγορὰν ἐνεγκών, ἐπειδὴ τῷ νόμῳ μαχο- 20

13 vit. § 126 t. I p. 143, 10 sq. Iul. Misop. p. 368 Csq.

2 ἴσον M τῇ μὲν τιμῇ ἴσον coni Re | ἐκατέρου Mor Fabr
 3 δ' Re 4 τούτοις Mo 5 τὰ om La | χεῖρων Mo | καὶ
 om La inser I² 6 τοσοῦτω Mor, γρ τοσοῦτο in marg |
 ἐπεῖχον La | τοῦ e τὸν corr C^s | τοιούτοις P sed toi in ras 1
 litt m² τούτοις CU Re 7 διδόντων P sed δι in ras m³
 δόντων U | τοσοῦτον B 8 λήμμασιν La 11 ὑπηρετούντων
 I sed ουντων in ras 2 litt m² 12 δ' edd | ἐν om Mor Fabr
 13 ἱπποδρόμον Mo 14 ἄστρον Fabr 17 δὲ edd
 18 τιμὰς CBMoLaIMUP sed in hoc τιμητὰς supraser. m²
 18 σωφρονεῖν — 19 νόμῳ praemisso κείμενον in marg I²
 19 αὐτοῦ BMoLaIMUP sed in hoc in αὐτοῦ corr m³, Mor
 20 ἀγορὰς M

μένην ἥσθητο τὴν βουλὴν καὶ τοῖς μὲν αὐτοῦ χρω-
 μένην, τὰ δὲ αὐτῆς κατακρύπτουσιν, οἵ τε τις ἀκού-
 σαι τῶν οὐκ ἐπισταμένων τὰ τότε δόρυ καὶ ξίφος καὶ
 πῦρ καὶ θάλατταν, ταῦτα γὰρ ὀφείλειν δοκοῦσιν οἱ
 5 τῶν ὑπηκόων πολεμοῦντες βασιλεῖ, καὶ γὰρ οὗτος
 R 588 | ἄνευ ὀπλων πόλεμος ἐξεπλήθεις ἀπειθεῖν καὶ
 παρὸν συνάδειν διαφωνεῖν καὶ ἂν κυροῦν ἐκείνος ἐσπού-
 δακε, πάσῃ τῇ τέχνῃ ποιεῖν ἄκυρα. 196. τὸ μὲν οὖν
 τῆς ἀρχῆς δίκαιον καὶ ταῦτα εἰσηγεῖτο καὶ τούτων
 10 χαλεπώτερα, καὶ πάντως ἂν ἄλλος σκηπτοῦ δίκην ἐπὶ
 τοὺς ὑβρικότας ἠνέχθη, ὁ δὲ πανταχοῦ τε τὸν θυμὸν
 ἀνέχων καὶ τότε δὴ διαφερόντως νενικηκὼς τὰς μὲν
 προσηκούσας τιμωρίας ἀφῆκε, δεσμωτηρίου δὲ ὀνόματι
 μᾶλλον ἢ δεσμῷ τὴν δίκην ἐπράξατο. οὐκ οὖν εἶσω
 15 θυρῶν ἐγένετο τῶν πολιτευομένων οὐδεὶς. ἀλλ' οὐδὲ
 νῦν ἐπεγένετο τῷ βραχεῖ τούτῳ καὶ κούφῳ, ἀλλ' ὀλίγον
 τὸ μέσον ἐκατέρων τῶν διακόνων, <ῶν> οἱ μὲν ἦγον
 ἐκεῖσε, οἱ δὲ ἀπήλλαττον. καὶ οἱ μὲν ἐδείπνουν τε
 καὶ ἐκάθευδον, ὁ δὲ οὐδέτερον. οἱ μὲν γὰρ οἷς οὐκ
 20 ἐπεπόνθεσαν ἔχαιρον, ὁ δὲ οἷς ἐπεπόνθεσαν ἤλγει καὶ
 τοῦτο ἔφη μέγιστον ἡδικῆσθαι παρὰ τῆς πόλεως τὸ
 τοιαύτην δίκην ἀναγκασθῆναι λαβεῖν. 197. οὕτω τοῦτο

15 Thuc. IV 25, 1

2 αὐτῆς CP sed in αὐτῆς corr C¹ P³, MoLaMU | „malim
 ἀκούσειν“ Re 5 τῷ βασιλεῖ V Fabr 7 ἐσπούδακεν CMoLaP
 ἐσπουδάκει Gasda 8 τῇ om I sed in ras 3 litt, MLaB |
 ποιεῖ Mo 9 ταῦτα εἰσηγεῖτο I sed α εἰς in ras m² ἡγεῖτο M
 11 τε] μὲν M 12 num, ut etiam Sintenis coniecit, κατέχων
 coll. vit. § 129 p. 145, 10 et Soph. Oed. C. 874? 16 βραχὺ B
 I sed in hoc ὃ in εἰ corr m³ 17 ὧν inserui auctore Re
 18 δ' Re | τε om V 19 κάθευδον Mor Fabr 21 παρὰ τῆς
 πόλεως om M inser I²

καίτοι σμικρότατον ὃν μέγιστόν τε ἡγεῖτο καὶ τοὺς αὐτοῦ τρόπους ἐκβαλνείν καὶ οὐκ ἀνέμεινε τῶν φίλων τινὰ μέμψασθαι τὸ πεπραγμένον, ἀλλ' αὐτὸς ἡτιᾶτο τὸ ἔργον, οὐχ ὥς εἰς ἀναμαρτήτους, οἶμαι, γεγεννημένον, ἀλλ' ὥς αὐτῷ προσῆκον μηδ' ἐπ' ἀδικήμασιν εἰς 5 γε βουλὴν τῶν τοιούτων τι ποιεῖν.

198. Μικρόν γοῦν ὕστερον ἑτέρων τῇ πόλει μειζόνων τετολμημένων, καὶ γὰρ εἰ περὶ | πατρίδος οἱ R 589 λόγοι, τῆς γε ἀληθείας οὐδὲν πρεσβύτερον, τὰς τῶν δυναστευόντων τιμωρίας ὑπερβὰς ἐπὶ τὴν τοῦ δῆτορος 10 ἦκε καὶ παρὸν στρεβλῶσαι καὶ ἀποκτείνειν λόγῳ τὴν πόλιν ἀμύνεται, ταῦτόν, οἶμαι, καὶ πρόσθεν πεποιηκὼς πρὸς ἄνδρα Ῥωμαῖον θρασυνόμενόν τι τοιοῦτον, ἐφ' ᾧ δικαίως ἂν, εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον, ἐξέπεσε τῶν ὄντων. ὁ δὲ τῆς μὲν οὐσίας οὐκ ἀπεστέρησε, βέλει δὲ αὐτὸν 15 ἔβαλεν ἐπιστολῆς. 199. ἀλλ' ὅμως τὸν οὕτω βραδὺν εἰς φόνον πάλιν ἐβούλευσαν ὀπλῖται δέκα κτείνειν καὶ μελέτης τῶν τακτικῶν ἀνέμενον ἡμέραν. μέθη δὲ εὖ ποιούσα προλαβοῦσα τὸν καιρὸν πάντα ἐξήλεγκε καὶ τὸ τέως λανθάνον ᾗδετο. 20

200. Θανμάζει τις οὖν ἴσως, εἰ πρῶτος καὶ ἡμέρος καὶ δίκας τὰς μὲν οὐ λαμβάνων, τὰς δ' ἐλάττους τῶν

7 Iul. Misop. p. 344 A. Amm. XXII 14, 2sq. 11 Mis. p. 337sq.

15 Iul. ep. 59 cf. Lib. ep. 670. Asmus Arch. f. Gesch. d. Phil. XV 425 f.

1 μικρότατον M 2 αὐτοῦ V αὐτοῦ P sed in αὐτοῦ corr m^s, ULaIMBMo Mor Fabr | ἐκβαῖνον Fabr 5 αὐτῷ Re
11 ἦκεν La | καὶ (2) inser La^r | λόγῳ post ἀμύνεται La
12 καὶ πρόσθεν inser I² πρῶτον Fabr 13 ἐφῶ B | ὧν Mo
14 ἂν inser I² | ἐξέπεσεν La 15 δ' Re 16 ἔβαλλεν Re |
ἐπιστολῆς reposui e libris ἐπιστολῶν edd 20 ᾗδετο I sed δε
in ras 3 litt m^s ᾗδετο La sed ᾗ in ἡ corr n, PU 21 θαν-
μάσεις coni Mor | τίς BMoMP | οὖν om in ras 2 litt La
22 τᾶσδ' I | δὲ VLa Mor Fabr

τεταγμένων εἶχεν αἰετίνους ἐν τοῖς ἀρχομένοις δυσμε-
 νεῖς. ἐγὼ δὲ τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς
 ὀδυνηρᾶς ἔμοι τελευτῆς φράσω. νῦν δ' ἄξιον εἰπεῖν
 περὶ τῶν συνήθων τῶν ἐκείνου τοσοῦτον, ὅτι τῶν
 5 ἐκείνῳ γενομένων συνήθων οἱ μὲν ἤσαν τε ἀγαθοὶ
 καὶ ἐδόκουν, οἱ δὲ ἐδόκουν μὲν, ἦσαν δὲ οὐ τοιοῦτοι.
 καὶ τοὺς μὲν τῶν πάντων οὐδὲν μετέβαλε, τοὺς δὲ ὁ
 χρόνος διήλεγξεν. 201. ὥς γὰρ ἐλάβετο τῆς βασιλείας
 καθαρῶς καὶ κύριος κατέστη τῶν τε θησαυρῶν καὶ
 10 τῶν ἄλλων ὅσα τὸν πλοῦτον ποιεῖ τὸν βασιλέως, οἱ
 R 590 μὲν προῖκά τε αὐτῷ συνῆσαν | καὶ οὐκ ἐποιοῦν τὰ
 αὐτῶν μείζω ταῖς παρ' ἐκείνον εἰσόδοις, ἀλλ' ἱκανὸν
 ἡγοῦντο κέρδος φιλεῖν τε καὶ φιλεῖσθαι καὶ τὸν αὐτῶν
 ἐρώμενον ὄρεᾶν ἀρχοντά τε τὴν τηλικαύτην ἀρχὴν καὶ
 15 σὺν ἐπιστήμῃ καὶ πολλάκις γε αὐτοῦ κελεύοντος λαμ-
 βάνειν καὶ νῆ Δία γε καὶ δεομένου γῆν, ἵππους,
 οἰκίαν, ἀργύριον, χρυσίον εὐπορεῖν λέγοντες διέφευγον
 τὰς δόσεις. 202. οἱ βέλτιστοι μὲν οὕτως. οἱ δὲ χρη-
 μάτων πάλαι μὲν ἐπιθυμοῦντες, προσποιούμενοι δὲ
 20 καταφρονεῖν, καιρὸν δὲ ἀναμένοντες ἐχρῶντο φανέντι
 καὶ ἦτουν καὶ λαμβάνοντες ἦτουν πάλιν καὶ λαβόντες
 οὐκ ἔληγον, οὐδ' ἦν ὅ τι αὐτοῖς ἴσθη τὴν ἀπληστίαν.
 ὁ δὲ μεγαλοψυχία μὲν προῖετο, χρηστοὺς δὲ οὐκέτ'
 ἐνόμιζεν. ἀλλ' ἡπατημένος μὲν ἦλγει, τὸν χρόνον δὲ

1 τοὺς ante δυσμενεῖς MI sed in hoc del m¹ 6 καὶ ἐδό-
 κουν om Fabr ἐδόκουν, οἱ δὲ om Mor | οὐ] οὔτοι Mor
 12 αὐτῶν P sed in αὐτῶν corr m³, MLaMo Mor αὐτῶν U |
 παρεκείνων La | ἐκείνον ex ἐκείνων corr I² 13 αὐτῶν ex
 αὐτῶν corr I²P³ αὐτῶν VLaBMo Mor Fabr αὐτὸν M
 14 ἐρεᾶν Mor Fabr, quod corr Re 15 καὶ ante κελεύοντος
 eras La 17 διέφυγον Re διαφεύγοντας Mor 18 τὰς om
 Mor 19 προσποιούμενοι La 22 ὅτι BMoMP 23 δ' La
 Re 24 ἐνόμιζε La | δ' Re

αἰσχυρόμενος ἠνείχετο καὶ τὸ δοκεῖν εἶναι βέβαιος εἰς
 φιλλαν τοῦ τοιούτων ὄντων ἀπηλλάχθαι κρείττον
 ἡγεῖτο. 203. ὥστ' ἡγνόμεν μὲν οὐδενὸς τῶν πλησιαζόν-
 των τὴν φύσιν, χαίρων δ' αὐτῶν τοῖς σπονδαίοις καὶ
 συμφορὰν τοὺς ἑτέρους κρίνων τῶν μὲν εἶχετο, τοὺς 5
 δὲ οὐκ ἀπῆλυνεν, ἀλλὰ καὶ σοφιστὴν κρείττω τῆς
 προσηγορίας παρεχόμενον τὸν τρόπον ἐθαύμαζε καὶ
 φιλόσοφον χεῖρω τοῦ σχήματος ἐλεγχόμενον ἐκάκιζε,
 τὸ δὲ μὴ δοκεῖν ἐν τῇ βασιλείᾳ παλαιὰς ἀτιμάζειν
 συνηθείας πάντα ἔπειθε φέρειν.

10

204. Ἀλλὰ γὰρ ἐπιθυμῶν μοι δοκεῖτε τῆς τῶν τε-
 λευταίων καὶ μεγίστων ἀκοῆς, ἃ Πέρσας καὶ τὴν ἐκεί-
 νων γῆν ἐπιστρατεύσας διέθηκε. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν,
 εἰ πάλοι πρὸς ταύτην τὴν μερίδα κεκήνατε τὸ μὲν
 κεφάλαιον εἰδότες, ὥς νικῶν ἔπιπτε, τῶν δὲ ἐν μέρει 15
 τὰ μὲν οὐδὲ ἀκούσαντες, τὰ δ' οὐχ ὥς ἔχει. 205. ποιεῖ
 δὲ ὑμᾶς ὠρμησθαι πρὸς τὴν ἀκρόασιν λογισμὸς |
 τῆς Περσῶν ἰσχύος καὶ ὅσῃν οὖσαν ἐνίκων τὴν R 591
 Κωνσταντίου δύναμιν καὶ ἐφ' ὅσον φρόνημα καὶ θάρ-
 σος οὐτοσὶ χωρῶν οὐκ ἔδεισε. Κωνσταντίος γὰρ χωρὶς 20
 τῶν τε ἄλλων νήσων καὶ τῶν ἐν ὠκεανῷ κειμένων
 τὴν ἐξ αὐτῶν τῶν ἡόνων ὠκεανοῦ γῆν μέχρι τῶν

1 γρ τῷ in marg Mor | βέβαιον La 2 τοῦ τῶν τοιούτων
 Gasda 4 δ' αὐτῶν P sed apostrophus m², spir. len. et
 ὦν in ras m³ δαντῶ U δ' αὐτῶ La δ' αὐτῶ B δὲ αὐτῶν
 VMo δὲ αὐ τῷ (in marg τῇ) M δὲ αὐ I sed circumflex.
 m² et post v ras 2 litt | τοῖς σπονδαίοις P sed τοῖς et οἰς in
 ras m³ τῷ σπονδαίῳ I sed post ὦ et ω singulae litt eras
 τῶν σπονδαίων MULaB 8 ἐκάκιζε Mor ἐκόπιζε Fabr, quod
 corr Re probante Porsono Adv. 257 (227) 9 βούλεσθαι (vel
 θέλειν Anim) δοκεῖν coni Re 12 καὶ (1)] τῶν Fabr 16 οὐδέν
 Mo sed v eras οὐδ' Re | τὰδ' BVMP τὸ δ' Mor τὰ δὲ Re
 17 ἡμᾶς La | ὠρμησθαι V 19 θάρσος V sed in marg θράσος
 20 ἔδεισεν MoLa 22 τῶν inserui e BLaI auctore Re |
 κίωνων Naber Mnem. XVI 117 | ὠκεανοῦ inserui e libris | τοῦ La

Εὐφράτον ὀρεμάτων ἐκέκτητο τὰ τε ἄλλα φέρουσαν
 πάντα πολλὰ καὶ σωμάτων μεγέθη καὶ ψυχῶν ἀνδρίαν,
 ἀφ' ὧν ἂν γένοιτο στρατόπεδον ἀρραγές. 206. ἀλλ'
 ὁμως οὗτος ὁ μέγας ταῖς παρασκευαῖς, ὁ τὰς μυριάς
 5 πόλεις καὶ λαμπρὰς ἔχων, ὁ τοὺς πολλοὺς δεχόμενος
 φόρους, ὁ τὸν πολὺν χρυσὸν ἐκ τῶν μετάλλων ἐξαγα-
 γών, ὁ καλύψας ἱππέων σιδήρῳ σώματα Περσῶν ἀκρι-
 βέστερον, ὁ καὶ τοὺς ἵππους ὅπλοις ῥυόμενος τραυ-
 μάτων οὗτος πόλεμον παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκδεξάμενος
 10 θάρσους δεόμενον βασιλέως καὶ ψυχῆς ἐπισταμένης
 δυνάμει χρῆσθαι καλῶς, ὥσπερ συμπολεμήσειν τοῖς
 ἐναντίοις ὁμομοκῶς, ὅπως μὲν λήψεται τὰκείνων ἢ
 μὴ τι τῶν αὐτοῦ γένοιτο ὑπ' ἐκείνοις, οὐκ ἐσκέψατο,
 στρατεύμα δὲ ἄγων καθ' ἕκαστον ἔτος ἀρχομένου
 15 θέρους ἅμα ἦρι τειχομαχούντων διαβὰς Εὐφράτην καὶ
 περὶ αὐτῷ τοσαύτην στρατιὰν καθίσας καὶ διανοού-
 μενος, εἰ φανεῖεν οἱ πολέμιοι, φεύγειν, τῶν πολιορκου-
 μένων μόνον οὐκ ἀκούων τὰς οἰμωγὰς στρατηγικώτερον
 ἡγεῖτο τὸ μὴ μάχεσθαι μηδὲ τοῖς οἰκείοις ἀπολλυμένοις
 20 ἀμύνειν. 207. τίς οὖν ὁ τῆς καθέδρας καρπός; ὁ μὲν
 κατέσειε τείχη καὶ κατέσκαπτε πόλεις καὶ χρήματα καὶ

2 ἀνδρίαν reposui e CBMoVPU ἀνδρείαν reliqui libri
 edd 4 ὁ (1) om Mo 6 φόρους I sed φ in ras m² | μετάλλων
 P sed μεταλλ in ras 4 litt m³ 10 βασιλικῷ conl Mor qui
 in textu habet βασιλ*, et Re 11 ὥς Fabr 12 ἐναντίοις I
 sed αντ in ras m² | ὁμομοκῶς MoLa 13 αὐτοῦ P sed spir.
 asp. in ras m³ αὐτοῦ LaIMU αὐτοῦ Mo | ἐκείνοις I sed οἰς
 in ras m² | ἐσκέψατο B sed σκεψ in ras m² 14 καθέκαστον
 La 16 αὐτῷ La αὐτῷ BMoMPU Mor Fabr αὐτὸν VI sed
 in hoc ὃν in ras m² | στρατιὰν P sed τιὰν in ras m³, I sed ἂν
 in ras m² στρατεῖαν LaM στρατ ιαν cum ras 1 litt U | καθ-
 ιστὰς Re, quod corr Cobet Mnem. V 133 (Coll. 113) 17 οἰ
 eras La 18 μονοτον Re | ante τὰς ras 4 litt I 19 ἐκεί-
 νοις Mor, οἰκείοις in marg | ἀπολλυμένοις om Re 21 τείχη
 et πόλεις locum mutaverunt in La

σώματα ἄγων ἀνέστρεφεν, ὁ δὲ τοὺς ὀψομένους τὴν
ἐρημίαν ἐπεμπε καὶ τοῦ μὴ πλεόν τι πεπονθέναι χάριν
ἥδει τῇ Τύχῃ καὶ διὰ τῶν πόλεων ἐπανήει μεθ' ἡμέραν
τὰς ἐπὶ νίκη νεινομισμένας φωνὰς | παρὰ τῶν δὴ- R 592
μων δεχόμενος. καὶ τοῦτο ἦν ἔργον ἔτους ἐκάστου· 5
διέβαινεν ὁ Πέρσης, ὁ δὲ ἔμελλε. προσέβαλλε περι-
βόλοις, ὁ δὲ ἐκινεῖτο. ἐγγὺς ἦν ἐλεῖν, ὁ δὲ ταῦτα
ἐπυνθάνετο. ἥρει, τῷ δὲ ἥρκει μὴ μεμαχῆσθαι. ὁ μὲν
αἰχμαλώτων ἠβρύνετο πλήθεσιν, ὁ δὲ ἵππων ἀμίλλαις.
τὸν μὲν ἐστεφάνουν αἱ πόλεις, ὁ δὲ τοὺς ἡνιόχους. 10
ἄρ' οὐκ εἰκότως μοι προσείρηται Περσῶν οὗτος σύμ-
μαχος; τὸ γὰρ παρὸν κωλύειν ἐπιτρέπειν ἐγγὺς ἂν εἴη
τοῦ ταῖς χερσὶ συντελεῖν. 208. καὶ μὴ με οἰέσθω τις
ἀγνοεῖν μήτε τὴν νυκτομαχίαν, ἐν ᾗ δρᾶσαντές τι καὶ
παθόντες διεκρίθησαν, μήτε τὴν ἐν ἡπείρῳ ναυμαχίαν, 15
ἐν ᾗ μόλις τὴν πολλὰ παθοῦσαν πόλιν ἔσωσαν. αὐτὸ
γὰρ δὴ τοῦτο καὶ τὸ σχέτλιόν ἐστιν, ὅτι ψυχὰς παρα-
λαβὼν εἰδυίας πολεμίους φοβεῖν φοβεῖσθαι συνείθισε
καὶ πονηρᾷ μελέτῃ γενναίας φύσεις ἐξέελυσεν. 209. ὅση
δὲ ἡ τῆς μελέτης ἰσχὺς ἐν ἅπασι πράγμασι, δηλοῦσι 20

14 Amm. XVIII 5, 7. Iul. or. I p. 23 B
p. 27 B sq. or. II p. 62 B sq.

15 Iul. l. l.

2 πεπονθέναι La sed πονθε in ras n 3 τύχῃ La sed
tv in ras n et circumflex. supra η eras | μεθ' ἡμέραν BV
4 νίκην La 5 ἔτους inser Laⁿ 6 δ' Re | ἔμελλεν CMoLa
| προσέβαλλε VMI sed in hoc alterum λ inser m², U Mor Re
7 δ' Re 8 ἥρει om Mor Fabr | τῷ I sed τ in ras m² | μεμα-
χῆσθαι I sed ~ et σθ in ras m² 9 αἰχμαλώτων I sed ν in ras
m² et post ν ras 2 litt | ἠβρύνετο P sed ' e ' corr m³, I sed
ἡ in ras m² ἠβρύνετο LaU ἐνηβρύνετο M 11 μοι inserui
e libris om La edd 13 ταῖς αὐτοῦ χερσὶ coni Re 14 ἐν
ᾗ — 15 ναυμαχίαν praemissis verbis λείπει κείμενον in marg
La^v 16 πόλιν in marg I³ 18 συνείθισεν La 19 πο-
νηρὰ La πονηρῶ Mo | μελέτῃ La 20 ἅπασιν La

μὲν οἱ σοφοί, δηλοῖ δὲ καὶ ὁ μῦθος. αὕτη καὶ τὸν
 βελτίω καὶ τὸν χείρω πρὸς τοῦναντίον ἂν μεταστήσαι
 τῷ μὲν χείρων τῆς φύσεως, τῷ δὲ δοθεῖσα βελτίων.
 R 593 αὕτη καὶ γυναικας | ἐφ' ἵππους ἀνεβίβασε καὶ κρεῖτ-
 5 τους ἀνδρῶν ἐν ὅπλοις ἐποίησε, κἂν τὸν ἀρετῆς φύσει
 μετεληφότα ζῆν ἐν κώμοις καὶ μέθαις ἀναγκάσης, ἣ
 μὲν αὐτὸν ἀπολείπει, μαθὼν δὲ ταῦτα ἀντὶ τῶν ἐκεί-
 νης καλῶν ζῆν τούτοις ἡδόμενος, ἐχθρὰ δὲ αὐτῷ τὰ
 πρότερα, καὶ ἡ συνήθεια τὴν φύσιν ἐξέκρουσε.
 10 210. τοιοῦτόν τί φημι καὶ τοὺς ἐκείνου στρατιώτας
 ὑπ' ἐκείνου πεπονθέναι τὰ μὲν ὅπλα λαμβάνοντας,
 συμπίπτειν δὲ κωλυομένους καὶ διδασκομένους ὑπὸ
 σκηναῖς καθεύδειν συγγενῶν ἀλίσκομένων καὶ μὴ φο-
 βεῖσθαι τὴν αἰσχύνην καὶ δεδοικέναι τὴν τελευτήν. ἃ
 15 τὸ μὲν πρῶτον ἐδυσχέραινον, ὥς εἰκὸς εὐψύχους, ἔπειθ'
 ἤττον, εἴτα προσέλεντο, εἴτα ἐπήνουν. 211. διὰ ταῦτα
 πόρρωθεν κονιορτὸς ἀρθεῖς, οἷος ἂν ἐξ ἵππων γένοιτο,
 οὐκ ἀνίστη πρὸς συμβολήν, ἀλλ' ἔτρεπεν εἰς φυγὴν.
 ἱλῆς μὲν γὰρ ἐπιφανείσης ἱππέων οὐδὲ ταύτης μεγάλης
 20 χανεῖν αὐτοῖς εὐχοντο τὴν γῆν πᾶν παθεῖν αἰρούμενοι
 μᾶλλον ἢ Πέρσῃν ἐγγύθεν προσιδεῖν, ἐξηρημένης δέ
 σφισι τῆς ἀνδρείας συναφήρητο καὶ ἡ παρρησία, καὶ

1 Diog. L. I. 7, 6 20 Aristid. or. 46 t. II p. 243, 10 D. II. 5, 282. p. 416

3 τὸν μὲν χείρων τῆς φύσεως, τὸν δὲ διαθεῖσα βέλτιον
 coni Re at cf. p. 126, 13 sq. 4 ἀνεβίβασεν La ἀνεβίβασκε
 Mor 6 κώμαις B Mor Fabr | ἀναγκάσης P sed η in ras m³
 καταναγκάσης M 8 πότοις Re, fortasse recte 9 ἐξέ-
 κρουσεν La 10 τί in ras I³ 11 οὖν inter μὲν et ὅπλα
 eras La 12 συμπίπτειν P sed πί add in marg m⁴
 14 δεδιέναι V 16 διαταῦτα BMI sed in hoc in διὰ ταῦτα
 corr m² 17 ἂν inser C^f I³, post ἵππων praebent BPU edd,
 om M Mo 19 ἱλῆς P sed ι in ras m³, B Mo Mor Fabr
 20 αὐτοῖς B Mo V La IMPU Mor | ἡῶχοντο edd 22 ὑφάσι Mo,
 δὲ σφίσι in marg | ἀνδρείας La IM edd

οὕτως ἀνωμολόγητο τὸ δέος, ὥσθ' ὁπότε παρ' οἷς καταλύνειν, ὑπὸ τούτων ἡξίουν θεραπεύεσθαι, τοῦνομα τὸ Περσῶν ἔπανεν ἐνοχλοῦντας. καὶ πᾶς ἂν εἶπεν ἐπισκώπτων, ὅτι Πέρσης ἐκεῖνος ἔρχεται, οἱ δ' ἄρ' ἡρυνθρίων τε καὶ ἀπεπήδων. ἐπὶ μὲν οὖν τοὺς ὁμο- 5 φύλους ἀρόμενοι καὶ πλήττειν ἥδεσαν καὶ πληγῇναι, Περσικὸς δὲ αὐτοῖς οὕτω πολὺς ἐνίδρυτο φόβος ἐν πολλοῖς ἔτεσι συλλεγείς, ὥστ' ἔφη τις ἂν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐν ταῖς γραφαῖς | πεφρικέναι. R 594

212. Τούτους δὴ τοὺς οὕτω διεφθαρμένους οὗτος 10 ὁ θαυμάσιος ἐπὶ Πέρσας ἤγεν, οἱ δὲ ἡκολούθουν κατὰ μικρὸν ἀναμιμνησκόμενοι τῆς ἀνδρίας ἣν εἶχον, καὶ πιστεύοντες διὰ πυρὸς ἐλθεῖν ἂν ἀπαθείς ταῖς ἐκείνου βουλαῖς. 213. τίνες οὖν αὗται; μεγάλην οὔσαν εἰδὼς ἐν ἀπορρήτοις ῥοπήν, ὃ γὰρ οὐδὲν ἂν ὀνῆσαι προ- 15 ρηθέν, μέγα ἂν ὠφελῆσαι κρυφθέν, οὐκ εἰσόδου χρόνον, οὐκ εἰσβολῆς ὁδόν, οὐ μηχανημάτων τρόπον, οὐδὲν ὦν ἔστρεφεν ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἐξήνεγκεν εἰδώς, ὅτι πᾶν ἐκλαληθὲν εὐθύς ἐστιν ἐν ὥσὶ κατασκόπων. 214. ἀλλὰ πλοίων ἐμπλῆσαι τὸν Εὐφράτην καὶ τροφῆς τὰ πλοῖα 20 πρὸς τὸν ὑπαρχον εἶρητο, πρὶν δὲ τὸν χειμῶνα ἐξή-

9 cf. t. IV 1021, 3 sq. R

18 Iul. ep. 27 p. 519, 7sq.

1 ὁπότε I sed ε suprascr. m³ et post τ ras 1 litt 2 ἡξι-
οῖεν La 3 τὸ P sed ὁ ex ὦν corr m³, I sed ὁ in ras m²
τῶν BU edd | ἔπανσεν I sed σ eras, La 4 οἱ δ' BIMP |
ἂν V quod probat Gasda fortasse recte 7 δ' Re | ἐνίδρυτο Mo
8 τίς BMP 10 δὲ Re 11 ἤγεν I sed ῥ in ras m³ |
δ' Re | καταμικρὸν MoVP 12 ἀνδρείας LaIM edd 13 ἂν
om M inser I² 14 συμβουλαῖς V 15 ὀνῆσαι ἂν Fabr
ὀνῆσαι in marg I³ ὀνῆσαι CMoM 16 μεγάλα V | ὠφελῆσαι
I sed acutus in ras m³ ὠφελῆσαι CBMoM 17 οὐδὲ BP
20 πλοίων μὲν V 21 ἐξήκειν I sed η in ras m², B sed παρ-
ελθεῖν suprascr. m²

κειν, ὑπερβὰς τὰς ἀπάντων ἐλπίδας καὶ κατὰ τάχος
 διαβὰς τὸν ποταμὸν οὐκ ἐπὶ τὴν πλησίον μεγάλην τε
 καὶ πολυάνθρωπον πόλιν [Σαμόσατα καλουμένην] ἦλθεν,
 ὥς ἴδοι τε καὶ ὀφθείη καὶ τὰ εἰσθότα τοῖς βασιλεῦσι
 5 τιμηθείη, ἀλλ' ὀξύτητος δεῖσθαι τὸν καιρὸν εἰδὼς ἦκε
 μὲν εἰς πόλιν ἔχουσιν μέγα Διὸς ἱερὸν ἀρχαῖον, θαν-
 μάσας δὲ καὶ εὐξάμενος δοῦναί οἱ κακῶσαι τὰ Περσῶν
 ἀποσχίσας τῆς δυνάμεως μυριάδας ὀπλιτῶν δύο τού-
 τους μὲν ἐπὶ τὸν Τίγρητα πέμπει φυλάζοντάς τε τὴν
 10 γῆν, εἴ τι ταύτῃ προσίοι δεινόν, καὶ παρεσπομένους
 αὐτῷ κατὰ καιρὸν καλοῦντι. 215. χρῆν δὲ ἄρα καὶ
 τὸν Ἀρμένιον παραπλήσιόν τι ποιεῖν, διὰ γὰρ τῆς
 ἐκείνου γῆς τῆς ἀρίστης ἐλθόντα μετὰ πυρός, ὥσπερ
 εἰκός, τὸν ἐχθρὸν συμμίξαι τῷ βασιλεῖ, καὶ γενο-
 15 μένους ἀθρόους ἢ ἐκβαλεῖν τῶν ὄρων τοὺς ἐναντίους
 φεύγοντας ἢ καταπατῆσαι μένοντας. τούτων δὲ παρ-
 ηγγελμένων αὐτὸς ἐχόμενος Εὐφράτου πιεῖν τε παρ-
 έχοντος καὶ παραπέμποντος τὴν ἐν τοῖς πλοίοις τροφὴν
 R 595 | ἐχώρει. 216. πλῆθος δὲ καμήλων θεώμενος, κά-
 20 μηλον ἐξηρημένην καμήλων φορτίοις βαρυνομένης, τὰ
 δὲ ἦν οἶνός τε ἡδιστος ἄλλος ἐξ ἄλλης γῆς καὶ ὅσα

6 Amm. XXIII 3, 1. Zos. III 12 8sq. Amm. l. l. 5 16 Amm. l. l. 6

1 κατατάχος V 3 πόλιν B, τὰ σαμόσατα suprascr. m² |
 Σαμόσατα καλουμένην quod deest in libris cancellavi 7 τοὺς
 Πέρσας Re 8 δύο om Mo 9 τὸν om La et in ras 3 litt I
 11 αὐτῷ La om edd | δ' Re 12 ἀρμένιον B sed supra o
 acutus et post v duae fere litt eras ἀρμένιον U 13 „αὐτ
 ἐλθόντος τοῦ ἐχθροῦ leg. videtur aut ἐλθόντων τῶν ἐχθρῶν“ Re,
 quorum secundum fortasse probandum 14 συμμίξαι cf. ad
 p. 28, 19 15 ἢ ἐκβαλεῖν τῶν ὄρων in ras P² (in ras m³)
 18 πλοίοις P sed πλοῖ in ras m³ ὅπλοις ULaIM et in marg
 Mo 20 βαρυνομένους Mor βαρυνομένων Fabr

εἰς ἡδίῳ πόσιν οἴνου τοῖς ἀνθρώποις μεμηχάνηται, τί φέροντο, ἐρόμενος ἐπειδὴ ἐπύθετο, μένειν κελεύει τὰς πηγὰς τῶν ἡδονῶν. πρέπειν γὰρ στρατιώταις ἀγαθοῖς πίνειν οἶνον ὃν αὐτοῖς κτᾶται τὸ δόρυ, τῶν στρατιω-
τῶν δὲ εἷς καὶ αὐτὸς εἶναι καὶ προσήκειν αὐτῷ τοῖς 5
πολλοῖς ἰσοδίατον εἶναι.

217. Οὕτω δὴ τὰ τρυφήν ἔχοντα πάντα ἀποκόψας, ὧν μάλιστα καὶ μόνων ἐδεῖτο τὰ παρόντα, ταῦτα ἔχων ἐπορεύετο τῆς γῆς αὐτῷ τὰ ὑποξύγια βοσκούσης πόα χρηστῇ, τὸ γὰρ ἔαρ ὑπὲρ ἐκείνης ἦδη τῆς χώρας 10 εἰστήκει. 218. καὶ προΐόντες φρούριον εἶδον ἐν χειρρονήσῳ τοῦ ποταμοῦ κείμενον, πρῶτον καὶ φανέν καὶ ληφθέν οὐχ ὅπλοις, ἀλλὰ φόβῳ. ὥς γὰρ εἶδον τοὺς ἀπαντικρὺ λόφους ὑπὸ τῆς στρατιᾶς κεκαλυμμένους οὐκ ἐνεγκόντες τὰς μαρμαρυγὰς τῶν ὅπλων ἀνέωξάν 15 τε τὰς πύλας καὶ δόντες αὐτοὺς ἦλθον τὴν ἡμετέραν οἰκῆσοντες. τὸ δὲ τῶν ἐπιτηδεῶν πλῆθος πολλῶν ἡμερῶν ἦν ἐκάστῳ τροφή, ὥστε δι' ἐρήμου τῆς ἐχομένης λόντες ὅσωνπερ ἐν ἄστεσιν ἀπολαύειν εἶχον.

219. Φρούριον ἕτερον ἦν ἐν νήσῳ περιεξεσμένη 20

20 περιεξεσμένη] κυκλοτερεῖ V² cf. Theocr. id. XXII 50

6 Luc. bis acc. § 33 11 Amm. XXIV 1, 6. Zos. III 14 (Anatha).
cf. Ritter Erdkunde X 137 sq. 20 Amm. XXIV 2, 1 (Thilutha)

2 ἐπειθετο *M* sed *v* supra *ει* *m*² | μένειν *e* νέμειν corr *La*^s
ειν antecedenti ras 2—3 litt *U* 3 πρέπει *Mor Re* 4 κτᾶ-
ται *I* sed *κτ* in ras *m*² | τὸ om *M* 5 καὶ (alterum) inser *I*²
| αὐτῷ *La* αὐτῷ reliqui libri edd 8 μόνων *P* sed *νων* in
ras *m*³ μόνον *UBM* 11 χειρρονήσῳ *Mo* 14 φίλους *M*
sed λόφους in marg *m*² | στρατιᾶς *e* στρατείας corr *P*³ *I*²
στρατείας *LaU* στρατίας *M* | κεκαλυμμένους *P* sed *ους* in ras
*m*³ 16 ἰδόντες *P* (sed *ι* eras) *ULa* | αὐτοὺς *MoLaMU* et
in αὐτοὺς corr *I*² 17 καὶ πολλῶν *Fabr* 19 ὅσω περ una
litt post *ω* eras *I* 20 παρξεξεσμένη *M*

καὶ τεῖχος περὶ πᾶσαν ἐληλαμένον μηδὲν ἔξω κατα-
R 596 λειοιπὸς αὐτοῦ μηδ' ὅσον δοῦναι χώραν | ποδί.
μακαρίσας δὴ τοὺς οἰκοῦντας τῆς τοῦ τόπου φύσεως
καὶ γνούς, ὥς, εἰ τοῖς ἀννηνύτοις ἐπιχειροῖη, χαρίζοιτ'
5 ἂν τοῖς πολεμίοις καὶ ὅτι τῆς ἴσης ἀνοίας παριέναι
τε ἂ λαβεῖν ἐνὶ καὶ προσπαλάλειν τούτοις ἂ λαβεῖν
οὐχ οἶόν τε, ταχέως ἐπ' αὐτοὺς ἤξειν εἰπὼν καὶ δέος
σφίσιν οὐ μικρὸν ἐγκατοικίσας καὶ ταράξας τὴν γνώ-
μην τοῖς ῥήμασι πάλιν δι' ἐρήμου πορευθεὶς ἄπτεται
10 τῆς Ἀσσυρίων γῆς, ἣ ποιεῖ τοὺς οἰκήτορας εὐδαίμονας
τοῦτο μὲν πλήθει καὶ κάλλει καρπῶν ἀπ' ὀλίγου σπέρ-
ματος, τοῦτο δὲ ἀμπέλων τε καὶ φοινίκων τόκῳ καὶ
τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς, ἃ δῶρα γῆς ἀγαθῆς. 220. ταῦτα
βλέποντες καὶ τούτων μετέχοντες οἱ στρατιῶται πολλῶν
15 ὄντων ἐν ἐκάστη κώμῃ, πολλὰ δὲ αἱ κῶμαι καὶ μεγά-
λαι καὶ πόλεις οὐ σφόδρα μεγάλαις αἱ πολλὰ παρ-
ισούμεναι διὰ πάσης τῆς Ἀσσυρίων ἐκτισμέναι, τούτοις
οὖν ἐντυχὼν ὁ στρατὸς οὐκ ἐμέμψατο τῇ περὶ τὴν
πορείαν ταλαιπωρίᾳ. τὸ γὰρ ἄθλον ἄξιον ἦν τῶν
20 πεπονημένων διὰ τῆς ἐρήμου τὴν ἡμέρον ἔχειν.
221. ἐνταῦθα φοινίκας ἐξέτεμνον, ἀμπέλους ἀνέσπων,

4 Dem. pro Megal. § 26 p. 208, 29

1 ἐληλασμένον B edd 2 αὐτοῦ P sed ' in ras m³ αὐτοῦ
ULaIMBMo Mor Re αὐτῆς Fabr 3 „malim ἐνοικοῦντας“
Re 4 ἀννηνύτοις La sed η et v in ras γ 5 ἂν ex αὐ
corr La^v | ἀνοίας I sed οι in ras m³ 8 ταράξας I sed ante
et post τα ras 2 litt καταταράξας B Mor καταρράξας M
καταράξας coni Re ἐτάρασσε Fabr 10 Ἀσσυρίων La sed σ se-
cundum inser m³, edd (vide ad t. I p. 455, 12 et cf. Noeldeke Zeitschr.
d. Deutsch. Morgenl. Gesellsch. 28, 279) | ἥ La sed ' in ras s ἥ Mo
12 τόκῳ V sed κ e π corr r 13 ἀγαθῆς] ἀγαθῶν Mo
16 οὐ om M 17 Ἀσσυρίων LaI sed in hoc prius σ inser
m³ Ἀσσυρίας edd | ἐκτισμέναι reposui e libris ὀκισμέναι
(praemisso γρ) in marg B² edd 21 ἐξέτεμον BM

ἐκίνουν ταμιεῖα, κατέσκαπτον μετ' ὀργῆς, ἥσθιον, ἔπι-
 νον, οὐ μὴν μέχρι μέθης, οὐ γὰρ εἶα τοῦ διὰ μέθην
 ἀρτίως ἀποσφαγέντος ὁ φόβος, ἀλλὰ τὴν μὲν δύνα-
 μιν συνεῖχον, ὅπως δὲ καὶ νήψουσιν, ἐσκόπουν. οἱ δὲ
 δυστυχεῖς Ἀσύριοι πόρρωθεν ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἑώρων 5
 τὰ σφῶν αὐτῶν κακά, φεύγοντες μέντοι καὶ τὸ πεδίον
 ἐκλιπόντες πολέμιόν σφισι σύμμαχον ἀντιστήσαντες
 | τὸν ποταμὸν οὕτως ἀπῆλθον. 222. πῶς οὖν τοῖς R 597
 μὲν ἐπεκούρει, τοῖς δ' ἐμάχετο; πολλὺς ὢν ὁ ποταμὸς
 Εὐφράτης καὶ πολλῶν ποταμῶν ἀντίρροπος μικρὸς 10
 μὲν οὐδέποτε, μέγιστος δὲ αὐτὸς αὐτοῦ γίνεται τῶν
 ἡρινῶν ὄμβρων λυόντων εἰς ὕδωρ τὴν ἐν Ἀρμενίᾳ
 χιόνα τοῦ χειμῶνος οἰκοδομηθεῖσαν, οἱ δὲ περὶ αὐτὸν
 γεωργοὶ διώρυχας ἔνθεν καὶ ἔνθεν κατατέμνοντες,
 ὁπόσα Αἰγύπτιοι τῷ Νείλῳ, χρῶνται καὶ οὗτοι τῷ 15
 ποταμῷ, καὶ ἔστιν ἀμφοῖν ὁ γεωργὸς κύριος, εἰσδρα-
 μεῖν τε τὸ ὕδωρ καὶ μὴ. 223. τοῦ στρατοῦ τοίνυν
 ἐπιόντος ἀνέντες πάσας εἰσόδους τῷ ρεύματι τάς τε
 διώρυχας ἔπλησαν καὶ δι' ἐκείνων τὴν ἄλλην γῆν.
 οὗτος μόχθων ἐκείνοις ὁ χαλεπώτατος παντὸς μὲν τοῦ 20
 λιμνάζοντος λυποῦντος, τοῦ δὲ ἐν ταῖς διώρυξι τοῖς
 μὲν εἰς στέρονον ἀναβαίνοντος, τοῖς δ' εἰς πρόσωπον,

22 τὸ στέρονον μᾶλλον ἐν τῷ καταλογάδην λόγῳ ἢ τὸ
 στήθος V^r

1 ταμιεῖα LaU Mor Re 3 ἀρτίως om Mor Re 4 ὅπως
 δὲ καὶ] ὅπως καὶ Mor καὶ ὅπως Fabr | νήψουσιν Fabr 5 ἀσ-
 σύριοι LaI sed in hoc prius σ inser m³, edd 7 ὢν post πο-
 λέμιον inserendum coni Re | ἀντιστήσαντες I sed τιστη in ras m²
 9 δὲ V 11 δ' Re | ἐαυτοῦ BM et ex αὐτοῦ corr I² αὐτοῦ
 Mo Mor 12 ἀρμενία I ἄρμενία Mo 13 „malim ἀνοικοδο-
 μηθεῖσαν“ Re 14 ἀνατέμνοντες Fabr 15 ὁπόσαι C sed 1
 vel 2 litt post ι eras ὁπόσα γὰρ La 21 δ' Re | διώρυξιν La

ἔστι δὲ οὗς καὶ ὑπεραίροντος. ἀγὼν οὖν ἔσχατος
 αὐτόν τε σῶσαι καὶ ὅπλα καὶ τροφήν καὶ ὑποζύγια.
 224. καὶ τοῖς μὲν ἐπισταμένοις νεῖν βοηθὸς ἦν ἡ
 τέχνη, τοῖς δ' ἀπειροτέροις μείζων ὁ πόνος. ὥσθ' οἱ
 5 μὲν ἐγεφύρουν, οἱ δ' ἀντὶ τοῦ μέλλειν ἐτόλμων. καὶ
 τοῖς μὲν δι' ὄχθης ὑψηλῆς τε καὶ στενῆς ἐλαύνουσι
 τὸ μὴ βραχῆναι ὑπῆρχε, σφαλερὸν δὲ ἡ στενότης, οἱ
 δ' ἐκείνο φεύγοντες ἐν τοῖς ὕδασιν ὠχοῦντο, καὶ δε-
 σπότη τε δοῦλος χεῖρα ὥρεγε καὶ δοῦλον ὁ δεσπότης
 10 ἀνέσπα. 225. καὶ διὰ τοσούτων γε περαιούμενοι τῶν
 δεινῶν οὐκ ὤμωξαν, οὐκ ἐδάκρυσαν, οὐκ ἐμέμψαντο
 τὴν στρατείαν, οὐ ῥῆμα ἀπέρριψαν πικρόν, οὐ πρὸς
 αὐτοὺς ἐνενόησαν, ἀλλ' ὥσπερ διὰ τῶν Ἀλκίνοῦ κήπων
 ἰόντες οὕτως ἤδοντο τοῖς παροῦσιν ἐλπίδος τε, οἶμαι,
 R 598 | βελτίονος ὑπούσης καὶ ἅμα τοῦ βασιλέως ταῦτά
 16 τοῖς πολλοῖς ἐκόντος ταλαιπωροῦντος. 226. οὐ γὰρ
 ταῖς τῶν στρατιωτῶν ἐπιτείνας κεφαλαῖς σανίδας, ὅπερ
 ἂν ἄλλος ἴσως ἐποίησεν, ἐβάδιζεν ἀπόνως ἐν πονοῦσι
 μόνος, ἀλλὰ πρῶτος τῷ σώματι πηλὸν καὶ ἰλὺν καὶ

13 Od. η 114 sq.

2 αὐτόν *Mo* 3 πολεμῆν *La* νοεῖν *Mor*, in marg γρ
 νήθειν 5 οἱδ' *VMPB* οἱ δ' *Mo* 6 διὰ τῆς ὄχθης *La* |
 τε om *Mor Fabr* | ἐλαύνουσι *La* 7 γρ βραδύναι in marg *Mor*
 | ὑπῆρχεν *La* ἐπῆρχε *Mor*, in marg γρ ἐπῆρχε 8 ὠχοῦντο
 scripsi ex *VU* ἔχοῦντο reliqui libri (ε in ras paulo maiore *P*²)
Mor Fabr εἰλοῦντο *Re* 11 οὐκ (1) — ἐδάκρυσαν om *Fabr* |
 ὤμωξαν *P* sed ο in ω corr *m*³, *I Re* 12 ῥήματα et πικρά
Mor Re | μικρόν *La* 13 αὐτοῦς *P* sed ° in ras *m*³ αὐτοῦς
UMMo | ἀλκινόου *LaI* sed in his ο eras, *M Mor Fabr*
 16 ἐκόντος *Mor* 17 ὅπερ reposui e libris ὥσπερ edd
 18 ἴσως post ἄλλος inserui e libris (ante ἄλλος *La*) om edd |
 ἐβάδιζεν reposui e libris excepto *U* qui habet ἐβάδισεν, ut edd
 | ἄπονος *V* quod maluit *Re* 19 μόνος] μᾶλλον *La* | καὶ
 (alterum) om *Mo*

ὑδωρ τέμνων οὕτω παρεκάλει τοὺς ἄλλους ἔργοις, οὐ
λόγοις διάβροχον στρατιώταις καὶ σκευοφόροις τὴν
χλαμύδα δεικνύων.

227. Καὶ οἱ μὲν τὴν λίμνην εἰργασμένοι τὴν πολ-
λὴν Ἀσύριοι τὸ σόφισμα ἤλπιζον ἢ ἀποστρέψειν τὴν 5
στρατιὰν ἢ ἀποπνίξειν, οἱ δέ, ὥσπερ ὑπόπτεροι πάν-
τες ἢ τοῦ Ποσειδῶνος αὐτοῖς διῡστάντος τὸ ὑδωρ,
οὕτω διαφυγόντες οὐκ ὀλίγοι προσέβαλλον οὐκ ἐτι
φρουροῖς, ἀλλ' ἦν πόλις Ἀσυρίων μεγάλη τοῦ μὲν τότε
βασιλεύοντος ἐπώνυμος, τεῖχος δὲ εἴσω τοῦ τείχους 10
ἔχουσα δεύτερον, ὥστ' εἶναι πόλιν ἐν πόλει βραχυτέραν
ἐν μείζονι κατὰ τοὺς κἀδους τοὺς ἐν ἀλλήλοις κει-
μένους. 228. γιγνομένης δὲ τῆς ἐφόδου συνῆγε τοὺς
οἰκήτορας ὁ φόβος εἰς τὸ βραχύτερον τεῖχος, ὥς ἂν
ἰσχυρότερον. οἱ δὲ τὸ μὲν ἔχοντες, τῷ δὲ προσιόντες 15
βάλλονται μὲν ὑπὸ τῶν ἄνωθεν τοξοτῶν καὶ ἀπέθανόν
τινες, χῶματα δὲ αἶροντες ὑπὲρ τὸ τεῖχος παρεστή-
σαντο τοὺς συνειλημένους ὁμολογίᾳ. ἡ δὲ ἦν μηδὲ
ἐν σπονδαῖς ποτε ἐκείνους ἀποδοῦναι Πέρσαις. ἥδεσαν
γὰρ τὰς παρ' ἐκείνοις δοράς. ὃ καὶ σημεῖον τοῦ μὴ 20
βλακεύοντας, παντὶ δὲ σθένει μαχομένους εἰληφθαι.

9 Amm. XXIV 2, 9. Zos. III 17 (Pirisabora). cf. Ritter l. l.
p. 145. Ranke, Weltgeschichte IV 1 p. 116 20 Her. V 25

5 ἀσύριοι *LaI* sed in hoc prius σ inser m³, edd | ἀπο-
στρέφειν *La Mor* 6 στρατιάν *PI* sed in στρατιάν corr in
illo m³, in hoc m², *ULaB* et in marg *Mo* | ἀποπνίγειν *Mor Fabr*
8 διαφέροντες *U* | οὐκ ὀλίγοι] οὐκ ὀλίγον *CMoIPU* μετ'
ὀλίγον (*Par et*) *Fabr* malim κατ' ὀλίγον | προσέβαλλον *BVIM*
9 ἀσυρίων *La* edd 10 βασιλεύσαντος *V* | τοῦ om *BM*
inser *I*³ 12 κἀδους *I* κ δους cum rasura 1 vel 2 litt *U* |
post κειμένους ras 3 litt *M* 18 συνειλημένους *Re* συνειλεγ-
μένους libri *Mor Fabr* 19 σπονδαῖς *I* sed ν m² σπονδαῖς *Mo*
21 παντὶ δὲ] ἀλλὰ παντὶ *V*

229. Οὕτω πάντα ἦν τοῦ βασιλέως ἦντω καὶ οὐδὲν
τὸν ἄνδρα ἔφερεν. ἀλλ' ἦν χαλεπὸς μὲν πολεμοῖς,
χαλεπὸς δὲ τῶν οἰκείων τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἢ κρατεῖν ἢ
πλίπτειν. τῶν τοίνυν προβεβλημένων τῆς προνομῆς
5 τῶν ἱππέων κακῶς ἠγωνισμένων, ὥστε αὐτοῖς καὶ τὸν
ἵππαρχον ἀποθανεῖν, τοὺς ἀξιοῦντας τιμᾶσθαι πρὸ |
R 599 τῶν πολλῶν τοῖς ἀποκτενοῦσι παρέδωκεν οὐκ ἀπὸ
τῆς σκηνῆς ἐκπέμπων τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' εἰς μέσους
ἀναστρέφοντας εἰσελθόν, καταβιβάζων ὥπλισμένους
10 πολλοὺς αὐτὸς ἔχων δορυφόρους οὐδὲ τρεῖς. οὕτως
ἦν πεπαιδευκῶς ἄρχεσθαι τοὺς στρατιώτας καὶ πᾶν τὸ
δοκοῦν τῷ κρατοῦντι δέχεσθαι. 230. τοῖς οὖν ἱππεῦσιν
ἀπαντήσας σὺν βοῇ τὸν ἀπολωλότα ζητοῦσι καὶ δίκην
τὴν ἀξίαν ἐπιθéis τοῖς οὐκ ἐπαμύνασι καὶ δείξας τοῖς
15 ἄλλοις ἄπασιν, οἷα μένει τοὺς ἀποραθνυμοῦντας, εἰσηλ-
θεν εἰς τὴν σκηνὴν θαυμαστότερος γερονῶς. 231. βου-
λόμενος δὲ ὥς πλείστην τῆς πολεμίας κακουργεῖσθαι
πυκνὰς ἐποιεῖτο τὰς ἀναπαύλας, ὅπως τὸ μὲν ἄλλο
στρατόπεδον ἐν χαρᾷ μένοι, τοῖς δὲ κούφοις τε
20 καὶ εὐρωστοτέροις εἴη διερευνᾶσθαι τὴν γῆν ἄλλοις
ἄλλοσε σκεδαννυμένοις. οἱ καταγέλους τε οἰκήσεις ἀν-
εὔρον καὶ ἦκον ἄγοντες Ἀσσυρίων τέκνα μετὰ μητέρων,
ὥστε τὸν τῶν αἰχμαλώτων ἀριθμὸν πλείω τοῦ τῶν
κτησαμένων εἶναι. σπάνις δὲ τροφῆς οὐδὲ οὕτως.

3 εἰδόσιν ἦ] ex εἰδόσι corr I² εἰδόσι CBMoM edd
5 ἠγωνισμένων ex ἠγωνισμένον corr I² 6 ὑπαρχον La sed
ὕ eras, Mo 9 εἰσελθόν La sed εἰς in ras n 13 τοὺς ἀπο-
λωλότας V 14 τὴν om Re 15 ἀποραθνυμοῦντας P sed q
alterum inser m³, UIMB 19 χαρᾷ μένοι I sed σ in τ corr
m², LaU Re 21 ἄλλο Mo | καταγαίους P sed αι in
ras 2 litt m³, CMo edd καταγέλους B sed αι supra é, IU
cf. Plat. Rep. VII p. 514 A. Protag. p. 320 E 22 ἀσσυρίων
LaI edd

232. Ἐντεῦθεν τοίνυν ἐχώρουν ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἄθλον, τὰς διώρυχας, μᾶλλον δὲ ἐπ' αὐτὸ τοῦ ἄθλου τὸ χαλεπώτατον· πλείους γὰρ αἱ τομαὶ τῆς γῆς, καὶ τῷ βάθει πάλιν τὸ πλεόν. οὗ δὴ καὶ σαφέστατα ὥσπερ ἐγένετο τῆς στρατιᾶς πάσης. 233. ἐπαινουμένης γὰρ ὑφ' ἐτέρων 5 ἐτέρας ὁδοῦ μακροτέρας μὲν, τῶν δὲ ὑδάτων ἕξω, τοῦτ' αὐτὸ τῆς ὁδοῦ μάλιστα φήσας δεδοικέναι τὸ διψῆν τε ὁμοῦ καὶ παντὸς εἶδους ὑδάτων ἐστερηῆσθαι καὶ προσθεῖς, ὥς ἐν τούτῳ μὲν | εἴη πόνος, ἐν R 600 ἐκείνῳ δὲ ὕδατος, καὶ πολὺ βέλτιον παρ' ὑδάτων 10 ἐνοχλουμένους βαδίζειν ἢ ζητοῦντας ὕδωρ οὐκ ἔχειν, καὶ μνησθεῖς δὴ τινος παλαιοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ διὰ τοιαύτης ἀβουλίας αὐτόν τε καὶ οὓς ἤγεεν ἀπολέσαντος καὶ δαίξας εὐθύς ἐκ βιβλίου τὴν πανωλεθρίαν, τοιαῦτα λέγων τοὺς μὲν οὐ τὰ συμφέροντα εἰπόντας αἰσχυνοῦσθαι 15 κατηνάρκασε, τοὺς δὲ ἐπεισεν ὁκνήσαι μηδέν. 234. καὶ αὐτίκα πλείους μὲν ἐπὶ γῆς οἱ φοίνικες, συχναὶ δὲ ἀπὸ τούτων αἱ γέφυραι, ῥαστώνη δὲ ὑπερβῆναι τοῖς πλείοσιν. εἶχε δὲ πολλὴν φιλοτιμίαν καὶ τὸ φθάσαι τὸν διὰ τῆς γεφύρας ἐρχόμενον ἐμβάντα αὐτόν εἰς τὸ ὕδωρ. 20 καὶ τὸ μὲν ἰσχυρὸν τῶν πολεμίων οὕτως ἐξελέγκτο καὶ τὸ ὕδωρ ἐνευλίκετο πάννυ δὴ νικήσειν ἐλπιδέν.

12 Plut. Crass. 20—31. Polybium falso citat Ranke l. l.

20 Amm. XXIV 3, 11. Zos. III 19, 4

1 τὸν αὐτὸν ἄθλον] ἄθλον τὸν αὐτὸν V | αὐτῶν I 2 δ' Re | τῶν ἄθλων V 4 πατήρ Re 5 στρατείας BLaPI sed in στρατιᾶς corr in illo m³, in hoc m² 6 μικροτέρας I edd μακροτέρας coni Re 7 δεδιέναι V 9 πόμος P sed σ in ras m³ | ἐν om BM inser I² 10 δ' Re 12 δὴ τινος παλαιοῦ] παλαιοῦ δὴ τινος La δὴ παλαιοῦ τινος Re 13 αὐτόν I sed supra v spir. eras αὐτόν BMo αὐτόν La | καὶ οὓς inser C^o | εἶχεν La 17 et 18 δ' Re 20 ἐρχόμενον Mo | ἐμβάντα La 21 ἐξελέγκτο PU ἐξελέλεγκται La ἐξήλεγκτο Fabr

235. Ἐμελλε δὲ ἄρα καὶ ἕτερον ἰσχυρὸν οὐκ εἰς μακρὰν ἀσθενὲς ἐπιδειχθήσεσθαι. ἦν γάρ τι φρούριον καρτερόν καὶ τοῦτο ἐν νήσῳ ὄχθου τε καὶ τείλους μέτρῳ πρὸς ἄερα μέσον ἀνεστηκός, τοσοῦτον ἦν ἑκα-
 5 τέρου τὸ ὕψος. τὸ μὲν οὖν κάτω πλὴν κομιδῇ τινος μικροῦ περιέζωστο δονάκων πυκνότητι κρυπτούσῃ τοὺς ὑδρευομένους, οἱ διὰ καταβάσεως ἀδήλου τοῖς ἔξω κατὰ πολλὴν ἐξουσίαν ὑπὸ ταῖς τῶν δονάκων κόμαις ἐχρῶντο τῷ ποταμῷ, τὸ τεῖχος δὲ κρείττον ἦν μηχα-
 10 νημάτων, τοῦτο μὲν ἐπὶ νήσου πεποιημένον, ἦν εἴσω πᾶσαν εἶχεν αὐτοῦ, τοῦτο δὲ ἐφ' οὕτως ὑψηλῆς, καὶ προσῆν τὸ πλίνθιν ὀπτὴν πρὸς ἑαυτὴν ἀσφάλτῳ δε-
 δέσθαι. 236. ἡ μὲν οὖν ἰσχὺς τοῦ φρουρίου συνε-
 βούλευε μὴ πειραῖσθαι, τὸ δὲ ἐκδραμόντας τινὰς τοῖς
 15 πρῶτοις τῆς στρατιᾶς προσπεσεῖν καὶ μικρὸν ἀποσχεῖν τοῦ καὶ τὸν βασιλέα τρωῖσαι θυμῷ πρὸς πολιορκίαν τοὺς πεπονθότας ἦγε. καὶ οἱ μὲν προσεκάθηντο, Πέρ-
 R 601 σαι δὲ ἄνωθεν ἐγέλων, ἐτώθαζον, ὕβριζον, | ἐτό-
 ξενον, ἐτύγχανον· ἴσον αὐτοὺς ἡγοῦντο ποιεῖν, ὥσπερ
 20 ἂν εἰ καὶ τὸν οὐρανὸν ἐπεχείρουν ἐλεῖν. 237. ὁ δὲ πρῶτον μὲν καὶ αὐτὸς πέτραις καὶ βέλεσι τῶν ἐπὶ τοῦ

2 Amm. XXIV 4, 1sq. Zos. III 20 (Maiozamalcha) 6 Zos.
 III 21, 3 12 Zos. III 17, 5

1 ἔμελλεν La | δ' Re 2 ἐπιδειχθήσεσθαι La sed post ei
 ras 2 litt 3 ὄχθης M ὄχθη V ὄχθη B 4 πρὸς τὸν
 ἄερα V | αἰθέρα Gasda 11 αὐτοῦ M sed ' in ras m² αὐτοῦ
 PUI sed in hoc ὦ supra οὐ m³, MB Mor qui in marg habet
 γρ αὐτῶν | δ' Re 12 τὸ in ras P² | ὀπτὴν P sed η ex o
 corr in ras m³ 14 δ' Re 15 πρῶτοις P sed ὠτοις in ras
 m³ | στρατιᾶς P sed ι et ~ in ras m² στρατείας BLauI in quo
 post hanc vocem ras 20 fere litt 16 πρὸς inser I² 17 ἦγεν
 CLa 19 ἴσον B MoLa Mor Fabr 20 ἐλεῖν I sed ἐλ in
 ras m² 21 αὐτὸς πέτραις in ras C²

τείχους ἦψατο, καὶ τις φέρων τὸ βέλος ἐν τῷ σώματι
κατέπιπτεν, ἔπειτα γεφύρα τὴν νῆσον πρὸς τὴν ἡπει-
ρον συνῆψεν, οἱ δὲ ἐργαζόμενοι φυλακὴν εἶχον τὰ
σκύτινα τῶν πλοίων· τούτων γὰρ τὰ ἄνω κάτω ποιή-
σαντες καὶ δύντες ὑπ' αὐτοῖς καὶ τοῦδαφος τῶν πλοίων 5
ἀντ' ὀροφῆς πεποιημένοι οἱ μὲν εἶσω τῶν τοίχων τὸ
αὐτῶν ἔδρων, Πέρσαις δὲ ἦν καὶ πῦρ καὶ πᾶν βέλος
ἐπὶ ταῦτα μάταιον, ἃ γε οὐκ ἦν ἀκίσιν [βαλεῖν], οὐ
συντρίψαι λίθοις, οὐ καῦσαι φλογί. 238. οὐ μὴν
παρὰ τοῦτο ἐθορυβοῦντο, ἀλλ' εἰδότες μὲν ὀρύττοντας 10
τοὺς πολεμίους, εἰδότες δὲ πᾶν τεχνωμένους, νύκτα
καὶ ἡμέραν ἐκώμαζον, ὥς ἂν ἀπέραντα πονούντων.
οἱ δὲ ἐνέκειντό τε καὶ οὐκ ἔκαμνον καὶ πρὸς τὰ ἄνω
χωροῦντες ὠδοποιοῦν. τοῦ δὲ ὀρυττομένου τὸ εὖρος
εὖρος ἦν ἀνθρώπου, καὶ ὁ πρῶτος ἀναρριχώμενος ἐν 15
μέσαις νυξὶν εἰς μέσα πύργου τινὸς διαδύς ἔλαθε, τῷ

2 Amm. XXIV 4, 6

4 Amm. XXIV 3, 11. Her. I 194, 1

15 πρῶτος ἀναρριχώμενος] πρῶτος δρασσόμενος *suprascr.* et
ἀναρριχᾶσθαι· τὸ πρὸς ἀνάντες ἐκβαίνειν ἅμα ταῖς χερσὶν ἀντι-
λαμβανόμενον καὶ στηριζόμενον *in marg rubr. B* cf. Thom. M.
p. 18, 11 s. v. ἀναρριχᾶται

2 γεφύρα *P* sed *εφ* *in ras m²* γέφυρα *Re* 3 δ' *Re*

ὑπ' 5 ἐπ' *B* 6 τείχων *I* τειχῶν *Re* 7 αὐτῶν *scripsi cum M²*
qui βέλτιον τὸ αὐτῶν ἢ τὸ αὐτὸ *in marg* habet, et *Re Anim*
αὐτὸ libri *edd* 8 post ἦν *excidit verbum quale διαπεῖραι*
| βαλεῖν quod post ἀκίσιν *inser C² M²* ita ut *ν* *antecedens*
deleteretur, et post ἀκίσι *praebent Mo edd*, *cancellavi*
9 συντρίψαι *cum rasura* 2 litt post *ι ultimum La* συντρίψαι
P sed ~ *in ras m³* cf. p. 307, 9 10 ἰδόντες *BM* 12 διω-
κόντων *La* sed *ιω* et *ν* *prius in ras et o m²* 13 οὐκ ἔκαμνον]
ἐνέκαμνον *La* 14 ὠδοπόρουν *IM* sed *in ὠδοποιοῦν corr*
in illo m², in hoc m¹, B 15 εὖρος *om Mor Fabr* 16 γυ-
ραιξιν *V* | ἔλαθεν *La*

δὲ εἶπετο δεύτερος, καὶ τρίτος ἐκένω, καὶ πᾶς ἐβού-
 λετο τῶν ἀναβαινόντων εἶναι. 239. γραῦν δ' αὐτοῦ
 μόνην σὺν παιδίῳ κατακειμένην, ἐπειδὴ ἥσθετο, σιγᾶν
 ἀναγκάσαντες τὰς θύρας τῶν πύργων καταλαβόντες
 5 σύνθημα τοῖς κάτω πρὸς βοήν δείξαντες θάγεισθαι
 πολλῆς ἐκένυς καὶ τῶν φυλάκων σὺν ἐκπλήξει τῶν
 εὐνῶν ἐκπηδόντων οὐδὲν ἔδει ἢ τοὺς ἐπιστάνας σφίσι
 φονεῦν ἅπαντας, οἱ γὰρ δὴ πλείους αὐτοὺς ἀπώλ-
 R 602 λυσαν ταῖς ἀπὸ τοῦ | τείχους ῥίψεσι, θήρα τε ἦν
 10 πολλὴ τῶν περωμένων λαθεῖν καὶ οὐδεὶς ἔχειν αἰχμά-
 λωτον ἐβούλετο μᾶλλον ἢ διαφθεῖρειν, ὥστ' ἀφίεσαν
 ἄνωθεν, αἱ δὲ αἰχμαὶ κάτωθεν ἀπήντων τοῖς ζῶσι,
 τοῖς ἡμιθνήσι, τοῖς τεθνεῶσιν. ἦρκει γὰρ ἡ φορὰ
 πρὸς θάνατον. 240. τοιαῦτα ἐχόρευσαν μὲν ἐν νυκτὶ
 15 τοῖς πολεμικοῖς δαίμοσιν, ἔδειξαν δὲ ἀνίσχοντι τῷ
 θεῷ. καὶ τοῦτο μόνον ἠπειθήσαν τῷ βασιλεῖ. ὁ μὲν
 γὰρ ἐκέλευε ζωγεῖν καὶ τὸν εἰλημμένον ἐλεεῖν, οἱ δὲ
 μεμνημένοι τῶν βελῶν καὶ τοὺς βεβλημένους εἰδότες
 καὶ τῆς ὀργῆς τὴν δεξιὰν κινούσης παρεμυθοῦντο τὴν

2 Zos. III 22, 4 4 Amm. XXIV 4, 22 sq. 12 Amm.
 1. 1. 25 18 Zos. III 22, 7

1 δ' Re 3 συνπαιδίῳ La 4 καταβαλόντες supra κατα-
 λαβόντες C^s P^s καταβάλλοντες La 6 φυλῶν συνεκπλήξει Mor
 | τῶν [ἀνθρώπων] εὐνῶν Mor, γε ἄνῶν in marg 8 „aut pro
 ἅπαντας leg. ἀπόνως aut post φονεῦσαι deest aliquid; fort. haec
 sententia: ἄλλ' οὐδὲ τούτους μέντοι ἔδει φονεῦσαι ἅπαντας“ Re
 ἅπαντῶντας Sintenis cf. tamen Amm. XXIV 4, 23 procedentes
 obtruncarunt vigiles omnes et 25 | αὐτοὺς Mo | ἀπώλλυσαν I
 sed 2 secundum in ras m² 9 ῥίψεσιν La 11 ἠβούλετο B
 | ἠφίεσαν BV ἀφίεντο Fabr 12 ἄνω La | δ' Re 13 ἡμι-
 θνήσει PU 14 ἐχόρευσαν I sed χ in ras m² 15 ἔδειξαν]
 „num deest τὰς ἐαυτῶν χορείας?“ Re | δ' Re 17 εἰλημμένον P
 sed ει in ras m² ἡλειμμένον U

ἐπὶ τοῖς πόνοις λύπην τῷ φόνῳ καὶ ἐδέοντο βασιλέως
 συγγνώμην ἔχειν, εἰ θρῶσι πεπονθότες. 241. ἀπολω-
 λόσι δὴ τοῖς ἀνθρώποις ἐπαπώλλυτο τὸ φρούριον
 μάλιστα δὴ τῶν ἐκεῖ φρουρίων ἐκτριβέν. ὅσῳ γὰρ
 κατασκευῇ τῶν ἄλλων διέφερε, τοσοῦτῳ τὴν παντελῶς 5
 ἀφανίζουσιν ἐπεσπάσατο ψῆφον. διχόθεν γὰρ ἡ
 βλάβη Πέρσαις ἀντικαθιστᾷσσι τε καὶ μὴ τὸ φρούριον.
 242. οὕτω δὴ | λαμπρὸν καὶ μεῖζον ἀνθρωπείας R 603
 φύσεως τὸ πεπραγμένον, ὥσθ' οἱ μὲν ἡρηνότες οὐδὲν
 ἔτι αὐτοὺς ἐνόμιζον οἴσιν, τῶν δὲ ἐναντίων συγκατε- 10
 νήνεκτο τὸ φρόνημα τῷ τείχει καὶ ὥντο δὴ σφίσι
 πάντα εἶναι σαθρά. καὶ βασιλεὺς αἰεὶ μὲν ἐργαζόμενος
 μεγάλα, μικρὰ δὲ πάντα ἡγούμενος οὐκ ἔσχε τοῦτο
 μὴ νομίσαι πάμμεγα. ἐφθέγγετο γοῦν ὅπερ οὐ πρό-
 σθεν, ὡς εἴη τῷ Σύρῳ δεδοκῶς ἀφορμὴν εἰς λόγον, 15
 ἐμὲ δὴ λέγων. ἀλλ' ἡ μὲν ἀφορμὴ θανυμαστή, πάντων
 ἐμοὶ φίλτατε, σὲ δὲ οὐκ ἔχοντι τίς ἡδονὴ τοῦ βίου;

243. Ἄλλ' ἐκείσε ἐπανέρχομαι, ὅτι τὸ φρούριον
 παθὸν ἃ διεξῆλθον, τῇ φήμῃ τοῦ πεπραγμένου πολλήν
 ἐπὶ πλεῖστον τῆς ὁδοῦ τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίαν 20
 ἐποίησεν. ὥστε καὶ τὰς κώμας ἐπήεσαν οἱ σκευοφόροι
 λαμβάνοντες ἃ μὴ λαβόντες οἱ κατοικοῦντες ὥχοντο.
 μᾶλλον δὲ τὰ μὲν ἐλάμβανον, ἃ δὲ φέρειν οὐκ ἦν, τὰ μὲν
 ἐδίδοσαν τῷ ποταμῷ, τὰ δὲ τῷ πυρί, ὥσπερ ἀμέλει καὶ βα-

1 φόνους La | βασιλέως inser I³ om CBMoM edd 2 εἰ
 θρῶσι ex ἰθρῶσι corr M² 3 δὲ Re 4 φρουρίων ἐκτριβέν]
 „videtur εἰκότως interponendum“ Re 5 τοσοῦτο U 6 ἐπε-
 σπάσατο in ἐπεσπᾶτο corr I² 7 τε om Mor Fabr 8 ἀν-
 θρωπείας P sed εἰ in ras m³ 10 ἔτ' αὐτοὺς libri edd
 ἔθ' αὐτοὺς Sintenis | αὐτοὺς εἶναι ἐνόμιζον Mo | δ' Fabr Re
 11 σφίσι P 15 λόγων Mo 16 ἐμὲ δὴ λέγων in marg Mo²
 17 γὰρ τοῦ λόγου in marg M³ 19 & in marg C² 20 ἐπι-
 πλεῖστον B 22 λαμβάνοντες V

σίλεια τοῦ Πέρσου κείμενα μὲν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, κάλλος
 δὲ ἅπαν ἔχοντα Περσικὸν ὅσον τε ἐν οἰκοδομήσεσι καὶ
 ὅσον ἐν κήποις τε καὶ φυτῶν ὥραις καὶ ὁσμαῖς ἀνθέων,
 σῶν δὲ ἀγέλην ἀγρίων ἔτρεφεν ἀπαντικρὺ χωρίον,
 5 ἐν οἷς αὐτὸν ἐγύμναζεν ὁ Πέρσης, τότε δὲ Ῥωμαίους
 εὐώχουν ἅπαντας. ταῦτα ἐνεπρήσθη τὰ βασίλεια τῶν
 ἐν Σούσοις οὐδέν, ὥς φασιν, ἀτιμότερα καὶ δεύτερα
 R 604 ἐπὶ τούτοις καὶ τρίτα ἐπὶ κάλλει μὲν | ἐκείνων
 λειπόμενα, κάλλους δὲ οὐκ ἄμοιρα.

- 10 244. Τοιαῦτα δρῶντες ἐπὶ τὰς πάλαι ποθουμένας
 ἀφικνουῦνται πόλεις, αἱ τὴν Βαβυλωνίαν γῆν ἀντὶ Βα-
 βυλῶνος κοσμοῦσι. ρεῖ δὲ αὐταῖν μέσος Τίγρης ὁ
 ποταμὸς καὶ παραμείψας οὐ μικρὸν δέχεται τὸν Εὐ-
 φράτην. ἐνταῦθα οὐκ ἦν εὐρεῖν, ὃ ποιητέον· εἴτε γὰρ
 15 παρίοιεν οἱ στρατιῶται τοῖς πλοίοις, οὐκ ἦν προσ-
 ελθεῖν ταῖς πόλεσιν, εἴτ' ἐπ' ἐκείνας ἴοιεν, ἀπώλλυντ'
 ἂν αὐτοῖς αἱ νῆες, εἴτ' ἀναπλέοιεν διὰ τοῦ Τίγρητος,
 μόχθος τε μέγας καὶ μέσαι ταῖν πόλεων ἐγίγνοντ' ἂν.
 245. τίς οὖν ἔλυσεν τὴν ἀπορίαν; οὐ Κάλχας οὐδὲ

4 Amm. XXIV 5, 2. Zos. III 23 10 Amm. XXIII 6, 23.
 XXIV 5, 3 et 6. Strab. XVI p. 738 et 743 (Ctesipho et Coche);
 cf. Sozom. VI 1 qui hac oratione inde a p. 329, 21 usque ad
 354, 9 obiter usus est

2 οἰκοδομήμασι Re 4 τὲ I | ἀπ' ἀντικρὺ MoLa Mor Fabr
 ἀπάντικρον Re 5 αὐτὸν om Mo | δὴ BMoLaPU Mor Fabr,
 quod corr Re | ῥωμαίων B om V 6 ἅπαντες ut Amm. l. l.
 quas omnes . . . equites nostri confoderunt? | ταῦτα δ' U edd (δὲ
 Fabr) 7 οὐδέν om Re 8 ἐπὶ (2) delendum videtur ἔτι V
 et Sintenis ἐπὶ τοῖς δευτέροις coni Re 9 λειπόμενα I sed λει
 in ras m² | δ' edd 11 γῆν] τὴν Sintenis 12 δ' Re | αὐταῖν
 P sed ν in ras m³ αὐτῶν C Mor Re 13 μακρὰν coni Re
 17 ἀναπλέουσι Fabr 18 τε] ἦν V | μέσαι M Re μέσαιν reliqui
 libri (sed in I ν in ras m²) Mor Fabr | τῶν I | πόλεων P sed ὡν in
 ras m³ πόλεων CMoIU Mor Re πόλεων BVLafabr et γο in marg
 Mor | ἐγίγοντ' V ἐγίγνοντ' IM sed in hoc (2) eras 19 ἔλυσεν La

Τειρεσίας οὐδ' ἄλλος οὐδεις τῶν μάντεων. λαβὼν
 γὰρ αἰχμαλώτους τῶν αὐτοῦ που πλησίον οἰκούντων
 ἐξήτει διώρυχα ναυσίπορον καὶ ταύτην ἐκ βίβλων,
 ἔργον μὲν παλαιοῦ βασιλέως, ἄγουσαν δὲ τὸν Εὐφρά-
 την ἐπὶ τὸν Τίγρητα ταῖν δυοῖν ἀνωτέρω πόλεων. 5
 246. τῶν δὲ αἰχμαλώτων τοῦ μὲν τῆς νεότητος οὐδὲν
 ἐπισταμένης, τοῦ δ' ἐν γήρᾳ πάντα ὑπ' ἀνάγκης εἰπόν-
 τος, καὶ γὰρ ἑώρα τὸν βασιλέα περὶ τῶν τόπων οὕτως
 ἀκριβῶς τοῖς λόγοις χρώμενον ὥσπερ τινὰ τῶν ἐπι-
 χωρίων, οὕτως ἐν τοῖς γράμμασιν ἀπὸν ἑωράκει πάλαι 10
 τὴν χώραν, φράζει τοίνυν ὁ πρεσβύτης, οὗ τέ ἐστι.
 καὶ ὥς κέκλειται καὶ ὥς ἀναχωσθεῖσα τὸ πρὸς τῷ
 στόματι σπείροιτο. 247. νεύσαντος δὲ τοῦ κρατοῦντος
 ἅπαν τὸ κώλυμα ἐξήρητο | καὶ τοῖν φείθροιν τὸ R 605
 μὲν ξηρὸν ἑωράτο, τὸ δὲ ἤγεν ἐπὶ τὸν Τίγρητα πλοῖα 15
 παραπλέοντα τῷ στρατῷ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι μεῖζον
 ἐπελθὼν ὁ Τίγρης ἄτε προσλαβὼν τὸν Εὐφράτην φό-

3 Amm. XXIV 6, 1. Zos. III 24. Polyb. V 51, 6 (πρὸς τὴν
 βασιλικὴν διώρυχα). Plin. n. h. VI 120. Her. I 193, 2 (Naharmalcha).

3 διωρυχή καὶ διωρυγή ἐπὶ τοίχων καὶ χωμάτων B²
 12 κέκλειται ἀντὶ τοῦ κέκλεισται, ἐκεῖνο γὰρ δόκιμον V^r

1 οὐκ V 3 ναυσίπορον CBMoM | post βίβλων excidit
 participium, quale εἰδώς (Re) vel ἐπιστάμενος 4 post μὲν ras
 3 litt I, οὖν BM | βασιλέως οὐσαν coni Re | δὲ om La 5 πό-
 λεων P sed ι subscr. m³ πόλεων BMoIU edd πολέων La
 6 <ἐπὶ> τῆς coni Gasda τῆς I sed ἦ in ras m³ num ἐκ vel ὑπό?
 7 ἐπισταμένης I sed ης in ras m² ἐπισταμένον V probante
 Gasda, fortasse recte 8 οὕτως I sed ex οὗτος corr m², M
 sed acutus et ως in ras m² 10 ἑώρα καὶ V 11 πρεσβύ-
 τερος Re 12 κέκλειται e κέκληται corr VP³I² κέκλεισται e
 κέκληται corr C^r κέκληται Mo κέκλεισται BLaU et (supra
 κέκληται) M² Mor Re om Fabr | καὶ ὥς om Fabr | ἀναχω-
 σθεῖσα P sed σθεῖς in ras m³ | τὸ I sed ὁ in ras m² τῷ M
 (~ in ras) τὰ V 15 πλοῖα πολλὰ παραπλέοντα La 16 μεῖζον La
 17 παραλαβὼν Re

βον ἐπήνεγκε μέγαν, ὥς οὐ φεισόμενος τῶν τειχῶν.
 248. ἐκφαίνεται δὴ Περσῶν τὸ δοκιμώτατον καὶ κατ-
 εἶχον τὴν ὀχθὴν ἀσπίσι τε λαμπούσαις καὶ ἵπποις
 5 χρεμετίζουσι καὶ τόξοις ἡσκημένοις καὶ μεγέθεσιν ἐλε-
 φάντων, οἷς ἴσον ἔργον δι' ἀσταχύων ἐλθεῖν καὶ φά-
 λαγγος. οὗτοι μὲν οὖν ἦσαν ἀντιμέτωποι, ποταμὸς
 δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ὁ μὲν ἐγγύς, ὁ [δὲ] βεβιασμένος,
 ὁ δὲ τις ἀπωτέρω, καὶ στρατιὰ Περσῶν ἑτέρα, τὰ δὲ
 κατόπιν ὡμῶς πεπορθημένα καὶ οὐ διδόντα τὴν αὐτὴν
 10 πάλιν ἐλθεῖν. 249. εἶδετο δὴ τόλμης ὑπερφουοῦς ὁ
 καιρὸς τοῖς οὐ μέλλουσιν ἀπολείσθαι λιμῶ, καὶ πάντες
 τεταραγμένοι πρὸς ἓνα ἔβλεπον. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἅ-
 τῶν εὐθυμουμένων ἐστίν, ἐποίησεν ἰππόδρομόν τε
 λεάνας καὶ ἰππέας ἐπ' ἀγῶνα καλέσας καὶ ἄθλα κέλησι
 15 θείας, θεαταὶ δὲ τῶν δρωμένων οὕτω πρὸς τοῖς οἰκέλοις
 ἦσαν οἱ πολέμιοι, οἱ μὲν κάτω περικαθήμενοι τὰς
 ἀμίλλας, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων, τὸν μὲν μακαρίζοντες,
 ὥς ἂν ἐν ταῖς εὐφροσύναις τῶν νενικηκότων ὦντα,
 σφᾶς δὲ αὐτούς, ὥς ἂν οὐκ ἔχοντας ταῦτα κωλύειν,
 20 θρηνοῦντες. 250. ἐν ᾧ δὲ τοῖς δρόμοις τῶν ἵππων
 ὁ στρατὸς ἐψυχαγωγεῖτο, κεναὶ τῶν φορτίων ἐκ παρ-
 αγγέλσεως ἦσαν αἱ νῆες, τῷ λόγῳ μὲν, ὅπως ὀφθελή

13 I 147, 12. t. II 59, 3 R. Ruf. Fest. brev. 28. Soz. l. l. Eunap.
 (?) apud Suid. s. v. ἔθνηεν

5 ἴσον La Mor Fabr | διὰ σταχύων La 6 οὖν om La
 7 δὲ cancellavi auctore Re cui oblocutus est Sudhaus, De ratione
 inter Zos. et Amm. p. 69 8 στρατεία ULaB et in marg Mo,
 corr in στρατιὰ I² P⁵ 10 ἐλθεῖν in ἐπανελθεῖν corr I³ | δὲ δὴ
 I sed δὲ inser m³, U 11 ἀπόλλυσθαι V 12 πρῶτον μὲν
 inser I² 13 v (1) in εὐθυμουμένων in v corr I², ουνμένων in
 ras P³ εὐθυμούντων U 15 οὗτοι V οὐ τῶν La | πρὸς e πρὸ
 corr I³ 16 οἱ (2) om La 17 et 19 δ' Re 19 post ἔχον-
 τας ras 2 litt La 21 post κεναὶ ras 9—10 litt I | παραγ-
 γέλσεων La παραγγέλματος Re 22 ὀφθελή supra ὀφθῇ La^c

τὸ σιτηρέσιον, εἴ πη παρανάλωται, τὸ δὲ ἔργον ἦν, οὐ
 προειδότας ἐξαίφνης ἐμβιβάσαι | τοὺς στρατιώτας R 606
 ἐβούλετο. δεδειπνηκότας τοίνυν ἀγείρας τοὺς ἐν τέλεσι
 καὶ δέλτας, ὥς μία λέλειπται μόνη πρὸς σωτηρίαν
 ὁδὸς Τίγρητα διαβάντας γῆς ἀκεραίου πάλιν ἀπολαύειν 5
 ἔχειν, τοὺς μὲν ἄλλους εἶχε σιγῶντας, ὅφ' ὃ δὲ ἦν
 τῆς δυνάμεως τὸ πλεόν, ἀντέλεγε τῷ τε ὕψει τοῦ
 κρημνοῦ καὶ τῷ πλήθει τῶν πολεμίων φοβῶν. 251. ὁ
 δὲ τὴν μὲν τοῦ τόπου φύσιν καὶ διαμελλόντων τὴν
 αὐτὴν εἰπὼν ἔσεσθαι, τοὺς πολεμίους δὲ πλείονας, 10
 ἕτερον ἄνδρα ἐκέλευε καὶ προεῖπεν, ὥς κρατήσῃ μὲν
 οὗτος, οὐκ ἄνευ δὲ τραύματος. τοῦτο δὲ αὐτὸν τῇ
 χειρὶ δέξασθαι καὶ οὗ τῆς χειρὸς προσέθηκε καὶ τούτῳ
 πάλιν τὸ μικροῦ δεήσῃν φαρμάκου. 252. καὶ αἱ μὲν
 νῆες εἶχον ἤδη τοὺς μαχουμένους, ὁ δ' εἰστήκει βλέ- 15
 πων εἰς οὐρανόν, ὥς δὲ ἔλαβεν ἐκείθεν τὸ σύνθημα,
 δίδωσιν αὐτὸ τοῖς ταξιάρχοις, οἱ δὲ τοῖς ἄλλοις ὥς
 οἶόν τε μάλιστα δι' ἡσυχίας. οἱ δὲ ἔπλεόν τε καὶ ἐξέ-

3 Amm. XXIV 6, 4 sq. Zos. III 25. Soz. l. l.

1 εἰποῦ P εἰπῆ^{οῦ} B | δ' Re 2 προειδότος La 3 ἐβού-
 λετο del I | τέλεσιν La 7 πλείον La | τῷ τε e τότε corr M³
 9 μὲν inser I² | διὰ μελλόντων I sed gravis erasus, et Mor
 qui γὰρ δι' ἀμελούντων in marg habet 11 ἐκέλευσε La
 ἐκάλει Sintenis ἡγείσθαι vel simile excidisse putat Re recte,
 nisi εἰπεῖν cogitatione supplendum est | προεῖπεν IB sed in
 his σ erasum, Mo 12 οὗτος B sed ος in ras m² | οὐκ —
 τραύματος inser I²M², in ras 6—7 litt B³, in marg C¹V²
 om La | τοῦτο δὲ in ras 6—7 litt B³ | τοῦτο P sed o alterum
 in ras m² | δὲ om Mo 13 δέξασθαι CVPV | οὐ La et in οὐ
 corr C³ | τῇ χειρὶ Fabr | προσέθηκεν CLa | τοῦτο Mor Fabr
 15 ἤδη in ras I² | μαχουμένους scripsi auctore Cobeto Mnem. V
 134 (Coll. 114) μαχομένους libri edd | ὃ BMP Mor | δὲ Re
 17 δίδωσι μὲν V | ταξιάρχοις I sed o in ras m² 18 τε ἦν Re

βαινον αἰσθησίν τε ἤδη τοῖς ἐγγύς παρέχοντες καὶ
 βαλλόμενοι, ἀλλ' ὅμως ὃν οὐκ ἂν ἐν εἰρήνῃ τε καὶ
 μηδενὸς εἰργοντος μεθ' ἡμέραν εὖζωνοι κρημνὸν ἐθάρ-
 ρησαν, διὰ νυκτὸς ὀπλῖται τοὺς πολεμίους ὑπὲρ κεφα-
 5 λῆς ἔχοντες ἀναβεβήκεσαν· ὅπως μὲν, οὐδ' ἂν νῦν
 ἔχοιμεν ἐρωτηθέντες εἰπεῖν. οὕτως οὐκ ἀνθρώπων
 μᾶλλον ἦν τὸ ἔργον ἢ θεοῦ τινος ταῖς αὐτοῦ χερσὶ
 μετεωρίζοντος ἕκαστον. 253. τῇ δ' οὖν ἀναβάσει τὸν
 φόνον συνάψαντες τοὺς μὲν ἀνισταμένους κατήνεγκαν,
 10 τοῖς δὲ κακὸν ἐπιστάντες ὄναρ ἔτι καθεύδοντας ἔκτει-
 νον. οἱ δὲ ἀφύπνισθέντες τοσοῦτον εἶχον τῶν κοιμω-
 μένων πλεόν, ὅσον ἥδεσαν ἃ πάσχουσιν, ἐπεὶ ἀμύνεσθαι
 γε τοὺς ἐπικειμένους οὐδὲ τούτοις ἦν. 254. οἷα δὲ
 R 607 ἐν νυκτὶ καὶ σκότῳ, πολλὰ μὲν ἐφέρετο | κατὰ τῶν
 15 σωμαίων ξίφῃ, πολλὰ δὲ κατὰ τῶν δένδρων, ἐδήλου
 δὲ ταῦτα ὁ κτύπος, οἰμωγὴ δὲ ἠκούετο τετρωμένων,
 τιτρωσκομένων, μελλόντων, ἀπολλυμένων, ἰκετευόντων.
 οἱ δὲ προσήεσαν σφάττοντες, καὶ τῆς γῆς τοσοῦτον
 ἐκέκρυπτο τοῖς τῶν πεπτωκότων σώμασιν, ὅσον ἂν
 20 καλύψαιεν ἑξακισχίλιοι νεκροί. 255. εἰ δὲ μὴ σκύλων
 ἐπιθυμία περὶ τοὺς τεθνεώτας διέτριψαν, ἀλλ' ἐπὶ τὰς

3 Ruf. Fest. l. l.

4 Amm. XXIV 6, 6

10 Pl. x 496. Soz. l. l.

1 παρέχοντας Mo 2 ὃν La | ἐν inser I² M² | τὲ I sed ἐ
 in ras m² 3 μεθ' ἡμέραν V 4 δι' αὐτοῦ νυκτὸς La | τοὺς
 om Re 6 ὅντως οὐδ' Mor Re ὄντως δ' οὐδ' Sintenis
 7 αὐτοῦ B Mo M La P Mor Fabr αὐτοῦ U 8 μετεωρίζοντος B
 sed ωριζ in ras m² | δ'] μὲν Re 9 τοὺς — 10 ἐπιστάντες
 in marg V² 9 κατήνεγκαν B sed ἦνε in ras m² 10 ἔκτει-
 ναν I 11 δ' Re | γε κειμένων in marg Mor 12 ἀμύνα-
 σθαι Mo La 13 δ' Re 14 τῶν om U 16 ταῦτα om La
 | δ' Re 18 προσήεσαν BV 19 ἐκρύπτετο La 20 καλύψαι
 C Mo U Mor Re | ἑξακισχιλίους νεκρούς Mor Re 21 διέτριψαν I
 sed ι in ras m² | ἀλλ' ἐπὶ] κατὰ V

πύλας αἵξαντες ἢ ἀνέσπων ἢ κατέσχισαν, εἶχον ἂν
 Κτησιφῶντα τὴν πολυύμνητον. νῦν δὲ χρυσὸν μὲν
 καὶ ἄργυρον καὶ ἵππους τοὺς τῶν οἰχομένων ἐκτῶντο,
 ἅμα δὲ ἡμέρα πρὸς ἱππέας ἠναγκάζοντο μάχεσθαι, οἱ
 τὰ μὲν πρῶτα ἐλύπουν, ἔπειτα δὲ ὑφ' ἐνὸς ἐξ αἰμασιᾶς
 ἀναδραμόντος στρατιώτου κυκηθέντες ἔφυγον. δια-
 βαίνει δὲ τὸ λοιπὸν στρατόπεδον, καὶ τούτων πανταχοῖ
 τοὺς ὀφθαλμοὺς φερόντων μετὰ θαύματος οἱ κτεί-
 νοντες περιέπλυνον αὐτοὺς τῷ ποταμῷ, καὶ ὁ Περσῶν
 Τίγρης τῷ Περσῶν αἵματι χρωσθεὶς ἔρρει. 10

256. Λογιζέσθω δὴ τις τὰς ἐκείνων εἰς τὴν ἡμε-
 τέραν εἰσβολὰς καὶ τὸ καθ' ἕκαστον ἔργον καὶ παρα-
 βαλλέτω ταύτην τὴν μίαν ταῖς συχναῖς ἐκείναις καὶ
 τάχα εὐρήσει λαμπρὰ μὲν κἀκεῖνα, πολὺ δὲ μεῖζω
 ταῦτα καὶ τὰ μὲν οὐδενὸς ἀπαντῶντος πεπραγμένα, 15
 τὰ δὲ ὄντων τῶν μαχομένων τετολημμένα, ὥστ' εἴ τις

1 Ruf. Fest. 1.1.

3 Zos. III 25, 6

1 αἵξαντες I sed inter α et ι ras 1—2 litt ἄξαντες Cobet
 Mnem. V 110 (Coll. 106) | ἢ (1) — κατέσχισαν praemisso κεί-
 μενον in marg I² | κατέσχησαν C sed η in ι corr f, iterum in
 η corr n 2 κτησιφῶ α cum ras 2 litt U | τὴν scripsi e BV
 cum Fabr τὸν reliqui libri Mor Re | μὲν inser I² om MB
 3 τοὺς inserui e C Mo VPU om reliqui libri edd 4 οἱ P
 sed οι in ras m² om U in ras 2 litt, in qua tantum accentus
 gravis emicat 5 δὲ inserui e BIMPV om reliqui libri edd
 [ἐξαίμασιᾶς MoLa 6 κινηθέντες V | ἔφυγον Re 7 πανταχῇ
 BVIMPV 8 θαύματος οἱ κτείνοντες] „quaedam hic desunt“
 Re | οἱ κτείνοντες] οἰκτείνοντες P sed in οἰκτείνοντες corr m³,
 I sed in οἱ κτείνοντες corr m², MU 9 αὐτοὺς P sed spir.
 len. in asperum corr m³, ULAMB Mo Mor Re αὐτοὺς I
 11 δέ I Re | τις U sed s eras | ἐκείνων P sed ων corr ex φ,
 ut videtur, in ras m³, ἐκείνου U 12 καθέκαστον C MoILA
 edd „malim καθεκάστων“ Re | παραβαλλέτω P sed secundum λ
 inser m³, U 13 ταύτην V sed ην in ras m³ 16 δ' Re

ἤρετο Πέρσας, εἰ ἐβούλοντ' ἂν μήτε ἂ δεδράκασι, δεδρα-
 κέναι μήτε ἂ πεπόνθασι, πεπονθέναι, πάντας ἂν εἰπεῖν
 R 608 ἀπὸ τοῦ βασιλέως ἀρξαμένους, ὥς ἐπὶ πολλῶ | τὰ
 τότε ἐνίκων. 257. γνολή δ' ἂν τις ἀκκεῖθεν· Κων-
 5 στάντιος γὰρ ἐν οὐδεμιᾷ τῶν εἰσβολῶν εἰς αἰτησιν
 σπονδῶν ἠναγκάσθη πεσεῖν, ὁ δὲ ὦν ἔφην πεπραγ-
 μένων ἔπεμψε τὸν δεησόμενον ἐνταυθοῖ στήναι τὸν
 πόλεμον καὶ τὸν νενικηκότα τοῦ πλείονος ἀποσχόμενον
 φίλῃν ἔχειν καὶ σύμμαχον τὴν αὐτῶν ἀρχήν. 258. καὶ
 10 ὁ μὲν ἐπὶ τούτοις ἥκων τῶν εὔ γεγονότων εἰσελθὼν
 ὥς τὸν ἀδελφὸν τοῦ πέμψαντος μεθ' ἡμῶν ἐπ' ἐκεῖ-
 νον ἰόντα γονάτων ἀπτόμενος ἐδεῖτο κοινῶσαι βασιλεῖ
 τὸν λόγον. ὁ δὲ κατὰ σπουδὴν τε καὶ μεθ' ἡδονῆς, ὥς
 δὴ χρηστόν τι μνηύσων, ἦλθε μειδιῶν καὶ διηγεῖτο
 15 καὶ δῶρα προσεδόκα τῶν λόγων. ὁ δὲ αὐτόν τε σιγᾶν
 ἐκέλευε καὶ τὸν ἥκοντα ἀποπέμψαι σιγῶντα καὶ συγγέ-
 νειαν τὴν πρὸς αὐτὸν ἐκείνου πλάσαι τῆς συνουσίας
 πρόφασιν. οὔτε γὰρ καταθέσθαι τὸν πόλεμον ἡξίου
 τό τε τῆς εἰρήνης ὄνομα δεινὸν ἐνόμιζεν ἀμβλύναι
 20 στρατιώτην. ὁ γάρ, οἶμαι, πεισθεῖς, ὥς ἔξεστι μὴ
 μάχεσθαι, κακῶς <ἂν> ἀναγκαζόμενος μάχοιτο. 259. διὰ

11 Ὁρμίσδην Zosim. III 18, 1

Amm. XXIV 2, 20

1 ἤρετο inser *I*² | μήτ' *La* 2 πάντως *I* sed *ω* in ras m²
 6 „imo vero ἠνάγκασε“ Re 7 ἐνταυθοῖ *I* sed ἐν in ras m²
 ἐνταυθ' οἱ Mor Fabr | τὸν *P* sed ὃν in ras m³ τὸν μὲν *U*
 8 ἀπεχόμενον Re 9 αὐτῶν *C* Re αὐτοῦ Fabr 10 γρ ἡκόν-
 των ἔ. τῶνδε ἔ in marg Mor | γεγονότων εἰς ὦν *V* probante
 Gasda 11 εἰς *V* 12 ἀψάμενος Re | γρ ἡγοῖτο in marg
 Mor | τῷ βασιλεῖ *V* 13 τῶν λόγων *PU* λόγον voce des. Mor
 p. 322; quae sequuntur leguntur p. 301sq. 15 προσεδόκα *P*
 sed *ω* in o corr m³, *La* 17 ἐκείνου *P* sed ' et *ου* in ras m²
 ἐκείνου *V* 18 τὸν inser *I*² 19 ἀμβλύναι *IBMP* sed in
 hoc ~ e' corr m³ ἀμβλύναι reliqui libri edd cf. p. 149, 17
 21 ἂν inserui cum Sinteni et Gasda | διατοῦτο *BVIMP*

τοῦτο εἶσω τῶν ὀδόντων προσέταξε μένειν τὸ γλυκὺ
 τῶν σπονδῶν ὄνομα. καίτοι τίς οὐκ ἂν ἐνδεικνύ-
 μενος τοῖς ἑαυτοῦ, πόσον τι δεδύνηται | στρατηγῶν, R 609
 ἡγρεε σύλλογον ἐπ' ἀκροάσει τῶν ῥημάτων; ἀλλ' οὐ-
 τὸς γε ἐπὶ συνθήκας καλούμενος τῷ τείχει προσελθὼν 5
 ἐπὶ μάχην τοὺς τειχήρεις ἐκάλει γυναικῶν μὲν εἶναι
 λέγων ὃ πράττουσιν, ἀνδρῶν δὲ ὃ φεύγουσι. 260. τῶν
 δὲ εἰπόντων δεῖν τὸν βασιλέα ζητεῖν ἀκείνῳ δεικνύειν
 αὐτὸν ἐπεθύμησε μὲν Ἀρβηλα καὶ ἰδεῖν καὶ διελθεῖν
 ἢ ἄνευ μάχης ἢ καὶ μαχεσάμενος, ὥστε μετὰ τῆς Ἀλεξ- 10
 ἀνδρου νίκης τῆς αὐτόθι καὶ ταύτην ὑμνεῖσθαι,
 καὶ γνώμην δὲ εἶχεν ἐπιβῆναι πάσης ὅση Πέρσας
 ὀρῶζει τὸ κράτος, μᾶλλον δὲ καὶ τῆς ὁμόρου, καί-
 τοι μηδετέρας αὐτῷ μόρας ἐλθούσης μήτε τῆς οἰκείας
 μήτε τῆς συμμάχου, τῆς μὲν ἀδικίας τοῦ τὸ ἔθνος 15
 ἔχοντος, ἡ δέ, ὥς φασι, κατ' ἀρχὰς εὐθύς τοξευθέν-
 των τινῶν ἐν τῷ Τίγρητι λοουμένων, μεῖζον αὐτοῖς
 ἡγήσατο τὸ μάχεσθαι πρὸς αὐτούς. καὶ ἅμα ἢ τῶν
 ἡγεμόνων πρὸς ἀλλήλους φιλονεικία ῥαθυμεῖν τοῖς

10 Socr. h. e. III 21 p. 192 C

15 Amm. XXIV 7, 8

2 καίτι P sed in καίτοι corr m², U 3 τί VP 5 κ in
 καλούμενος inser P³U² 7 δ' Re 8 ἀκείνο La 9 αὐτὸν
 Mo VLaM Mor | ἀρβυλα V ἀρβηλὰ La 12 δὲ Re („malim
 μὲν“ Anim) τε libri Mor Fabr | ὅση P sed η in ras 2 litt m³
 13 ὁμόρου I sed ο (2) ex η corr m³ | καίτι PU 14 μηδ'
 ἐτέρας LaI 16 ὃ δέ Mor sed γρ ἡ δὲ in marg | καταρχὰς
 BVILaPU Mor 17 ο in λοουμένων inser V, eras I | αὐτοῖς
 ex αὐτοῖς corr M³ αὐτῆς CBLaI et ex αὐτῆς corr P³ αὐτῆς

ἡ
 U αὐτοῖς V αὐτῆς Mo Fabr αὐτοῖς Mor 18 ἡ τῶν
 scripsi auctore Re e PI in quo ex ἡ τε corr m² ἡ τε reliqui
 libri edd

ἀρχομένοις ἐπέτρεπεν. ὁπότε γὰρ ἄτερος κινοίῃ, μέ-
 νειν ἄτερος παραινῶν χαριζόμενος ἔπειθεν. 261. οὐ
 R 610 μὴν χεῖρω | γε ταῦτα ἐποίει τὸν βασιλέα. ἀλλ' οὐκ
 ἐπήγει μὲν ἀπόντας, πράττειν δὲ ὅσαπερ ἄν, εἰ παρ-
 5 ἦσαν, ἡξιόυ καὶ πρὸς τὴν Ὑγκανίαν ἔτεινε τὸν λογισμὸν
 καὶ τοὺς Ἰνδῶν ποταμούς. ἤδη δὲ τῆς στρατιᾶς ἐπὶ
 ταῦτα ὥρμημένης καὶ τῶν μὲν πορευομένων, τῶν δὲ
 συσκευαζομένων θεῶν τις τοῦ μὲν ἀφίστησι, νόστου
 δὲ κατὰ τὸ ἔπος παρήγει μεμνησθαι. 262. τὰ πλοῖα
 10 δὲ πρὸς τὴν προτέραν βουλὴν ἀφείτο πυρί, κάλλιον
 γὰρ ἦν ἢ τοῖς πολεμίοις. ταῦτόν δ' ἄν εἰκότως ἐδραῖτο
 καὶ τοῦ προτέρου μὲν οὐ βουλευθέντος, τοῦ δὲ ἐπαν-
 ιέναι νικῶντος. ὁξὺς γὰρ καὶ πολὺς ὁ Τίγρης ἐμπί-
 πτων ταῖς πρῶταις πολλῶν ἡνάγκαζε δεῖσθαι χειρῶν
 15 τὰ πλοῖα καὶ ἔδει τοὺς ἀνέλκοντας ὑπὲρ ἡμῶν τῆς
 στρατιᾶς γενέσθαι. τοῦτο δὲ ἦν κρατεῖσθαι μὲν τοὺς
 μαχομένους, ἔχεσθαι δὲ ἀμαχεὶ μετ' ἐκείνους τὰ ἄλλα.
 263. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὴν εἰς τὸ μαλακίζεσθαι
 παράκλησιν ἀνηγῆκει τὸ πῦρ. ὁ γὰρ μηδὲν ποιεῖν
 20 ἐθέλων ἀρρωστεῖν σκηπτόμενος ἔκειτο καθεύδων ἐν

9 Il. κ 509

10 Amm. XXIV 7, 4. Zos. III 26, 3

1 κινοίῃ La, ex κινοῖ corr I, supra κινοῖ C^s κινοῖ
 BMoMPU κινεῖν V κινῇ edd | μένειν δ' V 2 ἔτερος B
 3 γε χειρῶν in marg Mor 4 εἰ inser C^f M^s 6 στρατείας
 La 7 ὥρμημένης B 8 θεῶν e θεῶν corr La^s θεός Re
 | ἀφίστησιν La 9 τε Mor Fabr quod corr Re | γε παρήγει
 in marg Mor 11 ἦν om B Re 12 βουλευθέντος scripsi
 cum Gasda e Par βουληθέντος libri sed εν corr ex η I² et
 supra η pos M², edd | ἐπανιέναι in ἀνιέναι corr M² ἐπαν-
 ιόντος καὶ La 14 πρῶταις I sed πρω in ras m² 15 ὑπερ-
 ἡμῶν I 16 στρατείας La | τῶν μαχομένων La 17 δ' Re
 | καὶ τὰ Re 20 ἔκειτο I sed γε ἥρει in marg m^s, P sed
 εκειτο in ras m³, eras U

πλοίων, πλοίων δὲ οὐκ ὄντων ἅπας ἦν ἐν ὅπλοις. ὥς
 τοίνυν οὐδὲ σφόδρα βουλομένοις ἦν ἔχειν ναῦς τοσαύ-
 τας, ἔδειξε τὸ μηδὲ τὰς ὑπολειφθείσας, αἱ δὲ ἦσαν
 πεντεκαίδεκα γεφυρῶν εἵνεκα πεφυλαγμένοι, μηδὲ
 ταύτας ἀρκέσαι σῶσαι. βιαίτερος γὰρ ὢν καὶ ναυτῶν 5
 τέχνης καὶ τῆς ἄλλης πολυχειρίας ὁ πόρος αὐτάς τε
 | καὶ τοὺς ἐμπλέοντας εἰς τὰς τῶν πολεμίων χεῖρας R 611
 ἐξέβαλεν, ὥστ' εἰ δεῖ κατηγορεῖν ἐκείνου τοῦ πυρὸς
 τοὺς ἐξημιωμένους, ὁ Πέρσης ἂν εἰκότως ὁ μεμφό-
 μενος εἴη. καὶ πολλάκις γε, ὥς φασιν, ἐμέμψατο. 10

264. Οὕτω μὲν τοῦ Τίγρητος πίνοντες ἐχώρουν
 κατ' ἀριστεράν χεῖρα τὸν ποταμὸν ἔχοντες καὶ διὰ
 χώρας ἥεσαν τῆς προτέρας ἀμείνωνος, ὥστε οἷς εἶχον
 αἰχμαλώτοις θαρρούντως προσετίθεσαν. ἐπεὶ δὲ τῆς
 μὲν πεφυτευμένης ἐπὶ τέλει, τῆς δὲ ψιλῆς τε καὶ 15
 οὐδὲν φαυλοτέρας ἦσαν ἐν μέσῳ, κηρύττει σιτία φέ-
 † ρεσθαι τὸν στρατὸν ἡμερῶν εἴκοσι, τοσαύτη γὰρ ὁδὸς
 ἐπὶ τὴν ἀρίστην τε πόλιν καὶ ἅμα τῆς ἡμετέρας ὁμορον.
 τότε δὴ πρῶτον ὁράται Περσικὴ παράταξις, πληθὺς
 οὐκ ἄτακτον, καὶ χρυσὸς πολὺς ἐν τοῖς ὅπλοις. πεσόν- 20
 τος δὲ ἡμετέρου τινὸς προμάχου καὶ συμπεσόντων
 ἀπάντων οὐθ' ἱππεὺς οὐθ' ὀπλίτης ἤνεγκε τὰς παρ'

4 Amm. Zos. II. II. 12 Soz. I. I. p. 218 A 13 Amm.
 XXIV 7, 6 21 Amm. XXV 1, 1. Zos. III 26, 5

1 πλοίων P sed π in ras m³ | δ' Re | ἐνόπλοις La 4 εἵνεκα
 CVLaM Re 8 ἐξέβαλεν La | εἶπερ B 9 τοῖς ἐξημιω-
 μένοις Re 12 διαχώρας La 13 ὥστ' La | ἔχων La
 14 θαρροῦντες La | ἐπὶ La ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ Mo 15 ἐπιτέλει
 Mo 16 οὐδὲν] πολὺ vel πολλῶ coni Re num οὐδεμιᾶς οὐ?
 | μέσω I sed σω in ras m² | „malim καὶ κηρύττει“ Re 18 πό-
 λιν in marg Mo² | ὁμορον, τότε coni Re 20 πολὺς χρυσὸς
 La 21 τινὸς om C Mor

ἡμῶν ἀσπίδας, ἀλλ' εὐθύς ἐκκλίναντες ἔφευγον ἐν εὖ
 τοῦτο ἡσικηότες τοῦ πολέμου τὸ μέρος. 265. καὶ τοῦ
 λοιποῦ παράταξις μὲν οὐδεμία, κλοπαὶ δὲ καὶ ἀγεννεῖς
 ὀλίγων ἱππέων ἔφοδοι τοῖς ὑστάτοις ἐκ τάφρων ἐπι-
 5 πηδώντων οὐδὲ τότε κτεινόντων μᾶλλον ἢ θνησκόν-
 των. τοῦ γὰρ ἱππέως ὑπὶ τῶν ὀπλίτης τὸ δόρυ |
 R 612 ξίφει τὸν ἵππον ἀναρρηγνύς ἀμφοτέρους εἶχεν ἐπὶ
 γῆς καὶ ἔτοιμόν γε εἰς πληγὴν τὸν ἐν τῷ χιτῶνι τῷ
 σιδηρῷ. 266. οἱ μὲν οὖν προσιόντες τοιαῦτα ἔπασχον,
 10 οἱ δὲ πόρρωθεν ἰσχύοντες, οἱ τοξόται, τὸ βέλος ἀφιέν-
 τες ἐπὶ γυμνὰ τοῦ στρατιώτου τὰ δεξιὰ πρὸς αὐτούς
 τε βλέπειν ἠνάγκαζον καὶ σχολῇ προΐεναι. προήεσαν
 μέντοι καὶ τὸ νέφος οὐκ ἐκώλυε τῶν βελῶν εἰς ἅπαν.
 ἐλαύνων γὰρ πανταχῇ τὸν ἵππον ὁ βασιλεὺς ἐπεκούρει
 15 τῷ πιεζομένῳ λόχους τε ἀπὸ τῶν ἐν ἀδείᾳ τοῖς δεο-
 μένοις ἄγων καὶ τοὺς ἀρίστους τῶν στρατηγῶν ἐπ'
 οὐρὰν πέμπων.

267. Μέχρι μὲν οὖν τούτων ἐκεῖνός τε νικῶν ἐχώ-

8 Amm. XXV 1, 12

1 ἐκκλίναντες V | ἔφευγον La | ἐν εὖ scripsi e VU ἐν om
 La εὖ om CBMoMP edd εὖ ex ἐν corr I² 2 τοῦλοιποῦ
 BVI et in τοῦ λοιποῦ corr P³ 3 κλοπῇ^{αι} B κλοπῇ M
 ἀγεννεῖς P sed v alterum inser m³ ἀγεννῆς^{ελ} B 4 ἔφοδος^{οι} B
 | ἐπιπηδώντων I sed ἐπι inser m² ἐκπηδώντων V, ἐπιπη-
 δώντων μᾶλλον in marg r 5 κτεινάντων V 6 ὁ inserui om
 P edd 9 σιδηρῷ I sed acutus supra η eras, e σιδηρῷ corr
 P³ σιδηρῷ B σιδηρῷ U 10 ἀφιέντες C sed μ eras
 ἀφέντες B 11 αὐτούς C Re 13 εἰσάπαν BVMPU et ex
 εἰς ἅπαν corr I 14 πανταχοῖ CMoLa et (e πανταχῇ corr)
 P³ edd 15 λόχους in ras P³ λόγους U 16 ἐπὶ CU edd
 | ἐπ' οὐρὰν ex ἐπουρὰν corr P³ 18 οὖν om U inser P³

ρει καὶ ἐμοὶ λέγειν ἡδύ, τὸ δὲ ἐντεῦθεν, ὧ θεοὶ καὶ
δαίμονες καὶ μεταβολαὶ τύχης, ἐφ' οἷον ἄγομαι λόγον.
βούλεσθε σιγήσω τὰ λοιπὰ καὶ στήσω τὸν λόγον ἐν
τοῖς εὐφημοτέροις; πολλὰ ὑμῖν, ὧ παρόντες, ἀντὶ τῆς
οἰμωγῆς ἀγαθὰ γένοιτο. τί οὖν δὴ δοκεῖ; κλαίωμεν
ἢ λέγωμεν; εἰσέκατε τῷ μὲν ἔργῳ πλήττεσθαι, τὸν δὲ
λόγον ἀπαιτεῖν. ὀητέον δὴ καὶ δόξαν οὐκ ἀληθῆ περὶ
τῆς τελευτῆς παυστέον.

268. Ἀπειρηκότος γὰρ ἤδη τοῦ Πέρσου καὶ σαφῶς
καταπεπολεμημένον καὶ δεδιότος μὴ τὰ κράτιστα τῆς 10
αὐτοῦ γῆς κατασχόντες ἐπιχειμάσωσι, καὶ πρέσβεις ἐλο-
μένου καὶ δῶρα ἀριθμοῦντος, ἐν οἷς ἦν καὶ στέφανος,
καὶ μέλλοντος δὴ ταῦτα τῆς ἐπιούσης σὺν ἱκετηρίᾳ
πέμπειν καὶ ποιεῖν ἐκείνον τῶν συνθηκῶν ὀριστήν 14
διασπᾶται | μὲν τι τῆς τάξεως τῶν μὲν τοὺς προσ- R 613
βάλλοντας ἀμυνομένων προιόντων, αἰγίδος δὲ ἐξαίφνης
λαμπρᾶς κόνιν τε ἐπεγειρούσης καὶ νέφη συναγούσης
καὶ τοῖς βουλομένοις τι κακουργεῖν συναιρομένης ὁ
μὲν βασιλεὺς, ὥς συνδήσων τὸ διαρραγέν, ἔσπευδεν

14 Dem. or. XV p. 199, 17 16 Fest. Soz. II. II. 19 t. II 31, 12 R

1 δ' Re | καὶ δαίμονες om Mor Fabr 3 σιγήσαι M sed
σιγήσω in marg m² 4 εὐφημουμένοις La 4 πολλὰ —
5 γένοιτο praemisso κείμενον in marg I² 5 δὴ om BMoMPU
inser I³ | κλαίωμεν CMoLaU et in κλαίωμεν corr P³ κλειό-
μεν edd quod correxit Cobet Mnem. V 134 (Coll. 114)
6 λέγωμεν CMoLa edd quod correxit Cobet 8 παντέον V
9 περὶ τοῦ θανάτου Ιουλιανοῦ in marg CMo 10 καταπε-
πολεμημένου P sed πε in ras m³ καταπολεμημένου U 11 ἐαν-
τοῦ C Re | μετασχόντες La 15 διὰ πάσης Mor, qui γε δια-
πάσας habet in marg, et Fabr | μέντι I sed ι in ras 2 litt m²
μὲν τοι Mor, qui γε μὲν τι habet in marg, et Fabr | προσβάλ-
λοντας P sed ῥος in ras m³ (προς etiam in marg m³) προβάλ-
λοντας UB βάλλοντας V 17 ἐπάγειρούσης V 18 τί BVIMP

σὺν ἐνὶ θεράποντι, δόρυ δὲ ἰππέως ἐπ' αὐτὸν ἐνεχθὲν
 ἄοπλον, τῷ γάρ, οἶμαι, σφόδρα κρατεῖν οὐδὲ ἐφράξατο,
 διὰ τοῦ βραχίονος δραμὸν εἰς τὴν πλευρὰν εἰσέδν.
 269. καὶ πεσὼν ἐπὶ γῆς ὁ γενναῖος τὸ αἷμα ὁρῶν κα-
 5 ταρρέον κρύπτειν ἐθέλων τὸ συμβὰν ἐπὶ τὸν ἵππον
 αὐτοῖς ἀναβάς, ἐπειδὴ τὸ αἷμα τὴν πληγὴν ἤλεγχεν,
 ἐβόα καθ' οὗς ἀεὶ γίγνοιτο, μὴ δεδιέναι τὸ τραῦμα,
 μηδὲ γὰρ θάνατον ἔχειν. ἔλεγε μὲν ταῦτα, τοῦ δεινοῦ
 δὲ ἡττᾶτο. καὶ κομίζεται πρὸς τὴν σκηνὴν καὶ τὴν
 10 μαλακὴν εὐνήν, τὴν λεοντὴν καὶ τὸν φορυτόν, ταυτὶ
 γὰρ ἡ' κελίου στρωμνὴ. 270. τῶν ἱατρῶν δὲ μὴ εἶναι
 σωτηρίαν λεγόντων δεξαμένη τοῦ θανάτου τὸν λόγον
 ἢ στρατιᾶ, πάντες μὲν ὠλοφύροντο, πάντες δὲ ἐκό-
 πτοντο, παρὰ πάντων δὲ ἡ γῆ δάκρυσιν ἐβρέχετο, τὰ
 15 ὄπλα δὲ τὰς χεῖρας ἐκφυρόντα ἔρριπτο, ὦντο δὲ μὴδ'
 ἄγγελον ἐκείθεν ἀναστρέψειν οἴκαδε. 271. ὁ δὲ δὴ
 Πέρσης δῶρα μὲν ἂ τούτῳ πέμπειν ἔδει, θεοῖς σω-
 τήρσιν ἀνέθηκεν, αὐτὸς δὲ τὴν εἰωθυῖαν παρέθετο
 τράπεζαν πρότερον τοῦδαφος ἀντ' ἐκείνης ποιούμενος
 20 ἐκόσμησέ τε τὴν κόμην κατὰ τὸν νόμον κατεροαθυμη-

1 Amm. XXV 3,5 2 Amm. l. l. § 2 et 3 4 t. II 33,1sq. R
 18 Her. l 119, 2

1 ἐπ' αὐτὸν ex ἐμαντὸν corr *M*² | ἀχθὲν *La* 2 τὸ *Mo*
 3 verba διὰ — εἰσέδν ut totum locum respexit, sua fecit So-
 crates h. eccl. III 21 p. 198 A ἐξ ἀφανοῦς δὲ ἀκόντιον φέρεται
 κατ' αὐτοῦ, καὶ διὰ βραχίονος διαδραμὸν εἰς τὴν πλευ-
 ρὰν εἰσέδν 7 γίνοιτο *V* 8 ἔλεγεν *La* 10 λεοντὴν
CMoLa et in λεοντὴν corr *P*³ | τὴν *ILa* edd | ταυτὶ ex αὐτῇ
 corr *I*² 11 ἐκείνου *Fabr* 13 στρατεία *La* | δ' *P* 14 post
 παρὰ πάντων lacunam indicavit *Mor* p. 304, 18 quam postea
 p. 323, 1sq. supplevit | δάκρυσιν ἐβρέχετο *I* sed βρε in ras *m*²
 δάκρυα ἐδέχετο *MUP* qui γρ δάκρυσιν ἐβρέχετο in marg.
 habet *m*² 16 ὑποστρέψειν *La* 20 γνώμην *La* | κατὰ τὸν
 νόμον inser *I*²

μένην πάντα τὸν τῶν κινδύνων χρόνον, ἃ δὲ χάσματι γῆς ἀφανισθέντων πασσυδὶ τῶν ἐναντίων ἔπραττεν ἄν, τούτοις ἐνὸς ἐκείνου τελευτῶντος ἐχρῆτο. ἀμφότεροι τοίνυν ἔθεντο ψῆφον εἰς τὴν ἐκείνου γνώμην ⁴ τὰ πράγματα ἀνακείσθαι | Ῥωμαίοις, οἱ μὲν οἷς R 614 ἐπένθουν, οἱ δὲ οἷς ὠρχοῦντο, καὶ οἱ μὲν οἷς ἡγοῦντο ἀπολωλέναι, οἱ δ' οἷς ἤδη κεκρατηκέναι.

272. Ἴδοι δ' ἄν τις αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν καὶ τῶν τελευταίων ῥημάτων. ἀπάντων γὰρ τῶν περιεσθηκότων εἰς θρῆνον πεπτωκότων καὶ οὐδὲ τῶν φιλοσοφούντων δυναμένων καρτερεῖν ἐπέτιμα τοῖς τε ἄλλοις καὶ οὐχ ἥκιστα δὴ τούτοις, εἰ τῶν βεβιωμένων αὐτὸν εἰς Μακάρων νήσους ἀγόντων οἶδε ὥς ἀξίως Ταρτάρου βεβιωκότα δακρύοιεν. ἐώκει δὲ ἡ σκηνὴ μὲν τῷ δεξιμένῳ δεσμωτηρίῳ τὸν Σωκράτην, οἱ παρόντες δὲ τοῖς ¹⁵ ἐκείνῳ παροῦσιν, ἡ πληγὴ δὲ τῷ φαρμάκῳ, τὰ ῥήματα δὲ τοῖς ῥήμασι, τῷ δὲ μὴ δακρύναι τὸν Σωκράτην μόνον τὸ μηδὲ τοῦτον. 273. δεομένων δὲ τῶν φίλων ἀποφῆναι τῆς ἀρχῆς κληρονόμον οὐδένα αὐτῷ παρὰ πλήσιον ἐγγὺς ὄρῳ ἀφῆκε τῇ στρατιᾷ τὴν ψῆφον. ²⁰

2 Thuc. VIII 1, 1. Xen. Cyr. I 4, 18 4 Her. I 97, 1. III 31, 2

9 Amm. XXV 3, 15 sq. 17 Amm. XXV 3, 22 19 Amm.

l. l. § 15

1 χάσμασι M 6 γὰρ ἤρχοντο in marg Mor 7 οἱ Mo VLa
οἱ M οἱ δ'] οἷδ' ex οἷδ' corr P² | δὲ Re | ἥδη] ἡγοῦντο Fabr
8 τελευταῖα ῥήματα Ιουλιανοῦ in marg C Mo 12 οὐχ ἥκιστα
BV | δὴ scripsi e libris δὲ edd | γὰρ βεβιωμένων in marg Mor
13 εἰς μακάρων P sed εἰς μακάρι in ras m² | ἀγαγόντων
BMLa | οἶδε scripsi οἱ δὲ libri edd 14 δακρύνουσιν Re |
δὲ edd 16 τῷ om Fabr 17 δὲ in ras in marg I² | ῥήμασιν La
τὸ V | δακρύναι IM et e δακρύναι corr P³ cf. ad t. I p. 272, 5
18 ὁμοιον Re | τῷ V | τοῦτο V 19 αὐτῷ B Mo VIMLa P
αὐτοῦ Fabr 20 ἐφῆκε Cobet Misc. 142

οἷς δὴ καὶ ἐπιστέλλει πάντα τρόπον σῶζειν αὐτούς,
καὶ γὰρ αὐτὸν ἐκείνους σῶζοντα πάντα ἀνατλήναι
πόνον.

274. Τίς οὖν ὁ κτείνας, ποθεῖ τις ἀκούσαι. τοῦ-
5 νομα μὲν οὐκ οἶδα, τοῦ δὲ μὴ πολέμιον εἶναι τὸν
κτείναντα σημειὸν ἐναργὲς τὸ μηδένα πολέμιον ἐπὶ τῇ
πληγῇ τετιμῆσθαι. καίτοι διὰ κηρύκων ὁ Πέρσης ἐπὶ
γέρας ἐκάλει τὸν ἀπεκτονότα καὶ μεγάλων ὑπῆρχε τῷ
φανεύτι τυχεῖν. ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς οὐδ' ἔρωτι τῶν
10 γερωῶν ἡλαζονεύσατο. 275. καὶ πολλή γε τοῖς πολεμί-
οις ἡ χάρις, ὅτι ὧν οὐκ ἔδρασαν οὐ προσέθεντο τὴν
δόξαν, ἀλλ' ἔδοσαν ἡμῖν παρ' ἡμῖν αὐτοῖς τὸν σφαγέα
ζητεῖν. οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ
ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους, πάλαι τε ἐπεβούλευον
15 καὶ τότε δυνηθέντες εἰργάσαντο τῆς τε ἄλλης ἀδικίας
αὐτοὺς ἀναγκαζούσης οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου
R 615 βασιλείας ἐξουσίαν καὶ μάλιστα | γε τοῦ τιμᾶσθαι
τοὺς θεοὺς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐξήτουν.

5 Amm. XXV 6, 6. cf. or. XXIII t. II 31, 14sq. R

1 γρ ἐπιτέλλει in marg Mor | αὐτούς I sed ^c in ras m²
αὐτούς MoLaMu et in αὐτούς corr P³ 3 χρόνον Mor Fabr
quod corr Re 4 Τίς — 18 ἐξήτουν citat Sozomenus hist.
eccl. VI 1 p. 218 e quo hausit Nicephorus Call. h. eccl. X 34,
Λιβάνιος δὲ ὁ Σύρος σοφιστής, τὰ μάλιστα συνήθης καὶ φίλος
αὐτῷ γεγονώς, τάδε περὶ τοῦ κτείναντος αὐτὸν γράφει· Τίς κτλ.
7 καίτοι καὶ διὰ Re | ὁ Πέρσης ἐκάλει πρὸς γέρας Sozom
9 οὐδεὶς om Sozom 10 ἡλαζονεύετο I sed ε (2) in ras 2 litt
11 ἡ inserui e VLa Sozom | προσέθεσαν La 13 οὐδὲ Re
| ἦσαν om U | οἱ La | οἱ ζῶντες inser I² 14 τοὺς inser in
marg I³ | ἐπεβούλευσαν Re 15 ἀδικίας I sed ικ in ras m²
ἀδοξίας M 18 οὐ La | τούναντίον B Sozom | post ἐξήτουν
Sozom l. l. c. 2 perorat καὶ ὁ μὲν Λιβάνιος ᾧδὲ πη γράφων
Χριστιανὸν ἔσεσθαι ὑποδηλοῖ Ἰουλιανοῦ τὸν σφαγέα· ἴσως δὲ
καὶ ἀληθές κτλ.

276. Ἄ δ' ὑπὲρ τοῦ Περικλέους ὁ Θουκυδίδης φη-
 σιν, ὅτι τῇ τελευτῇ λαμπρότερον ἔδειξεν, ὅσον ἦν αὐ-
 τὸς τοῖς πράγμασι, ταῦτ' ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν καὶ περὶ
 τοῦδε. τῶν γὰρ ἄλλων ἀπάντων τῶν αὐτῶν ὧν περ
 καὶ πρότερον ὄντων, τῶν ἀνδρῶν, τῶν ὀπλων, τῶν 5
 ἵππων, τῶν ταξιαρχῶν, τῶν συνταγμάτων, τῶν αἰχμα-
 λώτων, τῶν χρημάτων, τῆς τροφῆς, ἐν μιᾷ τῇ περὶ τὸν
 βασιλεύοντα μεταβολῇ τὰ πάντα συνετρίβη. 277. πρῶ-
 τον μὲν γὰρ οὐκ ἤνεγκαν οὐς πρότερον ἤλαυνον,
 ἔπειτα <δὲ> δελεασθέντες εἰρήνης ὀνόματι, τὸ γὰρ 10
 αὐτὸ προσήνεγκαν οἱ πολέμιοι μηχανήμα, πάντες ἐβόων
 δέχεσθαι καὶ στέργειν, καὶ πρῶτος ὁ βασιλεύων εἴλκετο.
 λαβὼν δὲ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἡσυχίαν ὠρμηκότητας ὁ Μῆ-
 δος διῆγε, διέτριβεν ἐρωτῶν, ἀποκρινόμενος, τοῦτο
 δεχόμενος, ἕτερον ἀναβαλλόμενος, ἐν πλήθει πρεσβειῶν 15
 ἀναλίσκων αὐτοῖς τὴν τροφήν. 278. ὥς δὲ σίτου τε
 καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἐσπάνιζον καὶ ἤτουν καὶ
 πάντα δεινὴ δὴ συγχωρεῖν ἀνάγκη περιειστήκει, τότε

1 Thuc. II 65, 3 sq.

12 Amm. XXV 7, 10. Zos. III 31

14 Thuc. I 90, 4. Dem. prooem. p. 1460, 1. Amm. XXV 7, 5 sq.

1 ὁ om Re 2 ἡ τελευτῇ conl Mor | ὅσος Fabr Re
 3 τοῦτ' VU 6 ταξιαρχῶν I sed ' et ~ m² et ~ in ras ταξι-
 αρχων V | τῶν συνταγμάτων om V 7 τροφῆς U 8 πρῶ-
 τον I sed on in ras m² 10 δὲ inserui 11 αὐτὸ P sed ὁ
 in ras m³ 12 βασιλεὺς La 14 διῆγε om B | τοῦτον La
 sed v erasum 15 πρεσβειῶν P sed ὧν in ras m² 16 τε
 om V 18 πάντα post ἤδη Re πάντα^{τως} B om Mor Fabr
 | δεινὴ δὴ P sed η δὴ in ras m² et uterque gravis m³
 δεῖν ἤδη
 δεινὴ δὴ B δεινὸς δὴ U δεῖν ἤδη Mo VI Mor Fabr δὴν
 ἤδη La δεινὴ ἤδη Re

δὴ τὸν κουφότατον ἦται μισθόν, πόλεις καὶ χώρας
καὶ ἔθνη, τὰ τεύχη τῆς Ῥωμαίων ἀσφαλείας. ὁ δὲ
ἐπένευέ τε καὶ παντὸς ἀφίστατο καὶ δεινὸν οὐδὲν
4 ἐδόκει. 279. ὥστ' ἔγωγε πολλάκις ἐθαύμασα τοῦ Μήδου,
R 616 ὡς παρὸν πλείω λαβεῖν οὐκ ἠθέλησε. τίς γὰρ | ἂν
ἀντεῖπεν ἐπὶ τὸν Εὐφρόατην προάγοντι τὴν ἐπιθυμίαν,
τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Ὀρόντην, τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Κύδνον,
τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Σαγγάριον, τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Βόσπο-
ρον αὐτόν; ἦν γὰρ ὁ διδάξων τὸν Ῥωμαῖον πλη-
10 σίον, ὡς ἀρκέσει καὶ τὸ λοιπὸν εἰς ἀρχὴν καὶ τρυφὴν
καὶ μέθην καὶ λαγνείαν. ὥστ' εἴ τις χαίρει τούτων
οὐ πεπραγμένων, Πέρσας ἴστω τὴν χάριν, οἱ πολλοστὸν
μέρος ὧν ἐξῆν ἔχειν ἐπήγγειλαν. 280. ὡς οὗτοί γε
τὰ ὅπλα ῥίψαντες ἐκείνοις ἔχειν, ὥσπερ ἐκ ναυαγίας,
15 γυμνοί, προσαιτοῦντες οἱ πλείους, ἐπανήσαν, ὁ δὲ
ἀσπίδος ἡμισυ φέρων ἢ δόρατος τρίτον ἢ τῶν κνημί-
δων τὴν ἐτέραν ἐπ' ὤμων Καλλίμαχος ἦν οὗτος, ἀπο-

1 Amm. XXV 7, 9. Zos. III 31, 1

13 ἐπήγγειλαν] ἦτοι ἤτησαν, ἐπηγγείλαντο δὲ ἦτοι
ὀπείσχοντο V^r

3 ἐπένευσέ BMoIM et in ἐπένευέ corr P^s 4 ὥστ'
scripsi ὡς libri edd 5 πῶς vel ὅπως Cobet Mnem. V 134
(Coll. 114) at cf. Thuc. I 90, 4 5 ἂν inser V et post ἀντεῖπεν
M² 6 προάγοντι e προσάγοντι corr I et coni Cobet Mnem.
X 196 et Gasda προσάγοντι reliqui libri edd 7 ὀρόντην
BMoVIMPU 8 σαγγάριον I sed γ prius inser m² σαγγάριον
MB 9 γὰρ om Mo 10 post ὡς ras 2 vel 3 litt U
11 χαίρει τῷ τούτων οὐ πεπραγμένῳ coni Re 13 οὐκ ante
ἐπήγγειλαν inserendum olim Mus. Rhen. XXXII 96 duxi ἀπήγ-
γειλαν Fabr 16 τρίτος coni Re 17 ἐπ' ὤμων τὴν ἐτέραν
La | καλλίμαχος Fabr Re, at cf. IV 451, 25 et Plut. de glor.
Ath. c. 3. Quaestt. Conviv. I 10, 3. Diog. L. I 2, 8 (Mus. Rhen.
XXXII 91) | post οὗτος lacuna 5 litt La

λογία δὲ μίᾳ πᾶσι τοῖς ἀσχημονοῦσιν ἡ τελευταία τοῦ ταῦτα ἂν τρέψαντος εἰς τοὺς ἐναντίους.

281. Διὰ τί οὖν, ὦ | θεοὶ καὶ δαίμονες, μὴ R 617 ταῦτα ἐκνρώσατε; διὰ τί μὴ τὸ μὲν ὑμᾶς ἐπιστάμενον γένος εὐδαιμον, τὸν δὲ τούτοις εὐδαιμονίας αἴτιον 5 κατεστήσατε; τί μεμψάμενοι τῆς γνώμης, τί δὲ οὐκ ἐπαινοῦντες τῶν πεπραγμένων; οὐ βωμοὺς ἀνέστησεν; οὐ νεῶς ἐποίησεν; οὐκ ἐθεράπευσε μεγαλοπρεπῶς θεούς, ἥρωας, αἰθέρα, οὐρανόν, γῆν, θάλατταν, πηγάς, ποταμούς; οὐκ ἐπολέμησε τοῖς ὑμῖν πεπολεμηκόσιν; οὐ 10 σωφρονέστερος μὲν Ἴππολύτου, δίκαιος δὲ κατὰ τὸν Ῥαδάμανθυν, συνειτώτερος δὲ Θεμιστοκλέους, ἀνδριώτερος δὲ Βρασίδου; οὐ τὴν οἰκουμένην ὥσπερ λειποψυχοῦσαν ἔρωσεν; οὐ μισοπόνηρος, οὐ πρᾶος δικαίους, οὐκ ἀκολάστοις ἐχθρός, οὐκ ἐπιεικέσι φίλος; 282. ὦ 15 στρατιᾶς μεγάλης, ὦ πολλῶν κατασκαφῶν, ὦ πολλῶν τροπαίων, ὦ τέλους τῆς διανοίας ἀναξίου. ἡμεῖς μὲν ὥρμεθα τὴν Περσῶν ἅπασαν μέρος τῆς Ῥωμαίων ἔσεσθαι καὶ νόμοις τοῖς ἡμετέροις οἰκήσεσθαι καὶ ἀρχὰς τὰς ἐνθὲνδε δέξεσθαι καὶ φόρους οἴσειν καὶ γλῶττιαν 20 ἀμείψειν καὶ στολὴν μετακοσμήσειν καὶ κερεῖν κόμας καὶ σοφιστὰς ἐν Σούσοις Περσῶν παῖδας ἐκκροτήσειν

22 ἐκκροτήσειν] ἦτοι ἀναδείξειν V^r cf. Phryn. exc. ed. Bekker Anecl. 39, 3 ἐκκροτεῖν ῥήτορας· σημαίνει τὸ ἐκδιδάσκειν καὶ

1 πᾶσι inser I² πᾶσιν La | τοῦ om Mo 2 ταῦτ' Cobet Mnem. V 134 (Coll. 114) | ἂν τρέψαντος scripsi cum Cobeto l. l. et Gasda τρέψαντος V ἀνατρέψαντος reliqui libri (ψ in ras I²) Mor Fabr ἂν ἀνατρέψαντος Re 3 et 4 διατί BVIMP 5 post αἴτιον vocabulum quale νικῶντα excidisse putat Gasda 10 ἐπολέμησεν La 19 οἰκισθήσεσθαι V 19 καὶ (2) — 20 δέξεσθαι om La 20 δέξεσθαι P sed ε in ras m³ δέξασθαι UM sed in hoc ε supra α suprascr. m³, Mo 21 ἀμείψειν I sed ψ in ras m² | κείρειν La

ῥήτορας, ἱερὰ δὲ τὰ παρ' ἡμῖν τοῖς ἐκείθεν κοσμηθέντα
 λαφύροις διδάξειν τοὺς ἐπιγιγνομένους τὸ τῆς νίκης
 μέγεθος, τὸν δὲ ταῦτα εἰργασμένον ἀγωνοθετήσειν
 τοῖς ἐγκωμιάζουσι τὰ πεπραγμένα τοὺς μὲν θανμά-
 ζοντα, τοὺς δὲ οὐκ ἐκβάλλοντα, καὶ τοῖς μὲν ἡδόμε-
 νον, τοῖς δὲ οὐκ ἀχθόμενον, λόγους δέ, εἴπερ ποτέ,
 ἔσεσθαι ἡδίους καὶ τοῖς ἱεροῖς ὑποχωρήσειν τοὺς τά-
 φους πάντων ἐκόντων ἐπὶ τοὺς βωμοὺς τρεχόντων καὶ
 τῶν πρότερον ἀνατρεπόντων αὐτῶν ἰδρυομένων καὶ
 10 τῶν τὸ αἶμα φευγόντων αὐτῶν θυόντων, τοὺς δὲ
 ἰδίους ἐκάστων οἴκους εἰς εὐπορίαν ἐπιδώσειν ἄλλαις
 τε ἀφορμαῖς μυθλαῖς καὶ σμικρότητι τῶν εἰσφορῶν,
 R 618 καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτο λέγεται | τοῖς θεοῖς ἐν μέσοις
 εὔξασθαι τοῖς κινδύνοις, οὕτω λυθῆναι τὸν πόλεμον,
 15 ὥστ' αὐτῷ γενέσθαι τὴν εἰσφορὰν εἰς τὰρχαῖα πάλιν
 ἀπενεγκεῖν.

283. Ταῦτα καὶ ἔτι πλείω προσδοκώμενα χορὸς
 φθονερῶν ἀφείλετο δαιμόνων καὶ τὸν ἀθλητὴν ἐγγὺς

δημιουργεῖν (cf. Kaibel, De Phrynicho sophista p. 25). Plat.
 Axioch. p. 369 D καὶ πιθανωτέρους τούτων λόγους ἄρτι κρο-
 τήσης 7 τάφους, ἀσύνετες, ἀλλ' ἀνάστασιν βρύνοντας CMoP

2 ἐπιγιγνομένους V 4 γρ θανμάζοντος et 5 ἐκβάλλοντος
 in marg Mor 5 δ' Re | ἐκβάλλοντα I sed κ in ras m³
 6 δ' (1) BIMP 8 ἐχόντων Mor Fabr, quod corr Re Anim
 9 προτέρων M et e προτέρον corr I | ἀνατρεπομένων V | αὐτῶν
 ex αὐτὸν corr V αὐτοὺς La | ἰδρυομένων C sed γρ ἰδρυμένων
 in marg m, P sed ἰδρυ in ras m² ἰδρυμένων BMU 10 δὲ
 om M 11 ἐκάστος M sed ν supra σ pos m² et στων in
 marg m³ 12 ἀφορμαῖς I sed ante α ras 1 litt et μ in ras m²
 ἀφορμαῖς
 εἰσφοραῖς B εἰσφοραῖς M sed ἀφορμαῖς in marg m³ | καὶ
 in ras P² | σμικρότητι P sed σ in ras m² μικρότητι BVLau
 15 ὥστε CU Re 16 ἐπενεγκεῖν Mor Fabr 17 προσδοκώ-
 μενον Mor Fabr, quod corr Re 18 ἀθλητῶν Mo

ὄντα τοῦ στεφάνου κεκρυμμένον ἡμῖν ἐν σοφῷ κεκό-
 μικεν. εἰκότως ἄρα διὰ πάσης γῆς καὶ θαλάττης ὁ
 θρῆνος ἦλθεν, εἰκότως οἱ μὲν ὥς ἡδιστα μετ' ἐκείνου
 ἐτελεύτησαν, οἱ δ' ἀλγοῦσι τῷ μὴ τεθνάναι νύκτα μὲν
 συνεχῇ τὰ πρὸ ἐκείνου, νύκτα δὲ τὰ μετ' ἐκείνου 5
 νομίζοντες, τὸν δὲ τῆς ἐκείνου βασιλείας χρόνον
 ἀκτῖνα ὥς ἀληθῶς καθαρὰν. 284. ὦ πόλεων, ἃς ἐποί-
 ησας ἄν, ὦ τῶν σαθρῶν, ἃς ἐπηνώρθωσας ἄν, ὦ λό-
 γων, οὓς ἤρας ἄν εἰς ἀξίωμα, ὦ τῆς ἄλλης ἀρετῆς,
 ὅσον ἴσχυσεν ἄν, ὦ δίκης, ἣ κατέβη μὲν ἐξ οὐρανοῦ 10
 πάλιν εἰς γῆν, ᾧχετο δὲ πάλιν ἐνθύνδε εἰς οὐρανόν,
 ὦ μεταβολῆς ἀγχιστροφου, ὦ κοινῆς εὐδαιμονίας ἀρξα-
 μένης τε ὁμοῦ καὶ πεπαυμένης. παραπλήσιον γὰρ δὴ
 τι πεπόνθαμεν, οἷον εἴ τις ἀνδρὸς διψῶντος καὶ προσ-
 ἄγοντος τοῖς χεῖλεσι φιάλην ψυχροῦ τε καὶ διαφα- 15
 νοῦς ὕδατος γευσάμενου τὸ πρῶτον ἀρπάσας οἰχοίτο.
 285. ἡμᾶς δέ, εἴπερ ἐχρῆν εὐθέως στέρεσθαι, κρεῖττον
 ἦν μηδὲ μετασχεῖν τὴν ἀρχὴν ἢ πρὸ τοῦ κόρου στερε-
 θῆναι. νῦν δ' οὐχ ἵνα ἀπολαύσαιμεν, | ἀλλ' ἵνα R 619
 οἷων οὐκέτ' ἀπολαύομεν εἰδότες στένομεν, γεύσας 20
 ἀφείλετο, ὥσπερ ἄν εἰ τοῖς ἀνθρώποις δείξας τὸν
 ἥλιον ὁ Ζεὺς ἐπεῖχε παρ' ἐαυτῷ μηκέτι ποιῶν ἡμέραν.

10 Amm. XXV 4, 19. Arat. Phaen. 101 sq. 12 cf. ad p. 70, 11

4 οἱ δ' BVP οἱ δὲ M | δὲ Re 5 ἐκείνην B 7 γε
 φαιδρὰν in marg Mor 9 οὓς πρῶτην ἤρας V | ἄν om V
 inser I² | ἀρετῆς inser in marg Mo² 10 ἴσχυσας Fabr
 11 πάλιν — δὲ om Mor Fabr 13 τε om Re 15 φιάλην
 τοῖς χεῖλεσι I 16 τοπρῶτον BV 18 τηναρχὴν B et e τὴν
 ἀρχὴν corr I² 19 ἀλλ' — 20 ἀπολαύομεν om Fabr | ἵνα (2)
 om BIM 20 οὐκ ἔτ' MoP οὐκ VLa οὐκέτι Re | ἀπολαύειν
 La sed ante οὐκ | στένομεν Mor Fabr | „post γεύσας deesse
 videtur ὁ δαίμων“ Re 22 ἐπεῖχεν La | αὐτῷ Re

286. Καίτοι καὶ τοῦ ἡλίου ταῦτ' ἔτι δρω̄ντος, τὴν αὐτὴν δὲ ἰόντος οὐχ ὁμοία τοῖς βελτίστοις ἢ χάρις. ἡ γὰρ ἐπὶ τῷδε λύπη βαπτίζουσα μὲν τὴν ψυχὴν, συν-
 5 θολουσα δὲ τὴν γνῶμην ἀχλὺν τινα καὶ τοῖς ὄμμασιν
 ἐπιφέρει, καὶ μικρόν τι διαφέρομεν τῶν ζώντων ἐν
 σκότῳ. οἷα γὰρ αὐθις ἐπεισῆλθε τῇ τοῦ βασιλέως
 σφαγῇ. σεμνοὶ μὲν οἱ κατὰ τῶν θεῶν δημηγοροῦντες,
 ἱερεῖς δὲ ἐν εὐθύταις παρανόμοις. οἷς δὲ ἐθεραπεύθη
 τὸ δαιμόνιον ἱεροῖς καὶ ἃ τὸ πῦρ ἔλαβε, τούτων ἡ
 10 τιμὴ τίθεται, μᾶλλον δὲ ὁ μὲν εὐπορῶν οἰκοθὲν ἔθνηκεν,
 ὁ δ' οὐκ εὐπορῶν δεθεὶς τέθνηκε. 287. νεῶν δὲ οἱ
 μὲν κατεσκάφησαν, οἱ δ' ἡμιτέλεστοι γέλως ἐστᾶσι |
 R 620 τοῖς μικροῖς, φιλοσόφων δὲ ἀνδρῶν αἰκίζεται σώ-
 ματα, καὶ τὸ εἰληφέναι τι βασιλέως διδόντος ὄφλημα
 15 γέγονε καὶ πρόσσεστιν αἰτία κλοπῆς καὶ δεῖ γεγυμνω-
 μένον μέσον θέρους ἐν μεσημβρίᾳ ταῖς ἀκτίσι πιεζό-

13 Eun. vit. soph. (Maximi) p. 59 Boiss. cf. supra p. 223

11 ὄντως ἐξάριστος σὺ καὶ μακρότατος τοιαῦτα παραλη-
 ρῶν V^r

1 ταῦτ' I sed supra v ras ταῦτα in ταῦτ' corr M^s |
 ἔτι inser I² | ἔτι δρω̄ντος] ἐπιδρω̄ντος M sed ἔτι in marg m³

2 δ' Re 4 τοῖς ὄμμασιν I sed οἷς ὁμ in ras m², M sed
 in marg εἶχε σώμασιν σώμασιν BP 5 νῦν ante ἐν Mor Fabr

quod cancellavit Re 6 αὐθις P. 8 ἱερεῖς I sed ei in ras
 m² ἱεροῖς Mo cf. Act. Erud. 1721 p. 269sq. | δ' bis Re 9 „ma-
 lim ἱερείοις“ Re | ἔλαβεν La 11 τέθνηκεν La τέθεικε coni
 Re num ἔθνηκε? | νεῶ P sed post ω ras 1 litt et ' in ras m³

12 οἱ BV | δὲ Re | ἰστᾶσι La 13 γὰρ Χριστιανοῖς C^s supra
 μικροῖς et in marg Mo, Mor Fabr quod scholium esse cogno-
 verunt Re et Cobet Mnem. V 134 (Coll. 114) | δ' Re | τὰ σώματα
 Re 14 τί BVIMP | δόντος Sintenis 15 γέγονεν La
 16 μέσον BM et supra μέσον C^s | ἀκτίσι BLA

μενον πρὸς οἷς εἴληφεν ἂ μῆτε φαίνεται λαβὼν μῆτε
 δύναται δοῦναι, διδόναι καταναγκάζεσθαι, οὐχ ἵνα
 δῶ, πῶς γάρ, ἂ μὴ δυνατόν; ἀλλ' ἵνα τῷ μὴ δύνασθαι
 στρεβλούμενος καὶ φλεγόμενος κατατείνηται. 288. ῥη-
 τορικῆς δὲ διδάσκαλοι συζῶντες πρότερον τοῖς ἀρχαῖς 5
 ἔχουσιν ἀπελαύνονται τῶν θυρῶν, ὥσπερ ἀνδροφόνου,
 πλήθῃ δὲ νέων τὰ περὶ αὐτοὺς πρότερον ταῦτα ὁρῶν-
 τες φυγόντες ὡς ἀσθενεῖς τοὺς λόγους ἄλλην ἰσχὺν
 ζητοῦσι. βουλευταὶ δὲ τὴν δικαιοτάτην θεραπείαν
 ὑπὲρ τῶν πατριδῶν ἀποδράντες τὴν ἄδικον ἐλευθερίαν. 10
 ἐδίωξαν, ὁ δὲ ἐπισχῆσεν τὸν πλημμελοῦντα οὐκ ἔστι,
 289. πάντα δὲ μεστὰ πρατήρων, ἥπειροι, νῆσοι, κῶμαι
 πόλεις, ἀγοραί, λιμένες, στενωποί· πωλεῖται δὲ οἰκία
 καὶ ἀνδράποδα καὶ τροφεὺς καὶ τροφὸς καὶ παιδαγω-
 γὸς καὶ προγόνων τάφοι, πανταχοῦ δὲ πενία καὶ 15
 πτωχεία καὶ δάκρυα καὶ τοῖς γεωργοῖς ἄμεινον εἶναι
 δοκεῖ προσαιτεῖν ἢ γεωργεῖν, ὁ δὲ τήμερον δοῦναι
 δυνάμενος αὐρίον χρήζει τοῦ δώσοντος. 290. Σκύθαι

18 Amm. XXVI 4, 5. Zos. IV 3, 4 cf. supra p. 218, 14 sq.
 et 222

1 μῆτε (1) *I* sed τε in ras m² et e μὴ corr B² μὴ V
 2 καταναγκάζεται edd „videtur καὶ praeposendum“ Re καὶ
 καταναγκάζεσθαι conī Gasda 3 τὸ Mo 4 φθειγόμενος Mo
 sed φλεγόμενος in marg | κατατείνηται Fabr καταθάνῃ conī
 Mor cf. Aelian. ap. Suid. s. v. στρεβλούμενος 8 φεύγοντες Re
 9 ζητοῦσιν La 11 πλημμελοῦντα P | ἔστιν La 12 ἐστὶ
 in μεστὰ in ras P³I² μετὰ UMo | πρατήρων P sed ante τ
 ras 1 litt et η ex ο corr m³ πρακτῆρων C sed ο supra η
 suprascr. s, MoM sed in hoc πρακτόρων in marg m², LaU
 Mor Fabr πρακτῆρων I πρακτόρων VB Re | κῶμαι om V
 14 παιδαγωγοί P sed ι (2) e σ corr 17 δοκεῖ inser I²
 18 δώσοντος P sed ὥσο in ras m³ | σκύθαι P sed αι in ras m³
 σκύθα La sed post α ras 2 litt quarum prior fuit ι

δὲ καὶ Σαυρομάται καὶ Κελτοὶ καὶ πᾶν ὅσον βάρβα-
 R 621 ρον ἡγάπα ζῆν ἐν σπονδαῖς, αὖθις | τὰ ξίφη θήξαν-
 τες ἐπιστρατεύουσι, διαπλέουσιν, ἀπειλοῦσι, δρῶσι,
 διώκοντες αἰροῦσι, διωκόμενοι κρατοῦσιν, ὥσπερ οἰκέ-
 5 ται πονηροὶ δεσπότου τετελευτηκότος ὀρφανοῖς ἐπανι-
 στάμενοι.

291. Ἐπὶ τούτοις τίς οὐκ ἂν νοῦν ἔχων ἐκτείνας
 ἑαυτὸν ἐπὶ γῆς καὶ καταχεάμενος τέφραν καὶ τίλλων
 νέος μὲν ἱούλον, γέρον δὲ πολιὰς αὐτόν τε καὶ τὴν
 10 οἰκουμένην, εἰ δεῖ δὴ τοῦτ' ἔτι προσειπεῖν αὐτήν, πεν-
 θήσειεν; 292. ἡ μὲν γε Γῆ καλῶς τε ἥσθητο τοῦ πάθους
 καὶ προσηκούσῃ κουρᾷ τὸν ἄνδρα ἐτίμησεν ἀποσεισα-
 μένη, καθάπερ ἵππος ἀναβάτην, πόλεις τόσας καὶ τό-
 σας, ἐν Παλαιστίνῃ πολλὰς, τὰς Λιβύων ἀπάσας.
 15 κεῖνται μὲν αἱ μέγιστα Σικελίας, κεῖνται δὲ Ἑλλήνων
 πλὴν μιᾶς αἱ πᾶσαι, κεῖται δὲ ἡ καλὴ Νίκαια, σελεται
 δὲ ἡ κάλλει μεγίστη καὶ θαρρεῖν περὶ τοῦ μέλλοντος
 οὐκ ἔχει. 293. ταῦτα αὐτῷ παρὰ τῆς Γῆς ἢ εἰ βούλει
 γε, τοῦ Ποσειδῶνος, παρὰ δὲ αὖ τῶν Ὠρεῶν λιμοὶ καὶ

13 cf. t. I 147, 23 et supra p. 223. Amm. XXVI 10, 15 sq.
 Zosim. IV 18. Io. Chrys. ad pop. Ant. homil. II t. II p. 21 E ed.
 Montf. Chron. syr. ed. Land Anecd. syr. I 106. Ephraem. hymn.
 c. Iul. IV (Bickell, Ztschr. f. kath. Theol. II 354) 17 or. XXIX
 t. II 206, 20 R

1 δὲ in ras P³ inser I³ om MU | καὶ inser I³ | σαυρο-
 μάται C sed ante μ alterum μ suprapos. f, I sed ante μ
 ras 1 litt 3 ἀπειλοῦσιν La 4 αἰροῦσι P sed ~ m²
 αἰροῦσι MoU 9 αὐτόν Mo et in αὐτόν corr P³ αὐτόν U
 10 δεῖ om U | δεῖ δὴ in ras P³ δὴ δεῖ VLa Re 11 μὲν γε
 C sed τοι suprascr. s, I sed ε ultimum in ras m² μέντοι BM
 12 κουρᾷ La 13 ἵππος ex ἵππον corr Mo² | ἀναβάτην
 inser V² 14 τῶν B 15 μὲν inser I² | Κιλικίας Cobet
 Mnem. V 134 (Coll. 114) 18 αὐτῇ Fabr | γε παρὰ τοῦ VLa
 19 αὖ τῶν] αὐτῶν VLa | ὠρεῶν Cobet Mnem. III 253. V 134 (Coll. 114)

λοιμοὶ φθείροντες ὁμοίως ἀνθρώπους τε καὶ βοσκή-
ματα, ὥς οὐκ ὄν θέμις ἐκείνου μεθεστηκότος εὐθενεῖν
τὰ περὶ γῆν.

294. Τί οὖν θαυμαστόν, εἴ τις τούτων ὄντων τοι-
ούτων, ὥσπερ ἐγώ, ζημίαν ἡγεῖται τὸ μήπω τεθνάναι. 5
καίτοι ἔγωγε τοὺς θεοὺς ἤξουν οὐ ταύτη γεραίρειν
τὸν θαυμαστὸν ἐκείνον, ἀλλὰ παίδων γενέσει καὶ γήρα
βαθεῖ καὶ μήκει βασιλείας. 295. ἀλλὰ Λυδῶν μὲν
βασιλεῖς, ὧ Ζεῦ, σπέρμα | Γύγου τὴν χεῖρα οὐ κα- R 622
θαροῦ, ὁ μὲν εἰς ἔτη προῆλθεν ἑννέα καὶ τριάκοντα, 10
ὁ δὲ εἰς ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα καὶ αὐτὸς δὲ ἐκείνος ὁ
δυσσεβῆς δορυφόρος εἰς δυοῖν δέοντα τετταράκοντα,
τούτῳ δὲ τρίτου προσάψασθαι μόνον ἐπὶ τοῦ μελζονος
θρόνου δέδωκας, ὃν ἔδει πλείονος, εἰ δὲ μή, μήτοι γε
ἐλάττονος ἢ Κῦρον τὸν μέγαν ἀξιῶσαι χρόνου τὰ πα- 15
τέρων καὶ αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀρχομένους τετηρηκότα.

296. Ἀλλὰ γὰρ ἐννοήσας τὴν ἐπιτίμησιν ἧ τῶν ἐν
τῇ σκηνῇ δακρυόντων καθήψατο, καὶ νῦν αὐτὸν ἡγοῦ-
μαι τὴν ἐν τῷ θρήνῳ μερίδα τοῦ λόγου μέμψασθαι,
καὶ μοι δοκεῖ καὶν δεῦρο εἰσελθόν, εἶπερ ἐνῆν, τοι- 20

10 Ἄρδης (Her. I 16) 11 Ἀλυάτης (Her. I 25) 12 Γύγης
(Her. I 14, 3) 15 Her. I 214, 2

2 ὃν reposui e libris ἄν edd | θέμις e θέμιν corr V | εὐ-
θενεῖν C in textu sed η supra ε pos. s, et in marg m, P sed
θεν in ras m³, I sed θ corr e σθ m², Mo εὐθηνεῖν in εὐσθε-
νεῖν corr V εὐσθενεῖν BMLaU edd 4 τούτων ὄντων e τού-
των corr I 5 ζημίαν P sed αν in ras m³ 9 ὧ Ζεῦ βασιλεῖς
V 10 τετταράκοντα ex Herodoto scribendum erit, cf. Mus.
Rhen. XXXII 92, nisi memoriam destituisse Libanium statuere
mavis 11 ὁ δὲ — πεντήκοντα in marg Mo² 14 εἰ M sed
ἦ suprapos. m² | δὲ P sed ε m³ δ' I sed ' m³ δὴ U | μῆ] inser
C²P³ οὖν in ras 1 litt I² om reliqui libri 16 εἰς M
17 ἦ I sed ~ in ras m³ ἦ LaU | τῶν ἐν in ras P³ 20 καὶν
reposui e libris ἄν edd

οὗτοις ἂν πρὸς ἡμᾶς χρήσασθαι λόγοις, ὅτι τὴν ἐμὴν
 ὑμεῖς ὀδυρόμενοι πληγὴν καὶ τὸν ἐν τῇ νεότητι
 θάνατον, εἰ μὲν τὸ συνεῖναι θεοῖς χεῖρον ἡγεί-
 σθε τοῦ τοῖς ἀνθρώποις, οὐκ εὖ φρονεῖτε. εἰ
 5 δ' οὐκ οἴεσθέ μοι ταύτης μεταδεδοῖσθαι τῆς
 χώρας, πᾶν τοῦμὸν ἄγνοεῖτε καὶ πρᾶγμα πε-
 πόνθατε ἀτοπώτατον τοῦτον ἥκιστα εἰδότες,
 ὃν σφόδρα εἰδέναι πέπεισθε. 297. ἔτι τολύπυ
 μηδὲ τὸ ἐν πολέμῳ καὶ διὰ σιδήρου δεινὸν ὑμῖν
 10 δοκεῖτω. οὕτως ἀπῆλθε Λεωνίδας, οὕτως Ἐπα-
 μινώνδας, οὕτω Σαρπηδών, οὕτω Μέμνων, οἱ
 τῶν θεῶν. εἰ δ' ὁ χρόνος τῇ βραχύτητι λυπεῖ,
 φερέτω παραμυθίαν ὑμῖν Ἀλέξανδρος ὁ Διός.
 298. Ταυτὶ μὲν ἐκείνος ἂν, ἐγὼ δὲ τούτοις ἔχοιμ'
 15 ἂν τινα προσθεῖναι, ἔν μὲν πρῶτον καὶ μέγιστον, ὅτι
 R623 τὰ | μὲν τῶν Μοιρῶν ἀνίκητα, Μοῖρα δὲ ἴσως ἐπέχει
 τὴν Ῥωμαίων, ὅποια ποτὲ τὴν Αἴγυπτον. καὶ ἐπειδὴ

11 Arist. Nub. 622 c. scholl.

1 οἱ Cobet Mnem. V 135 (Coll. 115) 3 ἡγείσθε ex ἡγεί-
 σθαι corr M^s ἡγείσθαι Re in ed. alt., quod correxerunt Cobet
 l. l. et Sintenis 4 τοῦ τοῖς] τούτοις La | εὐφρονεῖτε Mo Mor
 qui γρ εὖ φρονεῖτε in marg habet, Fabr | εἰ] ου I 5 οἴεσθε
 ex οἴεσθαι corr M^s | με B | μεταδιδοῖσθαι U | τῆς om La
 6 πάντ' οὐ μόνον edd (ἐμὲ post μόνον inserendum coni Re)
 quod correxerunt Cobet Mnem. II 406. V 135 (Coll. 115) et Sin-
 tenis 8 ἐπέπεισθε V 9 τὸ I sed ὁ in ras m² τῷ La
 10 οὕτως — 11 Σαρπηδών scripsi οὕτω Σαρπηδών, οὕτως Ἐπαμι-
 νώνδας libri (praemisso κείμενον in marg I²) edd cf. Mus.
 Rhen. XXXII 89 ἐπαμινώνδας LaM 13 ὑμῖν P sed ὁ in
 ras m³ 14 ἐκείνος. ἂν (uncis inclusit Mor) ἐγὼ Mor Fabr
 quod corr Re 15 τινα] τι V om La | ἐν in ras M | μὲν in
 ras M inser I² om B | voce μέγιστον rursus incipit A (fol. 98)
 16 ἀνίκητα Gasda at cf. t. II 65, 17 R | δ' Re 17 τῶν La |
 ὅποια ex ὅποια corr P³ ὅποιά LaI | τὴν om V

κακῶς μὲν ἔδει ταύτῃ γενέσθαι, ζῶν δὲ ἐκείνος ἐκώ-
 λυνεν εὐδαιμονίαν εἰσάγων, ὑπεχώρησε τῇ φορᾷ τῶν
 χειρόνων, ὅπως μὴ εὖ πράττοιεν οὓς ἐχρῆν κακῶς.
 299. δεύτερον ἕτερον λογιζόμεθα πρὸς ἡμᾶς αὐτούς,
 ὥς εἰ καὶ νέος ἀπῆλθεν, ἀλλὰ πᾶν γῆρας βασιλέων 5
 νικήσας ταῖς πράξεσι. τίνας γὰρ οὕτω πολλὰ καὶ με-
 γάλα μνημονεύει τις τριπλάσιον βεβιωκότος χρόνον;
 δεῖ τοίνυν ἀντ' ἐκείνου τὴν ἐκείνου δόξαν ἔχοντας
 φέρειν καὶ μὴ διὰ τὴν τελευτὴν μᾶλλον ἀλγεῖν ἢ διὰ τὰ
 πρὸ ταύτης [μᾶλλον] εὐφραίνεσθαι. 300. οὗτός ἐστιν 10
 ὁ τῆς Ῥωμαίων γῆς ἕξω τε ὢν ὁμοῦ καὶ κρατῶν καὶ
 τὸ μὲν σῶμα ἔχων ἐν τῇ πολεμίᾳ, τὴν δ' οἰκίαν ὑπὸ
 τῇ βασιλείᾳ καὶ ταῦτόν δυνηθεὶς πρὸς γε τὸ πάντα
 ἡσυχάζειν ἀπὼν τε ὁμοίως καὶ παρών. οὔτε γὰρ βάρ-
 βαρος ὅπλων ἤψατο παρὰ τὰς συνθήκας οὔτ' ἔνδοθεν 15
 ἀνεφύη θόρυβος οὐδὲ εἰς, οἷα πολλὰ καὶ βασιλέων
 ἐφεστηκότων ἐτολμήθη πολλάκις. καίτοι τοῦτο εἴτε
 φίλτρον εἴτε φόβος ἐποίει, μᾶλλον δὲ εἰ φόβος μὲν

3 κακῶς] καλῶς μᾶλλον ἐχρῆν καὶ διὰ τοῦτο ὁ κακῶς ποιῶν
 καὶ κακῶς ἀπηλλάγη A

1 ταύτην BI | ζῶν — ἐκώλυνεν om Mor Fabr 2 φορᾷ I
 sed ορᾷ in ras m² 4 ἕτερον P³ in ras, I sed spir. et ερον
 in ras m² ἔτι BMU | λογιζόμεθα P sed ὡμεθα in ras 1 litt m³
 (μεθα in marg), M sed ω ex o corr m³ λογιζόμεθα BLaU
 Mor 5 βασιλεύων La 7 τίς B | τριπλάσιον in τριπλασίονα
 corr I² τριπλάσιον B 8 ἀντεκείνου La | τὴν ἐκείνου in
 ras 4 litt I³ | δόξαν in marg I³ 9 τὴν ἐκείνου τελευτὴν V
 10 μᾶλλον cancellavi 11 ὁμοῦ καὶ] καὶ ὁμοῦ Sintenis
 12 οἰκίαν P sed εἰ in ras m³ οἰκίαν BMLaU | ὑπὸ in ras I³
 ἐπὶ M 13 τὸ ε τὰ corr V τὰ MMo (et Par) 16 ἀνεφύη
 in suspicionem vocat Gasda 18 ἐποίει — φόβος om Mor |
 ἐποίησεν Fabr | μᾶλλον — εἰ om Fabr

ἐπείχε τοὺς βαρβάρους, φίλτρον δὲ τοὺς ὑπηκόους,
 πῶς οὐκ ἄξιον ἐκότερον θαυμάσαι, καὶ τὸ τοῖς ἐναν-
 τίοις δέος ἐμβαλεῖν καὶ τὸ τοῖς οἰκέλοις εὐνοίαν
 ἐνθελῆναι ἢ εἰ βούλει γε, ἀμφοτέροις ἀμφοτέρα;
 5 301. οὐκοῦν καὶ τοῦτο τῆς λύπης ἡμῖν ἀφαιρείτω καὶ
 πρὸς τούτῳ γ' ἐκείνο τὸ μηδένα τῶν ἀρχομένων ἔχειν
 ποτὲ πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, ὥς ἄρα οὐχ ὑπὸ κρείττονος
 R 624 ἄρχοιτο. τίς | γὰρ ἐκείνου δικαιοτέρος βασιλεύειν,
 εἰ τὸν καὶ τῷ φρονεῖν καὶ τῷ δύνασθαι λέγειν καὶ
 10 ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς διαφέροντα τῶν ἄλλων τοῖς ἥτιον
 ἀγαθοῖς ἐπιστατεῖν ἄξιον; 302. αὐτὸν μὲν οὐκ ἂν
 ἴδοιμεν, τοὺς δὲ ἐκείνου λόγους ἔστιν ἰδεῖν τοὺς πολ-
 λούς καὶ πάντας σὺν τέχνῃ. καίτοι τῶν ἐν τῷ γρά-
 φειν καταγεγραφακότων οἱ πολλοὶ πλείους ἔφυγον λόγων
 15 ὁδοὺς ἢ ὅσας ἐλθεῖν ἐθάρρησαν, ὥστε μὴ εἶναι πλείω
 φιλοτιμίαν αὐτοῖς ἐκ τῶν πεποιημένων ἢ ψόγον ἐκ
 τῶν μὴ γεγραμμένων, ὃ δὲ πολεμῶν τε ὁμοῦ καὶ
 πλάττων λόγους πάσας μορφὰς καταλέλοιπεν ἀπάσαις
 μὲν ἅπαντας νικῶν, τὰ δ' αὐτοῦ τῇ τῶν ἐπιστολῶν.
 20 303. ταῦτα ἐγὼ λαμβάνων παραμυθίαν πορίζομαι, διὰ
 τούτων ὑμεῖς τῶν ἐκγόνων τὴν λύπην οἴσετε. παῖδας

1 βαρβάρους] πολεμίους Re 4 εἰ inser I³ 5 ὑμῖν V
 sed v in ras 6 γε B | ἐκείνο I sed post o ras 1 litt |
 μηδ' ἔνα La 7 αὐτὸν I sed spir. supra v eras αὐτὸν B MoLa
 Mor Fabr αὐτὸν M sed ' add m³ αὐτὸν U 8 ἄρχοιτο V
 9 εἰ] γε ὥς in marg Mor | σωφρονεῖν V 11 τε inter
 ἐπιστατεῖν et ἄξιον Mor Fabr expunxit Re | μὲν οὖν οὐκ V
 12 ἔγνωμεν Mor qui γε εἶδωμεν in marg habet, Fabr | δ' P
 et e δὲ corr I² | δὲ ἐκείνου] ἐκείνου δὲ La 15 μὴ] γε οὐ
 in marg Mor 16 πεπονημένων BIM 19 ἅπαντα V | τὰ P
 sed à corr m³ | αὐτοῦ P sed ' m³ αὐτοῦ MoLaM Mor Fabr
 αὐτοῦ U | τῇ P sed ἡ corr m³ τὰ M sed ἡ supra à m³ | δόξη
 post ἐπιστολῶν inser coni Mor 20 ταῦτα reposui e libris
 (ταῦτ' V) ταύτας add 21 ἡμεῖς B | ἐγγόνων La | οἴσετε I
 sed ε (2) in ras m³ „num ὄγον οἴσετε“ Re

τούτους ἐκεῖνος ἀθανάτους καταλέλοιπεν, οὓς οὐκ ἂν ὁ χρόνος δύναίτο μετὰ τῶν ἐν ταῖς σάνισιν ἐξαλείφαι χρωμάτων.

304. Ἐπεὶ δὲ εἰκόνων ἐμνήσθην, πολλὰ πόλεις ἐκείνον τοῖς τῶν θεῶν παραστήσαντες ἔδесιν ὥς τοὺς 5 θεοὺς τιμῶσι, καὶ τις ἤδη καὶ παρ' ἐκείνου δι' εὐχῆς ἦτησέ τι τῶν ἀγαθῶν καὶ οὐκ ἠτύχησεν. οὕτως ἀτεχνῶς παρ' ἐκείνους τε ἀναβέβηκε καὶ τῆς τῶν κρειττόνων δυνάμεως παρ' αὐτῶν | ἐκείνων μετέληφε. R 625 βέλτιστοι δὲ ἄρα ἦσαν οἱ καὶ τὸν πρῶτον ἄγγελον 10 τῆς τελευτῆς μικροῦ καταλεύσαντες, ὥς θεοῦ καταψευδόμενον. 305. παραμυθοῦνται δέ με καὶ Πέρσαι γραφαῖς αὐτοῦ δηλοῦντες τὴν προσβολήν. λέγονται γὰρ αὐτὸν εἰκάσαντες κεραυνοῦ πυρὶ γράψαντες κεραυνὸν προσπαράγραψαι τοῦνομα δεικνύντες, ὥς μεῖζω 15 φύσεως ἀνθρωπίνης ἀφῆκεν εἰς αὐτοὺς κακά. 306. τοῦτον ἐδέξατο μὲν τὸ πρὸ Ταρσῶν τῆς Κιλικίας χωρίον, εἶχε δ' ἂν δικαιότερον τὸ τῆς Ἀκαδημίας πλησίον τοῦ

5 Gregor. Naz. or. III p. 83 ed. Colon. 1690 cf. Arch. Jahrb. XVI 55 13 cf. t. II 46, 8sq. R

2 ὁ om U | ἐξαλείψας Mo 4 δ' Re | ἐκείνων M sed
 γρ εἰκόνων in marg m^s 5 εἶδесιν Mor Fabr 6 τιμῶσιν La
 | ἐκείνον Mor Fabr | διενχῆς La 7 τι om Mor (sed inser
 γρ ἠτύχησεν
 coni) Fabr | ἀπέτυχεν I 8 ἀναβέβηκεν La | τῆς τῶν om
 Mor Fabr 9 μετέληφεν C 10 κατὰ V sed καὶ in marg m^s
 10 τὸν — 11 καταψευδόμενον citat Socrates h. eccl. III 23
 p. 203 A Λιβάνιος — ἐκλελῆσθαί μοι δοκεῖ, ὅπως αὐτὸς ἐπὶ
 τέλει τοῦ αὐτοῦ λόγου τὸν Ἰουλιανὸν ἀπεθῆσσε. τὸν γὰρ πρῶ-
 τον φησὶν ἄγγελον κτλ. 10 ἄλλον Mo 11 κατέλευσαν
 Socr 13 αὐτοῦ bis V 14 γράψαντες κεραυνὸν delenda
 censet Sintenis 15 προσπαρέγραψαν CAMoBM et in προσ-
 παράγραψαι corr I^s 16 προσπαράγραψαντες La προσέγραψαν
 Mor προσγράψαι Fabr 17 πρὸ τῶν ταρσῶν M 18 εἶχεν
 MoLa εἶδε BM

Πλάτωνος, ὥστ' αὐτῷ παρὰ τῶν αἰνέων τε καὶ δι-
 δασκάλων ἃ καὶ τῷ Πλάτῳ τελεῖσθαι. τούτῳ <δεῖ>
 ποιεῖν σκόλια, τούτῳ παιᾶνας, τούτῳ πᾶν εἶδος ἐγκω-
 μίων, τοῦτον σύμμαχον ἐπὶ βαρβάρους ἀρχομένους πολέ-
 5 μων καλεῖν, ὃς ἔχων τὸ μέλλον ἅπαν ἐκ μαντικῆς ἐλεῖν
 τὸ μὲν εἰ κακώσῃ Πέρσας, ῥήθη δεῖν προμαθεῖν, τὸ δ'
 εἰ σῶς ἐπάνεισιν, οὐκ ἠξίωσεν ἔργῳ δέξας, ὅτι δόξης
 ἦν, οὐ ζωῆς ἐπιθυμητής. 307. βασιλεύεσθαι μὲν οὖν
 ὑπὸ τοιαύτης ἀρετῆς πάντων εὐδαιμονέστατον, ἔσπε-
 10 ρημένους δὲ φάρμακον δεῖ ποιεῖσθαι τῆς λύπης τὸ
 'κείνου κλέος, ὃν καὶ μετὰ θεῶν ὁμνύναι τοῦ σήματος
 ἀπτομένους μᾶλλον εὐλογον ἢ τισι τῶν βαρβάρων
 τοὺς παρ' αὐτοῖς δικαιοτάτους.

308. Ὡ δαιμόνων μὲν τρόφιμε, δαιμόνων δὲ μα-
 15 θητά, δαιμόνων δὲ πάρεδρε, ὃ μικρὸν μὲν τῆς γῆς
 μέρος κατέχων διὰ τοῦ τάφου, πᾶσαν δὲ τῷ θανάτῳ
 R 626 τὴν οἰκουμένην, | ὃ νενικηκῶς μάχαις μὲν τοὺς
 ἄλλοφύλους, ἀμαχεὶ δὲ τοὺς ὁμοφύλους, ὃ πατρᾷσι
 μὲν παίδων, παισὶ δὲ πατέρων, ἀδελφοῖς δὲ ἀδελφῶν

1 Paus. I 30, 3

2 Anon. vit. Plat. p. 395, 27 West.

1 νέων P sed νέ in ras m⁴ 2 ἃ καὶ in ras P⁴ | τελεῖται
 U | δεῖ inserui, ἔδει coni Re 3 σκολιά libri | τούτῳ (1)
 inser I² 6 δὲ La 7 πῶς Mor πως Fabr 8 ἐπιθυμητή
 Mo 9 ἀρετῆς πάντων in marg inser I² 11 ὁμνύναι ex
 ὁμνύναι corr P | σώματος M sed η supra ω m³ 12 μᾶλλον
 Re μάλ' libri Mor Fabr | τισι τῶν P sed σι τῶν in ras 2 litt
 m³ | τῶν om MU | ὦν in βαρβάρων in ras P³ et in ras 4 litt
 I² βαρβάρων^{οις} M βαρβάρων Mo βαρβάρους U 14 Ὡ —
 15 πάρεδρε citat Socrates l. l. εἶτα πρόσω μικρὸν ὑποβάς, Ὡ κτλ.
 e quo latine versa praebeet Cassiod. hist. trip. VII c. 2 § 302 (et
 Hist. Misc. XI 24): *O daemonum alumne daemonumque discipule
 et daemonum observator* 15 παρεδρεντά Socr | μέρος τῆς γῆς I
 18 ὁμοφύλους P sed ὁμ in ras m²

ποθεινότερε, ὦ μεγάλα μὲν δράσας, μείζω δὲ μέλλων,
 ὦ θεῶν μὲν ἐπίκουρε, θεῶν δὲ ὁμιλητά, ὦ πάσας μὲν
 ἡδονὰς καταπατήσας πλὴν ὅσαι λόγων, ταυτί σοι παρὰ
 τῶν ἡμετέρων λόγων τῶν μικρῶν, οὓς αὐτὸς ἤγες
 μεγάλους.

5

1 ποθεινότερε *P* sed ε ult. in ras m² 1 ὦ — 2 ἐπίκουρε
 om *V* 3 τουτί *Fabr* 5 post μεγάλους habet ἐπιτάφιος ἐπὶ
 Ἰουλιανῷ *I*, ἐπιτάφιος εἰς Ἰουλιανόν *U*, ἐπιτάφιος εἰς τὸν αὐτόν
*P*², epigramma traditum a Cedreno *I* 509 Bonn. et Zonara
 XIII 13

Κύδνω ἐπ' ἀργυρόεντι ἀπ' Εὐφρήταο ῥοάων
 Περσίδος ἐκ γαίης ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ
 κινήσας στρατιὴν τόδ' Ἰουλιανὸς λάχε σῆμα,
 ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής

*BM*³ cui ἐπίγραμμα in margine adscripsit *B*², στίχοι ἐπὶ τῷ
 τοῦ Ἰουλιανοῦ τάφῳ ἀναγραφέντες, οἱ δοκοῦσί μοι εἶναι Λιβανίου.
 πρὸς γὰρ τῷ τέλει τοῦ ἐπιταφίου ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ εὗρον
 praescripsit *M*³, qua de re cf. quae exposui in *Fleckeiseni*
annalibus philologicis 1876, 213.

Iam sequantur orationes quinque de motu illo Antiochiae mense Februario vel Martio anni 387 exorto¹⁾ a Libanio compositae πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως, πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς, πρὸς Καيسάριον, πρὸς Ἑλλέβιχον, κατὰ τῶν πεφευγόντων.²⁾ Quarum ipse in Vita mentionem iniecit verbis (t. I p. 192, 7 sq.) ἐν μὲν οὖν ταῖς ἐλπίσι κατασκαφαί, τὸ δὲ ἐλπίδος ἔξω σωτηρία. τούτου δὲ καὶ αὐτὸς αἷτιος εἶναι ἐδόκουν· λόγοις τε ἡμερώσας καὶ δάκρυσι τοὺς ἐπὶ τὴν κρίσιν ἤκοντας γραμματῶν ἑρᾶν ἔπειθον, καὶ ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ πανταχοῦ γράμματα. καὶ τοῦτο ἔργον ἡγούμεθα τῆς Τύχης καὶ προσέτι γε τοὺς πολλοὺς λόγους περὶ μὲν τὴν αὐτὴν πεποιημένους ὑπόθεσιν, μορφὴν ἄλλην ἄλλος ἔχων, δόξαντας δὲ εὖ ἔχειν. Orationes non, ut homiliae pleraeque εἰς τοὺς ἀνδριάντας ab Ioanne Chrysostomo presbytero Antiochiae Libanii olim auditore³⁾ factae⁴⁾, inter motum sed haud parvo temporis spatio interiecto compositae sunt.

Quas placuisse dicenti Libanio fidem facit numerus magnus codicum superstitum et locorum ex iis laudatorum.

Quarum prima est

1) Cf. Arn. Hug, Antiochia und der Aufstand des Jahres 387 n. Chr., Winterthur 1863. p. 11 sq. Sievers, Leben des Lib. p. 172 sq.

2) Haec est oratio XXXIV editionis Reiskianae (t. II p. 296 sq.).

3) Socr. h. e. VI 3; Theophan. chronogr. I p. 75, 29 sq. ed. de Boor; Anastas. Bibl. hist. eccl. p. 58 ed. Bekker; Cedren. I p. 574, 18 sq. ed. Bonn. (p. 327 D et 329 A); Mich. Glyc. IV p. 479; Georg. Hamart. ed. Muraltp. 490, 3 sq. Cf. A. Naegele, Byz. Zeitschr. XIII 95.

4) Ed. Montfaucon (Parisiis 1718) t. II p. 20 sq. Homiliae in universum a Libanianis orationibus valde distant neque a Libanio adhibitae sunt; nihilo minus quae quidem similia esse viderentur, adnotavi.

XIX

oratio πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως.

Quam quod Zosimus IV 41¹⁾ a Libanio Constantino-
poli coram imperatore in senatu pleno successu habitam
esse memoriae prodidit, egregie ille verbis rhetoris sese
decipi passus est. Nam sese quamvis senem, molestiarum
longi itineris immemorem ad imperatorem ipsum venisse
dicit quidem et in prooemio et in exordio orationis, sed
fictum est. Rhetor, aliter atque Flavianus episcopus, ut
e Vita apparet, patriam non reliquit. Quod vero Zosimus
eum ab Antiochenis ad imperatorem delegatum esse dicit,
id vel cum verbis ipsius orationis § 2 ἐγὼ δὲ ξυαντὸν
χειροτονήσας ἤκω aperte pugnat.²⁾

Oratio autem motu finito veniaque ab imperatore im-
petrata a Libanio artificiose composita publiceque recitata
placuit neque postea 'corporis' finibus circumscripta mansit
sed aequae atque tres sequentes etiam in eclogas paulo

1) 'Ἐπεὶ δὲ τοῖς παρ' αὐτῶν γεγενημένοις ὁ βασιλεὺς κινή-
θεις ἠπέλπει τῷ πταίσματι δίκην ἀξίαν ἐπιθεῖναι, δέει τῆς βασι-
λέως ὀργῆς ἐδόκει τῇ βουλῇ πρέσβεις ἐκπέμπειν ὑπὲρ ὧν ὁ δῆ-
μος ἔπραξεν ἀπολογησομένους. αἰροῦνται τοίνυν Λιβάνιον τε
τὸν σοφιστὴν, οὗ τὸ κλέος ἐκ τῶν καταλειμμένων ὑπ' αὐτοῦ
κηρύττεται λόγων, καὶ Ἰλάριον γένους τε λαμπρότητι καὶ παντὶ
παιδείας εἶδει προήκοντα. καὶ ὁ μὲν σοφιστὴς τὸν περὶ τῆς
στάσεως αὐτῷ τε βασιλεῖ καὶ τῇ γερουσίᾳ λόγον εἰπὼν ἔσχυσε
τὸν βασιλέα μεταστῆσαι τῆς κατὰ Ἀντιοχείων ὀργῆς, ὥστε ἀμέλει
τούτῳ καὶ τὸν περὶ τῶν διαλλαγῶν ἐπιθεῖναι τελέως τοῦ βασι-
λέως τὸ πρὸς τὴν πόλιν ἔχθος ἀποθεμένον. De Hilario cf.
Sievers l. l. p. 185.

2) Fortasse falsa memoria subest eorum quae in πρεσβε-
υτικῷ πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν ὑπὲρ τῶν Ἀντιοχείων § 4 et 5 supra
p. 122, 1 sq. et § 9 p. 123, 9 sq. leguntur.

maiores recepta est. Numerus igitur codicum superstitem haud parvus est. Sunt autem hi 26:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 209. Vide t. I p. 10sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 98^v. Vide t. I p. 15sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 106. Vide t. I p. 20sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 187. Vide t. I p. 415sq.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 216. Vide t. I p. 41sq. et 69.

6. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 514^v. Vide t. I p. 59sq. et 69.

7. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 238^v. Vide t. I p. 216sq. Contuli.

8. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 94. Vide t. I p. 214sq.

9. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 104^v. Vide t. I p. 35sq. Contuli.

10. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 298^v. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

11. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 90^v. Vide t. I p. 213sq. Contuli.

12. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 151^v. Vide t. I p. 24sq. Contuli.

13. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 68. Vide t. I p. 39sq. et 69.

14. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 317^v. Vide t. I p. 48sq. et 69.

15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 154. Vide t. I p. 209sq. et 236.

16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 103^v. Vide t. I p. 211sq. et 236.

17. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 81^v. Vide t. I p. 227sq. et 236.

18. Athous Laurae Q 123 saec. XIII fol. 63. Vide t. I p. 323 sq.

19. Ambrosianus I 49 anno 1488 exaratus fol. 9. Vide t. I p. 363 sq.

20. Parisinus gr. 3017 (= Pa) saec. XV ex eodem quo Ambrosianus I 49 exemplari descriptus fol. 12. Vide supra p. 4 sq. Gratiose meum in usum contulit H. Labaste.

21. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 116 descriptus e Parisino gr. 3017 et manu secunda ex editione Florentina Aristidis anni 1517 correctus. Vide t. I p. 413 sq. Contuli.

22. Laurentianus LIX 30 saec. XV fol. 202^v. Vide t. I p. 417 sq.

23. Mutinensis gr. CLXXXI (III F 3) saec. XV fol. 58. Vide supra p. 48 sq.

24. Cantabrigiensis collegii Trinitatis Collect. Gal. O. 2. 12 (= T) saec. XIII fol. 1^v. Vide supra p. 85. Contuli.

25. Parisinus gr. 3014 bombycinus formae octavae 129 saeculi XIV ineuntis olim Fonteblandensis¹⁾, qui perperam nota in folio praefixo ab Angelo Vergecio scripta²⁾ continere dicitur: *Α λιβανίου τοῦ ῥήτορος ἅπαντα, δηλαδή προ-
γυμνάσματα, ῥητορικά, μελέται, καὶ ἐπιστολαί*³⁾: continet

1) In catalogo huius bibliothecae anno fere 1550 secundum litterarum ordinem ab Angelo Vergecio facto et codice Parisino gr. 3065 conservato fol. 67^v ita describitur: *Λιβανίων σχεδὸν ἅπαντα, δηλαδή προγυμνάσματα, μελέται καὶ ἐπιστολαί. βιβλίον β' μῆκους δέρματι κνανῶ κεκαλυμμένον· οὗ ἡ ἐπιγραφὴ ΑΙΒΑ-ΝΙΟΣ·Α·; in catalogo κατὰ μαθήματα a Constantino Palaeocappa anno 1552 exarato et codice Parisino gr. 3066 conservato paene eundem in modum: *Λιβάνιος Α Βιβλίον β' μικροῦ μῆκους, ἐνδεδωμένον δέρματι κνανῶ, παλαιὸν πᾶν καὶ παχύ, ἐν ᾧ ἐστὶ λιβανίων σχεδὸν ἅπαντα, δηλαδή προγυμνάσματα, μελέται καὶ ἐπιστολαί* (Omout, Catalogues des manuscrits grecs de Fontainebleau p. 116 n. 343).*

2) In altero folio praefixo legitur: *λιβάνιος τὸ παρὸν βιβλίον.*

3) Epistolae Libanii omnino absunt.

- fol. 1 βιβλίον ῥητορικόν
 λιβάνιος σοφιστής
 ἔχ[ει τοῦ α]υτοῦ· προγυμνάσματα·
 μελέτας
 μῦθος
 Οἱ λύκοι παρὰ τῶν προβάτων
 σεμνὸς ἦν ὁ ἵππος
 1^v ἔδοξε τῷ διὰ
 Διήγημα
 Διάνειραν
 2 ἕτερον διήγημα
 Ἀκούεις ἄνθος
 ἕτερον διήγημα Ἔρωσ ἀπτεται
 ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς
 5^v ἄλλη χρεῖα· διογένους μειράκιον
 7^v ἑτέρα χρεῖα:
 ἰσοκράτης τῆς παιδείας
 11 γνώμη:
 οὐ χρὴ παννύχιον εὔδειν (sic)
 12^v ἢ αὐτὴ γνώμη, ἑτέρως
 Inc. Ὅμηρος (IV 879 R)
 13^v ἀνασκευή· ὅτι οὐκ εἰκὸς τὸν χρύσην
 14^v κατασκευή· ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν κρίσιν
 15^v κατασκευή ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν ἀχιλλέως ὀργήν
 17 κοινὸς τόπος κατὰ ἀνδροφόνου
 20^v τυράννου
 22 ὑπὲρ τυραννοκτόνου
 23^v κατὰ προδότου
 25^v ἱατροῦ φαρμακείως
 28 ἐγκώμιον διομήδους (in marg: Collatum)
 30 βοὸς συγγραφικῶ χαρακτῆρι
 31^v θεοσίτου
 33 δημοσθένους (in marg: Collatum)
 33^{a1}) ὀδυσσεύς

1) 33^a dico folium non numeratum quod medium inter 33 et 34 est.

- 35 ἐγκώμιον δικαιοσύνης
 35^v γεωργίας
 37 ἀχιλλέως
 38^v ψόγοι
 ψόγος ἀχιλλέως
 40^v ἔκτορος
 41^v φιλιππου
 42^v αἰσχίνου
 43 πλούτου
 44 πενίας
 45 ὀργῆς (add in marg m. rec.)
 47 ἀμπέλου
 47^v σύγκρισις ναυτιλλίας (sic) καὶ γεωργίας
 48 ἀγροῦ καὶ πόλεως
 49^v ἀχιλλέως καὶ διομήδους
 50 αἶαντος καὶ ἀχιλλέως
 51 δημοσθένους καὶ αἰσχίνου
 52 τίνας ἂν εἴποι λόγους μῆδεια μέλλουσα ἀποσφάττειν
 τοὺς ἑαυτῆς παῖδας
 52^v ἀνδρομάχῃ ἐπὶ ἔκτορι
 53 ἀχιλλεὺς ἐπὶ πατρόκλῳ
 53^v ἀχιλλεὺς ἡττωμένων ἐλλήνων (in marg:
Collata)
 54 αἶας μέλλων ἑαυτὸν ἀποσφάττειν (in
 marg: *Collata*)
 54^v αἶας μετὰ τὴν μανίαν (in marg: *Col-*
lata)
 55 αἶας στερηθεὶς τῶν ὅπλων (in marg:
Collata)
 ἡ νιόβῃ κειμένων τῶν παιδῶν
 55^v τὸ αὐτό (IV 1017 R)
 56 ποίους ἂν εἴποι λόγους βελλεροφόντης
 56^v τίνας ἂν εἴπη λόγους ζωγράφος γράφων τὸν ἀπόλ-
 λωνα εἰς δάφνην ξυλίνην καὶ τοῦ ξύλου μὴ δεχομένου τὰ
 χρώματα
 τίνας ἂν εἴποι λόγους ἀχιλλεὺς ἐρῶν μετὰ τὴν ἀναίρεσιν
 πενθεσιλείας (in marg: *Collata*)

- 57 τὸ αὐτό (IV 1027 R) (in marg: *Collata*)
 τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ χείρων ἀκούσας ἐν τῷ παρθε-
 νῶνι εἶναι τὸν Ἀχιλλέα
- 57^v Ἀχιλλεὺς ἀφαιρούμενος τὴν βρι-
 σηίδα
- 58 πολυξένη κελευομένη παρὰ τῶν ἐλλήνων
 κομίζεσθαι κτλ. (in marg: *Collata*)
- 58^v μῆδεια γαμοῦντος ἑτέραν Ἰάσονος
 πόρνη σωφρονήσασα (in marg: *Collata*)
 δειλὸς θεασάμενος πόλεμον ἐν τῷ οἰκίῳ
- οἴκῳ γεγραμμένον
- 59 δειλὸς φιλάργυρος εὐρὼν χρύσειον ξίφος
 (in marg: *Collata*)
- ὁ μενέλαος μαθὼν περὶ τῆς τοῦ ἀγα-
 μέμνονος τελευτῆς (in marg: *Impressa*)¹⁾
- 59^v μενοικεὺς ὑπὲρ νίκης τῆς πατρίδος ξαν-
 τὸν ἀποσφάξαι βουλόμενος
- 60 ὀδυσσεὺς ἐν τῷ κύκλωπος σπηλαίῳ κα-
 ταληφθεὶς
- 60^v ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν κύκλωπα ὄρῳν τοὺς
 ἐταίρους ἐσθίοντα
- ὀδυσσεὺς τοὺς μνηστῆρας ἀνελών
- 61 ἔκφρασις πεξομαχίας (γρ. πολέμου· suprascr. m²)
- 61^v γραφῆς (γρ. αὐλῆς suprascr. m²) ἐν
 βουλευτηρίῳ
- 62 δρόμου τῶν ἡρώων
- 62^v ἄλλης γραφῆς ἐν βουλευτηρίῳ
 καλανδῶν
- 63^v μέθης
 ἕαρος συγγραφικῷ χαρακτῆρι
- 64 θέσις εἰ γαμητέον
- 65^v πρεσβευτικὸς (πρὸς τοὺς τρῶας suprascr. m²) ὑπὲρ
 τῆς ἐλένης, λόγος πρῶτος: μενέλαος
- 68^v λόγος δεύτερος. πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ
 τῆς ἐλένης: ὀδυσσεὺς

1) Editio Morelliana huius ethopoeiae anno 1603 prodiit.

76 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ὀδυσσέως ἐν λιταῖς πρεσβευτικόν:
 † ἀντιλογία (in marg: *Collata ἀντιλογία*)

83^v τοῦ αὐτοῦ λόγος πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα
 περὶ τῆς στάσεως¹⁾

87^v τοῦ αὐτοῦ λιβανίου σοφιστοῦ σωκράτους ἀπολογία
 (in marg: *Collata Integra Edit. anno 1612²⁾*).

104 ἐν τοῖς τῶν ῥητόρων λόγοις διατί προτέτακται τὸ
 προσοίμιον τῶν ἄλλων· ἐπειδὴ σώματι ἔοικεν ὁ λόγος, τὸ δὲ
 προσοίμιον κεφαλῇ: † Τί ἐστὶ προσοίμιον· λόγος παρασκευ-
 ᾶζων τὸν ἀκροατὴν κτλ. des. γνώμην καὶ ἀγῶνας.

Τῷ κατορθώσαντι πόλεμον cum protheoria

Des. fol. 111^v verbis οὐ χρώματα (IV 538, 7 R)

112 τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ λιβανίου μελέται: δύσκολος
 λάλον γήμας

118 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν
 θαλλοῦ στέφανον

124 φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος (titulus
 inser m²⁾) (in marg: *Collata*)

133 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως

139 νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι

145^v πλούσιος ἐν λιμῷ θρέψειν ὑπισχνεῖτο

151^v ἔχων τίς δύο παῖδας παρὰ τὸν ἕτερον

159^v λοιμὸς ἐπεῖχε τὴν πόλιν

166^{a3)} ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην· κατέφυγεν
 ἐπὶ τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν κτλ.

172^v τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου

170^{v4)} φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος

176 δύσκολος ὤλισθεν

179^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν εἰαῖρα

176 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστνγείτονος

1) In imis foliis 86, 94, 102 adhuc numeri quaternionum
 ιβ', ιγ', ιδ' conspiciuntur, in reliquis cultello bibliopegi perierunt.

2) Numeri 12 incerti sunt. Revera editio Morelliana iam
 anno 1606 prodiit.

3) 166^a dico folium non numeratum inter 166 et 167.

4) Perperam hoc folium numerum 170 pro 180 gerit. Neque
 melius numeri sequentes conveniunt.

184 νόμος ἐν λακεδαίμονι cum protheoria

190 παράσιτος ἐπὶ δείπνον κληθεὶς

193^v τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν. Des. fol. 198 verbis ταύτην ψηφίσεσθε (IV 511, 26 R) et subscriptione [τέλος ἐ]νταῦθα τοῦ σοφιστοῦ λόγων.

198 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ νικομηδεία: Des. fol. 200^v verbis τίς ἂν ἐπὶ (III 344, 20 R).

Sequuntur inde a fol. 202 ἐπιστολαὶ διάφοροι γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ μεγάλου βασιλείου τῶν κοσμικῶν διδασκάλων καὶ μεγίστων ἐν ἀγίοις φωστήρων, quarum prima γρηγόριος βασιλείῳ ἐψευσάμην ὁμολογῶ (= ep. 1), usque ad finem (fol. 223).

Codex usurpatus est a Fed. Morello, a quo etiam notas illas marginales *Collata* et *Impressa* profectas esse maxime mihi probabile est, non solum in progymnasmatis, de quibus ipse testatur¹⁾, sed etiam in declamationibus et in oratione πρὸς Θεοδοσίον περὶ τῆς στάσεως. Ego codicem anno 1880 examinavi atque e parte contuli.

130 26. Laurentianus Conv. suppr. Bad. 9 (= Bad) chartaceus formae octavae saeculo XIV litteris minutis sed bene exaratus, olim Michaelis Marulli Tarchaniotae testibus inscriptionibus folii I 'Arestide vodi trachagnotti' et folii 1 τοῦ ταρχανειώτου,²⁾ deinde abbatae S. Mariae Florentinae, hac anno 1808 suppressa postquam paulisper apud baronem de Schellersheim fuit³⁾, in bibliothecam Laurentianam illatus continet post Φιλοστράτου περὶ Ἀριστείδου inter Ἀριστείδου λόγους orationem

fol. 322^v—327 λιβανίου πρὸς τὸν μέγαν Θεοδό-

1) Opp. I p. 88: *In codice Regio vetustissimo et a praepete notarum ministro exarato, quo unico sumus usi. Bastius comment. palaeogr. in Gregor. Cor. ed. Schaefer p. 759 pro certo, inquit, non dicam quo numero codex a Morello usurpatus nunc insigniatur.*

2) Cf. Rostagno e Festa, Indice dei codici greci Laurenziani non compresi nel Catalogo del Bandini (Stud. Ital. di filol. class. I) p. 135.

3) Cf. H. Vitelli Mus. ital. di antich. class. I p. 2. Stud. ital. I 441 sq.

σιον περὶ τῆς στάσεως scholiis glossisque manu librarii exaratis instructam et 364^v quinque epistulas Libanii εὐμολπῶ. Οὐδὲν ἄτοπον (= ep. 316), σὺ μὲν ἐν ἀγροῖς (= 1197), σὺ μὲν ἡμᾶς (= 7), ἡσυχίῳ ἀκούω παῖδα γεωργόν (= 961), κληματίῳ ὧν μὲν ἐπιθυμεῖς (= 335), quae verbis γινόμενος αἰτούμενος desinit.

Codex fundamentum fuit editionis Aristidis Florentinae anno 1517 ab Euphrosyno Bonino, physico Florentino, correctore Iuntarum, curatae.¹⁾ Ipse Libanii orationem anno 1869 contuli.

In hac quoque oratione codices e quibus adhibendos esse censui *CAPTBMVIPaBad*, in duas distinguuntur familias, quarum prior codicibus *CAP*, altera *VIPaBad* continetur,²⁾ *UTBM* mixtae recensiois praebent vestigia. Codex Monacensis gr. 113 (*Mo*) e Parisino gr. 3017 (= *Pa*) fluxit, itaque ab apparatu critico exulare iussus est. Idem etiam, quamquam non e *Pa* ipso, sed huius simili codice fluxit, in *Bad* codicem summa cum temeritate confectum statuendum esset, nisi fons esset editionum ante Reiskianam omnium.³⁾ *I* insignis est nonnullis lectionibus praemissa voce *κείμενον* manu secunda in margine repositis quae in reliquis libris perierunt. *B* et *M* hic quoque e communi fluxerunt exemplari, sed hoc ex utraque familia concinnatum erat.

Eodem exemplari usus est Maximus Planudes, qui multo plures locos ex hac oratione excerpserat⁴⁾ quam auctor collectaneorum quae continentur codice miscellaneo saeculi XIV Darmstadiensi 2773 fol. 103^v—105^v et 115^r.⁵⁾ Locus quem Macarius Chrysocephalus in Roseto

1) Cf. p. 382 et Br. Keil Aristid. II praef. p. XXXII.

2) Cf. p. 404, 11 δαὶ *CAPU*, δὲ *VIPaBadTBM*

3) Etiam codicem *Mo* manu secunda ex editione Florentina a *Bad* suspensa correctum esse supra (p. 375) animadverti.

4) Cf. t. I p. 72sq.

5) Cf. p. 113 not. 1 et L. Voltz et W. Croenert l. l. p. 540.

fol. 91 laudavit Τοῦ πρὸς βασιλέα περὶ τῆς στάσεως, revera orationis περὶ τῶν προστασιῶν (t. II 525, 3—4 R) est.

Primum oratio lucem vidit in editione operum Aristidis Florentina anno 1517 emissa¹⁾ fol. 165—167^r (= Flor) cuius fundamentum fuisse codicem Laurentianum Badaie supra dixi.

Cum autem editio vitia huius codicis fere omnia, quin etiam nova praebeat²⁾, lectiones vero illius marginales glossasque omiserit, exceptis locis paucis quibus ab illo discrepat in apparatu silentio praetereunda erat, ita ut ubi nihil adnotatum est, eam cum *Bad* congruere tenendum sit.

Secuta est anno 1610 huius atque sequentis orationis editio a Fed. Morello (= Mor) parata hoc titulo: *Λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς Θεοδοσίον λόγοι. Libanii Sophistae ad Theodosium Imp. orationes, Pro Antiochenis ob deiectas Imp. imagines. Graece nunc primum prodeunt e Bibl. Reg. Fed. Morellus recensuit, Latine vertit, notis illustravit. Ad Henricum IV. Franc. et Navarr. Regem Christianiss. Parisiis apud Fed. Morellum MDCX.* Quo parum recte primum graece prodire dicuntur orationes. Neque editionis Florentinae immemor fuit Morellus, immo vero non solum diserte eius mentionem fecit in notis ad priorem orationem p. 13 his verbis: *hic vero supplevimus e Cod. Reg. quae deerant in Florentino: cuius tamen hanc lectionem non improbo*, sed etiam pro fundamento suae recensionis eam habuit tantumque e codice *Bibl. Reg.* correxit. Atque is fuit Parisinus gr. 3014 codex alterius familiae, sed in quo oratio multam labem contraxerat.

Haec autem editio hodie rarissima cum versione latina notisque³⁾ repetita est editione operum Libania-

1) *Λόγοι Ἀριστείδου. Orationes Aristidis. Impressum bonis auidibus optatam contigit metam hoc Aristidis opus die XX. Maii M. D. XVII. Florentiae sumptibus nobilis uiri Philippi iuntae bibliopolae Leonis X. pontificis nostri anno quinto.*

2) Cf. *δομάτιον* pro *δωμάτιον* p. 413, 9; *ἐπὶ στρατιᾶς* pro *ἐπιστρατιᾶς* p. 387, 9.

3) Paucae notae praetermissae sunt.

norum Morelliana t. II p. 389—420. Duplici igitur nomine negligentiae arguendus est Morellus, cum in indice orationum huic editioni praemisso hanc et sequentem se praebere dicit: *e Germanica edit. Aristidis Adrianens. cum mss. Codd. Rom. collata, ut sequens Orat.* Nam editio fuit Florentina.¹⁾ Et codicis *Regii* plane immemor fuit. Quos vero dicit codices *Romanos*, de his ad ea te delego quae t. I p. 58 de apographis a Leone Allatio ad Morellum missis monui.

Tertia editio utriusque orationis duobus annis post priorem Morellianam (1612) prodiit Etonae curata ab Henrico Saviglio (= Sav) in tomo octavo operum Ioannis Chrysostomi p. 124—136²⁾, qui in universum quidem illius vestigia pressit, raro Florentinam sequi maluit, rarissime coniecturam protulit. Itaque ubi nihil adnotatum est, Sav cum Mor congruere scito.

Quarta est Reiskii (ed. I Altenburgi 1784 p. 280—292; ed. II 1791 t. I p. 626—652), qui postquam Animadversionum volumine quinto p. 226—232 multa vitia Morellianae felici sagacitate sustulit, pluribus locis ex Augustano et Monacensi codicibus opem tulit.

Hanc fere repetivit Ludovicus de Sinner (= Sinn) in Novo Sanctorum Patrum Graecorum saeculi quarti Delectu, Parisiis anno 1842³⁾ edito p. 193—226, ita tamen ut hic illic lectiones codicum Parisinorum 3017 quas a Boissonadio acceperat,⁴⁾ et 3014 quem ipse contulerat,

1) De exemplari ab eo usurpato cf. Iebbiium Arist. t. I praef. c 1^v.

2) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσόστομον τῶν εὐρισκομένων τόμος ὕψους δι' ἐπιμελείας καὶ ἀναλωμάτων Ἐρρικὸν τοῦ Σαβιλίου ἐκ παλαιῶν ἀντιγράφων ἐκδοθεὶς Etonae, in Collegio Regali 1612 p. 124: *In priore (oratione) menda quaedam sustulimus ex veteri editione, in posteriore praeter pauculas coniecturas nihil admodum praestare potuit nostra et amicorum nostrorum cura.*

3) Praetermissa est oratio in nova editione quae prodiit sub titulo: *Choix de discours tirés des pères grecs par L. de Sinner, nouvelle éd. par E. Sommer, Parisiis 1860 et 1872.*

4) Cf. p. 7 not. 1.

in medium proferret, coniecturas cum notulis Boissonadii et Alberti Iahn commemoraret, paucas reciperet.

Nonnulla ad verba Libanii sananda contulerunt Sintenis et Cobetus.

Orationem in gallicum sermonem vertit, ita tamen ut multa praetermitteret, multa ratione liberrima redderet I. L. Genin, professor rhetorices Parisinus, in libro inscripto: „*Discours de Flavien et de Libanius à l'Empereur Theodose, en faveur de la ville d'Antioche, traduits du grec en français et analysés*“, Parisiis 1826 p. 83—90.¹⁾

1) Apographum benignitati H. Labastii debeo.

ΠΡΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ.

1. Ἡτύχηκε μὲν ἡμῖν ἡ πόλις, ᾧ βασιλεῦ, τοιού- R 626
των ἐν αὐτῇ πρὸς τὸν ἐραστὴν τὸν ἑαυτῆς γεγενημένων,
αἰσχύνεται δὲ ὥς ἡδίκηκινῖα καὶ τοῦτῳ κεκώλυται 5
πέμψαι πρὸς σὲ πρεσβείαν τὴν ὑπὲρ τῶν συμβάντων
καὶ λόγῳ χρησομένην καὶ ἔργῳ δεησομένην. 2. ἐγὼ

-
- C* = codex Chisianus
A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = Palatinus gr. 282
V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
I = Marcianus append. XCI 2
Pa = Parisinus gr. 3017
Bad = Laurentianus olim Badae 9
U = Urbinas gr. 126
T = Cantabrigiensis Collegii Trinitatis
B = Barberinus II 41
M = Marcianus gr. 437
-

1 Πρὸς] πρεσβευτικὸς εἰς *P* rubr τοῦ αὐτοῦ πρὸς *Pa* |
Θεοδόσιον τὸν βασιλέα scripsi e *VPaBM* cum Boisson. Philostr.
epp. 202 τὸν βασιλέα Θεοδόσιον *UI* rubr τὸν μέγαν Θεοδόσιον
Bad Mor Θεοδόσιον βασιλέα *CA* βασιλέα Θεοδόσιον *P* | περι]
πρεσβευτικὸς περὶ *M* ὑπὲρ *P* | τῆς στάσεως] τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ στά-
σεως *M* τῆς γενομένης στάσεως ἐν ἀντιοχείᾳ *B* τῶν ἀντιοχέων *P*
3 ἡτύχηκεν *M* Mor | μὲν om *TM* 4 τὸν (1) om *V* | τὸν
ἑαυτῆς] τῶν ἑαυτοῦ *Pa* | ἑαυτῆς *I* sed τῆς in ras m² | γεγενη-
μένων in ras I² 5 αἰσχύνεται *I* sed χυνε in ras m² | ὥς om
Mor | ἡδίκηκινῖα *I* sed ἡδίκηκιν in ras m² 6 ἔνεκα supra
ὕπερ *C*^m 7 ἐγὼ — 386, 1 ἡγῶ citat Plan fol. 103^v

δὲ ἑμᾶντὸν χειροτονήσας ἤκω μέγα μὲν ποιούμενος, εἰ
 ὁπόσον εὖχομαι, δυνηθείην, οὐ μικρὸν δὲ καὶ αὐτὸν
 R 627 τὸν ὑπὲρ τῆς οἰκείας πόνον, καὶ ἀτυχήσαι | τοῦ
 τέλους γένηται. κριθῆσεσθαι γὰρ ἡγοῦμαι τῇ γνώμῃ
 5 μᾶλλον ἢ τοῖς οὐχ ὑπάρξασιν τοῦ δοῦναι κυρίοις. 3. τὸ
 μὲν οὖν γῆρας οἴκοι μοι παρήνει καθῆσθαι καὶ πολλοὶ
 τῶν τε οἰκείων καὶ τῶν ἐπιτηδείων, ὧν ἦν ἀκούειν,
 ὥς οὐκ ἀσφαλὲς εἶη λέγειν ὑπὲρ τοιούτων πρὸς ὠρ-
 γισμένον βασιλέα, ἐγὼ δὲ τὸ μὲν μηδὲν ἐκ τῶν λεγο-
 10 μένων ἔσεσθαι μοι δυσχερὲς ἀπὸ τῆς σῆς φύσεως
 εἶχον καὶ τρόπου, γῆρας δὲ θεῶν βουλομένων καὶ
 πρὸς δις τοσαύτης ὁδοῦ μῆκος ἀρκέσειν ἐπεπελίσμην,
 καὶ ὥς ὀρθῶς, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δηλοῖ. 4. ὁ γὰρ οὐκ
 ἂν τὸν προῶτον σταθμὸν ἐλπίσθεις διαβῆναι διὰ τε
 15 πολλῶν οὕτως ἀφίγμαι καὶ διέβην Βόσπορον ἔν τε
 τοῖς βασιλεῖσι εἰμὶ καὶ τοῖς περὶ τῆς πόλεως λόγοις.
 ὧν οὖν συλλαμβανόντων ἐνῆνοχα τὴν ὁδὸν καὶ οὐκ
 ἀπεῖπον, τούτους καὶ πρὸς τὴν ὅλην σπουδὴν ἔξειν
 ἡγοῦμαι συμμάχους.

5 ἢ τοῖς μὴ γενομένοις κυρίοις κατὰ τὸ δοῦναι τοῦτ' ἔστι
 ἢ ὅτι οὐκ ἐγενόμην κύριος εἰς τὸ δοῦναι Bad

1 δ' CVU Re | ante χειροτονήσας ras 3 litt quarum ul-
 tima i (καί?) Pa | εἰς Pa sed σ eras 4 διὰ τῆς γνώμης supra
 τῇ γνώμῃ C^m 5 ὑπάρξασιν I sed ει in ras 3 litt m² | τὸ Bad
 et γρ Mor | δύνασθαι coni Boisson coll. ep. 787 7 ἀπὸ supra
 τε C^m | ἦν om Pa 9 ἐγὼ — 11 τρόπον citat Plan fol. 103^v
 9 εἰρημένων Pa 11 „post τρόπον aut deest aut certe sub-
 audiendum est μαντεύεσθαι vel τεκμαίρεσθαι“ Re 12 ἀρκέσειν
 inser I² om T | ἐπέσθην Bad 13 ὥς om U | τὸ inser C^m
 14 τε] τῶν Mor τε τῶν οὕτω coni Re 15 οὗτος Bad et
 γρ Mor 17 οὖν inser I² | συλλαμβανόντων P sed ante ν
 (1) ras 1 litt et ο in ras m²

5. Ἦδη μὲν οὖν τινος ἤκουσα ζηλοῦντος τὴν ἡμετέραν πόλιν ὑδάτων τε εἵνεκα καὶ πνευμάτων καὶ μεγέθους καὶ κάλλους <καὶ> τῶν ἐνοικούντων καὶ τοῦ λόγους ἐν αὐτῇ καὶ δίδοσθαι καὶ | λαμβάνεσθαι R 628 καὶ εἶναι τοὺς τε παιδεύεσθαι βουλομένους τοὺς τε 5 παιδεύειν δυναμένους. 6. ἐγὼ δὲ οὐκ εἰς εὐδαίμονας αὐτὴν μᾶλλον ἢ τούναντίον λογιζόμενος σεισμούς τε καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν πτώματα καὶ Περσῶν ἐπιστρατείας καὶ πορθήσεις καὶ κατασκαφὰς καὶ πῦρ καὶ τά, ὥς ἐγὼ φαίην ἄν, δυστυχίας μείζονος, θυμόν 10 τε κατ' ἀρχόντων ἄδικον καὶ ἐν ἑλξεσι ταῖς ἀπὸ τῶν ποδῶν θανάτους, ἃ παρ' ἄλλων ἐν ὀνείδεσιν ἀκηκόαμεν πολλάκις· ἃ γὰρ ἠτύχηκε, καὶ ἐγκέκληται. 7. καίτοι ποῦ δίκαιον τοῦτό γε; τοῦ αὐτοῦ δὴ καὶ τὸ νῦν εἶναι χρὴ νομίζειν δαίμονος προσλαβόντος καὶ τὴν ὑβρισμῆ- 15 νην Νέμεσιν. ἢ δ' ὕβρις μηκέτ' εἶναι τὸ ἔδος. καὶ

11 cf. t. I p. 133, 20. infra p. 406, 7. II p. 401, 3 R. Amm. XIV 7, 5 et 8 14 cf. t. I p. 191, 18. II p. 398, 13. Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XV p. 152 E. XXI p. 214 B. D. 217 C. 218 B sq. Sozom. h. e. VII 23 p. 314 A 16 Io. Mal. XII p. 307, 16 B.

1 οὖν om T 3 καὶ inserui cum P⁴, fortasse tamen etiam addendum εὐγενείας coll. t. I p. 450, 13 διελθεῖν περὶ τῆς εὐγενείας τῶν κατασχόντων τὴν χώραν 4 λόγον Pa 9 ἐπιστρατείας Bad Sav ἐπιστρατείας Pa | καὶ πορθήσεις om Bad | κατασκαφὰς A sed γε κατασκαφὰς in marg, Bad sed ἐξολεθρεύσεις in marg, V sed σφαγὰς in marg m² κατασκαφὰς καὶ σφαγὰς M κατασκαφὰς P sed κατασκαφὰς suprascr. m², PaT κατασκαφὰς U κατασκαφὰς I sed inter duo α 4 litt del m² et σκαφ inser m³ cf. p. 359, 16 | καὶ πῦρ inser I² 10 τὰς Pa | ἄν om Pa | μείζονος reposui e libris ἀπάσης μείζονα Bad edd 11 ταῖς]

τοὺς PaBad et γε Mor 13 οὐ Bad οὐ Flor ἃ μὲν Mor, γε οὐ μὲν in marg οὐ μὲν Sav, γε ἃ μὲν in marg 14 πον Pa πῶς Bad et γε Mor | δὴ in ras 4 litt I³ | χρὴ εἶναι Bad

τοῦτ' ἀπεδείχθη τοῖς ἐξ ἱεροῦ Νεμέσεως ἑτέρου γεγενημένοις.

8. Καὶ ὥς μὲν οὐ δεινὰ τὰ περὶ τὰς ὑμετέρας εἰκόνας, τίς ἂν ἀντείποι; τίς δ' οὐκ ἂν σκοτεινὴν ἐκείνην προσείποι τὴν ἡμέραν; ἦν δέ, ὦ βασιλεῦ, μαινομένης πόλεως, τὸ δ' ἐκβάλλον τοῦ φρονεῖν ἦν τι ἰσχυρότερον, ὥστ' εἰ καὶ συγχωρῆσαι δεῖ τῆς πόλεως ἀπάσης εἶναι τὸ ἀδίκημα, τὴν ἀπολογίαν ἐκ τοῦ κινουῦντος ἔχει. ἃ γὰρ οὐκ ἂν ἔδρασε φρονοῦσα, ταῦτα ἐτόλμα παραφρονοῦσα. 9. τὸν δὲ τοῦτο πεπονθότα ἄνθρωπον οὐ κολάζειν νόμος, ἀλλ' ἐλεεῖν καὶ πειρᾶσθαι τέχνη τῇ τῶν ἱατρῶν | ἐπανορθοῦν. οὐδεὶς δὲ τύπτει τὸν μαινόμενον οὐδὲ ἐγκλημα νόσου ποιούμενος τὴν νόσον κακηγορεῖ. νοσοῦσι καὶ πόλεις, ὦ βασιλεῦ, τὰ δὲ νοσήματα τούτων ταραχαί, θόρυβος, ὀργῆς ἡττηθῆναι, τὰ τῶν ἡττημένων ἀμαρτεῖν, τὰ νόμῳ κεκωλυμένα προᾶξει. 10. τουτὶ γὰρ αἱ στάσεις, ἐν αἷς ἄλλα τε πολλὰ δεινὰ καὶ σφαγαὶ οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλ' ἤδη καὶ συγγενῶν τῆς ἐκ τοῦ θυμοῦ βίας νικώσης τὰ παρὰ τῆς φύσεως. καὶ τουτὶ τὸ κακὸν

14 Plat. Menex. p. 243 E. Xen. Mem. III 5, 18

1 ταῦτα Mor et in marg γρ Sav | ἀπεδείχθη I sed ε̄ supra-
 pos. m. rec. | τῆς Bad τοῖς Flor | γεγενημένοις Bad sed οἱς in
 ras 4 ἂν (1) om Mor 5 ἡμέραν I sed post ε ras 2
 litt et acutus m² | δ' Re 6 γρ ἐκβάλλειν in marg Mor | τί
 PVI B om Bad 7 ὥστε edd | ἀπάσης τῆς πόλεως Bad
 9 ταῦτ' VBad 13 οὐδ' Re | „νόσου delendum“ Re Anim
 14 κακηγορεῖ scripsi auctore Re κατηγορεῖ libri edd | ὦ om
 PaBad Mor 15 τὸ δὲ νόσημα V | θόρυβοι Flor 18 τὰ Mor
 | πολλὰ καὶ δεινὰ Bad edd δεινὰ inser I² 19 μόνον A
 μόνων P sed o supra ω eras, M | ἀλλ' ἤδη καὶ] ἀλλὰ καὶ Pa
 20 παρὰ supra περὶ M² | τουτὶ μὲν Bad Sav

ἔλθοι μὲν ἂν ποτε καὶ ἐπὶ σμικρὰν πόλιν, αἷς δέ ἐστι
 μεγέθη, πολὺ τοῦτο ἐν ταύταις. 11. κὰν ἐξετάξης τῆς
 Ῥωμαίων βασιλείας τὸν χρόνον, καὶ στάσεις ἐν ταῖς
 τηλικαύταις εὐρήσεις· ἃς οἱ μὲν ἄμεινον τῶν βασιλέων
 φρονοῦντες συγγνώμης ἠξίωσαν, παρ' ἐνίων δὲ οὐκ
 εὖ βεβουλευμένων ἦλθον ἐπ' αὐτὰς ζημίαι ζημιοῦσαι
 καὶ αὐτοὺς τοὺς ζημιοῦντας. πρὸς γὰρ τῷ τὰ αὐτῶν
 ἀσθενέστερα ποιεῖν οὐδ' εἰδέναι θεοῖς ἀκολουθεῖν ὁμο-
 λόγουν. 12. τίνα γὰρ δὴ τὰ τῶν θεῶν; συγγνώμη
 τοῖς καθ' ἡμέραν ῥήματα ἐπ' αὐτοὺς ἀφιεῖσιν, ὅταν | 10
 τι παρὰ τῶν πραγμάτων λυπῶνται. καίτοι πολ- R 630
 λάκις αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς ἀπολλύουσιν, ἀλλ' ὅμως συ-
 κοφαντοῦσιν, οἱ δὲ ἀνέχονται. καὶ διὰ τοῦτο πολὺ τὸ
 τῶν ἀνθρώπων γένος, εἰ δ' εἴποντο πᾶσιν ἁμαρτήμασι
 δίκαι, σφόδρα ἂν ὀλίγον ἦν τὸ σωζόμενον. ὅστις οὖν 15
 εἰκέναι βούλεται θεοῖς, ἀφιεῖς τιμωρίας χαιρέτω μᾶλ-
 λον ἢ λαμβάνων. 13. ᾧ μερίστῳ καὶ τοὺς Ἑλλήνας
 εὐρίσκω τῶν βαρβάρων διαφέροντας. οἱ μὲν γε ἐγγύς
 εἰσι τῶν θηρίων ἀτιμάζοντες ἔλεον, οἱ δὲ ὀξεῖς τε

8 cf. t. II 26, 10 R
 et 427, 2

14 cf. p. 426, 19

16 cf. p. 426, 10

1 μικρὰν VB | δ' Re | δὲ ἔστι MBad 2 μέγεθος Bad
 Sav 2 πολὺ — ταύταις] om Bad, ante 4 ἃς, et καὶ στάσεις
 — εὐρήσεις ante κὰν ἐξετάξης collocanda censuit Boisson | κὰν
 ἐξετάξης] εἰ ἐξετάσεις Bad ἐξετάσης Mor 5 δ' Re 7 τῷ
 τὰ] τὰ τῶν Pa | αὐτῶν ex αὐτῶν corr Bad αὐτῶν APPaTM
 αὐτῶν U 8 ὁμολόγουν Bad, διεβεβαίουντο in marg 9 γὰρ
 om Bad (in ras 1 litt) et γὰρ Mor | δ cum ras 1 litt U 10 τοῖς
 τὰ Mor | καθ' ἡμέραν VBadB | αὐτοὺς I sed οὐς in ras m² |
 ὅτ' ἂν A 12 ὅμως om Mor sed γὰρ in marg | οἱ μὲν ante
 συκοφαντοῦσιν Mor Re delevi 13 δ' Re | διατοῦτο PVIM |
 γὰρ τούτου in marg Mor 16 ante εἰκέναι ras 6—7 litt I, τῶν
 τοιούτων BM 18 διαφέροντας τῶν βαρβάρων I 19 τὸν
 ἔλεον PaBad Mor

ἐλεῖν καὶ ὀργῆς περιόντες. οὕτω Λακεδαιμόνιοι μὲν
 ἐξὸν Ἀθήνας ἀνελεῖν ἐφείσαντο, οἱ δὲ πρὸς τὸν Μῆδον
 τῶν Ἑλλήνων πολεμήσαντες τῶν μετ' ἐκείνου στάντων
 καὶ ταῦτα ἀνάγκην οὐ μικρὰν εἰς τὴν δίκην ἔχοντες
 5 τὰ δεδογμένα περὶ αὐτῶν. ἦν δ' ἂν καὶ Ἀλέξανδρος
 ὁ Μακεδὼν βελτίων οὐ κατασκάψας Θήβας. οὐ γὰρ
 ἂν ἀπήντα τοῦτο τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ λόγοις, ἀλλ' ἦν |
 R 631 ἂν πρῶτον ἐν τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ λόγοις.

14. Δεινὰ τὰ γενόμενα. τὰ δ' ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
 10 μέτρια τὰ πολλὰ καὶ πυκνά; οἷς τὸ θέατρον τοῦ πρὸς
 τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν πολέμου χωρίον. ἐν δ' αὖ τοῖς
 πρὸς ἐκείνους πολέμοις καὶ ὑμῖν τοῖς τὰ σκῆπτρα
 ἔχουσι πολεμοῦσι ῥῆμα οὐδὲν ὀκνοῦντες, οἳ καὶ τοὺς
 τῶν βασιλέων τῶν περὶ τὴν ἐσπέραν φονέας καὶ τὰ
 15 ἐκείνων ἔχοντας πάντων ἀκουόντων ἐκάλουν ἐπὶ τὴν
 Αἴγυπτον. ἀλλ' ὅμως ἔστι τε ἡ πόλις καὶ μένει. καὶ

1 Xen. Hell. II 2, 20 3 Her. IX 86 4 Her. VII 132.
 Aristid. t. I 608, 2 D 5 p. 430, 19 9 Amm. XXII 11, 4 cum nota
 Valesii cf. Sievers l. l. p. 114 14 Maximum cf. Zos. IV 35.
 Sulp. Sev. vit. Mart. 20, 3. Io. Ant. fr. 200. 201 (IV 614sq. M).

7 ἀπήντα] ἡραντιοῦτο V

2 ἀνελεῖν CI sed ambo εἶν in ras m² | ἐφείσαντο — τῶν in ras
 C² 2 οἱ — 3 στάντων] οἱ δὲ τοὺς πρὸς τὸν μῆδον ἑλλήνων ἐπι-
 βουλεύσαντας καὶ μετ' ἐκείνου στάντας Bad et γρ Mor 3 ἐλ-
 λήνων C sed ἑλλην in ras m² | πολεμήσαντες τῶν Ἑλλήνων
 Sav Sinn | ἐκείνων ex ἐκείνων corr V² 4 πρὸς I 7 ἂν om
 PaBad Mor | ἀπήντα] εἶπετο Bad et γρ Mor 7 ἀλλ' —
 8 λόγοις om PaBad 9 δεινὰ τὰ λεγόμενα ante δεινὰ τὰ
 γενόμενα Mor Re cancellavi | καὶ ante τὰ Bad Mor Re, δὲ
 Sav | γενόμενα I sed γεν in ras m² | τὰ δὲ τῶν ἐν coni Re
 10 μέτρια τὰ om Bad | πολλὰ C sed πλείστως suprascr. m
 11 τοὺς om I | αὐτοῖς ex αὐτοῖς corr P⁴ γρ αὐτοῖς Mor
 12 τὰ] κατὰ Pa 13 οἱ Mor Re | τοὺς om Mor

δέδοται τῇ φύσει τῶν πόλεων τὰ τοιαῦτα πλημμελεῖν
καὶ οὐ τὸ ἀμαρτάνειν θανατάζομεν, ἀλλὰ τὸ μῆ. οὕτως
εἰ καὶ μὴ γράμμασιν, ἀλλ' ἔργῳ τοῦτον τεθείκατε τὸν
νόμον, συγγνώμην ἔχειν πόλεων ἀνοία. 15. | τοῦτο R 632
δὲ ἄρα εἶδε καλῶς καὶ τοῖν ἀδελφοῖν τοῖν Παιόνοιον 5
ὁ νεώτερος. τὴν γὰρ αὖ μεγάλην πόλιν ἠδέως ὑπο-
δεξαμένην τυράννου θράσος καὶ τὰ μὲν εἰποῦσαν, τὰ
δὲ καὶ πράξασαν, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ταῖς εἰς ἐκείνον
ὑβρεσιν ἐχαρίζετο τῷ τυράννῳ, τοῦτον τοῖνον ἐκείνος
καθελὼν ἤξειν τε ἐλπίζομενος ἐπὶ τε τὸ σῶμα καὶ τὸ 10
πλήρωμα τῆς πόλεως τοῦτο μὲν οὐδὲ ἐνενόησεν, ἐκά-
θητο δὲ ἀναμένων, ὅστις αὐτὴν ἐξαιτήσεται, καὶ φα-
νέντος τὸν μὲν ἐπήνεσε, τὴν δὲ οὐκ ἐκόλασε. 16. λε-
γέσθω δὴ τι καὶ περὶ σοῦ τοιοῦτον, ἄλλως θ' ὅτε σοι
καὶ δόξα πλείων ἐντεῦθεν ἢ παρὰ τῶν ἐν ὅπλοις κατ- 15
ωρθωμένων, ἃ σε δεσπότην καὶ Σκυθῶν ἐποίησε

5 Valens cf. t. I 665, 3 sq. R 6 cf. p. 286, 19 7 Pro-
copii cf. t. II 39, 4 R. Amm. XXVI 6, 14 sq. Zos. IV 5. Themist.
or. VII p. 103. 107 D. 12 Themist. or. VII p. 101. 111 sq.
15 Io. Chrys. hom. XXI p. 215 E 16 Zos. IV 34. Consul.
Const. (Chron. min. ed. Mommsen, Auct. ant. IX 2 p. 243)

1 δέδοται M | τὰ om Pa | πλημμελεῖν PU et in πλημμελεῖν
corr I² 2 οὐ C sed ov in ras s | μῆ οὕτως PVITBM μῆ
οὕτω Bad Mor 3 ὑμεῖς δὲ ante εἰ inser P², δὲ ante καὶ V
| καὶ εἰ Bad | ἐν γράμμασιν Mor | τεθείκατε τοῦτον T τοιοῦτον
M 5 δ' V 5 ἄρα — 6 αὖ om Bad, θανατάζομεν μὴ κολα-
σθεῖσαν in marg | εἶδεν A οἶδε P sed oi in ras m², UBM
Mor num ἥδει? | ἀδελφοῖν τοῖν om B 6 πόλιν om Bad
8 καὶ om BBad Mor 9 τοῦτον C sed ov in rass | τοί-
νον om Bad | ἐκείνος τοῖνον T 10 τε (2) om Bad 11 ἐνό-
ησεν Pa 11 ἐκάθητο — 12 ἐξαιτήσεται citat praemisso Λι-
βάνιος Lex. Darmst. fol. 115^r (Etym. Gud. ed. Sturz p. 633, 24)
12 δὲ om Darmst. | αὐτὸν Bad | ἐξαιτήσεται Bad, αἰτίας ἀπο-
λῶσιν in marg 13 οὐ κολάσκει Mor 14 δὴ τι] τοῖνον PaBad
Mor | τοιοῦτο Mor 15 ἐν om PVIPaUTBM uncis inclusit Re
| κατορθωμάτων M sed κατορθωμένων suprascr. m³ 16 ὁ Bad

δούλων εὔνων. τὸ δὲ ἐκείνους οὕτως ἔχειν ἐκ τῶν
 σῶν εἰς ἐκεῖνους. ἀντὶ γὰρ τοῦ κακοῦν, ῥάδιον δέ,
 οἶμαι, παντί, τοὺς ἀρχομένους ὅπως ἀδεεῖς ἔσονται,
 R 633 ποιεῖς. ἐντεῦθεν | ἔστιν ἀκούειν ὀριζόντων τῶν
 5 μὲν, ὥς πολεμικώτερος εἴης μᾶλλον ἢ φιλανθρωπότερος,
 τῶν δέ, ὥς φιλανθρωπότερος μᾶλλον ἢ πολεμικώτερος.
 17. ὁ δὲ ἔπαινος πολλῷ λαμπρότερος ὁ τὴν φιλαν-
 θρωπίαν ἔχων, αὐτοῦ γὰρ τινός ἐστι καθαρώς, βασι-
 λέως δὲ πολεμίων κεκρατηκότος τὸ μὲν τι γίγνεται
 10 τοῦ στρατηγοῦ, τὸ δὲ τῶν στρατιωτῶν, τὸ δὲ τῶν
 ὅπλων, τὸ δὲ τῶν ἵππων, τὸ δὲ τῶν ἱππέων, τὸ δὲ
 τῶν νεῶν, εἰ δὴ διὰ τούτων μάχονται.

18. Μὴ τοίνυν, ὦ βασιλεῦ, δόξαν οὕτω καλὴν
 ἀνέλξης, ἀλλ' ἐνθυμοῦ μὲν, ὥς εἰκέναι δεῖ πατρὶ τὸν
 15 βασιλέα, πατέρων δ' ἐστὶ τὸ πρῶως φέρειν προπετείας

1 δούλων εὔνων om *Bad* | ἔχειν σε ἐκ *Bad* 2 inter τοῦ
 et κακοῦν ras 2 litt *Bad* | κακοῦ *B* | δέ om *Bad* Mor
 3 ἐμφοβὸν οἶμαι πάντας Mor (e Par 3014 qui ad ἐνδεεῖς in
 marg habet σφάλλει· οἶμαι ἐμφοβὸν) et γρ Sav | num πάντως?
 | ἀρχομένους Par. 3014 *Bad* ἐχομένους reliqui libri Re, qui tamen
 et ipse ἀρχομένους coni cf. p. 324, 1 | ὅπως ἀδεεῖς scripsi cum
*M*² in marg ἐνδεεῖς *CAV* (in quo post hanc vocem οἷς inser
 m², οὐ καλὸν in marg scr. m³) *I* (in quo ante hanc vocem
 in ras 4—5 litt ὅπως οὐκ inser m²) *UTBMP* (in quo α ex εν
 in ras corr et ὅπως post hanc vocem inser m²), Re οἷς ἀδεεῖς
Bad Sav et γρ Mor, quod probat Sintenis οἷς ἐνδεεῖς *Pa* Mor
 et γρ Sav ὥς ἐνδεεῖς (= περιδεεῖς) Sinner auctore Boissonadio
 ἐν δέει ὧν ἀτακτοῦντες πείσονται coni Re 4 κακὸν cui
 κακῶν suprascr. m², ante ποιεῖς *V* | ποιεῖν *Bad* Mor | ἐριζόντων
V 4 τῶν — 5 πολεμικώτερος *PaBad* et praemisso κείμενον
 in marg *I*² om reliqui libri Flor 6 δ' Re 8 καθαρὸς *Bad*
 9 γίνεται *VBad* 10 τὸ — στρατιωτῶν om *Bad* 11 ἵππων
Bad sed ω in ras 2 litt | τὸ — ἱππέων in marg Sav om *M* Mor
 12 δὴ om *Bad* 14 οὐ θυμοῦ Re ex errore typographi,
 unde οὐ θυμουμένῳ vocabulis μὲν ὥς deletis coni Cobet Nmem.
V 136 (Coll. 116), οὐ θυμουμένῳ vel οὐ θυμούμενόν γ' Sintenis
 | μὲν delendum censet Re 15 δέ *Bad* | πρῶως *PIB* | προπέ-
 τειαν Mor et γρ Sav τὰς προπετείας coni Boisson

υιέων. πολλὰ μὲν οὖν ἔστιν ἐγκώμια κατὰ σοῦ λέγειν,
 πλείστον δ' ἀληθείας ἐν τῷ τῆς ἡμερότητος ἔνεστιν.
 ὥστ' εἰ καὶ πάντες ἦσαν ἀπηνεῖς καὶ χαλεποί, σὲ τοῦτο
 φυλάττειν ἐχρῆν. 19. νῦν δ' ὁρᾷν ἔξεστι καὶ τὸν
 Ἰουλιανὸν ἐντεῦθεν εὐδοκιμεῖν ἐσπονδακότα τὸν τε 5
 ἀντιθέντα τῇ Ῥωμαίων πόλει τὴν νέαν | δμώνυμον R 634
 ἔστιν οὗ τοῦτο ἐπιδεδειγμένον. τοῦ Ῥωμαίων γὰρ
 ποτε δήμου βοαῖς αὐτὸν ἀσελγεστέrais βεβληκότος τί
 χρὴ ποιεῖν, ἐρόμενος τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοῦ μὲν εἰ-
 πόντος δεῖν πέμπειν ἐπ' αὐτοὺς δύναμιν καὶ κατακό- 10
 πτειν, ἡγήσεσθαι δὲ αὐτός, τοῦ δέ, ὅτι βασιλικὸν εἴη
 τὸ μηδὲ εἰδέναι τά γε τοιαῦτα, τὸν μὲν ἂν δεῖ παρ-

2 cf. p. 428, 9 sq.

7 Io. Chrys. hom. XXI p. 219 Bsq.

8 cf. p. 432, 10 sq. Zos. II 30

1 οὖν ἔστιν in ras, ἐγκώμια in marg I² 2 πλήθος (Par.
 3014) Mor sed γρ πλείστον in marg | post ἔνεστιν (ἔνεστι V)
 lacuna 14—15 litt CA, 17 P, 18 V 3 ὥστε Flor Mor | ἀπη-
 νεῖς] αἵτιοι PaBad 4 τὸν Ἰουλιανὸν] „Constantinum M. de-
 signare videtur, non Iulianum Apostatam“ Re, quem secutus
 Cobetus Mnem. V 137 (Coll. 117) „pro τὸν Ἰουλιανὸν, inquit,
 aliud nescio quid scripserat Constantinum significans, nam con-
 tinuo addit τὸν ἀντιθέντα κτλ.“. at exstat τὸν τε neque Iulia-
 num in hac re ut omitteret Libanius a se impetrare potuit
 (cf. Epitaph. p. 323, 21sq. et or. XII p. 39, 12), et oppositio inter
 ἐντεῦθεν εὐδοκιμεῖν ἐσπονδακότα et ἔστιν οὗ τοῦτο ἐπιδε-
 δειγμένον manifesta est. Aeque perperam Sievers p. 58 τὸν τε
 ἀντιθέντα ad Iulianum rettulit 5 τὸν τ'] τὸν I sed cum
 ras 1 litt, Bad 6 Ῥωμαίων] Ῥώμη coni Re Anim et Cobet
 l. l. | πόλει scripsi βουλῇ libri edd πόλιν Cobet τῇ πάλαι
 coni Re Anim | δμώνυμον scripsi auctore Cobeto coll p. 432, 10
 ὁ τῇ Ῥώμῃ μὲν δμώνυμον ἐγείρας πόλιν et Sozomeno Π 3 ἔγνω-
 κεν οἰκίσαι πόλιν δμώνυμον ἑαυτῷ καὶ τῇ Ῥώμῃ ὁμότιμον et
 ἐν πᾶσι δεῖξαι σπονδάσας ἐφάμιλλον τῇ παρὰ Ἰταλοῖς Ῥώμῃ τὴν
 δμώνυμον αὐτοῦ πόλιν ὅμως libri edd 7 ἔστι Bad, αὐτὸν
 δηλονότι in marg | οὗ in ras M om Bad 10 δεῖ BadBM
 11 ἡγήσεσθαι Bad | αὐτὸν P sed ν in ras m², PaU 12 μὴ
 δὲ APVITBM μηδὲν Bad μὴ Pa

αινεῖν, τὸν δὲ πικρὸν ἐκείνον ἥκιστα βασιλεῖ συμφέρειν εἰπὼν, τοὺς δὲ κρατοῦντας πρέπειν ἀνέχεσθαι τῶν τοιούτων σκιρτημάτων, τὸν μὲν ἐποίησε μέγαν τῇ δόξῃ, τὸν δὲ συστείλας ἀπέπεμψεν, εὖνουν δ' ἑαυτῷ
 5 τὴν Ῥώμην ἐποίησε νομοθετήσας γέλωτος ἀφορμὴν τοὺς βασιλέας τὰ τοιαῦτα ποιεῖσθαι.

20. Ἄλλ' ὅμως σοὶ γε οὐκ ἴσος ἐκείνος εἰς φιλαν-
 θρωπίας λόγον, <ὅς> πρὸς μὲν τὰ τοιαῦτα πρῶως εἶχε,
 R 635 χαλεπώτατος δὲ ἦν | τοῖς ὀρεγομένοις βασιλείας καὶ
 10 τὰ τοιαῦτα ἐπιβουλεύουσι καὶ οὐ τούτοις δὲ μόνοις, ἀλλὰ καὶ ὅσοι μάντεσιν ὑπὲρ τοῦ ποῖ χωρήσει τὰ ἐκεῖ-
 νου διελέγοντο, καὶ οὐδεμία τέχνη τὸν γε τοιοῦτον ἐξείλετ' ἂν τοῦ πυρός. 21. σὺ δέ γε ποῖός τις ἐν
 τοιούτοις, τίς μὲν Ῥωμαίων, τίς δὲ βαρβάρων οὐκ

9 sq. Zos. II 28 et 29

2 τοὺς — 3 σκιρτημάτων om *Bad* 2 τῶν om *V* 4 ἐπέ-
 πεμψεν *Bad* | δ' ἑαυτῷ scripsi ex *CAPIU* δὲ αὐτῷ *VBadTBM*
Mor δὲ αὐτῷ *Re Sinn* 7 σύ *I* sed ὅ in *ras m^s* | ἴσος *P* sed
 ος in *ras m²* ἴσος *T* | ἐκείνος scripsi auctoribus *Re Anim* qui
 postea ἐκείνω coni, et *Cobeto* l. l. ἐκείνοις libri sed in *κἀκείνω*
 corr *P²*, in *κἀκείνοις Bad*, et *Mor* *κἀκείνω Flor Sav* | φιλανθρω-
 πίας λόγον scripsi ex *I^s* auctoribus *Re Anim* et *Cobeto* l. l. coll.
 t. I 508, 12 et t. II 297, 18 φιλανθρωπίαν λόγος (ὁ λόγος *BadM*
Sav Re Sinn) libri sed *v* secundum in *σ* et *ς* in *v* corr *I^s* et λόγος
 in λόγος ὅς corr *P²*, edd 8 ὅς inserui e *P²* | ἐκείνος γὰρ ἡρεῖτο
 inser *C^s* | μὲν γὰρ τὰ *BadBM* edd | τὰ om *Mor* | πρῶως *PIBad*
BM | ἔχειν *CAP* sed in hoc in εἶχε corr *m²*, *VPaUT* εἶχεν *I Mor*
Re ἔχων *Bad Sav* 9 δὲ om *Bad Sav* | εἶναι *V* | τοῖς *I* sed
 οἷς in *ras m²* | ὀρεγομένοις *I* sed οἰς in *ras m²* 10 τὰ in τοῖς
 corr *C^s* | ἐπιβουλεύουσιν *V* | καὶ om *Mor* 10 οὐ — 11 ὅσοι
 om *Bad* | οὐ] οὐκ ἦν *Mor*, γο τὴν in marg | τούτοις δὲ] τοῖσδε
Mor 11 τοῖς μάντεσιν *Bad* | ποῖ om *Mor* | χωρήσει *Bad*,
 προκόψουσι, καταντήσουσι in marg | τὰ ἐκείνων scripsi τὰ
 ἐκείνων libri sed in *τἀκείνων* corr *P²*, edd (sed τοῖς *Mor*, γο τὰ
 in marg) 12 διαλεγόμενοις *Bad* | οὐδὲ μία *A* 13 σοὶ *Pa*
 | γε inser *I²* | ποῖος γε τις *Bad Sav* | τίς *I* | ἐν τοιούτοις om
Bad 14 τούτοις *PaT Mor* τοῖς τοιούτοις; *BM*

οἶδεν; ὑπὸ μὲν γὰρ ὁμοίων ἐγκλημάτων ἥσάν τινες ἀποθανοῦμενοι καὶ ἡ ψῆφος εἶχε θάνατον, ἡ δὲ λύουσα φωνὴ τὴν ψῆφον λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἐκ τῶν βασιλείων ἐχώρει διὰ τῆς πόλεως ἀπάγουσα τῶν αὐχένων τὰ ξίφη, καὶ νῦν ζῶσιν ἐν χωρίοις παρέχουσιν ἡδονὰς 5 ἐπ' ἐλέγχοις ἀπαιτοῦσι θάνατον. 22. ἀπολέλανκέ σου τῆς φιλανθρωπίας, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἡ πολλαῖς καθ' ἐκάστην ἡμέραν τιμωμένη δαπάναις, δι' ὧν ἀεὶ μεῖζον τε καὶ καλλίων γίνεται. οἱ τοίνυν Σκυθὴν τινὰ στρατιώτην αἰτιαθέντα τι ἐπὶ μὲν δικαστήριον οὐκ 10 ἀγαρόντες, ἐπὶ δὲ τὴν θάλατταν μετὰ τὴν ἐν τῇ γῇ σφαγὴν προσαποστεροῦντες καὶ ταφῆς ἐλύπησαν μὲν οἷς ἐτόλμησαν κινοῦντες τὸ Σκυθικόν, ἔδεισαν | δὲ R 636 τὴν ὀργὴν καὶ οὐδὲ ὅλην ἡμέραν, ἀλλ' ἐλπίσαντες πεινήσειν ἦσαν ἐν ἄρτῳ πάλιν παρὰ τῶν διαλλαγῶν. 15

23. Ἡ οὖν ἑτερόν σε δεῖ γενέσθαι σήμερον καὶ ἄνω ποταμῶν πορευθῆναι τὸ πρᾶγμα ἢ ἔως ἂν ἐκεῖνος

2 Io. Chrys. hom. XXI p. 219 D sq. VI p. 76 sq. D 9 cf. or. XX p. 427, 15 17 Prov. Bodl. 58. Diogen. I 27. Hesych.

1 ἀπὸ Bad Sav ὑπὲρ Re | μὲν om V | ἥσάν Mor ἦσαν Cobet Misc. 155 4 ἐχώρει om Bad | ἀπήγαγε Bad 6 ἀπαιτοῦσι θάνατον scripsi e V cum Sinteni qui ἀπαιτοῦσι θανατοῦν vel θάνατον coni ἀποῦσι θανάτον reliqui libri edd quod frustra excusat Boiss <μικρόν> ἀποῦσι θανάτον vel <φόβον> (vel ψῆφον) ἐπάγουσι θανάτον coni Re 7 ἡ <πόλις> πολλαῖς coni Mor | καθεκάστην I 8 ἀεὶ om Bad 9 γίνεται VBad Re 10 τι om Bad τί Pa 11 ἐν τῇ γῇ om Bad 12 ταφὴν V | προσαφαιροῦντες Bad 12 καὶ — 13 κινοῦντες om Bad 13 δὴ Bad 14 τὴν ὀργὴν] „interponendum videtur σὴν“ Re | καὶ del? 15 ἐν I sed ν add m³ | πάλιν om Bad | παρὰ in ras I² διὰ VPa om Bad | διαλλακτῶν V 17 ποταμῶν] γρ ἱερῶν πηγαὶ in marg Mor, quod post ποταμῶν inserere voluit Re | πορευθῆναι T sed πορεν in ras εὔρεθῆναι PaBad | ἐκεῖνος ἦς] ἦς ὁ αὐτός Par. 3014 Mor (sed in marg γρ ἔως ἐκεῖνος)

ἦς, μηδὲ νῦν ἐπὶ δίκην ἐλθεῖν. τί γὰρ δὴ καὶ νεανικὸν πόλιν ὑπήκοον ποιῆσαι κακῶς; οὐδὲ γὰρ τοῖς ποιμέσι θύειν ὅποσα βούλονται τῶν προβάτων, οὐδὲ τοῖς βουκόλοις τῶν βοῶν οὐδὲ τοῖς αἰπόλοις τῶν αἰγῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν μάχεσθαι τοῖς ἐπιούσι τῶν θηρίων καὶ κρατεῖν καὶ ἀπωθεῖν [καὶ] μέγα καὶ λαμπρόν, τὸ δὲ κατεσθίειν ἃ τις νέμει, θαυμαστὸν οὐδέν.

24. Οὕτω μὲν, ὦ βασιλεῦ, καὶ κοινῇ τῆς πόλεως ἡμαρτηκυίας τῇ γε σῇ φύσει προνοητέον ἂν ᾦν, νῦν δ' ἀκουσον ἕκαστα διηγούμενον· γένοιο γὰρ ἂν οὕτω δικαιότερος κριτῆς καὶ διαιτῆσαις ἀπ' αὐτῶν τῶν πεπραγμένων τοὺς οἰκοῦντας τὴν πόλιν.

25. Ἦκε τὰ περὶ τοῦ χρυσίου γράμματα, πρᾶγμα πάλαι φοβερόν. πιστευομένου δὲ τοῦ τέως ἀπιστομένου καὶ τῆς γῆς οὐ φερούσης τὸ ἄχθος κατηνέχθησαν οἱ τῆς ἐπιστολῆς ἀκηκοότες εἰς γῆν ἐξετάζοντες οἱ πολλοὶ τὴν πολλὴν αὐτῶν ἀδυναμίαν καὶ ὥς εἰ ἂ μὴ δύνανται μὲν, οὐδ' εἰ πάννυ βούλονται, δυνήσονται, |

s. v. ἄνω ποταμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γενομένων cf. Eur. Suppl. 520. Med. 410. Luc. dial. mort. 6, 2. 12 [Dem.] c. Euerg. p. 1142, 26 14 cf. t. II p. 2, 9 R sq. Sozom. VII 23

1 μὴ δὲ APVIBadTB | νῦν' ἐπὶ in marg I | δίκην I sed δ in ras m² νίκην Bad et γρ Mor 2 ποιῆσαι I sed ποιη in ras m² γενέσθαι Bad 3 ἐστὶν post προβάτων Bad Mor 6 καὶ om BadB Sav cancellavi 11 ἂν om Bad 12 διαιτῆσαις scripsi e V διαιτήσοις Bad Sav διαιτήσεις reliqui libri Mor Re 13 διοικοῦντας Bad Mor 14 ἦκεν A 15 δὲ om Bad Sav τε Mor 18 αὐτῶν (ex αὐτῶν corr) Bad Sav αὐτῶν reliqui libri Mor Re | εἰς BadUT edd „fortassis plane est delendum“ Re et Sintenis 19 μὲν del Pa et Sintenis μὴ coni Boiss | βούλονται e βούλονται corr A

τὰ σώματα δέ σφισιν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀνάγκαις R 637
 ἔσται. καταφεύγουσι τοίνυν ἐπὶ τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ
 συμμαχίαν αὐτὸν ἐκείνον καλοῦντες οἷόν τε ὄντα πείσαι
 σε τοῦ πλήθους ἀφελεῖν. 26. μεστοῦ δὲ ὄντος ἀνδρῶν
 τοῦ δικαστηρίου, ὧν οἱ μὲν ἐν ἀρχαῖς ἐγεγόνεσαν, οἱ 5
 δὲ ἐπολιτεύοντο, οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ συνδικεῖν εἶχον
 πρόσδοτον, τοῖς δ' ὁ χρόνος λελύκει τοὺς στρατιωτικούς
 πόρους, τούτων τοίνυν τῶν ἡριθμημένων οἱ μὲν, ὅπερ
 ἔφην, ἰκέτεον δάκρυσιν, οἱ δ' ἄνευ φωνῆς ἐδάκρουν,
 οὓς καὶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἰκετεύουσι δήπου θετέον. ὁ δ' 10
 ἄρχων οὐκ εἶχεν ἐπιτιμᾶν· τίνα γὰρ ἂν καὶ μέμψιν
 ἰκετεία δέχοιτο; 27. οὐκοῦν μέχρι μὲν τούτων οὐδὲν
 ὑπ' οὐδενὸς ἡδίκησαι, βασιλεῦ· ποῖον γὰρ ἀδίκημα
 παρ' οὗ καὶ αὐτὸς αἰτεῖς τὰ ἀγαθὰ καθ' ἐκάστην ἡμέ-
 ραν, τοῦτόν τινα ἀνθρώπων βοηθὸν αὐτῷ γενέσθαι 15
 βούλεσθαι; ἤδη δὲ ὄντων ἔξω καὶ ληγόντων τῶν τοι-
 ούτων ῥημάτων ἀνθρωποὶ τινες σεσιγηκότων ἐκείνων

2 cf. or. XX p. 422, 12. Io. Chrys. hom. XXI p. 214 C

1 δέ delendum vel in γε mutandum censet Boiss 2 τοῦ
 om PaB inser Bad 3 οἷόν τε ὄντα om Bad 4 σε om
 Bad τε BM τι V | παθήματος Pa | δέ om Bad Sav | ἀνδρῶν
 Bad sed ὧν in ras m² 5 ἐν om APPaBadUTBM inseren-
 dum coni Mor | ἐγεγόνεσαν VBadB edd 6 συνδικεῖν
 PaBad et γε Mor 7 ἐλέλυκει M edd 8 τόπους Bad |
 τῶν Bad edd om reliqui libri 9 δάκρυσιν „videtur σύν
 interponendum“ Re Anim quod probat Boiss | οἷδ' P sed ' in
 ras m³, VBM 10 ἰκετεύουσιν Bad | δήπου | ἤδη Bad et
 γε Mor 11 ἂν inser Pa 14 τὰγαθὰ UTM Re Sinn
 15 τούτων T | ἀνθρωπον PaBad | αὐτῷ ex αὐτῷ corr Bad
 αὐτῷ APVITBM Mor αὐτῷ U 16 βούλεσθαι om Pa | δ'
 Re Sinn 17 γε ῥημάτων Mor Sav | ἦν post τινες CA (sed
 in hoc erasum) T | ἐκείνων om Mor

εἰσῆγον τὴν ταραχήν. 28. καὶ προσελθόντες οὗ Φλαβιανὸν εὐρήσειν ἔμελλον, οὐχ εὐρόντες εἶτα ἀνέστρεφον, ὅθεν πρῶτον ἐκινήθησαν, ἀπτόμενοι μὲν ῥημάτων
 4 οὐ καλῶν, μέλλοντες δὲ καὶ ἔργων, τοῦτ' δὲ οὐκ ᾔοντο
 R 638 οἱ γε ἐπιεικέστεροι. τίνες οὖν ἦσαν ἐκεῖνοι; οἱ | καὶ
 ἡλίου καὶ σελήνης καὶ νεφῶν αὐτῶν τοὺς ὀρχουμένους
 προτιθέντες. ὧν ἤδη τις καὶ τῶν ἐν Βηρυτῷ συμφο-
 ρῶν αἴτιος ἐγεγόνει· τοῦτ' γὰρ ὕστερον ἔγνωμεν.
 29. τοιούτοις οὖν ὑπηρέταις ὁ κακὸς χρώμενος δαίμων
 10 ἔπραξεν ἃ σιωπᾶν μὲν ἐβουλόμην, ὁ ἀληθείας δὲ νό-
 μος οὐκ ἔᾶ μὴ λέγειν. ἃς γὰρ μετ' αἰδοῦς ἐσφῶμεν
 ὑμετέρας εἰκόνας, ταύτας οὐχ οὕτως εἶδον οἱ τολμηρό-
 τατοι. τοῦ δὲ σὺν δαίμονι πονηρῷ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν
 τεκμήριον ἐναργὲς τὸ ῥαδίως ἅπαν τοῦτο πεπραχθῆαι
 15 παιδαρίων πολὺν πρὸ ἡβῆς ἐπὶ πάντα πετομένων, ὀξέως
 ἀναβαινόντων, καταβαινόντων, ἀπ' ἄλλων ἐπ' ἄλλα δια-
 πηδῶντων μετὰ ἰσχύος πλείονος τῆς ἐν ἀκμάζουσιν

1 cf. Io. Chrys. l. l.

5 Io. Chrys. hom. II 24 D. XVII 175 C

1 τῶν τοιούτων ῥημάτων post ταραχήν Bad | προσελθόντες PaBad Mor 2 εὐρόντες C sed v inser n 3 ὅπου Flor et γρ Mor 5 οἱ — 7 προτιθέντες citat Plan fol. 103^v 5 οἱ BM Plan 6 νεφῶν <καὶ> αὐτῶν coni Re 7 προτιθένται BM Plan | τίς TB τίς IBad 8 ταυτὶ IBad edd | ἔγνωσται Bad Mor, qui γρ ἔγνωμεν in marg habet 9 τοῦτοις Bad | ὑπηρέταις οὖν libri excepto Bad, sed οὖν del C | χρώμενος ὁ κακὸς PaBad Mor 10 μὲν om BM 10 ὁ — 11 λέγειν praemisso κείμενον in marg I² ὁ παιδί· C sed in λέξει δ' ὅμως ἀνάγκη corr s, ὁ π δί A sed 2 litt inter π et δ del et reliquae eras εἶπω δὲ PaBad edd om reliqui libri 10 ἀληθείας scripsi παιδείας in marg I² 11 μὴ e με corr I³ 12 τολμηρότεροι Bad 15 πετομένων ὀξέως VMor 16 ἀπ' ἄλλων om Bad 17 μετ' BadU edd | τῆς om Bad | ἀκμάζουσιν Bad (ἀκμάζουσιν Flor)

ἐνούσης. 30. λέγεται δὲ καὶ γέροντα μείζονα ἢ κατὰ
 γέροντα δυνηθέντα περὶ τὸν ἵππον, εὖ γε, ὃ γέρον
 ἀκούσαντα ἀμείψαι πολλῶν ὁρώντων πρότερον μὲν εἰς
 νεανίσκον ἑαυτόν, ἔπειτα δὲ εἰς παῖδα, εἴτα ἀφρανι-
 σθῆναι καὶ φρίκην οὐ μικρὰν ἐπελθεῖν αὐτοὺς ταύτας 5
 ἰδόντας τὰς | μεταβολάς.

R 639

31. Ἐγὼ μὲν οὖν ἦν ἐν ταῖς βοαῖς χρυσὸς πολλῶν †
 ἦν ὅτε δρόμος αἰτεῖ, ὑπὲρ τούτων φωναί. τοῦ πράγ-
 ματος δ' ἐπὶ τὰς εἰκόνας προελθόντος οἱ μὲν ἠδίκουν,
 οἱ δὲ ἐθεώρουν ὄντες πολλῶ πλείους τῶν τὰ δεινὰ 10
 ταῦτα ποιούντων. πῶς οὖν οὐκ ἐκώλυν; τὸν αὐτὸν
 ἐρῶ πάλιν λόγον, ὅτι τὸ κωλύον ἦν ἰσχυρότερον. ἦν
 γάρ τι δαιμόνιον ἐνταῦθα, ἦν ἔνδον, ὃ τὸ καθ' ἕκαστον

2 cf. p. 425, 22 sq.

1 μείζονα — 2 γέροντα praemisso κείμενον in marg I²
 συστραφέντα
 2 δυνηθέντα Bad (δεινηθέντα Flor) | γέρων M 3 πολλῶν
 ὁρώντων] διὰ πολλῶν Bad 4 δὲ om Bad | καὶ οὕτως Bad
 Mor sed in hoc γρ εἴτα in marg 5 αὐτοῖς et ἰδοῦσι I sed οἱ et
 ὄσι in ras m², Bad Mor 7 Ἐγὼ — 8 φωναί] locum reliqui
 ut in libris CAPV (in quo οὐ καλῶς ἔχει in marg ser. r)
 IPaUTM legitur etsi corrupte, coniciens scribendum ἐγὼ
 μὲν ἤκουον καὶ ἐν ταῖς βοαῖς πολλῶν χρυσὸς ἦν (ἃ γε δρόμος
 αἰτεῖ, ὑπὲρ τούτων φωναί) 7 ἦν] ἦν Pa ὡμην B et ex ἦν
 corr C^s ἤκουον καὶ Bad edd | δραμεῖν τὸ πληθος, ὅπον ante
 χρυσὸς B et inser C^s | πολὺς Bad edd 8 ἦν — φωναί om
 Bad | ὃ τε coni Re ἃ τε Boiss Sintenis Hug (Antiochia p. 27
 not. 27) | νόμος Pa | φωναί in φωνάς corr C^s 9 δὲ Bad |
 ἐπελθόντος Bad 10 δ' edd 11 τὸν — 12 ὅτι om Bad
 11 τὸν γὰρ αὐτὸν V 12 πάλιν ἐρῶ Mor | τὸ — ἰσχυρότερον]
 ἦν ἰσχυρότερον τὸ κακὸν Bad | κωλύον cf. ad t. I p. 166, 13 |
 ἦν om Pa 13 γὰρ del Pa | ἦν ante τι repet Bad edd delevi
 | τοι Pa | ἐνταῦθα Bad edd ὡ ταῦτα CA ὁ τούτων Pa² ὃ
 ταῦτα reliqui libri | ὃ Bad ἦ reliqui libri | τὸ καθ' ἕκαστον Mor
 reliquaeque edd (καθ' ἕκαστον Re) τοῦ καθ' ἕκαστον C sed in
 marg γρ τοῦθ' ἕκαστον n, V τοῦθ' ἕκαστον reliqui libri

κατηνάγκαζε βλέπειν, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶα ῥῆξαι φωνήν.
 32. ἀρχῆς δὲ μὴ φαινομένης ἡρεμεῖν ἦν ἀνάγκη καὶ
 πλῆθος ὄντας. οἱ πολιτευόμενοι δὲ πόρρω τοῦ ταῦτα
 4 ἦσαν καὶ πράττειν καὶ ὁρᾶν καὶ καταδύντες ὅπη τύ-
 R 640 χοιεν ἑαυτοὺς | διέσωζον δεδιότες, μὴ φανέντες
 ἔλκοιντο. πολὺ δὲ δεινότερων ὄντων τῶν πεπραγ-
 μένων ἐκεῖθεν εἶχον εὖλογον τὸν ἐπὶ τοῖς ἐλάττωσι
 φόβον. τοὺς γὰρ ἐκείνων οὐκ ἀπεσχημένους τίνας
 ἔδει νομίζειν ἐν τοῖς ἄλλοις ἔσεσθαι καὶ ταῦτα ἤδη
 10 πυρὸς εἰς τινος τῶν λαμπροτέρων οἰκίαν ἐμβεβλη-
 μένου; ἦν δὲ αὐτοῖς πολὺ πλείων τῶν ψυχῶν ἢ τῶν
 οἰκιῶν λόγος. 33. διεσπαρμένοι τολύνην κατὰ τὸν ἐμ-
 πεπτωκότα φόβον καὶ οὐκ ἔχοντες ἰδεῖν ἀλλήλους οὐδ'
 εἰπεῖν οὐδ' ἀκοῦσαι περὶ τῶν παρόντων καὶ ἅμα τῶν
 15 ἀγγελλομένων πλείους ποιούντων τοὺς ταῖς εἰκόσιν
 ἐπιθεμένους ἔκειντο εὐχόμενοι μὲν λαβεῖν τὰ παρόντα
 λύσιν, προβῆναι δὲ εἰς ἔργον οὐκ ἔχοντες.

1 cf. Io. Chrys. hom. II p. 22 B sq.

1 κατηνάγκαζον *Bad* ἡνάγκαζε *Re* εἰς (ἦς *U* εἶσω *Pa*) κατ-
 ηνάγκαζε *reliqui libri edd* | δ' *Re* | ὧ ταῦτα ἐν ἡδονῇ, ὃ
 τῶν γιγνομένων καθέκαστον ἡνάγκαζε βλέπειν *coni Re* 2 μὴ]
 οὐ *Pa* οἱ *Bad* | φερομένης *Flor* | οὕτως ante ἡρεμεῖν *Bad edd*
sed uncis inclusit Re improbante A. Iahnio | ἦν ex ἦν corr *Cⁿ*
om Bad Mor 3 δὴ *Flor* | πόρρω πού ἦσαν τοῦ ταῦτα
Bad edd 4 καὶ *om Bad* | συμπαράττειν *I sed συμ inser m²* |
 καταδύντες *I sed post ν ras 2 litt* | ὅπη ex ὅποι corr *P*
 ὅπου^η *V* ὅποι *PaTB* ὅπου *Bad Mor* 6 πολλοὶ *T* | δεινότε-
 ρων — πεπραγμένων] δεινότερον ὢν τὸ (*om Bad*) πεπραγμένον
Bad Flor 10 τινὰ τῶν λαμπροτάτων οἰκιῶν *Bad* | ἀναβεβλη-
 μένου *Pa* | 11 δ' *Re* | „*imo vero οὐ πολὺ*“ *Re* 12 ὁ λόγος
Mor 13 οὐδὲ *T* 14 οὐδὲ *V* 15 τοὺς *om Mor* 16 ἐπι-
 τιθεμένους *Bad* 17 δ' *Re*

34. Ἴδοι δ' ἂν τις κἀκεῖθεν, ὥς οὐκ ἄνευ δαιμονίας ἦν τινος ταῦτα ἀνάγκης. ὃν γὰρ καὶ ἄκλητον ἔδει τὰ τοιαῦτα κωλύειν τοξόταις ἐνταῦθα ἐφεστικότα τρεφομένοις ὑπὲρ καιρῶν ἀπαιτούντων βέλη, καλούμενος οὗτος μυρίαῖς φωναῖς ματαίους λέγων προφάσεις 5 ἐκάθητο. 35. καίτοι καὶ μηδενὸς καλοῦντος εἰκότως ἂν καὶ ἀναστὰς | καὶ δραμῶν ὅδ' ἔμπειρος ὢν πο- R 641 λέμου καὶ τᾶλλ' οὐ κακὸς καὶ εἰδὼς, ὥς οὐδὲ τὴν ὕψιν οἱ θορυβοῦντες οἴσουσι τῶν τόξων, ἐν μὲν τοῖς ὑπὲρ ὕμῶν οὐκ ἐκινεῖτο, ἀλλ' ἦν εὐλαβῆς καὶ ἔμελλεν, οἰκία 10 δὲ ἐβοήθει προθύμως καὶ πολλὴν ἐλπίζομένην φλόγα δύο βέλεσιν ἐν προοιμίῳ ἔσβεσεν, ὥστ' αὐτὸν αὐτοῦ κατηγορεῖν οὐκ ἐπὶ τῶν σεμνοτέρων ταῦτον πεποιηκότος. 36. ὁ δὲ ἄρχων τῶν ἐθνῶν ὥς ἤκουσε τοξότας ἤκοντας ἐπὶ τοὺς τὸ πῦρ προσάγοντας, ἥκέ τε αὐτὸς 15 καὶ τὰ ἀπὸ τῶν λόχων εἰσήνεγκε δῆλον τούτῳ ποιήσας, ὥς μετὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς αὐτὸς ἂν ἦν κὰν τοῖς προτέροις. τοὺς μὲν οὖν κάοντας παρέδωκε τῷ δικα-

14 Celsus cf. p. 409, 17. Sievers p. 263, 7.

1 ἐκεῖθεν *Bad* 3 τοξότην et 4 τρεφόμενον *Bad*
τοξότας et τρεφομένους *Mor* | ἐπιστατοῦντα *T* 5 ματαίους
P sed ους in ras ματαίας *IPaBadU Mor* 7 ἂν inserui e
V auctore *Re* om reliqui libri edd | ὁ δ' *AP* sed in hoc in
ὁδ' corr m² ὁ δ' *T* edd 8 τᾶλλ' *CA* τᾶλλα edd 10 ἡμῶν
Bad ἡμῶν *VIU Flor Mor* 11 τὴν φλόγα *PaBad Mor*
12 δυοὶ *VBad Mor* | ὥστε *Bad* | αὐτοῦ ex αὐτοῦ corr *P* αὐτοῦ
Mor 13 ταυτὸν τι *V* ταῦτὰ *Bad Mor* 14 δ' *Re*
15 προσαγαγόντας *V* 16 λόχων (*Par. 3014*) *Mor* λόγων libri
Flor Sav | εἰσήνεγκε *Pa* sed νεγκ in ras m² εἰσήνεγκεν *AP*
εἰσήγαγε *Bad* et γε *Mor* | τοῦτο *IPaBad* | τούτῳ ποιήσας ὥς]
„forsan τούτῳ (vel τοῦτο) οἶος“ *Boiss* 17 μετ' αὐτῆς ἂν
τῆς χειρὸς *Bad* | ὁ αὐτὸς *Bad Mor* post αὐτὸς ras 1—2 litt *I*
18 καίοντας *T* κάοντας *IUBM Mor* ἄπιοντας *Bad* et γε
Mor | δικαστηρίῳ δεικνὺς *Pa* sed ωι δεικνὺς add m²

στηρίξω τὰ διὰ τῶν κεραμίδων τραύματα, τοὺς δὲ ἡσεβηκότας πολλὰ πρὸς τὴν θήραν ὁδοί, κατήγοροι δὲ ἀλλήλων οἱ συνασεβήσαντες ἀλλήλους τε καὶ τὰ ἀλλήλων εἰδότες. καὶ ταχύς τε καὶ σαφής καὶ ῥᾶστος ὁ
 5 ἔλεγχος. 37. ἔδει δὴ χωρίζειν τοὺς εἰλημμένους κατὰ
 R 642 τὸ τῶν ἀδικημάτων μέτρον. | τοῦτ' οὖν ἐρίγνυτο.
 ἔδει χωρεῖν εὐθύς ἐπὶ τὴν τῶν πονηροτέρων τιμωρίαν.
 καὶ τοῦτο τοίνυν ἐπράττετο τῶν μὲν ξίφει πεσόντων,
 τῶν δὲ πυρὶ τὰς ψυχὰς ἀφιέντων, τῶν δὲ στόμασι
 10 θηρίων δαπανηθέντων, ἔσωξε δὲ οὐδὲ τοὺς κομιδῇ
 παῖδας τοῦτο αὐτό, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἀνωφελής, ὥς ἐν
 τηλικούτοις, ὁ τῶν ἐτῶν ἀριθμός. ὁ δὲ μὴ δοὺς δίκην
 οὐδὲ ἡδίκηκει πανταχοῦ τοῦ δικάζοντος ἰόντος τοῖς
 λογισμοῖς τὴν ἀκρίβειαν ἐκάστῳ προσάγοντος, ὥς μη-
 15 δαμοῦ τάληθ' ἤτηθ' ἤναι μηδενός.

38. Σκέψαι δὴ, βασιλεῦ, τί ποιῶν ἐπὶ τούτοις τοὺς
 ἐπαινοῦντας ἔξεις. ἔμοι μὲν γὰρ δοκεῖς ἀρκεῖν ἡγού-
 μενος τὸ μηκέτ' εἶναι μηδένα τῶν ταῦτ' ἡδίκηκότων.

8 Io. Chrys. hom. III p. 45 C

17 δοκεῖς] ἔξειν τοὺς ἐπαινοῦντας δηλονότι V²

1 γρ ξνθα τὰ Mor | εἰς δὲ τοὺς ἡσεβηκότας coni Mor, τῶν
 δὲ ἡσεβηκότων Sav 2 πολλοὶ T | θύραν e Pa coni Boiss
 3 οἱ συνασεβήσαντες I sed ι συνασε in ras m² οἱ συνε σε βή-
 σαντες cum 2 lacunis singularum litterarum C, sed α supra
 ε (1) pos n 5 δὲ M 6 τὸ inser CⁿI² | τοῦτο PVBadB
 Mor 7 πονηρῶν V 8 νῦν Mor et γρ Sav 10 ἔσωξεν
 οὐδὲ PBadU 11 τοῦτ' Mor Re | ἀνωφελὲς Flor | ὥς om Bad
 | ἐν τοῖς τηλικούτοις Bad 13 πανταχοῖ? 14 καὶ τὴν
 VBad Sav et coni Re | προσάγοντος P sed ος in ras m²
 15 μηδενός] μηδὲν V μηδαμῶς Bad et γρ Mor 16 τούτους T
 17 ἐπαίνους Mor Sav sed in hoc γρ ἐπαινοῦντας 18 τὸ]
 τῷ Bad

εἰ μὲν γὰρ ἦν πολλοὺς θανάτους ἀποθανεῖν ἄνθρω-
 πον, τοῦθ' ἡμᾶς ἔδει ποιεῖν· τούτου δὲ οὐκέτ' ὄντος
 ὥρα παύσασθαι τῆς ὀργῆς. 39. μὴ γὰρ δὴ τῶν θρυ-
 λουμένων μηδὲν εἰς ἔργον ἔλθοι. τίνα δὴ ταῦτ' ἔστιν;
 οἱ μὲν εἰς ἀρπαγὴν τῶν ὄντων ἐκάστοις χρημάτων 5
 φασὶν ἐπαφήσειν σε στρατιώτας, οἱ δ' ἐπὶ σφαγὰς τῶν
 ἐχόντων τὴν πόλιν, οἱ δὲ διὰ μεγέθους καταδίκης
 ἀμυνεῖσθαι τὴν ὕβριν, οἱ δὲ αἵματι τῶν ἐν τῇ βουλῇ
 γνωριμωτέρων. 40. ἐγὼ δὲ πρὸς ταύτας ἐμαχόμεν-
 τας δόξας οὐκ εἰδέναι σε λέγων τοὺς τὰ τοιαῦτα οἰο- 10
 μένους. ὅτι μὲν γὰρ οὐχ ἀπάσης τὸ ἔργον τῆς πόλεως,
 ἡκουσας διηγουμένου. πάντας οὖν ἀποθνήσκειν ποῦ
 δίκαιον τοὺς τε, ὅτε ταῦτα ἡμαρτάνετο, μηδὲ ἐπιδη-
 μοῦντας τοὺς τε νόσῳ πεπεδημένους τοὺς τε, εἰ μὴ 14
 τις αὐτοὺς ἀποκτείνει, τοῖς | θεοῖς εἰδότας χάριν; R 643

41. Ἀλλὰ μὴν καὶ γυναιξὶν ἔστιν ἐπιπλα.
 γυναικάς δ' οὐδ' ἂν εἰς φαίῃ μετεσχηκέναι τοῦ τολ-

12 Dem. ad Pantaen. § 42 p. 978, 14

12 ποῦ] τίινι τρόπῳ Bad

1 πολλοῖς θανάτοις Bad Mor 2 οὐκ ἔτ' P οὐκ Bad
 Sav 3 παύσεσθαι Pa | θρυλουμένων scripsi e CAV θρυλ-
 λουμένων reliqui libri edd 6 οἱ δ' VIB Flor οἱ δ' AP sed
 in hoc in οἱ δ' corr m^s 8 ἀμυνεῖσθαι scripsi e VI sed in
 hoc εἰ in ras m^s, BM ἀμύνεσθαι Bad Mor ἀμύνασθαι reliqui
 libri Re 9 γνωριμωτάτων Mor Re 10 λέγων om Bad |
 τὰ om V 11 τὸ ἔργον in marg B² 12 ἀκούσας ἔχεις Bad
 | πῶς Cobet Mnem. V 137 (Coll. 117) at cf. p. 387, 14 et Dem. l. l.
 13 ἡμαρτάνοντο V | μὴ δὲ APVITBM μηδὲν Flor 14 εἰ
 τις Mor sed γρ εἰ μὴ τις 15 ἀποκτείνει scripsi e PaM coll.
 t. I p. 153, 12 ἀποκτείνει V ἀποκτείνῃ reliqui libri edd
 ἀποκτενεῖ Cobet l. l. 16 οὐκ ἔστιν Bad Mor 17 δὲ Bad |
 φαίῃ om Bad | τολμήματος εἶποι Bad

μήματος. αἶ γε σιδηρᾶς ἂν αὐταῖς ἠΰξαντο εἶναι τὰς
 θύρας. οὕτω περὶ αὐταῖς ἔδεισαν. οὐκοῦν καὶ τὰ
 τούτων τῶν γυναικῶν αἷς οὔτε ἀνὴρ οὔτε παῖδες οὔτε
 ἀδελφοί, τῶν εἰς ἀρπαγὴν ἐξουσίαν λαβόντων ἔσται;
 5 42. ἐὰν οὖν εἴπωσι προσελθοῦσαι ὅτι, ὦ βασιλεῦ,
 ἀλλ' ἡμεῖς γε ταῦτα οὔτε ἐβουλήθημεν οὔτε
 ἐξητήσαμεν οὔθ' ὅπως ἔσται προὔτρεψαμεν οὔτε
 τολμηθέντων ἥσθημεν οὔτε ἐν δίκῃ νῦν προσ-
 ατεῖν ἠναγκάσμεθα καὶ ταῦτα οὐκ ὄντος τοῦ
 10 διδόντος τῷ κοινῇ ἐν τῇ πόλει γενέσθαι τὴν
 πενίαν, τί πρὸς ταῦτα ἐρεῖς, ὦ βασιλεῦ; τί δαί, εἰ
 πρὸς σὲ μὲν οὐδὲν τοιοῦτον, πρὸς δὲ τὸν Ἥλιον λέ-
 γοιτο; ἢ καὶ τοῦ θρήνου ληψόμεθα παρὰ τῶν ὀδυρο-
 14 μένων δίκην; 43. οὐ τοίνυν οὐδὲ τῇ καταδίκῃ |
 R 644 χώραν ἐνοῦσαν ὀρῶ. πῶς γὰρ οὓς οὐκ ἔστιν
 ἐλέγξαι πεπονηρευμένους, τούτους ἐνὶ ζημιῶσαι χρή-
 μασι; καὶ μὴν εἰ μὲν κατὰ πάντων τοῦθ' ἤξει, καὶ
 οὓς ὡς φίλους τῷ θεῷ τιμᾶν ἀξιοῖς, ζημιῶν ὀφθήσῃ·
 εἰ δ' ἔσται τὸ χωρὶς κεισόμενον καὶ οὐ πεπληξόμενον
 20 τῇ καταδίκῃ, δεινὰ φήσουσι πάσχειν οἱ καθαροὶ μὲν
 αἰτίας, ὥσπερ ἐκεῖνοι, μὴ τῶν ἴσων δὲ ἐκείνοις τετυ-
 χηκότες. 44. καὶ μὴν εἰ μὲν τῶν τὰς εἰκόνας κεκινη-

12 Eur. Med. 56sq.

18 Io. Chrys. l. l.

1 αὐταῖς APITB Mor, αὐτὰς Bad | εἶναι τὰς θύρας γενέ-
 σθαι τὰς πόλεις Pa 2 αὐταῖς T αὐταῖς VU | καὶ τὰ om Bad
 3 οὔτε ἀνὴρ om Pa 4 ἔστιν Bad Mor | ; posui 5 οὖν om
 Bad | ὅτι om Bad 6 ἐβουλήθημεν Bad 8 οὔτ' Bad 11 δαί
 scripsi e CAPU δὲ reliqui libri edd 12 τοιοῦτο I sed post
 o ras 1 litt 13 εἰ Mor (ἢ Sav) | περὶ Bad 14 τὴν δίκην
 Bad Sav | τῇ om Bad 15 ἐνοῦσαν om Bad uncis inclusit
 Sav 18 τῷ θεῷ „malim τῷ interponi“ Re at cf. p. 397, 2
 19 δὲ edd | οὔτε Flor | πληξόμενον Bad

κότων εἶσιν οἱ τοῦτο πεισόμενοι, θάνατον ὀφείλουσι
τὴν δίκην, ἀλλ' οὐ τὴν εἰς χρήματα· εἰ δ' οὐδείς ἂν
τοῦτο φῆσαι, τίνος ἀπαιτοῦνται δίκην; λείπεται δὴ τὸ
τῶν πολιτευομένων καὶ τῶν ἐκείνων κεφαλῶν. οὗς εἴ
τις ἀποκτείνει μηδενὸς ἔχων αἰτιάσασθαι χεῖρας, πολι- 5
τείας ἀντ' ἀδικήματος εἰληφὼς ἔσται τιμωρίαν, καὶ τὸ
πρᾶγμα φυγῆς ἄξιον καὶ νῦν εἶναι δοκοῦν ἔτ' ἔσται
φοβερώτερον.

45. Τί οὖν ἐξ ἀπάντων δείκνυται τούτων; ὅτι σοι
τῆς ὀργῆς παυστέον. ὁ δὲ Διοκλέα λέγων σοι καὶ τὸν 10
ἠναγκασμένον Εὐγένιον καὶ τὴν ἐκ Σελευκείας δεῦρο
μετὰ μέθης εἴσοδον καὶ τὸν ἐμὸν πάππον καὶ τὸν |
Βρασίδαν καὶ ὡς ἀπέθανον οὗτοί τε καὶ τινες ἔτε- R 645
ροι κρίσεως μὲν οὐ τυχόντες οὐδὲ ἀπολογίας, κατ'
αὐτὸ δὲ τὸ πολιτεύεσθαι μόνον, οἱ ταῦτά σοι λέγοντες 15
οὐχ ἃ μιμεῖσθαι προσήκει λέγουσιν. 46. οὐ γὰρ ἴσον,
οὐκ ἴσον Θεοδόσιος καὶ Διοκλῆς. ἐλυσιτέλει δέ, οἶμαι,

10 cf. Aur. Vict. epit. 39
13 cf. t. I 81, 5 et 242, 17

11 cf. t. I 489, 7; t. II p. 429, 4 sq.
17 cf. p. 428, 20 sq.

3 φήσεις Bad edd | δὴ I sed ἡ in ras m² | τὸ om Bad
4 κεφάλαιον conī Mor | οὗς om Bad 5 τις τινὰ Bad | ἀπο-
κτείνει scripsi e VPam ἀποκτείνει P sed ei (2) inser m²,
BadU ἀποκτείνῃ reliqui libri Mor Re ἀποκτενεῖ Cobet Mnem.
V 137 (Coll. 117) | μηδὲν Bad Sav | ἀδικίας Bad Sav (γρ χεῖρας)
et γρ Mor | πολιτείας om Bad 6 ἀντ' ἀδικήματος Pa,
ἀντὶ μηδενὸς in marg ἀντ'] ἀπο τοῦ Bad ἀπο Flor | τὰδική-
ματος Flor 7 φυγεῖν Mor sed γρ ἀποφυγῆς in marg
ἀποφυγῆς Bad | ἔτ' om Bad 8 φανερώτερον Bad et γρ Mor
10 παντέον V 11 Σικελίας libri Flor Mor corr Re 12 τὸν
(2) I sed ὁ in ras m² 13 βασίαν Pa βρασίδον reliqui libri
corr Flor | ὡς om Bad | ἐναπέθανον Bad | γρ Flor 15 τοι-
αῦτα Flor 16 προσήκει libri Flor Mor corr Re 16 et 17
ἴσον TB

κἀκείνῳ μὴ τὸ ξίφος ἀκονᾶν, νῦν δὲ πολλῷ τούτῳ
 χρησάμενος ὢν οὐκ ἐν ὀλίγοις θαυμαστὸς διέβαλε
 τὰ καλὰ τοῖς χείροσιν, ὥστε καὶ τοῦνομα συνάγειν
 τοῖς ἀκούουσιν ἀηδῖαν καὶ ποιεῖν ἀποπηδᾶν. 47. μᾶλ-
 5 λον οὖν μεμνήσθω τις Κωνσταντίου τοῦ πρὸς τὰς
 τῶν πόλεων ἀμαρτίας ἡμέρου. ὃς ὑπαρχὸν ἐνταῦθα
 πέμπων Στρατήγιον ἐπὶ τῷ Θεοφίλου θανάτῳ, ὃν οὐκ
 ἄξιον ἐκείνος τῶν τρόπων ἐδέξατο χρηστὸς ἄρχων
 ὑπὸ χαλκῆων πέντε κατενεχθεὶς ἐν ἀμύλλαις ἀρμάτων,
 10 τότε οὖν ἤλγησε μὲν τὴν καρδίαν ὁ Κωνσταντίος, τι-
 μωρίας δὲ πρὸς αὐτὸν μνημονεύων, ὅπως μετριώτατα
 χρησεται τῷ πράγματι, πολλάκις εἶπε, κἀκείνος οὐκ
 ἠτίμασε τὰς ἐντολάς, οὐδὲ πλείους ἢ προσῆκε μητέρες
 R 646 | ἐθρήνησαν.

15 48. Ἀλλὰ Θεόφιλος ἐθνησκεν, ἔρεῖ τις, τότε,
 τὸ δὲ νῦν ὕβρις εἰς βασιλέων εἰκόνας. ἐγὼ δέ,
 ὥς κἀκείνο μὲν ὕβρις εἰς βασιλέα, παρήσω νῦν, ἐπι-

7 cf. t. I p. 134, 17sq. et p. 133, 20 sq.

2 ὀλίγοις] πράγμασι δηλονότι V²

2 χρησάμενος τούτῳ T | ὢν οὐκ] ὥς το μὲν Bad et γρ Mor
 | ἐν οὐκ B | διέβαλε δὲ τὰ Bad 4 ἀδικίαν T 5 μὲν ante
 οὖν Mor cancellavit Re | οὖν] δὲ Bad | τίς B 6 ὃς ὑπαρχων
 om Bad ὥς (γρ ὃς Sav) ὑπάρχων Mor 7 πεμπὼν Bad
 πέμπει Flor Mor | τὸν et θάνατον Bad 8 ἀξίως Bad, coni
 Mor, γρ Sav | χρηστὸς ἄρχων in ras 5 litt P³ 9 ἀρμάτων
 om Bad 10 ὁ om Re 11 ὅπως ὥς Re 12 χρησεται
 Bad | εἶπεν A et in εἶπε corr P 15 τίς T 16 ὕβρεις B
 | βασιλέων scripsi e V coll. p. 398, 12 βασιλέως libri edd
 17 ὥς] εἰ PaBad Sav et γρ Mor | ἐκείνο BM | ἐπιδείξων Flor

δελξω δέ, ὥς ἐν ὁμοίοις αὐτὸς ἐκείνος ἐγένετο. Ἐδεσσα
 γὰρ ἡ πόλις, μεμψάμενοί τι τῶν πρὸς αὐτοὺς χαλκῆν
 εἰκόνα αὐτοῦ καθελόντες, εἴτα ἄραντες πρηνῇ κατὰ
 τὸν ἐπὶ τοὺς παῖδας τοὺς ἐν τοῖς διδασκαλείοις νόμον
 ἔτυπτον ἱμάντι τὰ τε νῶτα καὶ τὰ μετὰ τοῦτο κάτω 5
 προστιθέντες, ὥς ὅτῳ πληγαὶ τοιαῦται προσήκουσι,
 πλεῖστον ἀπέχοι βασιλείας. 49. ταῦτα μαθὼν ὁ Κων-
 στάντιος οὐκ ἔπεσεν εἰς ὀργήν, οὐκ ἐξήτησε δίκην,
 οὐδενὶ χεῖρῳ κατέστησε τὴν πόλιν, ἀλλ' ὥσπερ οὐκ ἂν
 ἐκόλασε γεράνους διὰ τὴν κλαγγήν, οὕτως οὐδὲ ἐκέ- 10
 νους. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα οὕτως εἶναι ἐδόκει καλὰ
 τε καὶ ἐπαίνων ἄξια, ὥστε τοῖς ἐκ τῆς ἐπιεικείας ἡ
 κατὰ τοὺς πολέμους ἐκρύπτετο ῥαθυμία, καὶ | Περ- R 647
 σῶν καθ' ἕκαστον ἔτος αἰεὶ τι παρασπωμένων καὶ τὰ
 αὐτῶν μελῶν ποιούντων τοῖς ἡμετέροις χωρίοις ὅμως 15
 εἶχε τοὺς συννευχομένους αὐτῷ καὶ ζῆν βουλομένους
 ὑπὸ τῇ ἐκείνου περὶ τὰς πόλεις πραότητι. 50. ἅπαντα
 μὲν γὰρ ἄνθρωπον τοῦτο κοσμεῖν δύναται, διαφερόντως

1 cf. p. 433, 20 13 cf. p. 326, 3sq.

1 δέ om Flor | αὐτὸς om Bad | Ἐδεσσα scripsi e Par. 3014
 cum Mor Sinn quod commendavit etiam Re coll. verbis p. 433,
 20 πρὸς τὸν ἐν τοῖς ὁμοίοις τῇ Συρίᾳ cf. Amm. XXI 7, 7 ἔμεσα
 reliqui libri Ἐμεσσα Re 2 μεμψαμένη (Par. 3014) Mor |
 αὐτοὺς M 3 καθελόντες αὐτοῦ T 4 τῶν M | τοὺς ἐν τοῖς
 om Pa T | τοὺς om Bad Mor 5 τούτων· κατὰ Bad Mor
 „malim καὶ τὰ μετὰ ταῦτα κάτω vel τό τε νῶτον καὶ τὰ μετὰ
 τοῦτο κάτω“ Boiss 7 ἀπέχει Bad TM Mor 7 ταῦτα —
 10 ἐκείνους citat Plan fol. 103^v 7 ὁ Κωνστάντιος om Plan
 8 οὐκ (2) — 9 πόλιν om Plan 10 οὐδ' Plan 11 δοκεῖ
 Sintenis 13 ἐκέκρυπτο Bad Mor ἀπεκρύπτετο coni Boiss
 14 καθέκαστον Bad Mor 15 αὐτῶν TM et in αὐτῶν corr
 Bad² αὐτῶν I 16 συννηδομένους Bad Mor 17 κείνου AI
 | πραότητι περὶ τὰς πόλεις PaBad Mor 18 τοῦτο om Bad Mor

δὲ τοὺς ἐν ταῖς ἐξουσίαις. τὸ γὰρ πάντα ποιεῖν ἐπι-
 τρεπούσης τῆς τύχης εἶναι τὸ ἐπισχῆσον καὶ διακω-
 λύσον μέγα μέρος εἰς εὐφημίαν τε καὶ δόξαν. εἴτ'
 ἀκούειν περὶ ἐτέρου ταῦτα μᾶλλον ἐθελήσεις ἢ παρέ-
 5 χεῖν τοῖς ἀνθρώποις περὶ σεαυτοῦ λέγειν; μηδαμῶς,
 ὦ γενναῖε, μηδενὶ τῆς ἐνταῦθα παραχώρει νίκης.

51. Ἀλλὰ πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ πόλεως
 λεως ὁ λόγος ἐστί, σκόπει. μάλιστα μὲν γὰρ οὐδεμίαν
 περιοπτέον οὐδὲ τὴν σμικροτάτην οὐδὲ τὴν ἐν σκοπέλῳ
 10 κειμένην. ἀπάσης γὰρ δὴ μέλει θεοῖς καὶ εἰσιν ἐκεί-
 νων κτήματα. εἴποι δ' ἂν ἴσως τις, ὥς οὐ μεγάλη τὰ
 τοιαῦτα ζημία, ὥσπερ ἐν χορῷ τοῦ φαυλοτάτου χορευ-
 τοῦ σιωπῶντος. 52. ἀλλ' οὐ περὶ τῆς ἡμετέρας ἐνι
 γέ τι τοιοῦτον εἰπεῖν οὔτε ἐνθυμηθῆναι, ἢ πρὸς τοσ-
 15 οὔτον μὲν ἐκτέταται μῆκος, ὥς μὴ εἶναι ῥάδιον ἐκ
 πυλῶν εἰς πύλας ἐλθεῖν, τοιαύτην δὲ καὶ οὕτω πολ-
 R 648 λὴν περικείται γῆν, ὥστε | πάντα μὲν φέρειν, αὐτῇ
 δὲ ἀποχορῆν. πηγὰς δὲ οὐ μικραὶ μὲν αἱ εἴσω τειχῶν

9 Phocyl. fr. 5 (ed. Bergk) apud Dion. Chrys. or. XXXVI
 t. II p. 80 R. Themist. or. XXIV p. 307 c

1 ταῖς om *Bad* T Mor 2 τὸ] γὰρ τί Mor | τὲ καὶ T | δια-
 κωλύσον M cf. ad t. I p. 403, 3 3 γέρας Flor Mor | τε om
Bad Mor | εἴτα Re 4 παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐτέρου Pa sed τοῦ
 ἡμετέρου del | ἐτέρου in marg inser A | μᾶλλον ταῦτα I
 5 σαντοῦ Re | λέγειν. Re | καὶ ante μηδαμῶς eras Pa 8 ὁ
 λόγος om *Bad* Mor | οὐδὲ μίαν AM μηδεμίαν *Bad* edd
 9 σμικρότητα Flor | σκότῳ Mor 10 μὲν post ἀπάσης *Bad* (om
 Flor) „malim ἀπασῶν“ Re | δὴ om *Bad* edd 11 εἴποι
 scripsi εἶπε (εἶπεν A) libri edd | τίς ITB Flor 12 ὥσπερ —
 13 σιωπῶντος citat Plan fol. 103^v 14 τοσοῦτο *Bad* Mor
 15 τέταται *Bad* Mor 17 ^{φέρειν} φέρειν *Bad* (φέρειν Flor) | αὐτῇ P
 sed ' ex ' corr m³ αὐτῇ V*Bad*B 18 δ' (bis) Re

οὐδὲ ὀλλύγαι, ταῖς δὲ ἀπὸ τῆς Δάφνης ἐπὶ τὸ ἄστυ
 θεούσαις οὐ πολλὰς ἀντιθήσεις. 53. καὶ μὴν χειμῶν
 τε πρῶτος καὶ θέρος ἀνέμοις ἡδιστον ἀγορά τε ἢ καθ'
 ἡμέραν ἀνθεὶ παρέχουσα τοῖς ὀρῶσιν ὠνῆς ἐπιθυμίαν,
 πολὺν δὲ τὸ πανταχόθεν εἰς αὐτὴν μετοικιζόμενον, ἡ δὲ 5
 δέχεται τε ἀσμένῃ καὶ θεραπεύει καὶ οὐκ ἔῃ μέμψα-
 σθαι τὰ βεβουλευμένα. 54. τὴν ἰσχὺν δὲ τὴν διὰ
 πάντων τῆς πόλεως πολλοὶ μὲν πόλεμοι πρὸς τὴν
 Περσῶν ἀρχὴν πολεμηθέντες ἐπέδειξαν, οὐχ ἥκιστα
 δὲ ὃ πέρας Ἰουλιανὸς ἐκείνος ἐπέθηκε διδάξας διώκειν 10
 τοὺς φεύγειν μεμαθηκότας διὰ χρόνου Ῥωμαίοις ἔργον
 αὐτῶν ἀποδοῦς. 55. μὴ οὖν ἄλλο τι νομίσῃς νῦν ἢ
 περὶ τῶν ὅλων εἶναι τὴν βουλὴν, εἴπερ ὑπὲρ πόλεως
 ἔστιν, ἣν ὁ Μῆδος ἢ μὴ εἶναι βούλοιτ' ἂν ἢ πράττειν
 κακῶς, ὥς τὰ αὐτοῦ βέλτιον παρὰ τοῦτο ἔξοντα. μὴ 15
 τοίνυν συναγωνίσῃ ταῖς τῶν βαρβάρων ἐπιθυμίαις.
 μὴδὲ τὴν ἀρετὴν τὴν Κέλσου περιυβρίσῃς. εἰ γὰρ

7 cf. I 480, 7. Plat. Soph. p. 254 B. 17 cf. p. 401, 14. t. II
 p. 298, 17 sq. R. Sievers l. l. p. 263

15 ὥς — ἔξοντα] ἀντίπτωσις ταῦτα ἀντὶ γενικῆς αἰτιατικῆς
 κριθείσης τῷ ῥήτορι V^r

1 δ' Bad edd 2 φερούσαις Bad Mor 3 πρῶτος PIM
 | καθημέραν VI 6 δέχεται ἀσμένως Bad Mor 7 τὴν (2) I
 sed ἦν in ras m² 8 πάσης Bad Mor 9 ἀπέδειξαν M |
 οὐχῆκιστα VBadB 10 διδάξας — 11 μεμαθηκότας citat Plan
 fol. 103^v 11 διαχρόνον Flor | Ῥωμαίους Mor post Ῥωμαίοις
 ras 5 litt I 12 αὐτὸ νοῶν Pa αὐτὸν Bad 14 ἢ (1) om M
 15 αὐτοῦ IBM | τοῦτο in τοῦθ' corr C^s 17 μὴ δὲ APVITBM
 | τὴν C sed ἡ in ras m² | ἀρχὴν Pa sed χ in ras | ὑβρίσῃς T
 17 γὰρ καὶ σὺ Pa

R 649 σὺν | ζητήσεις τι πλέον, ἐκείνω τὸ μέτρον ἡμέληται,
καὶ τιμῶν ἀνὴρ ἄξιος.

56. Ἀλλὰ μικρὸν οἱ τεθνηκότες πρὸς τὴν
σὴν ἀθυμίαν. σὺν δὲ μηδὲ τὴν ἐπὶ τούτῳ τιμωρίαν
5 ἀγνόει, τὴν φυγὴν, ὃ βασιλεῦ, τὴν πολλὴν ἀνδρῶν,
γυναικῶν, παίδων, γεγηρακότων, ὧν ἀφ' ἐκάστου πολλὰ
δάκρυα κατὰ τῶν ὄνων, κατὰ τῶν ὀρέων, κατὰ τῶν
καμήλων. ὧν ὁ μισθὸς διπλάσιος τῇ χρεΐᾳ τῶν μι-
σθουμένων, ὁ δὲ τήμερον ἐγκαλῶν τῷ μεμισθωμένῳ
10 τῶν ταῦτ' οὐ ποιοῦντων τῆς ἐπιούσης ἐστίν. 57. ἐπελ-
γόνται δὲ οἱ μὲν εἰς ἑτέρας πόλεις, οἱ δὲ εἰς ἀγρούς,
καὶ κενὴ μὲν ὥς εἰπεῖν ἡ πόλις, αἱ δὲ πρὶν τὰ ἀπὸ
τῶν ἀγρῶν δεῦρο ἄγουσαι καθ' ἐκάστην πύλην ὁδοὶ
τὰς τῆς πόλεως πολλαχῇ μερίζουσιν. οἴονται γὰρ μέ-
15 νοντες μὲν ἀπολεισθαι ξιφῶν ἐπελθόντων, διασπαρέν-
τες δὲ ἥ δύναιτο ἕκαστος, τυχεῖν ἂν ἴσως ἀσφαλείας.
58. καιρὸς δὲ τοῖς λησταῖς οἷος οὐχ ἕτερος, χρημάτων
μὲν κομιζομένων, ῥαστώνης δὲ οὔσης εἰς σφαγὴν.
R 650 φέρει δὲ ὁ ποταμὸς | νεκροὺς ἐς τὴν θάλασσαν,
20 οὓς ἐμβαλλόντων τῶν πεφονευκότων δέχεται. καὶ στε-
νοχωρία μὲν ἐν ἀγροῖς, ὀλιγανθρωπία δὲ ἐν τῇ πόλει,
ὥστ' εἶναι βραχὺ τοῖς σιτοποιοῖς τὸ ἔργον. 59. δα-
κρύουσι δὲ οἱ μὲν οὐπω τὴν πόλιν ἀφέντες τῷ μήπω,

17 cf. t. II 296, 11sq. 10 cf. or. XXIII t. II p. 296 sq. R

1 σὺν om Mor | τί VIBadTBM | πλέον ἐκείνω CAITB
πλέον ἐκείνου V | ἐκείνο Flor | ἡμέλητο Flor et γρ Mor 2 καὶ]
„malim καίτοι“ Re, probabiliter, nisi ἀνάξιος scribendum est
4 ἀθυμίαν; Re | μὴ δὲ APVITBM 5 τῶν πολλῶν Mor
10 ταντὰ Bad | ἐπὶ τῆς Bad Sav 12 ὥς εἰπεῖν] ὥσειπεῖν B
om Pa | πρὶν] πρὸς Mor 13 πάλιν ὁδὸν Bad 14 τὰ ἐκ
V ἐκ Bad Mor sed in hoc γρ τὰς 15 διασπειρόμενοι Bad
16 οἱ Bad γρ Mor 18 δ' edd 19 δ' Re | εἰς VIBadUT
edd 20 ἐμβαλλόντων IBM Mor Sav 21 μὲν om Bad |
δ' Re 22 ὥστε Flor

οἱ δ' ἀπελθόντες τῷ πόθῳ. νοσήματα δὲ ἰατρῶν σπά-
 νει νικᾷ. ὁ δ' ἀποθανὼν πατρῶων ἐστέρηται μνη-
 μάτων. λιμὸς δὲ ἐν οὐ λιμῷ διὰ τὸ πλῆθος τῶν
 ἐκασταχοῦ καθημένων. ἄρχοντες δὲ ἄχθονται μὲν ταῖς
 μεταναστάσεσι, κωλύσαι δὲ οὐκ ἔχουσι τῇ τοῦ μέλλον- 5
 τος ἀγνοίᾳ· πρὸς γὰρ τὸν τρέμοντα τὸ μηδὲν ἔσεσθαι
 λυπηρὸν οὐκ ἂν ἐγγυήσασθαι δύναιτο. ἔστι δ' οὖν
 οὐδέτερος ἔξω φόβου, οὔτε ὁ μένων οὔτε ὁ πορευό-
 μενος. καὶ γὰρ οὗτος τὸ μεμενηκέναι δέδοικε. τὸ
 οὖν χρόνον τοσοῦτον τοσοῦτῳ συνεξηκέναι φόβῳ 10
 πόσῃν ἔχει τὴν δίκην. ἐλπὶς γὰρ θανάτου καὶ τοῦ
 μὴ γενησομένου τῆς ἄνευ προσδοκίας πληγῆς ἀλγεινό-
 τερον. 60. πολλοῖς ἀπόλωλε χρήματα, βασιλεῦ, πολλοῖς
 θεράπαινοι ἐν οὐ φορητοῖς καμάτοις, πολλαῖς μητρά-
 σιν ἐκ τῶν γονάτων ἐξέπεσε τὰ παιδία, πολλοὺς ἄν- 15
 δρας ἤρπασε ληστῶν κύματα, πολλοὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ
 ταφὴν προσαφηρέθησαν. ἑτέρα γέγονεν ἡμῖν ἢ πόλις
 ἢ τό γε ἀληθέστερον, οὐδὲ πόλις. | κέκλειται μὲν R 651

4 cf. t. I p. 192, 5

9 cf. t. II 296, 11sq. R

1 οἷ I | δ' Re | σπάνει scripsi e P sed ει ex ιν corr
 m², U cum Re Anim σπάνιν reliqui libri Re Sinn σπάνις
 Mor Sav qui σπάνιν coni 3 λοιμὸς et λοιμῷ V | δ' Re
 5 μεταστάσεσι V | num κωλύσαι ut I? cf. ad t. I 272, 5 | δὲ οὐκ

ἔχουσι in marg I | δ' Re 7 ἐγγυήσασθαι I ἔστιν I | δ' om I
 | οὖν om VBad 8 οὐδ' ἕτερος AP 9 num τῷ μὴ? μὴ
 inserendum censet Re qui praeterea coni οὗτος τὸ ἀποδεδη-
 μηκέναι (vel πεπορευῆσθαι), κἀκείνος τὸ μεμενηκέναι δέδοικε
 10 γοῦν Bad Mor | χρόνῳ τόσούτῳ Bad | τοσοῦτῳ om Flor
 12 πληγῆς in ras 12 litt I² 13 πολλοῖς (2)] πολλαὶ Bad
 15 ἐξέπεσον CAPUTBM et γὰρ Mor Sav 15 πολλοὺς — 16
 κύματα citat Plan fol. 103^v 16 ληστῶν PIB | σὺν ante ταῖς
 I, fortasse recte 18 ἢ καὶ Flor | ἀληθέστερον εἰπεῖν I
 18 et p. 412, 1 κέκλειται IBadM, e κέκλειται corr C², edd
 cf. p. 343, 12

θέατρον ἐκεῖνο, κέκλειται δὲ ἱππόδρομος. οὐ κόρη
 ἄγεται νυμφίος, οὐ δᾶδες ἄπτονται γάμοις, οὐχ ὑμέ-
 ναιος ἄδεται. ἐξῆλθον ἀύλοὶ πάντες, ἐξῆλθον σύριγγες,
 ἐξῆλθον ἄσματα. οὐ σκῶμμα, οὐκ ἄστειον, οὐ συμ-
 5 πόσιον. οὐδὲν ἀπλῶς τῶν ἡδονῆν φερόντων καὶ χάριν
 ἰδοὶ τις ἂν ἐν αὐτῇ. 61. καταλέλυνται μὲν αἱ περὶ
 τοὺς λόγους διατριβαί, καταλέλυνται δὲ αἱ περὶ τὰ
 γράμματα διδασκαλῖαι. διδάσκει δὲ οὐδεὶς οὐδὲ μαν-
 θάνει. νοσοῦντων μὲν ἡ χροά, οὐκ ἐρρωμένων δὲ ἡ
 10 φωνή, πεπλανημένων δὲ ἡ γνώμη, καὶ τις ἐπ' ἄλλον
 ὁρμήσας λόγον ἐπ' ἄλλον ἀπηνέχθη.

62. Οἶμαι δὲ καὶ τὸν θεὸν βοηθοῦντά μου τοῖς
 λόγοις ἄγειν ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων γῆν Περσικὴν πρε-
 σβείαν. οὐ γὰρ ἂν ἔχοι καλῶς ἰδεῖν ἐκείνους πόλιν
 15 τὴν <τῶν> πρὸς ἑὼ μεγίστην ἐν μίσει τε τῷ παρὰ
 σοῦ καὶ κολάσεσιν αἰσχύνην ἐχούσαις τῷ τρόπῳ τῆς
 πόλεως. νομίσας οὖν μηδὲ ταῦτα ἀθεεὶ γεγενῆσθαι
 γίγνου προῶς καὶ μὴ στερήσης τὴν ἡμετέραν ὦν Πα-
 φλαγόνων τισὶ μεταδέδωκας ὀλίγοις ὀλίγην οἰκοῦσι
 20 πόλιν, ἣ καὶ φυλῆς μιᾶς τῶν ὀκτωκαίδεκα τῶν παρ'
 ἡμῖν λείπεται.

63. Καλόν, καλόν, ὦ βασιλεῦ, καὶ σὲ τούτοις σε-
 μνύνεσθαι καὶ παῖδας σοὺς καὶ ταῦτα φιλοτιμίαν τε

4 οὐκ ἄστειον] „aut deest ἔπος vel ᾄσμα aut οὐκ una cum
 commate est delendum, ut sit οὐ σκῶμμα ἄστειον“ Re 6 τίς
 M | ἂν inserui e VI² om reliqui libri edd 7 τοὺς IPaBad
 et inser Re om reliqui libri Mor 9 χροιά V 13 οὐκ ἄγειν
 BM | Περσικὴν inser C^a | πρεσβείας Flor 14 ἐκείνους ἰδεῖν
 T 15 τὴν del Re | τῶν inserui cum Re | τὴν ante μεγίστην
 Bad et inser I² edd | τε om BM inser I² 16 γὰρ ἐχουσιν Mor
 et coni Sav | τῶν τρόπων IBM 17 νόμισον T | μὴ δὲ
 APVIBadTBM 18 προῶς PIBM 19 τισὶ inser I² |
 μετέδωκας M 22 καλόν om Bad Mor 23 τοὺς σοὺς T |
 τε om Bad

καὶ διδασχὴν αὐτοῖς εἶναι τοῦ πῶς δεῖ καιροῖς ὁμοίοις προσφέρεισθαι. φέρων μὲν γὰρ δυσκολίας ὁ χρόνος οὐ παύσεται, μέγα δὲ ἐκείνοις οἶμαι μὴ τὸν συμβουλευόντα ζητεῖν οἰκοθὲν καὶ παρὰ τοῦ φύσαντος | 4 ἔχουσι τὴν παραίνεσιν. R 652

64. Ἀνέ δὴ τὴν πολλὴν συμφορὰν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ταῖς φυγαῖς καὶ τοῖς ὀδυρμοῖς ἐξίσωσον τὴν τῆς καθόδου φαιδρότητα. κομισάσθω τις τὸν παρθενῶνα, κομισάσθω τὸ δωμάτιον, φιλησάτω τὰς πρώτας θύρας, τὰς δευτέρας, τὰς ἐπ' ἐκείναις, ἀπολαυσάτω τῆς νυκτὸς 10 εἰς ὕπνον ἐν τοῖς αὐτοῦ κατακείμενος. 65. πολλῶν μὲν ἀκήκοας ἐγκωμίων τῶν μὲν σθένει ρητόρων, τῶν δὲ καὶ μανίᾳ ποιητῶν εἰργασμένων, ἐν οἷς πατρῴαι τε ἀρεταὶ καὶ σαὶ καὶ ὄπλα καὶ στρατηγίαι καὶ μάχαι καὶ νῆκαι καὶ τὸ παρὸν δὲ σχῆμα τοῦτο, καθ' ὃ τοῖς 15 ἄλλοις ἐφέστηκας ἐκόντων ὑπὸ σὲ τῶν βαρβάρων λόντων. ποίησον δὴ καλλίους τοὺς μετὰ ταῦτα λόγους τῷ καλλίῳ τοῖς παροῦσι δὴ τούτοις ποιῆσαι τὴν ὑπόθεσιν. ὄντων γὰρ ἐκείνων μεγάλων ἐνι τι πλεον ἐν τούτοις ὑπὲρ ὧν ὁ νυνὶ λόγος. 20

1 αὐτοῖς καὶ διδασχὴν Bad | πῶς δεῖ] δεῖν M 3 παύσεται P sed σ in ras 3 litt | δ' Bad Re | μὴ] καὶ Pa | συμβουλευόντα P sed σ (2) inser m³, I sed ο (2) ex α corr m² συμβουλευσάντα Pa συμβουλευόντα U 4 οἰκοθὲν τε I 6 λῦε IM | δὲ Bad | πολλὴν om Bad 8 τίς TB 9 φιλησάτω I sed ι in ras m²

10 τὴν δευτέραν· τὴν Mor, sed γρ τὰς δευτέρας· τὰς | ἀπ' ἐκείνων Bad et γρ Mor 11 αὐτοῦ TBM et ex αὐτοῦ corr Bad² et in αὐτοῦ corr Cⁿ 11 πολλῶν — 13 εἰργασμένων citat Lex. Darmstad. fol. 105^r μανία καὶ ὁ ἐνθουσιασμός ἢ ἡ θεοληψία· Λιβάνιος πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα· πολλῶν κτλ.

12 ἐγκωμίων scripsi e Par. 3014 Lex. Darm. cum Mor Sinn ἐγκώμια reliqui libri Flor Re 13 εἰργασμένων Bad sed α supra m² εἰργασμένα Flor 14 καὶ σαὶ inser I² καὶ σαὶ καὶ ὄπλα om Bad 15 δὴ Bad | καθὼ Bad 16 ὑπὸ σε edd | σε om Bad 17 δὲ CIB Re Sinn | μεταταῦτα VITB 19 τί VITB

66. Νεῦσον τοίνυν, ὦ θεία κεφαλή, καὶ ποιήσας μοι τὸ γῆρας εὐδαιμον τῷ περὶ ὧν ἀφῖγμαι κατωρθώκεναι χρηστὴν ἀγγελίαν φέροντα τοῖς ἑμυνοῦ πολίταις ἀπόπεμψον.

1 ὦ om *Bad* | ποιήσαι *T* ποιήσόν *Bad* 2 γῆρας εὐδαιμον citat *Plan* fol. 103^v 3 φέροντι *Bad* | ἑμοῖς *Mor* (e *Par.* 3014), sed γρ ἑμυνοῦ in marg | πολίταις ἀπόπεμψον om *Bad*

XX.

Oratio πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς qua Libanius Theodosium ob clementiam Antiochenis in venia motus danda declaratam praedicat atque rogat ut cum Arcadio urbem ipsam visum veniat, non magis quam quae praecedit¹⁾ coram imperatore habita, sed — fortasse postquam ad eum missa est — Antiochiae recitata publicique iuris facta, ut rebus cum illa priore artissime cohaeret, ita fatis iisdem usa est. Codices, quorum iam in archetypo illi successit, fere iidem sunt ratioque inter hos fere par intercedit. Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 214^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 104^v. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 110^v. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 193. Vide t. I p. 415 sq.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 223^v. Vide t. I p. 41 sq. et 69.

6. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 521^v. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

7. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 248. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

1) Cf. supra p. 373.

8. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 95. Vide t. I p. 214 sq.

9. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 111^v. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

10. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 303^v. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

11. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 95. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

12. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 155^v. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

13. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 72^v. Vide t. I p. 39 sq. et 69.

14. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 322. Vide t. I p. 48 sq. et 69.

15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 160. Vide t. I p. 209 sq. et 236.

16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 108^v. Vide t. I p. 211 sq. et 236.

17. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 85^v. Vide t. I p. 227 sq. et 236.

18. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 68. Vide t. I p. 323 sq.

19. Ambrosianus I 49 anno 1488 exaratus fol. 55. Vide t. I p. 363 sq.

20. Parisinus gr. 3017 (= Pa) saec. XV ex eodem quo Ambrosianus I 49 exemplari descriptus fol. 66. Vide supra p. 4 sq. Gratiose meum in usum contulit Henricus Lebègue.

21. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 124^v. e Parisino 3017 descriptus. Vide t. I p. 413 sq. et supra p. 375. Contuli.

22. Laurentianus LIX 30 saec. XV fol. 208^v. Vide t. I p. 417 sq.

23. Mutinensis gr. CLXXXI (III F 3) saec. XV fol. 114^v. Vide supra p. 48 sq.

24. Cantabrigiensis collegii Trinitatis Collect.

Gal. O. 2. 12 (= T)¹⁾ saec. XIII fol. 5^v. Desinit fol. 6^v verbis ἤγετο στένων (p. 429, 11).

Quae excipit

25. codex Musei Britannici Burneianus gr. 276 131 (= T) fol. 27 verbis πινόντων ἐκ p. 429, 12 qui desinit fol. 28^v verbis γυμνῶν συντέλεια p. 443, 4.

Quae duo folia olim cum primis sex codicis Cantabrigiensis cohaesisse probavi Act. Acad. Berol. 1885 p. 915. Contuli.

Quibus accedunt codices nonnulli vel fragmenta in quibus oratio περὶ τῆς στάσεως deest:

26. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 55^v. Vide t. I p. 222 sq. et 236.

27. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 1 incipit verbis [οὐ]κ ἐξῆν πρότερον (p. 421, 6) et desinit verbis πρὶν αὐθις εἵχομεν (p. 424, 18). Vide t. I p. 53 sq. et 69.

28. Parisinus gr. 583 chartaceus formae folii mi- 132 noris saeculi XVII olim Baluzianus teste inscriptione in folio 2 posita *Baluzi. 440 (R. 2317²)* miscellaneus e diversissimis partibus compactus continet inde a

fol. 61 inc. Καλοῦ βίον γέρας εἶναι καὶ ἀμφισβητοῦσι πρὸς ἀλλήλους Κέφαλος καὶ Ἀριστοφῶν declamationem e Parisino 2998, e quo a me primo Herm. IX p. 29 sq. edita est, parum diligenter descriptam et manu secunda correctam. Desinit fol. 69^v verbis οὐκ ἔστι κοινὰ (= p. 41, 30). Reliqua desunt aequae atque initium antilogiae Cephalī, quae incipit fol. 70 verbis πᾶς ὁ δῆμος et desinit fol. 80^v ultimis verbis ὅτι μὴ δὲ ἐμέ (= p. 66, 11).

fol. 95 inc. Οὐκ ἀντεῖπε τῷ φιλιππῳ γινομένῳ ἀμφικτύονι ὁ αἰσχίνης (= t. III 396 R.) Desinit fol. 107 verbis ἄνδρες ἐπτά (433, 13). Ex eodem codice descripta est.

127 (= pag. 25) inc. ἀνέχει, πρὸς ἀνάρεσιν ἔτοιμον i. e. ἔκφρασις Πολυξένης σφαττομένης (IV 1089, 3 R.). Des. verbis οὐκ ἐώσης τῆς τέχνης (= 1089, 25).

1) Cf. supra p. 85.

128 (= pag. 9) inc. ἀγῶνα παρεσκευάζοντο i. e. ἔκφρασις ναυμαχίας (1080, 7). Des. verbis διελθεῖν οἷα γεγένηται (1080, 23).

128^v (= pag. 10) ἔκφρασις λέοντος κατέχοντος ἔλαφον θ'

129 (= p. 11) ἔκφρασις ἡρακλέους καὶ ἀνταίου ι' ¹⁾

130^v (= p. 14) ἔκφρασις ἑτέρα τῶν αὐτῶν ια'

Des. fol. 131^v verbis περικεῖται μὲν οὐδὲν (= 1085, 5).

132 (= p. 25) inc. verbis οὖν καὶ τούτοις i. e. ὑπὲρ τῶν ἱερῶν t. II 190, 4 R. Des. fol. 133^v (= p. 28) verbis ἀλλ' ὥς τὰ σὰ (199, 8).

134 (= p. 117) inc. verbis βο]υλομένοις ὑπῆρχεν i. e. περὶ τῶν συνθηκῶν t. II 428, 4 R. Des. fol. 136 verbis κρατεῖτω παραίνεσις (432, 3). Sequitur

136 (= p. 121) πρὸς τοὺς ἀντιοχεῖς ὑπὲρ τῶν δητόρων.

Des. fol. 136^v (= p. 122) verbis μετενέγκαι τὴν μέμψιν (t. II 205, 17 R) et rursus incipit fol. 138 quod ante 137 locum habere debebat, verbis ἐπὶ ῥαστώνην (210, 7) et des. verbis ἡδῖον ἀποστάντες (212, 1), quae excipiuntur folio 137 (= p. 147) quod incipit verbis πάντως δὲ μετάδοτε (212, 1) et des. fol. 137^v (= p. 148) verbis γὰρ οὐ (213, 12), quae excipiuntur verbis λυσιτελεῖν τούσδε κτλ. (213, 12) folio 139 (= p. 149) et sequentibus. Finis (θεοῖς ἔλεσθε 223, 6) est in fol. 145^v.

Fol. 146 (= p. 163) ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ λόγος (haec verba add m²) Εἰς τοὺς αὐτοκρατορας κώνσταντα καὶ κωνσταντίον cum protheoria. Des. fol. 164^v verbis ἅπανσι τοὺς λοιποὺς (t. III 292, 10 R).

Folio 165 scripta sunt alia manu verba orationis ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν inde ab ἡ συμφορῶν ὑπερβολάς usque ad φιλονεικίας εἶναι (= t. III 391, 11—395, 11) cum subscriptione τέλος τοῦ πρὸς ἀριστείδῃ.

Foliis 166—169 alia manu exarata continentur non-

1) Hanc et sequentem ecphrasin in mente habuit Montefalconius Bibl. manuscr. II 1303, cum hoc codice Libanii *de Herculis laboribus* fragmentum contineri dixit.

nulla ex Eustathii de Hysm. sumpta¹⁾: VI 10—15 inde a verbis ἄνθρακας εὐρίσκω τοὺς θησανρούς, ἔκφρασις φρέατος²⁾ i. e. I 5, συμπόσιον i. e. I 7, ἔκφρασις τῆς ὑσμίνης κυρνώσης i. e. I 8.

Folio 170^v et ¹³⁾ alia manu exarata exstat oratio Λιβανίου Σοφιστοῦ (haec duo verba praepos. m²⁾). τοῦ αὐτοῦ ἕτερος πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς inde ab initio Ἄ μὲν πολλάκις usque ad στρατιωτῶν, οἷς ἔργον (p. 429, 5).

Sequuntur alia manu scriptae

fol. 171 Λιβανίου ἐκφράσεις. ἡρακλέους ἐστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ

ἡρακλέους περιπεπλεγμέ-

νου τῷ ἀνταίφ

171^v

πεζομαχίας

κάλλους

172

θήρας

172^v

τρωάδος ἀπεστραμμένης (IV 1091 R)

τρωάδος ἀπεστραμμένης (IV 1093)

quae desinit verbis ἦν εἴληφε τάξιν (1094, 19).

Sequuntur inde a folio 173 ἡρωικὸν εἰς τὴν τοῦ μουσείου ἀνοικοδόμησιν aliaque quae recensere non est huius loci.

Codicem anno 1880 examinavi, postquam anno 1875 magnam partem (fol. 95—173) a Carolo Graux et Sturmio Luxemburgensi collatam accepi.

Libaniana quae inde a folio 127 exstant plurimam partem e codice Parisino gr. 3016⁴⁾ dum is integer est, descripta esse videntur. Quoniam vero is fundamentum fuisse videtur editionis Morellianae, singularis inter hanc et Parisinum 583 vitiorum consensus explicatur, ut κυγλία (κυγκλία Mor) pro κυγκλίδι p. 422, 20, νῦν pro ἐν 428, 21, τετιμημένη pro τετιμημένη 429, 3, omissorum ver-

1) Quae indicavi Ann. philol. 1876, 213.

2) Quo Montefalconius l. l. Libanii de puteo fragmentum contineri opinatus erat.

3) Ordo paginarum nunc in codice inversus est.

4) Cf. t. I p. 53 sq.

borum ἄτε — ἀνθρώποις 421, 4—5, φανύλη 422, 10, γὰρ 425, 15. Nihil igitur erat cur lectiones huius fragmenti in apparatus criticum reciperem.

Duarum in quas codices quos adhibendos esse censui distinguuntur familiarum pretio fere aequalium prior continetur codicibus *CAP*, altera *VIPa*; mixtam praebent recensionem non solum *TBM*, sed etiam *U* qui ut hic quoque in universum ab *I* prope abest¹⁾, ita nonnulla feliciter emendata praebet. Etiam *T* et *Pa* nonnullis locis manum correctricem sed temerariam prae se ferunt.²⁾ *B* et *M* hic quoque ex eodem exemplari fluxerunt.

Simili huius codice usus est Planudes qui fol. 103^v permultos locos exscripsit.³⁾

Oratio primum edita est simul cum praecedenti a Morello (= Mor) Parisiis anno 1610,⁴⁾ qui codice Regio quidem se usum esse dicit, qui Parisinus gr. 3016 fuisse videtur.

Haec editio fere repetita est duobus annis post ab Henrico Savilio in tomo octavo operum Ioannis Chrysostomi p. 131—136,⁵⁾ cuius, nisi a Morelliana discedit, mentionem nullam feci, deinde paucissimis mutatis sine notis a Morello ipso in editione operum Libanii t. II p. 406—420. Plurima quibus haec scatebat vitia sanavit Reiskius (= Re) prius divinatione (Anim. V 234—242), tum etiam ope codicum Augustani et Monacensis (ed. I p. 292—304; ed. II t. I p. 653—678). Nonnulla ad emendandum contulerunt Sintenis et Cobetus.

1) Cf. supra p. 7.

2) Ut paucis defungar, *T* praebet εἰπεῖν pro ὁμολογεῖν p. 438, 2, *Pa* διακονοῦσι pro ὑπηρετοῦσι p. 443, 2.

3) Cf. supra p. 381.

4) Cf. supra p. 382. Succedit editioni orationis περὶ στάσεως sub hoc titulo: *Libanii Sophistae ad Theodosium Imperatorem oratio post conciliationem cum Antiochenis* cum versione latina et notis („Coniectaneis“ p. 30—32).

5) Cf. p. 383.

ΠΡΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΔΙΑΛΛΑΓΑΙΣ.

1. Ὁ μὲν πολλάκις προείπον, ὥς οὐτ' ἔσται τῇ R 653
πόλει δεινὸν οὐδὲν ἕτερον ἅ τε ἦν ἐν τῇ τιμωρίᾳ πε-
πύσεται, δέδεικται πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅπου γε καὶ 5
πόλιν ὑπῆρξέ μοι προσειπεῖν ἣν οὐκ ἐξῆν πρότερον·
ἐπεὶ δὲ δίκαιον τοῖς εὖ πεποιηκόσιν ἀποδοῦναι χάριν,
δι' ἐμοῦ τοῦτο ποιεῖ τῶν Ἀντιοχέων ἡ πόλις τῆς μὲν
δι' ἔργων ἀμοιβῆς ἀπολελειμμένη, τῇ δὲ διὰ λόγων,
αὕτη γὰρ ἂν εἴη μόνη, χρωμένη. δοκεῖ δέ μοι καὶ 10

C = codex Chisianus

A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)

P = Palatinus gr. 282

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

I = Marcianus append. XCI 2

Pa = Parisinus gr. 3017

U = Urbinas gr. 126

T = Cantabrigiensis Collegii Trinitatis + Burneianus 276

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 437

1 Πρὸς] εἰς *V* | Θεοδόσιον τὸν βασιλέα] Θεοδόσιον βασιλέα
CRe τὸν βασιλέα Θεοδόσιον *UM* Θεοδόσιον *APaT* τὸν αὐτὸν
PI τὸν αὐτὸν βασιλέα *B* 2 λόγος τρισκαίδέκατος post διαλλα-
γαῖς *V*, λόγος 5 *Pa* rubr 3 Ὁ] om *U* & *CPa* rubr (Vat. 82
Par. 583) *Mor* | οὐτ'] οὐκ ἔτι conl *Mor* 4 ἅ τε — 5 ἀν-
θρώποις om *Mor* 6 πάλιν *M* 8 τοῦτο δι' ἐμοῦ *Pa*
10 αὕτη *Re* αὕτῃ libri αὐτῇ *Mor* | ἂν om *M* | περίλοιπος aut
δυνατὴ post εἴη excidisse putat *Re* | ἐρωμένη *T*

τοῖς θεοῖς ὕμνος ἅπας εὖ ἔχων ἅπαντος ἀναθήματος
εἶναι τιμιώτερος, ὥς δηλοῖ Πίνδαρος ὁ Θηβαῖος μει-
ζόνων παρὰ τοῦ Πυθίου τετυχηκώς ἢ οἱ πλεῖστον
χρυσίον ἐκείσε κεκομικότες. 2. αἰσχύνομαι μὲν οὖν
5 τοῖς κατὰ τῆς ἐμαντοῦ ῥηθησομένοις λόγοις, ἐπεὶ δὲ
R 654 οὐκ ἔνι τοῦτο | φυρόντα σῶσαι τὸ προσήκον τῷ
περὶ τῆς χάριτος λόγῳ, φράσω τὰ ἀπὸ τῆς ἀληθείας
βουλόμενος μὲν ἂν ἔχειν εἰπεῖν τι περὶ αὐτῆς ἄμει-
νον, τῆς ἀνάγκης δὲ ταύτῃ ἀγούσης ἐρῶ.

10 3. Ἐγένετο φαύλη περὶ βασιλέα χρηστὸν ἢ ἡμετέρα
πόλις μετὰ μὲν τὴν τῆς ἐπιστολῆς ἀνάγνωσιν ἀποσειο-
μένη τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ δοκεῖν ἐπὶ τὸν θεὸν καταφεύ-
γειν, τῶν γὰρ ἀδικουμένων ἀφαιρεῖν οὐκ ἐνῆν δῆπου
ταυτὶ τὰ ῥήματα. λαβοῦσα δὲ ταύτην τὴν ἀρχὴν ἐν
15 τῷ δικαστηρίῳ πονηρὰ συμμορία πλείους ἔξω τῶν
θυρῶν προσλαβοῦσα καὶ μετ' ἐκείνους ἔτι πλείους καὶ
πάλιν ἄλλους συνέχεαν μὲν τὰν τῷ κοινῷ βαλανείῳ
νόμῳ διατεταγμένα, κινηθέντες δὲ ὑπ' αὐτῶν ὧν ἔδρα-
σαν ἐπὶ μείζω καὶ παρανομώτερα προσπίπτουσι μὲν
20 οὕτω σφοδρῶς τῇ τοῦ ἄρχοντος κιγκλίδι καὶ ταῖς μετ'
ἐκείνην θύραις, ὥστε δεῖσαι τοὺς ὑπηρέτας, μὴ καὶ

2 Paus. IX 23, 3. X 24, 5. Eustath. prooem. Pind. § 27
12 cf. or. XIX p. 397, 2 sq 14 cf. p. 397, 16

1 ἅπας ὕμνος Pa | ἅπαντος om BM 2 ὁ om Pa
3 ἢ] οἱ M 5 τῆς V sed η ex oi corr m² 8 num καὶ
βουλ. ? | τί TB 9 τῆς δ' ἀνάγκης ταύτης Pa | ἐρῶ „malim
abesse“ Re 10 φαύλη om Mor 11 τὴν om sed inseren-
dum coni Mor | οὐκ ἀποσειομένη coni Re 13 οὐκ ἐνῆν ἀφαιρεῖν
IM 14 ἀφαιρεῖν post ῥήματα Pa | ταύτην ἀρχὴν I sed post
ταύτην ras 2—3 litt 15 πονηρὰ συμμορία in marg T
17 μὲν inser I² | ταύτῳ Pa 18 δ' Pa 19 παρανομώτεραι
Pa 20 κιγκλίδι Mor Sav qui κιγκλίδι coni

ῥήξαντες αὐτὰς ἀποκτείνωσιν αὐτόν, οἷα τοιοῦτοι και-
 ροὶ πεποιήκασιν πολλαχοῦ, τοῦτο δὲ οὐ δύνηθέντες
 κατέχεαν μὲν τῶν ἑαυτῶν κεφαλῶν ὕβρεις, οὕτω γὰρ
 ἄμεινον εἰπεῖν, ἄς οὐδ' ἐν καπηλείῳ τῶν τις ἀγοραίων 4
 | ἐφ' ἕτερον τῶν ἴσων. 4. τούτῳ δὲ ὄντι τοσούτῳ R 655
 τὰ διὰ τῶν ἔργων ἐπέθηκαν δραμόντες ἐπὶ σέ τε καὶ
 τὴν γυναῖκα τὴν σὴν καὶ τέκνα <καὶ> χερσὶ τε καὶ
 κάλοις ταῦτα δείξαντες χαμαί. καὶ οὐκ ἀπέχρη ταῦτα,
 ἀλλ' εἶλκον οἱ μὲν ὅλους, οἱ δὲ διεσπασμένους. καὶ
 οἱ μὲν τοιαῦτα ἠδίκουν, οἱ δὲ τῷ βασιλεῖ ταῦτα ἀγγε- 10
 λοῦντες ἤεσαν πεφροκότες, οἷα σφᾶς δεήσει μνηύειν.
 ἡ πόλις δὲ ἐθρηνεῖτο παρὰ τῶν τὰ τοιαῦτα τεθεαμέ-
 νων. 5. αἱ δὲ ἐλπίδες, ἡ μὲν ἤξειν λόχον ἐπὶ τῷ τῶν
 παραπιπτόντων φόνῳ, ἡ δὲ οὐ κτενεῖν μὲν, δι' ἀρπα-
 γῆς δὲ τὰ πάντων ἔξειν, ἑτέρα δὲ ψῆφος ἐπῆγε δημίων 15
 δεξιάς ἀπολέσθαι μὲν τὸ βουλευθῶν, ἀπολέσθαι δὲ
 μοῖραν οὐ μικρὰν τῶν ἐν τῷ δήμῳ.

7 Zos. IV 41. Sozom. h. eccl. VII 23. Theodor. hist. eccl. V 20

3 κεφαλὰς ἐνταῦθα τοὺς βασιλεῖς αὐτοὺς λέγει V^r 8 οὐ
 μόνον ὁ κάλως τοῦ κάλῳ τὸ σχοινίον ἀλλὰ καὶ ὁ κάλως τοῦ
 κάλῳ P^a I

1 ῥήξαντας αὐτοὺς Pa 3 ὕβρεις om Pa 4 τίς Pa
 6 δι' ἔργων T 7 τὴν (1) om V | καὶ inserui 8 δείξαντες I
 sed δεῖ in ras m² | καὶ om T | τοιαῦτα B 10 ἀγγέλλοντες V
 11 γο ἴσαν Mor 12 δ' Pa | περὶ Pa | τὰ om PIPaU
 13 ἡ scripsi e T cum Cobeto Mnem. V 137 (Coll. 117) αἱ reliqui
 libri edd „malim utroque loco aut singularem aut pluralem“
 Re | λόχον Re λόχον libri Mor 14 παραπαιόντων M | αἱ VPa
 15 ἤξειν Cobet l. l. | δὲ inserui e V om reliqui libri edd |
 ψῆφον M, fortasse recte 16 δεξιάς<αῖς> coni Re

6. Πῶς οὖν οὗτος; παιδεύει μὲν τιμωρία τινὶ τὴν ἰασιν ἐχούσῃ δυναμένη τὸ πεπαισμένον τῇ λύπῃ πάλιν ἐλεύθερον τῶν λυπούντων ποιῆσαι καὶ μὴ ἀμιλλάσθων ἱπποὶ, μὴδ' εἰς θέατρον ἔτω μήτε ὁ
 5 τέρπων μήτε ὁ τερπόμενος καὶ μικρᾶς ὀνόματι πόλεως ἢ μεγάλη κεκλήσθω καὶ τῆς ἐκ βαλανερίων ἀπεχέσθω τρυφῆς, ὧν οὐδὲν ἄλνπον, ἐπὶ δὲ τὴν ἐνίων κρίσιν πέμπει μὲν οἷς συνήδει δικαιοσύνην, ἐλέγχον δὲ ποιήσας κυρίους ὅμως αὐτῷ τὸ λοιπὸν
 R 656 ἐφύλαξεν, | ὅπως ὁπόσον ἀφήσει, ἅπαντες εἴη καταφανές. 7. καὶ οἱ μὲν ἀποροῦντες ἀρνήσεως ἔκειντο ἐν τῷ οἰκῆματι καὶ παρῆσαν οἱ τούτων οἰκεῖοι διὰ τῶν πρὸ τοῦ θανάτου φιλημάτων τὴν μετ' ὀδυρμῶν χαριζόμενοι χάριν. ἔπειθ', ὅπερ ἥλιος ἐργάζεται νικῶν
 15 ἀκτίσι νέφη, φῶς ἤκεν ἐπιστολῆς ἀπελαῦνον τὸ σκότος, καὶ πᾶν μὲν στυγνὸν ἐξεκχωρήκει, πᾶν δὲ εἰς εὐφροσύνην ἄγον εἰσεληλύθει καὶ προσηγορίαν τε τὴν πρὶν αὐθις εἶχομεν καὶ θαυμάτων εἶδη καὶ λούσασθαι δὴ καὶ τὴν αὐτῆς γῆν ἢ πόλιν καὶ τὴν αὐτοῦ τροφήν
 20 ὁ πένης. 8. ὁ μὲν γὰρ Ἀσκληπιὸς ἐνὶ τινὶ λέγεται

1 Io. Chrys. hom. ad pop. Ant. XVII p. 175 E 5 Io. Chrys. l. l. p. 175 Dsq. Theodor. hist. eccl. V 19 8 Caesarium et El-lebichum 20 cf. p. 77, 21

20 ἐνὶ τινὶ] Ἱππολύτῳ P²

2 δυναμένην P U Re | τερωμένον V et coni Re Anim πεπαρ-
 μένον Re fortasse recte (cf. II. ε 399) sed cf. p. 441, 20 3 τῶν
 λυπούντων om Pa 4 μὴδ' scripsi cum Sinteni μὴτ' libri edd
 7 ἀπεχέσθαι Pa | ἄλντον I sed τ in ras m², Pa 9 ὅμως Re
 om V ὡς reliqui libri Mor | αὐτῷ APTUM Mor αὐτὸ I
 10 ὁπόσῃν V | ἀφήσειν Pa ἀφίησιν coni Re num ἀφήκεν?
 14 ἐργάζεται B | νικῶν ἀκτίσι νέφη om T 16 ἐξεκχωρήκει P
 sed ε (2) m² | δ' Re 18 „malim λούσθαι“ Re 19 αὐτῆς
 ITBM | γῆν in marg A² | αὐτοῦ IPaTBM 20 post ἀσκλη-
 πιὸς lacuna 6 litt U

λῦσαι θάνατον καὶ Ἡρακλῆς μιᾷ τινι γυναικί, σοὶ δὲ περὶ ὅλην τοῦτο πέπρακται πόλιν· ἦν ὅστις ἀναβεβιω-
κέναι λέγοι, καλῶς ἂν λέγοι. τοσοῦτον εἰργαστο
δρασμὸν ὁ φόβος οὐ σοῦ φεύγειν ἀναγκάσαντος, τῆς
δὲ προσηκούσης τιμωρίας τοῦ δέους. ὁ παύσας, ὃ 5
βασιλεῦ, μεστήν αὖθις σωμαίων ἀπέφηνας τὴν πόλιν.

9. Γνῶνι δ' ἂν τις, ἡλίκα δέδωκεν, εἰ λογίσαιτο,
πόσος ἂν ἦν αὐτῷ λόγος ἐπιθέντι τὴν ὀφειλομένην
δίκην, ἦν εἴ τις ἡτιάσατο λαβόντα, συκοφάντης ἂν
ἦν. ἦν δ' ἂν ἡ προσήκουσα δίκη πολὺ μὲν αἷμα, πολ- 10
λοὶ δὲ νεκροί, δήμευσις τῶν ὄντων, ἐκβεβλήσθαι τῆς
οἰκείας καὶ μὴδ' ἀποθανόντι μετεῖναι πατρῶων μνη-
μάτων. 10. εἰ δὲ τις ἐπελαμβάνετο τούτων, τὸ στόμα
ἂν ἐνεφράττετο | τοῦτο μὲν ταῖς βλασφημίαις, τοῦτο R 657
δὲ ταῖς εἰκόσιν οὕτω πολλαῖς. πρὸς γὰρ δὴ τὸν ἄτο- 15
πον ἐκείνον ἦν ἂν τῷ βασιλεῖ λέγειν· ἄνθρωπε, τῶν
ῥημάτων οὐκ ἀκήκοας; τοὺς ἐλκομένους οὐκ
εἶδες; εἰ γὰρ περὶ μόνον τὸν νεώτερον τῶν
παίδων ταῦτ' ἦν ἡσεληγημένα, φέρειν ἔδει· εἰ δὲ
πρόσκειται μὲν ὁ πρεσβύτερος, τούτῳ δὲ ἡ τε- 20
κοῦσα, τῇ τεκούσῃ δὲ ἐγώ, καὶ τὸ δὴ τούτων
ἀφορητότερον ἐμοί, τὸν ἱππέα τὸν πατέρα τὸν
ἐμὸν αὐτῷ ἱππῳ κατενεγκόντες, ὥσπερ ἐν ἱπ-

19 Dem. c. Mid. p. 521, 2

3 λέγει VT | λέγει Pa | εἰργάσατο PaBM 4 δρόμον Re
5 τοῦ δέους V Re τὸ δέος reliqui libri sed in τοῦ δέους corr
C^a, Mor 7 δέδωκας Mor sed γὰρ δέδωκεν in marg 12 οἰ-
κείας Re οἰκίας libri Mor | μὴ δ' AVIPaBM | πατρῶων B
13 δὲ δὴ coni Re, δέ Sintenis 15 γὰρ om Mor 16 ἐν
Mor 18 μόνον τὸν νεώτερον I sed μόνον τὸν νε in ras m²
19 ἂν ante ἦν PaU, inser I² Re 21 δ' Re | πάντων τού-
των Pa Re 22 ἀφορητότατον coni Re Anim 23 κατε-
νεγκόντες ἱππῳ I

πομαχία τρώσαντες, ἀμφοτέρους ἐγέλων ὥς
οὐκ ὄντος τοῦ χαλεπανοῦντος ὑπὲρ τοιούτων
κακῶν οὐδὲ καταλελειμμένου τοῦ ληψομένου
δίκην, πόσους δέοι καθ' ἕκαστον τῶν ὑβρι-
σμένων ἀποθανεῖν;

11. Οὐκοῦν τὸ μὲν θανάτῳ λαβεῖν ὑπὲρ τοιούτων
τιμωρίαν ἄμεμπτον, διότι περ ἔννομον, τὸ δὲ μὴ τοι-
αύτης δεηθῆναι δίκης ἡμερον καὶ τὸ μὲν ὅλως τινὰ
λαβεῖν νουθετοῦντος, τὸ δὲ μηδὲ τηλικαύτην πρᾶξιν τε
10 καὶ πειρωμένου τοῖς θεοῖς εἰς ὅσον οἶόν τε ἀφομοιοῦν
ἑαυτόν. τί γὰρ δὴ τὸ ἑκείνων; 12. ἄνωθεν μὲν ἅπαντα
R 658 καθορῶσι καὶ ἀκούουσιν, ἐν δ' αὖ τοῖς ἐπὶ | γῆς
καὶ λεγομένοις καὶ πραττομένοις ἀδικήματα πολλά τε
ἄλλα καὶ δὴ καὶ ὅταν δι' αὐτοὺς ἄνθρωποι πράττωσι
15 κακῶς, ἀδικεῖσθαί τε λέγουσι παρ' ἐκείνων καὶ βλέ-
ποντες εἰς τὸν οὐρανὸν οὐδενὸς ἀπέχονται ῥήματος.
εἶδον ἐγὼ τινὰς καὶ λίθους ἐπ' αὐτὸν ἀφιέντας. οἱ
δ' ἐν τοσαύτῃ δυνάμει τοῦ λαβεῖν δίκην, εἰ βουλη-
θεῖεν, ὄντες οὐ βούλονται. εἰ δ' ἅπασιν εἶποντο τοῖς
20 τοιούτοις αἱ δίκαι, πάντα ἂν ἦν καθ' ἡμέραν τῶν
ἀπολλυμένων πλέα καὶ οὐδ' ἂν ἐξήρουν οἱ ζῶντες
πρὸς τὰς ταφάς. νῦν δὲ καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ τὸ κρεῖτ-

3 κακῶν οὐδὲ om Mor 4 πόσους] „fortasse εἴτα deest“
Re ἂν videtur inserendum | καθ' ἕκαστον IPa 6 τῷ PaU
8 τινὰ πείραν λαβεῖν Pa 9 μὴ δὲ CAPIPa μὴ VTUB |
πρᾶξιν IBM 11 ἐκείνων P edd | ἄνωθεν post ἀκούουσιν Pa
| ἅπαντα μὲν Pa 12 αὐτοῖς I 13 γε Mor 14 ὅτ' ἂν A |
αὐτοὺς VIPaTB | πράττωσι Pa 15 καὶ βλέποντες — 16 ῥή-
ματος citat Plan fol. 103^v | καὶ om Mor | ἐκβλέποντες Mor, γε
ἐμβλέποντες in marg quod probavit Re Anim | λέγωσι et 16
ἀπέχονται Sintenis 16 τὸν om BM | ἀπέχοντας Mor
17 αὐτοὺς V | οἱ VIBM οἱ A 18 τοσαύτῃ reposui e libris
τοιαύτῃ edd 20 πάντ' V | ἦν om Pa | καθ' ἡμέραν VITBM
22 εἰς U | τὰς om BM

τους εἶναι δεικνύουσι τῷ μηδὲ δικαίῳ χρῆσθαι θυμῷ
 πολλάκις. 13. οὕτως οὖν ἡγεῖτο θεοῖς ἴσος ὄντως ὁ
 βασιλεὺς φανείσθαι καὶ διοτρεφῆς ὡς ἀληθῶς, εἰ μὴ
 τιμωρίαις ἦδοιτο ταῖς κατὰ τὴν ἀξίαν. καὶ τοῦτ' εἶναι
 νομίζει βασιλικώτερον καὶ ᾧ μᾶλλον ἂν ἀρχὴ διασώ- 5
 ζοιτο. οὐ γὰρ οὕτως ἀγαπᾶται τὸ κρατοῦν οὔτε ἀπὸ
 τροπαίων οὔτε ἀπὸ πόλεων ἢ λαμβανομένων ὅπλοις ἢ
 ποιουμένων σπονδὰς οὔτε ἀπὸ πλήθους στρατιωτῶν
 οὔτε ἀπὸ νόμων θέσεως οὔτε ἀπὸ σοφίας οὔτε ἀπὸ
 τῆς ἐν τῷ δικάζειν ἀκριβείας, ὡς ἀπὸ τοῦ συγγνώμην 10
 ἐν ἀμαρτίαις νέμειν.

14. Ἄ μοι δοκεῖ καλῶς οὗτος ἐπιστάμενος οἷς εἶχεν
 ἐγκαλεῖν τὰ μέγιστα πρὸ τῶν τῆς ταραχῆς χρόνων,
 τούτων ἐξὸν κτεῖναι φείσασθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρετῆς.
 τοῖς μὲν καὶ πλήξασι καὶ ἐλκύσασι τὸν Σκύθην καὶ 15
 καταποντίσασι | τὸν νεκρόν, ὧν καθ' ἕναστον ἡδι- R 659
 κείτο βασιλεὺς, τῆς μέμψεως ἐπὶ τὸ τῆς πόλεως κοινὸν
 εἰκότως ἐρχομένης τὸ μὲν τῆς ἡμέρας ἡμῖσιν τὴν ὀργὴν
 ἐδέξατο τὴν μέχρι τῶν οὐ δεδομένων ἄρτων, ἔπειτ'
 ἦν, ὃ πρότερον, καὶ ἡ λῆψις καὶ ἡ δόσις, καὶ σὺν 20
 ἐκείνοις ἕκαστος οἴκαδε ἤρχετο, οἱ ἀπεκτονότες τε καὶ
 τὰ ἄλλα προστεθεικότες. 15. ἕτερον τοίνυν πολὺ θαν-

15 cf. p. 395, 9 sq.

1 τὸ Pa | μὴ δὲ AVIPaTBM | χρῆσθαι P sed q in ras m⁴
 2 ἴσος PaT 3 ὡς om B 5 νομίζοι I edd | ἀρχὴν VB
 8 προσποιουμένων σπονδαῖς coni Re probabiliter | σπονδαῖς Pa
 13 ταμέγιστα V | ταραχῆς scripsi ἀρχῆς libri edd cf. p. 430, 1
 14 τούτους VM | punctum non post ἀρετῆς, sed post φείσα-
 σθαι ponendum sed etiam sequentia labem contraxisse videntur
 16 ὧν γὰρ et ἡδίκητο coni Re | καθ' ἕναστον V 22 οἱ ante
 τὰ inser Sintenis καὶ οἱ οὐδὲν τούτων δεδρακότες post προστε-
 θεικότες excidisse coni Re | πολλῷ BM

μαστότερον. τοὺς γὰρ ἐπ' αὐτῇ τῇ βασιλείᾳ πολλάκις
 συνελθόντας καὶ ἐν τοιαύταις βουλαῖς διατρίψαντας
 καὶ οἷα περὶ τοιούτων εἰκός, τὰ μὲν εἰρηκότας, τὰ δὲ
 ἀκηκοότας καὶ δὴ καὶ μαντείοις ἠνωχληκότας λαβὼν
 5 ὁμολογοῦντας ἀκούσας ψήφῳ πρὸς θάνατον ἀγομένους
 ἀφῆκεν ἕως ἔξῃστι βιωσομένους τιμήσας τὸν ταῦτα εἰς
 μέσον ἀγαρόντα θεὸν τῷ τὸ ξίφος οὕτως ἐγγὺς ὄν
 ἐπισχεῖν.

16. Διὰ τοιαύτης τοίνυν φιλανθρωπίας ἦκων καὶ
 10 πολλῇ τῇ περὶ αὐτὴν μελέτῃ κεχορημένος καὶ προσηγο-
 R 660 ρίαν | ἐντεῦθεν κτησάμενος οὐκ ἔμελλες οὔτε ἐκεί-
 νην καταλύσειν οὔτε ταύτην ἐξελέγξειν, ἀλλὰ συμφω-
 νοῦντα σαντῷ παρῆξεσθαι τὸν χρόνον καὶ τῶν προτέρων
 οὐ χεῖρω δείξειν τὰ δεύτερα. ἐπαινῶν δῆπου σὺ καὶ
 15 Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων τὸ σεσωκέναι πόλεις
 ἐμέμψω πολλάκις ἐκατέρων τὸ διεφθαρκέναι πόλεις
 καὶ ὅον δὴ βελτίους ἀμφοτέρους εἶναι μὴ προσθέντας
 τὰ σκνθρωπότερα. καίτοι πῶς οὐκ ἐγγὺς θεῶν βασι-
 λεὺς τοιαῦτα μὲν θαυμάζων, τοιαῦτα δὲ αἰτιώμενος;
 20 17. Ἔδει καὶ τὸν τειχίσαντα στρατιώταις τε καὶ
 ὅπλοις τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν καὶ τοῦτ' ἔχειν ἐν τῇ
 ψυχῇ τάγαθόν τὸ μὴ ῥαδίως ἐπὶ τοὺς τῶν ὑπηκόων

7 cf. t. I 131, 7 10 cf. p. 393, 2 15 cf. p. 390, 1 sq.
 20 Io. Mal. p. 308, 17 sq. B. Aur. Vict. Epit. 39

1 τῇ inser I² 2 καὶ — 4 ἀκηκοότας om Mor 4 ἀκη-
 κοότα U | μαντείοις M sed αν in ras m² 7 θεὸν P sed ὄν
 in ras m³ 10 αὐτὸ Pa 11 οὔτ' CAP 12 ἐξελέγξει T
 13 σαντῷ scripsi e VB ἐαντῷ T αὐτῷ CAP αὐτῷ IPaM
 14 ἐπαινῶν — 18 σκνθρωπότερα citat Plan fol. 103^v 14 καὶ
 σὺ Plan 16 ἐκατέρως Pa 17 δὲ Mor | προστιθέντας T
 20 τὸν om T 21 καὶ τοῦτ' — 429, 1 ἀρχένας citat Plan l. l. |
 ἔχει Plan | ἐν] νῦν Mor

χωρεῖν ἀρχένας. οὕτω γὰρ οὐκ ἂν οὐμὸς πατήρ τὸ τοῦ πατρὸς ἑαυτοῦ ποτε σῶμα ὑπεδέξατο καὶ τῇ τετμημένῃ κεφαλῇ | συγκατέθαψεν οὐκ ὀφειλούσῃ R 661 δίκην. 18. σκοπεῖ δέ· πεντακοσίων τις ἦρχεν ἐν Σελευκείᾳ ταύτῃ στρατιωτῶν οἷς ἔργον ἦν βαθὺ ποιεῖν 5 τοῖς αὐτῶν πόνοις τῷ λιμένι τὸ στόμα. τούτους ἔδει καὶ περὶ ἄρτον ᾧ θρέφονται, τῆς νυκτὸς ταλαιπωρεῖν, ὥς μὴ εἶναι καθεύδειν. ταῦθ' οἱ πεντακόσιοι μὴ δυνάμενοι φέρειν ὠθοῦσιν εἰς βασιλέως προσηγορίαν τὸν ἐφεστηκότα κτείνειν ἀπειλοῦντες οὐκ ἀνασχόμενον. 10 ὁ δὲ τὸν ἐγγυτέρω διακρουόμενος θάνατον ἤγετο στένων πινόντων ἐκ τῶν ἀγρῶν ἄχροι μέθης τῶν περὶ τὸν λιμένα κεκακωμένων. 19. εἰσπεσόντων δὲ δεῦρο περὶ ἡλίου δύσιν τῶν οὐδὲ οὐ γῆς ἦσαν διὰ τὸν οἶνον εἰδότων μοχλοὺς τοῖς δόρασιν ἀντιτάξαντες οἱ τότε 15 τὴν πόλιν ἔχοντες, ἐκοινώνουν δὲ ἄρα καὶ γυναῖκες τοῦ ἔργου, περὶ πρῶτον ὕπνον τὸ τέλος ἐπέθηκαν καὶ ἦν οὐδεὶς ὃς οὐκ ἔκειτο. τούτους τοίνυν τοὺς

1 cf. p. 405, 12. t. I p. 81, 5
11sq. t. I 489, 7sq.

10 *Εὐγένιον* cf. p. 405,

1 οὕτω] οὐ Cobet Mnem. V 138 (Coll. 118) | οὐκ ἂν U, inser P² I², ante ποτε inserendum coni Re om reliqui libri edd | ἂν inser Cobet l. 1. | οὐμὸς] οὐ μόνον Pa 2 ποτε inser in marg I² om U | τῇ om V 3 συγκατέθαψεν scripsi auctoribus Re et Cobeto l. 1. συγκατέσκαψεν libri edd 4 τίς IPaB om V | Σελευκείᾳ T edd 6 αὐτῶν Pa TBM Mor 7 ἄρτον Pa ἄρτων Mor 10 ἐφεστηκότα Sav sed γρ ἐφεστηκότα in marg 12 στένων voce des. Cantabr. fol. 6^v, πινόντων inc. Burn. 276 fol. 27^r στένων. Re | πινόντων] ὑπὸ inser coni γρ κευομένων

Mor 12 μέχρι Pa | τὸν Pa 13 κεκακωμένων I sed κε ante κα inser m^s 14 οὐ scripsi cum Pa ἢ V οἱ reliqui libri edd 16 δ' Re 17 καὶ περὶ Mor | πρῶτον τὸν ὕπνον Pa 18 καὶ ἦν — ἔκειτο citat Plan fol. 103^v

τῆς μὲν ταραχῆς οὐ κεκοινωνηκότας, τοὺς δ' ἅμα-
 R 662 τόντας | κατενεγκόντας καὶ τὸ πραχθὲν οὐ βουλο-
 μένους μὲν γεγενῆσθαι, γεγονὸς δὲ σβέσαντας ἀπεστέ-
 ρησε τῶν ἐν τῇ βουλῇ πρώτων, ὥσπερ αὖ καὶ τὴν
 5 Σελεύκειαν. ἡδίκηκει δὲ οὐδετέρα οὐθ' ὅθεν ὠρμήθησαν
 οὐθ' οὗ διεφθάρησαν. ἀλλ' ὅμως ἐδόκει δεῖν τοὺς ἐξ
 ἑκατέρας πόλεως <πρώτους> ἀπολωλέναι. 20. καὶ
 πλείστων δὴ τὸν ἑμὸν πάππον λέγεται δακρύων τετυχη-
 κέναι κάλλους τε καὶ μερέθους τοῦτο πεπονηκότων. εἰ δ'
 10 ἐφώκει σοὶ καὶ κατὰ μικρόν, ὧ βασιλεῦ, τῇ μὲν οὐκ ἂν
 ἐνεκάλεσε καθαρευούσῃ τῆς αἰτίας, τὴν δ' ἡμετέραν
 καὶν ἔστεφάνωσεν ἐφ' οὕτω ταχεῖα νίκη.

21. Ὡσπερ οὖν ἐκεῖνα μένει τε καὶ μνημονεύεται
 καὶ μνημονευθήσεται καὶ λήθην οὐδεὶς ἂν αὐτοῖς ἑμ-
 15 ποιήσῃ χρόνος, οὕτω καὶ τὰ σὰ δὴ ταῦτα μνήμης
 ἀθανάτου τε τεύξεται καὶ οὔτε τῆς ἡμετέρας ἀνοίας
 R 663 ἀνήκοος οὐδεὶς ἀνθρώπων ἔσται οἷός τε | ἡμῖν ἐφ'
 οἷοις γεγένησαι, πᾶν τὸ ἐπιγιννόμενον εἴσεται.

22. Νικᾶς δὲ οὐ τοῦτον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ Διὸς
 20 παῖδα δόξαντα εἶναι τὸν Ἀλέξανδρον εἰς γε ἡμερότητα.

20 cf. p. 390, 5. 366, 13

1 μὲν τῆς V μὲν om U | ταραχῆς scripsi auctoribus Re
 Anim („fortasse ταραχῆς aut ὁρμῆς“) et Sinteni ἀρχῆς libri
 edd | κεκοινωνηκότας I sed κε inser m² 2 κατενεγκόντας om
 Mor sed addendum esse dixit Coni. p. 31 3 μὲν γεγενῆσθαι
 I sed μὲν γε in ras 2—3 litt m² 5 ἡδίκηκει Pa | δ' Re | οὐδέ-
 τερος Mor 6 οἱ δὴ ἐφθάρησαν coni Re | ἐδόκει μὲν δεῖν Pa
 7 πρώτους inserui auctore Re 8 δακρύων, λέγεται Pa
 9 πεπονηκότων C πεπονηκότων τοῦτο M 10 καὶ om Pa | κα-
 ταμικρόν VBM 14 ἂν om VPa | αὐτοῖς ἂν T | ἐμποιήσῃ V
 15 οὕτως CAP edd | σὰ I sed ante σ ras 1—2 litt 16 τε
 inserui τετεύξεται CAPVTU 17 οὐδεὶς ἀνθρώπων om Pa
 18 καὶ πᾶν IUM Re | ἐπιγιννόμενον V 19 τοῦτο V τοσ-
 οῦτον Pa μόνον τοῦτον BM 20 τὸν Ἀλέξανδρον] de scholio
 cogitat Re at cf. p. 366, 13

ὁ μὲν γε Θήβας, ἐπειδὴ περ ἐλευθερίας, ἦν ποτ' εἶχεν, ἐπεθύμησεν ἡ πόλις, ἀνέσπασε πόλιν ψευδέσιν ἀγγελίαις ἀπατηθεῖσαν, ὃ κ' ἂν εἰς ἀνὴρ πάθοι σύνεσιν ἔχειν δοκῶν· σὺ δ' οὐδ' ὅσον εἰς οἰκίδιον τοῦτο ἔδρασας ἡμέτερον. ὁ δὲ πλὴν μιᾶς οἰκίας τῆς Πινδάρου τὴν ἄλλην καθελὼν πόλιν καὶ τούτῳ τιμήσας τὸν ποιητὴν καλλίων ἂν ἦν ὅλη τῇ πόλει τιμήσας τὸν ποιητὴν. ἐκείνῳ τε γὰρ ἔπρεπε δοῦναι τοσοῦτον καὶ τῷ Πινδάρῳ λαβεῖν. μιᾶς δὲ οἰκίας ἐστῶσης ἐν πόλει κειμένη τί τὸ κέρδος ἢ τῇ πόλει παρ' ἐκείνης ἢ αὐτῇ γε ἐκείνη, ἦν οὐδ' ἂν οἰκεῖν ὁ δεσπότης ἐν τοιούτοις τοῖς περι αὐτὴν ἔχοι;

23. Ἀλλὰ μὴν πρὸς γε τὴν δοκοῦσαν Φιλίππου φιλανθρωπίαν περὶ τοὺς ἀλόντας Ἀθηναίων, ὅτ' Ἀργαῖον κατήγον, οὐ χαλεπὸν ἀντειπεῖν, ὥς οὐκ εἴη τοῦτο φιλανθρωπία. τοῦ θεραπεύειν γὰρ Ἀθηναίους ἀνάγκην ἔχων τὴν ἀσθενείαν | αὐτοῦ οὓς ἡδέως ἂν R 664

5 cf. p. 99, 21. Di. Chrys. or. II p. 83 R. Arr. Anab. I 9, 10. Eust. prooem. Pind. § 28 14 cf. ad p. 136, 7sq. Vit. Dem. § 5 p. 4 Dind.

5 Πινδάρου] Διότι τὸν πρόπαππον αὐτοῦ Ἀλέξανδρον τὸν καὶ φιλέλληνα κληθέντα ἐπήγεσεν P²I²B² cf. Di. Chrys. l. 1.

4 τοῦτ' Re 5 τῆς — 9 οἰκίας in marg Pa 5 τὴν Mor, at „scribe τῆς“ Coni. p. 31 6 ὅλην Pa | τοῦτο Mor 7 καλλίων — ποιητὴν om V 9 δὲ] γὰρ IBM 10 ἢ αὐτῇ γε ἐκείνη I | γ' Re 11 post ἐκείνη lacuna 8—9 litt V | ἦν Re Anim ἢ μὲν CATB Mor ἢ γε PI sed in his γε in ras m², U ἢ δὲ M ἢ μὲν Pa om V | ἐν τοιούτοις τοῖς T ἐν τοῖς τοιούτοις reliqui libri sed v τοῖς τοι in ras I² | τοῖς om Pa 13 μὴ Mor 14 φιλανθρωπίαν Φιλίππου Mor φιλανθρωπίαν I sed ιλανθρω in ras m² | Ἀθηναίους Mor 15 κατήγον P sed ηγ in ras m⁴ | γε post τοῦτο inser I³ Re 17 ἔχων διὰ τὴν Pa | αὐτοῦ APIPaTBM Mor αὐτοῦ U

ἐκόλασεν ἄκων ἀφῆκε τὸ μηδὲν παρ' Ἀθηναίων ὕστερον
παθεῖν ὠνούμενος. οὐκοῦν οὐκ ἦν αἰχμαλώτους ἐλε-
οῦντος τὸ γιγνόμενον, ἀλλὰ τὴν αὐτοῦ χώραν πειρω-
μένου ῥύεσθαι, πολὺν δέ, οἶμαι, τὸ μέσον φιλανθρω-
5 πίας καὶ φόβου. σὺ δὲ ποίους μὲν Ἀθηναίους, ποί-
ους δὲ Ἀθηναίων στρατηγούς, ποίας δὲ ναῦς, ποίας
δὲ ἱππαγωγούς τριήρεις δεῖσειν ἔμελλες; οὕτως εἰλι-
κρινὲς ἐνταῦθα τὸ τῆς φιλανθρωπίας, καὶ οὐδεὶς ἂν
οὐδαμόθεν αἰτίαν φανυλοτέραν περιάψειε τῷ πράγματι.
10 24. Λείπεται κἀκεῖνος τῶν σῶν δὴ τοῦτο ὃ τῇ
Ῥώμῃ μὲν δμῶννυμον ἐγείρας πόλιν, τὸ σχῆμα δὲ τὸ
'κελνῆς ἅπαν εἰς ταύτην εἰσαγαγών, εὐδοκιμῶν δὲ τῷ
τὸν Ῥωμαίων δῆμον ἐνεγκεῖν ἀγροικισάμενόν τι. ῥή-
ματα μὲν γὰρ εὖ ποιῶν ἤνεγκεν, ἔργον δὲ οὐδὲν
15 προσῆν οὐδὲ κατ' εἰκόνων ὕβρις. καίτοι πολλαὶ γε
εἰστήκεσαν ἐκείνῳ, αἷς οὐχ ὅπως χεῖρα ἐπήνεγκαν, ἀλλ'
οὐδ' ὅσον εἰς βλέμμα παροινίας ἔρχεται, φαίνονται
R 665 λελυπηκότες. οὐκοῦν ἐνταῦθα | μὲν καὶ ῥήματα
καὶ ἔργα, ἐκεῖ δὲ τοῦλαττον μόνον, τὰ ῥήματα. οὕτω
20 τοῦ βραχυτέρου μὲν ἐκείνῳ κοινωνεῖς, κοινωνὸν δὲ
ἐκεῖνον τοῦ μέλζονος οὐκ ἔχεις.

7 Dem. Phil. I p. 46, 5 11 cf. p. 393, 6 sq.

3 αὐτοῦ PaTM 7 ἐπαγωγούς Pa | ἥμελλες. Pa | εἰλικρινὲς
VBM 10 τούτων Pa 12 'κελνῆς I sed ' in ras m² κει-
νης C ἐκείνης edd | εἰσάγων T | τῷ I 13 τῶν VIBM Mor |
τι. ῥήματα Re τι ῥῆμα. τὰ (τα V) libri Mor 14 δ' Re
15 εἰκόνος libri et γε Mor | πολλά Pa 16 ἐστήκεσαν API
sed in hoc ἐ in ras m², PaTB Mor 16 αἷς — 18 λελυ-
πηκότες citat Plan fol. 103^v 16 ἐπήνεγκν ν cum ras 1 litt U
17 παροινία? 19 οὕτω — 21 ἔχεις citat Plan l. l.
20 δ' Re

25. Ἐξεταζέσθω δὴ καὶ τοῖν ἀδελφοῖν οἷς πόλις ἡ Κίβαλις, ὁ νεώτερος, ὃς ὑβρισμένος ἐν γράμμασιν ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει καθηρημένης ἤδη τῆς τυραννίδος οὐκ ἐμνησικάκησεν. ὁ μὲν οὖν μὴ καλὸν τοῦτο νομίζων κακὸς ἂν εἴη. ἀλλὰ πρῶτον μὲν γράμματα ἐνὶ κἀν- 5 ταῦθα, δεινότερον μὲν ἀγράφου ῥήματος, ἥτιον δὲ ἔργου πάλιν. 26. καίτοι καὶ εἰκόνες ἐωρῶντο τοῦ ταῦτα ἀκηκοῦτος. ἀλλ' ὅμως αὐτὰς παρήεσαν οὔτε τιμῶντες οὔτε ἀτιμάζοντες. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ μὲν τυραννούμενοι τὰ τοιαῦτα ἔγραφον καὶ οὐκ ἦν αὐτῶν 10 μᾶλλον ἢ τῆς ἀνάγκης τῆς παρὰ τοῦ δεσπότης ἦτοι φανερώς κελεύοντος ἢ καὶ παραδηλοῦντος, ὅτι βούλοιτ' ἂν αὐτῷ τὰ τοιαῦτα δίδοσθαι. οὐ δὴ δίκαιον ἐνόμιζε λαμβάνειν δίκην ὧν τινες ἐβιάσθησαν, ἥνλικα ἐδούλευον. τὰ δ' εἰς σὲ κρατοῦντά τε αὐτῶν καὶ | ἄρχοντα καὶ R 666 βασιλεύοντα πεπραγμένα ἀφορμὴν μὲν ἐξ ἑαυτῶν εἰς 16 συγγνώμην οὐκ εἶχον, μίαν δὲ καταφυγὴν τὸ σὲ πρὸς φιλανθρωπίαν πανταχοῦ καθέλκεσθαι.

27. Πρὸς τίνα δὴ σὲ λοιπὸν ἐξεταστέον ἢ πρὸς τὸν ἐν τοῖς ὁμόροις τῇ Συρίᾳ δι' εἰκόνης καὶ αὐτὸν 20

2 Valens. cf. p. 391, 5sq. Zos. III 36. Amm. XXX 7, 2
19 Dem. de cor. p. 330, 28 20 cf. p. 407, 1sq.

20 τὸν (om C^f) Κωνσταντίον λέγει C^fP^s

2 κειβάλις Pa | ὁ eras U | ὑβρισμένος I sed βρισμένος in ras m² 3 καθηρημένος I 4 τοῦτο (τοῦτον BM) εἶναι νομίζων BMPa 5 οὐ καλὸς V sed in marg κακὸς | ἐνὶ . κἀνταῦθα δεινότερον T Mor 8 ταῦτ' Pa ταύτας Mor 15 δὲ Pa | ἑαυτῶν Pa 16 μὲν — 17 καταφυγὴν om et ἀφορμὴ τοῦ coni Mor Coni. 16 ἑαυτῶν ex αὐτῶν corr I² 19 γὰρ ἐξετάσαι δέον Mor 20 εἰκό νος C sed ante ν ras 1 litt et ν in ras m²

ὑβρισμένον; ἀλλ' εἴ τις τὴν Ἑδεσσαν καὶ τὰς ἐκείνης
 ἑορτὰς καὶ τοὺς περὶ τὰς ἑορτὰς ἐνθυμηθεῖν νόμους
 καὶ ὡς παλαιόν τι τοῦτο διὰ πάντων βασιλέων ἦκον
 καὶ δι' ἀρχαιότητα μᾶλλον ἡδονὴν φέρον ἢ λύπην,
 5 πολὺν τὸ οὐκ ἴσον τῶν περὶ τὰς εἰκόνας ἀμφοτέρων
 εὐρήσει καὶ τοσοῦτον, ὅσον ὕβρεως καὶ παιδιᾶς τὸ
 μέσον. 28. λέγεται δὲ καὶ σοφῶν ἀνδρῶν ἐπιστήμη
 τοῦτο καταδεδειχθαι χαριζομένων τισὶ τὰ τοιαῦτα δαί-
 μοσι καὶ ταῖς μετὰ παιδιᾶς λοιδορίαις ἐστιώντων ἐκεί-
 10 νους, ὅπως ταύτῃ κεκορεσμένοι μηδὲν πλέον παρὰ τῶν
 ἀνθρώπων ζητῶσι, καὶ ἀπιστεῖν γε οὐκ ἄξιον ὁρῶντα
 R 667 καὶ | σφᾶς αὐτοὺς κωμωδοῦντας ἐκείνους καὶ τοὺς
 γε ἐν δόξῃ παρ' αὐτοῖς ὄντας ἀφορμὴν γιγνομένους
 τοῖς μετὰ δρόμου σκώμμασι. καθ' ἕκαστον τοίνυν ἔτος
 15 τοιαῦτα θέοντες ἔχουσι τὴν ἀπὸ τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ
 πλήθους αὐτῶν ἀσφάλειαν, οὐ τὴν ἐπὶ ῥήμασι μόνον,
 ἀλλ' ὅλως ἐφ' ἅπασιν ἃ ποιεῖν ἡδὺ δύνатаι τὴν ἑορ-
 τήν. κἂν ἄρχων οὐκ ὁρθῶς ἀνισθίς ἐπὶ τὴν τιμωρίαν
 ἦ, μικρόψυχός τε εὐθύς καὶ σκαιὸς ἐνομιλῇ καὶ νό-
 20 μων ἱερῶν ἀλλότριος. 29. ἀλλ' οὐχ ἡμῖν γε ἦν ἀπο-

9 cf. Luc. Pisc. § 25

20 ἀποστροφῇ] ἀπολογία V

1 Ἑδεσσαν scripsi Ἑμεσαν libri edd cf. ad p. 407, 1
 1 καὶ — 2 ἑορτὰς (1) om I 2 τοὺς περὶ τὰς I sed οὐς περὶ in
 ras et τὰς in marg m² 3 τοῦτο inser I² | βασιλείον B sed
 εἰ eras | ἦκον βασιλέων V 5 ἴσον Pa | ἀμφοτέρως Pa 6 τοσ-
 οῦτον ὅσον I sed τοσ in marg, οὔτον ὅ in ras m² 7 ἐπιστήμη,
 τὸ καταδεδειχθαι χαριζομένη Mor 11 σε Pa | ὁρῶν τὰ Pa
 13 αὐτοὺς I sed οὐς in ras | ὄντας cum ras 1 litt ante o U | γινο-
 μένους edd 15 ἔχουσι. καὶ τὴν Pa | τοῦ (1) om Pa 17 ὅλως
 scripsi ex UP in quo λ in ras m⁴ ὄντως V ὅμως reliqui libri
 Mor ὁμοίως Re qui addit „nisi quis ὅλως malit“ 18 καὶ ἂν
 Pa 19 γε B 20 ἀλλ' om Mor | γε om Pa

στροφῇ τις οὐδαμόθεν οὐδ' αὖ τὸ παραιτησόμενον, ἀλλ' ἐν τῇ σιγῇ τῶν δεδρακότων ἡ κατηγορία τῶν πεπραγμένων ἐστίν. ὥστε σὺ μὲν ἐκείνῃ πάντως ἂν συνέγνωσ τῇ πόλει, τῇ δὲ οὐ πάντως ἂν ἐκείνος. οὕτω καὶ τὸν ἡμερον εἶναι δόξαντα τῇ γαλήνῃ παρελήλυθας. 5

30. Οἱ δὲ δὴ τὸν πατέρα τὸν Τίτου μηδὲν σου ταύτῃ λείπεσθαι λέγοντες τὸν ἐν μὲν ταῖς εἰκόσιν ὅμοια πεπονθότα, κτείναντα δὲ οὐδένα τῇ παρ' ἑαυτοῦ ψήφῳ, τὰ τε περὶ τὸν σίτον οὐκ ἐθέλουσιν ὄρᾶν τὰ τε περὶ τοὺς ἐκ Παλαιστίνης ἰκέτας, ὧν τὸ μὲν | 10 αὐτοῖς ἐπολεῖ λιμόν, τὸ δὲ ἀσεβείας ἀνάγκην. ὃ δὲ R 668 δὴ διὰ ταῦθ' ἡμάρτανον, οὐκ αὐτῶν ἦν μᾶλλον ἢ τῶν ἐπὶ ταῦτα ἀγόντων, ὥστ' ἐκείνοι δίκην ὡς ἀληθῶς ὥφειλον ὧν Ἀλεξανδρέας ᾤοντο. 31. καὶ γὰρ ὅστις χαλεπὸν ἀποδιδράσκει δεσπότην, ἡδίκηται μᾶλλον ἢ 15 τοῦτο πεποίηκεν· ἃ γὰρ οὐκ ἐβούλετο βιασθεῖς, ταῦτ' ἄγειν ἐπ' ἐκείνον δύναιτ' ἂν. ἐν αὐτοῖς οὖν οἷς ἐκόλαξε, τοῖς ἐλάττωσιν ἡμάρτανε· πῶς οὖν τοῦ μὴ κἂν μείζουσιν ἐπαινοῖτ' ἂν εἰκότως; ἐνταῦθα δὲ ποῖα σιτο-

9 Tac. H. III 48

10 Jos. b. Iud. III 10, 10

3 πάντως ἂν om I 4 οὕτω U et ex οὕτως corr I³
 οὕτως reliqui libri edd 6 τὸν (2)] του Pa 7 μὲν ἐν I
 8 ὅμοια πεπονθότα] „videtur οὐ interponendum“ Re | αὐτοῦ I
 9 τὰ — ἐθέλουσιν in marg P³ 9 τὸν σίτον — 10 περὶ
 om U 9 ὄρᾶν e φωρᾶν ut videtur, corr in ras P³ 10 οἰ-
 κέτας B 12 δὴ om Mor | διαταῦθ' VBM διαταῦτα Pa
 ἡμάρτανον Mor sed „corr ἡμάρτανον“ Coni. l. l. 13 ὥσαλη-
 θῶς B 14 Ἀλεξανδρέας I sed ε secundum in ras m²
 14 καὶ γὰρ — 17 δύναιτ' ἂν citat Plan fol. 103^v 15 χαλεπὸν
 in ras in marg I² | ἀποδιδράσκει I sed ἀπο in ras m² | ἡδίκησε
 Mor 16 πεποίη cum ras 2—3 litt U | ἡβούλετο BM 17 οἷς
 om U 18 ἡμάρτανεν A | κἂν U Re καὶ reliqui libri Mor
 19 σι οδεία cum ras 1 litt U

δεῖλα; τίς λιμός; τίς ὠμότης ὑπακοῦσαι καιρῷ δεομένῳ
 χρημάτων καὶ ποιῆσαι μείζω τὴν Ῥωμαίων δύναμιν
 καὶ τὸ μὴ περὶ τοῖς ὅλοις δεδοικέναι διὰ τούτου κερ-
 δᾶναι; 32. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ μὲν ἀπεσφάγησαν Ἀλεξ-
 5 ανδρεῖς ὑπὸ τῶν ἐγκαθημένων τῇ πόλει στρατιωτῶν
 οὔτω δὴ πολλοὶ τινες, ὥστε καμῖν τοῖς τύπτουσι τὰ
 R 669 ξίφη. | τί οὖν ἔδει ζητεῖν, ὃ πρὶν ἢ πνυθέσθαι περὶ
 τῆς στάσεως εἶχε; τούτῳ δὲ οὐδὲν τοιοῦτον παρὰ τῶν
 τῇδε τόξων ἐγερόναι. δυοῖν γὰρ δὴ σωμαίων ἤψατο
 10 δύο βέλη βοηθοῦντα τῶν γνωρίμων τινὸς οἰκίᾳ θορυ-
 βουμένη. οὐκοῦν ὁ μὲν διὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπε-
 κτόναι, σὺ δὲ οὐκ ἂν αἰτιαθείης, <ὅς> οὐδὲ ἐν φόβῳ
 ζῆν ἔῃς, τοὺς ἐνίους δὲ οὐδὲ λέγειν ἄξιον. οὔτω δὴ
 καὶ οὔτος ἦττηται.
 15 33. Τῶν τοίνυν εἰρημένων μοι τὰ πολλὰ καὶ μάν-
 τιν ἐπολεῖ με, οὐχ ὁ Αἰητοῦς καὶ Διὸς οὐδ' ἄλλος τις
 θεῶν, ἀλλ' ὥς μετὰ τὴν ἀτυχίαν ἐκείνην ἡ πόλις ἦν
 ἐν φόβῳ τῷ τῆς δίκης καὶ πολλὸς ἦν ὁ τῶν ὀλέθρων
 κατὰλογος, ἐγὼ δὴ διὰ πάσης ἐρχόμενος θαρρεῖν τε
 20 ἐκέλευον καὶ τρέμοντας ἔπαυον καὶ πᾶν ἀκριβῶς ἔλε-
 γον τὸ μέλλον προορῶν, ὥστε τοῖς κακοηθεστέροις
 ἐπῆει πρὸς ἀλλήλους λέγειν, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὀρυνθῶν

9 cf. p. 401, 10

22 Aesch. Ag. 146

3 κερδάναι A 6 δὴ om T 7 ὃ in ἦ corr I | ἦ om I
 8 εἶχεν A 9 τοξοτῶν Pa 12 οὐκ] οὗς Cobet Mnem. V 138
 (Coll. 118) | αἰτιαθείης scripsi cum Pa αἰτιαθεῖς V αἰτιαθῆς
 reliqui libri Re ἡτιάθης Mor | ὅς inserui ex UP² om reliqui
 libri edd 13 τοὺς om V 18 τῷ om BM | ὁ om Mor
 19 δὴ scripsi auctore Sinteni δὲ libri edd | τ' T Re
 21 προορᾶν CA sed in hoc ρῶν suprascr. m², Pa 21 ὥστε
 — 437, 10 κινούμενος citat Plan fol. 103^v 22 λέγειν πρὸς
 ἀλλήλους Plan

ἡμῖν ἀφίεται καὶ ποιεῖ νῦν, ὃ πάλαι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς ὁ Κάλχας ὁ Θέστορος. | 34. τότε οὖν εἶναι R 670 μάντις οὐκ ἀπηρνούμην, θορυβούντων δὲ παρὰ σοῦ τε μάντις ἔλεγον γεγενῆσθαι καὶ βλέπειν ἔμαντον εἰς αἰτὸν ἕνα σὲ καὶ τὸ μὴ φαινόμενον ἐκ τῶν ἤδη 5 γεγενημένων ὁρᾶν. ἐπεὶ καὶ τὸν Ἡρακλέα πορευόμενον ἐπ' ἔργον ἐκόντα ἢ καὶ πεμπόμενον ὅστις ἦδει καλῶς τὴν Ἡρακλέους φύσιν, λέγων ὅτι καὶ κατορθώσει, μάντις ἂν ἦν ἐκ τῶν Ἡρακλεῖ κατειργασμένων εἰς τὸ προειπεῖν κινούμενος. 35. μαντεύεται δὲ καὶ 10 Ἀγαμέμνων κακὸν ἔσεσθαι Τρωσὶ τὰς Ἀχιλλέως διαλλαγὰς εἰδὼς τὰς πρὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐκείνου πεπορθημένας πόλεις, μαντεύεται δὲ καὶ αὐτὸς Ἀχιλλεὺς περὶ 15 τε τῆς Ἑκτορος ἀριστείας καὶ ὅπως αὐτὸν ζητήσῃ τὰ πράγματα. καὶ περὶ Ἀριστείδου δὲ τοῦ Λυσιμάχου 15 μετὰ τοὺς φόρους ἀργυρολόγου πλέοντος ἦν ἂν μοι τὸ τῶν μάντεων ποιεῖν, προλέγειν, ὥς | μεθ' ὁμοίας R 671 ἐπάνεισι πενίας. 36. καὶ νῦν τοίνυν ἐβόων, ὅτι ταῦτα βασιλεὺς εἴσεται μὲν οὕτως ἀκριβῶς, ὥς 20 μηδὲν εἶναι πλέον τοῖς αὐτόπταις γεγενημένοις ἡμῖν, αὐχένα δὲ οὐδένα ὑποθήσει σιδήρῳ.

2 Il. α 69 11 Il. ι 115 sq. 13 Il. α 240 15 Plut.
Arist. 24. Aristid. t. II 200, 22 D. cf. Kirchhoff Herm. XI 28

1 ἀφίεται Mor 2 ὃ (1) om B | Θεστόριος V | τότε οὖν] „malim μὲν interponi“ Re 5 ὥς Mor „malim ὥς εἰς αἰετῶν“ Re | αὐτὸν Plan 6 ὁρᾶν scripsi ex UP sed in hoc in ras m², I sed in hoc ex ἐρεῖν corr ἐρεῖν reliqui libri Plan edd „aut εὔρεῖν aut potius αἰρεῖν vel ἐλεῖν legendum“ Re 7 ἄκοντα Pa | ἦδει ex ἦδη corr I ἦδη Mor 11 ἀχιλλέως I sed ἕως in ras m² 17 προλέγων Mor 20 μηδὲ γε Mor, et Sav | γενομένοις Re 21 αὐχένα — σιδήρῳ citat Plan l. l. | δὲ om Plan

καὶ εἶπετο δὴ τούτοις ἐξέτασίς τε πονηρῶν ἔργων, δεῖ
 γὰρ τό γε ἀληθὲς ὁμολογεῖν, καὶ δικασταὶ τοῦτ' ὄντες
 ὃ δὴ καὶ ἐκέκληντο, καὶ γράμματα λύσιν ἔχοντα τῶν
 προτέρων. ἐν οἷς ἔνεστιν ὁρᾶν λάμπουσιν τῷ βασιλεῖ
 5 τὴν φύσιν, ὅταν ἀπολογῇται μὲν ἐκ τῆς τῶν ἡδικη-
 κόντων κακίας, φάσκει δὲ αὐτοῦ τὴν ὁργὴν ἀλλοτρίαν
 τε εἶναι καὶ διὰ τοῦτο ταχέως μεταπηδᾶν ἐπὶ τὰ προ-
 ὅτερα καὶ τούτου πλείω λόγον ἔχειν ἢ τοῦ τιμωρίαν
 λαμβάνειν.

- 10 37. Χρηστὸς δὲ ὢν καὶ φιλόδορος χαρίζεται καὶ
 τῷ μεγάλῳ συνεδρίῳ καὶ τῷ μεγάλῳ δήμῳ τὸ καὶ ταῖς
 ἐκείνων ἱκετεῖαις πεπραχθῆαι τι τῶν ἐπιεικεστέρων.
 ἐπεὶ ἔγωγε πέπεισμαι ταῦτ' ἂν γενέσθαι τάναντία
 βουλομένων οὐκ ἐκείνων μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων
 15 ἀνθρώπων. νῦν δὲ πλείω μὲν ἀγαθὰ γένοιτο τῇ καὶ
 νῦν πολλὰ καρπουμένη πόλει δακρύνειν τε εἵνεκα καὶ
 R 672 | τῶν ἄλλων ἃ τὴν βοήθειαν εἶχεν, ἴστωσαν μέντοι
 χάριν ἡτηκότες ἣν ἔδωκεν ἂν τῇ γῇ καὶ μηδενοῦς ἐπαγ-
 γέλλοντος. οἱ δ' αὐτοὺς μὲν ἔδειξαν καλῶς καὶ ὥς

3 cf. 424, 3 sq.

11 cf. p. 299, 3. 302, 11. 303, 11

1 τε om Mor 2 τε Pa | εἰπεῖν T | τοῦτ' in τούτων
 corr I³ 3 καὶ om Pa | κέκληντο Mor | γραμμάτων Mor
 sed γράμματα coni 4 ἐν om T | ἐστιν BM | τοῦ βασιλέως?
 5 φύσιν in ras I² | ὅτ' ἂν A ut constanter | ἀπολογεῖται Pa
 6 τε Pa | αὐτοῦ VITBM Mor 7 „αὐτ τε deletum malim
 aut collocatum pone αὐτοῦ“ Re | διατοῦτο VIPaTBM | ταχέως
 in marg inser A² | προότερα IBM 12 ἱκεσίαις Mor
 13 ταῦτα scripsi e CAPVIPaTU cum Cobeto Mnem. V 138
 (Coll. 118) ταῦτα BM edd | „malim καὶ τάναντία“ Re 14 μό-
 νων BM 17 ἴστωσαν Mor 18 ἡτηκότες I sed γο ἡτηχη
 supra ἡτη m³ | ἔδωκεν Mor 19 οἱ AU οἱ VIBM | δὲ P Re
 | αὐτοὺς P sed ' in ' corr m³, VIPaTUBM Mor | καλῶς P sed
 ὥς in ras ex ou, ut videtur, corr m²

εἰσιν εὖ πράττειν ἄξιοι, βασιλέα δὲ παρεκάλουν ἐφ' ἃ καὶ πρὸ ἐκείνων αὐτὸς αὐτόν.

38. *Ἀηλοῖ δ' οἷός ἐστιν, ἐκείνος ἐν τῇ τῶν φιλανθρωπῶν διατριβῇ. διελὼν γὰρ ἃ δίδωσι, χωρὶς ἕκαστον ἀπαριθμεῖ, τὰς οὐσίας, τὰ θεάματα, τὰ λου- 5*
τρά, τοὺς ἐξεληλαμένους, οἷς περὶ τὴν ψυχὴν ὁ λόγος, τὴν τὰ αὐτῆς ἀπειληφύϊαν ἀρχήν, ἔχων ἐν δυοῖν, εἴπερ ἐβούλετο, ῥήμασι περιλαβεῖν τὴν δόσιν. ὁ δέ, ὥσπερ οἱ τῶν ἀνθέων βραδέως ἀπαλλαττόμενοι, μακρογγορεῖ
καὶ μόλις ἐξέρχεται καὶ δέδοικεν ὑπὲρ τῶν πενομένων, 10
ὥς ἴσον ὃν ἀπορεῖν καὶ τεθνάναι. 39. διὰ τοῦτο τῷ ζῆν προσέθηκε τὸ καὶ ἐν οἷς εἶχον ζῆν. εἰσὶ δὲ οἱ δι' ἀδίκων θανάτων ἐπὶ τὰς τιμῶν ἦκον οὐσίας, ἡ δὲ ἐντεῦθεν ὠφέλεια νῦν τε καὶ | ἐς αἰὶ τῶν αἰὶ τὸ R 673
κράτος ἐχόντων διδασκομένων μὴ τῶν ὄντων ἐκβάλ- 15
λιν τοὺς κεκτημένους μηδὲ κέρδη τὰ τοιαῦτα νομίζειν.

40. *Τῶν μὲν οὖν ἴσων ἔτυχεν ἂν καὶ οὐ τοσαύτη πόλις ἐν τοιούτοις ἀμαρτήμασιν εἰδότος, ὅτι καθάπερ ἐν σώματι καὶ τὸ μικρότατον ἀφέλῃς, τὸ πᾶν ἐξημίω-*

3 cf. p. 444, 1

2 αὐτόν] αὐτὰ Pa 3 δὲ Re | τις post οἷος C et inser P³ | ἐστιν om C | ἐκείνος om Re | περὶ ante τῶν inserendum puto auctore Re, nisi pro διατριβῇ scribendum διαριθμήσει coll. Plut. quom. adul. poet. aud. p. 27 C ἐπὶ τῇ διαριθμήσει τῶν χρημάτων | τῶν om Pa 5 τὰ λουτρά om Mor 6 τῆς ψυχῆς IBM et coni Re Anim, qui in edit. „suspicabar, inquit, aliquando leg. esse περὶ τῇ ψυχῇ δρόμος“ 7 τὰ om Pa | ἀν- τῆς IPaTBM Mor αὐτῆς U 11 ἴσον Pa | ὃν ex ἂν corr P inser I² | διατοῦτο VIBM καὶ διατοῦτο Pa 12 καὶ τὸ Re | καὶ om Pa | εἶχε Pa | οἱ καὶ δι' T 13 Ἀσίας Mor 14 εἰς Pa | ἔσσει VIBM εἰσαεῖ I 16 κτησαμένους Re | μὴ δὲ APVITBM 17 ἐτύγχανεν U sed γ, α, εν eras 18 τοῖς τοιούτοις BM | εἰδότες Mor sed εἰκότως coni | καθάπερ — 440, 7 ἐναντὸν citat Plan fol. 103^v 19 ἐξημίωσας I sed σ in κ corr m², Plan

κας, οὕτω καὶ τῇ μορφῇ τῇ διὰ τῶν πόλεων ποθο-
 μένου τοῦ τέως μὲν ὄντος, εἴτα ἀπολωλότος. νῦν δὲ
 δυοῖν μὲν ἦδε δευτέρα, τρισὶ δὲ ἴση, τῶν δ' ἄλλων
 περιέσσι. 41. καὶ γέγονας οἰκιστῆς διὰ τῆς σωτηρίας
 5 οὐ λίθους ἐπὶ λίθοις διὰ τεκτόνων τιθεὶς οὐδ' ἐναρ-
 μότιων ξύλα οὐδ' ἐπάγων κέραμον οὐδ' εἰς πόνον καὶ
 τὸ καθῆσθαι μερίζων τὸν ἐνιαυτὸν οὐδὲ πολλῶν ἐτῶν
 εἰς τὸ πᾶν δεόμενος, ἀλλ' ἀπὸ γνώμης τε ἡμέρου καὶ
 γραμμάτων ὀλίγων καὶ τοῦ κρείττων θυμοῦ γενέσθαι.
 10 42. καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα τὰ τῶν πρὸ τῆς Ἰοῦς, τὰ
 τῶν ἐκείνην ζητούντων, τὰ Ἀλεξάνδρου, τὰ Σελεύκου,
 τὰ τῶν μετ' ἐκείνων ἀρξάντων σὰ γίγνεται, τὸ μῆκος,
 τὸ πλάτος, τὰ ἱερά, τὰ ἴδια, τὰ δημόσια, στοῶν κάλ-
 R 674 λος, ἀγορῶν φαιδρότης, βουλευτήρια, θέατρα, | λου-
 15 τρά. τὰ μὲν γὰρ ἐκείνων οἴχεται τῇ στάσει, τὴν δ'
 οὐσαν σὴν ἢ συγγνώμη πεποίηκεν. 43. ὁ γὰρ εἰκότως
 ἂν ἀνελὼν φεισάμενος εἰς τὴν τοῦ κτίσαντος χώραν
 ἐξ ὧν οὐκ ἀνήρηκεν εἰσάγεται, ἐπεὶ καὶ ὅστις ἀνθρω-
 πον ποταμοῦ ῥύμης ἐξήρπασε, πατὴρ ἂν εἰκότως εἶναι
 20 τοῦ σεσωσμένου δοκοίη. ὅταν οὖν τις ἐπαινῇ βασιλέας

3 cf. p. 143, 3 sq.; 240, 15. t. I 534, 12 sq. Auson. ord. nob.
 urb. II. III. IV. cf. Arch. Jahrb. XII 144 4 Io. Chrys. hom. ad
 pop. Ant. XXI p. 220 A 10 cf. t. I p. 451, 1 sq. 11 cf.
 t. I 460, 2 sq. | cf. t. I 462, 8 sq. et 470, 8 sq. 13 Io. Chrys. hom.
 XVII p. 178 C

1 καὶ CAPVPaTU edd 2 του Pa | μὲν ὄντος scripsi
 auctore Re Anim μένοντος libri Plan edd 3 ἦδε A |
 δ' PaTBM 10 τῶν om B 11 τὰ (2)] τοῦ T 12 γίγνεται
 PVTUBM edd 15 τὰ μὲν — 20 δοκοίη citat Plan l. l.
 15 τὰ — ἐκείνων] καὶ τὰ μὲν τῶν παλαιῶν ἐκείνων Plan |
 τῇ] τῶν Pa 16 σὴν] γῆν B om Pa | ὁ ex οὐ corr in ras I³
 17 ἂν om CAPI sed in hoc ras 2 litt, PaTU Mor 18 ἄν-
 θρωπον ὅστις Plan 20 τίς PaB | ἐπαινεῖ Pa

ἐξ ὧν ἔδοσαν τῇ γῇ πόλεων, ἔξεστιν ἑτέρῳ τήνδε παρὰ σοῦ δεδόσθαι λέγειν. καὶ γὰρ τὸν Ἑκτορα τῇ Τροίᾳ τὸν ἐν τῇ μονομαχίᾳ πεσόντα παρ' Ἀπόλλωνος δεδόσθαι τοῦ γε ἀναστήσαντος· ὥστε σὲ μὴδ' ἂν ὄνομα τῇ πόλει μεταθέντα ἐκ τῆς σῆς οἰκίας μηδένα ἂν αἰ- 5 τιάσασθαι.

44. Καὶ δὴ τοῦτό γε ἐν πολλοῖς οἷς ἡμαρτήκαμεν ὀρθῶς εἶδομεν τὸ τοιαῦτα περὶ δευτέρας προσηγορίας, οἷάπερ ἀκήκοας, εἰπεῖν. δεῖ τοίνυν σε τοῖς πεπραγ- μένοις οἰκιστὴν πεφηνότα σαντοῦ τε ἔργον τὴν χειμα- 10 σθεῖσαν νομίσαι καὶ τῷ μὴ διαφθεῖραι προσθεῖναι προσθήκας τῆς σῆς τύχης ἀξίας, οἷαις δὴ καὶ τὴν Δάφνην καλλίῳ κατέστησας βασιλεία παλαιὰ τοῖς νέοις ἀποκρύψας. δεχέσθω δὴ τι καὶ τὸ ἄστυ παρα- πλήσιον, εἴτ' ἐν τῇ νήσῳ βούλει τῇ πέραν τοῦ ποτα- 15 μοῦ εἴτ' ἐν τῷ πρὸ ταύτης ὠκισμένῳ χωρίῳ. παρα- καλῶ δέ σε | ἐπὶ ταῦτα, ὦ βασιλεῦ, οὐ μόνον ὑπὲρ R 675 μεγέθους καὶ κάλλους, ἀλλ' ὅπως καὶ μαθεῖν ἡμῖν ἐγγένοιτο, εἴτε ἔτι ἐραστὴν ἐκείνον ἔχομεν εἴτε ἤδη πέπνυται.

20

3 Π. η 272

15 cf. Arch. Jahrb. XII 116 sq. 126

1 ἔδοσαν inser I² | τὴν δὲ Pa 2 γὰρ om Pa 4 τοῦδε γ
V | γ' Re | σε Re σὺ Mor | μὴ δ' TBM 5 μεταθέντα scripsi
auctore Re μεταθεῖναι libri sed θέντα supra θεῖναι supraser
P² 7 πολλοῖς in marg A om Mor | οἷς πολλοῖς I οἷς om U
| ἡμάρτομεν V 8 τὰ Mor 9 εἰπεῖν] αἰτεῖν coni Re Anim
11 τὸ I 12 ψυχῆς Pa | οἷαις C sed ι (2) inser f, A sed ι
postea inser, P sed ι inser m² οἷας PaT Mor, quod corr Re
13 κατέστησας e καταστήσας corr I² 14 τοι Pa 15 νήσῳ
inser I² | βούλει I sed βον in ras m² | πέρα Pa 17 σε scripsi
auctore Re ἔτ' libri edd

45. Σὺ δὲ κρείττων μὲν γένοιο τῆς παροινίας, φυλάττοις δὲ τὸ γενόμενον ἀπὸ τῆς τοῦ θεοῦ λαμπάδος, δι' ἣν ὥς ἡδιστα μὲν ἑώρας τὰς ἐνθύνδε πρεσβείας ὁρᾶν ἐν τοῖς παροῦσι τρόπον τινὰ τὴν ἀφεσθη-
 5 κυῖαν δοκῶν, εὐφραίνου δὲ τῷ τε πυνθάνεσθαι τῷ τε ἀκούειν τι περὶ ἡμῶν. μέγα μὲν δὴ καὶ τὸ λῆξαι τὴν ὀργήν, πολλῷ δ' ἔτι μείζον τὸ μὴ τὸν ἔρωτα λῆξαι. τῷ προτέρῳ τοίνυν τιμήσας τίμησον, ᾧ βασιλεῦ, καὶ τῷ δευτέρῳ. 46. Θεοῦ δ' ἂν εἴη καὶ τὸ τρίτον παρα-
 10 σχεῖν, τὸ τῆσδέ σ' ἐπιβῆναι καὶ χώρας καὶ πόλεως· πάλιν δ' αὖ τοῦδε μείζον τὸ σὺν τῷ νέῳ βασιλεῖ. τότε ἡμῖν, τότε καὶ πρὸς βίαν δώσεις τὴν ἀπὸ τοῦ παιδὸς ἐπωνυμίαν. λέγω δὲ βίαν, ὅση δὴ γένοιτ' ἂν παρ' ὑπηκόων σωφρονούντων· ὥς καλὸν τὰ γε τοιαῦτα
 R 676 βασιλέα καὶ προσαναγκάζειν. 47. ἡμᾶς | μὲν οὖν
 16 ἐκ τούτων προσερεῖ τίς εὐδαίμονας ἔνδον τε σοῦ καθ-
 ημένου καὶ βουλὰς βουλευόντος σωτηρίους κὰν τῷ πεδίῳ τὰ πολέμια μελετῶντός τε αὐτοῦ καὶ τὴν στρα-
 τιὰν παιδεύοντος καὶ γιγνομένου τε καὶ ποιούντος
 20 βελτίους Πέρσας· τε σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινεῖν παρέχοντος ἐπὶ τὴν ἐκ τῆς εἰρήνης ἀσφάλειαν δραμοῦσιν. εἰ δ' οὖν καὶ πολέμου δεήσειεν, ἔξεις καὶ τοὺς ἀόπλους ἡμᾶς συναγωνιστάς, ἄνδρας τε καὶ γυναικας καὶ παῖδας,

17 Xen. Anab. II 6, 11

1 παρθενίας Pa 3 ἐντεῦθεν δὲ Pa 4 ὁρῶν Mor sed ὁρᾶν coni 5 εὐφραίνουσι Mor 6 τί VIBM | μέγαν Mor 10 τῷ τῇδε U | σ' om U σε edd | καὶ (1) om Mor 11 αὐτοῦδε I αὐτοῦ Pa | τοῦ γε V 12 ἡμῖν] ἐκὼν coni Mor | καὶ om U | πρὸς βίαν] πρεσβείαν I 13 δὴ IM 15 βασιλεὺς Pa | καὶ om Mor 16 τίς B | σὲ τοῦ Mor, sed τε σοῦ coni 17 σωτηρίας Mor 18 παιδίῳ C | τὰ πολέμια om T | στρατείαν PaT 19 γινομένου V 21 ἐκ om T 23 καὶ παῖδας I sed καὶ παῖ in ras m²

ὅσοι τὴν πόλιν οἰκοῦσι καὶ ὅσοι τὴν γῆν ἐργάζονται
καὶ ὅσοι δεσπόταις ὑπηρετοῦσι. 48. τίς οὖν ἡ παρὰ
τῶνδε τῶν γυμνῶν συντέλεια; τοὺς θεοὺς ἕκαστοι
τούτων καλέδουσιν ἀπ' εὐνοίας ἀκριβοῦς, τὸν Ἄρη,
τὴν Ἀθηνᾶν, τοὺς ἄλλους ὧν ταῖς γνώμας ἐκβαίνει 5
τὰ τῶν πολέμων τέλη, μεμνημένοι τῶν τε λελυμένων
κινδύνων τῆς τε ἀνελπίστου ταύτης σωτηρίας, αἰτοῦν-
τες τοὺς ἐναντίους, εἴ τινες ἄρα φανεῖεν, εἰς δέος τε
πίπτειν καὶ τρόμον καὶ φυγῆς μᾶλλον ἢ διώξεως ἐρᾶν.
ὅσῃν δὲ ἐν πολέμου πράγμασιν ἔχουσιν εὐχαὶ ῥοπήν, 10
ὁρῶμεν ἐν ταῖς ποιήσεσι.

49. Καὶ μήτοι νομίσης παρὰ τῆσδε μόνης τοῦτο
ἔξειν τὰγαθόν, ἀλλ' ὅσον ἐστὶ τὸ βασιλευόμενον, τοσ-
οῦτον τὸ συνευξόμενον. τὸ γὰρ τῶν ἀδελφῶν δίκαιον
ἔστι δῆπου κἂν ταῖς πόλεσι καὶ συνάχθονταί τε πλητ- 15
τομέναις καὶ συγκαίρουσιν ἐν τοῖς ἀμείνοσι. | καὶ R 677
ὥσπερ ὁ μέρει πόλεως λυμηνάμενος καὶ τὸ μηδὲν πε-
πονθὸς ἠνίακεν, οὕτως ὁ μιᾷ πόλει λελύπηκεν ἀπάσας.
οὐκοῦν καὶ ὅτῳ τι χρηστὸν εἰς μίαν γεγένηται, πάσας
οὕτως ἀνηρτήσατο. ἀπὸ τοσούτων οὖν στομάτων εὐχὴν 20
πόσον τι χρὴ νομίζειν δυνήσεσθαι;

20 ἀνηρτήσατο] ἦτοι ἐξῆψεν ἑαυτοῦ καὶ εἰς ἀγάπην κατέ-
στησεν V^r cf. t. I p. 436, 10. III 384, 14 R

2 διακονοῦσι Pa 3 συντέλεια voce des T 4 ἄρην Pa
6 πόλεων Pa 9 δρόμον B 10 δ' Re | ἀρχαὶ V
12 μήτι BM 13 τοσοῦτο CPUM edd 15 συνάχθονταί τε
— 16 ἀμείνοσι] cf. Max. Conf. (περὶ φίλων καὶ φιλαδελφίας)
serm. VI 550 Comb. (t. 2 p. 763 Migne) Λιβανίου· Συγκαίρειν χρὴ
τοῖς φίλοις καλῶς πράττουσιν, ὥς καὶ συναλγεῖν λυπουμενοῖς cf.
ad t. I 254, 6 | τε inser I³ et coni Re γε reliqui libri edd
17 μέλει Mor sed μέρος coni, μέρει Sav 18 ἠνίακεν I sed
ακεν in ras m², M ἠνία μὲν Pa ἠνία μὲν Mor sed ἠνίακεν
coni | ὁ Mor sed ὁ coni 19 τί BM | γεγένηται P sed γε
prius in ras m² 20 οὕτως I 21 τί B

50. Οὕτως οὐ φιλάνθρωπά σοι μόνον, ἀλλὰ καὶ
 λυσιτελοῦντα πέπρακται. καὶ φύσει γε τὸ προᾶγμα
 τοιοῦτόν ἐστιν. ἡ μὲν ἀρετὴ συμφέρον· καίτοι καὶ εἰ
 μηδὲν κέρδος ἔμελλεν ἐντεῦθεν ἀκολουθήσειν, αὐτό γε
 5 σὺ δῆπουθεν τὸ καλὸν τιμήσειν ἔμελλες, τὸ καλὸν δέ,
 οἶμαι, τὸ μὴ πικρῶς ἔχειν τοῖς ἀμαρτάνουσιν οὖσιν
 ἀνθρώποις. εἰς μὲν γὰρ τὸν οὐρανὸν τοῦτο οὐκ
 εἰσέρχεται, τῶν δὲ ἀπὸ τῆς Ἄτης οὐκ ἐνὶ καθαρεῦσαι
 τὴν γῆν. θεῖος δέ τις εἶναι δοκεῖ καὶ πολλῶν ἐπαί-
 10 νων ἄξιος, ὃς ἐν ταῖς παρ' ἐκείνης ἐπηρείαις τοῖς πα-
 ραπεσοῦσιν οὐκ ἐπέθετο.

51. Καὶ νῦν οὗτος πανταχοῦ πολὺς ὁ λόγος, οἷα
 μὲν τὰ παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ τὰ παρὰ σοῦ. οἶμαι δὲ καὶ
 ἐν θεῶν συλλόγοις μνήμην ἀμφοτέρων εἶναι καὶ παρὰ
 15 μὲν τῶν ἐγκώμια λέγεσθαι, Μουσῶν τε καὶ Ἑρμοῦ
 καὶ Ἀπόλλωνος, τοὺς δ' ὑπὲρ δωρεῶν ἃς δεῖ σοὶ παρ'
 ἐκείνων ἐλθεῖν, γνώμην ἀποφαίνεσθαι. Καλλιόπη δὲ
 τὸ μὲν δράσει μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ὑπὲρ δὲ τῆς |
 R 678 ἐαυτῆς πόλεως ἀποδώσει καὶ δευτέραν ἀμοιβὴν
 20 ἔρωτα τοῖς σοῖς νίεσι παιδείας ἐνθεῖσα καὶ μουσικῆς.

8 Π. τ 91 19 cf. t. I p. 133, 9

11 τὸ ἐπέθετο καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ ὥσπερ καὶ
 ἐνταῦθα V^r

3 μὲν οὖν M 7 ἀνθρώποις οὖσιν B 7 ἀνθρώποις
 — 8 καθαρεῦσαι om Pa 8 τῷ Mor | δ' Re | ἄτης libri edd
 11 ἐπ' ἔθετο cum ras 1 litt U 15 τε om I 16 ἃς δὴ
 et ἐλθεῖν Mor in priore ed., αἱ δὴ et ἦλθον in altera 17 ἐκεί-
 νων I sed ων in ras m² 18 τὸ μὲν ἐαυτῆς coni Re Anim
 19 αὐτῆς Pa 20 σοῖς inser I² | καὶ om Mor

XXI.

Oratio εἰς Καيسάριον μάγιστρον qua Libanius Caesarium magistrum officiorum ob benevolentiam in venia motus Antiocheni a Theodosio impetranda exhibitam praedicat atque ut domum villamque Antiochiae sibi aedificandas curet invitat, paulo post codicillos imperatoris Antiochiam missos conscripta et ad Caesarium Constantinopolin missa aequae atque ea quae sequitur minus lectitata non plus septem et decem codicibus ad nostram aetatem pervenit. Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 220^v. Correctus est manu recenti {s} e codice qui fons fuit codicis Monacensis gr. 101 (*Mo*). Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 110. Inter hoc et sequens exciderunt duo folia quibus verba inde ab ἀνω κάτω p. 453, 12 usque ad λέγοντι τὴν ἡμετέραν p. 462, 18 perierunt. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 115. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Patmius 471 saec. XIV fol. 292. Vide t. I p. 41 sq. et 69.

5. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 74. Vide t. I p. 44 sq. et 69. Initium mihi contulit Carolus de Boor.

6. Laurentianus gr. LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 464. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

7. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 149. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

8. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 230^v. Vide t. I p. 220 sq. Contuli.

9. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 142^v. Vide t. I p. 222 sq. et 236.

10. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 159. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

11. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 99^v. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

12. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 118. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

13. Laurentianus gr. LVII 20 saec. XV fol. 133^v. Vide t. I p. 39 sq. et 69. Inspexerunt nuper meum in usum Pio Rajna et Henricus Rostagno.

14. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 2. Oratio ἀνεφάλως incipit verbis εἰς λύπην προσόμοιος p. 453, 10. Vide t. I p. 53 sq. et 69.

15. Laurentianus gr. XXXII 13 saec. XIV fol. 115. Vide t. I p. 227 sq. et 236.

133 16. Laurentianus LV 6 (= La) membranaceus formae quartae post Synesium nitidissime saeculo XI exaratum continet folio ultimo (56) manu saeculi XIII scriptam orationem

λίβανλον (add in marg m²) εἰς καισάριον μάγιστρον, sed hoc ipso folio desinit verbis τὰς γαστέρας ἀντὶ (p. 460, 4).

Contuli anno 1869.

134 17. Vaticanus gr. 64¹) (= Va) membranaceus formae folii diversis manibus anno 1269 vel 1270 exaratus teste subscriptione in folio 289^v ἐτελέσθη ἡ βίβλος αὕτη χειρὶ γραφεῖσα ἑκατογχειροὶ ἐν ἔτει ,Ϸψοη continet post Isocratis ἐλένης ἐγκώμιον (fol. 1) et ἄρριανοῦ πρὸς λούκιον γέλλιον τῶν ἐπικτήτων διατριβῶν βιβλίον (fol. 4)²) inde a

1) In indice codicum qui sub Sixto IV in bibliotheca Vaticana fuerunt edito ab Eugenio Muentz et Paulo Fabre, La Bibliothèque du Vatican (v. t. I p. 45 not.) p. 231 ultimus est inter *Graecos oratores* sic descriptus: *Arriani de disputationibus quaedam aliae Epistolae Eschinis orationes etc. Ex membr. in rubeo*; in indice graeco edito ab Haasio Serap. XII p. 145 sq. est n. 68.

2) Desinunt folio 72^r; folium 72^v vacuum est.

fol. 73 *λιβανίου ἐπιστολαί*, quarum prima (α') ἀνατολίῳ· οἷα τετόλμηται (= ep. 551), ultima (πη) ἐστ ἄρα μέμνησαι (= ep. 1086), ita tamen ut inter verba epistulae οἷς' (= ep. 548) ἐν ἰλίῳ quibus folium 82^v desinit, et sequens λαμπρῶν interiectae sint in folio 83 τοῦ χαρτοφύλακος βουλγαρίας ἰωάννον τοῦ πεδιασίμου epistulae quinque.

fol. 85 συνεσίῳ ἐπισκόπον κυρήνησ ἐπιστολαί, quarum prima νικάνδρῳ· παῖδας ἐγὼ (= ep. 1), ὕμνοι¹⁾, λόγοι

fol. 144 *λιβανίου σοφιστοῦ εἰς καισάριον μάγιστρον*

145^v πρὸς ἐλλέβιχον. Desinit in folii 146^v media linea 11 verbis κακῶς ποιεῖν ἡνέγκατο (p. 479, 3). Reliqua pars folii vacua relicta est.

Inde a folio 147 sequuntur varia Aeschinis, Isocratis (208), Socratis atque Socraticorum, Gregorii Nazianzeni (225), Dionysii Halicarnasei opuscula rhetorica (226), Philostrati βίοι σοφιστῶν (265), Callistrati ἐκφράσεις (284), Aristidis orationes (285), de quibus conferas Usenerum ann. philol. 107, 146 sq. et Dionys. Hal. opusc. I p. XI.

Contuli anno 1870.

Codex in Libanio communem cum Laurentiano LV 6 (*La*) habuit fontem iam valde foedatum, quem etiam magis quam hic novis aspersit maculis, in reliquis manavit e Laurentiano LIX 15²⁾.

Ex his decem adhibendos esse censui codices *CAPIMoBMLaVa*, qui in duas discedunt familias quarum prior codicibus *CAPIMoBM*, altera codicibus *VLaVa* continetur. Ac communis quidem fons codicibus *PI*, exemplari unde manaverunt *B* et *M*, denique codici valde interpolato unde exaratus est *Mo* et correctus manu recenti (*s*) *C*. Exemplar unde *La* et *Va* codices qui Synesii opera continent fluxerunt, secundae familiae fuit³⁾ et quamquam vitiis

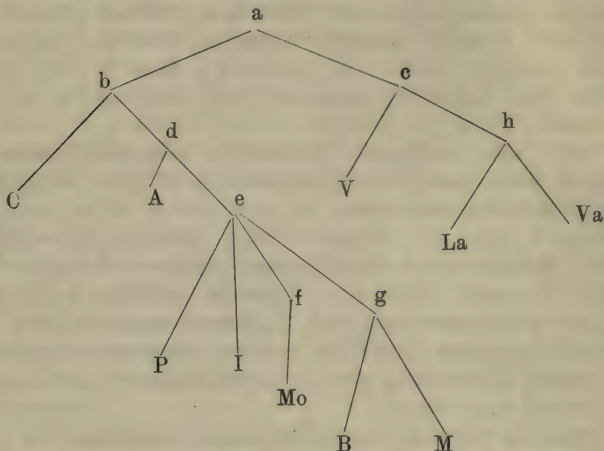
1) Synesii epistulis hymnisque in folio 87^v epistula Lysidis ad Hipparchum (= 3 ed. Hercher) interiecta est.

2) Cf. Usenerum Dion. Hal. opusc. l. l.

3) Praebent ut *V* ἐθέλοι (non θελοι) p. 458, 12, ἐβούλοντο (non ἡβούλοντο) p. 459, 12.

scatent, tamen ab apparatu critico excludere nolui, vel ut appareret, quam cito maximae corruptelae textum orationis a 'corpore' Libanii seiunctae invaserint.

Necessitudinis vinculum quo hi codices coniuncti sunt hoc tibi ante oculos ponet stemma.

Multos locos sed fere parvi ambitus citaverunt Maximus Planudes¹⁾ et Macarius Chrysocephalus²⁾.

Oratio primum edita est a Morello Lib. opp. t. II p. 515—524 „*ex Cod. Rom. et Bavar. mss.*“, ut in indice praemisso legitur. Quorum secundus est codex Monacensis gr. 101, quocum plerumque consentit, prior ut ab omnibus hodie in bibliothecis Romanis asservatis diversus est, ita idem esse videtur atque Parisinus gr. 3016, cuius dum Romae est, Morellum per Allatium copiam nactum esse nec non in oratione sequenti constat.³⁾ Multa huius editionis vitia divinando sanavit Reiskius Anim. V 315—324, plura ope codicum Augustani et Monacensis in editione ab ipso praeparata et a vidua (Altenburgi 1784 p. 304—312; iterum ibidem 1791 t. I p. 678—696) male curata.

1) Cf. t. I p. 73.

2) Cf. t. I p. 351.

3) Cf. t. I p. 58.

ΕΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΟΝ ΜΑΓΙΣΤΡΟΝ.

1. Ἐπειδὴ ταῖς ὑποσχέσεσι ταῖς παρὰ σοῦ τὸ R 678
 ἔργον ἡκολούθησεν, ὃ γενναῖε Καיסάριε, καλῶς ἂν
 ἔχοι καὶ ταῖς ἐμαῖς παρ' ἐμοῦ προστεθῆναι τὸ ἔργον.
 ἦν δὲ ἐν μὲν ταῖς σαῖς <τὸ> πάση προθυμίᾳ τῇ πόλει 5
 βοηθήσειν ὅσηπερ ἂν τῶν πολιτῶν ἕκαστος, ἐν δὲ ταῖς

-
- C* = codex Chisianus
A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = Palatinus gr. 282
I = Marcianus append. XCI 2
Mo = Monacensis gr. 101
B = Barberinus II 41
M = Marcianus gr. 437
V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
La = Laurentianus LV 6
Va = Vaticanus gr. 64
-

1 Theodor. hist. eccl. V 20. Cod. Theod. VIII 5, 49. cf. Zos. III 29

1 πρὸς ^{εἰς} *PIBM* | τοῦ πρὸς Καيسάριον Macar f. 88^v | μάγι-
 στρον om *B* post μάγιστρον praebeet λόγος τεσσαρεσκαιδέκατος
V rubr, *is* in marg *B* rubr, λόγος ιδ' in marg *I*² 4 προστε-
 θῆναι *La* sed σ suprapos. m² | τῷ ἔργῳ *Va* 5 δ' Re |
 τὸ inserui | τῇ πόλει *Mo* 6 βοηθήσειν Mor sed γε βοηθήσει
 in marg βοηθῆσαι *La* sed βοηθήσειν suprascr. m² βοηθεῖν *I*
 sed εἰν in ras 5 litt et ε ex η corr m² | ὅσηπερ *La* sed ν supra
 η pos m²

ἑμαῖς τὸ λόγον ἔσεσθαι παρ' ἑμοῦ τοῖς πράγμασι πει-
 ρώμενον καὶ τοὺς ἐσομένους διδάσκειν, οἷος ἡμῖν ἐν
 οἴῳ καιρῷ γεγένηται. βουλομένην δ' ἂν εἰπεῖν τι τῶν
 τετελεσμένων ἄξιον καὶ δύναμιν τοσαύτην εἰς τὸν
 5 λόγον παρὰ τῶν Μουσῶν λαβεῖν, ὅσην περ αὐτὸς
 R 679 ἔσχηκας | εἰς τὸ περισῶσαι τὴν πόλιν. 2. ὁ μὲν
 οὖν ὄχλος, ἐν ᾧ πολλοὶ μὲν ἄνδρες, πολλὰ δὲ γυναῖ-
 κες, πολλὴ δὲ νεότης, πολὺ δὲ γῆρας, ἀφ' οὗπερ πρό-
 τερον ἐποιοῦντο χωρίου τὰς ἱκετείας, ἀπὸ τούτου νῦν
 10 καὶ τὰς ἐπὶ τοῖς δεδομένοις εὐφημίας. ἃς ἦν μὲν σε
 κάλλιον παρόντα δέχεσθαι μετὰ τῆς φωνῆς ὀρῶντα
 καὶ τὴν τῶν σωματίων κίνησιν, φοιτᾷ δὲ ἴσως οὐ
 μικρόν τι σοι καὶ διὰ τῶν ἀγγέλων. 3. ἐγὼ δὲ κοι-
 νῶν ἡμεῖς μὲν ἐκείνοις τῶν ἡδίστων ἡμῖν βοῶν πρᾶγμα
 15 νῦν πρῶτον πεποιηκώς τῆς δωρεᾶς τοῦτο πειθούσης,
 ὃ δ' οὐκ ἔνι μὲν γενέσθαι παρὰ τῶν πολλῶν, γένοιτο
 δ' ἂν παρ' ἑμοῦ, τοῦτ' ὥρθηται δεῖν προσθεῖναι χάριν
 εἰδὼς τοῖς θεοῖς τοῦ δόξης σοι μέλειν ἀντὶ χρημάτων.
 ἐκείνως μὲν γὰρ οὐκ ἂν εἶχον ἀμεΐβεσθαι, νῦν δέ, εἰ
 20 καὶ μὴ ὅσον ἄξιον. ἀλλ' ἀποδοῖν ἂν τι.

4. Εἰ μὲν οὖν ἀπάντων τῶν παρὰ πάντα τὸν χρό-
 νον αὐτῷ πεπραγμένων βούλοιτό τις, ᾧ παρόντες,

1 τὸν La | λόγους B | „malim ἔψεσθαι“ Re | πειρώμενον e
 πειρώμαι corr La², in πειρωμένον corr B² 2 εἰ Mo Mor qui
 ἦ vel καὶ coni 4 εἰς τὸν λόγον om Va 5 τὰ παρὰ Mo Mor
 | ὁπόσην περ Va 6 ante ὁ quod scripsit m³ lac 3 litt quarum
 ultima erasa I 8 πολλή] πολλή V sed η in ras m² 9 νῦν
 in marg La² 10 δεδομένοις La Va | μὲν C sed ν add n num
 μὲν ἂν? 12 συμμίκτων Mor | δ' Re 13 μικράντι Mo
 μικρῶν τί Mor sed γο μικρόν τι in marg 15 πεποιηκώς]
 „videtur hic deesse ἀσύνηθες“ Re 16 ὃδ' P sed ' in ras m³,
 IMoBM 17 δὲ La | ἂν ἴσως Va 19 ἐκείνοι Mor qui ἐκεί-
 νος coni ἐκείνη coni Re | δ' Re 22 αὐτῷ πεπραγμένων Mo

μεμνησθαι καὶ τῆς τε ἐν παισὶ σωφροσύνης, εἴτ' ἐπει-
 δήπερ ἐκ παίδων ἐξηλθεν, ἀνδρίας τε ἐν οἷς ταύτης
 ἔδει καὶ γνώμης καὶ τῶν εἰς παρρησίαν ἀπασῶν
 ἀφορμῶν καὶ ὥς ἑτέρους ἔχων φοβεῖν αὐτὸς ἄληπτος 4
 ἦν | ἅπασι καὶ ὥς τῆς βασιλείας ἄλλοτε ἄλλων R 680
 οὔσης δι' ἴσων αὐτὸς ἐπαίνων διηκόνει τοῦ ἀεὶ κρα-
 τοῦντος ἐν κέρδει ποιουμένου τὴν Καισαρίου φύσιν
 — εἰ μὲν οὖν ἀπάντων ἀπτοίμεθα νῦν, κατεγνωκέναι
 τῶν παρόντων δόξομεν, ὥς οὐκ ἀποχρώντων εἰς λόγον·
 εἰ δὲ ἐπὶ τούτῳ, δόξομεν τιμᾶν τὴν βοήθειαν τῷ μη- 10
 δὲν ἐπεισάγειν. οἶων τοίνυν ἀπολελεύκαμεν ἐν ζέοντι
 τῷ κλύδωνι, λέγωμεν.

5. Τοῦ κακοῦ ἀρξαμένου μὲν ἀπὸ φωνῆς ὀλγῆς,
 προβάντος δὲ εἰς πολλοὺς τοῦ κεκινημένου τὸ μήπω
 πρὸς ὁμοίαν ταραχὴν ἐπισπωμένου καὶ ῥημάτων μὲν 15
 ἐκδραμόντων δίκην ἐχόντων θάνατον, ἔργων δὲ προσ-
 τεθέντων οὕτω δεινῶν, ὥς μικρὸν εἶναι τὰν τοῖς
 ῥήμασιν, εἰκόνων χαλκῶν καθελκομένων ὕβρει καὶ τῶν

1 „καὶ *mutandum videtur cum oïon, aut plane delendum.*“
 Re | τε *delendum videtur cum Re* | εἴτα Va 2 ἀνδρείας IBMLa
 4 καὶ ὥς — 5 ἅπασι om Mor 4 φοβεῖν M sed φοβ in ras,
 εἶχε βοηθεῖν in marg 5 ἅπασι P sed ι in ras 4 litt m³
 6 ἴσης Mo Mor | τοῦ ἀεὶ P sed οὐ ἀε in ras m³ 9 πραγμά-
 των Mo, παρόντων in marg 10 δ' Re | τοῦτο Mor et in
 τούτῳ corr La num τούτων <ἐστήξομεν>, ? cf. p. 310, 4 | τιμᾶν
 τὴν βοήθειαν restitui e libris nisi quod C pro τὴν habet εἰς et
 C^a loco erasi τιμᾶν et in marg: δικαίως τιμᾶν ἐξ ὧν νῦν εὐηγε-
 γητέμεθα παρ' αὐτοῦ καὶ μὴ δεῖσθαι τινος quae est lectio etiam
 codicis Mo nisi quod etiam εἰς βοήθειαν post τινος habet aequae
 atque edd (sed δικαίων et εὐηγετούμεθα Re) cf. p. 472, 16
 εἰ δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον εὐθύς ἴωμεν, ἀρκούμενοι ἐνὶ τούτῳ,
 δόξομεν δικαίως τιμᾶν ἐξ ὧν Re Anim 11 ἀπολελώκαμεν Mo
 ἀπολελόγγκαμεν Mor 14 δ' Re | κεκινημένου P sed ou in
 ras m⁴ 15 ἐπεσπασμένου Mor 16 προτεθέντων Va

μὲν ὅλων ἐλκομένων διὰ παντὸς ὁμοίως τόπου, τῶν
 δὲ καὶ κατατετμημένων εἰς μέλη, τοιούτων τοίνυν
 R 681 ἡσεβημένων καὶ τῶν τετολμημένων τῆς πόλεως | ἀπά-
 σης κοινῶν γεγενημένων τῷ τοὺς μὲν δρᾶσαι, τοὺς
 5 δὲ μὴ κωλύσαι, τὴν γὰρ δὴ γνώμην ὑπὸ τὴν αὐτὴν
 ταῖς χερσὶν αἰτίαν ἤγον, δραμόντων τοίνυν τῶν ταῦτα
 μηνυσόντων βασιλεῖ καὶ τῆς πόλεως φόβῳ κεκενωμένης
 ὥς τῶν μενόντων πάντων ἀπολουμένων πέμπεται μετὰ
 τοῦ ταῖς δυνάμεσιν ἐφεσθηκότος οὗτος ἐπὶ βασάνῳ τε
 10 καὶ κρίσει τῶν πεπραγμένων. 6. οἱ μὲν οὖν τὸν ἄνδρα
 οὐκ εἰδότες οἰχήσεσθαι τοὺς τε οὐκ ἀποδράντας τοὺς
 τε τοῦτο πεποιηκότας, ἀλώσεσθαι γάρ, ἔλεγον, καὶ οἱ
 μὲν ἦττον, οἱ δὲ μᾶλλον, ἀμφοτέροι δὲ σφᾶς αὐτοὺς
 ἐθρήνουν, ἐγὼ δέ, οὐ γὰρ ἡγνόουν αὐτόν, τοὺς μὲν
 15 ταῦτά μοι φρονοῦντας καὶ τὸ βέλτιον προσδοκῶντας
 ἐπῆνουν, τοὺς δὲ θορυβουμένους ἔπαινον ὅστις εἴη
 διδάσκων. 7. νῦν μὲν οὖν ἐκείνη πολλὰς μὲν φρον-
 τίδας, ὀλίγον δὲ εἶχε τὸν ὕπνον. οὐδὲ γὰρ εἰ πάντες

9 Ἑλλεβρίχον cf. p. 486, 11

1 ὁμοίου *La* 2 τοίνυν *eras C eiusque loco μὲν pos s*
 4 κοινῶν *I sed ων eras, BM* 5 κωλύσαι *IMLa* cf. ad t. I 272, 5

6 τοίνυν *eras CP eiusque loco δὲ pos C^s P²* 7 μηνυσόντων
V μηνυόντων Mo Mor | τῷ βασιλεῖ La Va | τῇ πόλει Mo Mor |
κεκενωμένη Mor 8 ἀπολλοιμένων *BM sed in hoc 2 prius*
eras 12 τοῦτ' οὐ *V | ἀλώσεσθαι C sed ἀλώ in ras s | γάρ,*
ἔλεγον distincti cum Sinteni γὰρ ἔλεγον libri edd, sed γὰρ eras
 θρ

I 14 ἐπῆνουν *Va | αὐτοὺς Re Anim αὐτὸς τοὺς Mor*
 14 τοὺς — 17 διδάσκων *citāt omīssis vocabulīs ταῦτά — προσ-*
δοκῶντας Plan fol. 38 15 ταῦτα *Mo et in ταυτά corr I³ |*
καὶ τὸ in καί τι corr I³ | βέλτιστον CAILa Re cf. p. 454, 8
post βέλτιον 11 litt eras Va 16 φοβουμένους *La Va*
 18 δ' *Re | οἱ B*

μάντεις ἐνηγγυῶντο τὸ τέλος λέγοντες εἰς ὅπερ ἤκεν
 ἤξιεν, ἣν οἶόν τε μὴ πλήττειν ἑαυτοὺς καὶ κυκᾶν τοὺς
 τε δεῦρο μετοικοῦντας ὅσοι τε ἐν τῷ τῆς πόλεως ὀνό-
 ματι, γενομένης δὲ ἡμέρας τῶν μὲν | ἄλλων οὐ R 682
 πολὺς εὐθὺς ὁ λόγος, τὴν βουλὴν δὲ ἡ αἰτία περι- 5
 λίστατο. καὶ τοὺς ὑπὲρ τούτων λόγους ἐδέχετο μὲν ἡ
 τοῦ στρατηγοῦ καταγωγὴ, πικρὸν δὲ οὐδὲν ἀπὸ τοῖν
 δικαζόντων, ὃ τὴν νύκτα τῆς ἡμέρας ἐποίει πραοτέραν.
 ἡμέρα δευτέρα καὶ δικαστήριον καὶ δεσμὰ καὶ τοῖς
 δεθεῖσιν ὁ δῆσας τά γε εἰς λύπην προσόμοιος. 8. δὴ 10
 σεσθαι δὲ | μέλλοντος ἡλίου καὶ τῷ μὲν ἀσχολλίας R 683
 οὔσης ἄνω, κάτω δὲ ὄχλου περὶ τὰς θύρας ἔρχομαι
 μὲν, ὥς δ' ἂν μὴ ἐνοχλοῖην, ἀπεχώρουν. ὁ δὲ αἰσθό-
 μενος τὸ τοῦ Πινδάρου ποιεῖ καὶ δι' ἀναβολῆς τῶν

10 Ep. 787. Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XIII t. II p. 135 A
 14 cf. p. 95, 21. Pind. fr. 279

1 ἐνηγγυῶντο *P* sed η in ε corr m² ἡγγυῶντο *V* frustra
 verbum impugnavit Lobeck Phryn. p. 155 | λέγοντες om *P* | εἰς
 ὅπερ ἤκεν ἤξιεν λέγοντες *Va* 2 πλήττειν — 3 μετοικοῦντας
 citat Plan l. l. 2 ἑαυτοὺς *P* sed τον corr m² et in marg
 τοὺς pos m² 3 τε om Plan 5 εὐθὺς] ἣν *LaVa* | ὁ om *Va*
 εἰς
 | περιλίστατο καὶ *Re* 6 καὶ *P* | τοῖς *Mor* | τούτου *PLa* | λόγους
 ἐδέχετο scripsi λόγους. ἡλέγχετο libri *Re*, sed ἡλ in ἐδ corr et
 γ eras *I*² λόγοις ἡλέγχετο *Mor* λόγους ἐδέξατο coni Sievers
 p. 178 7 οὐδὲν inser *I*³ 8 ἡμέρας scripsi e *BM* qui habet
 νυκτός
 ἡμέρας νυκτός reliqui libri edd | πραοτέραν *PIMoBM* 9 δι-
 καστήρια *V* εὐθὺς post δικαστήριον *La* 9 καὶ (3) — 454, 2 παρ-
 ἔχων citat Plan fol. 38^r et v 10 δεθεῖσιν *B* sed ι (2) ex α
 corr | δῆσας *I* sed δῆ in ras m² λῆσας *B* | τό *Va* 10 προσ-
 ὅμοια *Mor* sed γε προσόμοιος in marg 11 δὲ inser *I*²
 om *BM* 11 καὶ — 12 θύρας om Plan 11 τῷ μὲν uncis
 inclus *Mor* | τῆς ἀσχολλίας *Mor* 12 οὔσης voce des. fol. 110^v *A*
 perierunt duo folia quibus continebantur quae sequuntur usque
 ad ἡμε]τέραν p. 462, 18 14 τοῦ om *Va*

ἐπειγόντων συγγίνεται μοι παρακαθιδάμενος ἀπτόμενός
 τε τοῦ καρποῦ καὶ θαρρεῖν ἐν τῷ τοῦτο ποιεῖν παρ-
 έχων, ὥς οὐδείς τῶν ἐν δεσμοῖς στεροῖτο τῆς ψυχῆς,
 ὃ δὴ καὶ ἡμῖν ἀπέχρη. δεινὸν δὲ οὐδὲν τῶν ἄλλων,
 5 οὐ τὸ τῆς οἰκείας ἐκπεσεῖν, οὐ τὸ τῶν ὄντων, οὐκ
 αὐτὸς ὁ δεσμὸς οὐδ' εἰς γῆρας καὶ τελευτήν αὐτόματον
 προΐων. 9. πολλῶν δέ μοι ξεόντων δακρῶν οὐκ
 ὀλίγα τῆς βελτίονος ἦν ἐλπίδος. ἐπῆναι τε ἅμα ταῦτα
 καὶ προσεῖθαι τὰ ἑαυτοῦ, οὐ τὸ γῆρας, ἐμοὶ δοκεῖν,
 10 ταύτη τιμῶν, πολλοὺς γὰρ ἂν ἐτίμα πρὸ ἐμοῦ, οὐδ'
 αὖ ἀποδιδούς ἄς ὥφειλε χάριτας, οὐ γὰρ ὥφειλεν οὐδ'
 ἦν ὃ τι προεισενήνεκτο παρ' ἐμοῦ, ἀλλ', οἶμαι, βέλ-
 τιστος ὢν καὶ τὰ καλὰ μὲν ἀξιῶν αἰδεῖσθαι, τῶν
 14 καλῶν δ' ἡγούμενος τοὺς λόγους ἀνεπήδα τε φαινο-
 R 684 μένου καὶ τοῖς ἄλλοις | ἅπασιν ἐκόσμει καὶ δι' ὧν
 αὐτὸς τε ἔσομαι θάων καὶ ποιήσω τοὺς δεδμεμένους,
 παρεῖχε. 10. παρ' οὓς ἐλθὼν ἐγὼ παρ' αὐτοῦ καταβὰς
 ἀπειρηκότηας καὶ κειμένους ἀφώνους σκοποῦντας ὅπως
 ἂν αὐτοὺς ἀπενέγκαιεν, ἔσχον τε καὶ παρεμυθησάμην

3 Plat. Leg. IX p. 873 E

19 ἔσχον] ἀντὶ τοῦ ἐπέσχον· καὶ Ἀριστείδης· ἔσχον τὴν πει-
 ραν Ἀθηναίων στρατηγοὶ δύο (= Panath. t. I 291, 15 D) V²

2 ἐπὶ Va 5 οἰκείας I Re οἰκίας reliqui libri Mor
 6 αὐτόματος C 7 προῖων B sed o supra ω pos m² | δακρῶν
 ξεόντων BM 8 τε <γὰρ> ἅμα coni Re 9 προσεῖθαι Va
 | δοκεῖν Mor δοκεῖ libri 10 πολλοὺς V sed s add m² quae
 etiam in marg γο πολλοὺς scripsit | μὲν γὰρ Mor 11 αὖ] ἦν
 Mor 12 ὃ Re | ἦ μὴ La 13 αἰδεῖσθαι P sed δ in ras m²
 14 δὲ ἡγούμενος Re διηγούμενος Mo Mor | „malim καὶ τοὺς
 λόγους“ Re | φαινομένου μου? cf. tamen p. 91, 12 17 ἐλθὼν Mo
 | καταγόμενον Mo sed καταβὰς in marg 18 κειμένους κάτω
 La Va 19 αὐτοὺς P sed in αὐτοὺς corr m³, Mo B M La Va
 αὐτοὺς VI

λέγων τε τὰ τοῦδε καὶ διδάσκων, ὥς ἐνι καὶ βιῶναι.
 ὥστ' εἰ φαίην τοὺς τοσούτους ἐξειλκύνσθαι τελευτῆς
 ὑπὸ τοῦδε, τὰ ὄντα ἂν εἶην εἰρηκώς. εὐφραине δὲ
 καὶ τῷ λέγειν πρὸς ἡμᾶς ἢ πρὸς τὸν ἡδικομένον
 ἔμελλεν ὑπὲρ ἡμῶν. τὰ δὲ ἦν, ὅτι τῷ βασιλεῖ κάλλιον 5
 μὴ λαβεῖν ἢ λαβεῖν δίκην, εἴ γε τὸ μὲν ἡδονὴν ἔχει
 ταχέως πανομένην, τὸ δὲ δόξαν οὐ δυναμένην λῆξαι.
 11. τοῖς μὲν οὖν ἐκ τούτων ὁ δεσμός ἐλαφρὸς οὐ δεχο-
 μένων τῶν ὑποσχέσεων ἀλαξονείας ὑποψίαν, οὐδαμοῦ
 γὰρ ἀνὴρ ὃ μὴ πράξων ἥδαι κατεπηγγελμένος ἐλέγχε- 10
 ται, ποιῶν δὲ τῇ πόλει ταχεῖαν τῆς συμφορᾶς τὴν
 ἀπαλλαγὴν, εἰ μὲν οἶόν τε ἦν δεηθέντα τῶν θεῶν
 πτερωῖσαι τὰ ζεύγη, τοῦτ' ἂν ἐποίησεν, ἢ εἰ τὸ τῶν
 Βορέου παίδων αὐτόν ποθεν λαβεῖν, τοῦτ' ἂν ἐκείνου 14
 μάλλον, | ἢ εἰ παραπλήσιον ἵππον τῷ παιδί τῆς R 685
 Γοργόνος, τοῦτ' ἂν ἐδέξατο. 12. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἦν, παρ'

12 Pind. Ol. I 88sq. 14 Pl. v 223sq. cf. ad t. I 513, 1
 15 Luc. somn. § 15

15 τῷ παιδί τῆς Γοργόνος] ἦτοι τῷ Πηγάσῳ P³

2 ὥστε Va | φαίην τὸ τοὺς CPI sed in his duobus τὸ eras,
 MoVL a edd 4 πρὸς ἡμᾶς om La | ὑμᾶς Mor 5 βασιλεῖ
 — 7 λῆξαι citat praemissis verbis τοῦ πρὸς ^{εἰς} Καيسάριον λόγον
 Macar. Chrys. fol. 88^r 5 βασιλεῖ om La ἀνθρώπῳ παντὶ
 καὶ μάλιστα βασιλεῖ Macar | κάλλιον ἦν LaVa 7 τὸ — δυ-
 ναμένην in marg Mo² 8 τέως Va | ἐλαφρὸς ὁ δεσμός LaVa
 12 τῶν θεῶν e τὸν θεὸν corr C³ P² τὸν θεὸν IMoB Mor
 τοῦ θεοῦ M sed τῶν θεῶν in marg 13 τοῦτο PIMoBMLaVa
 edd | εἰ om LaVa 14 αὐτόν scripsi e V αὐτός reliqui libri
 edd sed σ in ν corr P² | λαβῆ Mor sed γο λαβεῖν in marg |
 τοῦτο LaVa 15 τῷ P sed ω in ras, I sed e τῇ corr m³ τῇ
 reliqui libri edd 16 παρ' ὅτον P sed ' et ~ in ras m³, I sed
 ὃ in ras m³ παράτον Mo sed παρ' ὅτον in marg, BMVa

ὅτου ταῦτα ἐγένετ' ἄν, πόνου συνέχειαν φύσει πτερῶν
 ῥήθη δεῖν ἐξισῶσαι καὶ τὰ παρέχοντα δὴ τὴν ἐν ταῖς
 ὁδοῖς τρυφὴν πάντα ῥήσας καὶ χαίρειν ἀφείς καὶ κον-
 φότατον ἀπεργασάμενος ὡς οἶόν τε τὸ φέρον ἀναβάς
 5 παντὶ τῷ τάχει τῶν ὁρέων ἐχρῆτο προσόντος τοῦ παρὰ
 τῆς μάστιγος. 13. καὶ τὸ μὲν προπέμψον τοσοῦτον
 ἦν, ἦν δὲ ἄρα τοῦδε τὸ πλεον γυναικες, αἱ δὴ καὶ
 τὴν πόλιν εἶχον, τριάκοντα δὴ σταδίους τοῖς αὐτῶν
 αὐταὶ καλύψασαι σώμασιν ἔξω τὸ πρὸς ἐσπέραν ἔμενον,
 10 ὁ δέ, ἔστι γὰρ σώφρων καὶ εἰδὼς ἃ διωθεῖσθαι κάλ-
 λιον, καὶ τὰς τιμὰς ἐν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πραττομένοις
 ἀξιῶν ἔχειν πέμψας μὲν οὐκ ἀπήλασε τὸν ὄχλον οὐδὲ
 R 686 ἐλύπησε, διὰ δὲ τῆς ἐσπέρας αὐτῆς | τοῦτο ποιήσας,
 ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, εἰς γίγνομαι δὴ τῶν ἀναστρεφάντων
 15 καὶ αὐτός. 14. καὶ ὡς ἐκαθήμην πρὸς ταῖς ἐμαντοῦ
 θύραις, βοῆς ἀκούομεν ἱκετεῖαν ἐχούσης. εἰκάσας οὖν,
 ὅπερ ἦν, ἐξιέναι τὸν ἄνδρα, πάλιν ἐπὶ τὸν ἵππον
 ἀναβὰς ἀσθενῆς ὁ γέρων τὰ πρῶτα μὲν εἰπόμην, εἴτα
 παρήλαυνον, ἔπειτα πολὺ τὸ μέσον ἐμαντοῦ πρὸς ἐκεῖ-
 20 νον ποιήσας ἀνέμενον, δακρύσας δὲ ἦκοντος, τοῦτο

1 πόνον — 4 ἀπεργασάμενος citat Plan fol. 38^r 2 τὰ
 inser M² | δὴ] ἐπὶ La om Plan | τὴν Re τῶν libri Plan Mor
 ἀφείς

3 εἰπὼν La Va 4 ἀπεργασάμενος ὥχετο Plan 5 ἐχρῆ-
 σατο Re | προσόντός του καὶ Va | τοὺς Mo Mor qui τοῦ con-
 6 τοσοῦτον P sed v add m³ 7 δ' Re 8 δὴ σταδίοις Mor,
 γρ δισταδίους in marg | αὐτῶν MoM 9 „malim αὐταὶ“ Re
 12 ἀπήλασε M ἀπήλαυνε I La Re ἠπέιλησε Va 13 „ma-
 lim ἐλύπησε <διὰ τῶν ἡβδούχων>, διὰ δὲ τῆς ἐσπέρας (sc. ἀπή-
 λασε τὸν ὄχλον) αὐτῆς τοῦτο ποιησάσης“ Re, in quo ποιησάσης
 γρ ἀντι

fortasse probandum 14 ἀναστρεφάντων I 15 παρὰ Va
 18 ὁ eras PI om BM | ταπῶτα VB et e τὰ πρῶτα corr I³
 | εἰπόμην P sed ' in ras m³ 19 ἐκείνους Va

δὴ τὸ πολλάκις μοι πεπραγμένον, πολλὰ διεκωλύθην
εἰπεῖν τοῖς παρὰ τοῦδε λόγοις ἔχουσι μάλισθ' ἃ γ' ἂν
ἐβουλόμην. 15. ἐντεῦθεν ἡμεῖς μὲν ἐκαθεύδομεν, ὁ δ'
ἠπείγετο καὶ τῆς δευτέρας ἐσπέρας ἤπτετο Καππα-
δοκίας ὀρίων, εἶτα τῶν μετ' ἐκεῖνα, καὶ τῆς ἑκτῆς ἡμέ- 5
ρας μετὰ μέσσην ἔδειξεν αὐτὸν τῷ βασιλεῖ λανθάνοντα
τοὺς ἀπάντων ὀφθαλμοὺς τῷ τὸ μὲν ἡγούμενον μὴ
εἶναι, τὸ δ' ἐπόμενον ἐν | δυοῖν καὶ μάλιστα δὴ τῇ R 687
τοῦ σώματος διὰ τῶν πόνων δαπάνη. 16. πόνοι γὰρ
δὴ πόνοις συνήπτοντο καὶ τὸ διστὰν εἰς ἀνάπαυλαν 10
ἦν οὐδέν, οὐ σίτος, οὐκ ὕψον, οὐ ποτόν, οὐχ ὕπνος,
οὐκ ἐπιθυμία κλίνης. ὅς οὕτως εἶχετο τοῦ πρόσω,
ᾧστε καὶ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ὁρέων ἄχθεσθαι τοῖς τε
περὶ ταῦτα τάχεσιν ὥς βραδυτῆσιν ἐπιτιμᾶν· ἐπεὶ
οὐδὲ ὑπόδημα ἔλυσεν οὐδ' ἀναξυρίδα ἀφείλκυσεν οὐδ' 15
ἐγυμνώθη τῆς ἐνθένδε ἐσθῆτος, πρὶν ἐν τοῖς πρὸς
βασιλέα λόγοις τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ἀναλώσας ἦκεν
ἐπὶ λουτρόν. ὥς τά γε διὰ πάσης τῆς ὁδοῦ παραθέων

1 τὸ om LaVa | διεκωλύθην] δὲ κωλύθην Mo δὲ ἐκωλύθην
Mor sed γρ διεκωλύθην in marg 2 λόγους Mor | ἔχουσιν & I
sed & ex ὁ corr m³ | μάλισθ' P sed εθ in ras m² et μάλις' ἂν
& ἐβουλόμην in marg m³, I sed εθ e s corr m³ μάλιστ' ἂν C
sed' ἂν ex α corr s μάλιστ' MoLa μάλιστα Va edd μάλι
cum ras 2 litt B πάντα μάλιστα coni Re | & γ' scripsi
& V et coni Re probante Sieversio p. 182 & δ' C sed &
e δ' ἂν corr s, PMLa ἂν δ' Mo δ' Va edd om I et in ras 2
litt B | ἂν om in ras 2 litt B ἂν I sed ν m² et ν in ras 5—6
litt 3 ὁ PIBMV ὁ Mo 4 ἠπείγετο ex εἰ πήγετο corr I²
6 αὐτὸν M Mor ἐαυτὸν Re | τῷ om Re 7 τῶν La Mor
8 τὸ in ras P² καὶ τὸ Mor | δὲ Re 10 δι ι εἰς ἂν I sed ι
alterum in ras 3 litt m² διστὰν MoM δις ἂν Mor 13 ὀρίων
LaVa | τε inser M² 14 ταχέσιν La γρ τραχέσιν in marg
Mor 15 οὐχ ὑπόδημα — ἀφείλκυσε citat Plan fol. 38^v | οὐδὲ
(2) I Re | οὐδὲ (3) PIVa 16 ἐνθένδεν I sed ν ultimum oras,
BLa | πλὴν Va

ῥοίθμει, καὶ κάματος οὐδεὶς αὐτὸν ἐπὶ τοῦτο κατεβί-
 βασεν, ὅν γε οὐδὲ αἱ πόλεις. τί ποτ' οὖν ἦν τὸ
 τοῦτο ποιοῦν; σφοδρά τις ἐπιθυμία λῦσαι μὲν τῇ
 R 688 βουλῇ τὸν δεσμὸν, λῦσαι δὲ τῇ πόλει τὴν | ἀτιμίαν.
 5 ἐφ' ἧκει γὰρ οὐχ ἑτέροις ἐπικουροῦντι μᾶλλον ἢ αὐτὸν
 ὀνομένῳ.

17. Καὶ τὰ μὲν τῆς γνώμης τοιαῦτα, μάταιον δὲ
 ὁρμὴ πᾶσα μὴ προσλαβοῦσα τὴν Τύχην. τὸ μὲν γὰρ
 ἂν κινολή, τὸ δ' ἀποστερεῖ τοῦ τέλους· μὴ γὰρ δὴ
 10 συμπνέοντος τοῦ δαίμονος πόσον ἂν τι εἴη παρ' αὐτοῦ
 τοῦ βουλευέσθαι; ὥς δῆτοι καὶ κυβερνήτης ἅπας σώ-
 ξειν μὲν ἂν θέλοι τὴν ναῦν, σώξει δὲ οὐχ ἅπας, ἀλλ'
 οἷς συμπράττει τὰ πνεύματα. τοῦτο δ' ἂν εἴη τῆς
 Τύχης. 18. καὶ νῦν τοίνυν τῷ βουλομένῳ ταχέως
 15 διαδραμεῖν παρ' ἐκείνης καὶ τὸ δεδυνῆσθαι μηδενὸς
 τῶν ὑποσκελίζειν εἰωθότων παρηνωχληκότος, οἷα πολλὰ
 ἂν ἐξ ὀχλήματος συμπέσοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ἀδάμαντος
 ὄντων μὲν τῶν τροχῶν, ὄντων δὲ τῶν ἐπ' αὐτοῖς,
 οὕτω πάντα κρείττω τοῦ τι παθεῖν ἤρχετο πληττόμενα

1 ἐπὶ τούτῳ inser I^s | τοῦτο scripsi e CPV τούτῳ reliqui
 libri edd τούτων ἐν τι coni Re | κατεβίβασεν Va 2 οὐδ'
 La Va 5 αὐτὸν MoBMLa Va 7 μάταιον — 11 βουλευ-
 εῖσθαι citat Macar fol. 88^r 7 μάταιον — 8 Τύχην ad versum
 comoediae Atticae μάταιον ὁρμὴ μὴ λαβοῦσα τὴν τύχην revo-
 cavit Kockius Fr. com. Att. III p. 501 n. 500 | δὲ om Macar
 9 τὸ] τό P sed ' in ras m^s | δὲ Re | ἀποστερεῖ scripsi e La Macar
 ἀποστεροίη I edd ἀποστεροῖ reliqui libri 9 μὴ — 13
 πνεύματα citat Plan fol. 38^v 10 συμπλέοντος Va | εἴη inser I^s
 11 τοῦ in τὸ corr Va τὸ Mor | „num τοῦ βουλευομένου τὸ
 βουλευέσθαι vel τοῦ βουλομένου τὸ βούλεσθαι. an sic potius παρ'
 αὐτοῦ τοῦ βούλεσθαι (vel etiam βουλευέσθαι)“ Re | δὴ τι BVVa
 δὴ τις La | καὶ om La 12 ἐθέλοι VLa Va | ἅπαξ Mo et γε
 in marg Mor 13 τὸ πνεῦμα La 14 τὸ C sed in τῷ corr
 s, V 15 ἐκείνης Re („possit quoque legi ἐκείνη“) ἐκείνοις I
 sed οἷς in ras m^s ἐκείνου La ἐκείνῳ reliqui libri Mor
 17 ξυμπέσοι La 19 κρείττων V | τι Re τί libri Mor

μὲν τοῖς πεφυκόσι λυμαίνεσθαι, | κρατούμενα δὲ R 689
 ὑπ' οὐδενός. 19. καίτοι τὸν ἀπερισκέπτως τῇ τοῦ
 τάχους ἐπιθυμίᾳ χρώμενον πολλὴν ἐφέλκεσθαι καὶ τὴν
 βλάβην ἀνάγκη. ἀλλ' ὅμως ἐνῖκα τὰ νικώμενα, καθά-
 περ δι' ἄερος οὐδὲν ἐφαπτόμενα τῆς γῆς πορευόμενα. 5
 οὐκοῦν συμμαχία μὲν τῆς Τύχης διὰ τούτων δηλοῦται,
 τοῦτο δὲ οὐκ ἂν ὑπῆρχε μὴ τῶν ἄλλων συμβουλομέ-
 νων θεῶν. ὁμόνοια μὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ τὰ
 αὐτὰ φρονεῖν, στάσις δὲ καὶ τὸ διαφέρεισθαι πόρρω
 μὲν οὐρανοῦ, πόρρω δὲ τοῦ τὸν οὐρανὸν οἰκοῦντος 10
 χοροῦ. οὕτως ἔτρεχες δρόμον ὑπὸ θεῶν ἐπαινούμενον
 καὶ ἦν ἐβούλοντο πόλιν συνδιέσωζες καὶ ἧς ἐκήδοντο,
 κηδόμενος ἐφαίνου.

20. Ὡς γὰρ δὴ κατέθηκε πρὸ τῶν ποδῶν βασιλεῖ
 τὰ τὸν ἔλεγχον ἔχοντα γράμματα καὶ κελεύοντος ἀνε- 15
 γίνωσκε καὶ τοῖς μανείσιν οὐδαμόθεν ἦν σωθῆναι,
 γονάτων τε εὐθὺς ἤπιετο καὶ περὶ δόξης ἐποιεῖτο τοὺς
 λόγους καὶ οἷα ἂν ἐξ ἑκατέρου συμβαλεῖ, τοῦ τε κολά-
 σαι καὶ τοῦ μὴ. ἔλεγε δ' ἄρα καὶ κεκολάσθαι τὴν
 πόλιν διδάσκων, ὥς αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς ἀπώλλυσαν 20
 τῇ φυγῇ πάσχοντες, ἃ ὅπως μὴ πάθοιεν, ἔφευγον
 ἀποροῦντες στέγης, ἀποροῦντες τροφῆς, οὐκ ἔχοντες

21 cf. p. 496, 11sq.

1 δ' Va Re om La 3 πάθους V 4 ἀλλ' — ἐνῖκα
 om Va | ἐνῖκα] ἀναβιοῖ La | νικώμενα Mo 6 ἡ συμμαχία C
 sed ἡ inser s, Mo edd 7 συμβουλευομένων B edd 10 τοῦ
 οὐρανοῦ Re | τῶν οὐρανῶν La Va 12 ἦν I sed " in ras m³ |
 ἐβούλοντο scripsi e VLaVa ἡβούλοντο reliqui libri edd | διέ-
 σωζες I sed εἶναι συν supra διέ, V | οἷς BM 14 δὴ om M
 | πρὸ I sed ` supra ρ eras et o m³ 15 κελεύοντες Mo

17 τε inser M² om Va | ἄπτεται Va 18 ἂν] μὲν Va 19 καὶ
 (2)] ἱκανῶς ἤδη coni Re | post κεκολάσθαι ras 2—3 litt I
 21 ἔφυγον in marg Mor

ἰατρὸν ἀντιθεῖναι τοῖς ἐκ τῆς ταλαιπωρίας. καὶ ἐδείκνυν
 δὴ λέγων αὐτοῖς οἷς εὐπόρουν θνήσκοντας τοὺς |
 R 690 εὐπόρους καλοῦντας ἐφ' ἑαυτοὺς τὰ τῶν κακούργων
 ξίφη <καὶ> τῶν ἰχθύων τὰς γαστέρας ἀντὶ ταφῆς ἔχον-
 5 τας. ὁ δ' ἀπὸ τοιαύτης ἀκοῆς ἐπὶ τὸν θρηῆνον ὁρμήσας
 τὰς παρὰ τῶν ἄλλων δεήσεις ἔφθασε τοῖς παρ' ἑαυτοῦ
 δάκρυσιν, ἐν οἷς ἦν τῶν λυπηρῶν ἢ λύσις.

21. Πολλὰ μὲν οὖν σὲ τὰ περιφανῆ ποιοῦντα,
 Καισάριε, μάλιστα δὲ τοῦτ' αὐτὸ τὸ νῦν. σεσώσμεθα
 10 γὰρ τῇ βασιλείᾳ ψήφῳ, ἔρχεται δέ τι σωτηρίας καὶ
 ἐπὶ τὴν σὴν γνώμην. ἄλλου μὲν γὰρ ἴσως ἦν τοῦ
 μὴ κατὰ σὲ τὸν τρόπον χαρίσασθαι θυμῷ μεγάλῳ
 λόγοις προσερεθίζουσι καὶ νῆ Δία γε οὐκ ὄντα μέγαν
 ποιῆσαι τηλικοῦτον πικραῖς τε κατηγορίαις καὶ τὸ
 15 πρᾶγμα αἰρουσιν ὀνόμασι φόβῳ τε τῶν ὁμοίων, εἰ μὴ
 τὸ σπέρμα τις ἀνέλοι· σοῦ δ' ἦν ἀκούειν πραότητος
 ἐπαίνους καὶ σοφίαν ὁρᾶν ἀφαιροῦσάν τι τοῦ μεγέ-
 θους καὶ λογισμοὺς ἐκ τῆς τῶν ἡμαρτηκότων φειδοῦς
 τὴν τῶν ἄλλων ἐγγνωμένους σωφροσύνην. 22. φιλῶ
 20 μὲν οὖν καὶ τὸν Ἀθηναίων ῥήτορα τῇ Μιτυλήνῃ βοη-

3 cf. or. XXIII p. 496, 10 sq. 6 Io. Chrys. ad pop. Ant.
 hom. XXI t. II p. 222 sq. 20 Thuc. III 41—48

20 ῥήτορα] τὸν Διόδοτον φησὶ· οὗτος γὰρ διεκώλυσε παν-
 δημεῖ τοὺς Μιτυληναίους διαφθαρῆναι κατὰ τὴν τοῦ Κλέωνος
 δημηγορίαν, ὥσπερ φησὶν ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστο-
 ριῶν B²

1 ἰατροὺς Va 2 δὲ La Va Re | αὐτοὺς I sed ὃ in ras m²
 | θνήσκοντες Va 3 ἀπόρους P sed ἀ ex εὐ corr m² | δημίων
 Va 4 καὶ inserui | voce ἀντὶ desinit La | ἔχοντες M Va
 5 ὁ δ' P I B M V ὁ δὲ Re 8 τὰ σὲ Re 10 <μὲν> γὰρ coni
 Re 11 πρὸς Va | τὸ Mor, sed γρ τοῦ in marg του coni Sin-
 tenis 14 τε om B 16 τίς I M o B M Mor | πραότητος
 P I M o B M 19 φιλῶμεν M o Mor 20 καὶ om Mor | τῶν M o
 | ἀθηναίων V | τῇ] τὸν V

θοῦντα, ἀλλ' οὔτε τοσοῦτον ἦν τὸ κινδυνευόμενον,
 ποῦ γὰρ ἴσον ἡμεῖς καὶ Μιτυληναῖοι; τό τε πᾶν ἐκεί-
 νος οὐκ ἔστησεν, ἀλλ' ἴσμεν, ἐφ' ὁπόσον ἦκεν ἡ δίκη.
 | νῦν δὲ διὰ τοῦ παντὸς ἀφίεται τὸ φάρμακον. R 691

23. Σκοπῶμεν δὴ κἂν τῷ κεκομικῶτι τὰς διαλλαγὰς 5
 τῇ πόλει ἀνθρώπων τὸν ἐπίκουρον αὐτόν. ὅς γὰρ
 ἐγένετ' ἂν τῇ πόλει λυσιτελέστερος ἑτέρου, τοῦτον
 ὅπως οἶσιν τὴν φιλιότητα ἡμῖν ἐπιστολήν, ἔπραξεν, ὅς
 ἄνευ τε βαρύτητος ἐμελλε τῇ βουλῇ συνέσεσθαι καὶ
 τοὺς ἐκείνης λόγους ἀνέξεσθαι πρὸς τῷ καὶ λαμπρὸν 10
 τὸ δίκαιον ἐνεῖναι τῷ πράγματι. τίς γὰρ μᾶλλον ἂν
 εἰκότως ἐκαρπώσατο τὰ γράμματα τοῦ μόνου τῶν
 [τοῦς] ἵππους ἐλαυνόντων μιμησαμένου τὰ Καισαρίου
 | περὰ; R 692

24. Ἔδει μὲν οὖν ὄρος τε ἡμῖν εἶναι καὶ ποταμὸν 15
 χρουσίον, ὥσπερ Λυδοῖς, φέροντα, ὥσθ' ἡμᾶς μὴ μεῖζω
 βούλεσθαι τοῦ δύνασθαι, νῦν δ' οὐκ ἦν ἐφικέσθαι
 τοῦ μέτρου τοὺς ἐν τοιαύτῃ μεταβολῇ. σὲ δὲ μακα-

3 Thuc. III 50. cf. Ad. Bauer Philol. XLIII 362 5 Io. Chrys.
 l. l. p. 223 D 15 Eur. Bacch. 154. Her. V 101, 2. cf. t. I 531, 8

15 ποταμὸν] τὸν Πακτωλὸν P²

1 οὔτε scripsi οὔ τι libri edd „malim οὐχί“ Re | post ἦν
 ras 5 litt M 2 ἴσον Mo edd εἶλον Va | Μιτυλήνη B
 5 κἂν B Mor καὶ Va 6 αὐτῷ B 7 ἂν ἐγένετο Va
 8 οἶση C sed ει supraser s, PIMoB οἶση M edd | ἐπιστολήν
 ἡμῖν Va 9 γε V | ἐμελλε τῇ P sed ε τη in ras m²
 10 τὸ P 11 ἂν μᾶλλον Va 12 τὰ om Va | τῶν om B
 13 τοὺς ante ἵππους B edd cancellavi 15 ὄρος Mor sed
 γε ὄρος in marg 16 ὥστε Va | μέτρω Va 18 τῇ τοι-
 αύτῃ BM

ρίζω μὲν τῆς τοῦ βασιλέως εὐνοίας, μακαρίζω δὲ τοῦ
 πρὸς ἐκείνον φίλτρον, μακαρίζω δὲ τῆς φρονήσεως,
 μακαρίζω δὲ τοῦ [τε] τοιαῦτα μὲν εἰργάσθαι, τοιαῦτα
 δὲ σεαυτῷ συνειδέναι. καὶ γὰρ ἔτι βελτίονος ἐλπίδος
 5 ὑπάρχει τοῖς τοιούτοις εἶναι καὶ ζῶσι καὶ ἀπιοῦσι,
 κἄν τί ποθεν προσβάλλῃ δυσχερές, ὧν πεποίηκεν ἡ
 μνήμη τὴν λύσιν ἐπαγγέλλεται. 25. καλὸν μὲν οὖν
 καὶ ἀνδρὶ συνειπόντα κινδύνου σαφοῦς ἐξαργάσαι καὶ
 τὸ νηὶ ναῦν ἐπαμύνασαν ἀποκρούσασθαι ληστὰς, σοὶ
 10 δὲ οὐκ ἀφ' ἐνὸς σώματος ἢ δέκα ἢ εἴκοσιν ἢ δις τοσ-
 οῦτων ἢ φιλοτιμία, ἀλλ' ὅσων οὐδ' ἀριθμῆσαι ῥάδιον.
 ὅτῳ δὲ εἰπεῖν ἐνὶ καὶ σεσωκέναι πόλιν, ἀλλ' οὐ τι γε
 τοσαύτην οὐδ' οὕτως ἀρχαίαν οὐδ' οὕτω πολλοῖς ἀν-
 θροῦσαν τοῖς ἀγαθοῖς. μάρτυρες δὲ τοῦ γέμειν αὐτὴν
 15 ἀγαθῶν οἱ προστιθέντες τῷ πλήθει καθ' ἡμέραν ταῖς
 μεταναστιάσεσι. 26. καὶ ὅταν δὴ τινες ἐν συνουσίᾳ
 σεμνύνωσιν ἑαυτοὺς μνήμῃ καλῶν πράξεων, σοὶ τὸ
 νικᾶν ὑπάρξει λέγοντι τὴν ἡμετέραν. ἢ σὺ μὲν ἴσως
 R 693 οὐκ | ἐρεῖς ἔργον ὑπερήφανον σιωπῇ κοσμῶν, ἡμᾶς

19 Plat. Symp. p. 217 E

19 ὑπερήφανον] ἦτοι μέγα, σεμνόν V²

1 τῆς — 2 φρονήσεως in ras 24 fere litt partimque in marg
 P² 3 τε libri Mor cancellavi τὰ Re | μὲν om Mo 4 „ma-
 lim ἐπὶ“ Re at cf. p. 454, 8 5 εἶναι om in ras 5 litt I | ἀπι-
 οῦσι I sed ι in ras 3 litt m² 6 προσβάλλῃ M sed λη in ras
 προσβάλλῃ V προσβάλλει Va | πεποίηκεν in πεποιήμασιν corr
 I² | ἡ μνήμη I sed ἡ μνημ in ras m² 9 σὺ Va et γε in
 marg Mor 10 στόματος B | τοσοῦτον Mor 11 φιλοτιμία
 Mo sed post α ras 1 litt | ὅσων CPIMo Mor 12 οὕτω MoVa
 | δ' Re | „malim οὐ τοι“ Re 13 οὕτως OI sed in hoc s eras,
 MoMVVa Mor 15 καθ' ἡμέραν MoBMVVa 18 voce ἡ]με-
 τέραν rursus inc. A fol. 111 | ἴσως om Va

δὲ οὐκ ἔστιν ὃ τι παύσει λέγοντας τὸ μέγεθος τῆς
 εὐεργεσίας, τὸν περὶ αὐτῆς ποιοῦντας λόγον ἀθάνατον
 παισὶ πατέρων παραδιδόντων ἃ τε ἐπλημελήσαμεν ἃ
 τε ἐδείσαμεν ὧν τε ἀπελαύσαμεν. 27. καὶ εἰ μὲν τις
 ὀρθώσει τί ποτε τῶν ἡμετέρων ἀνδρὸς ἀρετῆς δεό- 5
 μενον, τὰ σὰ τοῦτον ἐξηλωκέναι ἐροῦμεν, εἰ δὲ ἀμελείᾳ
 πρόοιτο κακόν τι, εἰς μίμησιν τῶν <σῶν> καλῶν τοῦτον
 ἡγησόμεθα. καὶ τῶν πεπραγμένων ἢ διήγησις εἰς μέσον
 ἦξει νῦν μὲν ταῦτα πολλῶν λεγόντων, νῦν δὲ τοῦ
 μᾶλλον μεμνημένου τὸν ἦττον ἐπανορθοῦντος. 28. πολ- 10
 λαὶ μὲν ἡμῖν, ὧ χρηστέ, πανηγύρεις ἅτε καὶ παλαιο-
 τάτοις οὔσι καὶ πρεσβυτέροις τοῦ τὴν Ἰῶ βοῦν ποιή-
 σαντος ἔρωτος. καὶ γὰρ τοὺς ἐκείνην ζητοῦντας οἱ
 τὸ ὄρος οἰκοῦντες πόλιν τινὰ ἐπ' αὐτοῦ κεκτημένοι
 φαίνονται ξενίσαντες. ἐν οὖν ταύταις δὴ ταῖς ἐορταῖς 15
 ἄσόμεθα μὲν τὸν ἐν ἐκάστη τιμώμενον θεόν, ἄσόμεθα
 δὲ καὶ μεθ' ἐκάστους | σέ τε καὶ τὰ παρὰ σοῦ. R 694
 29. δοκεῖ δέ μοι καὶ βασιλεὺς φροντίζειν, ὃ τι ἂν σοι
 δοὺς δόξειε πᾶν ὅσον ἦν ἄξιον δεδωκέναι. καί μοι

12 cf. t. I p. 451, 3sq. II p. 152, 3. 440, 10

1 ὅτι IMo ὅστις Va | παύσει Va | τὸ μέγεθος I 2 <καὶ>
 τὸν ? | ποιοῦντας P sed s add m² 3 ἐπλημελήσαμεν PIMo
 5 ὀρθώσειέτι Mo ὀρθώσει ἔτι Mor sed γρ ὀρθώσειέ τι in marg
 ποτε om Va | γρ ἀνδρῶν in marg Mor | κηδόμενον Mor
 6 δ' Re | ἀμέλει Va 7 πρόοιτο PV προεῖτο Mo sed πρόοιτο
 in marg cf. p. 107, 9. 181, 1 „videtur aut πρόοιτο κακόν τι leg.
 esse aut πρόοιτο καλόν τι“ Re | τινὰ I | σῶν inserui auctore
 Re | καλῶν | κα cum lacuna 3 litt V 8 τῶν <σοι> πεπραγ-
 μένων conl Re 9 τῶν μᾶλλον μεμνημένων τῶν ἦττον ἐπανορ-
 θοῦντων Mor 11 παλαιστάτοις I sed οἰς in ras m³ 12 πρε-
 σβυτάτοις Va | τὴν τοῦ Va 15 δὴ om Va 16 τὴν Mo |
 ἐφ' Va | ὑμνούμενον Va 17 καθ' Va 18 ὅτι Mo

δοκεῖς διὰ πολλῶν σχημάτων ἀφιγμένος ἐπὶ τὸ καὶ βασιλεῦσι τετιμημένον προῦδ' ἥξειν, τὸν ὑπατον. καθ' ἕκαστον οὖν τῶν σχημάτων ἕξεις δῆπου καὶ σοφιστῶν ἐπαίνους μεγάλων ὄντως ἐν οἷς περὶ σοῦ λέγουσι
 5 γιγνομένων. αὐτῶν δέ γε τῶν λεγομένων κεφάλαιον ἂ τήνδε μέλλοντα τὴν πόλιν ἐπικλύσειν ἔστησας.

30. Ἡμεῖς μὲν οὖν χαλκῶν ἐμνημονεύομεν εἰκό-
 νων οὐκ ὄν ἐπαγγεῖλαι τι παρὰ τοῦ βασιλέως σεμνό-
 τερον, ἀλλ' αἱ μὲν, οἷός τις ἀνὴρ τὸ σῶμα, δεικνύουσι,
 10 ψυχῆς δὲ εἶδος τοῖς ἔργοις μνηνύεται. ὅστις οὖν αὐ-
 τὸν ἐπέδειξεν ἄριστον, ἐν τῷ καλλίονι καὶ τοῖς ὕστερον
 ἔσομένοις φαίνεται καὶ τὸ μὲν πολλαῖς κινεῖται τύχαις,
 τὸ δ' ἔστι κρείττον ἢ τι τοιοῦτον παθεῖν ἐν βεβαίῳ
 κείμενον. 31. τὰ τε οὖν ἄλλα πάντα εἰρήσεται τὸν
 15 χρόνον καὶ οἷα πρὸς τὸν τῶν ἀμεινόνων ἄγγελον του-
 τονὶ διελέχθης, ὅτι ὦ σὺ δεῖξας σεαυτὸν ἐν οὐκ
 ὀλίγαις ὁδοῖς, φάνηθί μοι νῦν, εἰ μὲν οἶόν τε,
 θάττων, εἰ δὲ μή, μή τι γε βραδύτερος. ὥς
 19 ἔγωγε κάμνω τοῖς τῆς Ἀντιοχείας κακοῖς, ἢ γυ-
 R 695 ναικὸς | νόσῳ πιεζομένης οὐδὲν διαφέρει.

2 cf. p. 12, 12 sq.

3 οὖν in ras I^s δῆπου Va 4 ὄντων Va 6 &] ὅτι τὰ
 Cobet Mnem. V 138 (Coll. 118) | ἐπικλύειν BMVa 7 ἐμνη-
 μονεύσαμεν Mor 8 οὐκοῦν Va | ἐπαγγεῖλαι τί MoBM
 9 οἷός I sed ' et οἱ in ras ex οἱ corr m^s οἷός τε τις Mor | ἀνὴρ]
 ἄν ἢ Cobet l l. 10 τὸ ψυχῆς εἶδος — μνηνύεται citat Macar
 fol. 88^v | αὐτὸν PI sed ' e ' corr P²I^s αὐτὸν MoM Mor
 αὐτῶν Va 11 ἄριστον ἐν PIMoBMV Mor 12 φανέται
 conī Mor 13 τόδ' APB | ἢ τι] ἢ τί I ἦτοι Mo Mor | τοι-

οῦτον I sed *v* eras 16 διελέχθης V | ὦ ex ὦ corr I^s | ἑαυτὸν
 V σαυτὸν Re 17 ὀλίγοις MoM 18 θάττων MV sed in
 hoc in marg θάττων *r*, Va Mor et e θάττων corr I 19 τῆς
 om Re | ἢ] οἷα Mor 20 διαφέρει om Mo διαφέρων Mor

ἐν δὴ τῷ σῶ τάχει καὶ κείνοις τὰ τῆς τῶν ἀνι-
 ρῶν λύσεως. 32. εἰ δὴ τοῖς ὀφείλουσι χάριν ἔξεστι
 πρὶν ἐκτίσαι τὴν χάριν, ἑτέραν αἰτῆσαι, τῶν παρ' ἡμῖν
 οἰκοδομουμένων καὶ αὐτὸς ἡμῖν, ὃ θαυμάσιε, γενοῦ
 καὶ δὴ καὶ τῶν γεωργούντων καὶ πολήσον ἀμφοτέροις 5
 λαμπροτέραν τὴν πόλιν καὶ μηδέτερον τῶν ἀναλωμά-
 των φύγῃς, ὅπως ἡμῖν μὲν ὥς περὶ πολίτου διαλέγε-
 σθαι πρὸς τε ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔξελή,
 σοὶ δ' ὁπότε εἴης ἐνθάδε, πολλάκις δὲ τοῦτο γένοιτο,
 διαιτᾶσθαι τε ἐν οἰκέλοις καὶ τῇ παρὰ τῶν ἀγρῶν 10
 φορᾷ τοὺς ἐπιτηδεύουσιν ἐστιᾶν.

33. Ἐμοὶ δὲ ἐγγὺς μὲν ἴσως ἡ τελευτή δηλουμένη
 τῷ τῶν ἐτῶν ἀριθμῷ, τάχα δ' ἂν τύχοιμι τότε λόγου
 παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν, οἷς ἀφορμὴ καὶ τῶν φί-
 λων ἡ κτῆσις ἦν ἐκτησάμην μάλα δὴ φίλων σαφῶν. 15
 ἐν τούτῳ δὴ καὶ πλεόν τι περὶ σοῦ λέγειν ἔξουσι μέ-

4 οἰκοδομουμένων] ἦτοι οἰκοδομούντων ἀντὶ ἐνεργητικοῦ
 παθητικόν V²

1 ἐκείνη C sed η in ras s καὶ κείνη P sed η in ras m², M
 Mor καὶ κείνη I sed η in ras ex ois corr et ησ supraser. m³,
 MoB καὶ κείνης Va | τὰ reposui e V μετάδος Mo et in ras 4
 litt C^s, edd om reliqui libri | τῆς τῶν C sed τῶν inser s, P
 sed ησ ex ων et ων ex ησ corr m², I sed ησ et ων in ras et ἰς
 supra ησ pos m³ τῶν τῆς Va 2 λύσις e λύσεως corr I³ |
 ἐν Mo Mor | δὴ in δὲ corr C^s 3 ἐκτίσαι libri (in ἐκτίσαι
 corr P³), fortasse recte, cf. ad p. 307, 9 et 28, 19 5 καὶ (1)
 om Mor | τῶν del I 6 λαμπροτέραν ἀμφοτέροις M | μὲν
 τὴν Va | μὴ δ' ἕτερον AI μὴδ' ἕτερον CP sed in hoc "
 eras, Va 7 ἡμεῖς Va 8 πρὸς (2) om PIMoBM Mor
 τοὺς.
 | πρὸς A τοὺς om Re | ἔξελή M sed ἔξηει in marg ἐξήει B
 ἔξειν Va 9 δὲ Va | γίνοιτο Va 10 περὶ Va om M
 13 τότε λόγου] τὸ τέλος Va 14 φίλων λόγων ἡ Va 15 ὧν
 B et ex ἦν corr P | μάλιστα Va 16 τί IMoBV | τοῦ in
 τὸ corr P²

R 696 γιστον τοῦτο τῶν | ἐμῶν τιθέμενοι καὶ τήν γε
 ἀπόδειξιν ἐξ ὧν εἴληφα ποιούμενοι. σὺ δέ, ὦ μεγάλων
 ἔργων δημιουργέ, πατήρ τε ἡμῖν γένοιο καὶ τοιούτων
 υἱέων, ὥς ἐξισοῦσθαι τὰς ἐκείνων ἀρετὰς τῇ τοῦ γε-
 5 γεννηκότος.

1 καὶ — 2 ποιούμενοι praemisso κείμενον in marg I²
 5 εἰς καισάριον μάγιστρον subscr. A, πρὸς καισάριον μάγιστρον
 P rubr et I²

XXII.

Oratio εἰς Ἑλλέβιχον magistrum militiae paulo post veniam motus datam a Theodosio Antiochia Constantino-
polin vocatum¹⁾ conscripta septem et decem codicibus qui magna e parte iidem sunt atque in oratione praecedenti, ad nos pervenit. Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 223 diversis manibus correctus est. Vide t. I p. 10sq. et supra p. 445. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 111^v pluribus manibus correctus est. Vide t. I p. 15sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 118. Vide t. I p. 20sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 77. Vide t. I p. 44sq. et 69.

5. Athous Batopaedii 367 (= Ba) saec. XIV/XV fol. 57. Vide supra p. 185sq. Contulit meum in usum P. Spyr. Lambros.

6. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 118^v. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

7. Laurentianus gr. LVII 20 (= L) saec. XV fol. 137.²⁾ Vide t. I p. 39sq. et 69. Contuli.

1) Cf. p. 492, 5. ep. 787 et 816.

2) Folium 140 desinit vocibus τῶν πολλῶν p. 491, 13, quas voce εἰκόνων excipit folium 142; folio inter haec duo medio verba orationis XXIV περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ inde ab ἀρμενία πᾶσα t. II p. 35, 2 R usque ad εἶναι τὸν φόνον p. 47, 12 continentur.

8. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 235. Vide t. I p. 220sq. Contuli.

9. Laurentianus gr. XXXII 13 (= La) saec. XIV fol. 89^v. Vide t. I p. 227sq. et 236. Contuli.

10. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 147. Vide t. I p. 222sq.

11. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 161^v. Vide t. I p. 24sq. Contuli.

12. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 102. Vide t. I p. 213sq. Contuli.

13. Vaticanus Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 60. Vide t. I p. 214sq. Initium contuli.

14. Parisinus gr. 3016 (= Pa) saec. XV fol. 6. Vide t. I p. 53sq. et 69. Contuli.

15. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 122^v. Vide t. I p. 35sq. Contuli.

16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 298^v. Vide t. I p. 48sq. et 69.

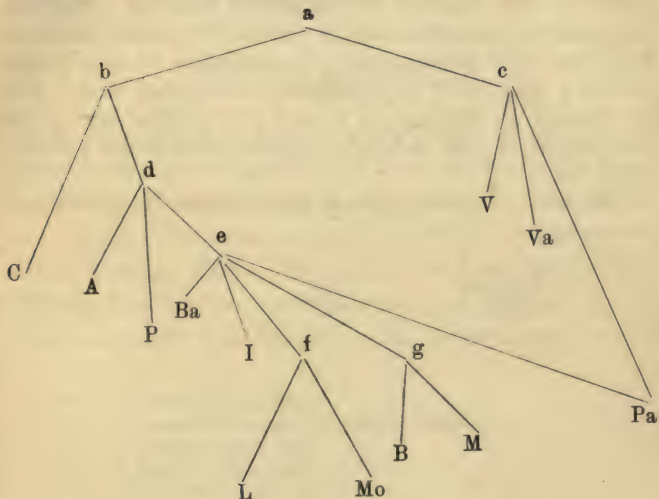
17. Vaticanus gr. 64 anno 1269 vel 1270 exaratus (= Va) fol. 145^v. Desinit voce *ἡνέγκαστο* p. 479, 3. Contuli.

Hic quoque duae distinguuntur familiae pretio fere pares, quarum prior codicibus *CAPBaILMoBM*, altera codicibus *VVa* continetur, *Pa* recensiois ex utraque mixtae vestigia prae se fert. Singularis vero necessitudo intercedit inter *BaILMoBM*, quippe qui e communi radice (*e*) prodierint, ita tamen ut *L**Mo* aequae atque *B**M* ab iisdem propaginibus hodie deperditis (*f* et *g*) repetendi sint. Ad communem illam eorum radicem (*e*) etiam *Pa* ab una parte redire dicendus est, ab altera ad exemplar e quo *VVa* fluxerunt. Eandem quam *L**Mo* etiam *La* habuit originem, sed quoniam ubicunque ab his recedit, lectiones depravatas exhibet¹⁾, ab apparatu critico exulare iussus est. Idem statuendum esse duxi de codice prioris familiae

1) Ut paucis defungar, p. 475, 1 praebet *τιμωρίας* pro *τιμωτέρας*; ibidem *τιμωρίαν* pro *κοινωνίαν*; p. 480, 14 *ὄν* pro *ὄ καλῶς*; p. 485, 14 verba *καὶ περιεργεῖτο πολλοῖς μὲν ἀνδράσι* omisit.

Urbinate gr. 125¹⁾, contrarium ob causam quam supra (p. 447 sq.) proposui de codice secundae familiae sed mixtae recensitionis vestigiis haud privo Vaticano gr. 64 (Va).

Necessitudinis vinculum quo codices adhibiti coniuncti sunt hoc tibi stemma proponit:

Nonnullos locos excerpſit Macarius Chrysocephalus.²⁾

Oratio primum edita est a Fed. Morello t. II p. 525 —537 „*ex cod. Rom. et Bavar. mss.*“, ut ipse in indice praemisso ait. Quorum prior quin Parisinus gr. 3016 fuerit dubitari non potest;³⁾ nam textus Morellianus Parisinum fere reddit. Paene vero nusquam ad vitia huius plurima corrigenda usus est codice *Bavarico* i. e. Monacensi

1) Proprium eius est vocales apostropho abreptas reponere ut in τοῦτο pro τοῦθ' p. 471, 2 et 473, 10; ἐπειτα pro ἐπειθ' p. 474, 20; μήποτε ἄν pro μήποτ' ἄν p. 478, 7.

2) Cf. t. I p. 351.

3) Cf. supra p. 448 et t. I p. 58.

gr. 101, immo vero ne eae quidem lectiones quas editor praemissis litteris γρ in margine posuit, omnino cum illo codice concinunt. Hic quoque fides Morelli in suspicionem vocanda est.

Herculem igitur qui Augeae egessit νόπρον praeter ceteras in hac oratione sese praestitit Reiskius. Maximus est numerus emendationum in Animadversionum volumine V p. 324—336 prolatarum, quae codicibus ab ipso postea adhibitis Augustano et Monacensi confirmatae sunt. Sed hic quoque in editione (t. II p. 1—27) Altenburgi 1793 foras missa incuria uxoris et typothetarum multa praetermissa sunt.

Nonnulla Cobetus, pauca Boissonadius¹⁾ et Sintenis correxerunt.

1) Cf. t. I p. 78.

ΕΙΣ ΕΛΛΕΒΙΧΟΝ.

1. *Εἰσί τινες, οἳ τοῦθ' ἐν μέγιστον ἀγαθὸν ἀν-* R Π 1
θρώπῳ νομίζουσι χρήματα καὶ τὸ πλουτεῖν καὶ διὰ
τοῦτο κἂν δι' ἐπιτοκίας τουτὶ λαβεῖν οὐκ ἀποκνοῦσιν,
ἀλλ' εἰ καὶ πείσονται τι κακὸν ἐντεῦθεν ὕστερον, οὐκ 5
ἀποτρέπονται. ἕτεροι δέ γε βούλονται ἂν ἐπαινεθῆναι
μᾶλλον ἢ πάνθ' ὅσα ἐν ἀνθρώποις ἐνὶ χρήματα κεκτῆ-
σθαι καὶ τοῦθ' ὁμολογοῦντες οὐκ αἰσχύνονται. οἳ δὲ

-
- C* = codex Chisianus
A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = Palatinus gr. 282
Ba = Athous Batopaedii 367
I = Marcianus append. XCI 2
L = Laurentianus LVII 20
Mo = Monacensis gr. 101
B = Barberinus II 41
M = Marcianus gr. 437
Pa = Parisinus gr. 3016
V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
Va = Vaticanus gr. 64
-

1 *Εἰς Ἑλλέβιχον* om *Ba* *Εἰς* τοῦ αὐτοῦ εἰς *V* πρὸς *CA*
PILMoMVa Re 2 *Εἰσί* — 472, 7 λέγοντας citat praemisso
τοῦ πρὸς Ἑλλέβιχον: λόγ. 5 Macarius Chrys. fol. 88^v | οἷ] ὅτι *Pa* *Mor*
| ἀνθρώπων *BaI* sed in hoc veras, *MoPa* *Mor* 3 διατοῦτο *V* *Macar*
5 πῆσονται *C* sed *η* in ras ex *ει* corr *s* | *τι* om *Va* | ἐντεῦθεν,
ὕστερον *P* *Macar* 6 δέ γε om *Macar* 7 ὅς' *Va* | ἐν *I* sed
ν in ras m² ἐπ' *LMoBM* | ἀνθρώπους *M* | εἰσί *BaI* | ^{χρ}
ματα Va

τοῦ μὲν αὐτοῦ τὴν ἴσῃν ἔχουσιν ἐπιθυμίαν, προσποι-
οῦνται δὲ μηδὲν ἐπαίνων δεῖσθαι. 2. κακοὺς τοίνυν
ἀμφοτέρους ἡγούμενος ὅσοι τε τὸ πλουτεῖν πρὸ ἐπαί-
νων ποιοῦνται καὶ ὅσοι μείζον ἡγούμενοι τοὺς ἐπαί-
5 νους οὗ φασιν οὕτως ἔχειν, ἄνδρας ἀρίστους ἡγοῦμαι
τοὺς μὴτ' ἀγνοοῦντας ὅσον ἐστὶν ἐπαινος χαίρειν τε
τῷ πράγματι λέγοντας, ὥστε καὶ ἐπαγγέλλειν παρὰ
τῶν δυναμένων λέγειν. ὧν ἓνα τοῦτον εἰδὼς τὸν
R II 2 θαυμαστὸν Ἑλλέβιχον | νῦν οὐκ αἰτοῦντι τοῦτο
10 παρῆξω πρότερον ἡτηκότι δεδοκώς. οἶμαι γὰρ αὐτὸν
καὶ διὰ τὸ πεπεισθαι με τὰ παρόντα ἐπαινέσαι σεσι-
γηκέναι τε καὶ μὴ τὸ πρότερον πρὸς ἐμὲ πεποιηκέναι.
3. ἀηδὲς μὲν οὖν παρελθόντων μεμνησθαι κακῶν· ἃ
γὰρ μηδὲ συμβῆναι τὴν ἀρχὴν ἔδει, σιγᾶσθαι, φαίη
15 τις ἂν, προσήκεν. ἀλλ' ἐπειδὴ περ οὐκ ἂν τις ἴδοι
τὴν βοήθειαν καλῶς μὴ τῶν δεινῶν ἃ τῆς βοηθείας
ἔχρηξε, πρὸ αὐτῆς εἰρημένων, τῆς ἀνάγκης ἢ μνήμη
δήπου γίγνεται.

13 cf. Eur. fr. 133 N²

3 πρὸς C sed σ eras πρὸς A sed s del δι' Macar
4 τὸ ἐπαινέσθαι Macar 8 δυναμένων e δυνάμεων corr C^f |
τοῦτον C, e τούτων corr P sed τούτων supraser. m², inser I^s
τούτων reliqui libri Mor τουτονι Cobet Coll. crit. 119 9 αἰ-
τοῦντι τοῦτο ex αἰτοῦν τι corr I^s 10 ἡτηκότι I sed post η
alterum 2 litt eras | δεδοκώς] δὲ κακῶς Mor ἡτηκότι, ἡτηκότι
δὲ κακῶς, οὐ δεδοκώς coni Re 11 τὰ ὄντα aut προσήκοντα
aut πρέποντα coni Re | ἐπαινέσειν Cobet Coll. 119 at cf. p. 322, 2
σεσικηκέναι V 12 μὴ τὸ] τὸ μὴ Pa Mor 13 ἀηδὲς —
15 προσήκεν citat Macar fol. 89^r 13 μὲν οὖν] ἐμοὶ δοκεῖ
Macar 14 τηναρχὴν I (e την αρχὴν corr m^s) B 14 φαίη
— 15 προσήκεν] πάντως προσήκει Macar 16 καλῶν Mor
17 ἔχρηξε C ἔχρηξε M ἔχρηξε reliqui libri edd 18 γίνε-
ται VVa

4. Χρημάτων ἐδέησε βασιλεῖ πρὸς τὴν τῶν ὅλων
σωτηρίαν καὶ μάλιστα δὴ τῷ μὲν εἰς ἔτος δέκατον,
τῷ παιδὶ δὲ πέμπτον τῆς βασιλείας προϋούσης. νόμος
δὲ ἐν τοῖς τοιούτοις χρόνοις χρυσὸν ἰέναι παρὰ τῶν
κρατούντων εἰς χεῖρας τοῖς στρατιώταις. τῶν τολύνν 5
περὶ τῶν χρημάτων γραμμάτων ἀνεγνωσμένων ἔδει |
μὲν ἡδεῖαν τότε ἀνθρώποις γενέσθαι τὴν ἀκοήν R Π 3
καὶ προθυμίαν περὶ τὴν εἰσφορὰν τοσαύτην, ὥστ' εὐ-
θυμίαν ἐνεργεῖν τῷ βασιλεῖ τὴν ἐνταῦθα ἐτοιμότητα,
οἱ δὲ πρὸς τοῦθ' ἦκον ἀτοπίας, ὥστ' ἐξέπεσόν τε αὐ- 10
τῶν καὶ φρονεῖν οὐκέτ' εἶχον, ἃ μὲν ἔδει δοῦναι
καθορῶντες, ἃ δ' ἀντὶ τούτων ἦν ἔχειν, οὐδὲ λογιζό-
μενοι. 5. καὶ πρῶτον μὲν ἐγγὺς τοῦ θρόνου καὶ τῶν
τοῦ ἄρχοντος ὁμμάτων φωνὴν ἔρρηξαν στασιαστικὴν,
σχῆμα μὲν ἔχουσαν ἰκετείας, ἔργον δὲ ἀπειθείας. ὥσπερ 15
γὰρ ἐν τοῖς μεγίστοις κακοῖς τοὺς θεοὺς εἰώθαμεν
καλεῖν δεόμενοι βοηθεῖν, οὕτω τότε τὸν θεὸν οἱ βο-
ῶντες σφᾶς ἐλεεῖν, ὥς εἰς τὸ πράττειν ἀξίως ἐλέου

1 cf. p. 436, 1 sq. Sozom. VII 23. Theod. hist. eccl. V 20, 1

3 Marcell. Com. chron. (Chron. min. saec. IV—VII ed. Mommsen
Π p. 62 ad annum 387 cf. Hydat. cont. chron. Hieron. 14 VIII
ib. p. 15) 4 cf. Amm. XXVI 2, 10 cum nota Valesii 8 Io.
Chrys. ad pop. Ant. hom. V t. II p. 63 E 15 sq. cf. p. 422, 12 sq.

3 δ' ἐς (vel εἰς) Sintenis | πέμπτον Mor, quo retento προῖ-
όντος coni H. Valesius l. l. 5 τοῖς στρατιώταις εἰς χεῖρας Pa
Mor 6 γραμμάτων in marg inser I^s πραγμάτων Va | ἀνε-
γνωμένων Va | ἔδει μὲν om Pa Mor 7 τότε] τοῖς Cobet Coll. 119
8 ὥστ' C sed σ inser f | ἐπιθυμίαν Mor 9 ἐντεῦθεν Ba I
| ἐτοιμότητα Ba sed η ex α corr m^s 10 αὐτῶν Ba I Mo Pa Va
Mor αὐτῶν L spir. supra v eras αὐτῶν Re 17 δεομένων
Mor | τὸν θεὸν in τῶν θεῶν, tum iterum in τὸν θεὸν corr P²
| οἱ βοῶντες] „malim additum ἐκάλουν“ Re 18 ὥς τ' Pa Mor
ἀξίους Va

παρὰ τῶν γραμμάτων ἀφιγμένοι. 6. ὄντος δὲ οὐδὲ
τούτου φορητοῦ πολὺν δεινότερον τὸ ἐπὶ τούτῳ. μετὰ
γὰρ δὴ τῶν ῥημάτων ἐκείνων ἐπὶ τὴν πρὸ τοῦ δικα-
στηρίου στοὰν ποιησάμενοι τὴν ἔξοδον καὶ τὴν βοήν
5 ἐπιτείναντες καὶ γυμνωθέντες τῶν χλαμύδων καὶ τὸ
οὐπω κεκινημένον ταῖς δεξιαῖς κινοῦντες παρακα-
λοῦντες εἰς κοινωσίαν ὦν ἐτόλμων, ἐλθόντες ἐπὶ τὸ
R II 4 πλησιάζον βαλανεῖον κάλους ὦν ἐξήρτηντο | τὰ τὸ
φῶς ἐν νυκτὶ παρέχοντα, μαχαίραις ἐξέκοπτον δει-
10 κνύντες, ὅτι δεῖ τὸν ἐν τῇ πόλει κόσμον ταῖς αὐτῶν
βουλήσεσιν ὑποχωρεῖν καὶ ὥς ὁ μὲν νόμος οὐδέν, τὸ
δὲ ἐκείνοις δοκοῦν μέγα. 7. τοιούτου τοίνυν ἁσθέντος
προοιμίῳ μετὰ ῥημάτων ἐτέρων, ἃ κέρδος ἂν ἦν μοι
μὴ ἀκηκοέναι, τὸ μὲν τὰ εἰωθότα ταῦτα ποιεῖν καὶ
15 ταράττειν καὶ συγγεῖν τὰν τοῖς ἐργαστηρίοις μικρόν
τε καὶ ἀνάξιον τῆς αὐτῶν ἀνδρείας ἡγήσαντο, βλέψαν-
τες δὲ εἰς τὰς πολλὰς τὰς ἐν ταῖς σανίσιν εἰκόνας
βλασφημίας πρὸ λίθων ἐπ' αὐτὰς ἀφέντες ἐπὶ μὲν
ταῖς ῥηγνυμέναις ἐγέλων, πρὸς δὲ τὰς ἀντεχούσας
20 ἡγανάκτουν. 8. ἔπειθ' ἡγούμενοι τὰς ἐν τῷ χαλκῷ

1 ἀφιγμένον V ἀφιγμέν cum duabus post ν litteris parum
perspicuis Pa ἀφιγμένων Mor | ὄντως M | οὐδὲ om Mo
3 πρὸ τοῦ om Va 5 γυμνασθέντες Mo 6 κινοῦνται Va
8 πλησίον Cobet Miscell. 143 | κάλως V Re κάλλους B sed ου
in ras, Mo κάλω^{ους} Pa κάλωα Mor κάλωας Valesius ad Amm.
XIV 1, 9 | ἐξήρτηντο? 9 ἐξέκοπτον scripsi e CAPBaIV ἀπ-
έκοπτον reliqui libri edd 12 δοκεῖ Mor qui δ pro τὸ conī |
ἀνασθέντος Pa Mor 15 ρόν in μικρόν — 16 ἀνδρὶ in ἀνδρείας
absciss Pa 16 ἀνάξιον V sed ι inser m² | αὐτῶν B sed ' in
corr, MMoLI | ἀνδρείας reposui e libris ἀνδρείας edd 17 ἐς
Re | τὰς (2) om Ba | τὰς — σάνι in σανίσιν absciss Pa | ταῖς
om Va 18 πρὸς BaMo | θων in λίθων — ἀφέ in ἀφέντες
absciss Pa 19 ὦν in ἐγέλων — ἐν in ἀντεχούσας absciss Pa
20 κῶ in χαλκῷ et τιμωτέρας absciss Pa

τιμιωτέρας καὶ τὴν εἰς ἐκείνας παροινίαν ἀφορητοτέραν
 δραμόντες ἐπ' αὐτάς ἅμα σχοινοῖς περιθέντες τοῖς
 αὐχέσι καταβαλόντες εἵλκον, οἱ μὲν οὐ διατεμόντες,
 οἱ δὲ καὶ τοῦτο ποιήσαντες. | καίτοι περὶ μὲν R Π 5
 τοῦ πατρὸς ἴσως ἂν εἴποιεν τὸ χρυσίον, Ἀρκαδίῳ 5
 δὲ τί ἂν τις ἐγκαλέσειε; τῷ δὲ μετ' ἐκείνον τί;
 τῇ δὲ τούτων μητρί; τῷ δὲ τοῦ βασιλέως πατρὶ;
 περὶ ὧν οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὥς μετεῖχον τῶν περὶ
 τὴν φορὰν. 9. παραδόντες τοίνυν τοῖς παιδαρίοις
 ἐν τοῖς οὕτως αἰδεσίμοις παλῶν ἐχώρουν αὐτοὶ 10
 μετὰ πυρὸς ἐπ' οἰκίαν ἀνδρὸς ἀδικοῦντος μὲν οὐ-
 δέν, δοκοῦντος δὲ τοῖς οὐ βουλομένοις ἀκούειν τῶν
 γραμμάτων, καὶ τὰ μὲν ἔκαον, τὰ δὲ διεννοοῦντο, ὧν
 ἦν τὰ βασίλεια. καὶ εἰ μὴ τόξα τε καὶ τοξότας ἰδόν-
 τες ἔδεισαν, κρεῖττον ἂν ἦν ἢ κωλυθῆναι τὸ πῦρ ὥς 15
 ἐπὶ πλείστον ῥέον. περὶ τοίνυν τὸ μέσον τῆς ἡμέρας
 μετὰ μελὸς τε εἰσῆει τοὺς μανέντας καὶ κοινὸς ἦν ὁ
 φόβος τῶν τε ἡδικοηκότων τῶν τε οὐχ ἁμαρτόντων,

5 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. VIII t. II p. 96 A 14 cf.
 p. 401, 12sq. 17 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. II t. II p. 20 E

1 κοινωνίαν CA sed in hoc παροι supra κοινω pos m²
 (antiqua), LMoPaVa Mor ἀτιμίαν I sed γο κοινωνίαν supraser.
 m², Ba | ἀφορητοτέραν C sed ας ποιήσαντες supra αν pos m
 2 καὶ inter ἅμα et σχοινοῖς Pa Mor cancellavit Re 3 εἵλ-
 κον. οἱ μὲν οὖν Mor 4 τούτων Mo 5 εἴποι L sed post ι
 (2) ras 1 litt, Mo εἴποιε Mor 6 τί ἂν τις scripsi e V cum
 Cobeto Coll. 119 τί τίς CAPBaLMoB Re τί τις IMPa τί·
 τίς Mor | τί;] τι ὁ Re 12 οὐ om Va 13 ἔκαιον VVa
 ἔκαον Re ἐκίνουν Mor sed γο ἐκείνον in marg om in lacuna
 6 litt B 14 τε om B | ἰδόντες om LMo | ἐπηξάν Va
 16 ἐπιπλείστον MV τὸ inter ἐπὶ et πλείστον Mor cancel-
 lavit Re

ὥς ἐν τοῖς τοιούτοις κακοῖς κοιναὶ τῶν πόλεων αἰ
 δίκαι καὶ τὸ τῆς ὀργῆς ἀμφοτέρους ὁμοίως ἐπέρχεται
 τοὺς τε ἐν ταῖς αἰτίαις τοὺς τε πόρρω τῶν ἐγκλη-
 4 μάτων. 10. ἤδη δὲ τῶν ἀγγέλων ἐξεληλυθότων καὶ
 R II 6 τῶν πραγμάτων | δηλούντων ἃ δεῖ προσδοκᾶν, καὶ
 τῶν μὲν δαίμονας αἰτιωμένων, τῶν δὲ ἀλλήλους, πάν-
 των δ' ἑαυτοὺς θρηγνούντων καὶ γυναικας καὶ τέκνα
 καὶ στέγας ἐν ἐδόκει μόνον ἔχειν τὴν σωτηρίαν, ἡ
 φυγὴ καὶ τὸ ζητεῖν ἄλλην γῆν. 11. τοῦ μὲν οὖν λεῶ
 10 τὸ πλεῖον μετανίστατο, τὴν βουλὴν δὲ τὸ ἄρχον ἀπει-
 λαῖς ἐπειρᾶτο κατέχειν. νέοι δὲ οἱ περὶ ἡμᾶς τε καὶ
 τοὺς λόγους οὐδὲν πρὸς οὐδένα εἰπόντες ἐκποδῶν
 εὐθὺς ἦσαν. οἰομένων δὲ ἡμῶν ἥξειν ἐκεῖθεν λόγον
 ἔχοντα τὴν τιμωρίαν, τὴν δὲ ἄλλην ἄλλος ἔφασκε,
 15 δειναὶ δὲ πᾶσαι, καὶ περὶ τάφους τοῖς πολλοῖς ἡ
 φροντίς, εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τοῦτ' ἀπέγνωσαν ὥς ἐμπρησμοῦ
 τὰ τε ἄψυχα καὶ ἡμᾶς ἀναλώσαντος.

8 Io. Chrys. hom. l. l. p. 21 B sq.

11 cf. p. 503, 17 sq.

1 κοιναί τε πόλεων Mor 2 καὶ — 3 αἰτίαις in marg
 Mo² 3 πόρρω C 5 χρὴ Va „malim aut εἶδει aut δέη
 aut δέοι“ Re 7 δὲ αὐτοὺς VVaL Re δὲ αὐτοὺς Pa δὲ αὐ-
 τῶν Mor | τὲ καὶ M 9 οὖν inser I³ 10 τὸ om Mor |
 πλεῖον — ἀπειλαῖς absciss Pa | πλείστον V πλέον VaB | τὸ ἄρχον
 Va 11 οἱ in ἐπειρᾶτο — 12 τοὺς absciss Pa 11 τε om Ba
 12 ν in οὐδὲν — ἐκποδῶν absciss Pa | ἐκ ποδῶν CAPBa
 13 οἰομένων — λόγον absciss Pa | δ' Va 14 ἔχονσαν Pa sed
 ν absciss, Mor | τὴν δὲ in ras 3—4 litt om I „ambigo utrum
 τήνδε an τὴν μὲν legam“ Re | δὲ — ἔφα in ἔφασκε absciss Pa
 | δὲ post ἄλλην inser I³ | ἄλλως I sed in ἄλλος corr m³, LMo
 γρ ἄλλον Mor post ἄλλως ras 4 litt I, ἔχειν B 15 δὲ in
 ras I³ om BaPa Mor δ' Va | ἄπασαι Va πᾶσιν Mor | ταφῆς
 olim conī Re τάφον Cobet Coll. 119 16 τοῦτ' absciss Pa
 τοῦδ' Va 17 ἀναλώσαντος BaI sed in hoc α in ο corr m³, LMoB

12. Οὕτω δὲ ἡμῶν ἐπιτηχότων καθάπερ ἐν προσδοκίᾳ βροντῆς ἢ σεισμῶ πάντα κινοῦντι ἔρχεται Φήμη, ἢ θεὸς ἧς πόρρω τὸ ψεῦδος, τὸν ἄνδρα τοῦτον ἀργέλλουσα δικαστὴν ἡμῖν ἀφίξεσθαι. καὶ τοῦτ' εὐθύς τὴν τῶν χαλεπῶν ἐλπίδα τῇ παρεχούσῃ τι βέλτιον εἰς 5
| ἔλαττον τε ἦγε καὶ τὰν ταῖς ψυχαῖς ἐπολεῖ κον- R Π 7
φότερα καὶ τις ἐσθίων τε ἐμειδίασε καὶ μετέλαβεν ὕπνου καθαρῆς πηδημάτων, καὶ περὶ ἀγρῶν τις ἦρετο τῶν ἑαυτοῦ τολμήσας εἰπεῖν ἑαυτοῦ πρότερον τῷ φόβῳ τοῦτο κεκωλυμένος, καὶ ὁ μὲν οἷς ἤκουσε 10
πιστεύων μεθ' ἡδονῆς ἕτερον ἐδίδασκεν, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῶν ἀγαθῶν ἀπιστῶν παρὰ τοὺς εἰδέναι τι δοκοῦντας ἤρχετο. καὶ πολὺς πανταχοῦ τε καὶ παρὰ πᾶσιν Ἑλλέβιχος ἐν οἰκίαις, ἐν ἀγοραῖς, ἐν στοαῖς, ἐν στενωποῖς, ἐν βαδίζουσιν, ἐν καθημένοις, ἐν νέοις, ἐν 15
πρεσβυτέροις, ἐν ἀνδράσιν, ἐν γυναιξίν, ἐν ἐλευθέροις, ἐν δούλοις, ἐφ' οὓς καὶ αὐτοὺς ἤρχετο τι τῆς τῶν δεσποτῶν τύχης. 13. ἐμπεπληκῶς δ' ἑαυτοῦ τὴν

1 Io. Chrys. l. l. p. 21 D sq. 2 Hes. opp. 764. Aesch. c. Tim. § 128. Soph. Oed. R. 158. Paus. I 17, 1 9 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XVII t. II p. 171 D sq.

1 δὴ L | οἰκία in προσδοκία absciss Pa προθεσμία Va
2 βροντῇ Va | ἢ φήμη ἢ Va 4 ἀφίξεσθαι ἡμῖν Pa Mor
5 α in ἐλπίδα absciss Pa | τί BaBMPaV τὴ I τὸ B sed τι suprascr. m² 6 τε om. Pa Mor | τὰ ἐν Pa Mor | τὰν ταῖς BaMo 7 καὶ absciss Pa | μετέλαβεν Mo sed λ et β in ras m²
8 τις absciss Pa τίς BaIV 9 (1) αὐτοῦ Va 10 τούτῳ Pa Mor 11 ἢ in ἡδονῆς absciss Pa | ἐδίδασκεν I sed ν add m³ 12 τί BaIMoBMV 13 vs in πολὺς absciss Pa πολὺς P sed s add m² πολὺ AMoMVA | ἀπανταχοῦ Va
14 ἐν στενωποῖς, ἐν στοαῖς Va | ἐν στοαῖς om. Pa 16 γυναιξί V
17 αὐτὸς Pa 18 δὲ BaIBM edd | αὐτοῦ I sed in αὐτοῦ corr m³, BaPa Mor

πόλιν οὗτος ὁ λόγος ἤκε μὲν ἐπὶ τὰ προάσθεια ταχέως,
 ἤκε δὲ ἐπὶ τὰ πεδία, προὔβη δὲ ἐπὶ τοὺς λόφους
 ἅπασι ποιῶν ἐλαφρότερα τὰ παρόντα καὶ ὅσοι κινδύ-
 νων μὲν ἦσαν ἐκτός, τοῖς δὲ τῶν κινδυνευόντων
 5 ἐβαρύνοντο κακοῖς. ἑωρᾶτο τοίνυν ἡ γνώμη τοῦ τὸν
 δικαστὴν ἀπεσταλκότος ἐν τῇ γνώμῃ τοῦ τὴν ψήφου
 R Π 8 ἐγκεχειρισμένου, | καὶ ἐδόκει μήποτ' ἂν ἐπὶ τῇ θα-
 νατούσῃ χρήσασθαι τῇ τοῦδε κεφαλῇ, ἣν ἥδει πρὸς
 οὐ τὰ τοιαῦτα πεφυκυῖαν. 14. ἦν οὖν ἀκούειν πολ-
 10 λῶν οὐ βοῶντων μὲν, οὕτωσὶ δὲ λεγόντων σωτηρίας
 γε εἶναι ταῦτα σημεῖα καὶ τοῦ μὴ διὰ τραχήλων δια-
 δραμεῖσθαι ξίφῃ τὸ τὸν δεῖνα ἥξειν ἐπὶ τὴν κρίσιν,
 τὸν ἥδιστα μὲν, εἴ τι σώζοι τὸν κινδυνεύοντα, τοῦτο
 ἀκουσόμενον, ἀλγῆσοντα δὲ ἐν ταῖς τῶν ἡμαρτηκότων
 15 ἀπωλείαις, δείξοντα δέ, ὥς βούλοιτ' ἂν εἰς ἐπιεικές τι
 τελευτηῆσαι τοῦ καιροῦ τὴν χαλεπότητα.

15. Τί δὴ τούτων αἴτιον τῶν ἐλπίδων; καὶ πόθεν
 αὐταῖς ἡ γένεσις; τὰ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης αὐτῷ
 βεβιωμένα καὶ τούτων γε μάλιστα τὰν τῷ τῆς δυνά-

7 Io. Chrys. l. l. p. 174 A

1 ὁ λόγος οὗτος Pa Mor 2 ἤκεν A | ἐπὶ (1) om Mo
 3 παρόντα καὶ ὅσοι] „aliquid deest post παρόντα. e. c. αὐτοῖς τε
 τοῖς κινδυνεύουσι“ Re | κινδύνοι Mor 4 τοῖςδε Mor | κινδύ-
 νων V 8 χρήσασθαι P sed σασθ in ras m² | ἔδει APMoBM
 VVa | πρὸς οὐ P sed ὁ in ras m², I sed ras 1 litt ante o (2)
 πρὸ σοῦ ALMoBMVVa πρὸς σοῦ Pa Mor 9 ἦν Pa
 ἦν Mor 11 γε P sed γ in ras m², I sed e δὲ corr m², Ba
 δὲ reliqui libri Mor cancellavit Re | τραχήλου Va 12 τὰ
 ξίφῃ Va 13 τι Re τις libri Mor | σώζει V Mor 14 ἀλγῆ-
 σοντα Pa Mor | ἐπὶ I ἐπὶ BaBM Cobet Coll. 119 15 εἰς
 om Va | ἐπιεικές C sed ei inser s 18 αὐτοῖς Va 19 γε om
 M | τὰν om Pa Mor

μεως χρόνῳ, ὃν ἡμερότῃτι κοσμήσας, ὃ δὴ καὶ τὸν
 τῶν ὅλων κύριον ἑώρα πεποιηκότα, δικαιοσύνης δόξαν
 ἐν | ἔξουσίᾳ τοῦ κακῶς ποιεῖν ἡνέγκατο δεινὸν R Π 9
 εἶναι νομίζων, εἰ ταῖς μὲν παρ' ἐτέρων βλάβαις χαλε-
 πανοῦμεν, αὐτοὶ δὲ εἰς ἐτέρους τοῦτο ποιεῖν ἀξιώσο- 5
 μεν. 16. εὖ ποιῶν τολύνην διατελῶν πολλοὺς μὲν ἄν-
 δρας, οὐκ ὀλίγας δὲ πόλεις καὶ τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις
 τοὺς ἡτυχηκότας ποιῶν ἀμείνους ταῖς τιμωρίαις μάλ-
 λον ἢ διαφθείρων ἀνέσχευεν ἡμᾶς τότε βαπτιζομένους.
 <τούς> μήπω μεθεσθηκότας κατέσχε καὶ τοὺς, εἶπερ 10
 οὐκ αὐτὸς ἡλπίζετο, πάντως ἂν αὐτοὺς πλάνοις δόν-
 τας ἔπεισεν ὑπομεῖναι τὴν παρουσίαν. 17. ὅτι δὲ
 ταῦθ' οὕτως εἶχεν, ὥοντο μὲν οἱ τῆς ἀληθείας ἡμαρ-
 τηκότες δι' ἐρήμης μὲν τῆς ὁδοῦ τὸν ἄνδρα τῶν πυ-
 λῶν ἄψεσθαι, δι' ἐρήμου δὲ τοῦ πρώτου τῆς πόλεως 15
 μέρους ἤξειν ἄχρη τῆς καταγωγῆς, οἱ δ' ὅσονπερ ἐπὶ
 τῶν προτέρων ἀγαθῶν διαδραμόντες, οἱ μεμενηκότες,

12 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XVI p. 160 D

11 πλάνοις] ἦτοι φυγαῖς καὶ μεταβάσεις ἐκ τόπου εἰς τό-
 πον V²

1 τὸν om Mor 3 ἡνέγκατο voce desinit Va | δεινὸν PI
 sed ν (2) in utroque in ras m² δειν' cum ras 2 litt L δεινός
 CAB qui εἶχε τινός in marg habet 5 αὐτοὶ cum ras 1—2
 litt (vs?) C 10 τοὺς inserui auctore Re („forsitan τοὺς γὰρ
 μήπω αὐτ' ἀνέσχευεν ἡμᾶς. τοὺς τε γὰρ βαπτιζομένους μήπω“) |
 γο καθεσθηκότας in marg m. recentiss. I | κατέσχευεν CAP sed in
 hoc ν del 11 πάντας Mor | αὐτοὺς CP sed in hoc ' in corr,
 MoPa Mor αὐτοὺς spir. supra ν eras L | πλάναις Pa Mor
 13 „post εἶχεν aliquid deesse videtur e. c. τοδὶ τεκμήριον αὐτ'
 ὧδε σκοπεῖτε,“ Re ad p. 24, 10 R provocavit Boissonadius parum
 apte | ἡμαρτηκότες in marg I³ 15 ἄψεσθαι scripsi e VBaI
 sed in hoc ε ex α corr ἄψασθαι reliqui libri edd 16 μέρους
 C sed ου ex ο corr s | οἱ δ' IM 17 ἀγαθὸν C σταθμῶν
 coni Re Anim probabiliter | οὐ I | μεμενηκότες V

ἤγον αὐτὸν ὑπ' εὐφημιῶν ἐπὶ τὴν πόλιν ἀναμίξαντες
 ἰκετείας. ὁ δὲ οὐκ ἀπήλυνε μὲν φιλανθρωπία, διὰ
 R Π 10 δὲ τῶν παρὰ τῆς δεξιᾶς | ἐδείκνυ τὸν κατεγυνωκότα
 ποιῶν ὅπερ οἱ παιδοτροῖβαι πρὸς τοὺς παρὰ τὸ εἰκὸς
 5 ἡττημένους, ὥς δὴ τῆς διδαχῆς προδεδομένης αὐτοῖς.
 18. καὶ οὗτος τολύνν ὥς ἐπὶ προδεδομένων αὐτῷ παρ'
 ἡμῶν τῶν παρ' αὐτοῦ περὶ ἡμῶν ἐπαίνων οὕτω μὲν
 εἶχε τὴν γνώμην, οὕτω δὲ ἐχρῆτο τῇ χειρὶ. ἦν γὰρ
 δὴ πολὺν ἡμῶν ἐμβεβληκῶς ἔρωτα τῷ βασιλεῖ πυκνοῖς
 10 τε καὶ μακροῖς τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἐγκωμίοις ληρεῖν μὲν
 ἅπαντας λέγων τοὺς ἐτέρας πόλεως μεμνημένους, εἶναι
 γὰρ ἐν οὐδεμιᾷ τοσαύτην ἀγαθῶν σύνοδον, ἀλλὰ τὸ
 μὲν ἔχειν, τοῦ δὲ ἐπιδείσθαι καὶ πολλὰς ἐν μὲν τοῖς
 ἄλλοις ἔχειν εὐδοκιμεῖν, τὸν δὲ κοινὸν τῆς πόλεως οὐ
 15 καλῶς αὐταῖς ἔχειν τρόπον, ἀλλὰ τῇ μὲν ἐπιζεῖν θυ-
 μόν, τὴν δὲ ἀναισθητῶς διακειῖσθαι, τὴν δ' ἐστερηῖσθαι
 Χαρίτων, τὴν δὲ ἀργῶς ἔχειν, τὴν δὲ τῇ φωνῇ λυπεῖν,
 τὴν δὲ οὐκ εἰδέναι φέρειν βασιλέως καθέδραν, τῇδε
 R Π 11 δὲ μόνη τὰ τε | ἀπὸ τῆς Τύχης ὑπάρχειν ὅσα τε
 20 εἰς ἀρετὴν ἔρχεται. ἐκείνον δὲ εἰδέναι τε καὶ οὐκ

12 cf. p. 408, 7sq.

15 Arist. Ach. 321

1 ὑπ' in ras I³ 2 ἰκετείας I sed ι (3) eras | δ' Re |
 φιλανθρωπίαν Mor 4 ὅπερ ex οἵπερ corr B | εἰκὸς] εἰ Mor,
 quod corr Re Anim 6 προδεδομένω. Mo 8 δ' Re
 10 μὲν om M 11 πόλεις Mo 12 οὐδὲ μιᾷ A | ἀγαθὴν Pa
 Mor, quod corr Re Anim 13 τὸ Mo | δ' Re 15 αὐταῖς P
 sed αἱ ex α in ras corr m², I sed αῖς in ras m² | τὴν Pa Mor
 | ἐπιζῆν BaI ἐφίξειν coni Re 16 ἀναισθητῶς I sed σθή in
 ras m² | τὴν P sed ' in ras m³, IBM | δὲ Re 17 τὴν (1) P | δ'
 edd 18 δ' Pa Mor | τῇδε δὲ] τῇ δὲ, δὴ Pa Mor 20 ἐκείνα
 Mor, γρ ἐκείνην in marg | δὲ om Pa Mor

εἰδέναι τῶν αὐτοῦ τὸ κάλλιστον, ἀγγελλόντων μὲν γὰρ ἀκούειν, οὐδέπω δὲ αὐτὴν ἰδεῖν, εἶναι δὲ οὐκ ἴσον ὧτα καὶ ὄμματα. καὶ παρεκάλει δὴ πρὸς τὴν ὡς ἡμᾶς ὁδὸν προστιθεὶς τῇ πόλει τὴν Δάφνην, ἣν ἔχειν τε μουσικὸν θεὸν καὶ πέμπειν ἀφ' ἑαυτῆς ἐπὶ τὴν 5 πόλιν λόγων ἐπιθυμίαν. 19. διεμέμφετο μὲν οὖν τὴν πολλὰ μὲν ἐπηγγελημένην, τοιαῦτα δὲ ἐπιδεδειγμένην καὶ λόγους καλοὺς ἔργοις χειροσιν ἀνελοῦσαν, ἔχων δέ, εἶπερ ἐβούλετο, δίκην ἣν ἐβούλετο λαβεῖν οὐδ' οὕτως ἕτερος γίνεται οὐδὲ ὑπὸ τῶν ποιούντων τὰς 10 αἰτίας ἐξέβαλλε τὸ φίλτρον, ἀλλ' ἡγάπα τε ὁμοῦ καὶ κατηγορεῖ. δειπνοῦντα δὲ αὐτὸν ἀκούομεν οὐ δειπνῆσαι μᾶλλον ἢ τῇ διανοίᾳ βλέπειν εἰς τὰ σχήματα τῆς πόλεως παραβάλλοντα τὰ δεύτερα τοῖς ἀμείνοσι.

20. Τίνα δὴ τὰπὶ τούτοις; εἰσεκαλεῖτο μὲν οὐπερ 15 ὁ δικαστὴς κατήγετο, τῶν τε ἀρξάντων | οὐκ ὀλίγον τῆς τε βουλῆς ὁπόσον οὐκ ἐπεφεύγει, καὶ ἦν τοῦτο πρᾶοτέρα τις ἐπὶ τὴν δίκην ἀρχὴ τῇ τε χωρίῳ τοῖς τε παρακαθημένοις, κελεύοντος δὲ ἕκαστον αὐτὸν ἀποφαίνειν δίκαιον ἦν μὲν τις ἐκάστω καὶ λόγος, τὸ 20 πλεόν δὲ τῆς σωτηρίας ἐν δάκρυσιν τῶν μὲν ὀδυρο-

3 cf. t. II 194, 7 R

1 αὐτοῦ *ILMo* αὐτῆς *V* 2 αὐτὴν *reposui e libris*
αὐτὸν *edd* | εἶναι *Re*, εἰδέναι *libri Mor* 3 ἴσον *LMoB* | δὴ] δ
δὲ *Mor* 5 μουσικὴν *Mor* 6 ἐπιθυμίαν *P* sed *v* add *m*²
ἐπιθυμίαι *A* ἐπιθυμία *M* ἐπιθυμία *BaLMoBV* 9 ὃν *Ba*
ἦνπερ *Re* 10 γίνεται *edd* | οὐδ' *Re* 11 ἐξέβαλλε *CAP*
sed in hoc 2 alterum eras ἐξέβαλε *reliqui libri* ἐξεβάλετο *Mor*
| τὸ *om Mor* | ἀγάπα *Mo* 13 τῇ *om Pa Mor* 16 ὀλίγον *C*
sed o (2) ex ω corr n 17 ἀποφεύγει *Ba* 18 πρᾶοτέρα
PIMoBM | τίς *BaIMoB* 19 τοῖς τε] καὶ τοῖς *Re* | αὐτὸν *P*
sed ' in ' corr, *IMoPa Mor* 20 μέντοι *Pa Mor*

μένων νεότητα καὶ τὸ μήπω πατέρα γεγενῆσθαι, τῶν
 δὲ τὸ πατέρα τε εἶναι καὶ παῖδας γενναίους τρέφειν,
 τῶν δὲ γῆρας γονέων, τῶν δὲ λειτουργίας ἀρχὴν μὲν
 δεξαμένας, ποθοῦσας δὲ τελευτήν, ἑτέρου γυναικὸς
 5 *χρηεῖαν καὶ τὴν ἐσομένην περὶ τὸ μνημα διατριβήν.*
 ὁ δὲ γενναῖος οὐτοσὶ τοῖς τε ἐκείνων ἐξουσίαν ἐδε-
 δώκει δάκρυσι καὶ τοῖς ἐκάστου τῶν παρ' ἑαυτοῦ
 προσέθηκεν οὐκ ἀγνοῶν, ὅσοις δὴ δικασταῖς ἢ πλη-
 R Π 13 γαῖς ἢ πληγῶν ἀπειλαῖς τὸ τοιοῦτον | εἴργεται τὰ
 10 παρόντα ὑβρίζεσθαι διὰ τῶν ὀδυρμῶν ἡγουμένοις.
 21. καὶ ἡ μὲν κρηπὶς οὕτω καλὴ καὶ φιλόανθρωπος,
 προϊόντος δὲ τοῦ πράγματος εἰς ἀκμὴν καὶ δέξεσθαι
 τὸ δικαστήριον τῆς ἐπιούσης τὴν κρίσιν εἰρημένον
 χαρίζεται μὲν κἀνταῦθα τὸ μήτε ἐν μέσαις νυξὶ μήτε
 15 ἐν πρώταις ἀλεκτρονύων ᾠδαῖς ἤκειν ἐπὶ τὸν θρόνον,
 ὥς αὐτῶν γε ἐν αὐτοῖς τῶν καιρῶν ἐχόντων εἰς ἑκ-
 πληξιν ἀφορμὰς, μικρὸν δὲ τὴν ἀκτῖνα φθάσας, ὥστ'
 αὐτῷ καὶ λαμπάδας νόμον μᾶλλον ἢ χρείας εἶναι, τὰς
 R Π 14 θύρας ἐξελθὼν ἔργῳ | φιλανθρωπῶ πᾶν ἀπέκρουσε

14 Amm. XXVIII 1, 54 cum nota Valesii. cf. II. p 646sq.

4 δεξαμένους Mor | ποθοῦντες Mor | γρ τελευτήν in marg
 Mor | ἑτέρου Re ἑτέρων V ἑτέρους reliqui libri ἑτέρας Mor
 sed γρ ἑτέρους 5 *χρηεῖαν* in marg inser I | βῆμα BPa Mor

7 τῶν P sed ὧν in ras m³, M τὰ BaI 8 δὴ] ἢ Mor
 10 ἡγούμενος Pa Mor 12 δέξεσθαι scripsi e V cum Cobeto
 Misc. 143 δέξασθαι reliqui libri edd 13 εἰρημένον reposui
 e libris cum Cobeto l. l. εἰρημένον Pa edd 14 τὸ inserui
 e V om reliqui libri edd 16 τε Pa Mor | αὐτοῖς ILMoBM
 Mor | καινῶν Pa Mor, quod correxit Valesius l. l. 17 ὥστ'
 αὐτῷ scripsi auctore Re, ut ταυτῶι in ὥστ' αὐτῶι corr C^s ἐν
 αὐτῷ Pa Mor ταυτῷ reliqui libri Re 18 καὶ om Ba del Re
 | χρείας εἵνεκεν ἀφθῆναι olim coni Re

τοιοῦτον παράδειγμα. 22. μήτηρ γὰρ δὴ τῶν ἐν τοῖς
 κρινομένοις ἐνὸς νέου τε καὶ καλοῦ καὶ πολλαῖς μὲν
 πρεσβείαις, ἀπάσαις δὲ λαμπρυνομένου λειτουργίαις,
 τοῖς πράγμασι δὲ ἀντὶ τοῦ πατρὸς ἀρκέσαντος γυμνώ-
 σασα μὲν τὴν κεφαλὴν, λύσασα δὲ τὴν γεγρηκαυῖαν 5
 τρίχα, προσδραμοῦσα τῷ στήθει καὶ περιθεῖσα τούτῳ
 μετὰ τῶν χειρῶν τοὺς τοιούτους πλοκάμους ἥτει μὲν
 τὸν υἱὸν ἐλεεινὸν βοῶσα, δάκρυα δὲ τὰ μὲν ἐκείνης
 ἔρρει κατὰ τῶν ποδῶν τοῦ στρατηγοῦ, τὰ δὲ ἐκείνου
 κατὰ τῆς ἐκείνης κεφαλῆς. ἀφείλκυσε δὲ αὐτὴν οὐδεὶς, 10
 ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς ἀπεώσατο, ἀλλ' οὕτως ἔδωκεν αὐτὸν
 τῷ μήκει τῆς ἱκετείας, ὥστ' ἐδόκει κρείττων εἶναι φύ-
 σεως ἀνθρωπείας, καὶ πανταχόθεν εὐχαὶ σώζεσθαί οἱ
 τὴν παῖδα τοιούτῳ τε ὄντι πρὸς ἀτυχοῦντας καὶ πᾶν
 τραχύ τε καὶ ἀπηνὲς τῆς γνώμης ἐξεληλακότι. 23. οἱ 15
 μὲν δὴ ἐδίκασον, ἡμεῖς δὲ προσηδρευόμεν. ὁ δὲ ἐδόκει
 τισὶν οὐχ αὐτοῦ ποιεῖν εἰς ὁμολογίαν ἕκαστον τοῦ
 τῆς ἀδικίας σπέρματος κατακλείων | ἀπειλῶν ἐτέ- R Π 15
 ρους βασανίσειν τοὺς ταῦτα κατεροῦντας, εἰ μὴ συγ-
 χωροῖεν ἐκεῖνοι. καὶ ἅμα πολλοὺς τῶν πέλας ἐκίνει 20
 νεύμασι τὸν κρινόμενον εἰς ὁμολογίαν ἐνάγειν, ᾧ δὴ

4 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XVII t. II p. 172 D

2 καὶ (1) absciss Pa om Mor 3 λαμπρυνομένῳ Pa 4 γυ-
 μνώσασα P sed α (2) suprapos m^s 10 ἐκείνης V sed ης ex
 on corr m² ἐκείνου Pa Mor | δ Re 13 εὐχαὶ CAI sed ι ex
 is corr C^sA^pI^s εὐχαῖς LMoBMPa Mor quod corr Re | οἱ om
 Mor delendum censet Sintenis 14 τὴν scripsi e P sed η
 in ras m² coll. p. 492, 16 τὸν reliqui libri edd 15 ἀπεληλακότι
 Re 16 προσεδρευόμεν Pa Mor 17 αὐτὸς Pa Mor 18 κατὰ C
 19 βασανίσειν scripsi e V auctore Re βασανίζειν reliqui libri
 edd | κατεροῦντας Pa Mor 20 πέλας] πόλεων Mor 21 γε
 νεύματι in marg Mor | ἀνάγειν Mo

μάλιστα ἡγανάκτουν οἱ πεισόμενοι νομίζοντες εἶναι
 κάλλιον ἐν ἀρνήσει τι παθεῖν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐλέγξαν-
 τας. τοῦτο δὲ ἦν οὐκ ἀχένας εἰς τομὴν ἐτοιμάζοντος
 τῷ βασιλεῖ, τὴν σωτηρίαν δέ, οἶμαι, λαμπροτέραν ποι-
 5 οὔντος. οὐ γὰρ ἴσον εἰς ἔλεγχον φωνὴ μάρτυρος καὶ
 ἢ τοῦ φεύγοντος αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ μὲν ἐκείνης ἴσως
 ἂν τις εὐρεθείη καὶ λόγος, τὴν δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιο.
 24. ταῦτα [αὐτὰ] αὐτῷ τὸ τοῖς ἐαυτῶν στόμασιν ὁμο-
 λογεῖν ἀδικεῖν τοὺς αἰτιαθέντας ἐδύνατο, οἳ τὴν μὲν
 10 παροῦσαν ἡμέραν ὀριεῖν αὐτοῖς ἡγοῦντο τὸν βίον,
 R II 16 ἡγνοεῖτο γὰρ, ἐφ' ὅτῳ ταῦτα, τὸ | δὲ ἔμελλε φα-
 νεῖσθαι. τοῦ γὰρ ὄχλου μόνον οὐχ ὁρᾶν ἡγουμένου
 τὴν δεινὴν ἐκείνην ἔξοδον ὃ μὲν ἀποκτενῶν οὐδεὶς,
 δεσμὸς δὲ καὶ δημεύσεις χρημάτων καὶ οὐδὲν ὀξὺ περὶ
 15 ταῦτα, καὶ εἶχε τὴν βουλὴν ἢ πόλις, ἣν οὐκ ἔχειν
 ἡγεῖτο. οἳ γὰρ ἦστην, οὗτός τε καὶ ὁ κοινωνός, ἀπο-

14 Plat. Prot. p. 325 C. [Dem.] or. XVII p. 215, 24. cf. Io.
 Chrys. hom. XIII p. 136 Asq. 16 Καισάριος cf. or. XXI p. 449 sq.

1 πεισόμενοι scripsi auctore Boissonadio (in Sinneri Nov.
 Ss. patrum Graec. delectu p. 223) πνθόμενοι I πειθόμενοι
 reliqui libri edd 2 τί ILBMPaV Mor τί Mo 3 ἀχένας
 Re 4 δ' Re 5 ἴσον PBaLMoB 7 τις A sed is iam
 parum perspicua | τὴν IBM | δὲ Re 8 ταῦτα — αὐτῷ om
 Pa Mor | ταῦτα δ' PBaI | αὐτὰ αὐτῷ in lacuna 6 litt om B
 αὐτὰ om V „αὐτὰ quid sibi velit non satis intelligo, nisi si idem
 atque μόνᾳ significat“ Re cancellavi 9 ἡδύνατο BM om Pa
 Mor 11 τῷ in ὅτῳ absciss Pa ἥς Mor | τῷ BaI 12 μόνον.
 οὐχ Pa Mor μονονὸνχ Re 13 ἀποκτενῶν scripsi ἀποκτείνων
 CP sed in hoc ex ἀποκτείνων corr, PaV edd ἀποκτείνων ABaI
 sed in hoc ει supra ε ser. m³, LMoBM 14 δήμευσεῖς M
 δήμευσις coni Mor 15 ταῦτα scripsi ταύτην libri edd
 16 οἳ scripsi e PI sed in hoc in οὐ corr, BMV οὐ reliqui

libri sed γρ οἳ in marg A², edd | ^ἢ εἰ στην A sed γρ ἦστην in
 marg m² εἰς τὴν C sed ἡ supra ει ser. m², LMoPa (in quo
 post ν ras 3—4 litt) Mor, quod corr Re Anim | οὐ CA sed in
 hoc γρ ὃ in marg m²

κτεῖναι κυρίῳ, ψήφῳ βασιλέως ἐφύλαξάτην τὴν τομὴν
 <τὸ μὲν> αὐτῶν ἐν τῇ κρίσει στήσαντες, τὰ δ' ἐφέξῃς
 τῇ βασιλείᾳ τηρήσαντες. 25. τοιαῦτα τοίνυν ὑπηρετη-
 κότες τῇ δίκῃ καὶ οὐ ποιήσαντες ἐλάττω τοσούτοις
 οἴκοις τὴν πόλιν, ταῦτά μὲν βουλευθέντες, ταῦτά δὲ 5
 ἐπαινέσαντες πάσης ἔριδος ἀπηλλαγμένην βοήθειαν
 βεβοηθηκότες μέσοι | μὲν ἐγενέσθην πλήθους τοῦ R II 17
 πρὸ τοῦ δικαστηρίου τί τῶν ἀπάντων οὐ φθεγγομένου
 καινὰς ἐπὶ ταῖς εἰσθυσίαις δεήσεσιν εὐρίσκοντος. καὶ
 ὁ μὲν χρόνος τῶν ἱκετειῶν πολὺς καὶ περὶ δύοσιν 10
 ἥλιος, σιγὴν δὲ οὐδεὶς ἐπέταξεν οὔτε ῥάβδοις οὔτε
 φιλαῖς ταῖς χερσίν.

26. Ἀλλὰ τοῦ περὶ τὴν δίκην πόνον διάδοχος ἕτε-
 ρος ἦν ὁ περὶ τὴν στάσιν. καὶ περιεργεῖτο πολλοῖς
 μὲν ἀνδράσι, πλεόσι δὲ γυναιξὶ μόνον οὐ προσπι- 15
 πτούσαις ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀδείας, ὁ δ' αὐτὸς τὰ τε
 λεγόμενα μετ' εὐμενείας προσέλετο καὶ ὧν ἥδει πολλήν

1 Io. Chrys. hom. XVII t. II p. 174 Asq.

1 κυρία Mor | ψήφῳ δὲ coni Re et Cobet Coll. 120 | ἐφύ-
 λαξα τὴν I sed in ἐφύλαξάτην corr m^a, LMo ἐφύλαξε τὴν
 Mor, sed γρ ἐφύλαξαν, quod corr Re Anim | τὴν om LMo
 | τὴν τομὴν delendum censet Cobet l. l. 2 τὸ μὲν inserti
 auctore Re Anim, quem secutus est Cobet l. l. | αὐτῶν C Re
 αὐτῶν reliqui libri Mor | στήσαντες et 3 τηρήσαντες coni Re | δὲ
 Re 5 ταῦτα (1) Pa Mor | ταῦτα (2) Pa Mor et e ταυτὰ corr I
 7 μέσοι I sed oi in ras m² μεστοὶ Mor 8 τί CALV edd
 | φθεγγομένου I sed ου in ras m² φ μένου cum rasura
 4—5 litt L, cum lacuna 4—5 litt Mo 9 ταῖς I sed ἰς in
 ras m² τὰς C | δεήσεις Cobet Coll. 120 | εὐρίσκοντες I sed
 ε (2) in o corr m², LMo 11 ὁ ἥλιος Pa Mor 14 κινού-
 μενος post στάσιν inser C^m | πολὺς V 15 μόνον οὐ scripsi e
 VI sed in hoc in μονοτονὸν corr m², Pa μονοτονὸν reliqui libri
 edd 17 εὐμενείας I sed ενεί in ras m²

ἔσομένην τὴν ἰσχύν, ὑπέβαλλεν ἱκετευόμενός τε καὶ μετὰ τῶν τοῦτο ποιούντων ἱκετεύων ποιῶν ἅπαν εἶναι τὸ περὶ ταῦτα τοῦ κρατοῦντος. 27. εἶτα μέντοι καὶ τὸν πορευόμενον, ἐδόκει γὰρ δεῖν τὸν μὲν καθῆσθαι, 5 τὸν δὲ βαδίζειν, ἐκόσμει τῷ τὰς γλώσσας ἐπ' ἐκείνον ἀπ' αὐτοῦ μεταφέρειν καὶ ἐδεῖτο μετὰ τῶν ἡμαρτηκό-
R II 18 των δικαστῆς | δικαστοῦ, τὰ μὲν ἐν μέσῳ ποιῶν, τὰ δὲ καὶ καταμόνας.

28. Καὶ τίς πώποτε ἄνδρα τοιοῦτον ἐώρακεν ἢ 10 ἀκήκοε; πῶς δ' οὐ μακαρίζειν τοὺς τοῦδε τοκέας μᾶλλον ἐπὶ τούτοις ἄξιον ἢ τῇ τε ἀρχῇ καὶ τῷ τοσοῦτοις ἐφεστηκέναι σώμασιν, ὃ πολλῶν τε γεγένηται πρότερον καὶ πάλιν ἐτέρων ἔσται. δάκρυα δὲ τοιαῦτα στρατηγῶν οὐδενὶ σύννοιδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδ' οὕτω 15 μεθ' ἡδονῆς εἶδεν ἐν ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς πανταχοῦ τε καὶ αἰεὶ περιφερόμενον στρατηγόν. πρὸς γὰρ αὖ τοῖς ἄλλοις ἔργον αὐτῷ πέπρακται καλὸν μεταξὺ τῶν τε δεδικασμένων καὶ τῆς ἅπαντα λυούσης ψήφου. 29. ἔγνωστο μὲν γὰρ καὶ ἐδόκει δεῖν δεδέσθαι τὴν 20 βουλήν, οὗ δ' ἦσαν, στενόν τε λίαν τοῦτο καὶ οὐκ ἐπὶ ὁροφῇ. τὰ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς στενότητος εὐθύς
R II 19 ἐλύπει καταπατεῖν τε ἀλλήλους ἀναγκάζοντα | καὶ καιρὸν ἅπαντα χεῖρω ποιοῦντα τὸν ὕπνου, τὸν τροφῆς,

1 ὑπέβαλεν VI ^{ὑπε}ἐπέβαλεν M 2 „num πείθων“ Re
5 τῷ scripsi e BaI sed in hoc ᾧ in ras m², LMo τὸ CAP sed
in hoc ὁ in ᾧ corr m², BMV τε Pa edd | γλώττας ILMoBM
om Ba 6 μεταφέρων coni Re Anim et Sintenis 8 καὶ
om BaI | κατὰ μόνας BaILMoM 10 ἀκήκοεν P 11 τὸ
BaIMPa Mor 15 εἶδεν A sed ε (1) satis perspicui iam non po-
test οἶδεν VPa edd 18 ψήφου om Pa Mor 20 οὐ Mo
Mor sed in hoc γρ οὐ | στεγόν τε Ba στέγοντες Mor sed γρ
στέγοντες in marg 21 οὖν inser I 22 τε om Pa Mor
23 ὕπνου MoPa Mor

τὸν ἔξω τούτων. εἴτε γὰρ οὐδεὶς εἰσίοι τῶν φίλων, ἀνιαρὸν ταῖς τε εἰσόδοις τὸ χωρὶον λυπηρότερον, εἴτε ὕμβρος ἐπιγένοιτο, τὸ σῶσον οὐκ ἦν. καὶ ἦν δὴ τινων ἀκούειν, ὥς φθῆσεται τοῦ βασιλέως τὸν ἔλεον, εἴ τις ἄρα ἔσται, τὰ ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου. 30. ἔδει δὴ 5 παρὰ τοῦ ταῦτα ἐψηφισμένου τὸ καὶ τῷ βουλευτηρίῳ χρῆσθαι, τοῖχος δὲ εἰς ἀμφοῖν, εὐρέσθαι ἢ ἀπολωλέναι. πάλιν τοίνυν τὸ τὰ τοιαῦτα τολμᾶν αἰτεῖν τῆς τοῦδε φύσεως μόνης προκαλουμένης, οἶμαι, θαρρεῖν τε καὶ ἐπαγγέλλειν, ἐν οἷς ἦν τι τῶν λυπηρῶν ἀφελεῖν. ὁ δ' 10 εὐθὺς βουλευσάμενος εὔρεν, ὅπως τοῖς μὲν ἂ βούλονται ἔσται, ῥῆμα δὲ αὐτῷ μηδὲν κατὰ τῶν γεγραμμένων. 31. εἰπὼν οὖν αὐτὸς ἐπὶ τῶν αὐτῶν μένειν, | εἰ παρὰ τῶν ταῦτα ὑπηρετούντων ἕτερόν τι γέ- R Π 20 νοιτο, ἔφη καὶν εἰδῆ, οὐκ εἴσεσθαι. τοῦτ' αὐτοῖς τοῦ 15 βουλευτηρίου μετέδωκεν, οὗ θέατρον ὑπωρόφιον, στοαὶ δὲ τέτταρες ἀντὶ τῶν ἐν μέσῳ ποιοῦσαι εἰς κῆπον

1 τοῦτον Pa Mor | εἰσίοι scripsi e V εἰσῆι reliqui libri edd 4 φθῆσεται P sed ἡ in ras m³ φθάσεται BaI sed in hoc α in η corr φθίσεται Pa sed η supra ι scr. m², Mor 5 ἄρα — τοῦ in lacuna 10 fere litt om B 7 χρῆσθαι I sed σθαι in ras m² | τεῖχος Pa Mor | εἰς Mo Mor | εὐρέσθαι ex εὐρέσθηναι corr I 8 τὸ inserui e CPV auctore Re om reliqui libri sed inser A², edd 10 τί BaIMoB | ὁ BaIBMV δ AP sed in hoc ' in ' corr m³, Mo 12 προγεγραμμένων Pa Mor 13 αὐτοῦ Pa Mor | μενεῖν BM fortasse recte 14 εἰ δὲ παρὰ Cobet Coll. 120 | ἐρωτώντων Mor 15 ἔφη — εἴσεσθαι] ἐφ' οἷς καὶ τὰ εἶδη κείσεσθαι Sievers p. 180 | καὶν εἰδῆ, οὐκ εἴσεσθαι. τοῦτ' scripsi auctore Cobeto l. l. nisi quod is ἰδῆ pro εἰδῆ coni καὶ ἦδη σ cum lacuna 12 litt τοῦτ' V καὶ ὁ ἦδει πον κείσεσθαι τοῦτ' BM καὶ εἰ δεῖ σου κείσεσθαι τοῦτ' Pa Mor καὶ εἶδη σου κείσεσθαι τοῦτ' reliqui libri Re | αὐ τοῖς Mo 16 μετέδωκε Mo | οὐ CAPILMoBM et γε Mor 17 τέτταρες scripsi e V τέσσαρες reliqui libri edd | αὐτῶν Re αὐτῶν libri Mor

βεβιασμένην, ἀμπέλους <ἔχοντα>, συκᾶς, δένδρα ἕτερα,
 λαχάνων εἶδη, τέρψιν τοῖς δυσκόλοις ἀντίπαλον, δι'
 ἣν καὶ ἐγέλασάν πον καὶ ἔσκαψαν καὶ προῦπιον καὶ
 ὕμνον ᾗσαν καὶ οὗ τύχης εἰσὶν, ἐπελάθοντο κλινῶν τε
 5 ἀπολαύοντες αἷς πολὺ πρὸς ἀλλήλας τὸ μέσον, καὶ τραπε-
 ζῶν οἴων <οὐ> πρὸ τῆς συμφορᾶς, λόγων τε ἐν βίβλοις
 παντοδαπῶν καὶ τῶν ὑπὲρ τούτων λόγων οὓς αἱ βελ-
 τίους ποιοῦσιν ἔριδες. 32. τοῦ δὴ τὰ δεινὰ μὴ λίαν
 εἶναι δεινὰ καὶ τοῦ μηδένα προδιαφθαρεῖναι τῆς τοῦ
 10 βασιλέως δωρεᾶς μὴ ἡλίω, μὴ ὕμβρω, μὴ λύπῃ, μὴ
 δάκρυσιν καὶ τοῦ δεδέσθαι τε ὁμοῦ καὶ μὴ δεδέσθαι
 R Π 21 καὶ | τοῦ τὰ τῶν οὐκ ἐν μεγάλοις ἐγκεκλημένων
 ἔχειν ἐν τηλικούτοις ἐγκλήμασι, τούτων δὴ τῶν ὀνει-
 ράτων, οὕτω γὰρ ἄμεινον προσειπεῖν, οὗτος αἷτιος,
 15 οὗτος δοτήρ, οὗτος χορηγός. 33. οὗτος μὴ πανταχοῦ
 πάντα ἀκριβῶς ἐξετάζων ἐπέδειξεν ἄπασαν αὐτοῦ τὴν
 περὶ τὴν κρίσιν σοφίαν οἷς ἔπραξεν ἐπὶ ταῖς διαλλα-
 R Π 22 γαῖς, αἷς οὐ τῶν ἱκετευσάντων περὶ | τὸν Βόσπορον
 ἡγήσομαι μᾶλλον ἢ τοῦ χώραν ταῖς ἱκετείαις τούτων
 20 δεδωκότος.

18 cf. p. 438, 11. Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XXI p. 216 Csq.

1 ἔχοντα post ἀμπέλους inserui auctore Re Anim (post
 εἶδη in ed.) 4 ᾗσαν PBaMoBM 5 ἀλλήλους Pa Mor
 6 οὐ inserui e V om reliqui libri edd 8 δὴ scripsi auctore Re
 Anim δὲ libri edd 9 τὸ M 10 μὴ ἡλίω om Mor
 11 μὴ in ras 2 litt om V 12 τῶν ἐν μετὰλλοις ἐγκεκλημένων
 οὐκ ἔχειν Re Anim | ἐγκεκλιμένων Pa Mor 14 γὰρ] καὶ Mo
 | οὗτος αἷτιος om Re 16 ἐξετάζων scripsi e V auctore Re
 Anim qui in ed. „num potius sic reliquit L. ἀκριβῶς ἐάσας
 ἐξετάζειν“ | αὐτοῦ libri edd 17 ἔπραξαν V 18 οὐ ex ὄν
 corr P² 19 ἱκεσίαις Pa Mor | τούτων scripsi, ut olim coni
 Re τούτων libri edd

34. Μνήμης δ' ἄρα καὶ τοῦπεισόδιον ἄξιον ἐν με-
γάλῳ δὴ τινι τὴν εὐεργεσίαν ἔχον οὐκ εἰς βουλευόντα
μὲν πεπραγμένον, γένει δὲ τῇ πόλει προσήκοντα, μυρία
μὲν ἐν δίκαις ἡγωνισμένον, πολλῶν δὲ λόγων εἰς
κάλλος συγκειμένων πατέρα, πατὴρ δὲ ἐν ἀρχαῖς 5
ἀμείνω τοῖς ἀρχομένοις φανέντα τοῖς πρώτοις, τοῖς
δευτέροις, τοῖς τρίτοις. ἐπὶ τοῦτον βέλος ἀφῆκε συκο-
φάντης, οἷα δὴ τῆς τοιαύτης τέχνης τὰ βέλη, καὶ ἡ
σιγὴ πονηρὸς λόγος ἐκαλεῖτο. 35. ἀλλ' ἐνταῦθα ἀντέ-
στησεν ὁ μισῶν ἀδικίαν οὗτος τῷ συκοφάντῃ μὲν 10
αὐτόν, τῷ ψεύδει δὲ τὴν ἀλήθειαν, τῇ κακίᾳ δὲ τὴν
ἀρετήν, τῇ πικρίᾳ δὲ τὴν χρηστότητα, καὶ ὅπερ αὖ
καὶ δίκαιον ἦν, τοῦτ' εἶχε τὴν νίκην, τὸ δίκαιον. ὁ δὲ
τῷ τε διαφνυρόντι συνέχαιρε καὶ τῇ πόλει καὶ αὐτῷ,
τῷ μὲν τοῦ διαπεφευγέναι, τῇ πόλει δὲ τοῦ μὴ δι' ὃν 15
ἔνδοξός ἐστι, τοιούτου στερηθῆναι πολίτου, αὐτῷ
δὲ τοῦ κακῶν ἄνδρα ἀγαθὸν ἐξαρπάσαι, καθάπερ
Ἀθηνᾶ τῆς Στυγὸς τὸν Ἡρακλέα. R II 23

36. Εἶεν. τουτὶ μὲν τοσοῦτον ἀγαθόν, ποῖος δέ τις
ἦν ἡμῖν ἐν τοῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως γράμμασιν; ὁποῖός 20
περ ἡμῶν ἕκαστος, ὧν οὐδεὶς ἦσθη μᾶλλον τῆς τοῦδε

18 cf. p. 253, 10. 72, 19. II. § 364sq. Od. 2 626

3 μὲν, πεπραγμένον δὲ τῇ πόλει Mor 4 ἐν I sed v add
m³ 5 δ' Re 9 ἀλλ' inserui ex A in quo inser p, PI sed
in hoc eras, V om reliqui libri edd 11 αὐτόν Pa Mor
12 οὖν? Sintenis 14 τότε Mor | αὐτῷ Pa Mor 16 αὐτῷ
BaPa αὐτοῦ Mor sed γρ αὐτῷ in marg 17 δὲ om Pa Mor
κακὸν Pa Mor 19 εἶεν ex εἰ ἐν corr A | τουτὶ e τοῦ τι
corr A εἶεν τοῦτο Mor sed γρ τούτῳ in marg 20 ἦν om V
ὁποῖος παρ' BaBM sed in hoc γρ περ in marg, Pa Mor
21 ἕκαστος om Mo

ψυχῆς. ὃς μετήνεγκε μὲν αὐτὸν ἀπὸ τῆς θούλης ἐπὶ
 τὴν ἀνάγνωσιν ἥδη τείνων, ὥς φασιν, ἐπὶ τὰ προκει-
 μενα τὴν δεξιάν, εὗξάτο δὲ ταχέως μὲν ἀπελθεῖν τὴν
 R Π 24 ἑσπέραν, ταχέως δὲ ἀναφανῆναι | τὴν ἡμέραν. ἦει
 5 δὲ ἐπὶ τὸ αὐτὸ δικαστήριον οὐκ ἴσθ' ἰσθ' προσώπῳ,
 τοσοῦτον ἦν ἐνταῦθα τὸ ἄνθος, ἐγάννυντο δὲ οὐχ ἥτ-
 τον τῇ σωτηρίᾳ τῆς πόλεως ἢ εἰ τηλικαύτην ἐτύγγανε
 δι' ὀπλων ἐλών. 37. ἐξαληλιμμένων δὴ τοῖς γεγραμ-
 μένοις τῶν χαλεπωτέρων σιτὰς οὐπὲρ πρότερον, εὐφη-
 10 μίαις ἐστεφανοῦτο παρὰ πολὺ πλειόνων ἢ πρότερον
 ἥδη τῶν καταδεδυκότων ἀναδύντων θεόντων εἰς τὰ
 πινάκια. δάκρυα δὲ κἀνταῦθα οὐκέτι θρηνοῦντων,
 ἀλλ' ἠδομένων. οἶδε γὰρ καὶ ἀπαλλαγὴ κακῶν ἄγειν
 εἰς ὀδυρμὸν ἄνθρωπον, ὥσπερ αὖ καὶ τότε. μεστή
 15 μὲν δαιτυμόνων ἡ πόλις αὐτῶν ἑαυτοὺς ἐν μέσῳ τῶν
 κίωνων ἐστιώντων, δάκρυα δὲ ἔρρει κατὰ τῶν ἐκπω-
 μάτων οὐ φόβου τοῦτο ποιοῦντος, ἀλλὰ τοῦ μηκέτι

15 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XXI t. II p. 223 E

1 αὐτὸν BaIPa 3 ἀπελθεῖν scripsi, ut & supra ε scripsit
 P² et coni Re Anim ἐπελθεῖν libri edd 4 ἡμέραν Pa Mor
 νύκτα Re Anim ἐτέραν coni Sintenis 4 et 5 δ' Re
 4 ἀναφανῆναι Mo 6 ἦν om Mor | ἐγάννυντο P sed ν prius
 eras cf. t. I 158, 4 ἐγάννυντο C sed ν alterum suprascr. f, AV
 7 τὴν σωτηρίαν CAP sed in hoc in τῇ σωτηρίᾳ corr m², LMo
 BMPa Mor τὴν (sed in τῇ corr m³) σωτηρίᾳ I | ἐτύγγανεν A
 sed ν eras 8 ἐξαληλιμμένων I sed ι in ras 2 litt et ων in
 ras m², μ (2) suprascr. m³ ἐξαληλιμμένων M sed ιλη in ras m²
 ἐξηλειμμένων Pa Mor | δὲ BaIBM 10 παραπολὺ LMoBPa
 Mor 11 θεόντων CAP sed in hoc ω in ο corr m³, LMo |
 ἐπὶ Sievers p. 183 coll. p. 439, 12 et Cod. Theodos. XIV 17, 1
 cum nota Gothofredi 12 οὐκ ἔτι AP Mor 13 οἶδε — 14
 ἄνθρωπον citat γὰρ particula omissa Macar. Chrys. fol. 88^v
 13 εἶδε Pa Mor sed in hoc γο οἶδε in marg 15 ἡ πόλις
 δαιτυμόνων V | αὐτῶν Mo 16 ἐσθιόντων BaI | δ' Re

φοβεῖσθαι. ἦν δὲ τοῖς μὲν πίνουσιν ἐκ τοῦ πίνειν
 ἢ τέρψις, τοῖς δὲ ὀρώσιν ἐκ τοῦ ταῦτα ὀρᾶν. 38. ὦν
 εἷς καὶ οὗτος, ὅς μετὰ τὰς πολλὰς παραινέσεις αἷς
 ἐπηνώρθου τὴν πόλιν, ἐνόμισεν εὖ ἔχειν ὡς ἐνῆν κοι-
 νωνῆσαι τῆς εὐωχίας καὶ παριῶν τοὺς κατακειμένους 5
 οὐκ ἐξανισταμένους, οὐ γὰρ εἶα, τοῖς | καθ' ἐκά- R Π 25
 στους δῆμασιν ἡδίοις τὰς φιάλας ἐποίει τὸ μὲν ὕψος
 τῆς ἀρχῆς ὑποχωρῆσαι κελεύσας, πρέποντα δὲ τῷ
 καιρῷ αὐτὸς αὐτὸν καταστήσας, ὥστε καὶ ἰχθύν ποθεν
 ἐπὶ γέλῳ τῶν παρακειμένων ἀρπάσας, ἐπεὶ γέλῳτα 10
 τοῦτ' ἐποίησεν, ἀπέδωκε. 39. τοιαύτην ἐπορευθῆ πο-
 ρεῖαν καὶ τοιούτων μετασχὼν ἐλθὼν ἡρόιστα πάντων
 ἀρίστων ἐκεῖνο γλυκύτατον ἄξιον αὐτὸν τῶν πολλῶν
 εἰκόνων ἐπιδεικνύς, ἃς διὰ παντὸς ἔξεστιν ἰδεῖν τοῦ
 ἄστεος ἐλκούσας ὡς αὐτὰς τοὺς παριόντας καὶ πολιτῶν 15
 καὶ ξένων καὶ τριχὶ καὶ ὄμματι καὶ παρειᾷ καὶ χροιά.
 40. κὰν ταύταις ἴδοι τις ἂν τὸν τρόπον τῆς πόλεως· ἀντὶ
 γὰρ ὦν εὖ ἔπαθον τῶν πολλῶν τῶν πρότερον ἔχειν
 ἐν ἐκάστη φυλῇ καὶ ταύταις τὸν ἄνδρα ἐβούλοντο,

1 τοῖς] τοὺς *Mo* 3 τὰς *Pa Mor* om reliqui libri 5 κἀτω
 κειμένους *B* 6 καὶ οὐκ *BM* | καθ' ἐκάστους scripsi e *VI*
 καθ' ἐκάστοις *Ba* καθ' ἐκάστου *LMo* καθ' ἐκάστου reliqui libri
 sed σ post ν add *P*², edd 7 ἐποίει. τὸ libri edd 8 αὐτὸς
 δὲ τῷ καιρῷ *Pa Mor* 9 αὐτοῦ *V* αὐτὸν *Pa Mor* ἐαυτὸν *Re*
 | καὶ om *M* | ἰχθύν *M* sed ' in ras m² ἰχθύν *P* sed ' e ~
 corr m³, *V* ἰχθύν reliqui libri edd | ποθεν *I* sed θ in ras
 et ν add m³ ποτε *Pa Mor* 10 ἐπεὶ δὲ γέλῳτα *Pa Mor*
 12 ἐλθὼν om *Pa Mor* 13 αὐτὸν *LMo Pa Mor* 14 διαπαν-
 τὸς *IB* 15 ἄστεως *Mo* | αὐτὰς *CBV Re* αὐτὰς reliqui libri
Mor 16 καὶ χροιά om *Mo* 17 κὰν scripsi καὶ libri edd
 | ἥδη *Mor* 18 ὦν inser *V*² | τῶν (2)] ὦν *Mor* sed γρ τῶν in
 marg | εἶχεν *Mor* 19 ἐν om *V Pa Mor* | ἐκάστη *PIMoBV*
Mor | φυλῇ *P* sed ' in ~ corr, *V Mor* | num κὰν? | ταύταις scripsi
 ταυτησί libri sed in ταύτῃ corr *P*² „malim ἐαυτῆς“ *Re* ταυτηλί?
Sintenis | ἐβούλοντο scripsi ἐβούλετο libri sed ε in ον corr
*P*², edd

ὅπως ἐν μὲν ταῖς παρουσίαις αὐτοῦ τε ἀπολαύοιεν
R II 26 καὶ | τοῦ δευτέρου, ἀπόντος δὲ μὴ τοιούτου παν-
τὸς στέροιντο.

41. Ἡμεῖς μὲν οὖν αὐτὸν ἔχειν τε εὐχόμεθα καὶ
5 συνεῖναι καὶ διαλέγεσθαι, καλῶν δὲ ἐξαίφνης ὥς ἐαν-
τὸν ὁ βασιλεὺς ὄν ἡμῖν ἐδεδώκει, τῷ τιμᾶν μὲν τὸν
ἄνδρα καὶ σὺν αὐτῷ περὶ τῶν μεγίστων ἐθέλειν σκο-
πεῖν εὐφρανεν ἡμῖν τὴν πόλιν, ἐρωμένου δὲ ἀποστε-
ρῶν ἡνία, παρ' ὃν οἱ μὲν ἦλθον ἰσχυρότατά σφισι
10 ποιήσοντες τὰ δίκαια, οἱ δὲ ἀρκεῖν ἡγούμενοι τὸ τὸν
ἄνθρωπον ἰδεῖν, πολλοῖς δὲ καὶ οὐχ ὀρθῶς ἀπέχρη
τὸ ὁπότε βουλευθεῖεν, εἶναι ἐλθοῦσιν ἰδεῖν. 42. ἀπο-
δότω τοίνυν ἡμῖν ὁ βασιλεὺς τὸν διὰ πολλῶν εὐερ-
γέτην, τὸν τῆς αὐτοῦ γνώμης μιμητὴν, τὸν ὥσπερ
15 ἐκεῖνος τοῖς θεοῖς, οὕτως αὐτὸν ἐπόμενον ἐκείνῳ, τὸν
R II 27 τῆς παιδὸς | παιδας ὀψόμενον ἐοικότας αὐτῷ τῆς
Ἀρτέμιδος ἢ τῆσδε μέτεστι τῆς πόλεως, ἐν τοῖς τόκοις
προθυμότερον καὶ παρούσης καὶ βοηθούσης μεμνη-

1 ἀπολαύοιεν Pa ἀπολαύοι Mor 2 τοιούτου I sed γε
τοῦ γε supraser. m³ τοῦ γε P sed οὐ γε in ras 7 litt m² | παν-
τὸς M 3 στέροιντο BaI sed in hoc e στέροιντο corr m², Pa
Mor 5 εἰς Mor 6 ὁ eras I om BaPa Mor 7 αὐτῷ
CBaL Re 8 ὅμιν Pa Mor | ἐρωμένου Pa Mor 9 ὦν
BaB | ἦλθον ἰσχυρότατα scripsi e VBaI sed in hoc α ultimum
in ras 4 litt m³, MoBM ἰσχυρότατα ἦλθον C sed χυρο in ras
f, Re ἦλθον ἰσχυρότατα ἦλθον A sed ἦλθον (2) punctis supra-
positis del p, LPa ἰσχυρότατοι ἦλθον Mor 10 τὰ inserui e
BM auctore Re om reliqui libri edd | ἀρκοῦν V | τῷ Pa Mor
11 τοῖς in πολλοῖς et δὲ absciss Pa 14 αὐτοῦ ex ἐαυτοῦ
corr I² αὐτοῦ M Re 15 ἐκεῖνος scripsi e V ἐκείνον reliqui
libri edd | „malim τοὺς“ Re 16 τοῦ Pa Mor | αὐτῷ scripsi
e V ἐαυτῷ reliqui libri edd 17 ἢ Pa Mor | μέτεστι e μετέ-
σται vel μετέστω corr I² 18 μεμνημένως Pa καὶ μεμνη-
μένης Mor

μένης, οἷον ἐν οἷῳ καιρῷ περὶ τὸ κτῆμα τὸ ἐκείνης
Ἑλλέβιχος ἐαυτὸν ἀπέδειξεν.

1 τὸ (2)] τὰ *Pa* om *M* | ἐκείνης scripsi e *VLMoB*
'κείνης reliqui libri sed 'eras *P*, *Mor* κείνης *Re* 2 ἀπέ-
δειξε *Pa* *Mor* | πρὸς ἑλλέβιχον subscr *API*^s

XXIII¹⁾ (XXXIV R).

Oratio κατὰ τῶν πεφευγόντων qua Libanius cum in omnes qui metu perculsi salutem in fuga quaesiverant tum in discipulos invehitur suos qui cum urbe Antiochia ipsum studiumque eloquentiae dereliquerant, inter duas ad Theodosium περὶ τῆς στάσεως et ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς orationes conscripta²⁾ in numero earum est quae paucis arriserunt. Itaque 'corporis' fines non egressa sex tantum codicibus ad nostram aetatem pervenit. Qui sunt:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XIV fol. 274^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 164^v. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 200^v. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 227. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

5. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 115. Vide t. I p. 213 sq. Inspexi. Contulit meum in usum Krollius.

6. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 201. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

1) In editione Reiskiana est oratio tricesima quarta, sed ego eam optimorum codicum ordine quem in ceteris tenui relicto propter artissimum rerum nexum cum reliquis quae motum Antiochenum spectant coniungendam esse duxi.

2) Nam prius tantum imperatoris rescriptum novit, posterius non item (p. 506, 14 sq. cf. p. 438, 3 sq.). Sieversius p. 176 not. 26 de temporis termino posteriore cogitavit. At quod Libanium dicentem facit se a viris qui ipsi duces fuerint audivisse nihil timendum esse, id in verbis rhetoris p. 500, 14 sq. non inest. De direptione tantum vel permittenda vel recusanda illos verba fecisse dicit.

Hic quoque duae distinguuntur codicum familiae, quarum prior codicibus *ACPIM*, altera codice *V* continetur. Inter codices prioris familiae *A* aetate fideque praestat. Pars codicis *C* quae hanc orationem continet saeculo demum XIV parumque diligenter suppleta est. *I* et *M* e communi fluxerunt fonte, ut elucet e consensu perversae verborum collocationis καὶ τούτοις κἀκείνοις pro κἀκείνοις καὶ τούτοις p. 505, 6. Sed *I* exemplar multo diligentius reddidit quam *M* qui vestigia gravis interpolationis aperte prae se fert et in titulo κατὰ τῶν ἐγκαταλιπόντων τὴν πόλιν ἀντιόχειαν διὰ φόβον τοῦ βασιλέως et in verbis ipsis orationis ut τὸν ἀναβαλλόμενον pro τὸν διαβουλευόμενον p. 503, 20.

Neque magis accepta fuit oratio florilegiorum auctoribus. Unus isque exiguus exstat locus in Roseto Macarii Chrysocephali¹⁾, quem de argumento orationis plane caecutire arguit titulus ei datus εἰς τὴν τῶν πολεμίων καταδρομήν, unde evenit ut non solum Villoisonus²⁾ qui Rosetum in lucem protraxit, sed etiam Reiskia (Praef. t. I p. XXIX) de deperdita oratione³⁾ loquerentur.

Totius orationis prima editio facta est Venetiis 1754 ab Antonio Bongiovanni⁴⁾ p. 1—14 (= Bong), quae quod admodum mendosa evasit⁵⁾, magis inde factum est quod ille graecae linguae parum gnarus fuit quam quod e codice interpolato *M* parum diligenter eam descripserat. Raro etiam codex melior *I* ab eo inspectus, rarius respectus est. Larga igitur messis fuit emendationum Reiskio Anim. V p. 232—234; etiam largior, ubi copiam codicis *A* conferendi nactus est. Sed hic quoque magna fuit incuria viduae in editione ipsa (t. II p. 296—306) paranda, in qua ne vitia quidem typographica editionis Bongiovanninae, ut ἄλλωσε p. 502, 22, sublata sunt omnia. Pauca correxit Sintenis, plura Cobetus.

1) Vide t. I p. 351. 2) Anecd. t. II p. 15. 3) Cf. quae exposui annal. philol. Fleckeis. 1876, 211. 4) Cf. t. I p. 214 et 286. 5) Rationem eius nisi ubi a *M* recedit, nullam habui.

XXIII (XXXIV R).

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΕΦΕΥΓΟΤΩΝ.

R II 296 1. Τὰ μὲν ἀγγελλόμενα πάντες ἀκούομεν, ἅπαντα
εἶναι μεστὰ νεκρῶν, τὰς τε ἀρούρας τὰς τε ὁδοὺς τὰ τε
ὄρη τοὺς τε λόφους τὰ τε σπήλαια καὶ τὰς κορυφὰς τῶν
5 ὄρων καὶ τὰ ἄλση καὶ τὰς φάραγγας, τῶν τε νεκρῶν τοὺς
μὲν ἐστιᾶν ὄρνιθας καὶ θηρία, τοὺς δὲ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ
πρὸς θάλατταν φέρεσθαι. 2. πρὸς τοίνυν τὰς ἀγγελίας
ποτὲ μὲν πλήττομαι, ποτὲ δὲ τοῖς παθοῦσιν ἐγκαλῶ
καὶ φημι δίκαια πεπονθέναι τοὺς τῆς φυγῆς ταῦτα
10 ἀπολαύσαντας. οὓς φαίη τις ἂν αὐτοὺς ἐπισπάσασθαι
τὰ τῶν κακούργων ξίφη. ἃ γὰρ οὐκ ἂν ἐπεπόνθεσαν
οἴκοι μένοντες, τούτοις περιέπεσον πλανώμενοι θοίνην
μὲν αὐτοὺς προθέντες τοῖς πάλαι ληστεύουσι, ποιή-

A = Monacensis gr. 483 olim Augustanus

C = Chisianus

P = Palatinus gr. 282

I = Marcianus append. XCI 2

M = Marcianus gr. 437

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

1 λξ ante κατὰ A, τοῦ αὐτοῦ V κατὰ τῶν ἐγκαταλιπόν-
των τὴν πόλιν ἀντιόχειαν διὰ φόβον τοῦ βασιλέως M rubr
λξ' post πεφευγόντων C, λόγος εἰκοστὸς ἑβδομος V rubr 4 τῶν
A om V 5 ὄρων C | τῶν τε νεκρῶν] καὶ M 9 ταύτης V
10 τίς I | ταῦτα M 13 αὐτοὺς CIM | προθέντες litt σ post
o eras A | ληστεύουσι et ληστὰς I

σαντες δὲ ληστὰς ἑτέρους τῷ ποιῆσαι πολὺν τὸ πεισό-
μενον. ἐκόντας οὖν ἀπολωλότας τίς ἂν ἐλεήσσει;

3. Φόβος γὰρ ἦν ἐπὶ τοῖς τετολμημένοις,
φήσει τις. πάνυ γε τοῖς τετολμηκόσιν αὐτοῖς, οἷς ἦν
αὐτὸ τοῦτο πρὸς φυγὴν ἀνάγκη τὸ τοιαῦτα ἑαυτοῖς 5
συνειδέναι. εἰ δέ τις μήτε τῶν ῥημάτων μήτε τῶν
ἔργων ἐκοινώνησεν, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ὕβρις, τί τοῦ-
τον ἔδει θορυβεῖσθαι καὶ τρέμειν οὐκ ὄντος τοῦ φο-
βοῦντος; | 4. οἱ τοίνυν καταμείναντες οὐκ ἔσθ' R II 297
ὃ πεπόνθασιν, εἰπεῖν. τί οὖν μὴ τῶν μεινάντων ἦσαν 10
οἱ πεφευγότες, ἀλλ' ὥσπερ θεῶν του κηρύξαντος, ὥς
οὐκ ἔνι σωθῆναι μένουσιν, ἀλλ' ἐν τῇ φυγῇ μόνη
πᾶσιν ἡ σωτηρία, οὕτω κενὰ μὲν ἐργαστήρια, κενὰς
δὲ οἰκίας τε καὶ συνοικίας ἀφέντες ἦσαν οὐκ εἰδότες
τὸ δεξιόμενον; κἀνταῦθα οἷς ἦσαν ὄνοι καὶ ἡμίονοι 15
καὶ κάμηλοι, σεμνοὶ τε καὶ τὰς ὀφρὺς ἐν τῷ μισθοῦν
ἀνέσπων, ὥς ἂν συχνοῦ τοῦ μισθουμένου περιρρέοντος.
5. καὶ ἦν ἰδεῖν γυναικας ἅμα τέκνοις κομιζομένας δε-
ησομένας τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς οὓς οὐκ ἤδεσαν, μετα-
δοῦναι σφίσι τῆς γῆς. οὐ γὰρ οἰκημάτων γε. πόσα 20
γὰρ δὴ ταῦτά γε; ἢ τίς ἂν τινας ἀγνοουμένας ῥαδίως
ἀνέμιξεν ἑαυτῷ; θάνατος δὲ παιδίλοις τοῖς μὲν ἐκ τοῦ
χαμαὶ κείσθαι, τοῖς δὲ καὶ καταπεσοῦσιν ἀπὸ τῶν κο-
μιζόντων, ὃ δ' ἐκ λιμοῦ καὶ πᾶσιν. ἀλλ' ὅμως ἐπὶ

15 τὸ δεξιόμενον] ἦτοι τοὺς δεξιόμενους ἀνθρώπους· ἀπτικὸν
οὕτως V²

4 ἦν om M 7 ἡ ὕβρις M 11 τοῦ A sed ~ eras, CI
13 μὲν κενὰ M | τὰ ἐργαστήρια edd 14 τὰς οἰκίας edd
15 τὸ P sed o in ras m² | οἷς om V 16 τε <ἦσαν>? | ἀνέ-
σπων ἐν τῷ μισθοῦν M 18 ἰδεῖν om C 19 ἤδεισαν M
21 ἀγνοουμένας scripsi e P sed α (2) in ras m³ ἀγνοουμένους
reliqui libri edd 24 ὃ I

τοσοῦτον πλῆθος ἡπείγοντο τῶν κακῶν. 6. καὶ οἱ
 πρῶτοι διὰ τούτων ἀπολωλότες τοὺς ἄλλους οὐκ ἐπαί-
 δευον, ἀλλ' ἑτέρους ἕτεροι κατελάμβανον ἐπ' ἴσοις, καὶ
 τὰ παραδείγματα σωφρονεῖν οὐκ ἔπειθεν, ἀλλὰ σκιάς
 5 φοβούμενοι συμφορῶν εἰς τὰς μεγίστας ἑαυτοὺς ἐνέ-
 βαλλον. οἱ δὲ ἀνοητότατοι ταῖς γυναιξὶ παρηκολού-
 θουν. ὧν ἀμφοτέρα καταγνοίῃ τις ἄν, εἴτ' αὐτοὶ τὰς
 γυναικας ἐφόβουν εἴτε μάτην φοβουμένας οὐκ ἐθάρ-
 ρυνον.
 10 7. Ζήτησις γὰρ ἦν, φησί, καὶ τοὺς ἡμαρτη-
 κότας ἦσαν οἱ θηρεύοντες. οὐκοῦν τοὺς ἡμαρτη-
 κότας, ἀλλ' οὐ τὰς ἁμαρτούσας. οὔτε γὰρ ἡδίκηκεσαν
 γυναικες οὔτε ἐδόκουν οὐδ' εἶπέ τις οὐδὲ ἤκουσε καὶ
 γυναικας συνεφῆφθαι τῶν ἐπὶ τῆς χαλεπῆς ἡμέρας
 15 ἐκείνης ἢ εἰρημένων ἢ πεπραγμένων. 8. τί οὖν ἔδει
 R II 298 καὶ γυναικῶν ἐρημοῦσθαι | τὴν πόλιν, ὧν οὐκ
 ὀλίγας ἦν ὄραῖν ἐγκύμονας; εἰ γὰρ δὴ καὶ τοὺς ἄνδρας
 ἔδει τι κακὸν λαβεῖν καὶ νοῦν αὐτοῖς εἶχεν ἢ φνυγῇ,
 ταῖς γε δὴ γυναιξὶν οὐδαμόθεν ἦν λόγος. ἀλλ' ὅμως
 20 νῦν μὲν οὐκ ἐλάττους, νῦν δὲ καὶ πλείους τῶν ἀνδρῶν
 ἐξήγεσαν οὐ δήπου γε μέλλουσai παραδοθήσεσθαι δικα-
 στηρίῳ καὶ μάστιγας καὶ δεσμὸν ὑπομενεῖν. 9. τοι-
 γαροῦν διὰ τὸν μάταιον τουτονὶ φόβον ὃ εἶχον ἀργύ-
 ριον, μικρὸν δὲ ἄρα τοῦτ' ἦν, ἀνηλωκυῖαι παιδίῳις
 25 ἄρτον αἰτουῦσιν οὐχ οἷαί τε οὔσαι δοῦναι δακρύνουσαι
 πεινῶντα κατέθαπτον, εἴτα ἐκ τῶν αὐτῶν ἐπαπέθνη-
 σκον. οὐδὲ γὰρ προσαιτούσαις ἦν εὐπορῆσαι τροφῆς.

5 ἐνέβαλον V Bong 6 δ' Re 8 οὐκ ἐφόβουν I
 12 ἁμαρτανούσας V 13 αἱ γυναικες M | οὐδ' οὔτε edd |
 εἶπεν A | οὔτε edd | καὶ om M 15 ἐκείνης ἡμέρας M edd
 22 ὑπομενεῖν scripsi cum Cobeto Coll. 131 ὑπομένειν libri edd
 25 δοῦναι om. Bong 27 οὐ M

οὐ γὰρ ἦν παρ' οὗτου πάντων ὄντων ἐν τῷ δεῖσθαι λαβεῖν, πλὴν εἴ τις ἀπεχώρησεν εἰς ἀγροὺς τοὺς ἐαυ-
τῆς, τοῦτο δὲ οὐ πολὺ.

10. Ταῖς μὲν δὴ γυναιξὶν οὐδεμία συγγνώμη, ταὐτὸ
δ' ἂν ἰσχύοι καὶ κατὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τοῖς ἐγκλή- 5
μασιν οὐκ ὄντων. οὓς γὰρ οὐκ ἤλαυνε τὸ συνειδός,
τί τούτοις ἔδει φυγῆς καὶ ταῦτα Κέλσου τοῦ παντα-
χοῦ δικαίου κἂν τοῖς πράγμασι τούτοις τοιούτου πεφη-
νότος; ὁρμήσας γὰρ ἐπὶ τὴν τιμωρίαν οὐχ ὅπως ὡς
πλείστοις ἀποκτείνει τῶν τῆδε ἀνθρώπων, ἐσκόπησεν, 10
ἀλλ' ὅπως οἱ δίκην ὄντως ὀφείλοντες οὗτοι μόνοι καὶ
δῶσιν. 11. ἔδειξε γὰρ τοῖς τῶν φυλῶν ἐπιμεληταῖς,
ὡς ἐν ταῖς συκοφανταῖς αὐτοὶ μᾶλλον ἢ οὓς ὡς ἡδι-
κηκότας παραδώσουσιν, ἀπολοῦνται. καὶ τινες τὰς τῶν 14
| αὐτῶν πλευρὰς ἐπεῖδον τεμνομένας ἐπὶ τοιαύ- R II 299
ταις ὑποφθαῖς οἳ τ' εἰκότως τὰς αἰτίας λαβόντες μετὰ
τῆς ἐσχάτης ἀκριβείας ἀλόντες παρεδόθησαν τῷ δημίῳ.
οὐκοῦν καὶ τῇ τοῦ δικαστοῦ δικαιοσύνῃ φόβος ἅπας
ἄδικος ἀνήρητο.

12. Λόγος γὰρ ἐγγέγονει, φήσῃ τις, ἐπιχυθῇ- 20
σεσθαι στρατιώτας δόρασι καὶ ξίφεσι τὸ ἐνοι-
κοῦν ἀναλώσοντας. τουτὶ δὲ ἐν ἁμαρταῖς πόλεων
οὐδεὶς οἶδε πώποτε γεγεννημένον. καὶ γὰρ ἂν ἦν ἄτο-

7 cf. p. 409, 17 12 cf. p. 525, 10

2 ἐπεχώρησεν Bong | ἐαυτοῦ M 3 πολὺ P sed π in
ras m² 4 οὐδὲ μία AM 5 τῶν (1) om I 9 ὡς] τοὺς
Bong ἀποκτενεῖ? 11 ὄντως om M | καὶ μόνοι Bong
12 δώσουσιν? 13 ὡς om M 14 τὰς τῶν scripsi τῶν A
sed τὰς in marg m², PI τῶν C τὰς MV edd 15 αὐτῶν
IMV num αὐτῶν <οἰκετῶν>? 16 οἳ τ' reposui ex ACPIV
οἱ δ' M edd 17 δῆμῳ AV sed ambo in marg γρ δημίῳ, I
20 φήσῃ om M 21 τὸ P sed ὁ in ras m² 23 εἶδε M

πον δίκην ἐθέλειν λαμβάνειν ἐπιζήμιον τῷ ληψομένῳ.
 ζημία δὲ οὐ μικρὰ δήπου βασιλεῖ πόλις ἀπολλυμένη.
 τοῦ γὰρ ἐκεῖνο θυμῷ ποιοῦντος ἦν δήπου τὸ μηδὲ
 τῶν ἀψύχων φείδεσθαι. τίς οὖν βασιλεὺς τοιαύτην
 5 ἂν ἔλαβε παρὰ πόλεως δίκην, ἢ τὴν ἀρχὴν ἔμελλεν
 αὐτῷ ποιήσειν ἐλάττωνα; 13. καίτοι καὶ εἴ τι τοιοῦτον
 ὑπ' ἄλλων ἐπέπρακτο, τοῦτόν γε οὐκ ἐχρῆν ἀκολου-
 R II 300 θήσειν οἶεσθαι τὸν τῷ μὴ κολάζειν μᾶλλον | ἢ τῷ
 κολάζειν ἠδόμενον. μάρτυς δὲ ὁ τῆς βασιλείας χρόνος
 10 πολλὴν αὐτῷ συνειδὼς πολλαχοῦ τὴν συγγνώμην. ὅς
 γε καὶ τοὺς τῆς βασιλείας αὐτῆς ἐπιτεθυμηκότας
 ὠθομένους τῇ ψήφῳ πρὸς θάνατον ἐρρυσάτο τε καὶ
 ζῆν ἀφῆκεν. οὕτως οὐδ' ὅστισοῦν τοῦτ' ἔδεισεν, ὀρθῶς
 φαίνεται δείσας. 14. οὐ τοίνυν οὐδ' ὅστις ἐξουσίαν
 15 ἔδεισεν εἰς ἀρπαγὴν τῶν ἐν τῇ πόλει χρημάτων, ὃ
 πεποιήκασιν ἤδη τινὲς βασιλεῖς ἐφέντες στρατιώταις
 ἀρπάζειν προειπόντες, ἐν ὅσῳ δεῖ τοῦτο μέρει τῆς
 ἡμέρας γενέσθαι, οὐδ' οὗτοί μοι καλῶς δεῖσαι δοκοῦ-
 σιν. ἐν γὰρ ἀπουσίαις βασιλέων ἥκιστα τὸ τοιοῦτον
 20 γίγνεσθαι, παρὼν δὲ εἰ βουληθείη καὶ ταύτη δίκην
 λαβεῖν, οὐ κωλύειν φασὶ τὸν νόμον. 15. καὶ τοῦτο
 ἦν ἀκούειν παρὰ τῶν ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα ἐπισταμένων
 ἀνδρῶν πολλὰ δὴ βασιλεῦσιν ἐστρατηγηκότων. παρ'

11 cf. p. 428, 1 sq.

2 βασιλεῖ om Bong 3 μὴ δὲ I 5 ἂν om M | δίκην;
 ἢ Re 6 αὐτῷ Re 12 ὠθοόμενος I 13 ἐφῆκεν Cobet
 Misc. 142 | ὅστις (ὅς τις P) οὖν AP ὅστις οὖν M sed ~ add m²
 ὅστις I 16 ἐφέντες scripsi e V cum Cobeto l. l. ἀφέντες
 reliqui libri edd 17 δεῖ e δὴ corr I δὴ^{εἰ} A 18 καλῶς P
 sed ω in ras m² 23 δὴ scripsi e V δὲ reliqui libri edd

ὧν ἡμεῖς μαθόντες ἐβοῶμεν ἐπερχόμενοι τὴν πόλιν· τί τετάραχθε; τί πεφόβησθε; τί πλάττετε τὰ δοκοῦντα· δέσματα; ἀλλ' ἐδοκοῦμεν φλυαρεῖν. οἱ δὲ ἀπήεσαν καὶ ταῦτα τοὺς ταῦτα λέγοντας ὀρῶντες οὐκ ἀπιόντας. τοῦτο γὰρ δὴ, τοῦτο μέγιστον εἰς πλ- 5 σтин, ἔργα λόγοις ἀκολουθοῦντα καὶ μονὴ βεβαιοῦσα ῥήματα. 16. εἰ μὲν γὰρ θαρρεῖν ἑτέροις παρακελεύομενος ἂν τῶν φοβουμένων ἦν ἐποίουν καὶ μετανιστάμην, εἰκότως ἂν ἡγοῦντο πιστοτέραν συμβουλὴν τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων· εἰ δ' οὐδὲν τῶν πρὸ τῆς ταραχῆς ἐν 10 οὐδενὶ τῶν ἐμῶν ἐκίνουν, ἡδίκουν οἱ μὴ μιμούμενοι, πλὴν εἰ τοῦτο λέγοιεν, ὥς ἐθανάτων καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ξιφῶν ἐπεθύμουν τελευτῆς. ἀλλ' οὐδεὶς οὕτως | ἄθλιος οὐδ' εἰ σφόδρα δυσχεραῖνοι τὸ γῆρας. R Π 301

17. Πονηρᾶς τοίνυν οὔσης τῆς τῶν πολλῶν ἐξόδου 15 μείζων ἐν τοῖς ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ἢ κατηγορία, οἱ πόλεων ἄρξαντες καὶ ἔθνη διωκηκότες καὶ τιμῶν τετυχηκότες καὶ δικαίως ἂν ἀμειβόμενοι τὴν τε πόλιν ἐν ἧ κατοικοῦσι καὶ τὴν βασιλείαν, δι' ἣν αὐτοῖς καὶ δόξα καὶ γάμοι καὶ χρήματα, ταῦτα πάντα ἀτιμάσαντες 20 ἀπώλλυσαν τὸ καθ' αὐτοὺς τῷ βασιλεῖ τὴν πόλιν. 18. εἰ γὰρ δὴ τῆς ὀλιγανθρωπίας τῆς ἐν αὐτῇ καταφρονήσαντες οἱ κατὰ τὴν χώραν λησταὶ διεσπαρμένοι στίφος ἐν ποιήσαντες ἑαυτοὺς εἰσπεσόντες ἐλγίζοντο τὸ ἄστυ, τὰ μικρὰ τὰ καταλελειμμένα, καὶ τελευτῶν- 25

6 βεβαιοῦσα μονὴ M 9 ἡγοῦμην M quod corr Re
10 εἰ P sed ' m^s 11 οἱ μὴ A sed γο οὐ in marg οὐ CP
οἱ I 14 οὐδ' εἰ — γῆρας om Bong | εἰ μὴ σφόδρα M |
δυσχεραίνει CM | ξίφος M 15 τῶν om Bong 21 ἀπώ-
λλυσαν M 23 λησταὶ I 24 στίφος IMV edd cf. t. II 89,7 R
εἰσπεσόντες om I 25 ante τὰ (1) excidisse participium
quale διαρπάζοντες vel φέροντες καὶ ἄγοντες coni Re

τες ἐνεπίμπρασαν ἄνθρωποι τῷ κακῶς ποιεῖν χαίροντες
 καὶ πολὺν ἐν τούτῳ βεβιωκότες χρόνον, ποῦ ποτ' ἂν
 ἦν ἡ πόλις, ἣς ἔχων πολλὴν πρόνοιαν ὁ βασιλεὺς ὀρᾷ-
 ται; ἀλλ' ὅμως οἱ σεμνοὶ καὶ τῇ τῶν ἄλλων πενία
 5 πεπλουτηκότες καὶ δεινόν, εἰ μὴ τὰ τῶν θεῶν ἔξουσιν,
 ἡγούμενοι τὰ μὲν ἐν νυξί, τὰ δὲ πάντων ὀρώντων
 μεθίστασαν οὕτω δὴ τι πολὺν ἄργυρον, ὥς συχνῶν
 τε δεῖν ὀχημάτων ἐκάστῳ καὶ πολλῶν ὀρέων καθ' ἕκα-
 στον, οὓς ἠνάγκασε τὰ ἐλκόμενα στένειν. 19. τίνας
 10 οὖν τούτους ἀξίους εἶναι φῆσαι τις ἂν, οἱ προδόντες
 τὴν πόλιν καὶ τὸ σφῶν αὐτῶν μόνον ἰδόντες τὸν
 R II 302 πλοῦτον ἐτέρωσε καταθέμενοι | γυμνοὶ πρὸς τὸν
 ἔξω δρόμον ἦσαν ἔτοιμοι; καίτοι χρῆν αὐτοὺς καὶ
 τοὺς ἐν πενίᾳ κωλύειν καὶ κατέχειν, τὰ μὲν πειθοῖ,
 15 τὰ δὲ καὶ ἀπειλαῖς. οἱ δ' ἐπῆρουν τε τοὺς ἐκεῖνο
 ποιοῦντας καὶ ἀνθρώπους ἔλεγον εἶναι σώζεσθαι βου-
 λομένους, ὥσπερ ὧν εὖ ἔπραξαν ἐν τῇ πόλει δίκης
 παρὰ τῆς πόλεως αὐτοῖς ὀφειλομένης. οἱ τοῦθ' ἐν
 μόνον εὖ πεποιήκασιν, ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον ἀρνού-
 20 μενοι μὴ πλουτεῖν νῦν αὐτοὺς ἐξήλεγξαν ὥς πλεῖστα
 κεκτημένοι πόνῳ πολλῷ καὶ πραγματείᾳ μεταθέντες
 ἄλλοσε τὰ συνειλεγμένα.

20. Περὶ δὲ τῶν νέων τί φήσομεν ἢ τῶν τούτων
 γονέων; τί δ' ἕτερον ἢ ὥς οἱ μὲν ἥρπασαν τὸν καιρὸν

1 ἐνεπίμπρασαν P sed π (1) in ras m⁴ ἐνεπίπρασαν C |
 τὸ C 3 πολλὴν om Bong 5 ἔξουσιν M 7 ἀργύριον
 Bong 10 εἶναι om Bong | τίς API 11 εἰδότες M

12 ἐτέρως M ἐτέροις Bong παρ' ἐτέροις coni Re | μεταθέμενοι
 Cobet Coll. 131 15 οἱ A οἱ PV | δὲ Re 18 αὐτῆς V
 om Bong 20 αὐτοὺς P sed ' in ras m² αὐτοὺς M 21 κε-
 κτημένους M | πολλῷ πόνῳ M 24 δ' om M

εἰς ἀργίαν, γονεῖς δὲ ταῖς τούτων ἐπιστολαῖς ἐξαπα-
 τηθέντες καλεῖν ταῖς παρ' αὐτῶν ἀνεπείσθησαν τοὺς
 νέους. οἱ δ' οὐ τοσοῦτο μόνον ἠδίκουν, ἀλλ' εἰσὶν οἱ
 γράμμα οὐδὲν οὔτε πέμψαντες οὔτε λαβόντες αὐτοὺς
 τοῦ δρᾶν ὃ βούλονται καταστήσαντες κυρίους δῆσαντες 5
 τὰς διφθέρας ἀναβάντες ἐφ' ἵππους οἱ μὲν ἀγροὺς
 σφῶν αὐτῶν ἐνέπλησαν ἄλλοτρίους, οἱ δὲ πατρώους,
 οἱ δὲ καὶ τροφοῖς καὶ τροφεῦσιν ἦκον εἰς χεῖρας καὶ
 μητρὸς ἕτερος καὶ πατρὸς ἄλλος, τρέμοντες δὴ καὶ
 τοὺς ὀδόντας κροτοῦντες καὶ μεταστρεφόμενοι, καθάπερ 10
 διωκόμενοι διώκοντος μὲν οὐδενὸς οὐδὲ σπενδοντος
 ἐλείν, αὐτοὶ δὲ τῆς περὶ λόγους σπουδῆς διώκοντες
 τὴν ἀπαλλαγὴν. καὶ ὁ χρόνος τοῖς ἀθλοῖς ἐν ἐδωδῇ
 καὶ οἴνῳ καὶ ὕβρει καὶ ὕπνῳ πᾶς οὗτος ἀναλοῦτο,
 προσθείην δ' ἂν καὶ [ἐν] εὐχαῖς, ἐν αἷς ἦτουν ἕκτα- 15
 θῆναι τὴν τῆς ῥαθυμίας ἀφορμὴν ἐπὶ μήκιστον χρό-
 νον. ἐφ' ᾧ δ' ἂν τις μάλιστα ἀγανακτήσειεν, οὐδὲ γὰρ
 αὐτὸ τοῦτο πρὸς ἡμᾶς | εἰπόντες, ὥς ἀπιέναι R II 303
 καιρός, ἀπῆλθον, ἀλλ' ἔδοξεν, ἐσίγησαν, ἔπραξαν. ὁ
 δ' ἐξιὼν ἤδη τὸν διαβουλευόμενον ἐνῆγε τραγῳδίας 20
 καὶ Ἰλιάδα κακῶν ἐπισείων ταῖς μελλήσεσι.

21. Καίτοι τίς οὐκ ἂν εἰκότως μισήσειε τούτους
 τοὺς μισοῦντας κτῆμα οὕτω καλόν, τοὺς λόγους, οὓς

16 Luc. Demon. 1 21 cf. t. III 319, 17; 343, 15; IV 967, 9 R.
 Dem. de fals. leg. § 148 p. 387, 12. Aristid. or. 38 t. I 715, 2 D

2 ἐαντῶν V αὐτῶν M 3 οἱ AP sed in hoc ' in ' corr
 m³ οἱ CMV | τοσοῦτον IM 4 αὐτοὺς V 7 σφῶν om M
 13 τὴν om Bong 14 ἀνηλοῦτο M sed η in ras, V
 15 ἐν M edd cancellavi 20 δ' P sed ' in ras m² | διαβου-
 λευσόμενον V ἀναβαλλόμενον M | ἀνῆγε I 21 καὶ] δὲ, καὶ
 Bong

ἔδωκε μὲν Ἑρμῆς, ἠγάπησε δὲ τῶν Ἀθηναίων ἡ πόλις
καὶ θρέψασα καὶ ἀνέξήσασα καὶ κοσμήσασα πανταχῇ
διέπεμψεν. οὗτοι συγκρούπτουσι μὲν δυσγένειαν, κρού-
πτουσι δὲ ἀμορφίαν, πλοῦτον δὲ φυλάττουσι, λύουσι
5 δὲ πενίαν, ἀρκοῦσι δὲ πόλεσιν εἰς σωτηρίαν πάντων
ὄντες ὅπλων ἐν πολέμοις χρησιμώτεροι καὶ πάσης
πολυχειρίας ἐν μάχαις ἰσχυρότεροι. οἱ τούτους ἔχοντες
πρὸς τὰ μαντεῖα πολλάκις ἀμιλλῶνται τῷ τὸ μέλλον
δύνασθαι προορᾶν· ὃ γὰρ ἐκείνοις τὰ πνεύματα, τοῦτο
10 τούτοις ἡ γνώμη. μόνους δὲ τοὺς παιδείᾳ διανεγκόν-
τας φαίη τις ἂν καὶ ἀθανάτους εἶναι φύσει μὲν τελευ-
τῶντας, δόξῃ δὲ ζῶντας.

22. Ἀλλ' ὅμως οἶδε οἱ νέοι πεφεύγασιν μὲν τὴν
τοσαῦτα ἀγαθὰ προξενούσαν, ἐπὶ δὲ τὴν μυρίων μη-
15 τέρα κακῶν, νοθείαν καὶ μαλακίαν, κεχωρήκασιν ἑρ-
μαιον αὐτῶν τὴν τῆς πόλεως ἀτυχίαν ἠγρησάμενοι,
δεδιότες μὲν οὐδέν, προσποιούμενοι δὲ πολλά. τίς γὰρ
R Π 304 ἦκεν ἂν ἐπ' αὐτοὺς ἄρχων, τίς ὑπηρέτης, | τίς
γέλτων, τίς πολίτης, τίς ξένος πόρρω μὲν ὄντας τῶν
20 βλασφημιῶν, πόρρω δὲ τῶν ἐπ' ἐκείναις; καὶ γὰρ ὅτε
ταῦτα ἐτολμᾶτο καὶ ἦν ἔτι ἐν προοιμίῳ ἡ μανία, οἱ
μὲν ἀπῆλθον οἴκαδε θέοντες, οἱ δ' ἦσαν οὐπερ ἐγώ,
τοῖς τῶν ἐωρακότων λόγοις, οὐ τοῖς αὐτῶν ὀφθαλμοῖς
μανθάνοντες τὰ τοῦ τότε χειμῶνος. πῶς οὖν ἐσυκο-
25 φαντοῦντο ἂν; 23. τῆς δ' ἐκείνων κακίας καὶ τόδε

1 δὲ om I 2 πανταχοῖ AP Re 3 κρούπτουσι δὲ ἀμορ-
φίαν om C 6 ἰσχυρότεροι M edd 7 χρησιμώτεροι M edd
8 ἀμιλλῶνται I 13 οἶδε A 15 κακῶν μητέρα M | νοθείαν M
16 αὐτῶν CIMV 17 γὰρ om M 19 τίς πολίτης om M
| τῶν om Bong 20 ἐκείνοις Re 22 οἱ AP sed in hoc ' in
' corr m⁸ οἱ IV | δὲ Re 23 αὐτῶν I αὐτῶν MV 24 ἐσυ-
κοφαντοῦντο V sed ν (2) inser s ἐσυκοφαντοῦντ' Re

τεκμήριον. εἰσὶ μὲν γὰρ οὓς ὁ περὶ τοὺς λόγους ἔρωσ
ἔπεισε μένειν ὀλίγους δὴ τινὰς κομιδῇ. τούτων δὲ
οὐδεὶς οὔτε ἐφήψατο οὔτε ἐμέλλησεν οὔτε αὐτῶν οὔτε
παιδαγωγῶν οὔτ' οἰκετῶν. ἐπὶ τῆς αὐτῆς τοίνυν ἦσαν
ἂν ἀδελὰς οἱ μὴ μέλυναντες ἥσπερ οἱ μεμενηκότες τὰν- 5
τοῦ δικαίου κάκεινοις καὶ τούτοις ὑπάρχοντος, τοῦ
μηδὲ κατὰ μικρὸν μετεσχηκέναι τῶν ὕβρεων.

24. Ἐτι τοίνυν εἰ μὲν ἐμίσουν ἡμεῖς διὰ τὰς ἐπὶ
τοὺς πόνοὺς παρακλήσεις, τίς αὐτῶν ἀδικώτερος; καὶ
γὰρ ἀθλητῆς ἄδικος, ὅστις οὕτως ἔχει πρὸς τὸν γυ- 10
μναστὴν τὸν ὅτι δεῖ πάντα πόνον ἀνέχεσθαι λέγοντα.
εἰ δ' ἐφίλουν τε καὶ ζῆν ἐβούλοντό με καὶ τὸ μένειν
οὐκ ἀσφαλὲς ἡγοῦντο, τί μὴ προσιόντες ἐδέοντό μου
σώζειν αὐτοῖς ἑμαυτόν; πάντως δὲ οὐδὲν καινὸν νέον
γέροντος ἰδεῖν που τὸ συμφέρον ἄμεινον. δόξαν δ' ἂν 15
αὐτοῖς ἦνεγκε καὶ τὸ μέμψασθαι καὶ τὸ καταβοῆσαι
καὶ τὸ πάντα καὶ εἰπεῖν καὶ ποιῆσαι πειρωμένοις ἐξά-
γειν, νῦν δὲ διὰ σιωπῆς ἐξεπήδησαν τήμερον συγγε-
νόμενοι, νυκτὸς δὲ ἀποδράντες, | θάνατόν μου R II 305
κατεψηφισμένοι καὶ οὐ δεδοικότες μὴ αὐτοῖς ἀλλήλους 20
ἰδωμεν.

25. Γνοίῃ δ' ἂν τις κάκειθεν τουτουσί· τῆς γὰρ
τοῦ βασιλέως ὀργῆς τῇ βουλῇ μὲν ἐγκαλούσης καί
τισι τῶν συνδίκων, τῶν δ' ὑπὲρ παιδείας ἐνταυθοῖ

3 ἐψηφίσατο *M* | ἐμέλλησεν *M* sed ἐμέλλησεν in marg | αὐτῶν
P sed ' in ras m² αὐτῶν *AI* 4 οὔτε *V* Re 5 ἂν om *M*. | οἱ
in ras *M*² | ὥσπερ *V* 6 καὶ τούτοις κάκεινοις *IM* 7 μὴ δὲ
PMV | κατὰ om *M* | καταμικρὸν *V* | μικρῶν *I* 10 ἔχει scripsi
e *MV* ἔχοι reliqui libri edd 14 σώζει *Re* | αὐτοῖς *MV*
14 οὐδὲν — 15 ἄμεινον citat praemissis verbis Τοῦ εἰς τὴν τῶν
πολεμίων καταδρομῇ: λόγ. ις Macar fol. 90 17 καὶ (2) om
M | ποιεῖν *V* 18 διασιωπῆς *P* | τήμερον *M* sed τ e σ corr
20 δεδιότες *V* 24 ἐνταυθί?

διατριβόντων οὐδαμοῦ μεμνημένης καὶ τούτων τῶν
 γραμμάτων ἐκκειμένων καὶ τοῦ περὶ αὐτῶν λόγου
 πανταχοῦ πεφοιτηκότος, ὥστ' εἶναι καὶ τοῖς πεφευ-
 γόσιν εἰδέναι, οὐδείς τὸ τῶν χαιρόντων ἐποίησεν οὐδὲ
 5 ἀνέπνευσεν οὐδὲ προσεκύνησε τὴν Τύχην οὐδ' ἔδρα-
 μεν ἐπὶ τὴν ὧν ἀπεστέρητο μετουσίαν. 26. καὶ τί
 θαυμαστόν; οὐδὲ γὰρ μετὰ δικαστήρια καὶ κρίσιν καὶ
 δεσμὸν ἀποκρίνονται τοὺς ἄλλους καὶ δημηγορίαν τοῦ
 στρατηγοῦ τε καὶ δικαστοῦ καὶ ὅρκους ἐξαιροῦντας
 10 τὸν φόβον οὐδ' οὕτως ἐπὶ τοὺς λόγους ἐπανῆκον οὐδ'
 ἡδέως εἶδον τοὺς τῶν βελτιόνων ἀγγέλους, ἀλλ' οἱ
 ταχεῖς ἐνθένδε ἀπελθεῖν βραδεῖς εἰς τὰ δεύτερα κατε-
 χόμενοι τῇ τῆς ἀργίας ἡδονῇ μᾶλλον ἢ ζήλῳ τῷ, μεμ-
 φόμενοι τῷ τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως ἀπεσταλμένων
 15 τάχει λόγων οὐκ ἀποροῦντες ἀναισχύντων, ὅτι ἀλλὰ
 περιήρηται τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα καὶ μετελ-
 ληφε σχῆμα φρουρίου καὶ οὗθ' ὁ ἱππόδρομος
 οὔτε τὸ θέατρον ἔχει τὰ αὐτοῦ. 27. καὶ τί |
 R II 306 τοῦτο, ὦ Μουσῶν ὑμεῖς ἐχθροί; πολὺ γὰρ δὴ
 20 βελτίων ἢ πόλις εἰς λόγους ἐν οἷς δίκην ἔδωκε γεγέ-
 νηται, καὶ τὰ μὲν βλαβερὰ περιήρηται, τῶν δ' ὄντων
 ἀγαθῶν οὐδὲν τῇ μεταβολῇ τῆς προσηγορίας βέβλα-
 πται. αὐτός γέ τοι χείρων οὐδὲν ἐντεῦθεν εἰς τοὺς

9 Ellebichi 22 cf. p. 424, 5

1 οὐδαμῇ C 3 πανταχοῖ Re at cf. t. I 411, 14 8 ἀπο-
 κρίνοντα I sed o (2) ex α corr ἀποκρίνονται V 9 ὅρκους P
 sed v in ras m^s 12 ἐνθένθεν I 13 τῷ Re in AI legi
 asserens perperam τῶν M τῷ reliqui libri τῶν μεμνηκότων
 conī Re τῶν λόγων Sintenis | μεμφομένων M 17 ὁ om
 IMV cf. t. I 291, 5 18 τὸ om M | αὐτοῦ IM 20 εἰς τοὺς
 λόγους Bong

εἰωθότας γέγονα πόρους. οὐδ' ὅσοι τῶν νέων ἔμειναν,
[οὐκ] ἡτιάσαντο τὴν μονήν, οὓς οὐδὲν τὸ μὴ λούσθαι
κωλύει καρποῦσθαι τὰ βιβλία.

28. Οἶμαι δέ, καὶ λούσονται καὶ τοῖς ἔμπροσθεν
ἄπασιν αὖθις ὄψονται τὴν πόλιν βελτίους ὑμῶν αὐτῷ 5
τούτῳ φανέντες τῷ καὶ τὰ δυσκολώτερα τῇ πόλει συν-
διενεγκεῖν. ὑμεῖς δὲ αἰσχυνεῖσθε μὲν τοῦδαφος, αἰ-
σχυνεῖσθε δὲ τὰς πύλας, αἰσχυνεῖσθε δὲ τὸ τῶν λόγων
χωρίον, αἰσχυνεῖσθε δὲ [καὶ] ἡμᾶς, εἰ μὴ καὶ τοῦτο
ὑμῖν ἀπόλωλεν.

10

2 οὐκ cancellavi auctore Sinteni | οὐδὲ *M* 5 αὖθις
om *M* 7 et 8 αἰσχυνεῖσθαι *I* 9 καὶ *A* sed del *m*¹, Re
cancellavi | αὐτὸ τοῦτο *M* 10 ἀπόλωλε edd τέλος τοῦ
κατὰ τῶν πεφευγόντων subscr. *A*, κατὰ τῶν πεφευγόντων *P*

XXIV (XXIII R).

Oratio *περὶ τῆς τιμωρίας 'Ιουλιανοῦ* ad Valentem habita esse dicenda esset, si recte in duobus eiusdem originis codicibus Urbinatē gr. 126 et Marciano Append. XCI 2 inscripta esset *πρὸς Οὐάλεντα*¹⁾. At Valentis fratrisque Valentiniani ut mortuorum diserte mentio fit in oratione ipsa verbis p. 516, 1 ὁ βασιλεὺς μαχόμενος ἔπε-
σεν κτλ. p. 518, 16 τοῖν ἀδελφοῖν ἐπὶ τὰ σκῆπτρα παρελ-
θόντων ἢ αὐτῇ περὶ τὴν τιμωρίαν ἀργία κτλ. p. 519, 12 τὴν ἄρρηκτον στρατιὰν τοῦ πρεσβυτέρου μὴ δειδαντες. p. 520, 12 οὐκ ἐπιλαμβάνομαι μὲν τοῖν βασιλείοι, ὥς οὐ δίκαια ἔδρων τοῖς ἐξελεγχόμενοις τὴν ἐκ τῶν νόμων ἐπιτιθέντες δίκην·
Βασιλεὺς quem Libanius crebro alloquitur, nullus alius esse potest nisi Theodosius. Nec vero probanda est ratio qua Reiskius (p. 40) anno demum ultimo vel paenultimo imperii huius i. e. anno 395 vel 394 p. Chr. orationem conscriptam esse censuit. Nam perperam is verba p. 520, 2 καὶ πολὺ γε πλεον τὴν δευτέραν (sc. ἐπανάστασιν) ad Eugenii rebellionem rettulit, cum toto loco de unius Procopii seditionibus pluribus verba fiant. Ac vix Libanius ita ut fecit, locutus esset²⁾, si Theodosii animum diutina experientia cognitum habuisset. Immo vero omnia nos ad initia imperii Theodosiani vocant. Nam omnes terrore cladis Valenti ad Hadrianopolin illatae perculsi et maerore afflicti dicuntur neque ullam victoriam iam a Theodosio de Gothis reportatam esse statui potest³⁾. Immo vero vic-

1) Etiam Monnerius (cf. t. I p. 15) orationem anno 378 tribuit.

2) Cf. p. 515, 1 sq.; 516, 17 sq.; 520, 10; 523, 15; 530, 2 sq.

3) Cf. p. 521, 9 ἀλλὰ νῦν ὅσα ἐμαχέσαντο (οἱ Σκύθαι), τοσ-
αῦτα νενικήμασι κτλ. et 514, 8 ὅθεν ἂν δράσαιμεν τοὺς πολε-
μίους ἢ νῦν ἡμᾶς ἐκείνοι.

toriam tum demum reportatum iri spondet rhetor, cum imperator ipsi Iuliani caedis ultionem petenti obsecutus fuerit.¹⁾ Ante diem igitur XVII mensis Novembris 379²⁾ orationem conscriptam esse arbitror³⁾.

Si compluribus locis (p. 523, 17 ἀλλ' ὑμᾶς γ' ἐχρῆν καὶ οὕτως ἀνιχνεύσαι κτλ. usque ad p. 524, 9 κεκινημένων δὲ τῶν βασιλέων — ταχέως εἰς φῶς ἔμελλεν ἦξειν et p. 525, 17 ἢ δ' ὑμῶν τῶν βασιλέων (δύναμις) ἀσθενεστέρα τῆς θήρας usque ad p. 526, 16 ποιήσατε τοὺς στρατιώτας et p. 527, 14 λυσιτελὲς ὑμῖν) Libanius numero plurali utitur, cum Theodosio cogitatur Gratianus, a quo ille die XIX mensis Ianuarii anni 379 in imperii consortium ascitus est.

Codices quibus oratio ad nos pervenit, hi sunt 26:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 228. Folium 231^v desinit voce *θυσίας* p. 530, 2; reliqua cum initio orationis sequentis *περὶ δουλείας* folio sequenti exciso suppleta sunt manu saeculi XV in folio quod nunc indici orationum praefixum est, e codice Monacensis gr. 101 (*Mo*) simillimo. Vide p. 445 et t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 116. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 102^v. Correctus est manu secunda e codice Urbinatis gr. 126 (*U*) simillimo. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 355^v. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

1) Cf. p. 521, 13 *χρηστὸν οὐδὲν ἐν ἐλπίσι, πλὴν εἰ πεισθείης μοι, βασιλεῦ*. p. 532, 12 *λάβε πείραν, ὦ βασιλεῦ, τῆς γνώμης, ἔφασι τῆς βοηθείας, καὶ κεκτήσῃ τὴν τύχην κτλ.* ib. 16 *ὄψει τοὺς αὐτοὺς στρατιώτας κτλ.*

2) Cf. Consularia Constantinopolitana ed. Mommsen Chron. min. saec. IV. V. VI. VII (Auct. antiquiss. t. IX part. post. p. 243, 379. *Deinde victoriae nuntiatae sunt adversus Gothos Alanos atque Hunos die XV. K. Dec.*) (Theoph. p. 66, 18 ed. de Boor *οὗτος εὐθὺς τοὺς ἐν Θράκῃ βαρβάρους κατὰ κράτος ἐνίκησεν*). Cf. Sievers, Studien zur Geschichte der röm. Kaiser p. 296.

3) A mea prope abest opinio Olearii (Fabr. Bibl. Gr. VII 145) probata Sieversio (Leben des Libanius p. 132).

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 172^v. Vide t. I p. 41sq. et 69.

6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 81. Vide t. I p. 44sq. et 69. Lectiones eius a Leone Allatio in margine codicis Barberini positas exscripsi.

7. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 146. Vide t. I p. 209sq. et 236. Huius quoque lectiones ab Allatio l. l. excerptas descripsi.

8. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 97. Vide t. I p. 211sq.

9. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 127. Initium orationis usque ad verba *ἅπαντα εἶχε καλῶς* p. 514, 5 etiam alia manu coeva in folio 272 exaratum est. Vide t. I p. 24sq. Contuli.

10. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 106. Vide t. I p. 213sq. Ex eodem quo *B* fluxit fonte. Cf. supra p. 204. 381. 447. 468. Contulit mihi Krollius.

11. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 64. Vide t. I p. 214sq.

12. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 129. Vide t. I p. 35sq. Contuli.

13. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 301^v. Vide t. I p. 48sq. Lectiones eius cum scholiis, quae quidem cum *V* consentiunt, in margine codicis Barberini ab Allatio positas descripsi.

14. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 226^v. Vide t. I p. 216sq. Contuli.

15. Athous Batopaedii 367 (= Ba) saec. XIV/XV fol. 51. Vide supra p. 185sq. Descripsit mihi Bernardakis.

16. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 113^v. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

17. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 107^v. Vide t. I p. 220sq. Contuli.

18. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 142. Vide t. I p. 39sq.

19. Bodleianus Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 1. Vide t. I p. 229sq.

Ex hoc apographa facta sunt duo: unum a Patricio Iunio:

20. Cantabrig. Trinit. Gale Collection O. 2. 54. Vide t. I p. 232 sq. et supra p. 156,

alterum a Gerardo Langbainio:

21. Bodl. Langbain. Advers. 20 pag. 4. Vide t. I p. 230 sq.

22. 23. Huius apographum bis transcriptum est: a Godfrido Oleario (vide t. I p. 231) et ab Ioanne Christophoro Wolfio, cuius apographum servatur in bibliotheca civica Hamburgensi lectionibus discrepantibus apographi Oleariani a Fabricio instructum. Vide t. I p. 231 sq.

24. Laurentianus LVII 44 (= La) saec. XIII fol. 156. Vide t. I p. 224 sq. Contuli.

25. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 92^v. Vide t. I p. 227 sq. et 236.

26. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 139. Vide t. I p. 53 sq.

Inter hos codices quatenus ratio intercedat, uno obtutu cognoscere e stemmate quod t. I p. 237 delineandum curavi. Eadem enim fata haec oratio passa est atque secunda quae est *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*. Nam ut non 'corporis' finibus circumscripta mansit, ita in easdem fere atque illa eclogas recepta est, quin etiam in nonnullis earum¹⁾ illi ipsi antecessit. Atque ut pauci codices sunt qui illam continent, nostram non item, ita unus (Athous) qui nostram, illam non item.

Non igitur est cur stemma illud hoc loco repetamus. Satis erit dixisse codicem Athoum Batopaedii (*Ba*) qui illam orationem non continet, ex eodem quo *I* manasse codice qui ad idem atque *U* redierit exemplar (*p*). Cf. p. 469.

Prioris autem familiae testes adhibui *CAPBM*, alterius

1) Cf. Laur. LVII 44. Laur. XXXII 13. Par. 3016. Barocc. 219. In aliis (Patm. Mon. 101) cum monodia epitaphioque Iuliani coniuncta est.

VUBaIMoLa, ita tamen ut apparatus criticum sordibus codicis *La* vitiis lacunisque scatentis onerare aequae atque in illa oratione nefas duxerim paucissimis locis quibus id referre visum est exceptis. Neque aliter de codice *Mo* statuendum esse censui, quippe qui mendosissime exaratus nullo loco ad lectionem archetypi familiae secundae restituendam quicquam conferat. Neque Baroccianum denuo excutere necesse fuit, quoniam de eius lectionibus e duobus apographis satis constat.

Oratio cum secunda aequae atque cum monodia epitaphioque Iuliani etiam hoc commune habet, quod lectoribus posteriorum aetatum non ita arrisit. Apud grammaticos nullus locus reperitur; e florilegiorum auctoribus unus Macarius Chrysocephalus¹⁾ unum locum laudavit. Contra aequae atque in epitaphio Iuliani scribae lectoresque codicum haud raro occasionem Libanium detestandi exsecrandique capessiverunt, cuius rei quae in codicibus Vindobonensi (et Vaticano gr. 82) exstant testimonia silentio praeterire nolui.

Qui primus nostratium mentionem orationis fecit Henricus Valesius (ad Ammianum XXXI 13 p. 646 ed. post. et ad Sozomenum VI 1 p. 218 C), descriptam sive e Barberino sive e Parisino penes se habuit. Cf. t. I p. 33 sq.

Anno 1702 primum prodiit: *Libanii Sophistae, Oratio De Vlciscenda Iuliani Imp. nece, Ex Membranis Bibliothecae Bodlejanae in Vsum φιλελλήνων Nunc primum edita. Lipsiae, Anno 1702.*²⁾ E septem constat foliis quibus praeter titulum nihil nisi textus graecus continetur. Godfridum autem Olearium eius auctorem fuisse scimus testimonio certissimo Fabricii Bibl. Graec. VII 396³⁾, ad quem ille postquam sese hanc cum compluribus aliis orationibus editurum esse iam anno 1695 scripsit⁴⁾, postea

1) Cf. t. I p. 351 sq.

2) Editionis rarissimae exemplar nisi in bibliotheca civica Hamburgensi nancisci mihi non contigit.

3) Perperam tamen is eam anno 1701 prodiisse dixit.

4) Cf. t. I p. 231.

editionem cum versione latina commentarioque docto misit. Quae omnia is in Bibliothecae Graecae tom. VII p. 145—179 publici iuris fecit¹⁾, ita tamen ut ad textum graecum constituendum fundamento uteretur altero apographo Langbainiani quod Wolfius anno 1708 fecerat factumque ad illum miserat. In universum editio Fabriciana (= Fabr) fide Olearianae (= Ol) praestat, sunt tamen etiam in hac quae rectius legantur quam in illa.

Pauca vitia editionis Fabricianae divinando sanavit Reiskius Anim. V 198—201, plura ope codicum Augustani et Monacensis in editione quae anno 1793 ab uxore prelis commissa est t. II p. 27—62. Hanc paucissimis iisque raro feliciter mutatis repetivit Monnerius p. 162—193 elegantem versionem Gallicam addens, notas additurus, si vita longior suppetiisset.²⁾ Nonnulla correxit Cobetus.

1) Notae ex hac editione etiam in Reiskianam transierunt.

2) Cf. t. I p. 15.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

- R II 27 1. Οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο τοῖς πράγμασιν, ὃ βασιλεῦ,
 λύπη καὶ ὀδυρμὸς καὶ ἀγρυπνία μάτην ἀναλισκομένη.
 R II 28 εἰ γάρ | τι τούτων οἶόν τ' ἦν ἐπανορθῶσαι τι
 5 τῶν συμβεβηκότων, πάλαι ἂν ἅπαντα εἶχε καλῶς ἔνε-
 κά γε καὶ τῆς σῆς καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἡμῶν ἀθυμίας.
 δεῖ τοίνυν τούτων ἀπαλλαγέντας βουλευσάσθαι τι μέγα
 καὶ καλὸν καὶ ὄθεν ἂν δρᾶσαιμεν τοὺς πολεμίους ἃ
 νῦν ἡμᾶς ἐκείνοι. οὕτω γὰρ ἀντὶ τοῦ στένειν ἐν ταῖς
 10 ἀπὸ τοῦ πράττειν ἡδοναῖς εἴημεν ἂν. 2. ἔδει μὲν οὖν

<i>C</i>	= Codex Chisianus
<i>A</i>	= Monacensis (olim Augustanus) 483
<i>P</i>	= Palatinus gr. 282
<i>B</i>	= Barberinus II 41
<i>M</i>	= Marcianus gr. 437
<i>V</i>	= Vindobonensis phil. gr. XCIII
<i>U</i>	= Urbinas gr. 126
<i>Ba</i>	= Athous Batopaedii 367
<i>I</i>	= Marcianus append. XCI 2
<i>Ol</i>	= editio Oleariana
<i>Fabr</i>	= editio Fabriciana

1 πρὸς τὸν βασιλέα περὶ *M* | ὑπὲρ *PBa Ol Fabr* | τῆς om
M | τοῦ παραβάτου post ἰουλιανοῦ *M*, πρὸς οὐάλεντα *UI*, λόγος
 ἐξ(in κ corr m. rec.) καιδέκατος rubr *V* 2 ἀρκεῖ *B* fol. 127,
 ἀρχῆς fol. 272 4 τοῦτω *B* fol. 272 | τι om *B* fol. 127 *V*
 5 τὰ συμβεβηκότα *V* | καλῶς voce des *B* fol. 272 6 καὶ (1)
 om *Ol Fabr* | ἡμῶν *I* sed ἡ ex ὁ corr m³ 7 ἀπαλλαγέντα
CAPBMVU Re 10 „malim τοῦ εἶν πράττειν legi“ *Re*

τὰ μαντεῖα ποιεῖν ἔτι νῦν ἂν πρότερον, | καὶ τοῖς R II 29
 δεομένοις ἀκοῦσαι, τί ποιοῦντες ἄμεινον ἂν πράξαιεν,
 λέγειν τε καὶ μηνύειν, οὐδὲν γὰρ ἂν ἔδει σοι νυνὶ
 βουλῆς οὐδὲ συμβούλων ἀνθρώπων παρ' αὐτῶν τῶν
 θεῶν τῆς περὶ τῶν συμφερόντων γνώμης ἀφικνου- 5
 μένης· ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν σεσίληκε καὶ πεποίηκεν ἀτυ-
 χεστέραν τὴν γῆν, εἰς δὲ ἀνθρωπίνους ἦκε λογισμοὺς
 ἢ τῶν συμφερόντων εὗρεσις, ἀνάσχον μου περὶ τῆς
 παρούσης κακοπραγίας λέγοντος, ὦ βασιλεῦ, καὶ δο-
 κοῦντι μὲν τι λέγειν πρόσσεχε, ληροῦντα δὲ τῆς μὲν 10
 προαιρέσεως ἀποδέχου, τρέπου δὲ ἐπ' ἄλλο τι τῶν
 συννόσειν μελλόντων.

3. Εἰσὶ μὲν οὖν οἱ κατηγοροῦσι τῶν στρατηγῶν,
 ἕτεροι δὲ τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὲν ἐκείνων ὥς οὐ πε-
 παιδευκότων τοὺς ὑπ' αὐτοῖς, οἱ δὲ τούτων, ὥς φύσει 13
 δειλῶν, ἐγὼ δὲ αἰσχύνομαι μὲν τὰς πολλὰς αὐτῶν
 μάχας, αἰσχύνομαι δὲ τὸν θάνατον ὃν τηροῦντες τὴν
 τάξιν ἐδέξαντο, αἰσχύνομαι δὲ τὴν αἵματι χρωσθεῖσαν
 Θράκην καὶ Μακεδονίαν οὐ μικρὸν καὶ τῆς Ἰλλυριῶν
 τὴν πολλήν. 4. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀνεῖλον ὕμβροι καὶ 20
 χρόνος, σώζονται δὲ | οἱ τῶν ὀστέων κολωνοί. ἐν R II 30
 δὲ τοῖς ὀστοῖς τούτοις ἐνεῖναι φασι καὶ <τὰ> ταξιαρχῶν
 καὶ λοχαγῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις σχήμασιν. ἐν

13 Zos. IV 23
 XXXI 13, 18

21 Amm. XXXI 7, 16; 13, 6

22 Amm.

1 ἔτι καὶ νῦν B 2 πράξαμεν Ba 3 ἂν om Ol Fabr
 * | σε Fabr | νῦν I sed in νυνὶ corr m³, BM Ol Fabr 6 καὶ
 πεποίηκεν] „videtur ταύτῃ interponendum“ Re 9 ὦ βασιλεῦ
 om Ol Fabr 11 δ' Re | ἐπ' ἄλλο V 16 εἰ in δειλῶν ex η
 corr V² I³ 17 αἰσχύνομαι — 18 ἐδέξαντο in marg C^f
 22 τὰ inserui auctore Cobeto Coll. 120 | ταξιαρχῶν V Cobet

μέσοις δὲ αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς μαχόμενος ἔπεσε παρόν-
των μὲν ἵππων τῶν βασιλείων οἷς ὅσον μέτεστι τά-
χους οὐκ ἀγνοοῦμεν, παρεχόντων δὲ αὐτῷ τῶν ἵπο-
κόμων καὶ δεομένων ἀναβάντα φυλάξαι τοῖς πράγμασιν
5 ἑαυτόν, ὁ δ' εἰπών, ὡς οὐκ ἄξιον ζῆν ἐπὶ τοσοῦτοις
κειμένοις, ἀντὶ τάφου τὸ πλῆθος τῶν ἐπ' αὐτῷ κατε-
νεχθέντων ἔσχε.

R II 31 5. Μὴ | οὖν μοι λεγέτω τις δειλίαν ἢ μαλακίαν
ἢ ἀμελετησίαν μηδὲ τὸ κρείττους γεγενῆσθαι τοὺς βαρ-
10 βάρους εἰς ταῦτα ἀναφερέτω, ἀλλ' αἱ μὲν φύσεις τῶν
στρατιωτῶν καὶ τῶν τούτοις ἐπιστατούντων ταῖς τῶν
ἔμπροσθεν παραπλήσιαί, κατὰ δὲ τὴν τέχνην καὶ τὴν
ἐπιμέλειαν οἷδ' ἐκείνων οὐχ ὕστεροι, δόξης δὲ τοσοῦτος
αὐτοῖς ἔρως, ὥστε ὁμοῦ καύματι καὶ δίψει καὶ πυρὶ
15 καὶ σιδήρῳ μαχόμενοι τὴν τελευτήν ἡδίω τῆς φυγῆς
ἐνόμισαν. τῷ ποτ' οὖν ἡμῶν πεπλευνεκτήκασι; δοκεῖ
μοι θεῶν τις ἡμῖν ὀργιζόμενος ἐκείνοις συμπολεμεῖν.
τὴν δὲ ὀργὴν ὃ μοι μάλιστα δοκεῖ πεποιηκέναι, φράσω.

6. Ἐδέξατο μὲν ὑπὸ τῇ πλευρᾷ τὴν πληγὴν Ἴου-

1 Amm. XXXI 13, 12
Theaet. p. 153 B

5 Plat. Crit. p. 53 C

9 Plat.

6 ἦτοι δι' αὐτὸν ἀποθανόντων V² (et Vat. 82)

1 ἔπεσεν CA 3 αὐτῶν Ba | τῶν I sed ὦν in ras m³
4 ἀναβάντα P sed α (4) in ras 2 litt m² 5 ὁ AMo 3 BMVI
| δὲ Re | ὡς om Ol | ἄξιον reposui e libris cum Ol coll. Plat.
l. l. ἄξιοι reliquae edd 7 ἔσχεν AU 8 μοι om C Ol |
τίς BI 9 μὴ δὲ BVI | γενέσθαι I sed in γεγενῆσθαι corr
m³, B 12 κατὰ δὲ scripsi cum Ol κατὰ τε libri reliquae
edd 13 ἐπιμέλειαν. BBa Ol Fabr | οἱ δ' BaI Ol Fabr οἷδε
Re | δὲ scripsi e BaI cum Fabr τὲ BV τε reliqui libri Re
om Ol 14 δίψη B 16 ἡμῶν om Ol 17 ὑμῖν V
om BaI Ol Fabr 18 δ' Re 19 τῇ πλευρᾷ I sed ἦ et ᾗ
(ex ἄν corr) in ras m³

λιανὸς ἐκεῖνος πειρώμενος τῆς ἑαυτοῦ φάλαγγος συνά-
ψαι τὸ διασπασθὲν καὶ τὸν ἵππον ἅμα βοῇ καὶ ἀπειλαῖς
ἐπὶ τοῦτο ἐλαύνων, ὁ δὲ προσπεσὼν ἦν καὶ τρώσας |
Ταῖηνός τις ἐντολὴν πληρῶν τῷ σφῶν αὐτῶν ἄρ- R Π 32
χοντι. τῷ δὲ ἄρα τοῦτο μισθὸν οἶσιν ἐμελλε παρ' 5
ἐκείνων οἷς ἦν ἐν σπουδῇ τὸν ἄνδρα ἀποθανεῖν. χρη-
σάμενος οὖν καιρῷ τῇ τότε συμβάσῃ ταραχῇ καὶ τοῖς
ἀνέμοις καὶ τῇ πολλῇ κόνει πλήξας ἀπῆλθεν. 7. ὁ δὲ
εὐθύς μὲν κατέπεσεν, | ἔπειτ' αὖθις ἐπὶ τὸν ἵππον R Π 33
ἀναβάς ἐπεμελεῖτο τῶν συμφερόντων τῇ φάλαγγι καὶ 10
τὸ αἷμα ῥέον ὀρῶν οὐ προκατέλυσε τὰς φροντίδας,
ἕως ἐλειποψύχησεν. οὕτω δὲ ἐπὶ τὴν σκηνὴν κοι-
σθεῖς καὶ μόνος ἐν δακρύουσιν ἅπασι τοῖς περιεσθηκόσι
τοῦτο οὐ παθὼν οὐκ ἐμέμψατο τὴν στρατείαν, ἀλλὰ
ταύτης τε ἑαυτὸν ἐπαινέσας καὶ λυπεῖσθαι φήσας οὐκ 15
εἰ δέοι θνήσκειν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοῦ στρατεύματος ὀρ-
φανία, τοὺς θεοὺς ὀρῶν ἤδη παρ' οὓς ἐμελλεν ἤξειν,
ἀφῆκε τὴν ψυχὴν. 8. ἐγένετο βασιλεὺς ἕτερος. τοῦ-

1 cf. p. 353, 19
13 p. 355, 9

8 p 353, 16sq.

11 p. 354, 4

3 τίς ἦν ὁ φονεύσας Ἰουλιανὸν τὸν παραβάτην καὶ ἀλιτή-
ριον καὶ ἐξάριστον; ὁ τοῦ θεοῦ στρατιώτης Μερκούριος ἀφανεῖ
πληγῇ ἀπενεγκὼν V² Cf. Kaiser und Galiläer (cf. p. 225) p. 5 sq.
et Buettner-Wobst Philol. LI 577

3 τούτῳ V | ἦν om Ol Fabr 4 ταικνός τις PB ταῖανός
τις Ba ταηνότις I sed in ταικνός τις corr m³ et ταηνός τις in
marg m² ταῖην ὅστις La . . . ὅς τις Ol Fabr χριστιανός τις
coni Ol Cobet Coll. 120, Negri, Giuliano p. 112 ταπεινός τις
Monnier τῶν ἡμετέρων τις Buettner-Wobst Philol. LI 570, quem
correxerit Crusius ibidem 735 cf. Sozom. h. e. VI 1 p. 218 B λέ-
γουσι δὲ οἱ μὲν Πέρσην, οἱ δὲ Σαρακηνὸν εἶναι τοῦτον | αὐτῶν
I sed τῶ in ras m² 5 δ' Re 6 ἐν σπουδῇ ex ἡ σπουδῇ
corr I³ 7 τοῖς in ras I³ 13 μέσος Ol | δακρύουσιν e δά-
κρυσιν corr V 17 πρὸς Ol

τον εὐθύς ἐχοῖν ἀμῦναι τῷ τετελευτηκότι καὶ προσέ-
 μιον τῆς βασιλείας τὴν τιμωρίαν ποιήσασθαι. τούτῳ
 <δὲ> τοῦτο περιττόν τε καὶ μάταιον ἔδοξε. καὶ ὁ μὲν
 4 νεκρὸς ἐκομίζετο, οἱ δὲ κακὸν τοσοῦτο κατεσκευακότες
 R Π 34 ἐγέλων. | ἐπιμιξιῶν δὲ πολλῶν ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς
 τοὺς Πέρσας γιγνομένων ἦν ἀκούειν, ὥς οὐδεὶς ἐκεί-
 νων ἐπὶ τῷ φόνῳ τετίμητο καὶ ταῦτα τιμῆς ἐλπίζο-
 μένης.

9. 9. Πρὸς ἐκείνον τοίνυν ἡγοῦμαι χαλεπῆναι τοὺς
 R Π 35 θεοὺς καὶ διὰ τοῦτο καταναγκασθῆναι | τοιαύτην
 εἰρήνην ποιήσασθαι, δι' ἧς μείζονα ὦν εὗξαντο ἄν,
 ὑπῆρξε τοῖς πολεμίοις, Ἀρμενία πᾶσα, πόλις ἡ ἐπὶ
 τοῖς ὀρίοις, πλεονέκτημα μέγα, φρούρια πολλὰ καὶ
 καρτερά. 10. ἀλλὰ τούτῳ μὲν ἴσως οὐκ ἔξῃν τὰ τοι-
 15 αῦτα ζητεῖν, οἶμαι δὲ εἶναι δῆλον ὃ λέγω, τελευτῆς |
 R Π 36 δὲ αὐτῷ ταχείας συμβάσεως καὶ τοῖν ἀδελφοῖν ἐπὶ τὰ
 σκῆπτρα παρελθόντοι ἢ αὐτὴ περὶ τὴν τιμωρίαν
 ἀργία. καίτοι τοῦ μηνύματος οὐ μικρά τις ἢ πρόνοια
 R Π 37 καὶ | ταῦτα δαπάνης γινομένης, ἀλλ' ὅμως προῖεντο
 20 καὶ τοὺς σκεφομένους ἔπεμπον καὶ ἡρώτων ἐπανήκον-
 τας καὶ ὅλως ἐβούλοντο δοκεῖν ἐσπουδακέναι περὶ τὴν
 ἐνταῦθα λαμπρότητα. 11. τουτὶ μὲν οὖν καλῶς, ἐκείνο

6 p. 356, 6sq.

12 Νίσιβις Zos. III 31, 4

20 cf. p. 369, 17

1 ἀμόναι BI sed in hoc ~ ex ' corr m^s | τετελευτηκότι I
 sed τε antepos m^s 2 τοῦτο τούτῳ BaI τοῦτο δὲ τούτῳ edd
 3 δὲ om libri | τε om Re 4 τοσοῦτο scripsi e CAV τοσ-
 οῦτον reliqui libri edd | κατεσκευακότες I sed ε (1) ex α corr m^s
 6 γεγεννημένων Re 7 τετίμηται Ol 10 διατοῦτο BVI
 διὰ τὸ Ol 11 εὗξαντο B ἡῦξαντο Ol Fabr 12 ἀρμενία
 CAPBUI | πᾶσα, πᾶσα Ol | ἢ CABMU 14 ἦν Ol 19 γε-
 νομένης M γιγνομένης P edd 20 πεμφομένους V

δὲ οὐ καλῶς. οὐ γὰρ οἷς ἐποίουν ἐχαρίζοντο μᾶλλον
 ἢ οἷς οὐκ ἐποίουν ἐλύπουν καὶ βελτίους γ' ἂν ἦσαν
 ποιοῦντες μὲν ὧν ὀλιγώρουν, ὀλιγωροῦντες δὲ ὧν
 ἐπεμελοῦντο, ἢ ὡς νῦν ἐποίησαν. οὐδείς γὰρ ἂν οὐ-
 τως ἡσθείη τῶν ἀδίκως ἀποθανόντων κάλλει μνήματος 5
 ὡς τῇ τοῦ κτείναντος δίκῃ. ὅντος τοίνυν πολλοῦ τοῦ
 λόγου τοῦδε, ὡς ἐξ ἡμῶν ὁ ἀπεκτονῶς εἶη καὶ ὡς δει-
 νόν, εἰ μὴ τις ἐπέξεισιν, οὐδὲν μᾶλλον οὐς ἐχορῇ ἐκί-
 νοῦντο οὐδὲ συνῆγον τοὺς τῶν βουλευμάτων κοινωνοὺς 9
 ἐπὶ ζητήσῃ τοῦ | αἵματος καὶ ταῦτα τῶν συμφορῶν R II 38
 εἰς ἔννοιαν τοῦ πράγματος ἀγρουσῶν. 12. διέβησαν
 τὸν Ἰστρον Σαυρομάται τὴν ἄρρηκτον στρατιὰν τοῦ
 πρεσβυτέρου μὴ δειδόντες, κατέστυραν ἀνθοῦν τοῖς
 ἄπασιν ἔθνος τὸ Ἰλλυριῶν, μετήνεγκαν εἰς τὴν αὐτῶν
 μεγάλην εὐδαιμονίαν, ἔργον χρόνου μακροῦ. καὶ τὴν 15
 μὲν τοῦ ταύτης τῆς χώρας ἄρχοντος θαυμάσαι τις ἂν
 λύπην δι' ἣν δακρύων, οὐχ ὑπάτου στολῆς | ἡγή- R II 39
 σατο εἶναι τὸν ἐνιαυτὸν αὐτῷ, τὴν τόλμαν δὲ τῶν
 ἀσθενεστερώων πόθεν χρῆ νομίσαι γεγενῆσθαι; 13. ἐγὼ
 μὲν γὰρ ἐντεῦθεν ἡγοῦμαι, ἐπεὶ καὶ τὴν ἐπανάστασιν 20
 τοῦ τυράννου τὴν εἰς ἅπασαν φθορὰν ἀγαγοῦσαν τὰς
 | πόλεις, δι' ἣν ὁ νεώτερος πολλὰ μὲν ἔδρασε, R II 40

12 Amm. XXIX 6, 6sq. 16 Probi cf. Amm. XXIX 6, 9sq.
 cf. Sievers p. 253 sq. 21 Procopii cf. ad p. 391, 7 et Amm.
 XXVI 5, 8 sq.

1 ἐχαρίζοντο — 2 ἐποίουν om Ol 3 μὲν om Ol 10 ἐπὶ
 τῇ ζητήσῃ BaI 12 στρατιὰν I sed in στρατιὰν corr m^s
 14 τῶν Ol | αὐτῶν BMBaI Fabr 16 ἂν quod etiam Sintenis
 desideravit, post τις e V inserui om reliqui libri edd
 17 ὑπάρχον conl Ol coll. p. 13, 15 sq. 18 αὐτῷ ABMVBaI
 αὐτῷ U | δὲ τὴν τῶν BaI 20 μὲν in ras 3 litt I^s 21 ἅπαν
 φθορᾶς V

πολλὰ δὲ ἔπαθεν, ἐντεῦθεν ἡγοῦμαι γεγενῆσθαι, καὶ
πολύ γε πλέον τὴν δευτέραν. ὁ μὲν γε, εἰ μὴδὲν
ἕτερον, οἰκεῖός τε ὦν ἐτύγγανεν Ἰουλιανῷ καὶ δεδιῶς
R Π 41 καὶ κρυπτόμενος | καὶ αἰὲν ληφθῆσεσθαι προσδοκῶν
5 καὶ φεύγων ἐλπιζόμενον θάνατον οὕτως ἀνέρριψε τὸν
κύβον, τὸ δὲ ἄνδρας εὖ πεπονθότας, τιμῶν τετυχη-
κότας, ἐν φίλοις ἀριθμηθέντας ὁμοῦ τε κοινωνεῖν
R Π 42 τραπέξης καὶ τοιαῦτα ἐπιβουλεύειν | πῶς οὐχ ὅθεν
ἔφην ὥρμηται; 14. ὁ πολὺς δὲ φόνος ὃ τε τῇδε ὃ τε
10 ἐν Ῥώμῃ δαιμόνων ὀργὴν μηνύει, δι' ἣν οἱ μὲν ἀπέ-
θνησκον, οἱ δὲ ἔμελλον. ὁ Φόβος γῆν τε ἔσειε |
R Π 43 καὶ θάλατταν. καὶ οὐκ ἐπιλαμβάνομαι μὲν τοῖν βασι-
λέοιν, ὥς οὐ δίκαια ἔδρων τοῖς ἐξελεγχομένοις τὴν ἐκ
τῶν νόμων ἐπιτιθέντες δίκην, αὐτὸ δὲ τὸ τῆς ἐσχάτης
15 δίκης ἀξίους πεφηνέναι μυρλόους, ὧν οἱ πλείους οἰκιῶν
ὀνομαστικῶν, βεβαιοῖ μου τὸν λόγον τὸν ὑπὸ δαιμονίου
τινὸς ἐλάνεσθαι λέγοντα τὴν γῆν.

1 Amm. XXVI 7, 13. Zos. IV 7, 5 2 Amm. XXVI 6, 12
3 Amm. XXVI 6, 1. Zos. IV 4, 4 5 Plut. Caes. 32, 6. Brut.
40, 2. Fab. Max. 14, 1. Amm. XXVI 6, 12 *aleam periculorum*
omnium iecit abrupte 6 Amm. XXVI 7, 6; 8, 1 10 Amm.
XXVII 3, 12sq. 11 cf. p. 223

5 ἀνέρριψε τὸν κύβον] ἦτοι ἀπογνοὺς ἀπετόλμησε καὶ τὸ
ὑπὲρ δύναμιν V² (et Vat. gr. 82)

2 εἰ καὶ μὴδὲν B 5 ἐλπιζόμενος Ol Fabr | οὕτως inser I³
6 τῷ Re | ἄνδρα et πεπονθότα et τετυχηκότα et ἀριθμηθέντα
et κοινωνόν Ol ἀνδρὸς et πεπονθότος Ba 9 φόνος M sed
φθόνος (vel φ)ος in marg | τῇ δὲ Ol 10 „malim οὐ (vel οὐχί)
δαιμόνων — nonne?“ Re 11 δ' Re | τε inter ὁ et φόβος U
et inser P²I³ num καὶ ὁ scribendum cum Vat. 939? | φόβος
edd cf. p. 41, 2. 309, 10 | τ' Re 12 μὲν om Ol Fabr 13 ἐξ-
ελεγχομένοις I sed λεγχο in ras m² | τὴν ἐκ in marg I

15. Τὰ δὲ τελευταῖα ταῦτα πῶς οὐ σαφῶς κακο-
 δαιμονώντων; ἀπόλωλεν ἡμῖν ἔθνη πέντε καὶ εἴκοσι
 τῶν μὲν ἔξω τειχῶν ἡρπασμένων, τῶν | δὲ εἴσω R II 44
 πάντα φαρόντων, οἷς οὐδὲ ταφῆναι τῷ λιμῷ τεθνεῶσιν
 ὑπῆρξεν, ἀλλ' ἀνάγοντες αὐτοὺς οἱ προσήκοντες ἐπὶ 5
 τὸ τεῖχος ἀφίεσαν γυμνοὺς φέρεσθαι τοὺς ταλαιπῶρους
 κάτω. 16. τοιαῦτα ἐκώμασαν οἱ Σκύθαι φρίττοντες
 αἰὲς πρὸς τὴν ἀκοὴν τῆς Ῥωμαίων περὶ τὸν πόλεμον
 τέχνης, ἀλλὰ νῦν ὅσα ἐμαχέσαντο, τοσαῦτα νενικήκασιν
 καλῶς μὲν ἡμῶν καὶ ὥς προσῆκεν ἄνδρας ἀγαθοὺς, 10
 ἀποθνησκόντων, ἀναλουμένων δ' οὖν. καὶ νῦν ἐπὶ
 τοὺς γεωργοὺς ἤκομεν τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις βεβιωκότων
 οἰχομένων. αἱ προσδοκίαι δὲ δειναὶ καὶ χρηστὸν οὐδὲν
 ἐν ἐλπίσι, πλὴν εἰ πεισθείης μοι, βασιλεῦ, καὶ λύσαις ὃ
 φημι τὴν αἰτίαν ἔχειν τῶν κακῶν. 15

17. Φήσουσι τοίνυν με πλάττειν οὐκ ὄντα φόνον
 τινές· τῶν γὰρ ἐναντίων ἓνα εἶναι τὸν ἀπεκτονότα. |
 ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν οὐκ ἂν εἰς μέσην τὴν στρατιὰν R II 45
 ἐτόλμησεν ἀνὴρ Πέρσης ἐλθεῖν μὴ θανατῶν καὶ ὥς εἰ

1 Luc. de morte Peregr. § 1. Herod. § 4 | Dem. or. VIII
 p. 93, 24. Din. c. Dem. § 91. Ar. Plut. 372 2 Zos. IV 24, 7
 et 25, 2sq. 6 Her. I 194, 1

1 κακοδαιμονώντων, εὐδαιμονούντων δὲ V^r

1 κακοδαιμονούντων PV sed in hoc ου in ω corr r, BaI
 sed in hoc ου ex o corr, edd quod correxit Cobetus Coll. p. 120

4 πάντων V πάντη Ol Fabr | φεγγόντων V Ol Fabr 7 φρύ-
 τontes I 9 μάχης I sed γε τέχνης supraser. m³ | τοιαῦτα Re

11 ἀναλωμένων Ol Fabr 14 ἐν inser I³ | πεισθείης I sed
 ρος supra ει (1) scr. m³ προσθείης UP sed in hoc ρο in ει
 corr m³ | καὶ λύσαις] κωλύσαις V (et Vat. 82) 16 τα post με
 eras C | φόνον Ol (φονὸν Fabr) φόβον libri Re quod correxit
 Cobetus Mnem. III 246 (Coll. 121)

πλείους ἦσαν, πλείους ἂν καὶ διέφθειραν, νῦν δὲ
 ἀποθνήσκει μόνος οὐδενὸς τῶν ἐγγυτάτω καὶ ὕφ' ὧν
 ἐφρουρεῖτο παθόντος οὐδέν, ἀλλ' οὐδὲ μελλήσαντος,
 4 ὁ γὰρ ἄθλος οὗτος ἦν καὶ ἐφ' ὧν ἀπέσταλτο, τοῦτι
 R II 46 μὲν ἐάσω. 18. ἀλλὰ | γεγέννηται δῆπου πρεσβεῖαι
 πολλαὶ μετ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὥς τὸν Πέρσην, πάλιν
 γὰρ ἐρῶ ταυτό, καὶ εἰώθασι γε Πέρσαι φιλοτιμειῖσθαι
 τῇ μνήμῃ τῶν κατωρθωμένων καὶ διηγοῦνται δὴ πολ-
 λάκις ἃ Ῥωμαίους ἐπληξαν καὶ εἰ τῶν τινα βασιλευ-
 10 ὄντων κατήνεγκαν· ἀλλ' ὅμως οὗτ' αὐτὸς ὁ βασιλεὺς
 ἐκείνων οὗτ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν ἐν ταῖς τάξεσιν ἀλλ'
 οὐδὲ ἰδιώτης τοῦτό γε εἰπὼν φαίνεται τὸ τὸν θάνατον
 ἐκείνον ἄνδρα Πέρσην εἰργάσθαι. 19. ἀλλ' οὐδὲ ἐν
 εἰκόνι τοῦτο δείκνυσθαι φασὶ μάλιστα ἂν γραφέν, εἰ
 15 ἐπέπρακτο, τοσοῦτόν γε ὧν εἰς δόξαν. ἀλλ' ἐν εἶδει
 μὲν λέοντος πεποιήται πῦρ ἀποπνέοντος. ἃ δὲ ἔπαθον,
 γράψαντες, ἃ μὴ συνήδεσαν αὐτοῖς δεδρακόσιν, οὐ
 προσέθηκαν οὐδὲ ἐκαλλωπίσαντο τοῖς οὐ γεγεννημένοις.
 19 20. τὸ δὲ μέγιστον ἀπάντων, Βίκτωρα καὶ Σαλούστιον
 R II 47 καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ὑπὲρ | τῆς εἰρήνης πρεσβεύ-
 οντας ἤρετο Σαπώρης, εἰ μὴ αἰσχύνοιντο Ῥωμαῖοι

19 Amm. XXV 7, 7 et 13

2 ὥστε πῶς οὐ θεόθεν ἦν ἡ πληγὴ, κακοηθέστατε καὶ δύσ-
 τροπε καὶ ἐμβρόντητε; V^r 21 τὸ ἤρετο τοῦτο πρὸς τό, εἰ
 μὴ αἰσχύνοιντο ἀποδιδόμενον καινόσχημόν γε ὧν διὰ τοῦτο
 καὶ ἐσημειώθη (ἐσημειώθη V^r) V^r Vat. 82

1 δ' Re 2 ἐγγυτάτω A 3 μελλήσαντος V Re μελή-
 σαντος reliqui libri Ol Fabr quod defendit Steinheilii Act.
 Erud. 1721 p. 267 μεληθέντος coni Ol μελίσαντος Maius Act. l. l.,
 μελλήσοντος Re Anim 4 ἀπέσταλτο I sed απ in ras m^s
 13 οὐδὲ ex οὐδ' corr V² 17 συνήδεσαν edd | αὐτοῖς BMI
 sed ' in ' corr m^s, Ol Fabr 18 οὐδὲ Ba 19 βίκτωρα P
 sed ω in ras m^s βίκτορα BaIU cf. t. I 242, 3

μηδεμίαν ὥραν τῆς ὑπὲρ Ἰουλιανοῦ δίκης πεποιημένοι
μόνου πεσόντος, ὃ μάλιστα δὴ βοᾷ, τί ποτέ ἐστι τὸ
πρᾶγμα. ἐγὼ δέ, ἔφη, τεθνεώτός μοι τινος τῶν
ἡγεμόνων τοὺς οὐ πεσόντας περὶ αὐτὸν ἔδειρα
καὶ τοὺς τοῦ τετελευτηκότος οἰκελούς ταῖς 5
ἐκείνων παρεμυθησάμην κεφαλαῖς πέμψας αὐ-
τὰς εἰς χεῖρας αὐτοῖς. ταῦτα οὐκ ἂν εἶπεν ὁ Σα-
πώρης οὐδὲ ἐπετίμησεν, εἰ τὸ ἔργον ἐνὸς ἦν τῶν
πολεμίων. πῶς γὰρ ἂν ὃν οὐκ εἶχον ὑφ' αὐτοῖς, ἐτι-
μωροῦντο; 10

21. Εἰ τοίνυν ὑπὸ μὲν αἰχμῆς ἀπέθανε, χεῖρὶ δὲ
Πέρσου τοῦτο οὐ πέπρακται, τί λοιπὸν ἢ ἐν τοῖς ἡμε-
τέροις εἶναι τὸν φονέα ἢ χαριζομένοις | τινὶ τὸ R II 48
μηκέτ' ἐκείνον εἶναι ἢ καὶ σφίσιν αὐτοῖς, ὅπως ἐν
ἀτιμίᾳ τὰ τῶν θεῶν εἴη, ὧν τιμωμένων ἀπεπνίγοντο. 15

22. Ἀλλ' οὐδεὶς ἐφειστήκει κατήγορος οὐδ' οἱ
καταμαρτυροῦντες. ἀλλ' ὑμᾶς γ' ἐχρῆν καὶ οὕτως
ἀνιχνεῦσαι τὸ πρᾶγμα πολλὰς τε ἡμέρας ἐπ' αὐτῷ
καθημένους καὶ οὐκ ἀνιέντας καὶ τοὺς ἔχοντας μὲν
ἐλέγχειν, ὀκνοῦντας δὲ ἐπεγείροντας, θαρρύνοντας, 20
προτρέποντας, ἄθλα τιθέντας, ἐπὶ δωρεὰς καλοῦντας

1 Her. IX 8, 2. Luc. de astrol. 27 11 αἰχμὴ τὸ κοινῶς
λεγόμενον κοντάριον V^r (et Vat. 82)

1 μηδεμίαν A | ὥραν PBMVUBaI 2 ποτ' Re
4 ἔδησα Ol Fabr qui adnotat: MS ἔδειρα 5 τοῦ inser I³ |
τελευτηκότος C 7 εἰς τὰς χεῖρας M sed s τὰς in ras
9 ἐαντοῖς V 13 φόνον CAPBMVBaI quod locis p. 44, 12.
Od. φ 24. Pind. Pyth. IV 250. Plut. sept. sap. conv. 19 p. 162 E.
Et. M. p. 662, 4 vix defendi poterit 16 ἐφειστήκει MI sed
in hoc s (2) in ει corr m³, Ol Fabr | οὔθ' Re in A legi per-
peram asserens 17 ἡμᾶς BaI Ol Fabr | γ' ἐχρῆν scripsi e
V cum Cobeto Coll. 121 et Monnerio γε χρῆ reliqui libri edd

καὶ νῆ Δία γε καὶ ταῖς δι' ἀπειλῶν ἀνάγκαις μὴ ἔαν
 σιωπᾶν. 23. εἰ ταῦτα παρ' ὑμῶν ἐρίγνεται, πολλοὺς
 ἂν εἴχετε τοὺς βοῶντας, τοὺς λέγοντας, τοὺς διδά-
 σκοντας, τίς ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ φόνου, τίς ὁ πρῶτος
 5 ἀκούσας τοῦτο, τίσιν ὁ κτείνας ἀνεπέλσθη λόγοις, |
 R II 49 ἐπὶ πόσῳ μισθῷ, τίνες οἱ συνειδότες, ποῖ τρώσας
 ἀπεχώρησε, τίνες αὐτῷ συνέπιον καὶ συνεπαιώνισαν.
 24. ὑμῶν μὲν γὰρ ἡσυχάζοντων καὶ τοῖς δυναμένοις
 διώκειν ἀσφαλὲς ἐφαίνεται τὸ μηδὲν λέγειν, κεκινημέ-
 10 νων δὲ τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἀρχόντων δηλούντων,
 ὥς οὐ στήσονται ζητοῦντες, μέχρις ἂν εἰς φῶς ἔλθῃ
 τὰ κεκρυμμένα, ταχέως εἰς φῶς ἔμελλεν ἥξειν, ἐπεὶ
 καὶ νῦν ἦσαν οἱ ἐν γωνίαις λέγοντες, ὅπως ἅπαν τὸ
 δρᾶμα συνετέθη· οἱ πολλῆς ἐνόμιζον εἶναι μανίας
 15 οἷς μάλιστα προσῆκεν ἀγανακτεῖν ἥκιστα τοῦτο ποι-
 ούντων ἑτέρους σφᾶς αὐτοὺς εἰς πράγματα ἐμβάλ-
 λειν οὐκ εἰδότες μὲν, εἴ τιτι χαριοῦνται, δεδιότες
 δὲ μὴ καὶ ζημία προσγένηται. 25. ἤδη τις ὁδοι-

4 Dem. or. 56 p. 1286, 10
 18 cf. Anth. Pal. VII 745

7 Dem. or. 19 p. 380, 27

4 ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ φόνου] ξενίζον καὶ τοῦτ' εἶπεῖν V^r (et
 Vat. 82) 18 τὸ ἤδη τοῦτο ἀντὶ τοῦ ποτὲ ἀσήμενον ὠρι-
 σμένου χρόνου, ὥς δικαίως ἂν παραλαμβάνεσθαι αὐτὸ καὶ πρὸ
 ἐτῶν ἑξακοσίων καὶ πλειόνων ἔτι V^r (et Vat. 82 qui ἐπὶ pro
 πρὸ praebet)

2 ἡμῶν BaI Ol Fabr | ἐρίγνεται V 3 εἴχετε scripsi cum
 Cobeto l. l. εἶδετε libri edd | βοῶντας — τοὺς (3) in marg I²
 4 πρῶτως BaI 5 „malim τοῦτον (Anim), τούτου“ (in edit.)
 Re 7 συνεπαιώνισαν C sed ω in α corr s, V sed ω in α
 corr cf. p. 218, 15. 258, 10 8 ἡμῶν BaI Ol Fabr | μὲν inser I³

9 κεκινημένων οἷς V 11 ἔλθοι V 13 ἂν ἅπαν Ol Fabr
 14 πολλὴν et μανίαν Ol Fabr | εἶναι inser I² 15 τούτων
 Ba | ποιοῦντας V 16 πρᾶγμα Ol 17 τίς CABBaI

πορῶν αὐτὸς μὲν ἔκειτο κατακοπεῖς, ὁ δ' ἀποσφάξας
 ἀπελθὼν οἷς ἀφείλετο ἐτρύφα καὶ ὁ τοῖς νόμοις αὐτὸν
 παραδῶσων οὐκ ἦν. ὁ δικάζων δὲ οὐκ, ἐπεὶ μηδεὶς
 ἐδίωκεν, ἀνεξέταστον ἀφείς τὸ τετολμημένον ἐκάθευδεν,
 ἀλλὰ πάντα κινῶν καὶ παριείς οὐδὲν τὸ τοῦ Διυγέως 5
 ἔδοξε | τῷ νῷ πεποιηκέναι καὶ ὁ αὐτόχειρ ἦρητο R II 50
 πάνυ δὴ πιστεύων ἀνωτέρω πάσης ιδέας ἐλέγχων ἡδι-
 κηκέναι. 26. πολλὰ τοιαῦτα ἐν ταῖς ἐρημίαις πρα-
 χθέντα οὐκ ἔλαθε, πολλὰ τοιαῦτα ἐν ἄστεσι. καὶ οὐκ
 ἀπέχρη τοῖς τῶν φυλῶν ἐπιμεληταῖς τῇ γῇ παραδοῦναι 10
 τὸν ἀπεσφαγμένον, ἀλλ' ἦκον παρὰ τὸν ἄρχοντα, ἐμή-
 νυσαν, ἔφρασαν, ὁ δ' αὐτοῦ νομίζει τὸ μὴ τὸν δεδρα-
 κότα ἀγνοηθῆναι.

27. Εἰθ' ὑπὲρ μὲν τῶν τυχόντων σπουδασόμεθα,
 τῷ δ' ἀρίστῳ τῶν ἀνδρῶν οὐ τιμωρήσομεν; καὶ τοῖς 15
 μὲν ἔθνους ἄρχουσιν ἔστιν εἰς τὸ τὰ τοιαῦτα ἐκκα-
 λύπτειν δύνამεις, ἡ δ' ὑμῶν τῶν βασιλέων ἀσθενεστέρα
 τῆς θήρας; οὐκ ἔστι. δεῖξον ὥς ἡδιστ' ἂν τοὺς ἀν-
 θρώπους ἔλοις, καὶ οἱ παραδῶσοντές σοι τὰ θηρία

6 ἦρητο] ἦτοι συνείληπτο V² (et Vat. 82)

10 cf. p. 499, 12

1 κατακοπεῖς ὁδ' Ol 3 μὴ οὐδεὶς Ba μηδεὶς I sed ou
 supra μη pos. m⁸ 4 ἐδίωκεν I sed ν add m⁵ 5 τῷ Ol |
 λυγγέως V 6 ὁ om UBaI | ἦρητο] εἴλετο καὶ αὐτόχειρ ἦρητο
 BaI sed in hoc εἴλετο punctis del m² et περισσὸν in marg pos
 m. rec. ἦρηται Ol Fabr qui adnotat: MS ἦρητο, quod corr Re
 Anim 7 ἀνωτέρω — ἡδικηκέναι in lacuna P² | ἀνωτέρω A
 8 ἐν ταῖς I sed ἐν τ in ras m⁸ 8 ἐν — 9 τοιαῦτα om Ba
 9 ἔλαθεν A 10 ἀπέχρη scripsi e V ἀπόχρη reliqui libri
 edd | φίλων Ol Fabr 12 ὁ A ὁ BMVI | αὐτοῦ P sed '
 in ' corr m², VBaI Ol Fabr 14 Εἰ δ' Ol Fabr quod corr Re
 Anim 16 ἄρχουσιν I sed ν add m⁸ | ἔσται? | τὸ inser I³ om
 BM Ol Fabr | ἐκκαλύπτειν I sed κ prius in ras m³ 17 δὲ Re

φαινοῦνται, ἣν αὐτοῖς ἀφέλῃς μόνον τὸν φόβον, ὥς
οὐδὲν δεινὸν αὐτοῖς ὁ ἐκείνων πλοῦτος ὄν ἀπὸ τῶν
ἀρχῶν ἔχουσι. τοῦτο γάρ, τοῦτο οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερ-
R II 51 βολήν, | φόνον τοιούτου δίκην ὀφείλοντες, ὥσπερ
5 τὸν Πέρσην ἀπεκτονότες, ἀρχὰς ἐκαρπώσαντο.

28. Μάλιστα μὲν οὖν, εἰ καὶ μὴ τοσαύτην ὄσσην
ἐδείκνυνον ἄρτι βλάβην εἶχεν ἢ περὶ τὴν δίκην νωθεία,
καὶ οὕτω χορὴν ἐπιστραφεῖναι τε καὶ φυλακὴν τινα
ταυτηνὴν τοῖς ἐπὶ τὰ σκῆπτρα καλουμένοις παρασχεῖν.
10 ἐν μὲν γὰρ τῷ πράξασθαι τιμωρίαν παύσετε τοὺς τὰ
τοιαῦτα ἀδικοῦντας, ποιήσαντες δὲ ἄδειαν ἐφ' ὑμᾶς
αὐτούς, ἀλλ' οὐκ ἐρῶ γε τὸ βλάσφημον. ὥστε τήμερον
τῷ μὲν δοκεῖν Ἰουλιανῷ βοηθήσων ἀφῖγμαι, τῇ δὲ
ἀληθείᾳ τοῖς ζῶσιν ὑμῖν. τῷ μὲν γὰρ οὐκ ἐστὶν ἀπο-
15 δοῦναι τὴν ψυχὴν διὰ τῆς δίκης, ὑμῖν δὲ διατηρῆσαι.
ποιήσατε τολύβην τοὺς στρατιώτας τῶν ἀρχόντων προ-
κινδυνεύειν ἢ εἰ μὴ τοῦτο βούλονται, μήτοι γε ἀντὶ
τῶν πολεμίων αὐτοῖς καθίστασθαι.

29. Ἐγὼ μὲν εἰ καὶ στρατηγὸς ἐπεπόνθει τι τοι-

3 [Dem.] c. Aristog. I § 54 p. 786, 26 8 Dem. c. Aristocr.
p. 665, 5

10 πράξασθαι ἦτοι ἀπαιτῆσαι. καὶ πράττομαι μισθὸν
ἦτοι ἀπαιτῶ. πολὺ τοῦτο μάλιστα παρὰ Πλάτωνι V² (et Vat. 82
qui πράξασθαι om) cf. schol. ad p. 78, 2

1 ἣν C | ἀφέλῃς scripsi e VBa ἀφέλοις reliqui libri
edd | „post φόβον deest aut δηλώσας vel simile quid quod ex
ἀφέλοις aptum erit, aut εἰδότες quod ex φαινοῦνται“ Re | ὥς]
num ὥστ' ? 7 νωθεία I sed post α 1 litt eras 8 χορὴ Fabr
| τε om BaI 9 τοῖς bis Ba | προκαλουμένοις Ba 11 δ'
BMBaI edd 16 τῶν ἀρχόντων τοὺς στρατιώτας BaI
18 τοῦ Ba sed των supraser 19 τί BI | τοιούτων Fabr

οὐτον ἢ καὶ τις τῶν στρατείας ἐφεστηκότων, ἤξουν |
 ἂν σε χωρεῖν ἐπὶ τοὺς ἐκείνων σφαγέας δέσαντα R II 52
 τὴν τοῦ πράγματος μελέτην μὴ καὶ πρὸς τὸ μέγιστον
 ἀπὸ τῶν ἐλατιόνων βαδίσῃ· νῦν δ' ἐπὶ τὸ κεφάλαιον
 τῶν πραγμάτων ὁ ἱππεὺς ἐκεῖνος καὶ ὁ σίδηρος ἦκεν 5
 ἐν ἀκμῇ τῆς μάχης ὑπ' ἐργαστηρίου πονηροῦ πεμφθεὶς
 ἀπὸ σκηνῆς μιαρᾶς καὶ βουλευμάτων ὀλεθρίων. γένοιντο
 ἂν καὶ ἄλλοι τινὲς ἴσως πονηροί, βασιλεῦ, μίαν σκη-
 νὴν ὑπιόντες ἐχθροὶ τοῖς ἄρχουσι. τούτους ἢ μὲν
 φύσις οὐκ ἂν ποτε ποιήσειε βελτίους, κατάσχοι δ' ἂν 10
 ἴσως ὁ φόβος.

30. Ἀλλ' ἐκεῖσε ἐπάνειμι, ὅτι ἦν μὲν ἂν, εἰ καὶ
 μηδεὶς ἐπὶ τῶν ὅλων κίνδυνος, καὶ δίκαιον καὶ
 λυσιτελεῖς ὑμῖν παῦσαι τὸ θράσος διὰ τῆς ἐπὶ τοῖς
 πεπραγμένοις ὀργῆς, νῦν δ' οὐδὲ βουλομένῳ σοι μὴ 15
 ταῦτα ποιεῖν ἐνι. οἱ γὰρ βαρεῖς οὗτοι καὶ τοῖς τὴν
 Ῥώμην οἰκοῦσιν αὐτὴν ἐπιστήσαντες φόβους | καὶ R II 53
 ταῦτα οὕτω πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχοντες σύμβουλοι
 καθίστανται σοι τῆς περὶ τὴν τιμωρίαν ἐπιμελείας, ἥς
 γενομένης οὐκέθ' ὑβριοῦσιν οἱ Σκύθαι. 20

31. Τοσούτου γὰρ ἄξιός τοις θεοῖς ὁ τε-
 θνεώς; ἐρεῖ τις. πάνν γε. καὶ παλαιός γε οὗτος αὐ-
 τῶν νόμος ὑπὲρ τῶν πεπονθότων ἀγανακτεῖν. ἡ δίκη

12 cf. p. 341, 18

1 στρατείας scripsi στρατείας V στρατείας reliqui libri
 Re στρατιᾶς Ol Fabr 2 δέσαντας Ba 6 ἀπ' I sed & ex
 ὁ corr m^s, Ol Fabr 8 μιαρὰν coni Monnier 12 ἂν in ras I^s
 16 τοῖς om Ba | τὴν I sed η in ras m^s 18 ὁδὸν om BaI
 20 οὐκ ἔθ' BaI 22 τί; Ba 23 ἡ δίκη — 528, 2 πόλιν
 citavit Macar fol. 89 praemissis verbis τοῦ πρὸς βασιλέα περὶ
 τιμωρίας ἦτοι ἐκδικήσεως τοῦ παραβάτου Ἰουλιανοῦ

δὲ ὧν τινες ἀδικοῦσι πολλάκις τείνεται καὶ ἐφ' ἅπασαν πόλιν. ἐνόησαν μὲν Ἀθηναῖοι διὰ τὸν Ἀνδρόγεω θάνατον καὶ τῷ πατρὶ τοῦ τετελευτηκότος τὸν δασμὸν τοὺς δις ἐπὶ ἡμεραν ὀλίγων ὄντων οἷς ἐτολμήθη
 5 τοῦργον, ἐνόησε δὲ ἡ Θηβαίων πόλις διὰ τὸν Δαῖτον φόνον, οὗτος δὲ ἦν ὁ θάνατος ἔργον τῆς Οἰδίπου χειρὸς μόνης. λιμὸς ἐν Δελφοῖς ἦν Αἰσώπου παρ'
 R II 54 αὐτοῖς | ἐπὶ σκώματι πληγέντος. καίτοι πόσους εἰκὸς ἀπεκτονέει τὸν ἀνθρώπον; ἀλλ' ὅμως ἡ πόλις
 10 ἐλίμωτε, καὶ μία λύσις, εἰ δοῖεν δίκην. 32. τί λέγεις; οὐκ ἐποίησε χαλεποὺς Ῥωμαίους τοὺς θεοὺς οὕτω μὲν πεσὼν Ἰουλιανός, οὕτω δὲ ἀμεληθεὶς οὕτω μὲν χαλεπήναντος τοῖς Ἀχαιοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος διὰ τὸ μὴ ἀποδοῦναι τῷ Χρῡσῇ τὴν θυγατέρα τὸν δεῖνα, οὕτω
 15 δὲ βοῶν τινων εἵνεκα τοῦ Ἥλιου, ὥστε τοιαῦτα ἀπειλῆσαι τοῖς ἄλλοις θεοῖς, εἰ μὴ λάβοι δίκην; καίτοι πεινῶντων τὸ ἔργον ἦν, ἀλλ' ὅμως ἡ ναὺς αὐτοῖς κεραυνῷ διεσκέδαστο καὶ ὁ τὰ βέλτιστα παραινῶν μετὰ τῶν οὐ πεισθέντων ἐξέπιπτε. 33. τί τοὺς σὺν Ἀγα-
 20 μέμνονι ἐλόντας τὴν Τροίαν ἀπώλεσεν; ὁ χειμών. τὴν

2 Plut. Thes. 15, 1. Paus. I 27, 10 5 cf. p. 180, 11 sq.
 7 cf. t. III 66, 5 R. Plut. ser. num. vind. 12 p. 556 F sq. Arist. Vesp. 1446 c. schol. 13 Il. α 9 sq. cf. p. 180, 7. 15 Od. μ 376 sq. 17 Od. μ 342 18 Od. μ 415. η, 275 | Od. μ 417 sq. 20 cf. p. 180, 9

1 δὲ om Macar 4 ὄντων οἷς C sed vt corr ut videtur ex v in ras m², ὦν et ' add s 5 τοῦργον B Fabr 6 μόνης ἔργον τῆς οἰδίπου χειρὸς V fortasse recte ἔργον τῆς in ras I³ 7 λοιμὸς Cobet Miscell. 167 at cf. Plut. l. l. 8 πόσων Ol 9 τὸ ἀπεκτονέει Ol Fabr 10 ἐλοίμωτε Cobet l. l. | δοίῃ Ol | λέγοις, οὐκ Ol Fabr 14 post ἀποδοῦναι ras 12 litt I 15 βοῶντός Ol Fabr | ἔνεκα U 18 διεσκέδασται Ol 19 τοὺς om Ol

| θάλατταν δὲ τίς ἐξέμηνεν; ἡ Ἀθηνᾶ. διὰ τί; R II 55
 ὅτι τῶν περὶ Κασάνδραν Αἴαντι πεπραγμένων οὐκ
 ἔλαβε τὸ στρατόπεδον δίκην, ὥσπερ οὐδὲ νῦν ἡμεῖς
 τοῦ φόνου. εἴτ' οἴεται τις τὴν Πριάμου κόρην τιμω-
 τέραν τῇ Ἀθηνᾷ γενέσθαι πρότερον ἢ νῦν ἅπασι τοῖς 5
 θεοῖς τοῦτον; τῆς δὲ ἐν Λεύκτροις ἥτις τῆς ἀνελπί-
 στου, μεθ' ἣν ἔμεινε κειμένη τῶν Λακεδαιμονίων ἡ
 πόλις, τίς οὐκ οἶδε τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ὑπόθεσιν;

34. Μέλει, μέλει καὶ τεθνεώτων ἀνθρώπων τοῖς
 θεοῖς, ὃ βασιλεῦ, ὧν καὶ τοῖς ζῶσιν ἔτι ἀνθρώποις 10
 μέλειν βούλονται ἄν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο τοιοῦτον ἦν,
 οὔτ' ἂν εἰς Μακάρων νήσους ἤγαγον οὓς ἐθαύμασαν
 οὔτ' ἂν ὅστ' αὖ λογίοις ἐτίμησαν, ὥσπερ τὰ τε Ὀρέστου
 τὰ τε Θησέως. 35. καὶ νῦν οἶμαι τοὺς θεοὺς πολ- 14
 λάκις ἐν ταῖς αὐτῶν ἀγοραῖς πεποιῆσθαι | λόγον ἅ R II 56
 τε ἔπαθεν οὗτος ὧν τε ἠτύχησε τεθνεώς, μεμφομένους
 τε καὶ παρακαλοῦντας ἀλλήλους ἐπὶ τὴν δίκην. εἰ
 γὰρ θρήνον μὲν ἄξιος Ἐκτωρ τῷ Διὶ διὰ τὸ πλῆθος
 τῶν θυσιῶν, ἐγκαλεῖται δὲ ὁ Ζεὺς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς
 ἐν τοῖς Ὀδυσσέως πλάνοις ὡς ἀμελῶν ἀνθρώπου τε- 20
 θυκότος, τίνα εἰκὸς εἰρησθαι περὶ τούτου τοῦ τὰς

6 Plut. Pelop. 20. Diod. S. XV 54 13 Her. I 67. Plut.
 Thes. 36. Cim. 8, 5 18 Il. ω 66 sq. 19 Od. α 59 sq.

15 ἀγοραῖς] ἦτοι συνάξεσιν ὁμιλίαις V² (et Vat. 82)

1 ἐξέμεινε I sed ν (2) add m³ | διατί MV 2 κασσάν-
 δραν CAPURe κασσάνδραν B κασσάνδρας Ol Fabr 7 ἔμεινε
 inser I³ 9 τῶν τεθνεώτων M 10 ἔτι inser I² 11 μέλ-
 λειν I sed λ prius eras 15 αὐτῶν scripsi e CAUBa αὐτῶν
 reliqui libri add 20 ταῖς ὀδυσσέως πλάναις Ol Fabr | πολλὰ
 ante τεθυκότος inser Cobet Coll. 121 at cf. Od. α 61 ἰερά ῥέζων
 21 τούτου I sed ου (2) in ras m² | τοῦ I sed τ m² in ras, ου m³

ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων ἐν τοῖς δύο ἔτεσι παρελθόντος
 θυσίας; 36. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ μερίσας αὐτοῦ τὸν βίον
 εἰς τε τὰς ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλὰς εἰς τε τὰς περὶ τοὺς
 βωμοὺς διατριβάς, οὗτος ὁ ἐν τελεταῖς μυρίαις ὁμι-
 5 λήσας δαίμοσιν, οὗτος ὁ ὑπὲρ τῶν ὑβρισμένων ἱερῶν
 R II 57 στενάξας | μὲν, ἕως τοῦτ' ἐξῆν μόνον, ὅπλων δὲ
 ἀψάμενος, ἐπειδὴ καιρὸς παρῆν, οὗτος ὁ τὰ κατεσκευ-
 μένα μὲν ἀποδοὺς τοῖς χωρίοις, τὰς τιμὰς δὲ καὶ τού-
 τοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, οὗτος ὁ τὸ θύειν καὶ
 10 σπένδειν ὥσπερ ἐκ φυγῆς καταγαγών, οὗτος ὁ τὰς
 πεπανμένας ἑορτὰς ἀνανεωσάμενος, οὗτος ὁ τοὺς ἐπὶ
 R II 58 τῇ θεραπαίᾳ τῶν | κρειττόνων κινδύνους ἀνελών,
 οὗτος ὁ μηδαμοῦ τὴν διάνοιαν ἀποστήσας τῆς παρὰ
 θεῶν εὐνοίας, οὗτος ὁ πολλῶν ἐξελάσας ἀγλὺν καὶ
 15 πάντων δ' ἄν, εἰ μὴ προαπῆλθε.

37. Τούτου Διὶ μὲν μέλει, βασιλεῖ βασιλέως, ὡς
 ὁμοτέχνου, Ἀθηνᾶ δὲ τῇ τοῦ Διὸς θυγατρὶ διὰ τὴν
 φρόνησιν, Ἑρμῇ δὲ διὰ τοὺς ἐν πᾶσιν εἰδεσι λόγους,

1 Amm. XXII 12, 6

9 καὶ διὰ τοῦτο εἰκότως ἂν τῷ ἀθανάτῳ καὶ ζέοντι παρα-
 δοθεὶς πυρὶ ἐκείνῳ, ὅτι φηγόντα τε καὶ πεπανμένα πάλαι πάντ
 τὰ περὶ τοὺς δαίμονας τελούμενα ἀνθρώποις διὰ θυσιῶν ἐφι-
 λονεῖκησεν αὐτὸς ἀνακαλέσασθαι V²

1 δύο scripsi auctore Cobeto Coll. l. l. qui δὴ coni δέκα
 libri (sed ἐν δυὶ μόνοις Vat. 939) edd 2 θυσίας voce des.
 fol. 231 in C; folio sequenti exciso quae continebantur suppleta
 sunt saeculo XV in folio quod nunc initio codicis exstat cf. t. I
 p. 13 | αὐτοῦ Re αὐτοῦ libri Ol Fabr 3 τοὺς inser I³
 om Ol Fabr 4 μυρίαις I sed αἰς in ras m³ 5 δαίμοσιν I
 sed ν add m³ 8 μὲν om Ol Fabr | ἀποδιδούς C 13 μηδαμῇ
 BaI | παρὰ scripsi περὶ libri edd 14 ἐννοίας API Ol Re
 16 βασιλέων Ol Fabr

Μούσαις δὲ διὰ τὰ ἔπη, τῇ δὲ Ἀρτέμιδι διὰ τὴν σω-
φροσύνην, Ἄρει δὲ διὰ τὴν ἐν πολέμοις ἀρετὴν· ὃς
ἅπαν οὕτω γένος ἐταπείνωσε βαρβάρων ὑπ' ἄλλῳ τε
ἄρχων καὶ τὸ πᾶν κτησάμενος, ὥστε τὴν Περσῶν μὲν ⁴
ἐπιστρατεύσας | ἀνάστατον ἐποίει, τὰ δ' ἐφεστη- R Π 59
κότος καὶ παρόντος ἡρεμοῦντα γένη ταῦτ' ἐποίει καὶ
ἀφεστηκότος. καὶ ὁ μὲν ἐγγὺς Βαβυλῶνος κέλησιν
ἡγωνοθέτει, βασιλεὺς δὲ Ῥωμαῖος ἐν γῇ Ῥωμαίων οὐκ
ἦν, πάντα δὲ ἡσύχαζεν ἀντὶ τῆς παρουσίας ἀρχοῦντος
τοῦ δέους, ὃ καὶ διὰ <τὸ> τοὺς Πέρσας ἐλαύνειν ¹⁰
ἐνεποίει.

38. Πᾶς οὖν ὁ μετ' ἐκείνον βασιλεὺς ἴστω χάριν
ὀφείλων ἐκείνῳ. τουτὶ γὰρ δὴ καὶ αἱ γυναῖκες εἶποιεν
ἄν, ὅτι τοῦ μὴ πάντα ταῦτα εἶναι Περσῶν ἐκείνος
αἴτιος. καὶ οὔτε τειχίζομεν οὔτε σῖτον εἰσκομιζόμεθα ¹⁵
οὔτε ποῖ δεῖ πλεύσαντας σωθῆναι, σκοποῦμεν | οὔτε R Π 60
φόβῳ συνοικοῦμεν οὔτε μή τι συμβῇ τοιοῦτον οἶον
καὶ ἐπὶ τῶν προγόνων, δεδοίκαμεν, οἷς ἐν τῷ θεάτρῳ
συγκαθημένοις ἐφειστήκεσαν οἱ τοξόται τὸ ὄρος κατει-

1 cf. p. 268, 15 5 cf. t. II 188, 4 R 7 cf. ad p. 344, 13
16 cf. t. II p. 186, 2sq. R 18 Amm. XXIII 5, 3

7 κέλησιν ἡγωνοθέτει] ἦτοι ἀγῶνα διετίθει τῶν διὰ τῶν
ἵππων ἀγωνιζομένων V² (et Vat. 82) cf. Soz. hist. eccl. VI 1
p. 217 B κέλησιν ἄθλα προθέεις

2 Ἄρει — ἀρετὴν non post σωφροσύνην, sed post φρόνησιν
530, 18 V 3 οὕτω γένος] γένος οὕτως MBaI OlFabr 4 γῇν? |
μὲν inser I³ 7 κέλησιν CMO 8 βασιλεύς τε Monnier | τῇ Ba
9 ἡσύχαζειν libri excepto V | παρουσίας I sed ou in ras m² |
ἀρχοῦντος BaI sed in hoc in ἀρχοῦντος corr m³ 10 ἐπὶ Ol
Fabr | τὸ inserui e M coll. t. II 559, 8 R om reliqui libri edd
corruptelam agnovit Re | τῶν περσῶν V 14 ταῦτα πάντα
CUMo 16 πῇ V | δὴ BBaI OlFabr | πνεύσαντας Mo
19 ἐφειστήκεσαν I sed ei ex ε corr m³

ληφότες. ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἐπὶ τῶν ὄρων στρατιώταις
 ἰδρυμένοις θαρροῦμεν, ὦν ὅσον ἄριστον ἐπὶ τὸν Σκυ-
 θῶν μετενήνεκται πόλεμον.

39. Ταῦθ' ἡμῖν δῶρα Ἰουλιανοῦ, ταῦτα ἐκείνων
 5 τῶν πόνων, ταῦτα ἐκείνης τῆς στρατείας, ὃς ἀνθρώ-
 πους ὀρχομένους ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἐδίδαξεν ὑπὲρ τῆς
 αὐτῶν τρέμειν. ἀντὶ τούτων οὖν καὶ πολλῶν ἄλλων,
 ἃ τίς ἂν δύναίτο διελθεῖν; οὐ βοηθήσεις, οὐ ζητήσεις,
 9 οὐ κολάσεις τοὺς ἀποκτείναντας ἄνθρωπον ὃς τῆς
 R Π 61 ὑστεραίας | ἐδέξατ' ἂν πρεσβείαν δῶρα παρὰ Περ-
 σῶν ἄγουσαν, ὡς αὐτῶν ἦν ἀκούειν ἐκείνων;

40. Λάβε πείραν, ὦ βασιλεῦ, τῆς γνώμης, ἅψαι
 τῆς βοηθείας, καὶ κεκτήσῃ τὴν τύχην. τοῦτό σοι δέλξει
 γεωργομένην τὴν Θράκην, τοῦτο Θερμοπύλας ἀνοιγο-
 15 μένας, τοῦτο τοὺς ἄλωμένους ἐπανάξει, τοῦτο μετα-
 ποιήσῃ τὰ νῦν, τὰς φυγὰς καὶ τὰς διώξεις. ὅψει τοὺς
 αὐτοὺς στρατιώτας ἐρευνωμένους τὴν ὕλην καὶ τὰ
 ἄντρα καὶ τοὺς μὲν σφάττοντας, τοὺς δὲ ζῶντας |

10 cf. or. I t. I p. 147, 14 sq. et or. XXVIII t. II p. 188, 14 sq. R

10 ὑστεραίας] ἦτοι τῆς αὔριον, προτεραίας δὲ τῆς προχθές
 V² (et Vat. 82)

1 τὸν ὄρον U 2 ἐπὶ A sed · ἀπὸ · suprascr. m² ἀπὸ
 La | τὸν om Ba | Σκυθῶν] τῶν σκυθῶν MBa edd 4 et 5
 ταῦθ' Re 5 ὡς Ol ἡ perperam in A legi asserens Re
 7 αὐτῶν BaI ἐαντῶν Re 8 ἃ τίς scripsi ex ABMBaI &
 τις reliqui libri edd | ; post διελθεῖν posui 12 λαβέ? 13 κε-
 κτήσῃ Ba sed κ (2) eras 14 τοῦτό σοι BaI Ol Fabr 15 ἄλω-
 μένους CBM Ol Fabr 16 τανῦν BVI sed in hoc ' supra α
 pos m³ | ὅψῃ Ol Fabr 17 ἐαντοῦ La : σαντοῦ U et ex αὐ-
 τοῦς corr P² et coni Ol om Ba | διερευνωμένους La διερευν-
 ωμένους Cobet Misc. 167, fortasse praeferendum coll. t. I 149, 8;
 t. II 19, 22; 336, 20 18 ζῶντος Ol Fabr quod corr Re Anim

ἔλκοντας δοῦναι τοῖς βουλομένοις ὠνεῖσθαι. τού- R II 62
των συνεφάσεται Ἰουλιανὸς πάντα καθιστὰς ῥάδια
τοὺς μὲν ὀφθαλμοὺς τῶν στρατιωτῶν διαφεύγων, τοῖς
δὲ ἔργοις γνωριζόμενος.

41. Καλὸν δέ σοι κατ' ἄμφω σπουδάσαι περὶ τὴν 5
τιμωρίαν· ἢ γὰρ ἐπ' ἐλέγχῳ λήψῃ τὴν δίκην, οὗ τί
γένοιτ' ἂν δικαιότερον; ἢ δυνηθέντων, ὃ μὴ γένοιτο,
τῶν δεδρακότων διαδῦναι κατὰ τὴν προαίρεσιν εὐδο-
κιμήσεις καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις καὶ παρ' ἐκείνῳ
καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς, ὥσθ' ἅπερ ἦν ἂν σοι τετιμωρη- 10
μένῳ, ταῦτα ἔσται ἐθελήσαντι.

3 τῶν om Ol Fabr 4 δ' Re 8 διαδύναι BI | κατὰ
τὴν] „malim γε interponi“ Re 10 ἂν inserui ante σοι e V
auctore Re, ante ἦν Monnier 11 ταῦτ' V | θελήσαντι M |
ὥπὲρ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ subscr. I³

XXV.

Oratio *περὶ δουλείας* in ethicarum quae dicuntur¹⁾ numerum referenda, quippe quae quod Euripides Hec. 863sq. dixit²⁾ neminem non esse servum probatum eat, certis quidem anni quo conscripta sit signis caret, sed ut aetatis provectoris auctoris vestigia praebet³⁾, ita nonnulla continere videtur quae ad tempus motu Antiocheno anni 387 paulo posterius⁴⁾ deducant. Argumento ipso atque tractatione lectoribus arridens, etsi minus quam tres illae oratiunculae VI. VII. VIII, atque in eclogas recepta haud parvo numero codicum ad nostram aetatem pervenit.

Sunt autem hi 21:

1. Chisianus R VI 43 (= C). Initium orationis usque ad verba *τῆς γὰρ* p. 539, 7 folio codici saeculo XV praefixo continetur, reliqua codice ipso saeculi XI/XII fol. 232sq. Correctus est manu recentiore (s) e codice Monacensis gr. 101 (= Mo) simillimo. Vide p. 445 et t. I p. 10sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 120^v. Vide t. I p. 15sq. Contuli.

1) Cf. orationes VI. VII. VIII (t. I p. 321sq.), quae et ipsae a Libanio sene conscriptae sunt.

2) Cf. p. 554, 9. Perperam Th. Kockius Com. Att. fragm. III 668sq. Euripidis nomen a Libanio suppressum et pleraque in oratione ad *ῥῆσιν* comoediae Atticae, fortasse Thebanorum Philemonis (IV 11 M. II 486, 31 K), redire contendit.

3) Cf. p. 539, 1sq. *εἰς τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα πάλαι βλέπων — ἐν τῷ πολλῷ χρόνῳ τοὺς ἄλλους καὶ ἐμὲν τὸν ὀδυρόμενον.*

4) Cf. quae ad p. 558, 5 adnotavi. Quod p. 572, 10 optat *τῶν δὲ γε νῦν ὄντων (δεσποτῶν) ὥς ἐπὶ πλείστον εἴημεν αὐτοὶ καὶ παῖδες* optime ad Theodosium Arcadiumque referri potest.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 228. Correctus est manu recentiore (= m⁴) e codice aequali atque C. Vide t. I p. 20sq. Contuli.

4. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 539^v. Vide t. I p. 59sq. et 69. Inspexi.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 242. Vide t. I p. 41sq. et 69. Partem p. 85, 17—88, 4 R mihi descripsit Ioannes Sakkelion.

6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 85. Vide t. I p. 44sq. et 69. Inspexi.

7. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 194. Vide t. I p. 209sq. et 236. Inspexi.

8. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 136^v. Vide t. I p. 211sq. et 236.

9. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 195^v. Vide t. I p. 220sq. Contuli.

10. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 108. Vide t. I p. 222sq. et 236. Inspexi.

11. Mutinensis gr. CLXXXI (III F 3) (= Mut) saec. XV fol. 6. Desinit fol. 8^v verbis καλοῖην ἐλεύθερον p. 546, 21. Vide supra p. 48sq. Contuli.

12. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 162. Vide t. I p. 39sq. et 236. Inspexit Henricus Rostagno.

13. Laurentianus XXXII 13 (= Laur) saec. XIV fol. 109. Vide t. I p. 227sq. et 236. Usus eo est ad finem orationis inde a verbis ἐμοὶ δὲ p. 569, 1 in Morelliana editione deperditum edendum Io. Christ. Amadutius (Anecd. litt. ex Mss. codd. eruta vol. II Romae 1773 p. 3—16). Inspexi.

14. Laurentianus LIX 30 saec. XV fol. 214^v. Vide t. I p. 417sq. Inspexi.

15. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 31^v. Vide t. I p. 331sq.

16. Vindobonensis phil. gr. XCHII (= V) saec. XII fol. 134^v. Vide t. I p. 35sq. Contuli.

17. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 105^v. Vide t. I p. 214sq. et 236. Ex eodem fluxit fonte atque B et M. Inspexi atque e parte contuli.

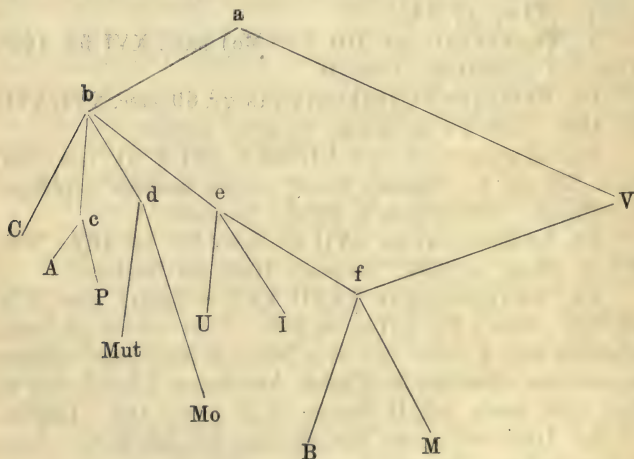
18. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 33^v. Vide t. I p. 216sq. supraque p. 7 et 204. Contuli.

19. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 270. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

20. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 130. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

21. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 152. Vide t. I p. 213sq. Contulit mihi Krollius.

Codicum a me adhibitorum hic quoque duae distinguuntur familiae, quarum prior codicibus *CAPMoMutUI*, altera codice *V* continetur, ex utraque mixtae recensio-
nis signa prae se ferunt *BM*, ratione quam hoc tibi demonstrabit stemma:

Nam *BM* modo cum *UI* modo cum *V* consentiunt. Lacunae quaedam quibus archetypus laborabat in fonte codicum *Mo* et *Mut* itaque etiam manu recentiore in *C* et *P* suppletæ sunt ita ut de certa fide dubitatio sit.

Codicem Mutinensem quia neque integer neque in parte servata præstantior est quam *Mo*, ab apparatu critico

exclusi. Idemque in Urbinatem gr. 125 statui qui ex eodem quo *BM* fonte fluxit. Codex vero his cognatus Laurentianus XXXII 13 (= *Laur*) quo Amadutius usus est, ita scatet vitiis, ut eius lectiones recipere nefas sit.

Argumentum orationis causa fuit, cur numerus locorum a Planude et Macario Chrysocephalo¹⁾, qui codice interpolato usus est²⁾, excerptorum maximus sit.

Oratio primum edita est a Morello Lib. opp. t. II p. 642—660 *e codice Bavarico*, ut ipse in indice praemisso ait, i. e. Monacensi gr. 101, sed pessime. Nam non solum finis orationis omnino deest, sed etiam pars quae huic antecedit, non formam qua in codice legitur, sed plane novam atque inauditam exhibet, id quod vix aliter explicari poterit nisi ita ut Morellus iactura apographi typographis traditi facta suo Marte, sed invita Minerva textum graecum secundum partem superstitem versionis suae latinae refinxerit, reliqua plane praetermiserit. Nam neque forma illa in ullo codicum superstitem reperitur neque, quae fuit Cobeti³⁾ opinio, vetus quaedam interpretatio latina huius aliisque orationis Libanianae unquam exstitit.⁴⁾

Finem orationis in lucem protraxerunt Amadutius⁵⁾ eiusque immemor Reiskius, qui etiam partis antecedentis formae Morellianae genuinam e codicibus Augustano et Monacensi succedere iussit t. II p. 87 sq. plurimisque aliis orationis vitiis opem tulit, postquam iam *Animadversionum* volumine V p. 442—448 multa divinando egregie correxit. Quae aliis emendanda reliquit, eorum partem Cobetus et Sintenis absolverunt.

1) Cf. t. I p. 72 sq. et 351.

2) Cf. p. 540, 18.

3) Coll. Crit. p. 123.

4) Confer quae de hac re in Philol. t. LIX p. 400 sq. exposui. Peccato ibi p. 401 col. 2 l. 7 *ὀπλιτῶν* pro *οἰκετῶν* impressum est.

5) Cf. supra p. 535 n. 13.

ΠΕΡΙ ΔΟΥΛΕΙΑΣ.

R II 63 1. Τῷ δὲ ὀνόματε τούτῳ πολλῶ πανταχοῦ τῆς
 γῆς, ὁ δοῦλος καὶ ὁ ἐλεύθερος, ἐν τε οἰκίαις ἐν τε
 ἀγοραῖς ἐν τε ἀγροῖς ἐν τε πεδίοις ἐν τε ὄρεσιν, ἤδη
 5 δὲ καὶ ἐν ναυσὶ καὶ ἐν ἀκατίοις. καὶ δοκεῖ τὸ μὲν
 εὐδαιμονίας εἶναι, ὁ ἐλεύθερος, τὸ δὲ τοῦ ἐναντίου,
 ὁ δοῦλος. καὶ ὅταν δὲ προπηλακίζηται τις, μᾶλλον τι
 δεινολογεῖται τῷ ἐλεύθερος εἶναι, καὶ ἄν γε εἰς δοῦ-
 λον ὑβρίζῃ, πάλιν, εἰ ἐγκαλεῖ τις, ποιεῖται δεινὸν ἐξεῖ-
 10 ναι λέγων τύπτειν, ὥσπερ τοὺς λίθους. 2. ἐγὼ δὲ

C = codex Chisianus

A = Monacensis (olim Augustanus) 483

P = Palatinus gr. 282

Mo = Monacensis 101

U = Urbinas gr. 126

I = Marcianus append. XCI 2

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 437

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

7 Sen. ep. mor. V 6 (47), 11 8 Her. I 44. IV 68, 1

1 Περὶ δουλείας in spatio unius lineae om *C* τοῦ αὐτοῦ
 περὶ *V* 2 πολλὰ Sintenis 4 παῖδίοις *Mo* 5 καὶ (1)
 om *C* 6 ἐλεύθερος *P* sed ι ante ο eras et ο in ras m^s | τοῦ-
 ναντίον *BM* 7 μᾶλλον τί *Mo* 9 comma post ὑβρίζῃ posui
 | εἰ in ἥ corr *C*² ἥ *BV* | ἐγκαλεῖ *BM* sed in hoc ἥ in ras, *V*

εἰς τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα πάλαι βλέπων ἂ πάντας ὁμοίως εἰς δουλείαν ὑπάγει τινά, πολλάκις ἐν τῷ πολλῷ χρόνῳ τοὺς ἄλλους καὶ ἐμὲν αὐτὸν ὀδυρόμενος ἀξιῶσαιμ' ἂν θάτερον τοῖν ὀνομάτοιον ἐκχωρεῖν, ὥς οὐκ ὄντος αὐτῷ πράγματος.

5

3. Πολὺν δέ γε πρὸ ἐμοῦ τοῦτο κατείδεν Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς τὴν Ἑκάβην ποιῶν. τῆς γὰρ δὴ Ἑκάβης δεομένης τοῦ Ἀγαμέμνονος συμπρᾶξαι οἱ πρὸς τὴν τοῦ Πολυμήστορος τιμωρίαν ἔδεισε μὲν ὁ Ἀγαμέμνων μὴ διαβληθεῖν πρὸς τὸν στρατὸν ὥς τὰ τῶν ἐχθρῶν 10 πρὸ τοῦ οἰκείου θεραπεύων, ὁρῶσα δὲ ἡ γραῦς τὸν αὐτὸν ἄρχοντά τε τῶν Ἀχαιῶν καὶ δεδοικότα τοὺς Ἀχαιούς,

φεῦ,

ἔφη,

15

οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος·

ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἢ τύχης,

ἢ πληθὺς | αὐτὸν πόλεος ἢ νόμων γραφαὶ R Π 64 εἰργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.

ποιεῖ μὲν δὴ καὶ ταῦτα δουλείαν, ποιεῖ δὲ καὶ 20 ἕτερα πρὸς τούτοις οὐκ ὀλίγα.

4. Πρώτερον δέ γε σκεπτέον, εἰ τὸ μὲν ἀνθρώπειον δουλεύει γένος, τὸ θεῖον δ' ἀδέσποτον.

8 Eur. Hec. 752. 789. 841
l. l. 863 sq.

9 Eur. l. l. 855—863

14 Eur.

2 ἀπάγει I 3 ἄλλους inser V² 4 ἐκχωρεῖν C sed κ
e γ corr m² 6 γε om C 7 τῆς γὰρ vocibus des. folium
præfixum in C, δὴ ἐκάβης inc. fol. 232 9 Πολυμήστορος
Mor 10 διαβληθῇ V 11 ἡ om Mor 12 δεδιότα V
18 πόλεος scripsi auctore Re cum ed. Ald. Eur. πόλεων libri
edd πόλεως libri Eur. | γραφὰς Mo 23 γένος δουλεύει BM

Ἡ μὲν οὖν ἐμὴ ψῆφος δεσπόζειν μὲν τὸ θεῖον
 ἀνθρώπων, δουλεύειν δὲ οὐδενί, ποιητὰς δὲ εἰ παρα-
 δεξόμεθα εἰς τὴν κρίσιν, ἄλλο τι πείσουσιν ἡμᾶς.
 5. ὅταν γὰρ ὁ μὲν Κρόνος ἐκπίπτῃ τοῦ οὐρανοῦ, βα-
 5 σιλεύῃ δὲ ὁ Ζεὺς, πάλιν δὲ αὐτὸν ἐπιβουλεύωσι συνδῆσαι

Ἥρῃ τ' ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνῃ,
 καὶ δέηται δὴ συμμαχίας ἐκ θαλάσσης καὶ εἰδῇ τοῦ
 μὴ δεθῆναι χάριν τῇ Θέτιδι, τίς αὖτις τοῦ Διὸς ἐλευ-
 θερία; τίς δὲ ἡ τῶν ἄλλων θεῶν, ὅταν αὐτοὺς ὁ Ζεὺς
 10 ἐκφοβῇ ταῖς ἀπειλαῖς καὶ ἀπάγῃ τῶν ἔργων ἃ πρᾶτ-
 τειν ἐθέλουσι; 6. καὶ μὴν τὸν γε ἐξ ἔρωτος ζυγὸν μι-
 κροῦ πᾶσιν ἐπιτείνουσι. καὶ ἴστε ἔρωτας Διὸς καὶ
 Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ἄρεος καὶ Ἡφαίστου
 καὶ Πλούτωνος, καὶ ὥς οὐδὲ τὰς θηλείας ἀφείσαν ποι-
 15 ηται τοῦ ζυγοῦ, μέμνησθε. καίτοι τὸ ἐρᾶν ἄλλο τι
 ἐστὶν ἢ δουλεύειν; 7. λέγει δὲ καὶ ἡ Πυθία παραμυ-
 θουμένη Κροῖσον τὸν Ἀνδρὸν αἰχμάλωτον ὄντα παρὰ
 Κύρῳ τῷ Πέρσῃ· τὴν πεπρωμένην μοῖρην ἀδύ-

6 Il. α 400 9 Il. θ 4 sq. 16 Her. I 91, 1. cf. Philem.
 Theb. fr. com. IV 11, 5 M. II 486, 31 K

2 παραδεξόμεθα M sed αδε in ras 4 ὅτ' ἂν CA | πίπτῃ
 UI | βασιλεύει Mo Mor 5 δ' (1) UMo Re | δ' (2) Re | ἐπι-
 βουλεύουσι Mor 7 θαλάττης CUB Re | εἰδῇ scripsi e V
 εἰδείῃ reliqui libri edd 8 „malim τοῦ Κρόνον καὶ αὐτοῦ τοῦ
 Διὸς ἢ ἐλευθερία“ Re 9 ὅτ' ἂν CA | αὐτὸς V αὐτοὺς ὁ ζεὺς
 C sed ὅτους ο ζε in ras m² 10 ἀπάγῃ Mo Mor 11 τὸν γε
 om Mor | ζυγοῦ μικροῦ Mor | μικροῦ om UI 12 πεῦσιν Mo
 Mor | ἔρωτα BM | διός τε καὶ B 13 ἄρεος sed o in ras ex
 ω CP³ M ἄρεως A cf. p. 41, 1; 216, 10 14 δὲ praevia ras 2
 litt U 15 τί PBMV 16 λέγει — 541, 1 θεῶ praemisso Τοῦ
 περὶ δουλείας λόγ. λζ citat Macar fol. 92^v 16 δὲ om Macar
 | καὶ om M Mor | ἡ inserui e BMV coll. p. 31, 7; 80, 18; Her. l. l.
 om reliqui libri edd 18 „malim ὅτι τὴν“ Re | μοῖραν
 UIBM Re αἴσῃ Macar

νατόν ἐστιν ἀποφυγεῖν καὶ θεῶ. ταυτὶ μὲν δὴ
 χαιρέτω, Μοῖρας δὲ ἡγώμεθα | θεάς τινας εἶναι R Π 65
 τὰ μὲν τῶν ἀνθρώπων ὀριζούσας νήματι, θεῶν δὲ
 τῶν ἄλλων οὔτε ἰσχυροτέρας οὔτε ἀσθενεστέρας. 8. τῶν
 δὴ φασκόντων ἐλευθέρων εἶναι τοῦτο πρῶτον ἀφαι- 5
 ρεῖται τὴν ἐλευθερίαν τὸ μὴ εἶναι κύριον ἅττ' ἂν ἐθέλῃ
 δοῶν, ἀλλ' ἡναγκάσθαι πράττειν ὅσα οἱ <Αἶσα> γει-
 νομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. ἰδοὺ
 γάρ, βούλομαι πλεῖν καὶ ἀπὸ λιμένων ἐργάζεσθαι χρή-
 ματα, ἡ δὲ Μοῖρα ἐπὶ γῆν τέ με ἄγει καὶ βοῦς καὶ 10
 ἄλοκα καὶ σποράν καὶ δρέπανον καὶ ἄλω, καὶ ἀφελ-
 κυσθεὶς ὦν ἐπεθύμουν, ἐν οἷς οὐκ ἐθέλω ζῶ, ὥσπερ
 ἕτερος γῆν ἐργάζεσθαι θέλων καὶ μικρὰ μετὰ ἀσφα-
 λείας ἔχειν ὑπὸ τῆς Μοῖρας εἰς ναῦν ἐμβιβάσθεις
 ἀντὶ τῆς ἀρούρας πέλαγος τέμνει μικρῷ μέρει τῶν 15
 τοίχων διεσθηκὼς θανάτου. ἄλλος ἐρῶν ῥήτορικῆς εἰς
 παιδοτρίβου πεφοίτηκε καὶ ἀπὸ ῥώμης εὐδοκιμεῖ καὶ
 στέφανον ἐξ Ὀλυμπίας φορεῖ, ὁ δὲ ἐρῶν στεφάνου τοῦ
 ἐκ Πίσσης ἐν λόγοις ἐγένετο. 9. καὶ ὅπως πολλαχοῦ
 μάχας ἂν εὖροι τις ἐπιθυμιῶν τε καὶ Μοιρῶν καὶ τὴν 20

3 Phanoccl. Erot. 2, 1. C. I. G. 6092 (Kaibel epigr. 1084^e), 2
 7 Π. v 127. cf. ω 209 15 Arat. Phaen. 299

2 χαίρειν οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ἡδονῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ
 φθείρεσθαι B² (= Thom. M. p. 392, 6 s. v. χαίρειν)

5 πρῶτος Mo 6 ἅττ' ἂν ἐθέλῃ scripsi e BV ἅττα ἐθέλει
 reliqui libri edd 7 ἄσσα olim conieci Mus. Rhen. XXXII 88
 | ἡ μοῖρα οἱ con i Re | Αἶσα inserui (l. l.) | γειναμένῳ V 8 ἰδοὺ
 — 18 φορεῖ citat Plan fol. 104 11 ἄλοκα in ἄλλακα corr
 V² ἄλωκα BM ἄλογα Mo Mor | καὶ σποράν — ἄλω om Plan |
 ἐφελκυσθεὶς Mor 12 ὦν ex ὥς corr Mo² 13 μετ' Plan Re
 19 πίσσης B 20 καὶ τὴν — 542, 1 Μοιρῶν om UI

νίκην πανταχοῦ τῶν Μοιρῶν. οὕτως ὁ μὲν γαμῆ
 φεύγων τὸν Γάμον, ὁ δὲ ἄγαμος ἐβίω θύων τῷ Γάμῳ.
 καὶ πενία δὲ καὶ πλοῦτος καὶ παῖδες καὶ ἀπαιδία καὶ
 βίον μέτρα μελίζω τε καὶ ἐλάττω πάντα ἐκείθεν. 10. διὰ
 5 τί οὖν ἔλεεῖς τὸν οἰκέτην καὶ δοῦλον καλεῖς, ὅτι τῶν
 σῶν ὀφρῶν τὰ κέλινου ἔργα ἐξήρηται καὶ ἡνία τις
 αὐτῷ παρὰ τῆς σῆς γνώμης ἐμβέβληται, πρὸς ἣν τὸ
 μὲν ποιήσει, τοῦ δὲ ἀποσχήσεται; καὶ γὰρ σὲ τὰ τῶν
 R Π 66 Μοιρῶν περιάγει δόγματα | μᾶλλον ἢ τὴν ναῦν ὁ
 10 κυβερνήτης, καὶ οὐκ ἂν οἶός τε εἴης ἀντιτείνων γενέ-
 σθαι ἐλεύθερος καὶ κρείττων τῶν αὐταῖς βεβουλευ-
 μένων.

11. Εἰσὶ δὲ οἱ Μοίρας μὲν οὐκ ὀνομάζουσι, Τύχην
 δὲ παντὸς αἰτιῶνται, κακοῦ τε ὁμοίως καὶ ἀγαθοῦ,
 15 καὶ ἐπαινοῦσι δὴ τὸν εἰπόντα· τύχη τὰ θνητῶν
 πράγματα, ὥς ἂν ἐκείνης λαμπροὺς μὲν τοὺς ταπει-
 νούς, ταπεινοὺς δὲ τοὺς λαμπροὺς τιθείσης καὶ πάλιν
 αὖ πρὸς τὰ πρόσθεν ἑκατέρους ἀποφερούσης καὶ πλοῦ-

15 Chaer. Achill. fr. 2 p. 782 N². Nicostr. Pandr. fr. com.
 III 285, 2 M (II 224, 19 K). Cic. Tusc. V 9, 25

9 περιάγει] ἦτοι περιστρέφει· περικυκλοῖ V²

2 ' βίω cum ras 2 litt ante β U ἐν βίῳ IMo Mor | Γάμον
 et Γάμῳ scripsi coll. t. I 312, 17 γάμον et γάμῳ libri edd sed
 Γάμῳ Mor 3 παῖδες καὶ α in marg Mo² 4 διατί PMoI
 BMV 5 οὐκ post οὖν et ἄλλα ante καὶ PMoUI, γρ in
 marg M, edd et inser C²Ap 6 τὰ κείνον CAUI Re τὰ
 ' κείνον P sed ' eras, Mo Mor τὰ ἐκείνου BM | τίς CAPUIBV
 7 ἐμβέβληται scripsi auctore Cobeto Coll. 122 βέβληται libri
 edd 8 τοῦ δὲ] τοδὲ I το U sed ras 2 litt post ο | καὶ γὰρ
 νή
 καὶ σὲ V 9 δόγματα M 11 βεβουλευμένων P sed ευμένων
 in ras m² 14 τε Mo sed ε in ras m² 15 τύχην Mor
 16 ὥς I sed ς inser m² 18 γρ ὥς, πρὸς M

τον τοῦ μὲν ἀφαιρούσης, τῷ δὲ διδούσης. 12. οἴονται
 δὲ καὶ πόλεμον καὶ εἰρήνην καὶ ὑγίαν καὶ νόσον καὶ
 ὅσα ἀπλῶς ἀνθρώποις ἢ κέρδη ἢ βλάβη, πάντα ταῦτα
 τὰ τε παρελθόντα τὰ τε ὄντα τὰ τ' ἐσόμενα γνώμην
 εἶναι τῆς Τύχης. ἡμῖν δὲ οὔτε δικάσασθαι ἔστι πρὸς 5
 αὐτήν οὔτε ἀπαιτῆσαι δίκην οὔτε πλήθει στρατιᾶς
 καταπαῦσαι τὴν δυναστείαν, ὥσπερ Λακεδαιμόνιοι τὴν
 τῶν Πεισιστρατιδῶν. 13. τί μᾶλλον οὖν ὁ δοῦλος
 σὸς ἢ σὺ τῆς Τύχης, εἰ ὥσπερ ἐκείνον σὺ γυμνοῖς τε
 ἱματίων, ἣν ὁ θυμὸς κρατῇ, καὶ εἰς μύλωνα πέμπεις, 10
 οὕτω σὲ γυμνοῖ τῆς οὐσίας ἐκείνη καὶ ἐπὶ θύρας
 πέμπει τῶν δοῦναι δυναμένων; εἰ γὰρ καὶ εὖ πράτ-
 τοις διὰ τέλους, ἐκείνης γε βουλομένης οὐ μεταπέ-
 πτωκας, σαντῷ δὲ οὐδὲν ἐβεβαίωσας, ὥσπερ οὐδὲ ὁ
 δοῦλος μένοι ἂν ἐπὶ τῆς εὐπραξίας ἄκοντος τοῦ δεσπό- 15
 του, ἀλλ' ὃ τοῦτοις ἡμεῖς, τοῦτο ἡμῖν ἐκείνη. αὕτη
 μὲν οὖν ἄνωθεν ἡ δουλεία ποθὲν καὶ ἴσως ἐξ οὐρανοῦ.
 χορὴ γὰρ οἴεσθαι καὶ τῇ Τύχῃ κεῖσθαι ἐν οὐρανῷ
 θρόνον, εἰ καὶ μὴ ἐν τοῖς δώδεκα θεοῖς ἡρίθμηται.

14. Φέρε δὴ καὶ ἑτέρους δεσπότας καὶ δεσποίνας 20
 ἐξετάσωμεν, οὓς ἡμεῖς μὲν αὐτοῖς ἔνδοθεν ἐπανίστα-

7 Her. V 63 sq.

18 Iuv. sat. X 365 sq.

1 ἀφαιρούσης in ras M^2 | τὸν I τὸ Mo 2 ὑγίαν C sed
 ei ex ι corr f, V sed εἰ in ἰει corr m^2 4 τὰ τ' ἔόντα V |
 γνώμης Mutinensis, fortasse recte 6 οὐτ' Re 8 οὖν μᾶλλον
 V | οὖν P sed οὖν in ras m^6 10 κρατεῖν Mo κρατεῖ Mor |
 εἰς in ras M^2 | μύλωνα retinui contra auctoritatem Arcadii
 p. 12, 23 (ed. Barker) μυλῶνα praescribentis aequae atque t. III
 15, 3 et IV 848, 2 R | πέμπης BMo Mor 12 πέμπη B | πράτ-
 τεις P sed οι supra ei scr. m^4 , MV 13 διατέλους AP
 $MoUIV$ 21 αὐτοῖς Mo Mor ἡμῖν αὐτοῖς V , fortasse recte |
 ἐπανιστάμεν ἔνδοθεν B

μεν, οἱ δὲ ἀπολλύουσιν τε ἡμᾶς καί, τὸ πάντων ἀτοπώτατον, ὑπὸ τῶν ἀπολλυμένων ἀγαπῶνται.

15. Πρῶτον μὲν ἄμετρος ἐπιθυμία περὶ ἐδωδὴν τε
 R II 67 | καὶ πόσιν. ἢ οὐ δεσπόται ταῦτα, ὅταν ἀφέλ-
 5 κοντα ἔργων σπουδαίων τε καὶ χρηστῶν καὶ ἀνδρῶν
 προσηκόντων ἐπὶ τραπέζας ἄγῃ πολυτελεῖς Περσικὰς
 τινὰς ἢ Συβαριτικὰς, ἔπειτα πόρρω τῶν νυκτῶν ὥσπερ
 ἐν πέδαις κατέχη βαρύνοντα μὲν γαστέρα, βαρύνοντα
 δὲ κεφαλὴν, ὥσπερ οἱ κακοὶ τῶν ὀνηλατῶν τοὺς ὄνους,
 10 τελευτῶντα δὲ κακοσχημόνως οἰκαδε ἀποπέμψῃ σφαλ-
 λομένους τε καὶ ἀκράτορας τῶν ποδῶν; οὗτοι δὴ μετὰ
 νύκτα τε καὶ ὕπνον πάλιν αὖ ἔρχονται τὰ αὐτὰ πει-
 σόμενοι καὶ περῶσι διὰ μέθης τὸν βίον δοῦλοὶ τινες
 ὄντες κρατήρων τε καὶ πίθων καὶ ἐκπωμάτων.

15 16. Ἐτερος τοίνυν δεσπότης θυμὸς οὐ τῷ λογισμῷ
 καθάπερ ἐπίκουρος ὑπηρετῶν, ἢ δίκαιόν τε καὶ συμ-
 φέρον, ἀλλ' ὑφ' αὐτῷ τὸν λογισμὸν πεποιημένος καὶ
 τὴν ἀρχὴν τὴν ἐκείνου θρασέως ἀρπάσας. οὗτος τοί-
 νυν ἐλαύνει κατάκρας τὸν ἐχόμενον καὶ ταράττει μᾶλ-
 20 λον ἢ τὰ πνεύματα τὴν θάλατταν, ὅποια ἐπολέμει τῷ
 τοῦ Λαέρτου. ζεῖ τοίνυν πανταχοῦ τε καὶ ἐπὶ παντὶ

6 Thuc. I 130, 2

7 Plat. Prot. p. 310 C. Conv. p. 217 D

1 ἀπολλύουσιν ἡμᾶς B 3 τε P sed ε in ras m² 7 πρόσω
 conī Sintenis at cf. Plat. l. l. 10 τελευτῶν V 13 περᾶσι
 Mo Mor 15 Ἐτερος — 21 τῷ Λαέρτου citat Plan fol. 104

16 ^{εἰ} ἢ B 17 ὑφ' αὐτῷ B ὑπ' αὐτῷ Mo Mor 18 ἀρπάσας,
 οὗτος Re 19 ταράττει — 21 Λαέρτον versus agnoscit comoe-
 diae Atticae Kockius Com. Att. fr. III 668 n. 1511 coll. Cratin.
 fr. 136 qua de re cf. t. I Addenda p. X καταράττει M
 20 .. ὅποι' ἐπολέμει παιδὶ Λαέρτου Kock 21 τε scripsi e V
 τις reliqui libri edd, quod „aut delendum aut addendum ali-
 quid e. c. σφοδρὸς τις“ Re

καὶ πρὸς ἅπαντας, καθάπερ λέβης ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ, καὶ μικρὸν ἀπέχει κυνὸς ὑλακτοῦντος διακενῆς ἐμβοῶν τε καὶ ὕβριστῆς φαινόμενος καὶ πλήττων ῥήμασιν οὐκ ἀνεκτοῖς, ὅθεν αὐτῷ αἰὲν τὸ πλεόν πολέμιον.

17. παραινέσεων δὲ ἀκροώμενος ληγέμεναι δὲ θυμοῦ, 5 χαλεπωτάτου νοσήματος, ὅφρα σε μᾶλλον τίωσ' ἀνθρώπων ἡμὲν νέοι ἢ δὲ γέροντες, ἐπαινεῖ μὲν τὸν σύμβουλον καὶ φησὶν οὐκ ἄλλως ποιήσκειν, ἐμπεσόντος δὲ τοῦ δεσπότου πάλιν Ἀγαμέμνων γίνεται καὶ τὰ ἔνδον καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμ- 10 πετόωντι εἴκτην. ἐν ᾧ δὴ τὴν δουλείαν ὁμολογεῖ καὶ οὐχ οἷός τέ ἐστιν ἄλλο τι δοῦν ἢ ὅ τι ἂν ὁ θυμὸς παραγγέλλῃ.

18. δοῦλος δὲ ἦν Ἀγαμέμνων, ἥνικα | ταῦτα ἐπεπόνθει, καὶ εἰ σφόδρα ἀπὸ Πέλοπος τοῦ R II 68 Ταντάλου τοῦ Διὸς καὶ εἰ σκῆπτρον ἦν αὐτῷ παλαιόν 15 τε καὶ ἐξ οὐρανοῦ καὶ τῆς Ἥφαιστον χειρός. δοῦλος δὲ ἦν καὶ Ἀχιλλεὺς εἰς ὅμοιον θυμὸν ἐμπεσὼν καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ μέσῃ στρατηγὸς κατὰ βασιλείᾳς ἔλκων τὸ ξίφος, καὶ ὁ τὰς πολλὰς πόλεις ἐκείνας καθελὼν, δώδεκα μὲν σὺν νηυσί, πεξὸς δ' ἔνδεκα, τὰς τε σκηνὰς 20 ἐμπεπληκὼς αἰχμαλώτων σωμαμάτων αὐτὸς αἰχμάλωτος ἦγετο καὶ πάντα ὃν ἐμήνιε χρόνον οὐκ ἦν ἐλεύθερος.

19. Ὁ δὲ δὴ φιλόκυβος, ᾧ πρὸς Διός, ἄρα ἐλεύ-

5 Π. ι 257 sq. 10 Π. α 104 15 Π. β 101 sq. 18 Π.
α 194 19 Π. ι 328 sq. 21 Dem. Lept. p. 480, 10

2 διὰ κενῆς Re 4 τὸ πλεόν in suspicionem vocavit Re
at cf. p. 476, 10 et Thuc. IV 86, 3 5 δὲ (1)] τε Re 7 ἐπαι-
νεῖ — 8 ποιήσκειν in marg Mo² 9 γίγνεται I 10 λαμπετόων
τι Mo sed τι in marg m² 11 εἴκτην — 12 τε in marg Mo²
12 καὶ <ὅτι> οὐχ? | ὅτι IMo 20 τὰς δὲ Re 23 Ὁ — ἐλεύ-
θερος versum comoediae Atticae ὁ deleto et ἄρ' reposito agno-
scit Kockius l. l. 1512 | δὴ om Mor | ὦν Mor | ἄρα U

θερος; καὶ τίς πώποτε οἰκέτην οὕτως ἠνάγκασεν ἀγρο-
 πνεῖν, ὥς ἐκεῖνο τὸ ἀρρώστημα τοὺς κεκυφότας τε καὶ
 μαχομένους ἀπεστέρησεν ὕπνου πεῖθον μὲν ἀγορᾶς
 ἀμελεῖν, πεῖθον δὲ λουτρῶν ὑπερορᾶν, ἤδη δέ που
 5 καὶ τροφῆς αὐτῆς; ὃ γὰρ δὴ περὶ τετιγῶν μεμυθο-
 λόγηται λιμῷ τελευτῆσαι τινὰς ἀνθρώπους ἔρωτι ῥοῆς,
 ἔπειτα γενέσθαι τέτιγας τιμῇ Μουσῶν, τοῦτο μικροῦ
 καὶ εἰς τοὺς φιλοκύβους ἔρχεται. συνείρουσι νύκτας
 ἡμέραις ἄσιτοι καὶ ἄποτοι καὶ ἡδονῆς ἡδονὴ περίεστι.
 10 τοὺς οὖν ἄνεν δεσμῶν δεδεμένους τί ἄλλο γε ἢ δού-
 λους προσρητέον;

20. Φθόνος δὲ οἷς ἐμπέπηγεν, οὐκέθ' οὗτος δι'
 ἡδονῆς ἀπόλλυσι τὸν φθονερόν, ἀλλὰ κοινόν τι κακὸν
 αὐτοῦ ἐκείνου καὶ ἐφ' ὃν κεκίνηται, καὶ πολὺ πλέον
 15 τοῦ φθονοῦντος. τὸν μὲν γὰρ φθονούμενον νῦν μὲν
 ἔβλαψε, νῦν δὲ οὐδέν, ᾧ δὲ ἐγκάθηται, τούτου ψυχὴν
 μὲν ἀλγύνει, σῶμα δὲ ἀναλίσκει καὶ ποιεῖ τῶν πεν-
 θούντων σκυθρωπότερον, οὐχ ὅτι αὐτῷ προσέπεσέ τι
 κακόν, ἀλλ' ὅτι τῷ πέλας ἦκέ τι ἀγαθόν. 21. τὸν τοί-
 20 νυν τοῦδε τοῦ νοσήματος ἔμπλεον πῶς οὐκ ἂν ἀδι-
 κολήν, εἰ καλοίην ἐλεύθερον; ὅς πάντα οἰκέτην στιγ-
 ματίαν παρελήλυθεν ἀθυμίᾳ. ὁ μὲν γε ἐφέντος τοῦ

3 Aesch. Sept. 397 6 cf. Schol. ad II. γ 153. 15 13 Plat.
 leg. IX p. 870 C. Isocr. Euag. p. 190 b. Menand. IV 235, 12 M. III
 p. 162, 540 K. Cf. Jahrb. d. K. Pr. Kunsts. XXIII 210 n. 1

5 δ — 9 περίεστι citat Plan fol. 104 5 δὴ om Mor |
 μεμυθολόγηκε Mor 12 οὕτως I 13 οὐκ ἀπόλλυσι B
 14 αὐτοῦ τε καὶ ἐκείνου B αὐτοῦ τε M sed τε in ras m²
 „malim τ' interponi“ Re 15 γὰρ scripsi cum Re Anim γε
 libri sed ε in ἀρ corr C^p, edd 19 ἦκε (ἦκεν A) τί APIBM
 19 τὸν — 22 ἀθυμίᾳ ad versus comoediae Atticae revocare
 studuit Kockius l. l. 1513 in hunc modum: τὸν τοῦδε τοίνυν
 τοῦ νοσήματος πλέων | πῶς οὐκ ἂν ἀδικοῦμ' εἰ καλοῦμ' ἐλεύθερον; |
 πάνθ' ὅς πάρεισι στιγματίαν ἀθυμίᾳ 20 τούτου BM 22 γὰρ?

δεσπότου | ταῖς ὑπὲρ τοῦ μετώπου θριξὶν ἐπικατα- R Π 69
βῆναι συγκαλύψας τοῦνειδος γελῶν ἄν, ὥς δὴ οὐκ
ἔστιγμένος, τὸν δὲ οὐδὲν ἄν ποιήσειε μὴ οὐχὶ τήκεσθαι.
τίς ἄν οὖν εὖ φρονῶν οὐχ ἦτιον ἡγήσαιο κακὸν
ἁλῶναι τοῖς πολεμίοις ἢ φθόνον ἐρριζωμένον ἐν αὐτῷ 5
περιφέρειν, ὁμόν τε καὶ πικρὸν καὶ σκοτεινὸν δεσπότην;

22. Ἴωμεν δὴ καὶ ἐπὶ τοὺς φιλοχρημάτους οὓς
ἐπιστρέφει δεινῶς ἀργυροκοπεῖά τε καὶ χρυσοχόων ἐρ-
γαστήρια. οἱ δὲ καὶ ἐντύχωσιν ἱππῳ μεγάλῳ τε καὶ
καλῷ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένῳ, μᾶλλον ἔβλεψαν εἰς τὸν 10
χρυσὸν ἢ τὴν τοῦ θρέμματος ἀρετήν. ἀρκεῖ δὲ αὐ-
τοῖς τῶν παρόντων οὐδέν, τὸ δὲ ἀπόν, ὅτι μὴ πάρεστιν,
ὀδυνᾷ. πολὺ δὲ νομίζουσιν ὧν ἔχουσιν οὐδέν, ἀλλὰ
τὸ παρ' ἐτέροις ὃν ἔλεγχον εἶναι τῆς αὐτῶν ἡγοῦνται
πενίας. βούλονται δ' ἄν πάντα μὲν τὸν φαινόμενον 15
αὐτοῖς γενέσθαι χρυσόν, πάντα δὲ τὸν ἐν τοῖς κόλποις
τῆς γῆς. 23. διαλέγονται δὲ αἰεὶ περὶ χρημάτων, ὥσπερ
οἱ διψῶντες περὶ πηγῶν. μακαρίζουσιν οὐ Νέστορα,
οὐκ Ἀργανθώνιον <τῶν ἐτῶν>, οὐ Πηλέα τῶν γάμων,

1 Diphil. fr. com. IV 407, 5 sq. M. II p. 562, 66 K 18 Π. α
247 sq. β 370

1 μετώπου m² supra δεσπότου V 2 ἄν γελῶν M 4 τίς
— 6 δεσπότην omissio οὖν citat Macar fol. 92^v 5 ἐαυτῷ V
αὐτῷ A αὐτῷ IMo Mor αὐτῷ U 6 φέρειν Macar | ὁμόν
— δεσπότην ad versus comoediae Atticae revocare studuit
Kockius l. l. 1514 in hunc modum: φθόνον | ὁμόν πικρὸν τε καὶ
σκοτεινὸν δεσπότην 7 δὲ M 10 μᾶλλον ἔβλεψαν] „mallem
ἄν interponi“ Re 11 sq. ἀρκεῖ δὲ γ' αὐτοῖς τῶν παρόντων
οὐδὲ ἐν Kockius l. l. 13 πολλοὶ BM 14 ἡγοῦνται τῆς αὐ-
τῶν (αὐτῶν B) εἶναι BM 15 δ' ἄν scripsi e BMV δὲ reli-
qui libri edd 16 αὐτοῖς APMoUIBMV Mor | τοῖς om V
17 δ' Re 18 Νέστορα <τῆς γλώττης>? cf. p. 82, 5 19 ἄλλ'
Mo sed οὐκ in marg | τῶν ἐτῶν inserui coll. ep. 1460. Her. I 163

οὐκ Ἀδωνιν τοῦ κάλλους, οὐχ Ἡρακλέα τῆς ἀθανασίας,
 ἀλλὰ Καλλίαν καὶ Γύγην καὶ Κινύραν καὶ Κροῖσον
 καὶ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς μύρμηκας. καὶ εἰ μὲν λάβοιεν,
 παῖδοι, φίλου δὲ ἀξιοῦντος εὖ παθεῖν ἀπὸ χρη-
 5 μάτων σκοτοδιनिῶσι, καὶ ὁ μὲν τις αὐτῶν ἐσίγησεν, ὁ
 δὲ ὑποσχόμενος ἐψεύσατο, τρέμουσι δὲ ἀμφοτέροι.
 24. ὁ οὖν ἐνὸς ἔνεκα στατήρος ἢ καὶ ἔτι σμικροτέρου
 του φροντίζων τε καὶ ἀρπάζων καὶ ὁμνὺς καὶ ἀπο-
 στέρων καὶ πάντα μὲν τολμῶν, πάντα δὲ ὑπομένων,
 10 μισῶν τε καὶ μισούμενος, φίλους τε προδιδούς καὶ
 δυσμενεῖς ὑπερχόμενος καὶ ἔτι τούτων ἐλεεινότερα
 φέρων ἄρα ἐλεύθερος; ἥκιστα γε, ἀλλ' ἀνδραπόδων
 μὲν αὐτὸς ἂν εἴη δεσπότης, χρυσοῦ δὲ δοῦλος. 25. οὐδὲ
 R II 70 γὰρ Μίδαο | ἐκεῖνος ὁ Φρυγὲς ἐλεύθερος ἦν οὕτω
 15 μεμνηνὼς ἐπὶ χρυσῷ, ὥστε ἐτεθήρατο μὲν ὁ Σάτυρος
 αὐτῷ, οἱ μὲν δὴ οἶνω φασίν, οἱ δὲ δικτύοις ἃ ἀνε-
 πέτασαν μὲν οἱ θηραταὶ τοῦ Μίδου κατὰ τῶν θηρίων,
 Σάτυρος δὲ νύκτωρ τὰ ὄρη περιφοιτῶν εἴληπτο. οἱ
 μὲν δὴ δῆσαντες ἤγον τὸ ἄγρευμα τῷ βασιλεῖ, ὁ δέ,

3 Her. III 102 15 Xen. Anab. I 1, 13. Paus. I 4, 5. Philostr.
 im. I 22. vit. Apoll. VI 27 p. 267. cf. Her. VIII 138

2 καλίαν B | κινύραν Mo sed ν prius del, BM 4 φί-
 λου | δὲ ἐπαξιοῦντος εὖ παθεῖν ἀπὸ χρημάτων | σκοτοδιनिῶσιν
 Kockius l.l. | εὐπαθεῖν CAU Re quod correxit Cobetus Coll. 122

7 — 14 ἐλεύθερος ἦν versus comoediae Atticae ἐνὸς ἔνεκα
 στατήρος ἢ καὶ μείονος . . . καὶ πάντα μὲν τολμῶν, ἅπαντα δ'
 ὑπομένων | μισῶν τε καὶ μισούμενος | φίλους τε προδιδούς καὶ
 κολακεύων δυσμενεῖς | κἀλεινότερα φέρων ἔτ' ἄρ' ἐλεύθερος; |
 ἥκιστα γ' ἀνδραπόδων ἂν εἴη δεσπότης, | χρυσοῦ δὲ δοῦλος· οὐδὲ
 γὰρ Μίδαο ὁ Φρυγὲς agnoscit Kockius l.l. 8 ἀποστρεφῖν Mo
 ἀποστρεφεί Mor 16 αὐτὸν Mo Mor | δὴ οἶνω] δι' οἶνον B |
 δικτύοις, ἃ in ras P² 19 δὴ] γε Mor | ἤγαγον UI

προσέκειτο γὰρ τῷ Διονύσῳ διαφερόντως, ἀφῆκε τὸν Σάτυρον τῷ θεῷ καὶ εἶχεν εὐθύς μισθὸν τὸ ἐξεῖναι ὃ τι ἂν ἐθέλῃ, τὸν Διόνυσον αἰτεῖν. ὑπερβὰς δὴ τὰ ὄντως ἀγαθὰ πᾶν ὅτου θίγῃ χρυσὸν ἥτιι γενέσθαι, καὶ ἦν ὁ Μίδας χρυσοῦ πατήρ. πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα αὐτῷ τοῦτο ἐπεπόνθει διὰ τῶν χειρῶν, ἐπεὶ δὲ καὶ ἀριστῶν ἔδει, χρυσὸν ἐποίει σῖτα καὶ ποτά, καὶ ἦν αὐτῷ λιμὸς ὁ πλοῦτος. εἰ δὲ οὐκ ἐδούλευε χρυσῷ, κατεχρήσατ' ἂν εἰς δέον τῷ καιρῷ.

26. Φέρε δὴ τὸν κολοφῶνα ἐπιθῶμεν, τὴν τῶν Ἑρώτων δεσποτείαν, ἥς τὴν ἰσχὺν τό τε τόξον δηλοῖ καὶ τὰ ὄπλα. ἐπειδὴν γὰρ ἡ οἰστὸν ἀφῶσιν ἡ προσ-
ενέγκωσι πῦρ, εὐθύς ἑκάτερον ἐπὶ τὴν καρδίαν χωρεῖ καὶ τὸ μὲν ἐργάζεται τραῦμα πικρὸν, τὸ δὲ φλόγα
συχνήν. γίνεται δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀνὴρ ἐρῶν
Μεσσηνίων δουλότερος φίλους μὲν καὶ γονέας καὶ τὸν
παρ' ἀνθρώπων ψόγον ὕθλον ἡγούμενος, λατρεύων
δὲ τοῖς παιδικοῖς καὶ ὁπότε μᾶλλον δουλεύοι, μᾶλλον

1 Dio Cass. LI 25, 5

15 ἐπὶ τῶν ἄγαν δουλευόντων V²

1 διαφερόντων I 3 ἐθέλῃ scripsi e CAPUI ἐθέλοι reli-
qui libri edd 6 αὐτῷ Re αὐτὸ libri Mor | δὴ τοῦτο Mo Mor
8 δ' Re 11 ἐρώντων CPM sed in his v eras, A | δεσπο-
τείαν <λέγοντες>? | τὸ τε τόξον B 12 τᾶλλα ὄπλα? | ἐπειδ'
ἂν A 14 πρᾶγμα V et in τραῦμα corr IM 15 δὲ B om Mor
| „Menander aut quis alius Comicus dixerat: γίνεται δ' ἐρῶν ἀνὴρ
Μεσσηνίων δουλότερος aut ἀνὴρ ἐρῶν γὰρ δουλότερος Μεσση-
νίων“ Cobet Coll. 122 ἀνὴρ ἐρῶν γὰρ δουλότερος Μεσσηνίων
Kock l. l. 16 δουλότερος Meineke Anal. crit. ad Athen. (T. IV)
p. 241 at cf. Zenob. III 39 Prov. Bodl. 334. Coisl. 113. Macar
III 35 δουλότερός ἐστ' ἀνὴρ ἐρῶν Μεσσηνίων versum fuisse
conieci Herm. XII 212

ἡδόμενος, δαπάναις καὶ πόνοις καὶ προσεδρεύαις πλεόν
 ἢ κέρδεσι καὶ εὐθυμίαις χαίρων, τυχῶν μὲν μετ' εὐ-
 θυμίας θεραπεύων, ἀτυχήσας δὲ πάσῃ τέχνῃ καὶ δου-
 R Π 71 λεία τὰ παιδικὰ θηρεύων. 27. καὶ οὐδὲν οὕτως
 5 ἀδύνατον ὁ ἐρώμενος ἐπαγγέλλει, ὃ μὴ πᾶσα ἀνάγκη τῷ
 τετραμένῳ καταπράττειν. εἰ δὲ ἀμήχανον, τεθνατὴν
 θᾶττον ἂν ἢ προαπείποι. καίτοι δούλοις γε ἡμετέροις
 τὰ ἀδύνατα τῶν ἔργων ἤδη τινὰ παραίτησιν ἤνεγκεν,
 ἔστι δὲ οἷς <καὶ τὰ> ἀδύνατα μὲν οὐ, μάλα δὲ ἐργώδη.
 10 ἀκούσαις δ' ἂν καὶ παρ' αὐτῶν γε τῶν ἐρώντων, ὥς
 δουλεύουσιν, ἣν ὥς ἀδικοῦσιν αὐτοῖς καθίξῃ τις δι-
 καστήριον. ἐροῦσι γάρ, ὥς ἄγονται τε καὶ ἔλκονται
 καὶ ὁ βιαζόμενος τῆς σφῶν γνώμης δυνατώτερος. καὶ
 τοῦτο δὴ παθημάτων ἀπάντων μάλιστα συγγνώμονας
 15 ἂν ὅτι πλείστους ἔχοι, τοῦτο μὲν ὥς ἰσχυρότατόν τε
 καὶ οἷστρον τὴν ψυχὴν ἐλαῦνον, τοῦτο δὲ ὥς ἀπάσης
 ψυχῆς ἢ τῶν γε πλείστων ἀπτόμενον. εὐαρίθμητοι
 γὰρ δὴ τῶν βελῶν τούτων ἄγευστοι.

28. Τίνι δὴ τοσοῦτον κατατείνει δεσπότης οἰκέτην;
 20 ᾧ τοῦτό ἐστιν ἡ δουλεία θεραπεῦσαι τὸν κεκτημένον
 ταῖς ἐν δαίπνῳ καὶ λουτροῖς διακονίαις καὶ πλῦναι
 ἐσθῆτα καὶ ζεῦξαι ζεῦγος καὶ λειψάνοις ὕψων ἐστια-

16 Plat. Rep. IX p. 577 E. Phaedr. p. 240 D

19 p. 363, 4

1 προσεδρεύαις B edd 2 μὲν om U inser I³ 3 δόλῳ
 coni Sintonis coll. Isocr. Euag. p. 195 e μετὰ δόλου καὶ τέχνης
 4 θωπεύων V 5 ὁ ἐρώμενος] ὀρώμενος Mo Mor 6 κατα-
 πράττει Mo Mor 7 ἂν om Re | προαπείποι V sed σ eras |
 γε scripsi auctore Re („sive ἡμετέροις sic nudum maneat sive
 articulus τοῖς ei praefigatur“) τε libri edd 9 καὶ τὰ inserui
 11 τίς MoBV Mor 14 συγγνώμονας C sed ονα in ras m²
 συγγνώμας I 15 ἰσχυρότερον B 18 δὴ <οἱ>? 21 πλύ-
 ναι AMoUI

θῆναι καὶ τοιούτοις δὴ τισιν ἂν τρυφῆς μὲν οὐ μετα-
δίδωσι τῆς ἴσης, ἄλλο δέ τι ὀνίνησιν. ὑγιεινότεροι
γὰρ ὡς τὰ πολλὰ τῶν δεσποτῶν οἱ δοῦλοι· τοῖς μὲν
γὰρ τὸ ἄπονον νοσημάτων αἴτιον, τοὺς δὲ ὁ πόνος
τῶνδε ῥύεται.

29. Ἔτι τοίνυν δούλῳ μὲν ἔστι δρασμός, καὶ πολ-
λοὶ μὲν γῆς, πολλοὶ δὲ θαλάττης μυχοὶ καὶ ὄρη καὶ
νάπαι, καὶ ὡς αἰπόλον ἦλθε καὶ ὡς βουκόλον καὶ ποι-
μαίνων ἔλαθε καὶ ἔλυσεν αὐτῷ τὴν δουλείαν, ἀπὸ δὲ
τῶν δεσποτῶν οὓς ἀπηριθμησάμην, | τῶν τὴν R Π 72
ψυχὴν κατειληφόντων ποία φυγὴ; τίς ἀπόδρασις; ὅποι 11
γὰρ ἂν ἀφίκωνται, περιφέρουσι τοὺς δεσπότας.

30. Εἰ δὲ φῆς, ὅτι καὶ τῶν οἰκετῶν πολλοὶ κακοὶ
καὶ δουλεύουσιν ἡμῖν τε καὶ τῇ κακίᾳ, πρῶτον μὲν
θαυμάσαιμ' ἂν, εἰ ἀπὸ ἥττονος τρυφῆς ἴση τῷ ἂν γέ- 15
νοιτο κακότης. ἔπειτα οὐ τοῦτο νῦν ἀγωνίζεται ὁ
λόγος δεῖξαι τοὺς μὲν δούλους ἐλευθέρους, τοὺς δ'
ἐλευθέρους δούλους, οὐδ' αὖ τοὺς μὲν ἥττον, τοὺς δὲ
μᾶλλον δούλους, ἀλλ' ὅτι πανταχοῦ δουλεία. περὶ δὲ
μέτρου δουλείας καὶ ποῦ μὲν μειζων, ποῦ δὲ ἐλάττων, 20
ἀφεῖται τῷ βουλομένῳ ζητεῖν.

31. Καὶ περὶ μὲν δουλείας ψυχῶν ἄλλης· καίτοι
πολλὰ γε εἶδη καὶ μεγάλα δουλείας σεσίγηται τοῦ μὴ

2 ὑγιεινότεροι — 5 ῥύεται citat Macar fol. 92^v 2 ὑγιει-
νότερον Macar 3 γὰρ om Macar | ταπολλά BM 5 τοῦδε
Macar 8 ποιμαίνων B sed ai in ras m² 9 αὐτῷ

ΜοIMV Mor αὐτῷ U 10 ἀπηριθμησάμην M κατηριθμη-
σάμην I 11 ὅποι scripsi auctore Re ὅπου libri edd
13 φῆς A 15 τρυφῆς scripsi e V coll. l. 1 τροφῆς reliqui
libri edd | τῷ CA τῷ P sed ~ eras, ΜοIB 17 ἐλευθέρους
— 18 δούλους om Mor 18 αὐτοὺς Mor 20 ποῦ (1)] π
cum ras 2 litt U | δ' Re 23 ἥδη I | δουλείας καὶ μεγάλα B

τὸ μῆκος ἐνοχλῆσαι τοῖς ἤκουσιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν.
 τὰ σώματα δὲ ἡμῖν ὅστις μὲν ἐπλασεν, οὐκ οἶδα, ἔστω
 δέ, εἰ δοκεῖ, Προμηθεύς, οἶδα μέντοι, ὥς τοῦ αὐτοῦ
 πηλοῦ πάντα. καὶ τεκμαίρομαι τοῖς νοσήμασιν ἐπὶ
 5 πάντα ἐρχομένοις σώματα. 32. νῦν μὲν ἱατροὺς ἤκεν
 ἀναστήσων οἰκέτην, νῦν δὲ δεσπότην, πολλάκις τῆς
 αὐτῆς ἀμφοτέρους ἡμέρας. τὸ ποτέρου δὴ σῶμα ἐλεύ-
 θερον τὴν τῆς ὑγείας ἐλευθερίαν, ἐνίστε μὲν τούτῳ,
 ἐνίστε δ' ἐκείνῳ ἐνούσης, συνεχῶς δὲ οὐδετέρῳ; ὅταν
 10 οὖν διφροφορῇται μὲν ὁ ποδάγρα δεδεμένος δεσπό-
 τῆς, φέρωσι δὲ οἱ ῥώμην ἔχοντες οἰκέται, ἄρ' οὐ
 τῶν μὲν σημεῖον τῆς δουλείας τὸ φέρειν, τοῦ δὲ
 τὸ φέρεσθαι; στένει μέντοι καὶ οἰμῶζει πλέον ἢ οἱ
 R II 73 φέροντες. οὐδεὶς | οὕτως ἀργὸς οὐδὲ ἄθλιος,
 15 ὃς οὐ δέξαιτ' ἂν δεσπότη μᾶλλον δουλεύειν ἢ τοι-
 οῦτῳ νοσήματι. 33. λεγέτωσαν μὲν οὖν ἱατρῶν παῖ-
 δες νοσημάτων ιδέας τῶν μὲν ἐφ' ἅπαν χρομένων
 τὸ σῶμα, τῶν δὲ μέρη πιεζόντων, οἶον κεφαλὴν,
 ὀφθαλμούς, χεῖρας, πόδας, τῶν ἄλλων ἕκαστον, σὺ
 20 δέ, εἰ μὲν νόμῳ φύσεως ὁ μὲν οἰκέτης δέξεται τι
 τούτων, ὁ δεσπότης δὲ ἀπώσεται καὶ ἀπελῶ, καθάπερ

3 Paus. X 4,3

8 Plat. Rep. 579 D

16 Luc. hist. conscr. § 7

4 πάντες^α M 5 μὲν γὰρ (vel γε) coni Re 7 δὲ V
 8 τῇ τῆς ὑγείας ἐλευθερίᾳ V 9 ἐνούσης scripsi ἐνούσαν
 MoU, in marg inser C^p, edd om reliqui libri ἐλευθερίαν;
 <οὐδενός. ῥώμεν γὰρ αὐτήν> ἐνίστε μὲν — ἐνούσαν coni Re
 Anim 10 μὲν inser I² | ποδαγραδεδεμένος U 13 μὲν Mo
 Mor „μὲν γε αὐτ μὲν οὖν malim“ Re 14 οὐδεὶς γὰρ V
 ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς αὐτ οὐδεὶς γοῦν οὗτος coni Re | οὗτος MoUI
 15 δέξαιτ' scripsi e V δέξαιτο reliqui libri edd 16 παῖ-
 δας I 20 δέξεται P sed δ et ετ in ras m², I sed ε (2) in
 ras m², M sed ετ in ras m² δέξαιτό V δέξαιτι Mo δέξαι
 τι Mor

κύνᾳ λίθῳ, φάσκειν ἐνὶ τούτῳ ἑλευθερίας εἶδει τὸν
 δεσπότην πλεονεκτεῖν· εἰ δὲ ἐπὶ πάντας ὁμοίως ἐν γέ-
 τι τουτωνὶ τῶν κακῶν φέρεται, καθάπερ ὄμβρος ἐπὶ
 πᾶσαν τὴν ὑποκειμένην γῆν, ὁμόδουλοι τοῖς δούλοις
 οἱ δεσπότες νοσημάτων γε εἵνεκα. 5

34. Καὶ μὴν καὶ τὸ ὑπ' ἄλλων ἄγεσθαι καὶ ἐφε-
 στάναι γνώμη γνώμην ἐνὶ μὲν ἐν οἰκέταις, ἐνὶ δὲ ἐν
 δεσπότης. τοὺς μὲν γε ἡμεῖς ἡνιοχοῦμεν, ἡμᾶς δὲ οἱ
 νόμοι, καὶ τὸ πᾶν ἐξεῖναι τῶν δούλων μὲν ἡμεῖς,
 ἡμῶν δὲ ὁ νόμος ἀφήρηται. καὶ ἐδούλευσαν Ἀθηναῖοι 10
 μὲν τοῖς Σόλωνος, Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῖς Λυκούργου
 καὶ Πέρσαι Περσικοῖς καὶ Σκύθαι Σκυθικοῖς καὶ
 Θράκες τοῖς αὐτῶν καὶ ὁ Ἰλλυριοὺς τοῖς οἰκέτοις. καὶ
 ἡμῶν δὲ ὅστις οὐ μάλινται, νόμῳ | δουλεύειν ὁμο- R Π 74
 λογεῖ, ὁ δὲ ἀποσειόμενος τὴν δουλείαν εὐθύς ἐστίν 15
 ἐν ζημίᾳ. 35. καλοῦμεν δὲ τῶν μὲν δούλων ἡμᾶς
 αὐτοὺς δεσπότες, τοὺς δὲ ἡμῶν αὐτῶν δεσπότες ἄρ-
 χοντας ὑποκοριζόμενοι τὴν ἀνάγκην εὐφῆμῳ ῥήματι.
 οἱ δὲ καὶ παίουσιν, εἰ τούτου δέοι, καὶ ἔδησαν, ἣν
 μελίζω ἀδικῶμεν, καὶ ἐξέβαλον νῦν μὲν οὐσίας, νῦν δὲ
 πατρῖδος, καὶ ἀπέκτειναν, ἡμῶν δὲ τὸν οἰκέτην οὐδενὶ
 ἐξεστίν. εἰ δὲ τοὺς μὴ ἀδικοῦντας οὐδὲν τοιοῦτον
 δρῶσιν, οὐδὲ ἡμεῖς τοὺς χρηστοὺς τῶν οἰκετῶν κολά-

8 Philem. l. l. v. 2

18 Aristid. or. 45 t. II 151, 23 D

1 φάσκειν] ἦτοι φάσκε V² cf. ad t. I p. 142, 16 et 291, 20

2 δ' Re

3 τῶν κακῶν τουτωνὶ BM

6 μὴ Mor

7 δ' Re

8 versum comoediae ἡμεῖς <ἄρ> ἡνιοχοῦμεν, ἡμᾶς

δ' οἱ νόμοι agnoscit Kockius l. l. 1516

9 μὲν om BM

13 οἱ Ἰλλυριοὶ Mor

15 τάυτην τὴν conl Re

17 αὐτῶν P

sed ω in ras m²

ζομεν, ἀλλ' ὅταν ἢ θρασύνωνται ἢ κλέπτωσιν ἢ βλα-
κεύωσιν. οἶμαι δὲ ἐν τῷ μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας
χρόνῳ πολὺν πλείους οἰκετῶν ἐλευθέρους ἐν τῇ ψυχῇ
δεδωκέναι τὴν δίκην. εἰ δὲ ἡμῖν τε καὶ μεθ' ἡμῶν
5 αὐτίς δουλεύουσι τοῖς νόμοις, πλείω λέγεις ἐκείνων
δουλείαν, οὐχὶ τῶνδε ἐλευθερίαν.

R II 75 36. Διελόντες δὲ καὶ τῶν ἐθνῶν χωρὶς | ἕκαστον
ζητῶμεν ἐν αὐτοῖς, ἣν πού τινος ἐλευθερίας ἔχνος
κατιδόντες ψεύστην εὕρωμεν τὸν Εὐριπίδην.

10 Αἱ μὲν δὴ χειρουργοὶ τέχνη αἵ τε ἄλλαι καὶ οἱ
τὸν χαλκὸν ἐλαύνοντες, ἄγρουπνοὶ τε αὐτοὶ καὶ ἀγρου-
πνίας οἷς προσήκουσιν αἵτιοι διψῶντες μὲν ὕπνου,
φεύγοντες δὲ οὗ λίαν ἐπιθυμοῦσι. τί οὖν οὐ καθεύ-
δουσι; τίς αὐτοὺς ἀφυπνίζει δεσπότης; οὐκ ἐλεύθεροί
15 τε καὶ ἐξ ἐλευθέρων; τί δὴ μαθόντες ταλαιπωρότερον
ζῶσι τῶν παρ' ἡμῖν οἰκετῶν; 37. ὅτι, φαῖεν ἄν, ἀν-
θρώπων μὲν ἡμᾶς οὐδεὶς ἐώνηται, λιμοῦ δὲ
φόβος ὁ ἡμέτερος δεσπότης. οὗτος κελεύει
νύκτα καὶ ἡμέραν κόπτεσθαι ἀπειλῶν ἀργοῖς
20 τὸν οἴκτιστον θάνατον. ὑπὸ τούτῳ δὴ τῷ δεσπότη
πάντας μὲν εὐρήσεις δημιουργοὺς, πάντας δὲ καπῆ-
λους, οἱ τὰ κείνων ἔργα παραλαβόντες ἐπὶ πράσει
κάθηνται.

20 Od. λ 342

6 δουλείας Mor 7 διελθόντες Mo Mor | ἐθνῶν P sed ν.
(1) suprascr m^s, Mo sed ν eras ἐθνῶν I Mor θεῶν V | ἕκα-
στον. CA 8 ζητῶμεν P sed ' supra ε eras ζητῶ μὲν C Re |
αὐτοῖς C Re | ἣν πού τινος] ἣν ποιητικὸς Mo ἣν ποιητικὸν Mor
10 οἱ Re οἱ μὲν δὴ χειροτέχνη αἵ τε ἄλλοι Cobet Coll. 123
12 προσοικοῦσιν supra προσήκουσιν B² et olim coni Re, for-
tasse recte 15 ^{πα}μαθόντες Mo παθόντες Mor cf. Iacobs ad
Philostr. Imag. p. 653 17 οὐδεὶς ἡμᾶς οὐδεὶς Mo οὐδεὶς
ἡμᾶς Re 22 κείνων Mo Re

38. Ἄλλ' ἄρα μὴ ὁ γεωργὸς ἐλεύθερος; καὶ πῶς;
οὐ πάσης τῆς πραγματείας ἄρες τε καὶ ἄνεμοι καὶ
ὄμβροι κύριοι καὶ δεῖ δὴ θύοντα τούτους ἱκετεύειν,
ὧν ἔστι καὶ ἐκφῦναι τῆς γῆς καὶ ἡβῆσαι καὶ ἐκβαλεῖν
τὸν σῖτον καὶ ἄδρὸν γενέσθαι τὸν στάχυν. καὶ οὐ
τοῦτο τῆς βοηθείας τὸ μέτρον, ἀλλ' ἦν γε μὴ ἐπὶ τὰς
ἄλλως ἔλθωσιν ἄνεμοι ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε
ξανθῇ Δημήτηρ κρίνη δι' αὐτῶν καρπὸν τε καὶ
ἄχνας, ἅπας ὁ πρόσθεν πόνος ἀπόλωλε τῷ ταλαιπώρῳ
γεωργῷ.

10

39. Εἰ δὲ γεωργὸς δοῦλος ἀνέμων, ἥ πού γε ὁ
πλωτήρ, ὃς ὅπῃ ἂν | ἐκείνοι πέμπωσι, φέρεται, ἐάν R II 76
τε κατὰ πρύμναν ἰστώνται, τοῦτο δὴ τὸ σωτήριον τοῖς
ἐπὶ τῶν νεῶν, ἐάν τε μάχωνται τοῖς δρόμοις ἀντί-
πρωροι ταῖς ὁλκάσιν ἐμπλινοντες. προσκυνεῖ δὲ ὁ
ναυτίλος τρέμων καὶ κῦμα ἐγειρόμενον καὶ κοιλαινο-
μένην θάλασσαν καὶ συνισταμένην αἰγίδα καὶ πέτραν
προβεβλημένην, περὶ ἣν δεῖ κάμψαντα ὄρμον τυχεῖν.

4 Eur. Bacch. 750

7 Il. ε 500 sq.

13 Thuc. II 97, 1

1 ἄρα UV Re 2 οὐ scripsi e CAP sed in hoc ' in ras
m², UIBV οὐ Mo edd 3 θύοντας Mo Mor | τούτοις UI
4 ἔστι U | ἐκφύναι AP sed in hoc ' in ~ corr m³, MoUI Mor
| τι τῆς B 5 ἄδρὸν P sed ' in ras ἄδρὸν AI 6 τοῦτο
γε μέρος

B sed το add m² | μέτρον M μέρος I μ cum ras 2 litt in fine
lineae U | εἰ Mo Mor | γε inserui e V om reliqui libri edd

7 ἄλλως M 8 κρίνη scripsi e V κρίνει reliqui libri edd
δ' Mor qui γ' coni | καρπῶν M | τε om M 9 πρόσθε AUI

11 ἥ reposui e libris ἥ Mor, γε δήπου in marg ἥ Re | ποι
U | γε om UI 12 πλωτήρ; Re | ὅποι BMV | πέμπωσιν IM

sed in hoc ν del 13 τι Mo et γε Mor τε δὲ BM | πρύ-
μναν A sed ν (1) inser m. rec. 14 ἀντί πρὸς V 15 δ'

Re 17 θάλατταν C Mo U edd 18 δεῖ om I | κάμψαντα
scripsi κάμψαντας libri Mor κάμψαντος Re

40. τοὺς δὴ κατ' ἐμπορίαν πλέοντας τούτων τε ἡγώ-
μεθα τῶν φόβων δούλους καὶ ἢ πενίας ἢ πλούτου·
πενίας μὲν, εἰ ὑπὲρ ἀναγκαίας τροφῆς πλέοιεν, πλού-
του δέ, εἰ ὄντων σφίσιν οὐχὶ μικρῶν ὑπὲρ μεγάλων
5 πλέουσιν. ἐνὶ τις καὶ ἕτερος φόβος ἐκείνων δεσπότης
καὶ νῆ Δία γε πάντων ἀνθρώπων, λησται μῆτε γῆς
μῆτε θαλάσσης φειδόμενοι· ὧν ἐπιστάντων ἅμα σιδήρῳ
πᾶσα ἀνάγκη τὸν ὑπὸ χεῖρα χρημάτων μὲν ἀφίστα-
σθαι, ψυχὴν δὲ παραιτεῖσθαι σὺν γόοις.

10 41. Οἱ δὲ τὴν δουλείαν ἐπιφέροντες οὗτοι καὶ αὐ-
τοὶ διὰ τῶν αὐτῶν δοῦλοι. ἡ γὰρ ἀδικία τῆς δίκης
ἀναμιμνήσκουσα θορύβου τε καὶ δέλματος τὴν ψυχὴν
ἐμπίπλησι καὶ κακὰ ὀρεῖ οὐχ ὀρώμενα καὶ ἔλκεται οὐχ
ἐλκόμενος καὶ δικαστὰς αὐτῷ καθίζει καὶ κατήγορον
15 ἐφίστησι καὶ ἔστι μὲν αὐτὸς ὁ κολάζων, αὐτὸς δὲ ὁ
κολαζόμενος. οὕτως ὁ τε ληιζόμενος ὁ τε ἀδικούμενος
ἐν δουλείᾳ.

42. Θεῶν ἱερεῖς δόξαιεν ἂν τισιν ἐλεύθεροι. ἀλλ'
εἰ νόμοι δεσπότες, καὶ τοῦτο ὀρθῶς ἔχει, μέλζων ἐν
20 ἱερεῦσιν ἡ δουλεία. πλείους γὰρ οἱ νόμοι, οἱ μὲν
ὅσοι περ καὶ τοῖς ἄλλοις, οἱ δὲ ἐκείνοις διακελευόμενοι
μόνοις βρώσεώς τε πέρι καὶ ποτοῦ καὶ κουρᾶς καὶ

8 Dem. or. 6 p. 74, 5 | Her. I 24, 2 19 cf. t. III 30, 11 R.
Pind. fr. 169. Plat. Gorg. p. 484 B. Prot. p. 337 D. Leg. IV
p. 714 D. Symp. p. 196 C. Aristid. Rhet. II 68 sq. D.

1 κατὰ ἐμπορίαν *M* 7 θαλάττης *MoB* 8 τῶν *UIBM*
| μὲν om *V* 12 ὑπομιμνήσκουσα *B* 13 ὀρεῖ om *B*
14 αὐτῷ *MoUM Mor* 15 ἐφίστησιν *M* 18 Θεῶν — ἐλεύ-
θεροι ad versum comoediae Atticae revocavit Kockius l. l. 1517
δόξαιεν ἱερεῖς ἂν Θεῶν ἐλεύθεροι 19 οἱ *V* et ex εἰ corr *M* |
ἔχεις *Mo* et γε *Mor* 21 ὅσοι *M* | διακελευόμενοι scripsi coll.
Isocr. Euag. p. 206 e διαλεγόμενοι libri edd

ὑποδέσεως καὶ ἀμπεχόνης καὶ στρωμνῆς καὶ τῶν ἐτι
 βραχυτέρων ὥς περὶ τῶν μεγίστων καὶ δεῖ δὴ ζῆν
 ἐντὸς τῆς ἀκριβείας ἐκείνης ἢ οὐκ ἔσται συγγνώμη.
 ἐν τε κοιναῖς πόλεων συμφοραῖς ὅσαι ἀπὸ σεισμῶν ἢ
 λοιμῶν ἢ πολέμων ἢ αὐχμῶν ἢ πληθύνους ὑετῶν, ἐν αἰ- 5
 τίαῖς τε ἱερεῖς καὶ ὁ κεκακωμένος δῆμος ἐχθρὸς ὥς
 δὴ τῆς ὀσίας ὠλιγωρημένης. | κυκλομένων δὴ τὸν R II 77
 ἱερέα τῶν οἰομένων κεκινῆσθαι τὰ περὶ τὸ θεῖον νό-
 μιμα χαλεπώτεραι κυμάτων αἱ τοῦ ὄχλου προσβολαί.

43. Φαίη ἂν ὁ βουλευὼν ὑβρίσθαι τοῖς λόγοις, εἰ 10
 πόλεώς τε προστατεύων λαμπράς τε ἐνδύμενος ἐσθῆ-
 τας ἔπειτα ἐν δούλοις τάττειτο. ἀλλ' ἐγὼ μὲν αὐτὸν
 ἐβουλόμην <ἂν> εἶναι ἐλεύθερον, αὐτὸς δέ με ἕτερα δι-
 δάσκει πυνθανόμενος μὲν, εἰ ἡ νύξ ἐπὶ δικαστήριον ἄξει
 τοὺς ἄρχοντας, λουτρῶν δὲ καὶ δείπνων τὸ μὲν ὅλως 15
 ἀπολλύς, τοῦ δὲ οὐχ ἱκανῶς μετέχων, καθεύδων τε
 οὐδὲ ὅσον ἔξεστιν ὑπὸ δέους φέρων τε ἐπὶ τῶν βλε-
 φάρων τὴν τοῦ ὕπνου χρεῖαν. ἀπειλὰς δὲ ἀφίημι τὰς
 μὲν ἀλγεινότερας πληγῶν, τὰς δὲ εἰς τοῦτο προοιούσας
 καὶ ὁδῶν ποιήσεις καὶ γεφυρῶν ἐπανορθώσεις καὶ 20
 ληστῶν ἰχνεύσεις καὶ καρπῶν εἰσπράξεις καὶ πολυειδῆ

14 p. 482, 14. p. 481, 15 sq. 18 p. 482, 8 sq. 21 Xen.
 Cyn. 3, 4; 6, 4; 10, 5

1 ὑποδέσεως scripsi e V (sed ε prius in ras) cum Cobeto
 Coll. 123 ὑποδήσεως reliqui libri edd 3 ἔστι V 4 „malim
 γε“ Re 5 λιμῶν B 7 οὐσίας I ο σίας U | κυκλοῦμενον
 Mor 9 χαλεπώτεραι P sed αι in ras ex α corr m² 10 φαίην
 UI | ἂν om UI | τοὺς λόγους Mor | εἰ in ras 4 litt P² 11 προ-
 στατῶν V 12 δούλω Mor 13 ἂν inserui | ἕτερά με BM
 14 πυνθανόμεν cum ras 2 litt U | μὲν om UI | εἰ] ἡ Mor
 17 οὐδὲ Re οὔτε libri Mor 21 εἰς πράξεις B

δουλείαν, ἐρῶ γάρ, ὃ τι αὐτοῖς ὄνομα τὰ ἔργα τέθει-
 ται. 44. δῆμον δὲ ὃν ἄγειν λέγονται, σωφρονεῖν μὲν
 R Π 78 ἐθέλοντα ἄγουσι καὶ | βλέψαιεν ἂν εἰς αὐτοὺς χα-
 λεπὸν ἐν ἡσυχίᾳ, ἣν δὲ κυματίας ὁ δῆμος γένηται καὶ
 5 θυμὸς εἰσὶν τὸν ὅμιλον, ποδῶν ἂν δέοι τηνικαῦτα
 τοῖς ἡγεμόσι, μᾶλλον δὲ πτερῶν, εἰ μέλλουσιν ἀποφεύ-
 ξεσθαι τὸ πῦρ. οὐκοῦν ἐν μέρει δεσπόζουσιν τε καὶ
 δουλεύουσιν τοὺς αὐτοὺς νῦν μὲν καταπλήττοντες, νῦν
 δὲ οὐχ ὑπομένοντες. καὶ μὴν ὅταν γε πρὸ τῶν δικα-
 10 στηρίων διεσπαρμένους ὁ κῆρυξ εἰσιέναι κελεύῃ, δρό-
 μου δεῖ καθάπερ τοῖς οἰκέταις, βᾶδην δὲ οὐκ ἂν ἐξείη
 χωρεῖν, ὥστε οἱ τῷ πόδε νοσοῦντες ὠχρίωσιν ὕστερί-
 ζοντες. οὐκ ἄρα πολλή τό γε οὕτω ζῆν ἐλευθερία.

45. Οὐ μὴν οὐδὲ τὸ ἐν ἀσκήσει σώματος ζῆν, ὅθεν
 15 οἱ στέφανοι, δουλείας ἂν ἀπηλλαγμένον εἶη. χωρὶς γὰρ
 δὴ τῆς ἐκ παιδαρίου δουλείας ἣν ἐδούλευσε παιδοτρι-
 βαις, κεῖται μὲν ὑπ' ἀγωνοθετῶν ὀργαῖς, κεῖται δὲ ὑπὸ
 κριτῶν ψήφοις, κεῖται δὲ ὑπὸ θεωρῶν κραυγῇ, καὶ οἱ
 ῥαβδοῦχοι περιεστᾶσιν ἔτοιμοι τὰς δεξιάς.

4 Her. Π 111, 1 5 p. 475, 17 | p. 400, 3 sq. 481, 17. 476, 10
 16 Plat. Symp. p. 207 D

1 ἔργω V | γάρ — αὐτοῖς in lac. 8—9 litt om V | τι
 scripsi auctore Sinteni | ὅπερ B ὅτε reliqui libri ὃ γε conī Re
 | αὐτοῖς scripsi cum Re et Sinteni αὐτὸς libri edd 3 „ἴμο
 vero εἰς αὐτὸν“ Re | οὐ χαλεπὸν B 4 ἦν — 7 πῦρ citat
 Macar fol. 92^v 4 κυματίας δὲ ὁ δῆμος ἦν γένηται Macar
 κυματίας P sed ματι in ras m² κυματίζων Mor 5 ὁ θυμὸς
 Macar | εἰσῆι B Macar | ποδῶν P sed ποδ in ras m² 6 πε-
 τρῶν V 10 κῆρυξ V 11 βᾶδην — 12 ὕστερίζοντες citat
 Plan fol. 104^r 11 δ' Re | ἐξείη I 12 ὥσθ' Re | καὶ οἱ B
 13 οὕτως APMoM Mor 14 δὲ Mo Mor | σώματος I sed
 ω e το corr m³ σ'ματος U 17 μὲν inser I³ om U
 19 περιεστᾶσιν M sed ν add m²

46. Ἡ πού τις ὑμῶν ἀγανακτεῖ σοφιστῶν οὐπω πεφηνότων δούλων καὶ οἶται <με> σεμνύνοντα ἑμαυτὸν τὸ ἔθνος ἐξαιρήσειν δουλείας. οὐ δῆτα. οὐχ οὕτω τὴν ἐπισημοτάτην ἔμελλον ὑπερβήσεσθαι δουλείαν, πρὸς ἣν οὐδὲν ἂν εἶεν ἀπασαι ὧν περ μνήμην πεποίημαι. 5 σοφιστῆς γὰρ ἀνὴρ Σίσυφος ἀτεχνῶς ὁ Ὀμήρῳ περὶ τὸν λίθον μοχθῶν, διδούς τε λόγους καὶ λαμβάνων, λαμβάνων μὲν ἐκ βίβλων, διδούς δὲ ἀπὸ στόματος. 47. δουλεύει δὲ οὐ μόνον τοσοῦτοις ὀπόσων ἄρχει, ἀλλὰ πολλοῖς μὲν παιδαγωγοῖς, πολλοῖς δὲ γονεῦσι R Π 79 καὶ μητρὶ γε καὶ τήτῃ καὶ πάππῳ. κἂν μὴ θεῶν 11 παῖδας ἀποφῆνῃ τοὺς νέους, κἂν ὧσι λίθινοι, τέχνην νικήσας τὴν φύσιν, κατηγορεῖται πολλὰ καὶ ποικίλαι πανταχόθεν ῥέουσιν, τῷ δὲ ἀνάγκη κύπτειν εἰς γῆν λόγων μὲν οὐκ ἀποροῦντι, τῇ σιγῇ δὲ καταπραῦννonti 15 τὸν φιλαίτιον. 48. δουλεύει δὲ καὶ πυλῶν φύλαξι καὶ πανδοκέων γένει, τοῖς μὲν, ὅπως μὴ κακίζοιτο ὑπὸ σφῶν πρὸς τοὺς εἰσιόντας τῶν ξένων, τοῖς δέ, ὅπως ἐπαινοῖτο πρὸς τοὺς καταλύνοντας παρὰ σφίσι. δύναται γὰρ καὶ οὗτος κακείνος καὶ ὁ τούτων ἔτι ταπεινότερος 20

6 Od 2 593 sq.

1 ἡ που reposui e libris ἦπον edd | τίς I | ἡμῶν I sed η ex v corr 2 πεφηνότων V | με inserui | ἑμαυτὸν P sed ἐμ in ras m² et supra α spir eras 3 ἐξαιρήσεσθαι B | οὕτως CAPMoUM edd 5 ἣν οὐδὲν in ras P² | ὧν V 6 σοφιστῆς — 8 στόματος citat Plan l. l. 9 τοσοῦτοις P sed ι in ras m² | ὀπόσων I 10 μὲν om Mor 11 τήτῃ C sed τ ante θ inser p τήτῃ Mo τίτῃ B τίτῃ Mor 11 κἂν — 16 φιλαίτιον versus comoediae Atticae agnoscit Kockius l l. 1518: κἂν μάποφῆνῃ τοὺς νέους παῖδας θεῶν, | κἂν ὧσι λίθινοι, τὴν φύσιν νικῶν τέχνη | — σιγῇ καταπραῦννonti τὸν φιλαίτιον 14 πανταχόθε UI sed in hoc v post ε add m³ 17 τοὺς Mo 20 οὗτος Mor qui οὗτος coni

σοφιστῶν ἐργαστήριον τρῶσαι. θωπεύει δὴ καὶ ὑπείσι
 τόν τε ἄλλοθεν ἤκοντα τόν τε οἰκοθεν ἀπαίροντα, τὸν
 μὲν, ἵνα μὴ παρὼν ἐγγύθεν πολεμῇ καὶ διορύττῃ τὸν
 4 χορόν, τὸν δ', ἵνα μὴ πονηροτέραν φήμην δι' ὅσης ἔρχε-
 R Π 80 ται σπέιρῃ γῆς. 49. βαρυτάτῃ | δέ οἱ καὶ ἡ βουλὴ
 δέσποινα ἐπίκειται γραμμασιν ὀλίγοις αἶρειν τε αὐτὸν
 καὶ καθαιρεῖν ἔχουσα στρέφειν τε ὅπῃ βούλοιο τὰς
 ἐκείνου τύχας ἐκβάλλειν τε, εἰ τοῦτο ἀρέσκοι, καὶ πλη-
 θος ἀντιτέχνων ἐγκαθιστάναι ἄλλα τε μικρὰ δοκοῦντα
 10 εἶναι μεγάλῃν φέροντα τὴν λύπην. ἃ εἰ διαφεύγειν
 ἐθέλοι, δεῖ δῆπουθεν αὐτὸν μὴ ἀμελέτητον εἶναι δου-
 λείας. καὶ περὶ θύρας ἀρχόντων διατρίψει θυρωροὺς
 κολακεύων καὶ ἀπωσθεῖς οἴσει καὶ εἰσελθὼν εἴσεται
 θαυμαστὴν τινα χάριν. εἰ δὲ πρὸς τὸν τῶν θυρῶν
 15 κύριον τοιαῦτα δράσει, τίς ἔσται πρὸς τὸν τοῦ παν-
 τὸς κυβερνήτην; 50. ἔτι κρύπτεται, ὧ ἐταῖροι, τὸ
 κεφάλαιον τῆς δουλείας, ἀλλ' ἐγὼ εἰς μέσον αὐτὸ
 προάξω. οὐσα γὰρ δὴ συνεχῆς ἡ δουλεία μυρίαις ἀνάγ-
 καις κατειλημμένη αὔξεται καὶ ἐπιτείνεται πρὸς ἐπι-
 20 δεῖξεις ἰόντος τοῦ σοφιστοῦ. δεῖται μὲν γὰρ ἐπαί-
 νου καὶ τοῦτον ἔρχεται διὰ τῶν λόγων οἰσόμενος.
 κρίνει δὲ αὐτῷ τὴν ἡμέραν εἴτε ἀμείνων εἴτε χείρων,

3 Dem. or. IX p. 118, 11

1 δὲ Mo V Mor 2 τὸν] ὁ B 4 χῶρον Mo sed
 χορόν in marg | τόν P sed ' in ras m³, MV ὁ e τῶν corr
 B | δὲ Re 5 γῆς σπέιρῃ? 6 αἶρειν Mor 7 ὅποι UTB
 8 τοῦτ' B | ἀρέσκοι P sed οἱ in ras m² 9 ἐγκαθιστάναι. ἄλλα
 Re 12 διατρίψειν B 14 θαυμαστόν Mo 16 κρύπτε-
 ται A sed αι del et apostroph. suprapos f, qui postea erasus
 est, P sed αι in ras m³, I sed αι in ε corr 19 ἐπιδείξεις I
 sed ' supra ι (1) eras et eis in ras m² 21 τοῦτον Re
 τοῦτο libri Mor | εἰσόμενος Mo Mor 22 τῶν ημετέρων B sed
 τὴν ἡμέραν supraser m²

ἢ βοή, μελίων μὲν οὔσα ἐκείνο, βραχυτέρα δὲ τοῦτο. ἀχρεῖος δὴ τότε οὐδεὶς, οὐ σκαιός, οὐ χειροτέχνης, οὐ στρατιώτης, οὐκ ἀθλητής, οὐ παιδαγωγός, οὐχ οἱ | τὰ βιβλία τοῖς νέοις ἐπ' ὤμων φέροντες, ἀλλὰ πᾶς R II 81 ὁ συνεισφέρων ὁτιοῦν θορύβου καὶ οὗτος λόγοις ἐπι- 5 κουρία. 51. γίνεται δὴ πάντων τῶν χειρὰς τε ἔχόντων καὶ γλώττας τηνικαῦτα δοῦλος. καὶ πολλὰ μὲν καὶ αὐτὸς τῇ δεξιᾷ, πολλὰ δὲ τῇ κεφαλῇ, πολλὰ δὲ τῷ βλέμματι, πολλὰ δὲ τῷ ἱματίῳ θωπεύσας τε καὶ θεραπεύσας ἀπέρχεται <μὲν> μέγα φρονῶν, ὥς δὴ ἐλεύ- 10 θερος, οὐκ οἶδε δέ, ὅτι τῶν ἀκηκοότων ἕκαστος δεσπότης τοῦ τὸν λόγον δείξαντος ἀπελήλυθεν οἷς τε ἐχαρίσατο κροτῶν ἔτι τε ἔχων ψηφίζεσθαι περὶ τῶν εἰρημένων. οὐκοῦν δουλεύουσι μὲν οἱ νέοι τῷ διδασκάλῳ, δουλεύει δὲ ὁ διδάσκαλος οὐδὲ ἔστιν εἰπεῖν ὁπόσοις. 15

52. "Ἰσως τις ὑμῶν οἶται μοι τὴν δουλείαν ὑφ' ἧ τέθεικα πάντα ἄνθρωπον, ἐξελεγχθήσεσθαι τῇ τῶν ἀρχόντων μερίδι καὶ ἢ ἀφήσειν με τὸ μέρος ἢ τελεῖν καὶ ἐπ' ἐκείνο τὴν δουλείαν βιαζόμενον ἔσεσθαι γελοῖον. ἀλλὰ δύσβατος μὲν ὁ σκόπελος, πειρατέον δ' οὖν καὶ 20 οὐκ ἀποδελιατέον.

20 Pind. N.VII 97

21 Plat. Cratyl. p. 411 A. Rep. II p. 374 E

2 δὲ Mo edd | οὐ (1)] γρ ὁ Mor „fort. οὐ δὲ“ Re, recte, nisi vitium in σκαιός latet (κάπηλος?) 3 οὐχ οἱ] οὐχί Mo Mor 4 τὰ om Mor | ἐπὶ τῶν ὤμων V 5 ὅτι οὖν A ὅτι οὖν B | οὗτος λόγοις] „videtur τοῖς interponendum“ Re 7 καὶ (2) om V 10 μὲν inserui 11 οἶδεν A 13 κροτῶν Mo 16 τις Re τίς libri Mor 18 μὲν Mor 19 ἐπεκεῖν^ο B 20 ἀλλὰ — 21 ἀποδελιατέον ad versus comoediae Atticae revocavit Kockius l. l. 1519: ἀλλ' ὁ σκόπελος μὲν δύσβατος, | πειρατέον δ' οὖν οὐκ ἀποδελιατέον 20 μὲν om Mor | δ' ἐξῆς οὖν Mor

53. Πρῶτον μὲν δὴ τοὺς ἄρχοντας ἡμῖν δίχα τμη-
 τέον· οὐ γὰρ δὴ ἅπαντές γε κρείττονες οὐδὲ ἥττονες
 λημμάτων, ἀλλ' οἱ μὲν, οἱ δὲ οὐ. οὐκοῦν ἐκείνους
 μὲν τοὺς τὴν χεῖρα μιάναντας δώροισι, ὥσπερ νόθους
 5 τινάς, ἀποκριτέον πράξεώς τε καὶ προσηγορίας. οὐδὲ
 γὰρ τοὺς λιπόντας τὰς τάξεις οὐκ ἂν ὀρθῶς ὀνομά-
 R Π 82 ζοίμεν στρατιώτας. 54. | τὸν δὲ ὡς ἀληθῶς ἄρχοντα
 τὸν ἄδωρόν τε καὶ φιλόπονον καὶ πάντη τέλειον ἄλλο
 τι χρὴ νομίζειν ποιεῖν ἢ ἅπερ οἱ πατέρες περὶ τὴν
 10 τῶν τέκνων τροφήν τε καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν; πα-
 τέρας δὲ εἰ δούλους τέκνων καλοῖμεν, οὐκ οἶδα τί ἂν
 ἀδικοῖμεν. ὧν εἵνεκα καὶ χρήματα ἀγείρουσι καὶ οἰ-
 κίας κοσμοῦσι καὶ ὁδοὺς βαδίζουσι καὶ πελάγη περῶσι
 καὶ τὰ ὄπλα ἐνδύντες ἢ νικῶσιν ἢ ἀποθνήσκουσιν.
 15 ὁρῶ δὴ καὶ τὸν ἄρχοντα διὰ τῶν αὐτοῦ πόνων εὐετη-
 ρίαν τε πορίζοντα καὶ εἰρήνην ἐργαζόμενον καὶ βουλὴν
 αὖξοντα καὶ ἔριδας λύοντα καὶ οἰκοδομημάτων γῆρας
 ἀποξύοντα. καὶ οὕς παλεῖ τε καὶ δεῖ, τούτους ἀπεύ-
 ξαιτ' ἂν μὴ λαβεῖν ἐπ' αὐτὸν ὀργὴν ἐνθυμούμενος,
 20 ὅποσοι πόλεων ἄρχοντες ὑπὸ <τῶν> ἀρχομένων διε-
 σπάσθησαν. 55. καὶ μὴν καὶ ποιμένες λαῶν ἀκούοντες,
 ὥσπερ αὖ πατέρες, ἡδονταί τε καὶ οἴονται καθαρῶς

17sq. Π. ι 446

20 cf. p. 406, 7. t. I 133, 20

1 Πρῶτον — τμητέον om B | δίχα A 2 οὐ — 3 οὐ
 citat Plan fol. 104^r 2 πάντες Re | οὐδὲ ἥττονες delenda
 censet Re 4 μιάναντας δώροισι τὴν χεῖρα B 6 τοὺς om M
 7 δὲ om M | ὡσαληθῶς B 8 πάντη A πάντα UB
 9 ποιεῖν om V 10 ἀμὴν Mo sed ἄλλην in marg 11 τε B
 12 ἔνεκα B 14 τὰ om V | ἢ (2)] καὶ Mor 15 τὸν Mo |
 αὐτοῦ Mo IM Mor αὐτοῦ U | πόνων in πόνον corr Mo 18 τε
 om Re 20 ἐπ' B | τῶν inserui auctoribus Re et Cobeto
 Mnem. III 248 | διεσπάσθησαν P sed σ (2) inser m²

τὸ τῶν ἀρχόντων ποιεῖν, ὅταν τοῖς ποιμέσιν ἐοικέναι δοκῶσι. ποιμὴν δὲ ὁ ὄντως ποιμὴν δοῦλος ἀγαθός ἐστι προβάτων, ὃς πρῶτον μὲν σκέπτεται τὰ χρηστὰ τῶν ὑδάτων καὶ ἐκεῖθεν ποτίζει, ἔπειτα τὴν λυσίτε-
 λεστάτην πόαν καὶ ἐν ἐκείνῃ βόσκει <καὶ> καθεύδειν τε 5
 καὶ μεσημβριάζειν παρέχων τῷ ποιμνίῳ μετὰ τῶν κυνῶν αὐτὸς περιβλέπει τοὺς λύκους. 56. συχνὴ μὲν ἡ θε-
 ραπεία τῶν ποιμένων περὶ τὰ ὑγιαίνοντα πρόβατα καὶ ἔτι πλείων, ἣν νόσημα ἐμπέσδον διαφθείρη, ταύτης δ' αὖ μακροῦ πραγματωδεστέραν νομιστέον, ἥ τὰ τῶν 10
 ἀνθρώπων ὁ ἄρχων ἀπευθύνει. ἡ οὖν ἀπολυτέον τῷ λόγῳ τὸν ποιμένα τῆς δουλείας ἐκείνης ἢ συγχωρητέον ἐν ταύτῃ καὶ τὸν ἄρχοντα· ἐπεὶ κὰν κυβερνήτῃ τις αὐτὸν | ἐοικέναι φῇ, πάλιν αὐτῷ τό γε δουλεύειν R II 83
 βεβαιοῦται. ὁ γὰρ δὴ κινῶν ἐκεῖνος τοὺς οἶακας καὶ 15
 βασιλεύων ἐν τῇ νηϊ τῆς νυκτὸς ἐπελθούσης μακαρίζει τοὺς καθεύδοντας τῶν ναυτῶν, αὐτὸς δὲ ἡδιστα μὲν ἂν ἐκοινώνησε τοῦ ὕπνου, παρὰ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀκήκοεν ἐγρηγορέναι καὶ μόνον ἐκεῖνον ὁ πομπαῖος ἄνεμος οὐκ ἀφίησι τῆς δουλείας.

20

57. Ἄθρει δὴ κακῆινο περὶ τῶν μακαρίων ἀρχόντων, ὥς οὐχ ἔν εἶδος ἀρχῆς, ἀλλ' οἱ μὲν ἐπὶ μέλζονος

6 Plat. Phaedr. p. 259 A 10 Dem. or. XIX p. 427, 20.
 Isocr. or. X p. 208 c 19 Pind. Pyth. I 34

1 τοῖς inser I² 5 καὶ inserui 8 περὶ scripsi cum Re
 qui ἐστὶ περὶ τὰ αὐτ ἐστὶν ὅταν ὑγιαίνῃ τὰ conī, et Sinteni
 ἐπὶ libri edd 9 πλείω UI 11 ἀπευθύνει in ras I² ἀπεν-
 θύνει B 13 καὶ inserui e V auctore Re om reliqui libri
 edd | τίς CAPMoIBV Mor 18 ὕπνον P sed πν in ras m²
 19 ἐκεῖνος Mo Mor | πομπαῖος P sed μ in ras m² 20 τῆς P
 sed ἧς in ras m² 21 ἄθρει in ras P³ | παρὰ Mo sed περὶ
 suprascer m², et γρ Mor 22 οὐδὲν Mo Mor | δουλείας ἀμοι-
 ρον post ἀρχῆς Mor | εἰ Mor

ἑστᾶσι, τοῖς δέ ἐστιν ὑποδεστέρα, οἷς δὴ ξυμβέβηκεν
οὐκ ἄρχειν <μᾶλλον> ἄλλων ἢ τοῦτο πάσχειν. τὸν
γὰρ αὐτὸν εὖροις ἄν, ὥσπερ ἐπ' οἰκίας τριωρόφου,
τοῦ μὲν ἀνωτέρω, τοῦ δὲ ὑποκάτω, καὶ πολλὰς ἄν
5 κατίδοις χώρας μέτρῳ διεσθηκυίας, ἣν ἀπὸ τῆς ἐσχά-
της ἢ τὴν ἀγορὰν ἐπιτροπεύει, πρὸς τὴν μερίστην
ἀναβαλνῆς ἀρχὴν ἢ μετὰ τῶν ἄλλων ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ
γίνεται, βασιλεία δὲ ὑπὸ νόμοις.

58. Τούτῳ δὲ ἄρα ἔοικε καὶ τὸ ἐν τοῖς στρατο-
10 πέδοις. καὶ γὰρ ἐκεῖ τριττῦαρχοί τε καὶ ταξίαρχοι
φύλαρχοί τε καὶ ἵππαρχοι καὶ πλήθος ἀρχῶν, ἄλλος
μὲν ἄλλον τι πλεον ἔχων, πάντες δὲ συλλήβδην ἔλατ-
τον τοῦ στρατηγοῦ. αὐτὸς δέ γε οὗτος ὁ στρατηγὸς
R Π 84 οἷ τε μετὰ τοῦτον ἄρχοντες δρωῦντες | ἅττα ἐθέ-
15 λουσι, πάσχειν δύναιντ' ἄν ἅττα ἄν οὐκ ἐθέλοιεν. ἦν
γὰρ, οἶμαι, παραστῇ τοῖς ἐπομένοις μὴ ἔπесθαι, τύ-
πτοιτ' ἄν τοῖς ξίφεσιν ὁ στρατηγός, οἷόν τι πάλαι

3 cf. ad t. I p. 515, 6

1 ἑστᾶσιν A | „ἅπασιν post ξυμβέβηκεν deesse videtur“ Re
2 μᾶλλον inserui, quod pro ἄλλων scribendum coni Re | ἄλλων
in ἄλλον corr Mo 4 ἀνωτέρω A 5 ἦν CA sed in hoc
in ἦν corr m. recent., Mo ἦν delendum coni Re 6 ἢ AP
sed in hoc ' in ' corr, MoIMV Mor | ἐπιτροπεύει A sed ei in
η corr m. recent. ἐπιτροπεύη P sed η in ei corr m³, UIV
7 ἀναβαλνῆς scripsi e B ἀναβαίνων reliqui libri edd | ἢ AP
sed in hoc ' in ' corr m³, MoIMV Mor 8 γίνεται A sed η
supra ε pos m. recent. γίνηται P sed η in ε corr m³, MV
γίν ται cum ras 1 litt U γίνεται I γίνηται Re | βασιλεία M

9 τοῦτῳ B τοῦτο M | καὶ τὸ om Mor | τοῖς om Mo Mor
10 τριττῦαρχοί P sed v in ras et ' suprapos m³ τριττῦαρχοί A
sed v in ras m. recent. τριττῦαρχοί V τριττοὶ ἀρχοί Mo Mor
| ταξίαρχοι P sed o in ras m³ 11 ὑπάρχου Mo ὑπάρχου Mor
12 τί MoBV Mor 14 οἱ (τε μετὰ τοῦτον om) ἄρχοντες —
15 ἐθέλοιεν citat Macar fol. 92^v 15 ἅττ' V | οὐκ ἄν B

γενέσθαι φασὶν ἐν τῇ πρὸς Μαντίνειαν φιλανθρωπία
τοὺς στρατηγούς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀκοντισθῆναι.

59. Εἰ δὲ ὁ ἄρχων δοῦλος, ποῦ ποτ' ἂν εἶεν οἱ
περὶ τὸν δρύφακτον ἀσθμαίνοντες; τούτων δὲ ὄντων
ἐν δουλείᾳ ποῦ ποτ' ἂν εἶεν ἰατροί; εἴη ἂν καὶ ὁ 5
ἄφιλος καὶ ὁ πολύφιλος ἐν δουλείᾳ, ὁ μὲν δεδιώς τοὺς
ἐχθροὺς διὰ τὴν ἐρημίαν, ὁ δέ, οἷα ἐν πολυφίλῳ,
πολλὰς ὀφείλων χάριτας ὧν ἐνίας οὐδ' ἂν ἀποδοῦναι
δύναίτο.

60. Ἀποκρινώμεθα δὴ τοι καὶ Ἀθηναίοις καὶ πάσῃ 10
δημοκρατίᾳ πάννυ δὴ πεπεισμένοις ξῆν ἐν ἄκρῳ πον
τῆς ἐλευθερίας. λέγω οὖν, ὅτι ὧ δημοκρατούμενοι,
θορυβεῖτε μὲν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ κεκρά-
γατε καὶ οἴεσθε τὰ δοκοῦντα ὑμῖν αὐτοῖς ποι-
εῖν, χειροτονεῖτε δὲ ἅττα ἂν ἀρέσκη τοῖς παρι- 15
οῦσιν, οὓς ὑμεῖς καλεῖτε διὰ κήρυκος δουλεύ-
σοντες γλώσση καὶ τέχνῃ. οὗτοι γάρ, οἴμαι,
ἀναβάντες ἐπὶ τὸ βῆμα λόγοις κεκαλλιεπημένοις

1 Thuc. III 111, 2

18 Plat. Apol. p. 17 B

1 ἐπὶ olim (Mus. Rhen. XXXII 93) conieci | Μαντίνειαν
scripsi e B (μαντινείαν) et M (e μαντινεία corr) sed fortasse
Μαντινέας praeferendum coll. Thuc. l. l. μαντινεία reliqui libri
edd | φιλονεμία M | ιππομαχία Cobetus Coll. 123 perperam de
clarissima ad Mantineam pugna (Xen. Hell. VII 5, 15sq.) cogitans
4 τὸν om M | δρύφακτον BV 5 καὶ ὁ — 9 δύναίτο citat
Macar l. l. 6 ὁ (1) om Mor | μὲν P sed μ in ras m² 7 οἱ
Macar 10 δὴ τὸ P sed in δὴ τοι corr m², UI δὴ τι reli-
qui libri edd 14 μῖν U 15 χειροτονεῖται I | ἅττ' BM
| ἀρέσκοι M | παριοῦσιν P sed ι (1) inser m² παροῦσιν Mo
Mor 16 δουλεύσοντας V δουλεύσοντος Mor 17 γλώττη B
18 λόγοις — 566, 1 βосκήματα ad versus comoediae Atticae
revocavit Kockius l. l. 1520: λόγοις κεκαλλιεπημένοις | ἄγουσιν
ὑμᾶς ὥσπερ εἰ βосκήματα

ἄγουσιν ὑμᾶς, ὥσπερ βοσκήματα. καὶ ψήφισμα
 ψηφίσματι λύετε καὶ γνώμη γνώμην, καὶν τρί-
 τος ἐπέλθῃ δεινότερος εἰπεῖν, ἐξαλείψας τὰ
 δύο τὸ τρίτον κυρώσας κατέβη. 61. νικᾷ δὲ οὐ
 5 τὸ λυσιτελοῦν, ἀλλ' ὃ ἂν ἀπὸ μεζονος λεγόμενον |
 R II 85 τῆς δεινότητος μᾶλλον κρατῆσαι τοῦ δήμου δυ-
 νηθῇ. καὶ πολλάκις δὴ τὰ σώζοντα μὲν βλαβερά, τὰ
 δ' αὖ βλαβερά σωτηρίαν ἔχειν ἔδοξεν. ὅθεν δὴ προ-
 δόται καὶ δωροδόκοι καὶ πατρίδων ἐχθροί. γίνυται
 10 γοῦν αὐτοῖς ἀντὶ μὲν ἀκροπόλεως τὸ βῆμα, ἡ δὲ
 ἀπάτη καὶ τὸ πείθειν ἀντ' ἐπιτειχισμάτων. 62. Περι-
 κλῆς δὲ ὁ Ξανθίππου φανερώτατα δὴ μοναρχίαν ἐπείσ-
 ῃχει τῇ πνυκί τὰ τοῦ Εὐρύπου πάσχοντα τὸν Ἀθη-
 ναίων δῆμον ἐπιδεικνύς, ὃν ἐταπείνου τε ἐπηρμένον
 15 καὶ ἀπὸ θάρσους εἰς δέος κατέφερε. καὶ Περικλεῖ δο-
 κοῦν ἐρήμη μὲν ἦν τῶν πολιτῶν ἡ χώρα, μεστή δὲ
 τῶν δηούντων Πελοποννησίων, Πεισιστράτῳ δὲ ἐγκα-
 λεῖν εἶχεν οὐδὲν ἡ γῆ. οὗτοι δὲ οἱ δεινοί τε καὶ
 ῥαδίως ὄχλον ἄγοντες, ἦν ἀντιπέση καιρός, ἐν γρα-
 20 φαῖς τε καὶ εἰσαγγελίαις καὶ τιμῇματι καὶ τῷ ξύλῳ.

13 cf. t. IV 191, 29 R. ep. 533. Aesch. c. Ctes. § 90 p. 66, 27.
 Plat. Phaed. p. 90 C

1 ἡμᾶς *Mo* *Mor* sed in hoc γρ ὑμᾶς 7 καὶ om *V* | εἶναι
 post βλαβερά aut addendum aut subaudiendum censet *Re*
 9 γίνυται *V* 10 ἀντὶ in marg *Mo*² 11 ἐπιτειχισμάτων
 scripsi auctore *Re* ἐπιταγμάτων libri edd 12 φανερώτατος
V | νομοναρχίαν *C* sed *vo* eras | ἐπείσῃγε conī *Re* *Anim*
 16 ἔρημος *Mo* sed ἐρήμη in marg 17 δηούντων *MoI* | πελο-
 ποννησίων *C* sed *v* (1) del *f*, *P* sed *v* (2) inser *m*³, *B* sed *v* (1)
 eras πελοποννησίων *MoUI* *Mor* 20 τιμήματι reposui e *CAP*
UBMV τιμήμασι *MoI* edd

63. Τί δαί; οἱ Λακεδαιμόνιοι οἱ κατὰ τῶν εἰλώτων ἐξουσίαν σφίσιν αὐτοῖς ἀνολγοντες φόνου καὶ περὶ ὧν Κριτίας φησίν, ὥς μάλιστα δοῦλοί τε ἐν Λακεδαιμονι καὶ ἐλευθεροί, τί δ' ἄλλο γε ἢ ὅπερ αὐτὸς ὁ Κριτίας φησίν, ὥς ἀπιστίας εἵνεκα | τῆς πρὸς R II 86 τοὺς εἰλωτας τούτους ἐξαιρεῖ μὲν Σπαρτιάτης οἴκοι τῆς ἀσπίδος τὸν πόρπακα, τοῦτο δὲ οὐκ ἔχων | ἐπὶ τῆς στρατείας ποιεῖν διὰ τὸ δεῖν R II 87 πολλάκις ὀξύτητος τὸ δόρυ ἔχων ἀεὶ περιέρχε-

3 Crit. de rep. Laced. fr. 37 ed. Diels (Fragm. Praesocrat. p. 573)

1 post δαί signum interrogationis posui | δὲ MoB Mor | οἱ (2) om Mo Mor | εἰλώτων API 5 οὐνεκα B 6 εἰλωτας AP sed in hoc ex corr 8 verba inde ab ἐπὶ usque ad 569, 2 ἐξέφυγεν in hunc qui ab omnibus codicibus abhorret et ab ipso ut videtur, confictus est (cf. quae dixi Philol. LIX 400 sq.) modum praebet Mor: ἐπὶ τῆς στρατείας· τὸ πολλάκις ταχύτητος χρεῖαν εἶναι· ὁ δ' αἰχμὴν κραδαίνων, ἀεὶ περιπλανᾷται, ὥσπερ ταύτῃ ἰσχυρότερος Εἰλώτων ἐσόμενος· εἰ μέντοι ἀσπίδι μόνῃ νεανικόν τι εἶναι μεμηχανημένος· τοιγαροῦν συμφορὰς ἐξαιργάσαντο, ὥσπερ οἴονται ἐνέδραις ταῖς παρ' ἐκείνων τετευγμέναις ῥωμαλεωτέρας· εἶησαν πάνν τοιαῦδε τῶν ἐν δέει βιούντων, καὶ δὴ καὶ μηδὲ γ' ἀναπνεῦσαι ἐωμένων ὑπὸ δεινότητος τῶν αὐτοῖς προσδοκωμένων. διὸ τοὺς μέλλοντας ἀριστᾶν, καὶ καθεύδοντας, καὶ ἄλλοφρονοῦντας οἰκετῶν πομπὴ καὶ δορυφορία ὑπερασπίζει. πῶς, ὦ παῖδες Καλλαίσχρον, ἐλευθερίᾳ καθαρᾷ τε καὶ εἰλικρινεῖ ἀπολαύσειεν, οἷς ἐπετίθεσαν δοῦλοι ἅμα Ποσειδῶνι δαίμα· καὶ σημεῖον ἐξάραντες, ὅτι καθ' ὁμοίους χρόνους ὅμοια ποιῆσαι ἔμελλον· ὥσπερ οὖν οἱ βασιλεῖς παρ' αὐτοῖς οὐ πάμπαν ἦσαν ἐλευθεροί· ἐξδὺν Ἐφόροις ἄρχοντα δῆσαι τε καὶ κτανεῖν. οὕτως ἅπαντες Σπαρτιάται ἐλευθερίας ἀπαξ ἀπλῶς ἐκδέδυνται, βιώσαντες ἐν μίσει, ἀπεχθεῖα τε καὶ ἐχθρᾷ μετὰ τῶν θεραπόντων ἵλωος δὲ καὶ ἥπιος γενέσθω καὶ ὁ τοῦ Λιδῆς Ἡρακλῆς ἐπομένους τῇ τῶν ποιητῶν διδαχῇ καὶ παιδείᾳ, ἥπερ διηγεῖται τὸν Ἡρακλῆ δουλεύσασθαι δουλείαν χαλεπὴν τὴν ὑπ' Εὐρυσθέως· καὶ δὴ καὶ ἄλλην ἐν Λυδία· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ζεὺς | Αἰεὶ γε στενάχουσ' ὅθ' ἐὼν φίλον νῖδον ὀρώτω | Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων. | οὐδ' αὐτὸς, ἐμοὶ δοκεῖ, Κρονίδης δουλείας ζυγὸν ἐξέφυγεν

ται, ὥς κρείττων γε ταύτῃ τοῦ εἴλωτος ἐσό-
 μενος, ἣν ἀπὸ μόνῃς νεωτερίξῃ τῆς ἀσπίδος.
 μεμηχάνηται δὴ καὶ κλεῖδας ἃς οἴονται τῆς
 παρ' ἐκείνων ἐπιβουλῆς ἰσχυροτέρας εἶναι.
 5 64. ταυτὶ δ' ἂν εἴῃ συνοικούντων τε φόβῳ καὶ μηδ'
 ἀναπνεῖν ἐωμένων ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐλπίσι δεινῶν.
 οὓς οὖν ἀριστοποιομένους καὶ καθεύδοντας καὶ ἐπ'
 ἄλλο τι βαδίζοντας τὸ δεῖμα τῶν οἰκετῶν ὀπλίζει, πῶς
 ἂν οὗτοί γε, ὧ παῖ Καλλιῶσχρου, καθαρᾶς ἀπολαύσειαν
 10 τῆς ἐλευθερίας; οἷς ἐπέθεντο μὲν μετὰ τοῦ Ποσειδῶ-
 νος οἱ δοῦλοι, δεῖγμα δὲ ἐξηγηνόχεσαν, ὥς ἐν ὁμοίοις
 καιροῖς ὅμοια δράσουσιν. ὥσπερ οὖν οἱ βασιλεῖς αὐ-
 τοῖς οὐ μάλα ἦσαν ἐλεύθεροι τοῖς ἐφόροις δεδομένου
 δῆσαι τε βασιλέα καὶ κτεῖναι, οὕτω σύμπαντες οἱ
 15 Σπαρτιᾶται τὴν ἐλευθερίαν ἀφήρητο συζῶντες ἔχθει
 τῷ παρὰ τῶν οἰκετῶν.

65. Ἰλεως δὲ ἔστω καὶ ὁ Λιδὸς Ἡρακλῆς τοῖς ἐπο-
 μένοις τῇ παρὰ τῶν ποιητῶν διδασκαλίᾳ δουλεῦσαι
 R Π 88 λεγούσῃ τὸν Ἡρακλέα τὴν τε μεγάλην | Εὐρυσθεῖ
 20 δουλείαν καὶ ἑτέραν ἐν Λυδία, καὶ ὁ Ζεὺς ἔστενεν,
 ὅθ' ἐὼν φίλον νιὸν ὀρῶτο πονοῦντα ἐν τοῖς ἄθλοις

3 Arist. Thesm. 421sq. 9 cf. t. IV 447sq.; 448, 25
 10 Thuc. I 128, 1 et 101. Paus. IV 24, 5sq. 13 Thuc. I 131, 2.
 Xen. rep. Lac. 8, 4. Plut. Cleom. 10. Isocr. Panath. §181 20 Soph.
 Trach. 248sq. 21 Π. τ 132

1 γε in ras P³ | εἴλωτος P sed ' in ' corr, Mo sed ' e '
 corr m² εἴλωτος A 3 μεμηχάνηται B | οἴονται V sed on in
 ras οἶται B 5 ταυτὶ Mo sed α ex o corr m² | εἴῃ in marg
 Mo² 8 δεῖγμα Mo 9 καλλιῶσχρον Mo UIBM 11 δὲ om
 U δ' Re 12 δράσουσι Re 13 δεδομένον Cobet Miscell. 144
 14 οὕτως AMo 15 σπαρτιᾶται M σπαρτιάται reliqui libri
 Re 20 λυδία I sed λυδ in ras m³ λια anteced. ras 2 litt U
 | ὁ] ὥς? 21 ὀρῶτο scripsi ὀρᾶτο MoM sed in hoc ὦ in
 marg, Re ὠρᾶτο reliqui libri

οὓς ὁ Σθενέλου προὔβαλεν, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μηδ' αὐτὸς διαφεύγειν δουλείαν. τὸ γὰρ καταφυγὴν οἱ κατασκευάσασθαι τὸν πῖθον καὶ δεδιέναι τὸν ἐπιταττόμενον αὐτὸν καὶ εἶναι τοῦ δουλεύοντος φανυλότερον δοῦλον ἐποίει τὸν ἐν τῇ τάξει τοῦ κελεύοντος. Ἡρακλῆς δὲ ἤκων εἰς Αἰδου τὸν ἀνεψιὸν τὸν αὐτοῦ δοῦλον ὄντα τῶν κάτω καὶ προσέτι γε δεσμώτην ἔλυσε. καὶ τοὺς Ἀτρεΐδας γε οἱ χιλίαις ναυσὶ τῇ Τροίᾳ προσέβαλον, πολλὰ ἂν εὖροιμεν ἐν τῇ πολεμίᾳ τῷ στρατῷ δεδουλευκότας. 66. νοῦν δὲ εἶχε Μένανδρος ὁ Διοπείθους καὶ πλεῖστα τοῖς οἰκέταις ἄρα τοῖς αὐτοῦ δεδουλευκὼς οὗτος ἔσχεν εἰπεῖν τό·

εἷς ἐστὶ δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.

καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς πολὺς ὁ τῶν φροντίδων ἐσμός, ὡς οἰκέτην θρέψῃ ἐν εὐπραξίᾳ τε καὶ κακοπραγίᾳ. τῷ μὲν γὰρ ἀρκεῖ πρὸς τὰς ἐκείνου χεῖρας ἰδεῖν, τῷ δὲ

3 Arist. Vesp. 686 6 Eur. Herc. Fur. 619. 1169. Paus. I 17, 4. cf. A. Winkler, Darstellungen der Unterwelt auf unteritalischen Vasen p. 40 8 Aesch. Ag. 45. Eur. Iph. T. 141. Andr. 106 13 Men. Mon. 168 M

1 προὔβαλεν scripsi e MoUIBMV προὔβαλλεν CAP Re | verba ἐμοὶ δὲ usque ad finem orationis quae excepto initio (cf. ad 567, 8) in Morelliana editione perierunt, e codice Laurentiano XXXII 13 (= Laur) primus edidit Io. Christ. Amadutius (Anecd. litt. ex Mss. codd. eruta vol. II Romae 1773 p. 3—16 (= Amad) | δοκεῖν BM | αὐτὸς <οὗτος> Cobet Coll. 124 2 καταφυγὴν V sed ἦν ex εἶν corr m² | κατασκευάσασθαι UI 3 ἐπιταττόμενον C sed ε (1) in ras m² ἐπιτασσόμενον V 5 Ἡρακλῆς — 7 ἔλυσε citat Plan fol. 104^r 6 αὐτοῦ P sed ' in ras m² αὐτοῦ AMoIM Plan αὐτοῦ U 7 γε om Plan 8 γε om Mo γὰρ V 11 αὐτοῦ MoM 12 οὗτος scripsi e V οὕτως reliqui libri edd 13 εἷς] σ praevia ras 2 litt U ἴσος I 14 ἐσμός οὐχ ὡς οἰκέτῃ BM 15 θρέψῃ Mo Laur inser C^s et praemisso κείμενον in marg P⁴ om reliqui libri num θρέψει? 15 ἐν — κακοπραγία in lacuna 15—16 litt om V

ὀρέγειν ἀνάγκη. 67. καιρὸν δὲ αἰτιάσασθαι καὶ Διὸς
 ὀργὴν καὶ πνευμάτων ἀπουσίαν καὶ ὅσα καρπογονίαν
 ἴσχει, τούτων οὐδὲν ἀπολογία πρὸς δοῦλον. ἀλλ' ἐκείνω
 γε ἢ γῇ καὶ μὴ φέρουσα φέρει, ἐσθῆς δὲ καὶ ὑποδή-
 5 ματα ἢ μὲν ἐξυφαίνεται, τὰ δὲ ῥάπτεται καθεύδοντι,
 γαμοῦσι δὲ οὐδὲν προνοήσαντες, ἀλλ' ἢ μὲν πρόνοια
 τοῦ δεσπότου, τοῦ δὲ ἐστὶν ἐρρωσθαι πρὸς τὴν εὐνήν.
 ἀσθενοῦντι δὲ οἰκέτῃ μία φροντὶς τὸ ἀρρώστημα,
 φαρμάκων δὲ καὶ ἱατρῶν καὶ ἐπωδῶν ἄλλω μελήσει.
 R II 89 καὶ ἀποθνήσκοντί γε φόβος | οὐδεὶς ταφῆς πέρι.
 11 ταφέα γὰρ αὐτὸν ἔχει τὸν δοκοῦντα μὲν δεσπότην,
 ὄντα δὲ δοῦλον.

68. Εἰ δὴ δοῦλοι μὲν οἱ δοῦλοι, δοῦλοι δὲ οἱ
 δεσπότηαι, ποῦ τις ἂν εὖροι τὴν ἐλευθερίαν; ἐν ἡμῖν,
 15 φαῖεν ἂν οἱ τύραννοι. ἢ οὐχ ὀρεᾶς, φήσουσιν, ἀκρο-
 πόλεις τε ἐφ' ὧν ἰδρῦμεθα, νόμους τε ἀνηρη-
 μένους, ἵν' ἡμεῖς ἀντ' ἐκείνων ἄρχωμεν, σίδηρόν
 τε ἐν αἰχμαῖς τοῦτον περιλάμποντα στιῆφος τε
 τουτὶ δορυφόρων εἰς γῆν κύπτειν καταναγκά-
 20 ζον τὰς πόλεις; 69. ναὶ μὰ Δία, φημί, καὶ μάλα

11 Soph. Oed. Col. 582

15 sq. Philem. l. l. v. 3

1 καὶ καιρὸν *Mo* καιρὸς *V* | δὲ om *Mo* | διὰ *Mo* 4 δὲ
 scripsi τε libri edd delendum coni Amad 8 ἀσθενοῦντι —
 9 μελήσει ad versus comoediae Atticae revocavit Kockius l. l.
 1521 in hunc modum: ἀσθενοῦντι δ' οἰκέτῃ | φροντὶς μία τάρ-
 ρώστημα, φαρμάκων δ' ἄρα | [καὶ ἱατρῶν καὶ ἐπωδῶν] ἄλλω με-
 λήσει 10 πέρι. ταφέα scripsi cum G. Dindorfio ad Steph.
 Thes. s. v. περιταφεύς περιταφέα libri (sed τὸ περιταφέα οὐχ
 ὀρεῶ δόκιμον ὅσα καὶ λόγους ἐντυχεῖν in marg *V*²) edd
 15 φήσουσι *Mo* 18 στιῆφος libri cf. p. 501, 24 19 κύπτειν
P sed *v* in ras e *qv* ut videtur corr m² κύπτειν *M* 20 sig-
 num interrogationis posui e *V*

γε ὁρῶ τοὺς παιδρoὺς δορυφόρους οἱ τυραν-
νοῦσι τῶν τυραννούντων, καὶ τὸ μὲν ὄνομα
αὐτοῖς φύλακες, ἔργῳ δὲ εἰσι δεσπότες. ἦν
μὲν γὰρ οἷδε θέλωσιν, ἀρπάζετε τε καὶ σκευο-
φόρους καὶ χρήματα καὶ παρθένους καὶ ἐστε 5
τύραννοι, βουλευσαμένων δὲ ἄλλο τι παρὰ τῆς
φρουρᾶς ὑμῖν ὁ θάνατος. καὶ με τοῦτο ἄλλα
τε οὐκ ὀλίγα διδάσκει καὶ <ὁ> Λυδὸς δορυφόρος
κτείνας μὲν τὸν δεσπότην, τὰ δ' ἐκείνου κτησά-
μενος, τὴν τε γυναῖκα καὶ τὴν ἀρχήν. 70. ὑμῖν 10
δὲ οὐδὲ ὕπνος ἡδύς, ἀλλ' ἐν τοῖς ὀνειράσιν
ἀνατρέχουσιν τε οἱ βεβιασμένοι πρὸς τὰ μετέ-
ωρα καὶ προσβάλλουσιν τοῖς βασιλεῖσι καὶ τρέ-
πουσι τοὺς ἐπικούρους, καὶ ἐπειδὴν ἐγγὺς ἦ τὸ
ξίφος, ἀναπηδᾶτε κεκραγότες χρόνον δεόμενοι 15
πρὸς τὸ μαθεῖν, ὅτι οὐχ ὕπαρ εἴη ταῦτα. μὴ
οὖν μάλιστα ἀνθρώπων ἀναμύξαντες δεσποτεῖα
δουλείαν | καὶ διὰ δουλείας ἐκείνην λαβόν- R II 90
τες καὶ κεκτημένοι καθαρεύειν οἴεσθε τοῦ χει-
ρονος. 20

71. Ἀλλ' ὁ δοῦλος ἄλλοτε ἄλλον γίνεταί καὶ
ἔστι πρῶσις τοῦ σώματος. καὶ τί ταύτῃ γε ἐκεῖνος
ἀθλιώτερος, εἰ ἀργύριον ὁ μὲν ἔλαβεν, ὁ δὲ ἔδωκεν;

8 Gyges cf. p. 365, 12. Her. I 12

6sq. ἦτοι οἱ φρουροῦντες αὐτοὶ ἀπέκτειναν V²

3 δ' εἰσὶ Re 4 οἷδ' ἐθέλωσιν V | τε inser Mo² 8 ὁ
inserui 9 δὲ Mo | δὲ 'κείνου A 10 γε B | ἡμῖν Mo
14 ἐπειδ' ἂν A 18 δουλείας P sed ας in ras m² 19 οἴεσθε
C sed ε (1) in η corr s, PI sed in utroque ε (2) in ras m²

21 Ἀλλ' — γίνεταί ad versum comoediae Atticae revocavit
Kockius l.l. in hunc modum: Ἀλλ' οὖν ὁ δοῦλος ἄλλοτ' ἄλλον
γίνεταί | γίνεταί UI 22 πρῶσις AMoU πρῶσις I

οὐ γὰρ δὴ τὸ σῶμά γε αὐτῷ τοῦτο ἐπήρωσεν οὐδ' αὖ
τὴν ψυχὴν διέφθειρεν οὐδ' εἴ τις ἦν ἐν αὐτῇ τέχνη,
ταύτην ἐξέβαλε, πολλάκις δὲ αὐτῷ τύχης νευσάσης
ἀμείνωνος οἶκον ἔλαχε πλούσιον ἐκ πενεστέρου.

5 72. Ἔρχεται δὲ καὶ ἐφ' ὅλας τὰς πόλεις τρόπον
τινὰ τὸ τοιοῦτον. κεῖνται γὰρ αὗται πολλάκις βασι-
λεῦσιν ἄθλα καὶ ὁ κτήσασθαι βουλούμενος ὠνεῖται
ταύτας ὅπλοις καὶ μάχαις καὶ μᾶλλον γε μετὰ σωμα-
των <τε> καὶ χρημάτων. καὶ γεγόναμεν οὐκ ὀλίγων ἤδη
10 δεσποτῶν ἐν μικρῷ χρόνῳ. τῶν δέ γε νῦν ὄντων ὡς
ἐπὶ πλεῖστον εἴημεν αὐτοὶ καὶ παῖδες.

Οὐδεὶς οὖν ἐλεύθερος, εἰ δ' ὅστις φιλοσοφεῖ, σκε-
ψόμεθα, ὧ ἄνδρες, ἐν ἑτέρῳ περὶ τοῦδε συλλόγῳ.

1 αὐτῷ] αὐτὸ *Mo* 3 ἐξέβαλεν *Mo* | δὲ scripsi γε *V*
τε reliqui libri edd 3 νευσάσης — 4 οἶκον in ras 16 fere
litt *P*⁴ 3 νευσάσης *Mo* inser *C*^s om reliqui libri
4 οἶκον — πενεστέρου in lacuna 18—19 litt om *V* | οἶκος *BM*
| ἔλαχε πλούσιον] in marg *C*^s*P*⁴ Re ἔλεγχε πλούσιον *Mo* om
reliqui libri Amad 6 τὸ in marg *C*^s τὸν *B* sed ν eras |
κεῖνται *Mo* sed ν inser m² 7 ὠνεῖται *P* sed εἰ in ras m²
9 τε inserui | ἤδη om *B* ἔτι *M* 10 μακρῷ Cobet Coll. 124
11 ἐπιπλεῖστον *MoMV* | εἴη μὲν *Mo* εἴημεν ἂν *M* 12 δέ
τις *V* ὅστις *Mo* | σκεψόμεθα *B* 13 περὶ δουλείας subser *AP*

B. G. TEUBNER & LEIPZIG.

Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1 a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zu Gunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über welche die beigelegte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zur Zeit gegen 400 Bände zum Preise von ca. 1200 Mark, die bei einmaligem Bezuge zum Vorzugspreise von ca. 900 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig geschmackvoll gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

a. Griechische Schriftsteller.

Aelian de nat. anim. II. XVII, var. hist.,
epist., fragm. Rec. R. Hercher.
2 voll. *M.* 9.— 10.05.

— varia historia. Rec. R. Hercher.
M. —.90 1.30.

Aeneae commentarius poliorceticus. Rec.
A. Hug. *M.* 1.35 1.75.

Aeschini orationes. Ed. Fr. Blass.
Ed. min. *M.* 2.40 2.80.

— — — Ed. maior (m. Index).
M. 8.— 8.60.

— — — Iterum ed. Fr. Franke. *M.* —.90
1.30.

Aeschyl tragoediae. Ed. H. Weil.
M. 1.50 2.—

Einzeln jede Tragödie (Agamemnon.
Choephorae. Eumenides. Persae. Prome-
theus. Septem c. Th. Supplices)
M. —.30 —.60.

[—] Scholia in Persas. Rec. O. Dähn-
hardt. *M.* 3.60 4.20.

Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm.
M. —.90 1.30.

Alexandri Lycopoli. c. Manich. Ed. A.
Brinkmann. *M.* 1.— 1.25.

Alypius: s. Musici.

Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II.
M. 1.— 1.40.

Anaritius: s. Euclid. suppl.

Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. II.
M. 1.20 1.60.

Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reiffer-
scheid. 2 voll. *M.* 7.50 8.60.

Anonymus de incredibilibus: s. Mytho-
graphi.

Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan.
Ed. H. Stadtmueller.

Vol. I: Pal. I. I—VI (Plan. I. V—VII).
M. 6.— 6.60.

Vol. II. P. 1: Pal. I. VII (Plan. I. III).
M. 8.— 8.60.

— lyrica s. lyr. Graec. rell. Edd. Bergk-
Hiller-Crusius. *M.* 3.— 3.60.

Antonini, M. Aureli., commentarr. II. XII.
Rec. I. Stich. *M.* 1.80 2.20.

Antoninus Liberalis: s. Mythographi.

Apollodori bibliotheca. Rec. Imm.
Bekker. *M.* 1.— 1.30.

— — — Ed. R. Wagner: siehe Mytho-
graphi. Vol. I.

Apollonius Pergaeus (cum commentariis
antiquis). Ed. et Lat. interpr. est I. L.
Heiberg. 2 voll. *M.* 9.— 10.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Merkel. *M.* 1.—1.40.
- Appiani hist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. 2 voll. *M.* 9.—10.—
- Archimedis opera omnia. Ed. I. L. Heiberg. 3 voll. *M.* 18.—19.80.
- Aristeae ad Philocratem epistula o. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P. Wendland. *M.* 4.—4.50.
- Aristophanis comoediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll.
- Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespae, Pax
- II: Aves, Lysistr., Thesmoph., Banae, Eccles., Plutus.
- Einzeln jedes Stück *M.* —.45 —.75.
- Aristotelis de partib. anim. II. IV. Ed. B. Langkavel. *M.* 1.80 2.20.
- de arte poetica I. Rec. W. Christ. *M.* —.60 —.90.
- physica. Rec. C. Prantl. *M.* 1.50 1.90.
- ethica Nicomachea. Ed. Fr. Susemihl. *M.* 1.80 2.10.
- de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. *M.* 1.20 1.60.
- quae feruntur de coloribus, de audibilibus, physiognomonica. Rec. C. Prantl. *M.* —.60 —.90.
- politica. Ed. Fr. Susemihl. Ed. III. *M.* 2.40 2.80.
- magna moralia. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.20 1.60.
- de anima II. III. Rec. Guil. Biehle. *M.* 1.20 1.60.
- [ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Adi. de virtutibus et vitiis I. rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.80 2.10.
- ars rhetorica. Ed. A. Roemer. Ed. II. *M.* 3.60 4.—
- metaphysica. Rec. Guil. Christ. *M.* 2.40 2.80.
- qui fereb. libror. fragmenta. Coll. V. Rose. *M.* 4.50 5.—
- oeconomica. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.50 1.90.
- quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Melisso Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. *M.* 3.—3.40.
- parva naturalia. Rec. Guil. Biehle. *M.* 1.80 2.10.
- Πολυτελεια Ἀθηναίων. Ed. Fr. Bläß. Ed. III. *M.* 1.80 2.10.
- : s. a. Musici.
- Arriani Anabasis. Rec. Car. Abicht. *M.* 1.20 1.70. Mit Karte *M.* 1.50.
- scripta minora. Edd. Hercher-Eberhard. *M.* 1.80 2.20.
- Athenaei dīpnosophist. II. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M.* 17.10 18.90.
- Atolyed de sphaera quae movetur I., de ortibus et occasibus II. II. Ed. Fr. Hultsch. *M.* 3.60 4.—
- Babrii fabulae Aesopeae. Rec. O. Crusius. Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignatii et al. testrast. iamb. rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. *M.* 8.40 9.—
- Babrii fabulae Aesopeae. Rec. O. Crusius. Ed. minor. *M.* 4.—4.60.
- — Ed. F. G. Schneidewin.
- Bacchius: s. Musici. [*M.* —.60 1.—]
- Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Bläß. *M.* 2.40 2.90.
- Batrachomyomachia: s. Hymni Homero: s. Bucolic. [rici.]
- Blemyomachia: s. Eudocia Augusta.
- Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens. *M.* —.60 1.—
- Callinici de vita S. Hypatii I. Edd. sem. philol. Bonn. sodales. *M.* 3.—3.40.
- Cassianus Bassus: s. Geoponica.
- Cebetis tabula. Ed. C. Praechter. *M.* —.60 —.90.
- Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragmm. chronol. *M.* 6.80 7.40.
- Claudiani carmina: s. Eudocia Augusta.
- Cleomedis de motu circulari corporum caelestium II. II. Ed. H. Ziegler. *M.* 2.70 3.20.
- Colluthus: s. Tryphiodorus.
- Cornuti theologiae Graecae compendium. Rec. C. Lang. *M.* 1.50 2.—
- Corpusculum poesis epicae Graecae ludi-bundae. Edd. Brandt et Wachsmuth. 2 fasco. *M.* 6.—7.—
- Demades: s. Dinarchus.
- Demetrii Cydon. de contemn. morte or. Ed. H. Deckelmann. *M.* 1.—1.40.
- Demosthenis orationes. Recc. G. Dindorf-Bläß. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. [je *M.* 2.40 3.—] *M.* 7.20 9.—
- Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. [je *M.* 1.50 2.—] *M.* 4.50 6.— [3 partes. je *M.* —.75 1.10.]
- Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoriis. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri.
- I. Pars 2. De corona. De falsa legatione
- II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androtonem. Adversus Aristocratem.
- II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemio. In Apaturium. In Phormionem. In Lacritum. Pro Phormione. In Pantaenetum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de dote

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Demosthenis orationes. Rec. G. Dindorf-Blas.

Vol. III. Pars 1. In Spudiam. In Phae-nippum. In Macartatum. In Leocha-rem. In Stephanum II. In Euerum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Nicostratum. In Cononem. In Calliclem.

— III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neaeram. Oratio funebris. Amatoria. Proemia. Epistolae. Index historicus.

Dinarchi orationes adiectis Demadis qui fertur fragmentis *ὡς ἐστὶν ἐν δώδεκα αἰσῶσι*. Ed. Fr. Blas. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.

Diodori bibliotheca hist. Edd. Bekker-L. Dindorf-Vogel. 5 voll. Voll. I. II. je *M.* 3.60 4.20. Voll. III. *M.* 4.— 4.60. [Ed. L. Dindorf. Voll. III. IV. je *M.* 3.—. Voll. V. *M.* 3.75.]

Dionis Cassii Coelestis historia Romana. Edd. L. Dindorf-Melber. 5 voll. Voll. I. *M.* 4.50 5.—. Voll. II. *M.* 3.60 4.20. [Ed. L. Dindorf. Voll. IV. V. je *M.* 2.70.]

Dionis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. 2 voll. *M.* 5.40. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorbereitung.]

Dionysi Halic. antiquitates Romanae. Ed. C. Jacoby. 4 voll. Voll. I. *M.* 3.60 4.20. Voll. II. III. je *M.* 3.— 3.60.

— opuscula. Edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. *M.* 6.— 6.60.

Diophanti opera omnia a Gr. commentt. Ed. P. Tannery. 2 voll. *M.* 10.— 11.—

Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmueller. *M.* 2.70 3.20.

Epicorum Graec. fragmenta. Ed. Kinkel. Vol. I. *M.* 3.— 3.50.

Epicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragm., enchiridion, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior. *M.* 10.— 10.80. Ed. minor. *M.* 6.— 6.60.

Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1

Erotici scriptores Graeci. Rec. R. Hercher. 2 tomi. [Vergr.; Neubearbeitung v. A. Eberhard i. Vorbereitung.]

Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.

Voll. I-V. Elementa. Ed. et Lat. interpr. est Heiberg. *M.* 24.60 27.40.

— VI. Data. Ed. Menge. *M.* 5.— 5.60.

— VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. *M.* 5.— 5.60.

— — — Supplem.: Anarithi in X II. priores Element. comm. Ex interpr. Gherardi Crem. ed. M. Curtze. *M.* 6.— 6.60.

— : s. A. Musici.

Eudociae Augustae, Procli Lyci, Claudiani carum. Graec. rell. Acc. Blemymachiae fragm. Rec. A. Ludwig. *M.* 4.— 4.40.

Eudociae violarium. Rec. I. Flach. *M.* 7.50 8.20.

Euripides tragoediae. Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. *M.* 5.70 7.20.

Vol. I: Alcestitis. Andromacha. Bacchae. Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. *M.* 1.50 2.—

— II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenixissae. *M.* 1.50 2.—

— III: Perditarum tragoediarum fragmenta. *M.* 2.70 3.20.

Einzeln jede Tragödie *M.* —.30 —.60.

Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll. *M.* 15.— 17.20.

Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.

Fabulae Romanenses Graec. conser. Rec. A. Eberhard. Vol. I. *M.* 3.75 4.80.

Favonii Enlogii disp. de somnio Scipionis. Ed. A. Holder. *M.* 1.40 1.80.

Florilegium Graecum in usum primi gymnasiorum ordinis collectum a philologis Afranis. kart. Fasc. 1—10 je *M.* —.50; Fasc. 11—15 je *M.* —.60.

Hierzu unentgeltlich: Index argumentorum et locorum.

Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung noch den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.

Galenii Pergameni scripta minora. Rec. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 8 voll. *M.* 7.50 9.—

— institutio logica. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.20 1.60.

— de victu attenuante l. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.40 1.80.

Gaudentius: s. Musici.

Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae. Rec. H. Beekh. *M.* 10.— 10.80.

Georgii Aenopol. opera. Rec. A. Heisenberg. Vol. I. *M.* 8.— 9.—

Georgii Cyri descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Gelzer. Adl. s. 4 tabb. geograph. *M.* 3.— 3.50.

Heliodori Aethiopie. II. X. Ed. I. Bekker. *M.* 2.40 2.90.

Hephaestion: s. Metrici scriptores.

Heraclitus: s. Mythographi.

Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus. Edd. C. Kroll et P. Viereck. *M.* 1.80 2.20.

Herodiani ab excessu divi Marci II. VIII. Ed. I. Bekker. *M.* 1.20 1.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Herodoti historiarum** II. IX. Edd. Dietsch - Kallenberg. 2 voll. [je *M.* 1.35 1.80] *M.* 2.70 3.60.
 Vol. I: Lib. 1—4. Fasc. I: Lib. 1. 2. *M.* —.75 1.10.
 Fasc. II: Lib. 3. 4. *M.* —.75 1.20.
 — II: Lib. 5—9. Fasc. I: Lib. 5. 6. *M.* —.60 —.90.
 Fasc. II: Lib. 7. *M.* —.45 —.75.
 Fasc. III: Lib. 8. 9. *M.* —.60 —.90.
- Herondae mimambi.** Acc. Phoenicis Coronistae, Mattii mimambi. fragm. Ed. O. Crusius. Ed. III maior. [U. d. Pr.] Ed. III minor. *M.* 2.40 2.80.
- Heronis Alexandrini opera.** Vol. I. Druckwerke und Automaten-theater, griech. und deutsch hrg. von W. Schmidt. Im Anh. Herons Fragment über Wasseruhren, Philons Druckwerke, Vitruvs Kapitel zur Pneumatik. Mit 124 Fig. *M.* 9. — 9.80.
 ——— Suppl.: D. Gesch. d. Textüberliefgr. Griech. Wortregister. *M.* 3. — 3.40.
 ——— Vol. II. Fasc. I. Mechanik u. Katoptrik, hrg. u. übers. von L. Nix u. W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus Olympiodor, Vitruv, Plinius, Cato, Pseudo-Euclid. M. 101 Fig. *M.* 8. — 8.60.
 ——— Vol. III. Vermessungslehre u. Dioptra, griech. u. deutsch hrg. von H. Schöne. M. 116 Fig. *M.* 8. — 9. —
- Hesiodi quae fer. carmina.** Rec. A. Rzach. *M.* 1.50 2. —
- Hesychii Milesii qui fertur de viris ill. I.** Rec. I. Flach. *M.* —.75 1.10.
- Hieroclis synecdemus.** Acc. fragmenta ap. Constantinum Porphyrog. servata et nomina urbium mutata. Rec. A. Burckhardt. *M.* 1.20 1.60.
- Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena comm.** Rec. C. Manitius. *M.* 4. — 4.60.
- Hippocratis opera.** 7 voll. Rec. H. Kuehlein et I. Ilberg. Vol. I (cum tab. phototyp.). *M.* 6. — 6.60. Vol. II. *M.* 5. — 5.50.
- Historici Graeci minores.** Ed. L. Dindorf. 2 voll. *M.* 8.25 9.30.
- Homeri carmina.** Ed. Guil. Dindorf. 2 voll. Ed. IV.
 Vol. I: Ilias, mit Sengebuschs diss. Hom. I. *M.* 2.25. Ausg. a. Schreibpapier *M.* 4.50.
 — II: Odyssea, mit Sengebuschs diss. Hom. II. *M.* 2.25. Ausg. a. Schreibpapier *M.* 4.50.
 — Ilias. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.
 Pars I: Il. 1—12. Pars II: Il. 13—24.
 [——] Iliadis carm. XVI. Schol. in usum ed. A. Koehly. *M.* 3. — 3.60.
 ——— Odyssea. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.
 Pars I: Od. 1—12. Pars II: Od. 13—24.
- Homeri Odyssea.** Rec. A. Ludwich. 2 voll. Ed. minor. *M.* 1.50 2.20.
 Vol. I: Od. 1—12. *M.* —.75 1.10.
 — II: Od. 13—24. *M.* —.75 1.10.
- Hymni Homerici acc. epigrammatis et Batrachomyomachia.** Rec. A. Baumeister. *M.* —.75 1.10.
- Hyperidis orationes.** Ed. Fr. Blaz. Ed. III. *M.* 2.10 2.50.
- Iamblichi protrepticus.** Ed. H. Pistelli. *M.* 1.80 2.60.
 — de communi math. scientia I. Ed. N. Festa. *M.* 1.80 2.60.
 — in Nicomachi arithm. introduct. I. Ed. H. Pistelli. *M.* 2.40 2.80.
- Ignatius Diaconus: s. Nicephorus.**
- Inc. anct. Byzant. de re milit. I.** Rec. R. Vári. *M.* 2.40.
- Ioannes Philoponus: s. Philoponus.**
- Iosephi opera.** Rec. Bekker-Naber. 6 voll. *M.* 21.20 24.40.
 ——— Rec. I. Bekker. 6 voll. Vol. VI. *M.* 2.10.
- Isaei orationes.** Ed. C. Scheiba. *M.* 1.20 1.60.
- Isocratis orationes.** Rec. Benseler-Blass. 2 voll. *M.* 2.70 3.60.
- Iuliani imp. quae supers. omnia.** Rec. C. F. Hertlein. 2 voll. *M.* 6.75 7.60.
- Iustiniani imp. novellae.** Ed. C. E. Zachariae a Lingenthal. 2 partes. *M.* 10.50 11.60.
 ——— Appendix (I). *M.* —.60 1. —
 ——— Appendix (II). De dioecesi Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno 554 lata. *M.* 1.20 1.60.
- Leonis diatyposis: s. Georgius Cyprius.**
- Luciani opera.** Rec. C. Jacobitz. 8 voll. *M.* 6.30 7.80.
- Lycophronis Alexandra.** Rec. G. Kinkel. *M.* 1.80 2.20.
- Lycurgi or. in Leocratem.** Edd. Scheiba-Blass. Ed. maior. *M.* —.90 1.30. Ed. minor. *M.* —.60 —.90.
- Lydi I. de ostentis et Calendaria Graeca omnia.** Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. *M.* 6. — 6.60.
 ——— Ed. I. *M.* 2.70.
 — de mensibus I. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.20 5.60.
 — de magistratibus I. Ed. R. Wünsch. [In Vorbereitung.]
- Lysiae orationes.** Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. *M.* 3 — 3.60. Ed. minor. *M.* 1.20 1.60.
- Manethonis apotelesmaticorum qui fer. II. VI. Ed. A. Koehly. Acc. Dorothei et Annubionis fragm. astrologica.** *M.* 1.50 2. —
- Marci Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gazensis.** Edd. soc. philol. Bonn. sodales. *M.* 2.40 2.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Maximiliet Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrologica. Rec. A. Ludwich. *M.* 1.80 2.20.

Metriel scriptores Graeci. Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephæstion. *M.* 2.70 3.20.

Metrologorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20. [Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—

Moschus s. Bucolici.

Musici scriptores Graeci. Aristoteles, Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudentius, Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Iannus. Ann. s. tabulae. *M.* 9.— 9.80.

— Supplementum: Melodiarum rell. *M.* 1.20 1.60.

Mythographi Graeci. Vol. I: Apollodori bibliotheca, Pediasimi lib. de Herculis laboribus. Ed. R. Wagner. *M.* 3.60 4.20.

— Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. *περί θεογονίας παθημάτων*, ed. P. Sakolowski. Antonini Liberalis *μεταμορφώσεων αναγωγή*, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80. Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80.

— Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catasterismi. Ed. Olivieri. *M.* 1.20 1.60.

— Vol. III. Fasc. II: Palaephati *περί ἀπίστων*, Heracliti lib. *περί ἀπίστων*, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. *M.* 2.80 3.20.

Naturalium rerum scriptores Graeci minores. Vol. I: Paradoxographi, Antigonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. *M.* 2.70 3.10.

Nicephori archiepiscopi opusce. hist. Ed. O. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita Nicephori. *M.* 3.30 3.70.

Nicephori Blemmydae curr. vitae et carmina. Ed. A. Heisenberg. *M.* 4.— 4.40.

Nicomachi Geraseni introductionis arithm. II. II. Rec. R. Hoche. *M.* 1.80 2.10.

—: s. a. Musici.

Nonni Dionysiacoem II. XLVIII. Rec. A. Koechly. 2 voll. *M.* 9.— 10.—

— paraphrasis s. evangelii Ioannis. Ed. A. Scheindler. *M.* 4.50 5.—

Onosandri de imperatoris off. I. Rec. A. Koechly. *M.* 1.20 1.60.

Palaephatus: s. Mythographi.

Parthenius: s. Mythographi.

Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, armenice. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60. (Scriptores sacri et profani. Fasc. II.)

Pausaniae descriptio Graeciae. Rec. I. H. Chr. Schubart. 2 voll. *M.* 3.60 4.40.

— Rec. F. Spiro. Vol. I. *M.* 2.80 3.40.

Pediasimus: s. Mythographi.

Philodemi volumina rhetorica. Ed. S. Sudhaus. 2 voll. u. Suppl. *M.* 11.— 12.60. — de musica II. Ed. I. Kempa. *M.* 1.50 2.—

Philoconi de officio mundi II. Rec. W. Reichardt. 4.— 5.60. (Scriptores sacri et profani. Fasc. I.)

— de aeternitate mundi c. Proclum. Ed. H. Rabe. *M.* 10.— 10.80.

Philostrati (mal.) opera. Ed. C. L. Kayser. 2 voll. *M.* 8.25 9.25.

— imagines. Rec. O. Benndorf et C. Schenkl. *M.* 2.80 3.30.

Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones. Rec. C. Schenkl et Aem. Reisch. *M.* 2.40 2.80.

Physiognomici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M.* 8.— 8.60. Vol. II. *M.* 6.— 6.60.] *M.* 14.— 15.20.

Pindari carmina. Ed. W. Christ. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.

Platonis dialogi secundum Thrasylli tetralogias dispositi. Ex recogn. C. F. Hermannii et M. Wohlrabii. 6 voll. [Vol. I III—VI. je *M.* 1.80 2.30. Vol. II. *M.* 1.50 2.—] *M.* 10.50 13.50.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo. *M.* —.60 —.90.

— 2. Cratylus. Theaetetus. *M.* —.90 1.30.

— 3. Sophista. Politicus. *M.* —.90 1.30.

— 4. Parmenides. Philebus. *M.* —.75 1.10.

— 5. Convivium. Phaedrus. *M.* —.60 [—90.]

— 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastus. Theages. *M.* —.60 —.90.

— 7. Charmides. Laches. Lysias. *M.* —.60 —.90.

— 8. Euthydemus. Protagoras. *M.* —.80 —.90.

— 9. Gorgias. Meno. *M.* —.90 1.30.

— 10. Hippias I et II. Io. Menexenus Clitophon. *M.* —.60 —.90.

— 11. Rei publicae libri decem. *M.* 1.50 2.—

— 12. Timaeus. Critias. Minos. *M.* —.75 1.10.

— 13. Legum libri XII. Epinomis. *M.* 1.50 2.—

— 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. *M.* 1.20 1.60.

— 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia Timaei, glossar, indices. *M.* 1.50 2.—

Inhalt von Nr. 1—3 = Vol. I.

— 4—6 = Vol. II.

— 7—10 = Vol. III.

— 11—12 = Vol. IV.

— 13 = Vol. V.

— 14—15 = Vol. VI.

Plotini opera. Rec. A. Kirchhoff. 2 voll. Vol. II. *M.* 3.—

Plotini Enneades praemisso Porphyrii de vita Plotini deque ordine librorum eius libello. Ed. R. Volkmann. 2 voll. *M.* 9.— 10.10.

Plutarchi vitae parallelae. Rec. C. Sintenis. 5 voll. [Vol. I. *M.* 1.80 2.30. Vol. II. *M.* 2.10 2.60. Voll. III—V. je *M.* 1.50 2.—] *M.* 8.40 10.90.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et Numa, Solon et Publicola. *M.* —.90 1.30.

— 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. *M.* —.90 1.30.

— 3. Timoleon et Aem. Paulus, Pelopidas et Marcellus. *M.* —.90 1.30.

— 4. Aristides et Cato, Philopoemen et Flaminius, Pyrrhus et Marius. *M.* —.90 1.30.

— 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lucullus. *M.* —.90 1.30.

— 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. *M.* —.75 1.10.

— 7. Agesilaus et Pompeius. *M.* —.75 1.10.

— 8. Alexander et Caesar. *M.* —.75 1.10.

— 9. Phocion et Cato minor. *M.* —.60 —.90.

— 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C. Gracchi. *M.* —.60 —.90.

— 11. Demosthenes et Cicero. *M.* —.60 —.90.

— 12. Demetrius et Antonius. *M.* —.60 —.90.

— 13. Dio et Brutus. *M.* —.75 1.10.

— 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho. *M.* —.90 1.30.

Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.

— 3—5 = Vol. II.

— 6—8 = Vol. III.

— 9—12 = Vol. IV.

— 13. 14 = Vol. V.

— **moralia.** Rec. G. N. Bernardakis. 7 voll. je *M.* 4.— 4.60.

Postarum Graecorum eclogae. Scholarum in usum composuit H. Stadtmueller. *M.* 2.70 3.20.

Polemonis declamationes duae. Rec. H. Hinck. *M.* 1.— 1.40.

Polyaeni strategematon II. VIII. Rec. Woelfflin-Melber. *M.* 7.50 8.—

Polybil historiae. Rec. L. Dindorf. 4 voll. Vol. I. II. III. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. je *M.* 3.60 4.20. [Vol. IV u. d. Pr.]

Porphyrii opuscul. sel. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 8.— 3.50.

Procli Lycii carmina: s. Eudocia Augusta.

Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii. Rec. G. Friedlein. *M.* 6.75 7.30.

— **in Platonis rem publicam commentarii.** Ed. G. Kroll. Vol. I. *M.* 5.— 5.60. Vol. II. *M.* 8.— 8.60.

Ptolemaei opera. Vol. I. *Syntaxis*, ed. I. L. Heiberg. Pars I. *M.* 8.— 8.60. Pars II. *M.* 12.— 13.—

Quinti Smyrnaei Posthomericonum II. XIV. Rec. A. Zimmermann. *M.* 3.60 4.20.

Rhetores Graeci. Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. *M.* 3.60 4.20. [Voll. II u. III vergriffen.]

Scriptores erotici, siehe: Erotici scriptores.

— **metrici, siehe: Metrici scriptores.**

— **metrologici, siehe: Metrologici scriptores.**

— **originum Constantinopolit.** Rec. Th. Preger. Fasc. I. *M.* 4.— 4.60.

— **physiognomoni, siehe: Physiognomoni scriptores.**

— **sacri et profani.**

Fasc. I: s. Philoponus.

Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nomm.

Fasc. III: s. Zacharias Rhetor.

Fasc. V: E. Gerland, neue Quellen z. Gesch. d. latein. Erzbistums Patras *M.* 6.— 6.60.

Sereni Antinoensis opuscula. Ed. I. L. Heiberg. *M.* 5.— 5.50.

Sillographorum Graecorum reliquiae. Rec. C. Wachsmuth. (Corpusc. poes. ep. Graec. ludib. Fasc. II.) *M.* 3.— 3.50.

Simeonis Sethi syntagma. Ed. B. Langkavel. *M.* 1.80 2.20.

Sophoclis tragoediae. Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. *M.* 1.65 2.20. Ed. minor. *M.* 1.35 1.80.

Einzeln jede Tragödie (Ajax. Antigone.

Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr.

Philoctetes. Trachiniae) *M.* —.30 —.60.

[—] **Scholia in S. tragoedias vetera.** Ed. P. N. Papageorgius. *M.* 4.80 5.40.

Stobaei florilegium. Rec. A. Meineke. 4 voll. Vol. IV. *M.* 2.40.

— **eclogae.** Rec. A. Meineke. 3 voll. *M.* 6.— 7.—

Strabonis geographica. Rec. A. Meineke. 3 voll. *M.* 7.80 9.50.

Syriani in Hermogenem comm. Ed. H. Rabe. 2 voll. *M.* 3.20 4.10.

Themistii paraphras. Aristotelis rell. Ed. L. Spengel. 3 voll. *M.* 6.70 7.20.

Theocritus: s. Buccolici.

Theodori Prodromi catomyomachia. Ed. B. Hercher. *M.* —.50 —.75.

Theonis Smyrnaei expositio rer. mathematic. ad leg. Platonem util. Rec. E. Hiller. *M.* 3.— 3.50.

Theophrasti Eresii opera. Rec. F. Wimmer. 3 voll. Vol. III. *M.* 2.40.

Theophrasti Simocatae historiae. Ed. de Boor. *M.* 6.— 6.60.

Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII. Ed. G. Boehme. Ed. II. 2 voll. [je *M.* 1.20 1.80.] *M.* 2.40 3.60.

Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll. [je *M.* 2.40 3.—] *M.* 4.80 6.— Ed. minor. 2 voll. [je *M.* 1.20 1.80] *M.* 2.40 3.60.
Tryphiodori et Colluthi carm. Ed. G. Weinberger. *M.* 1.40 1.80.
Xenophontis expeditio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. mai. *M.* 1.20 1.60.
 — Rec. W. Gemoll. Ed. mai. *M.* 1.20 1.60. Ed. min. *M.* —.75 1.10.
 — **historia Graeca.** Rec. O. Keller. Ed. min. *M.* —.90 1.30.
 — Rec. L. Dindorf. *M.* —.90.
 — **institutio Cyri.** Rec. A. Hug. Ed. mai. *M.* 1.50 2.— Ed. min. *M.* —.90 1.30.
 — **commentarii.** Rec. W. Gilbert. Ed. mai. *M.* 1.— 1.40. Ed. min. *M.* —.45 —.75.
 — **scripta minora.** Rec. L. Dindorf 2 fasc. *M.* 1.35 2.10.
Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte. In deutsch. Übersetz. hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. (Scriptores sacri et profani. Fasc. III.) *M.* 10.— 10.80.
Zonarae epitome historiarum. Ed. L. Dindorf. 6 voll. *M.* 19.50 22.90.

Novum Testamentum Graece ed. Ph. Buttmann. Ed. V *M.* 2.25 2.75.

b. Lateinische Schriftsteller.

[Acro.] **Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora.** Rec. O. Keller Vol. I *M.* 9.— 10.—
Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. *M.* 7.20 8.40.
Amplius, ed. Woelfflin, siehe: **Florus.**
Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II *M.* 1.— 1.25.
Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.
 Pars I: **Carmin. in codd. script.** rec. A. Riese. 2 fasc. Fasc. I Ed. II *M.* 4.— 4.60. Fasc. II vergr.
 — II: **Carmin. epigraphica** conl. Fr. Buecheler. 2 fasc. *M.* 9.20 10.35. Suppl.: s. **Damasus.**
Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. *M.* —.60 —.90.
Apulei metamorph. II. XI. Ed. J. v. d. Vliet. *M.* 3.— 3.50.
 — **apologia et florida.** Ed. J. v. d. Vliet. *M.* 4.— 4.50.
Augustini de civ. dei II. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. II 2 voll. *M.* 6.— 7.20.
 — **confessionum II. XII.** Rec. P. Knöll. *M.* 2.70 3.20.
Aulularia sive Querolus comoedia. Ed. B. Peiper. *M.* 1.50 2.—
Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adi. aest. tabula. *M.* 8.60 7.20.

Avieni Aratea. Ed. A. Breysig *M.* 1.— 1.40.
Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. *M.* 1.60 2.—
Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. *M.* 5.10 5.60.
 — **commentarii in l. Aristotelis περί ἐκφυσιᾶς.** Rec. C. Meiser. 2 partes. *M.* 3.70 9.70.
Caesaris commentarii cum A. Hirti aliorumque supplementis. Rec. B. Käßler 3 voll.
 Vol. I: **de bello Gallico.** Ed. min. *M.* —.75 1.10. Ed. mai. *M.* 1.20 1.60.
 — II: **de bello civili.** Ed. min. *M.* —.60 —.90. Ed. mai. *M.* —.90 1.30.
 — III. P. I: **de b. Alex., de b. Afr.** Rec. E. Woelfflin. Ed. min. *M.* —.60 1.— Ed. mai. *M.* 1.— 1.40.
 — III. P. II: **de b. Hispan., fragmenta, indices.** *M.* 1.50 1.90.
 — **commentarii etc.** Rec. B. Dinter Ausg. in 1 Band (ohne d. krit. praefatio) *M.* 1.50 2.10.
 — **de bello Gallico.** Ed. minor. Ed. II. *M.* —.75 1.10.
 — **de bello civili.** Ed. minor Ed. II. *M.* —.60 —.90.
Calpurni Flacci declamationes. Ed. G. Lehnert *M.* 1.40.
Cassii Felicis de medicina I. Ed. V. Rose *M.* 3.— 3.40.
Catonis de agri cultura I. Rec. H. Keil. *M.* 1.— 1.40.
Catulli lib. Acc. Laevii, aliorum rell. et Priapea. Rec. L. Mueller. *M.* —.45 —.75.
 — **Tibulli, Propertii carmina.** Rec. L. Mueller. *M.* 2.70 3.20.
Celsi de medicina II. Ed. C. Daremberg. *M.* 3.— 3.50.
Censorini de die natali I. Rec. Fr. Hultsch. *M.* 1.20 1.60.
Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich 5 partes. 11 voll.
 Pars I: **Opera rhetorica,** ed. Friedrich 2 voll. [Vol. I *M.* 1.35 1.80. Vol. II *M.* 2.10 2.60.] *M.* 3.45 4.40.
 — II: **Orationes,** ed. Müller. 3 voll. [je *M.* 2.10 2.60.] *M.* 6.80 7.80.
 — III: **Epistulae,** ed. Müller. 2 voll. [Vol. I *M.* 3.60 4.20. Vol. II *M.* 4.20 4.80.] *M.* 7.80 9.—
 — IV: **Scripta philosophica,** ed. Müller. 3 voll. [je *M.* 2.10 2.60.] *M.* 6.30 7.80.
 — V: **Indices.** [Vergr., Neubearbeitung in Vorbereitung.]
 Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
 Nr. 1. **Rhetorica** ad Herennium, ed. Friedrich. *M.* —.75 1.10.
 — 2. **De inventione,** ed. Friedrich. *M.* —.75 1.10.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 3. De oratore, ed. Friedrich. *M.* 1.—1.40.
 — 4. Brutus, ed. Friedrich. *M.* —.60 —.90.
 — 5. Orator, ed. Friedrich. *M.* —.45 —.75.
 — 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. *M.* —.45 —.75.
 — 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comoeodo, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 8. Divinatio in Q. Caecilius, actio in C. Verrem I, ed. Müller. *M.* —.45 —.70.
 — 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis II. I—III, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 9b. — II. IV. V, ed. Müller. *M.* —.45 —.75.
 — 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia), ed. Müller. *M.* —.45 —.75.
 — 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. *M.* —.75 1.10.
 — 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. *M.* —.45 —.75.
 — 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de haruspicio responso, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinius, pro M. Caelio, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. *M.* —.45 —.75.
 — 18. Orationes in M. Antonium Philippiam XIV, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 19. Epist. ad fam. I. I—IV, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 20. Epist. ad fam. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 21. Epist. ad fam. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 22. Epist. ad fam. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 23. Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 24. Epist. ad Att. I. I—IV, ed. Müller. *M.* 1.—1.40.
 — 25. Epist. ad Att. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* 1.—1.40.
 — 26. Epist. ad Att. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* 1.—1.40.
 — 27. Epist. ad Att. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* 1.—1.40.
 — 28. Epist. ad Brutum et epist. ad Octavianum, ed. Müller. *M.* —.60 —.85.
 — 29. Academica, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 30. De finibus, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 31. Tusculanae disputationes, ed. Müller. *M.* —.75 1.10.
 — 32. De natura deorum, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 33. De divinatione, de fato, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 34. De re publica, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 35. De legibus, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 36. De officiis, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller
 Inhalt von [*M.* —.45 —.75.
 Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I.
 — 3—6 = Pars I, vol. II.
 — 7—9 = Pars II, vol. I.
 — 10—14 = Pars II, vol. II.
 — 15—18 = Pars II, vol. III.
 — 19—23 = Pars III, vol. I.
 — 24—28 = Pars III, vol. II.
 — 29—31 = Pars IV, vol. I.
 — 32—35 = Pars IV, vol. II.
 — 36. 37 = Pars IV, vol. III.
 — orationes selectae XXI. Rec. C. F. W. Müller. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.

Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena.

— II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicae I. II. XIV.

— orationes selectae XIX. Edd., indices adieci. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. *M.* 2.—2.50.

Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV. V, de imperio Pompeii, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippiam I. II, divinatio in Caecilius.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Ciceronis epistolae. Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [je *M.* 3.— 3.60.]
M. 6 — 7.20.

— epistolae selectae. Ed. R. Dietsch. 2 partes. [P. I. *M.* 1.— 1.40. P. II. *M.* 1.50 2.—] *M.* 2.50 3.40.

— philosophische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst einer Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Professor Dr. D. Weißenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.—

— in einzelnen mit Vorbemerkungen u. f. w. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbild. *part.* *M.* — 90.

2. Heft: De officiis libri III. *part.* *M.* — 60.

3. Heft: Cato Maior de senectute. *part.* *M.* — 30.

4. Heft: Laelius de amicitia. *part.* *M.* — 30.

5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. *part.* *M.* — 60.

6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. *part.* *M.* — 30.

7. Heft: De re publica. *part.* *M.* — 30.

— rhetorische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. D. Weißenfels. *M.* 1.80.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen u. f. w. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Ciceros nebst einem Abriß der Rhetorik. *part.* *M.* 1.—

2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbemerkungen und Analysen. *part.* *M.* 1.—

3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. *part.* *M.* — 60.

Claudiani carmina. Rec. J. Koch. *M.* 3.60 4.20.

Claudii Hermeri mulomedicina Chironis. Ed. E. Oder. *M.* 12.— 12.80.

Commodiani carmina. Rec. E. Ludwig. 2 part. *M.* 2.70 3.50.

[Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed. E. Heydenreich. *M.* — 60 — 90.

Cornelius Nepos: a. Nepos.

Curtii Rusti hist. Alexandri Magni. Rec. Th. Vogel. *M.* 1.20 1.60.

Damasci epigrammata. Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adi. est tabula. *M.* 2.40 2.80.

Daretis Phrygii de exordio Troiae hist. Rec. F. Meister. *M.* 1.20 1.60.

Dictys Cretensis ephem. belli Troiani II. VI. Rec. F. Meister. *M.* 1.50 2.—

Donati comm. Terenti. Ed. Wessner I. *M.* 10.— 10.80.

Dracontii carm. min. Ed. Fr. de Duhn. *M.* 1.20 1.60.

Eclogae poetar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.

Eutropii breviarium hist. Rom. Rec. Fr. Buehl. *M.* — 45 — 75.

Firmici Materni matheseos II. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M.* 4.— 4.50.

Flori, L. Annaei, epitomae II. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio. Ed. O. Roszbach. *M.* 2.80 3.20.

— epitomae II. II, rec. C. Halm. L. Ampelli liber memorialis, rec. E. Woelfflin. *M.* 1.— 1.40.

Frontini strategematon II. IV. Ed. G. Gundermann. *M.* 1.50 1.90.

Fulgentii, Fabii Planciadii, opera. Acc. Gordiani Fulgentii de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. *M.* 4.— 4.50.

Gai institutionum iuris civilis comment. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke Ed. V. *M.* 2.70 3.20.

Gelli noctium Attic. II. XX. Rec. C. Hosius. 2 voll. *M.* 6.80 8.—

Geminii elementa astronomiae. Rec. C. Manitius. *M.* 8.— 8.60.

Germanici Caesaris Araten. Ed. A. Breysig. Ed. II. Acc. Epigrammata. *M.* 2.— 2.40.

Hieronymi de vir. illustr. I. Acc. Gennadii catalogus viror. illustr. Rec. G. Herding. *M.* 2.40 2.80.

Historia Apollonii, regis Tyri. Rec. A. Riese. Ed. II. *M.* 1.40 1.80.

Historicorum Roman. fragmenta. Ed. H. Peter. *M.* 4.50 5.—

Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller Ed. mai. *M.* 1.— 1.40. Ed. min. *M.* — 75 1.10.

Hygini gromatici l. de munit. castr. Rec. G. Gemoll. *M.* — 75 1.10.

Iurisprudentiae antelustinianae quae supersunt. In usum maxime academicum rec., adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. *M.* 6.75 7.40. — Indices ed. Fabricius [Vergiffen.]

— Supplement: Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen. Von E. Huschke *M.* — 75.

— anteadrianae quae supersunt. Ed. F. P. Bremer. P. I. *M.* 5.— 5.60.

— Pars II. Sectio I. *M.* 8.— 8.60. Sectio II. *M.* 8.— 8.80.

Iustiniani institutiones. Ed. Ph. Ed. Huschke. *M.* 1.— 1.40.

Iustini epitoma hist. Philipp. Pompei Trogi ex rec. Fr. Buehl. Acc. prologi in Pompeium Trogum ab A. de Gutschmid rec. *M.* 1.50 2.—

Iuvenalis satirarum II. Rec. C. F. Hermann. *M.* — 45 — 75.

- Iuveni II. evangelicorum IV. Rec. C. Marold. *M.* 1.80 2.40.
- Lactantius Placidus: s. Statius. Vol. III. Livi ab urbe condita libri. Rec. Weissenborn-Müller. 6 partes. [je *M.* 1.—1.50; Part. I—IV auch in je 2 fasc. zu *M.* — 60 1.—] *M.* 6.—9.—
- Pars I fasc. I: Lib. 1—3. Ed. II.
 — I fasc. II: Lib. 4—6.
 — II fasc. I: Lib. 7—10. Ed. II.
 — II fasc. II: Lib. 21—23. Ed. II.
 — III fasc. I: Lib. 24—26. Ed. II.
 — III fasc. II: Lib. 27—30. Ed. II.
 — IV fasc. I: Lib. 31—35. Ed. II.
 — IV fasc. II: Lib. 36—38. Ed. II.
 — V: Lib. 39—140.
 — VI: Fragmenta et index.
- Lucani de bello civ. II. X. Ed. C. Hosius. *M.* 3.60 4.20.
- Lucreti Cari de rerum natura II. VI. Ed. A. Brieger. Ed. emend. M. Appendix. *M.* 2.10 2.40.
 Appendix einzeln *M.* —.30.
- Macrobius. Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. *M.* 6.—6.60.
- Marcelli de medicamentis. Ed. G. Helmreich. *M.* 3.60 4.20.
- Martialis epigrammaton II. Rec. W. Gilbert. *M.* 2.70 3.20.
- Martianus Capella. Rec. F. Eyssenhardt. Acc. scholia in Caesaris Germanici Aratea. *M.* 4.50 5.—
- Melae de chorographia II. III. Rec. C. Frick. *M.* 1.20 1.60.
- Metrologieorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—
- Minucii Felicis Octavius. Ed. Aem. Bachrens. *M.* 1.35 1.75.
- Nepotis vitae. Edd. Halm-Fleckeisen. *M.* —.30 —.60.
 — m. Schulwörterbuch v. H. Haacke. 13. Auflage. *M.* 1.—1.30.
- Orosii hist. adv. paganos II. VII. Rec. C. Zangemeister. *M.* 3.—3.50.
- Ovidius Naso. Rec. R. Merkel. 3 tomi. *M.* 2.90 4.10.
 Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae. Medicamina faciei femineae. Ars amatoria. Remedia amoris. Ed. II cur. B. Ehwald. *M.* 1.—1.40.
 Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. *M.* —.90 1.30.
 Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri. Fasti Halieutica. Ed. II. *M.* 1.—1.40.
 — tristium II. V. *M.* —.45 —.75.
 — fastorum II. VI. *M.* —.60 —.90.
 — metamorphoseon delectus Siebelianus. Ed. Polle. Mit Index. *M.* —.60 —.90.
- Palladii opus agriculturae. Rec. J. C. Schmitt. *M.* 5.20 5.60.
- Panegyrici Latini XII. Rec. Aem. Bachrens. *M.* 3.60 4.20.
- Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, armeniace. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.—6.60.
- Pelagonii ars veterinaria. Ed. M. Ihm. *M.* 2.40 2.90.
- Persii satirarum I. Rec. C. Hermann. *M.* —.80 —.60.
- Phaedri fabulae Aesopiae. Rec. L. Mueller. *M.* —.80 —.60.
 — mit Schulwörterbuch von A. Schaubach. *M.* —.90.
- Physiognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. B. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M.* 8.—8.60. Vol. II. *M.* 6.—6.60.] *M.* 14.—15.20.
- Plauti comoediae. Rec. F. Goetz et Fr. Scholl. 7 fasc.
 Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia. Praec. de Plauti vita ac poesi testim. *M.* 1.50 2.—
 — II. Bacchides, Captivi, Casina. *M.* 1.20 1.60.
 — III. Cistellaria, Curculio, Epidicus. *M.* 1.—1.40.
 — IV. *Menaechmi, Mercator, *Miles glor. *M.* 1.50 2.—
 — V. *Mostellaria, Persa, *Poenulus. *M.* 1.50 2.—
 — VI. *Pseudolus, *Rudens, Stichus. *M.* 1.50 2.—
 — VII. *Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. *M.* 1.50 2.—
- Einzeln die mit * bezeichneten Stücke je *M.* —.60 —.90, die übrigen je *M.* —.45 —.75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia. Conspectus metrorum) *M.* —.45 —.75.
 — Rec. A. Fleckeisen. Tom. I. II. *M.* 2.70.
- Tom. I. Amphitruo, Captivi, Miles glor., Rudens, Trinummus. *M.* 1.50.
 — II. Asinaria, Bacchides, Curculio, Pseudolus, Stichus. *M.* 1.20.
 Einzeln jedes Stück *M.* —.45. [Fortsetzung erscheint nicht.]
- Plini naturalis historia. 6 voll. Rec. C. Mayhoff. Vol. II. *M.* 3.—3.50. Vol. III. *M.* 4.—4.50. Vol. IV. V. je *M.* 6.—6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan. *M.* 3.—3.50. [Vol. I vergr.; neue Aufl. in Vorbereitung.]
 — II. dubii sermonis VIII. rell. Coll. I. W. Beck. *M.* 1.40 1.80.
 — (Iun.) epistulae. Rec. C. F. W. Müller. *M.* 2.80 3.40.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Plinii Secundi** quae fertur una cum **Gargilli Martialis** medicina. Ed. V. Rose. *M.* 2.70 3.10.
- Poetae Latini minores.** Rec. Aem. Baehrens. 6 voll. *M.* 20.10 23.40.
- Poetarum Roman.** fragmm. Ed. Aem. Baehrens. *M.* 4.20 4.80.
- Porphyrius** commentarii in **Horatium.** Rec. G. Meyer. *M.* 4.20 4.80.
- Prisciani** euporiston II. III. Ed. V. Rose. Acc. **Vindiciani Afri** quae feruntur rell. *M.* 5.— 5.60.
- Propertii** elegiae. Rec. L. Mueller. *M.* —.60 —.90.
- Quintiliani** instit. orat. II. XII. Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. *M.* 2.40 3.25.
- — — **liber declinus.** Rec. C. Halm. *M.* —.30 —.60.
- — — **declamationes.** Rec. C. Ritter. *M.* 4.80 5.40.
- Remigii Autissiodor.** in art. **Donati** min. commentum. Ed. W. Fox. *M.* 1.80 2.20.
- Rutilii Namatiani** de reditu suo II. II. Rec. L. Mueller. *M.* —.75 1.10.
- Sallustii** **Catullina**, **Iugurtha**, ex historiis orationes et epistulae. Ed. A. Eussner. *M.* —.45 —.75.
- Scenicae** Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. **Tragicorum** fragmm. *M.* 4.— 4.60. Vol. II. **Comicorum** fragmm. *M.* 5.— 5.60.
- Scribonii Largi** compositiones. Ed. G. Helmreich. *M.* 1.80 2.20.
- Scriptores** historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter. 2 voll. *M.* 7.50 8.60.
- Senecae** (philosophi) opera. Rec. Fr. Haase. 3 voll. Vol. I. *M.* 2.10 2.60. Vol. II. *M.* 2.40 3.20. [Vol. III. vergr.] Suppl. *M.* 1.80 2.40.
- — — **opera.** Vol. I. Fasc. I. **Dialogi.** Ed. E. Hermes. [In Vorbereitung.]
- — — Vol. I. Fasc. II. **De beneficiis.** De **clementia.** Ed. C. Hosius. *M.* 2.40 2.80.
- — — Vol. II. **Quaestiones. natural.** II. Ed. A. Gercke. [In Vorbereitung.]
- — — Vol. III. **Ad Lucillum** epistt. moral. Ed. O. Hense. *M.* 5.60 6.20.
- — — **tragoediae.** Rec. R. Peiper et G. Richter. Ed. II. *M.* 5.60 6.20.
- — — (rhetoris) **oratorum et rhetorum** sententiae, divisiones, colores. Ed. A. Kiessling. *M.* 4.50 5.—
- Sidonius Apollinaris.** Rec. P. Mohr. *M.* 4.— 4.60.
- Sili Italici** **Punica.** Ed. L. Bauer. 2 voll. *M.* 4.80 5.60.
- Soran** gynaeceiorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell. Ed. V. Rose. *M.* 4.80 5.40.
- Statius.** Edd. A. Klotz, al.
- Vol. I: **Silvae.** Rec. A. Klotz. *M.* 2.— 2.50.
- II. Fasc. I: **Achilleis.** Rec. A. Klotz. *M.* —.75.
- II. Fasc. II: **Thebais.** Rec. Ph. Kohlmann. *M.* 4.80 5.40.
- III: **Lactantii Placidi** scholia in **Achilleidem.** Ed. R. Jahnke. *M.* 8.— 8.60.
- Suetoni** rell. Rec. C. L. Roth. *M.* 1.50 2.—
- Tacitus.** Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi. *M.* 2.40 3.20.
- Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I—VI. *M.* —.75 1.10. Fasc. II: Lib. XI—XVI. *M.* —.75 1.10.]
- II. **Historiae** et libb. minores. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: **Historiae.** *M.* —.75 1.10. Fasc. II: **Germania. Agricola. Dialogus.** *M.* —.45 —.75.]
- Terentii** **comodiae.** Rec. A. Fleckeisen. Ed. II. *M.* 2.10 2.60.
- Jedes Stück (**Hecyra**, **Phormio**, **Adelphoe**, **Andria**, **Hauton Timorumenos**, **Eunuchus**) *M.* —.45 —.75.
- [—] **Scholia Terentiana.** Ed. Fr. Schlee. *M.* 2.— 2.40.
- Tibulli** II. IV. Rec. L. Mueller. *M.* —.30 —.60.
- Ulpiani** fragmenta. Ed. E. Huschke. Ed. V. *M.* —.75 1.10.
- Valerii Maximi** factorum et dictorum memorab. II. IX. Cum **Iulii Paridis** et **Ianuarii Nepotiani** epitomis. Rec. C. Kempf. Ed. II. *M.* 4.50 5.—
- Valerii Alexandri** **Polemi** res gestae **Alexandri Macedonis.** Rec. B. Kuebler. *M.* 2.70 3.20.
- Valerii Flacci** **Argonautica.** Rec. Aem. Baehrens. *M.* 1.50 2.—
- Verronis** rer. rustic. rell. Rec. H. Keil. *M.* 1.50 2.—
- Vegeti** **Renati** epitoma rei milit. Rec. C. Lang. Ed. II. *M.* 3.90 4.40.
- Vellei** **Paterculi** hist. Roman. rell. Ed. C. Halm. *M.* 1.— 1.40.
- — — Rec. Fr. Haase. *M.* —.60 —.90.
- Vergili** **Maronis** opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. *M.* 1.50 2.—
- — — **Aeneis.** *M.* —.90 1.30.
- — — **Bucolica** et **Georgica.** *M.* —.45 —.75.
- — — **Bucolica, Georgica, Aeneis.** Rec. O. Güthling. 2 tomi. *M.* 1.35 2.—
- Tom. I: **Bucolica. Georgica.** *M.* —.45 —.75.
- II: **Aeneis.** *M.* —.90 1.30.
- Virgili** **Grammatici** opera. Ed. Huemer. *M.* 2.40 2.80.
- Vitruvii** de architectura II. X. Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 5.— 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

Alberti Stadensis Troilus. Ed. Th. Merzdorf. <i>M.</i> 3 — 3.40.	Guilelmi Blesensis Aldae comoedia. Ed. C. Lohmeyer. <i>M.</i> —.80 1.20.
Amarii sermonum II. IV. Ed. M. Manitius. <i>M.</i> 2.25 2.60.	Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kaiser. <i>M.</i> 4.40 4.80.
Canabutiae in Dionysium Halle. comm. Ed. M. Lehnerdt. <i>M.</i> 1.80 2.20.	Odonis abbatis Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. <i>M.</i> 4.— 4.60.
Christus patiens. Tragoedia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Bramba. <i>M.</i> 2 25 2.60.	Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi metrica. Ed. K. Rossberg. <i>M.</i> 1.80 2.20.
Comoediae Horatianae tres. Ed. R. Jahne. <i>M.</i> 1.20 1.60.	Vitae sanctorum novem metricae. Ed. Guil. Harster. <i>M.</i> 3 — 3.50.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.
Edidit Iosephus Frey. [8.]

Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. Ed. E. Weber. <i>M.</i> 2.40 2.80.	Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 voll. <i>M.</i> 2.40 3.20.
Manutii, Pauli, epistolae sel. Ed. M. Fickelscherer. <i>M.</i> 1.50 2.—	Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii. Ed. I. Frey. <i>M.</i> —.45 —.70.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griech. u. röm. Schriftstellern. [gr. 8.]

Aetna. Von S. Sudhaus. <i>M.</i> 6.— 7.—	Plantus Rudens. Von F. Marx.
Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinze. <i>M.</i> 4.— 5.—	Tacitus Germania. Von G. Wissowa.
Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. <i>M.</i> 12.— 13.—	Mit dem Plan, eine Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken erscheinen zu lassen, hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten, zum Nutzen für die Pflege der philologischen Wissenschaft überhaupt wie für den einzelnen Philologen.
Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. <i>M.</i> 6.— 7.—	

In Vorbereitung sind:

- Altehrstl. Apologeten. Von J. Geffcken.
Clemens Alex. Pädagogos. Von Schwartz.
Lukian Philopseudes. Von R. Wünsch.
Ovid Heroiden. Von R. Ehwald.
Pindar Pythien. Von O. Schröder.

3. Einzeln erschienene Ausgaben und Schriften zu einzelnen Autoren und Schriftwerken [gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt].

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelausgabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: s. Lucas.	Aeschyl Orestie mit erklärend. Anmerk. von N. Wecklein. <i>M.</i> 6.—
Aeschini orationes. Ed., scholia adi. F. Schults. <i>M.</i> 8.—	Daraus einzeln je <i>M.</i> 2.—:
— orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A. Weidner. <i>M.</i> 3.60	I. Agamemnon.
Aeschyl Agamemno. Ed. R. H. Klausen.	II. Die Choephoren.
Ed. alt. cur. R. Enger. <i>M.</i> 3.75.	III. Die Eumeniden.
	— fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf
	4. <i>M.</i> 4.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Aeschyli Agamemnon. Griech. u. deutsch m. Komm. von K. H. Keck. *M.* 9.—
 — Septem ad Thebas. Rec. Fr. Rit-schelius. Ed. II. *M.* 3.—
- Dindorf, lexicon Aeschyleum. *M.* 16.—
 Richter, z. Dramaturgie d. Ä. *M.* 6. 50.
 Westphal, Prolegomena zu Ä. Tragödien. *M.* 5.—
- Alciphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. *M.* 4.—
 Ἀλφειῶντος τῆς ἀγάπης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrg. v. W. Wagner. *M.* 2. 40.
- Anthologiae Planudeae appendix Barberrino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. *M.* 4.—
- Apollonius' von Kitium illustr. Kommentar z. d. Hippokrat. Schrift π. ἐνθουζαίου. Hrg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdr. 4. *M.* 10.—
- Apollonii Rhodii Argonautica. Ed. R. Merkel. Scholia ed. H. Keil. *M.* 15.—
 [Aristarchus.] Ludwich, As Homer. Textkritik. 2 Teile. *M.* 23.—
- Aristophanis fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 6.—
 — equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II cur. K. Zacher. *M.* 3.—
 — ranne. Rec. A. von Velsen. *M.* 3.—
 — Plutus. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.—
 — ecclesiazusae. Rec. A. von Velsen. *M.* 2. 40.
 — thesmophoriazusae. Rec. A. von Velsen. Ed. II. *M.* 2.—
- Müller-Strübing, A. u. d. hist. Kritik. *M.* 16.—
 Roemer, Aristophanesstudien. I. *M.* 8.—
 Zacher, d. handschriften u. klassen d. Aristophanesscholien. *M.* 6.—
- Aristotelis ars rhet. cum adnotatione L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina. 2 voll. *M.* 16.—
 — politica cum vet. translatione G. de Moerbeka. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 18.—
 — ethica Nicomachea. Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Adi. est Fr. Susemihlii epist. crit. *M.* 12.—
- Heitz, die verlor. Schriften d. A. *M.* 6.—
 Rose, Aristoteles pseudepigraphus. *M.* 14.—
- Artemidori onirocritica. Rec. R. Hercher. *M.* 8.—
- Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. L. Ahrens. *M.* 1. 50.
- Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis et Moschi rell. Ed. H. L. Ahrens. 2 tomi. *M.* 21. 60.
- Hiller, Beitr. zur Textgesch. d. gr. Bukoliker. *M.* 3. 20.
- Callimachea. Ed. O. Schneider 2 voll. *M.* 33.—
 Vol. I. Hymni cum scholiis vet. *M.* 11.—
 — II. Fragmenta. Indices. *M.* 22.—
 [Callisthenes.] Pseudo-C., hrsgg. von H. Meusel. *M.* 2. 40.
- Carmina Graeca medii aevi. Ed. G. Wagner. *M.* 9.—
 — popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M.* 14.—
- Christianor. carm. Anthologia Graeca. Edd. W. Christ et M. Paranikas. *M.* 10.—
- Comicorum Atticorum fragmenta. Ed. Th. Kock. 2 voll. *M.* 48.—
 Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. *M.* 18.—
 — II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. *M.* 14.—
 — II. Novae comoediae fragmenta. Pars II. Comicorum incertae aetatis fragmenta. Fragmenta incertorum poetarum. Indices. Supplementa. *M.* 16.—
- Demosthenis oratt. de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 16.—
 — orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 4.—
 — de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. *M.* 1. 60.
- Fox, die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Aeschines analysiert u. gewürdigt. *M.* 5. 60.
 Preuss, index Demosthenicus. *M.* 10.—
 Schaefer, D. u. s. Zeit. 3 Bde. 2. Aufl. *M.* 30.—
- Περὶ διαλέκτων excerptum ed. R. Schneider. *M.* —. 60.
- Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed. M. Schmidt. *M.* 9.—
- Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
- Eratosthenis carminum rell. Disp. et expl. Ed. E. Hiller. *M.* 3.—
 — geographische Fragmente, hrg. von Berger. *M.* 8. 40.
- Euripidis fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 9.—
 — Edd. R. Prinz et N. Wecklein *M.* 46. 60.
 Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. *M.* 2. 40.
 — I. — II. Alcestis. Ed. II. *M.* 1. 50.
 — I. — III. Hecuba. Ed. II. *M.* 2. 40.
 — I. — IV. Electra. *M.* 2.—
 — I. — V. Ion. *M.* 2. 80.
 — I. — VI. Helena. *M.* 3.—
 — I. — VII. Cyclops. *M.* 1. 40.
 — II. — I. Iphigenia Taurica. *M.* 2. 40.
 — II. — II. Supplices. *M.* 2.—
 — II. — III. Bacchae. *M.* 2.—

Euripides fabulae. Edd. B. Prinz et N. Wecklein.

Vol. II. Pars IV. Heraclidae. *M.* 2.—

— II. — V. Hercules. *M.* 2.40.

— II. — VI. Iphigenia Auliden-
sis. *M.* 2.80.

— III. — I. Andromacha. *M.* 2.40.

— III. — II. Hippolytus. *M.* 2.80.

— III. — III. Orestes. *M.* 2.80.

— III. — IV. Phoenissae. *M.* 2.80.

— III. — V. Troades. *M.* 2.80.

— III. — VI. Rhesus. *M.* 3.60.

— tragoediae. Edd. Pflugk-Klotz-
Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)

Medea. Ed. III. *M.* 1.50. — Hecuba

Ed. III. *M.* 1.20. — Andromacha. Ed. II.

M. 1.20. — Heraclidae. Ed. II. *M.* 1.20.

— Helena. Ed. II. *M.* 1.20. — Alcestis.

Ed. II. *M.* 1.20. — Hercules furens.

Ed. II. *M.* 1.80. — Phoenissae. Ed. II.

M. 2.25. — Orestes. *M.* 1.20. — Iphigenia

Taurica. *M.* 1.20. — Iphigenia quae est

Aulide. *M.* 1.20.

[Etymologica.] Reitzenstein, Geschichte
d. griech. W. Mit 2 Tafeln. *M.* 18.—

Eusebii canonum epitome ex Dionysii
Telmaharensis chronico petita. Verterunt

notisque illustrant C. Siegfried et

H. Gelzer. 4. *M.* 6.—

Galenii de placitis Hippocratis et Platonis.

Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text.

Græc., adnot. crit., vers. Lat. *M.* 20.—

Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi,

Euagril Pontici sententiae. Ed. A. Elter.

gr. 4. *M.* 2.40.

— II. Epicteti et Muschionis sententiae.

Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 1.60.

Grammatici Graeci recogniti et apparatu
critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8.

Pars II. Vol. I. Et. s. t.: Apollonii

Dyscoli quae supersunt. Recc. R.

Schneider et G. Uhlig. Fasc. I.

Apollonii scripta minora a R. Schnei-

dero edita. *M.* 10.—

Pars IV. Et. s. t.: Theodosii Alexan-

drini canones, Georgii Choerob-

bosci scholia, Sophronii patri-

archae Alexandrini excerpta.

Rec. A. Hilgard.

Vol. I. Theodosii canones et Choerob-

bosci scholia in canones nomi-

nales. *M.* 14.—

— II. Choerobosci scholia in cano-

nes verbales et Sophronii excerpta

e Characis commentario. *M.* 22.—

[Fortsetzung in Vorber.]

Herodas' Mimnamben, hrg. v. R. Meister.
Lex.-8. *M.* 5.—

Crusius, Untersuch. z. d. Mimnamben d.

Herondas. *M.* 6.—

Herodiani ab excessu d. Marci II. VIII.

Ed. L. Mendelssohn. *M.* 6.80.

Herodiani technici rell. Ed., expl. A.
Lentz. 2 tomi. Lex.-8. *M.* 54.—

Herodots II. Buch m. sachl. Erläut. hrg.

v. A. Wiedemann. *M.* 12.—

Ἡροδότου τὰ ἅπαντα ἐξ ἐργων καὶ
Σιγῆς. *M.* 10.—

Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Rzach.
[In Vorbereitung.]

— — Rec. A. Köchly, lect. var. subscr.

G. Kinkel. Pars I. *M.* 5.—

[Fortsetzung erscheint nicht.]

— — Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III

cur. I. Flach. *M.* 6.60.

[—] Glossen und Scholien zur Hesiodi-

schen Theogonie mit Prolegomena von

J. Flach. *M.* 8.—

Dimitrijevic, studia Hesiodica. *M.* 6.—

Steitz, d. Werke u. Tage d. H. nach

ihrer Compos. gepr. u. erkl. *M.* 4.—

Hesychii Milesii onomatologi rell. Ed. I.

Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana,

indd., spec. photolithogr. cod. A. *M.* 9.—

Hipparch, geograph. Fragmente, hrg. von

Berger. *M.* 2.40.

Homeri carmina. Rec. A. Ludwich. Pars I

Ilias. 2 voll. Vol. I. *M.* 16.— 18.— Pars II

Odyssea. 2 voll. *M.* 16.— 20.—

— Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 partt

M. 13.—

— Ilias. Ed. I. La Roche. 2 partt.

M. 22.—

— Iliadis carmina seiuncta, discreta,

emendata, prolegg. et app. crit. instructa

ed. G. Christ. 2 partt. *M.* 16.—

[—] D. Homer. Hymnen hrg. u. erl. v.

A. Gemoll. *M.* 6.80.

[—] D. Homer. Batrachomachia des

Pigres nebst Scholien u. Paraphrase hrg.

u. erl. v. A. Ludwich. *M.* 20.—

Autenrieth, Wörterb. z. d. Homer. Ge-

dicten. 8. Aufl. *M.* 3.— 3.60.

Ebeling, lexicon Homericum. 2 voll.

M. 60.—

Frohwein, verbum Homericum. *M.* 3.60.

Gehring, index Homericus. *M.* 16.—

Gladstone's Homer. Studien, bearb. v.

Schuster. *M.* 9.—

Kammer, d. Einheit d. Odyssee. *M.* 16.—

La Roche, die Hom. Textkritik i. Altert.

M. 10.—

Ludwich, d. Homervulgata als vor-

alexandrinisch erwiesen. *M.* 6.—

Nutzhorn, d. Entstehungsweise d. Hom.

Gedichte. *M.* 5.—

Volkmann, Gesch. u. Krit. d. Wolfschen

Prolegomena. *M.* 8.—

Incerti auctoris epitome rerum gestarum

Alexandri Magni. Ed. O. Wagner

M. 3.—

Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae.

Ed. Th. Preger. *M.* 8.—

Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. *M.* 2.80.

[Iohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. *M.* 5.60.

Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum e. q. s.

deutsch v. J. Neumann. *M.* 1.—

Kyrrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios.

Leges Graecorum sacrae e titulis coll.

Edd. J. de Prott et L. Ziehen. 2 fasc.

Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prott.

M. 2.80.

Lexicographi Graeci recogniti et apparatu critico instructi. Etwa 10 Bände. gr. 8.

[U. d. Presse, bez. in Vorbereitung.]

I Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).

II Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).

III Homerlexika (A. Ludwich).

IV Stephanus von Byzanz.

V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel)

VI Photios.

VII Suidas (G. Wentzel).

VIII Hesych.

IX Pollux. Ed. E. Bethe. Fasc. I. *M.* 14.—

X Verschiedene Specialglossare, namentlich botanische, chemische, medicinische u. dergl.

[Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.]

[Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blass. *M.* 2.—

[—] Evangelium sec. Lucam. Ed. F. Blass. *M.* 4.—

Lykophon's Alexandra. Hrg., übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. *M.* 15.—

[Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed. M. Erdmann. *M.* —.80.

[Mathematici.] Heiberg, philolog. Studien z. griech. Mathematikern. I—IV. *M.* 3.—

[Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blass. *M.* 3.60.

Metrodori Epicurei fragm. coll., script. inc. Epicurei comment. moralem subi.

A. Koerte. *M.* 2.40.

Musaios, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. *M.* 1.—

Nicandrea theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholia. *M.* 9.—

[Oratores.]

Blass, d. attische Beredsamkeit. 3 Abt. *M.* 56.—

Drerup, üb. d. b. d. att. Rednern eingel. Urkunden. *M.* 5.30.

Westermann, Unters. üb. d. i. d. att. Redner eingel. Urkunden. *M.* 3.—

Ἡερὶ παθόν excerpta ed. R. Schneider *M.* —.80

Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. Denuo ed. A. Dieterich *M.* 2.—

Philodemus Epicurei de ira L. Ed. Th. Gomperz. Lex.-8. *M.* 10.80.

— *περὶ ποιημάτων* I. II fragm. Ed. A. Hausrath. *M.* 2.—

Pindari carmina rec. O. Schroeder. (Poet. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. I. 1.) *M.* 14.—

— Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger. *M.* 8.—

— carmina prolegg. et commentt. instructa ed. W. Christ. *M.* 14 —

— versezetel kritikai és Magyarazó jegyzetekkel kladta Hómann Ottó. I Kötet *M.* 4.— [Ohne Fortsetzung.]

Rumpel, lexicon Pindaricum. *M.* 12.—

Platonis opera omnia. Rec., prolegg. et commentt. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.)

Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.

Apologia Socratis et Crito. Ed. V cur. M. Wohlrab. *M.* 2.40. — Phaedo.

Ed. V cur. M. Wohlrab. *M.* 2.70. — Protagoras. Ed. IV cur. I. S. Kroschel.

M. 2.40. — Phaedrus. Ed. II. *M.* 2.40. — Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io.

Ed. II. *M.* 2.70. — Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. *M.* 2.70. —

Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus.

Ed. II cur. A. R. Fritzsche. *M.* 6.— — Theaetetus. Ed. M. Wohlrab. Ed. II.

M. 3.60. — Sophista. Ed. II cur. O. Apelt. *M.* 5.60. — Politicus et incerti auctoris Minos. *M.* 2.70. — Philebus.

M. 2.70. — Leges. 3 voll. [je *M.* 3.60.] *M.* 10.80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II.

Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII et Epinomis.]

— Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel. *M.* 11.20.

Immisch, philolog. Studien z. P. I. Heft: Axiochus. *M.* 3.—. II. Heft: De recens.

Plat. praesidiis atque rationibus. *M.* 3.60. Peipers, Unters. über das System P.

I. Teil: D. Erkenntnistheorie P. *M.* 16.80. — ontologia Platonica. *M.* 14.—

Ritter, P. Gesetze. Darstellg. d. Inhalts *M.* 3.20.

— Kommentar z. griech. Text. *M.* 10.—

Schmidt, krit. Commentar z. P. s. Theaetet *M.* 4.—; exeget. Commentar *M.* 3.20.

Susemihl, d. genet. Entwickl. d. Plat. Philosophie. 2 Teile. *M.* 21 —

- Plutarchi de musica. Ed. R. Volkmann. *M.* 3. 60.
- de proverbii Alexandrinorum. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. *M.* 2. 80.
- Fasc. II Commentarius. 4. *M.* 3. —
- Themistokles. F. quellenkrit. Übung n. comm. u. hrsg. v. A. Bauer. *M.* 2. —
- τὸ ἐν Ἀλκιδοῖς E. Ed. G. N. Bernardakis. *M.* 1. 50.
- Poetae lyrici Graeci. Rec. Th. Bergk. Ed. IV. 3 voll. Vol. III: Poetae melici. *M.* 13. 60. [Voll. I. II vergr.]
- Ed. V. 2 voll.
- Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens. O. Schröder. *M.* 14. —
- II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorber.]
- Poetarum scenorum Graecorum Aeschyl, Sophocles, Euripides et Aristophanis fabulae et fragmenta. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. *M.* 20. —
- Pollucis onomasticon. Rec. E. Bethe. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. *M.* 14. —
- Porphyrii quaest. Homer. ad Iliadem pertin. rell. Ed. H. Schrader. 2 fasc. gr. Lex.-8. *M.* 16. —
- ad Odysseam pertin. rell. Ed. H. Schrader. gr. Lex.-8. *M.* 10. —
- Ptolemaei περὶ χρισηδου καὶ ὑπερονικοῦ lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. *M.* 1. —
- Boll, Studien üb. Claud. Ptol. *M.* 5. 60.
- [Quintus Smyrnaeus.]
- Zimmermann, krit. Unters. zu Q. S. *M.* 4. —; krit. Nachlese zu Q. S. *M.* 4. —
- [Scylax.] Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis peripplus maris interni cum appendice. Rec. B. Fabricius. Ed. II. *M.* 1. 20.
- Scriptorum Graecorum qui christ. impugn. relig. quae supers. Fasc. III: Iuliani imp. contra Christianos quae supers. Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragm. Syriaca ab E. Nestle edita. *M.* 6. —
- Sophocles tragoediae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 5. —
- Recens. et explann. Wunders-Wecklein. 2 voll. *M.* 10. 80.
- Philoctetes. Ed. IV. *M.* 1. 50. — Oedipus Rex. Ed. V. *M.* 1. 50. — Oedipus Coloneus. Ed. V. *M.* 1. 80. — Antigona. Ed. V. *M.* 1. 50. — Electra. Ed. IV. *M.* 1. 80. — Ajax. Ed. III. *M.* 1. 20. — Trachiniae. Ed. III. *M.* 1. 50.
- König Oidipus. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. *M.* 5. —
- Antigone. Griech. u. deutsch hrsg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie (Mit Porträt Aug. Böckh's.) *M.* 4. 40.
- Plüß, S. Elektra. Eine Auslegung. *M.* 3. —

- Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. von Scala. I. Teil. *M.* 8. —
- Stoicorum veterum fragmenta. Ed. J. v. Arnim. Vol. II. *M.* 14. —
- [Theocritus.] Rumpel, lexicon Theocriteum. *M.* 8. —
- Theodoros, der h. Theodosios: s. Theodosios.
- [Theodosios.] D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrillus, hrsg. von Usener. *M.* 4. —
- Theophrasti chronographia. Rec. C. de Boor. 2 voll. *M.* 50. —
- Theophrasti Charaktere. Hrsg., erkl. u. übersetzt v. d. Philolog. Gesellschaft zu Leipzig. *M.* 6. —
- Thucydidis historiae. Recens. C. Hude
- Tom. I: Libri I—IV. *M.* 10. —
- II: Libri V—VIII Indices. *M.* 12. —
- de bello Peloponnesiaco II. VIII. Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl 4 voll. [8 sectiones.] *M.* 22. 80.
- Lib. 1. Ed. III. *M.* 4. 50. — Lib. 2. Ed. III. *M.* 3. — Lib. 3. Ed. II. *M.* 2. 40. — Lib. 4. Ed. II. *M.* 2. 70. — Lib. 5. Ed. II. *M.* 2. 40. — Lib. 6. Ed. II. *M.* 2. 40. — Lib. 7. Ed. II. *M.* 2. 70. — Lib. 8. Ed. II. *M.* 2. 70.
- Herbst, zu Thukyides. I u. II. *M.* 6. 40.
- Stahl, quaestiones gramm. ad Th. pertinentes. Ed. II. *M.* 1. 60.
- Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 26. —
- Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente v. Heinze. *M.* 5. 60.
- Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. *M.* 10. —
- Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.
- De Cyri Minoris expeditione II. VII (Anabasis), rec. Kühner. *M.* 3. 60.
- Oeconomicus, rec. L. Breitenbach. *M.* 1. 50.
- Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 part. *M.* 6. 60.
- Pars I. Libri I et II. Ed. II. *M.* 1. 80.
- II. Libri III—VII. *M.* 4. 80.
- Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 10. —
- b. Lateinische Schriftsteller.
- Anecdota Helvetica. Rec. H. Hagen. Lex.-8. *M.* 19. —
- Aurelli imp. epist. : s. Fronto, ed. Naber.
- Averrois paraphrasis in I. poeticas Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. *M.* 1. —
- Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. *M.* 1. 20.

[Caesar.] Polionis de b. Africo comm.:
s. Polio.

Ebeling, Schulwörterb. zu Caesar.
4. Aufl. *M.* 1.— 1.30.

Menge et Preuss, lexicon Caesarianum.
M. 18.—

Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris
II. Rec. H. Keil. gr. 4. *M.* 1.60.

Catonis praeter libr. de re rust. quae ex-
tant. Rec. H. Jordan. *M.* 5.—

— de agri cult. I., Varronis rer. rust.
II. III. Rec. H. Keil. 3 voll. *M.* 33.40.

Vol. I. Fasc. I. Cato. *M.* 2.40.

— I — II. Varro. *M.* 6.—

— II — I. Comm. in Cat. *M.* 6.—

— II — II. Comm. in Varr. *M.* 8.—

— III — I. Ind. in Cat. *M.* 3.—

— III — II. Ind. in Varr. *M.* 8.—

Catulli I. Recensuit et interpretatus est
Aem. Baehrens. 2 voll. *M.* 16.40.

Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. *M.* 4.—

— II. Commentarius. 2 fasc. *M.* 12.40.

— Hrg. u. erkl. v. A. Riese. *M.* 4.—

Ciceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI.

Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae
chronolog. ab Aem. Koernerio et O.
E. Schmidtio confectae. *M.* 12.—

— ad M. Brut. orator. Rec. F. Heer-
den. *M.* 3.20.

[—] ad Herennium II. VI: s. Cornifi-
cius und [Herennius].

— Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler.
M. 1.60.

Schmidt, d. Briefwechsel d. Cicero von
s. Proconsulat in Cilicien bis zu Caesars
Ermordg. Nebst Noudruck d. XII. u. XIII.
Buches d. Briefe an Atticus. *M.* 12.—

— d. handschriftl. Überlief. d. Briefe C.s
an Atticus, Q. Cicero, M. Brutus in
Italien. Mit 4 Taf. *M.* 6.—

Zieliński, Cicero im Wandel d. Jahr-
hunderte. kart. *M.* 2.40.

Claudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll.
M. 20.40.

Commentarii notarum Tironianarum. Cum
prolegg., adnot. crit. et exeget. notarumque
indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz.
[132 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe
M. 40.—

Cornifici rhetoricorum ad C. Herennium II.
VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser.
M. 8.—

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe
incohatum auspiciis Societatis litterarum
regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz.
7 voll. Lex.-8.

Vol. II. Glossae Latinograecae et Graeco-
latinae. Edd. G. Goetz et G. Gunder-
mann. Acc. minora utriusque linguae
glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. photo-
typ. *M.* 20.—

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe
incohatum auspiciis Societatis litterarum
regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz.
Vol. III. Hermeneumata Pseudodositheana.

Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata
medicobotanica vetustiora. *M.* 22.—

— IV. Glossae codicum Vaticanani 3321,
Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed.
G. Goetz. *M.* 20.—

— V. Placidi liber glossarum, glossaria
reliqua. Ed. G. Goetz. *M.* 22.—

— VI. Thesaurus glossarum emenda-
tarum. Conf. G. Goetz. Pars prior
2 fasc. je *M.* 18.—

— VII. Thesaurus glossarum emenda-
tarum. Conf. G. Goetz. Pars poste-
rior. Acc. index Graecus G. Heraei.
Fasc. I. *M.* 24.—

Dialectorum Italicarum aevi vetust. exem-
pla sel. Ed. E. Schneider.

Vol. I. Dialecti Lat. prisc. et Falisc.
exempla. Pars I. *M.* 3.60.

Didascaliae apostolorum fragmenta Vero-
nensis Latina. Acc. canonum qui dic.
apostolorum et Aegyptiorum reliquiae.
Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Prac-
fatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. *M.* 4.—

Exuperantius, Epitome. Hrg. v. G. Land-
graf u. C. Weyman. *M.* —.60.

Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger.
M. 1.60.

Frontonis et M. Aurelli imp. epistulae.
Rec. S. A. Naber. *M.* 8.—

Gedichte, unedierte lateinische, hrg. von
E. Baehrens. *M.* 1.20.

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc.
eiusdem opuscula glossographica coll. a
G. Goetz. *M.* 6.—

Goetz, der Liber Glossarum. M 1 Facs.
M. 3.—

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii.
7 voll. Lex.-8. *M.* 139.20.

Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex
rec. H. Keilii. *M.* 9.—

— I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex
Charisii arte gramm. excerpta ex rec.
H. Keilii. *M.* 10.—

— II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones
gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. I.
M. 19.—

— III. Fasc. 1. Prisciani institutiones
gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. II.
M. 12.—

— III. Fasc. 2. Prisciani de figuris
numerationum, de metris Terentii, de
praeexercitamentis rhetoricis libri,
institutio de nomine et pronomine et
verbo, partitiones duodecim versuum
Aeneidos principalium, accedit Pri-
sciani qui dic. liber de accentibus ex
rec. H. Keilii. *M.* 7.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii.

- Vol. IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ab Caelestino ex rec. H. Keilii. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. *M.* 11. —
- IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanaciones artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keilii. *M.* 8. —
- V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. *M.* 9. —
- V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobij excerpta ex rec. H. Keilii. *M.* 10. —
- VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii. *M.* 9. —
- VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. *M.* 14. —
- VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius, Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorus, Martyrius, Beda, Albinus. *M.* 10. —
- VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithei ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Corneli Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum. *M.* 11. 20.
- Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni. Lex.-8. *M.* 19. —
- [Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Ciceronis ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. *M.* 14. —
- Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. Vol. I. *M.* 16. —
- Horatii opera. Recensuerunt O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.
- Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. *M.* 12. —
- II. Sermones, epistulae, de arte poet. *M.* 10. —
- — Editio minor. *M.* 4. —
- carmina. Rec. L. Mueller. 16. *M.* 2 40, eleg. geb. m. Goldschnitt *M.* 3.60.
- Satiren. Krit. hergestellt, metr. übersetzt u. m. Kommentar vers. v. C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. *M.* 16. 40.

Horatii Satiren. Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. *M.* 7. —

— — siehe auch: Satura, v. Blümner.

— Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläut. von L. Döderlein. [B. I vergr.] B. II *M.* 3. —

— Briefe, im Vermaß der Urschrift verdeutsch von A. Bacmeister u. O. Keller. 8. *M.* 2.40 3.20.

Friedrich, Q. Hor. Flaccus. Philol. Unters. *M.* 6. —

Keller, Epilegomena zu H. 3 Tle. *M.* 24. —

Mueller, Q. Hor. Flaccus. E. lit.-hist. Biographie. *M.* 2.40.

Plüss, Horazstudien. Alte u. neue Aufs. üb. Horaz. Lyrik. *M.* 6. —

[Iuris consulti.] Kalb, Roms Juristen nach ihrer Sprache. *M.* 4. —

Juvenalis saturae. Erkl. v. A. Weidner. 2. Aufl. *M.* 4.40.

— — siehe auch: Satura, v. Blümner.

[Lucanus.] Scholia in L. bellum civile ed. H. Usener. Pars I. *M.* 8. — [Fortsetzung erscheint nicht.]

Lucili saturarum rell. Recens., enarravit F. Marx. [In Vorber.]

Mueller, Leben u. Werke d. L. *M.* 1.20.

Nepotis quae supersunt. Ed. C. Halm. *M.* 2 40.

Nonii Marcelli compendiosa doctrina. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partes *M.* 32. —

Novatians epist. de cibis Iudaicis. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* 1.20.

Optatiani Porphyrii carmina. Rec. L. Müller. *M.* 3.60.

Orestis tragoedia. Ed. I. Maehly. 16. *M.* 1.20.

Ovidii ex Ponto II. Ed. O. Korn. *M.* 5. —

— Elegien der Liebe. Deutsch von H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg. *M.* 2.40, eleg. geb. 3.20.

Siebelis-Polle, Wörterbuch z. D. s. Metamorph. 5. Aufl. *M.* 2.70 3.10.

Stange, Kleines Wörterb. z. D. s. Metamorph. *M.* 2.50.

Persius, siehe: Satura, v. Blümner.

[Petronius.] Segebadeet Lommatzsch, lexicon Petronianum. *M.* 14. —

Phaedri fabulae Aesopiae. Ed. L. Müller. *M.* 3. —

Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Deuerling. *M.* 2.80.

Plauti comoediae. Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritschellius sociis operae adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi *M.* 91.20.

Tomi I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschell. Ed. III cur. F. Schoell. *M.* 5.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Planti comoediae.

- Tomi I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz. *M.* 3.—
 — I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.
 — I fasc. IV. Asinaria. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.
 — I fasc. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. *M.* 4.80.
 — II fasc. I. Aulularia. Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.
 — II fasc. II. Amphitruo. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.
 — II fasc. III. Mercator. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.
 — II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.
 — II fasc. V. Poenulus. Rec. F. Ritschl. schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. *M.* 5.—
 — III fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 4.—
 — III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. *M.* 4.—
 — III fasc. III. Rudens. Rec. F. Schoell. *M.* 5.60.
 — III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 5.60.
 — III fasc. V. Menaechmi. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
 — IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. *M.* 5.60.
 — IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 6.—
 — IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
 — IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 6.—
 — IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. *M.* 5.60.
 — — Ex rec. et cum app. crit. F. Ritschell. [Vergriffen außer:]
 Tomus I Pars 3. Bacchides. *M.* 3.—
 — III. Pars 2. Mercator. *M.* 3.—
 — — Scholarum in usum rec. F. Ritschell. [Vergriffen außer:]
 Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzeln je *M.* —.50.
 — — miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck. *M.* 2.80.
- Analecta Plant. scrips. F. Schoell, G. Goetz, G. Loewe. *M.* 6.—
 Ribbeck, Übers. d. Miles gloriosus, in: R., Alazon. *M.* 4.40.
 Ritschl, prolegomena de rationibus crit., gramm., prosod., metr. emendationis Plant. *M.* 4.—

- Polemii Silvii laterculus. Ed. Th. Mommsen. Lex.-8. *M.* —.80.
 Polionis de bello Africo comm. Edd. E. Wölfflin et A. Miodoński. Adi. est tab. photolithograph. *M.* 6.80.
 [Pompeius Trogus.] v. Gutschmid, Ab. d. Fragm. d. P. T. u. d. Glaubwürdigkeit ihrer Gewährsmänner. *M.* 2.70.
 [Prob.]. Die Appendix Probl. Hrs. v. W. Heraeus. *M.* 1.20.
 Propertii elegiae. Rec. A. Baehrens. *M.* 5.60.
 Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrs. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. *M.* 10.—
 Quintiliani institutionis orator. II. XII. Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr.] Pars II: Libb. VII—XII. *M.* 9.—
 Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm. Lex.-8. *M.* 17.—
 Salarium carminum rell. Ed. B. Maurenbrecher. *M.* 1.—
 Sallusti Crispi quae supersunt. Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: Historiarum rell. Index. *M.* 7.20.
 — — historiarum fragmenta. Ed. Fr. Kritz. *M.* 9.—
 — — historiarum rell. Ed. B. Maurenbrecher.
 Fasc. I. Prolegomena. *M.* 2.—
 Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. *M.* 8.—
 Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. *M.* 5.—5.80.
 Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. II. *M.* 23.—
 Vol. I. Tragicorum fragmenta. *M.* 9.—
 — II. Comicorum fragmenta. *M.* 14.—
 [Seneca (philosophus).] Gercke, Seneca-Studien. *M.* 9.—
 Servii grammatici qui fer. in Vergilii carmina commentarii. Rec. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.
 Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm. Rec. G. Thilo. *M.* 14.—
 — I fasc. II. In Aen. IV—V comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
 — II fasc. I. In Aen. VI—VIII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
 — II fasc. II. In Aen. IX—XII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
 — III fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.40.
 — III fasc. II. App. Serviana. *M.* 20.—
 — — III fasc. III (Indices) in Vorber.]
 Staatsverträge des Altertums. Hrs. v. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
 Statil silvae. Hrs. von Fr. Vollmer. *M.* 16.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Statii Thebais et Achilleis cum scholiis.
Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos II.
I—VI. *M.* 8.—

Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer.
M. 1.60.

Syrisententiae. Rec. Guil. Meyer. *M.* 2.40.
— Rec. E. Woelfflin. *M.* 3.60.

Taciti de origine et situ Germanorum I.
Rec. A. Holder. *M.* 2.—
— **dialogus de oratoribus.** Rec. Aem.
Baehrens. *M.* 2.—

Draeger, üb. Syntax u. Stil d. T. 3. Aufl.
M. 2.80.

Gerber, Greef et John, lexicon Taciteum. *M.* 57.60.

[**Tertullianus.**] Hoppe, Syntax u. Stil d. T.
M. 8.—

[**Tiro.**] Comm. not. Tir. ed. Schmitz,
siehe: Commentarii.

[—] D. tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.

Varronis saturarum Menippearum rell.
Rec. A. Riese. *M.* 6.—

— **rerum rusticarum II. III.**, rec. Keil,
siehe: Cato.

— **antiquitatum rer. divin. II. I. XIV.**
XV. XVI. Praemissae sunt quaest. Varr.
Ed. R. Agahd. *M.* 9.20.

Vergilii Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribbeck. 4 voll.
M. 22.40.

Vol. I. Bucolica et Georgica. *M.* 5.—

— II. Aeneidos libri I—VI. *M.* 7.20.

— III. Aeneidos libri VII—XII. *M.* 7.20.

— IV. Appendix Vergiliana. *M.* 3.—

— Ed. I. [Vergriffen außer:]

Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. *M.* 8.—

— IV. Appendix Vergiliana. *M.* 5.—

[—] **Scholia Bernensia ad Vergilii Buc.**
et Georg. Ed. H. Hagen. *M.* 6.—

Comparetti, V. im Mittelalter, deutsch
von Düttsche. *M.* 6.— [14.—

Heinze, V.s epische Technik. *M.* 12.—

Plüss, V. u. d. epische Kunst. *M.* 8.—

Sonntag, V. als bukol. Dichter. *M.* 5.—

Weidner, Commentar zu V.s Aen. B. I

u. II. *M.* 8.—

Vitruvii de architectura II. X. Edd.
V. Rose et H. Müller-Strübing.
M. 7.—

— Rec. et in German. serm. vertit
C. Lorentzen. Vol. I. Pars I. *M.* 4.50.

Nohl, index Vitruvianus. *M.* 5.—

Volusii Maeciani distributio partium.
Ed. Th. Mommsen. *M.* —.30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche, nach gemeinsam vereinbarten Grundsätzen verfaßte und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

I. Aischylos' Perser, von Jurenka.
2 Hefte. *M.* 1.40.

II. Isokrates' Panegyrikos, von Mesk.
2 Hefte. *M.* 1.40.

III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), v. Jurenka. 2 Hefte. *M.* 1.60.

IV. Lysias' Reden geg. Eratosthenes und
üb. d. Ölbaum, von Sewera. 2 Hefte.
M. 1.20.

V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von
Geschwind. 2 Hefte. *M.* 1.20.

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen sich diese Ausgaben dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller.

Aeschylos' Agamemnon. Von R. Enger.
3. Aufl., von Th. Plüss. *M.* 2.25 2.75.

— **Perser.** Von W. S. Teuffel. 4. Aufl.,
von N. Wecklein. *M.* 1.50 2.—

Aeschylos' Prometheus. Von N. Wecklein. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

— Von L. Schmidt. *M.* 1.20.

— **die Sieben geg. Theben.** Von N.
Wecklein. *M.* 1.20 1.50.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Aeschylus' die Schutzflehenden.** Von N. Wecklein. *M.* 1.60 2.—
- Aristophanes' Wolken.** Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kaehler. *M.* 2.70 3.20.
— **Wespen.** Von O. Kaehler. [In Vorber.]
- Aristoteles, der Staat der Athener.** Der historische Hauptteil (Kapp. I—XLI). Von K. Hude. *M.* —.60 —.85.
- Arrians Anabasis.** Von K. Abicht. 2 Hefte. [I. Heft. *M.* Karte. *M.* 1.80 2.25. II. Heft. *M.* 2.25 2.75.] *M.* 4.05 5.—
- Demosthenes' ausgewählte Reden.** Von C. Behdantz u. Fr. Blaß. 2 Teile. *M.* 6.60.
- I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden. 2 Hefte. *M.* 4.50.
- Heft I: I—III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.20 1.70.
- II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hegesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 5. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.50 2.—
- II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.80 2.25.
- II. Teil. Die Rede vom Kranze. Von Fr. Blaß. *M.* 2.10 2.60.
- Enripides' ausgewählte Tragödien** von N. Wecklein.
- I. Bdch. Medea. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- II. Bdch. Iphigenia im Taurierland. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- III. Bdch. Die Bacchen. *M.* 1.50 2.—
- IV. Bdch. Hippolytos. *M.* 1.50 2.—
- V. Bdch. Phönissen. *M.* 1.80 2.25.
- Herodotos.** Von K. Abicht. 5 Bände. *M.* 11.70.
- Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- I. Heft 2. Buch II. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 1. Buch III. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 2. Buch IV. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- III. Buch V und VI. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- IV. Buch VII. Mit 2 Karten. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- Homers Ilias, erklärt** von J. La Roche. 6 Teile.
- Teil I. Gesang 1—4. 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—
- II. Gesang 5—8. 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—
- III. Gesang 9—12. 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—

- Homers Ilias, erklärt** von J. La Roche. Teil IV. Gesang 13—16. 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—
- V. Gesang 17—20. 2. Auflage. *M.* 1.50 2.—
- VI. Gesang 21—24. 2. Auflage. [Vergriffen.]
- Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze. 2 Bände.
- Band I. Heft 1. Gesang 1—3. 5. Aufl. *M.* —.90 1.30.
- I. Heft 2. Gesang 4—6. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- I. Heft 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 2.60.
- I. Heft 3. Gesang 7—9. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- I. Heft 4. Gesang 10—12. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- I. Heft 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.30.
- II. Heft 1. Gesang 13—15. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- II. Heft 2. Gesang 16—18. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- II. Heft 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.—
- II. Heft 3. Gesang 19—21. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- II. Heft 4. Gesang 22—24. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.30.
- Anhang:
- Heft 1. Ges. 1—3. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60.
- 2. Ges. 4—6. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- 3. Ges. 7—9. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- 4. Ges. 10—12. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- 5. Ges. 13—15. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- 6. Ges. 16—18. 2. Aufl. *M.* 2.10 2.60.
- 7. Ges. 19—21. *M.* 1.50 2.—
- 8. Ges. 22—24. *M.* 1.80 2.30.
- **Odyssee.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände.
- Band I. Heft 1. Gesang 1—6. 11. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- I. Heft 2. Gesang 7—12. 10. Aufl. *M.* 1.35 1.80.
- II. Heft 1. Gesang 13—18. 8. Aufl. *M.* 1.35 1.80.
- II. Heft 2. Gesang 19—24. 9. Aufl. *M.* 1.40 1.80.
- Anhang:
- Heft 1. Ges. 1—6. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60.
- Isokrates' ausgewählte Reden.** Von O. Schneider. 2 Bändchen. *M.* 3.— 3.95.
- I. Bändchen. Demonikos, Euagoras, Aroopagiticus. 3. Aufl., v. M. Schneider. *M.* 1.20 1.70.
- II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

Lucians ausgewählte Schriften. Von C. Jacobitz. 3 Bändchen. *M.* 3.60 5.10.

I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus. Charon. 3. Aufl., von K. Bürger. *M.* 1.20 1.70.

II. Bändchen. Die Totengespräche. Ausgewählte Göttergespräche. Der Hahn. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

III. Bändchen. Demonax. Der Fischer. Anacharsis. *M.* 1.20 1.70.

Lykurgos' Rede gegen Leokrates. Von C. Behdantz. *M.* 2.25 2.75.

[Lyriker.] Anthologie a. d. griech. Lyr. Von E. Buchholz. 2 Bdchn. *M.* 4.20 5.20.

I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 5. Aufl., von R. Peppmüller. *M.* 2.10 2.60.

II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter und die Bukoliker. 2. Aufl., von Sitzler. *M.* 2.10 2.60.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Frohberger. 2 Hefte. *M.* 3.60.

I. Heft. Prolegomena. — R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.

II. Heft. Reden gegen Alkibiades. — R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogeiton. 2. Auflage, von Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.

— Größere Ausgabe. 3 Bde. [Bd. II u. III vergriffen.]

I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. *M.* 4.50.

Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.

I. Teil. Die Verteidigungsrede. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. *M.* 1.— 1.40.

II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 4. Aufl., von Chr. Cron. *M.* 2.10 2.60.

III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Cron. 5. Aufl. *M.* —.75 1.20.

III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M.* —.60 —.90.

IV. Teil. Protagoras. Von Deuschle u. Cron. 5. Aufl., v. E. Boehmann. *M.* 1.20 1.70.

V. Teil. Symposion. Von A. Hug. 2. Aufl. *M.* 3.— 3.50.

VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

VII. Teil. Der Staat I. Buch. Von M. Wohlrab. *M.* —.60 —.90.

Plutarchs ausgew. Biographien. Von Otto Siefert und Fr. Blas. 6 Bändchen.

I. Bändchen. Philopoemen u. Flaminius. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blas. *M.* —.90 1.30.

II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blas. *M.* 1.50 2.—

III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Blas. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—

IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von Fr. Blas. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

V. Bändchen. Agis u. Kleomenes. Von Fr. Blas. *M.* — 90 1.30.

VI. Bändchen. Tiberius und Gaius Gracchus. Von Fr. Blas. *M.* —.90 1.30.

Sophokles. Von Gust. Wolff und L. Bellermann.

I. Teil. Aias. 5. Aufl. *M.* 1.50 2.—

II. — Elektra. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—

III. — Antigone. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—

IV. — König Oidipus. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—

V. — Oidipus auf Kolonos. *M.* 1.20 2.—

Supplementum lect. Graecae. Von C. A. J. Hoffmann. *M.* 1.50 2.—

Testamentum novum Graece. Das Neue Testament. Von Fr. Zelle.

I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle. 1.80 2.25.

IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.50 2.—

V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.80 2.25.

Thukydides. Von G. Böhme u. S. Widmann. 9 Bändchen. [je *M.* 1.20 1.70.] *M.* 10.80 15.30.

1. Bändchen. 1. Buch. 6. Auflage.

2. — 2. — 6. —

3. — 3. — 5. —

4. — 4. — 5. —

5. — 5. — 5. —

6. — 6. — 5. —

7. — 7. — 5. —

8. — 8. — 5. —

9. Bdchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl.

Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht.

9. (bez. 8., 7.) Aufl.

Ausgabe m. Kommentar unter d. Text.

I. Bdchn. B. I. II. M. 2 Figurentaf.

u. 1 Karte. *M.* 1.35 1.80.

II. — B. III. IV. *M.* —.90 1.20.

III. — B. V—VII. *M.* 1.20 1.50.

— dasselbe. Buch I—IV. Text u.

Kommentar getrennt.

Text. M.e. Übersichtskarte. *M.* — 90 1.20.

Kommentar. Mit Holzschnitten und

Figurentafeln. *M.* 1.35 1.80.

— **Kyropädie.** Von L. Breitenbach.

2 Hefte. [je *M.* 1.50 2.—] *M.* 3.— 4.—

I. Heft. Buch I—IV. 4. Auflage, von

B. Büchsenstutz.

II. — Buch V—VIII. 3. Aufl.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Xenophons griech. Geschichte. Von B. Büchsenenschütz. 2 Hft. [je *M* 1.50 2.—]
M 3.— 4.—

I. Heft. Buch I—IV. 6. Aufl.

II. — Buch V—VII. 4. Aufl.

— Memorabilien. Von Raph. Kühner. 6. Aufl., von Rud. Kühner. *M* 1.60 2.20.

— Agesilaos. Von O. Gütthling. *M* 1.50 2.—

b. Lateinische Schriftsteller.

Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii libri VIII. Von A. Doberenz. 9. Aufl., von B. Dinter. 3 Hefte. *M* 2.55 4.—

I. Heft Buch I—III. *M*. Einleit. u. Karte v. Gallien. *M* —.90 1.40.

II. — Buch IV—VI. *M* —.75 1.20.

III. — Buch VII u. VIII u. Anhang. *M* —.90 1.40.

— comm. de bello civili. Von A. Doberenz. 5. Aufl., v. B. Dinter. *M* 2.40 2.90.

Cicero de oratore. Von K. W. Piderit. 6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte. *M* 4.80 6.25.

I. Heft. Einleit. u. Buch I. *M* 1.80 2.25.

II. — Buch II. *M* 1.50 2.—

III. — Buch III. *M*. Indices u. Register z d. Anmerkungen. *M* 1.50 2.—

Aus Heft III besonders abgedruckt:

Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn. *M* —.45.

— — — 5. Auflage, von Adler. In 1 Band. *M* 4.50.

— Brutus de claris oratoribus. Von K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Friedrich. *M* 2.25 2.75.

— orator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl. *M* 2.— 2.60.

— partitiones oratoriae. Von K. W. Piderit. *M* 1.— 1.40.

— Rede f. S. Roscius. Von Fr. Richter. 3. Aufl., v. A. Fleckeisen. *M* — 90 1.30.

— div. in Caecilium. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M* —.45—80.

— Reden gegen Verres. IV. Buch. Von Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eberhard. *M* 1.50 2.—

— — V. Buch. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M* 1.20 1.70.

— Rede üb. d. Imperium d. Cn. Pompejus. Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eberhard. *M* —.75 1.20.

— Reden g. Catilina. Von Fr. Richter. 6. Aufl., von A. Eberhard. *M* 1.— 1.40.

— Rede f. Murena. Von H. A. Koch. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M* —.90 1.30.

— Rede f. Sulla. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M* —.75 1.20.

— Rede f. Sestius. Von H. A. Koch. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M* 1.— 1.40.

Ciceros Rede f. Plancius. Von E. Köpke. 3. Aufl., von G. Landgraf. *M* 1.20 1.70.

— Rede f. Milo. Von Richter-Eberhard. 4. Aufl., von H. Nohl. *M* 1.— 1.40.

— I. u. II. Philipp. Rede. Von H. A. Koch. 3. Aufl., v. A. Eberhard. *M* 1.20 1.70.

— I., IV. u. XIV. Philipp. Rede. Von E. B. Gast. *M* —.60 —.90.

— Reden f. Marcellus, f. Ligarius u. f. Deiotarnus. Von Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eberhard. *M* —.90 1.30.

— Rede f. Archias. Von Fr. Richter. 4. Aufl., von H. Nohl. *M* —.45 —.80.

— Rede f. Flaccus. Von A. du Mesnil. *M* 3.60 4.10.

— ausgew. Briefe. Von J. Frey. 6. Aufl. *M* 2.20 3.—

— Tusculanae disputationes. Von O. Heine. 2 Hefte. *M* 2.85 3.30.

I. Heft. Lib. I. II. 4. Aufl. *M* 1.20 1.70.

II. — Lib. III—V. 4. Aufl. *M* 1.65 2.15.

— Cato maior. Von C. Meißner. 4. Aufl. *M* —.60 1.—

— somnium Scipionis. Von C. Meißner. 4. Aufl. *M* —.45 —.80.

— Laelius. Von C. Meißner. 2. Aufl. *M* —.75 1.20.

— de finibus bon. et mal. Von H. Holstein. *M* 2.70 3.20.

— de legibus. Von A. du Mesnil. *M* 3.90.

— de natura deorum. Von A. Goethe. *M* 2.40 2.90.

[—] Chrestomathia Ciceroniana. Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weißenfels. Mit Titelbild. *M* 2.80.

[—] Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen. Von O. E. Schmidt. I. Heft. *M* 1.— 1.40.

Cornelius Nepos, siehe: Nepos.

Curtius Rufus. Von Th. Vogel. 2 Bändchen. *M* 4.85 5.35.

I. Bändchen. Buch III—V. 3. Auflage *M* 2.10 2.60.

II. — Buch VI—X. Mit Karte. 2. Aufl. *M* 2.25 2.75.

[Elegiker.] Anthologie a. d. El. der Römer. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M* 3.50 5.10.

1. Heft: Catull. *M* —.90 1.30.

2. Heft: Tibull. *M* —.60 1.—

3. Heft: Propert. *M* 1.— 1.40.

4. Heft: Ovid. *M* 1.— 1.40.

Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck. 15. Aufl., v. O. Weißenfels. *M* 2.25 2.75.

[—] Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Großmann. *M* — 15.

— Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger. 2 Abt. [je *M* 1.80 2.30.] *M* 3.60 4.60.

I. Abt. Satiren. 14. Aufl., v. G. Krüger.

II. — Episteln. 14. Aufl., v. G. Krüger

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Horaz, Sermonen. Von A. Th. Fritzsche. 2 Bände. *M.* 4.40 5.40.

I. Bd. Der Sermonen Buch I. *M.* 2.40 2.90.

II. — Der Sermonen Buch II. *M.* 2.— 2.50.

Livius, ab urbe condita libri.

Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—

Lib. 2. Von M. Müller. *M.* 1.50 2.—

Lib. 3. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 4. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 5. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 6. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 7. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 8. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 9. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 10. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl. *M.* 1.20

1.70.

Lib. 22. Von E. Wölfflin. 3. Aufl. *M.* 1.20

1.70.

Lib. 23. Von E. Wölfflin u. F. Luter-

bacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.35

1.80.

Lib. 25. Von H. J. Müller. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 26. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20

1.70.

Lib. 27. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20

1.70.

Lib. 28. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20

1.70.

Lib. 29. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 30. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Nepos. Von Siebelis-Jancovius.

12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten.

M. 1.20 1.70.

— Von H. Ebeling. *M.* —.75.

— Ad historiae fidem rec. et usui schola-

rum accomm. Ed. Ortman. Editio V.

M. 1.— 1.40.

Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis

u. Fr. Polle. 2 Hefte. [je *M.* 1.50 2.—]

M. 3.— 4.—

I. Heft. Buch I—IX. 16. Aufl.

II. — Buch X—XV. 14. Aufl.

— **fastorum libri VI.** Von H. Peter.

2 Abteilungen. *M.* 3.60 4.50.

I. Abt. Text u. Kommentar. 3. Aufl.

M. 2.70 3.20.

II. — Krit. u. exeget. Ausführungen.

3. Aufl. *M.* —.90 1.30.

— **ausgew. Gedichte m. Erläut. für den**

Schulgebr. Von H. Günther. *M.* 1.50 2.—

Phaedri fabulae. Von Siebelis u. Eck-

stein. 6. Aufl., v. Polle. *M.* —.75 1.20.

Plautus' ausgewählte Komödien. Von

E. J. Brix. 4 Bdehn. *M.* 5.— 6.80.

I. Bdehn. Trinummus. 4. Aufl., von

M. Niemeyer. *M.* 1.20 1.40.

II. — Captivi. 5. Aufl. *M.* 1.— 1.40.

III. — Menaechmi. 4. Auflage, von

M. Niemeyer. *M.* 1.— 1.40.

IV. — Miles gloriosus. 3. Auflage.

M. 1.80 2.30.

Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von

A. Kreuser. *M.* 1.50 2.—

Quintiliani institut. orat. liber X. Von

G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger.

M. 1.— 1.40.

Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Ingurth.,

orat. et epist. ex historiis excerptae.

Von Th. Opitz. 3 Hefte. *M.* 3.20.

I. Heft: Bellum Catilinae. *M.* —.60 1.—

II. — Bellum Ingurthinum. *M.* 1.—

[1.40.]

III. — Reden u. Briefe a. d. Historien.

M. —.45 —.80.

Tacitus' Historien. Von K. Heraeus.

2 Teile. *M.* 3.90 4.85.

I. Teil. Buch I u. II. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

II. — Buch III—V. 4. Auflage, von

W. Heraeus. *M.* 2.10 2.60.

— **Annalen.** Von A. Draeger. 2 Bände.

M. 5.70 7.50.

I. Band. 2 Hefte: Buch I. II. Buch III—VI.

6. Aufl., v. Becher. je *M.* 1.50 2.—

II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch

XIV—XVI. 4. Aufl., v. Becher

je *M.* 1.35 1.75.

— **Agricola.** Von A. Draeger. 5. Aufl.

M. —.60 —.90.

— **dialogus de oratoribus.** Von G. An-

dresen. 3. Aufl. *M.* —.90.

— **Germania.** Von E. Wolff. *M.* 1.35 1.75.

Terentius, ausgewählte Komödien. Von

C. Dziatzko.

I. Bändchen. Phormio. 3. Aufl., von

Hauler. *M.* 2.40. 2.90.

II. — Adelphoe. 2. Aufl., v. Kauer.

M. 2.40 2.90.

Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte.

I. Heft. Buch I—III. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

II. — 3 Abt. Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von

E. Wörner. je *M.* —.50 —.80.

II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band

M. 2.—

III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M.* 1.20

1.70.

IV. — 3 Abt. Buch X, XI, XII. 3. Aufl.,

von M. Fickelscherer.

je *M.* —.50 —.80.

IV. — Buch X—XII (3. Aufl.) in 1 Band.

M. 2.—

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers, sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bez. kurz erklärt.

Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. *M.* 1.20.

Ciceros Catilinar. Reden. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

— Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius. Von C. F. W. Müller. *M.* —.50.

— Rede für Milo. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

— Rede für Archias. Von C. F. W. Müller. *M.* —.40.

— Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F. W. Müller. *M.* 1.—

Horaz. Von G. Krüger. *M.* 1.80.

Livius B. XXI—XXIII. Von M. Müller. *M.* 1.60.

Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. *M.* —.55.

Sallusts Jurgurthin. Krieg. Von Th. Opitz. *M.* —.80.

Beides zusammengeb. *M.* 1.20.

Demosthenes' neun Philipp. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

Herodot B. V—IX. Von A. Fritsch. *M.* 2.—

Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

Thukydides B. I—III. Von S. Widmann. *M.* 1.80.

Einzeln: Buch I, Buch II. je *M.* 1.—

— B. VI—VIII. Von S. Widmann. *M.* 1.80.

Xenophons Anabasis. Von W. Gamoll. 2. Aufl. *M.* 1.60.

— — Buch I—IV. *M.* 1.10.

— Memorabilien. Von W. Gilbert. *M.* 1.10.

7. B. G. Teubners Schülerausgaben griech. u. lat. Schriftsteller. [gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
 2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
 3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.
- 2.3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülerausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewußte Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im Ganzen bei aller Selbständigkeit im Einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von Fügner.

1. Text. 4. Aufl. M. 3 Karten. *M.* 1.—
2. Hilfsheft. 4. Aufl. Mit Abbild. i. Text. *M.* 1.—
3. Komment. 3. Aufl. *M.* —.90.

2/3. Erklärungen. 3. Aufl. *M.* 1.40.

Caesars Gallischer Krieg. Von Fügner.

1. Text. M. 3 Karten, sowie 8 Plänen u. 3 Abb. i. Text. 5. Aufl. *M.* 1.80.
2. Hilfsheft. 4. Aufl. Mit Abb. im Text. *M.* 1.20.
3. Komment. 4. Aufl. *M.* 1.60.

|| Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.60.

— Bürgerkrieg. Von Fügner.

1. Text. Mit 2 Karten. *M.* 1.60.

Livius, Römische Geschichte im Auszuge. Von Fügner.

- I. Der zweite punische Krieg.
 1. Text. 2. Aufl. Mit 3 Karten. *M.* 2.—
 2. Hilfsheft. *M.* 2.—
 3. Kommentar. 2 Hefte. je *M.* 1.20.
- II. Auswahl aus der 1. Dekade
 1. Text. *M.* 1.40.
- Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.
 1. Text. *M.* 2.—

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von Fickelscherer.

1. Text. 3. Auflage. *M.* 1.20.
2. Hilfsheft. 2. Aufl. M. Abbild. im Text. *M.* 1.40.
3. Komment. 3. Aufl. *M.* 1.40.

2/3. Erklärungen. 2. Aufl. *M.* 2.20.

Wörterbuch. 2. Aufl. steif geh. *M.* —.50.

|| Text B. M. Einleitg. 3. Aufl. *M.* 1.35.
Dazu Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.40.

Ciceros Catilinar. Reden u. Rede de imperio. Von Stegmann.

1. Text. 2. Auflage. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 1.10.
2. Hilfsheft. *M.* 1.10.
3. Kommentar. 3. Aufl. *M.* —.80.

|| Text B. M. Einleit. 2. Aufl. *M.* 1.35.
Dazu Kommentar. 3. Aufl. *M.* —.80.

— Rede f. S. Roscius u. Rede f. Archias. Von Hänsel.

1. Text. *M.* —.80.
3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.

Ciceros Cato maior de senectute. Von Weissenfels.

1. Text. steif geh. *M.* —.50.
3. Kommentar. steif geh. *M.* —.50.

— Auswahl a. d. philosoph. Schriften. Von Weissenfels.

1. Text. *M.* 1.60.

[—] Ausgew. Briefe a. Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.

1. Text. Mit Karte. *M.* 1.80.
2. Hilfsheft. steif geh. *M.* —.60.
- 2/3. Kommentar. Mit Einleitung.
 - I. Heft: Brief 1—61. *M.* 1.80 2.20.
 - II. Heft: Brief 62—114. *M.* 1.60 2.—

Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von Stegmann.

1. Text. Mit Karte. *M.* —.70.
- 2/3. Erklärungen. *M.* —.60.

Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. Bataver-aufstand d. Civilis. Von Stegmann.

1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel. *M.* 2.20.
3. Kommentar. *M.* 1.40.

Ausgabe in 2 Teilen:

- I. Ann. B. I—VI. a. Text. *M.* 1.—
b. Kommentar. *M.* 1.—
- II. Ann. B. XI—XVI. Historien B. IV/V. a. Text. *M.* —.80. b. Kommentar. *M.* —.80.
- III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. beid. Teilen. *M.* —.80.

Vergils Aeneide i. Ausw. Von Fickelscherer.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.40.
2. Hilfsheft. *M.* —.60. } 2/3. Erklärungen.
3. Komm. *M.* 1.60. } *M.* 2.—

|| Text B. Mit Einleitung. Mit Karte. *M.* 1.60.

Horatius, Gedichte. V. Schimmelpfeng.

1. Text. Mit Karte u. Plan. *M.* 2.—
3. Kommentar. *M.* 1.60.

Xenophons Anabasis i. Ausw. Von Sorof.

1. Text. 4. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.
2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit Abb. im Text. *M.* —.80.
3. Komment. 3. Aufl. *M.* 1.40.

2/3. Erklärungen. 2. Aufl. *M.* 1.80.

|| Text B. Mit Einleit. 4. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar 3. Aufl. *M.* 1.40.

Wörterbuch. *M.* 1.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Xenophons Hellenika in Auswahl. Von Sorof.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.

2/3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* 1.—
— Memorabilien in Auswahl. Von Rösiger.

1. Text. *M.* 1.—

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80.

Homer. I: Odyssee. Von Henke.

1. Text. 2 Bdehn.: B. 1—12. 3. Aufl. —
B. 13—24. 2. Aufl. Mit 3 Karten. je
M. 1.60. — B. 1—24 in 1 Band *M.* 3.20.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb.
M. 2.—

3. Kommentar. 3 Aufl. 2 Hefte. steif geh.
je *M.* 1.—. Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 1.80.
Inhaltsübersicht (nur direkt) *M.* —.05.

— II: Ilias. Von Henke.

1. Text. 2 Bdehn.: B. 1—13. 2. Aufl. —
B. 14—24. Mit 3 Karten. je *M.* 2.—. —
B. 1—24 in 1 Band *M.* 4.—

2. Hilfsheft. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—

3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte. steif geh.
M. 1.60 u. *M.* 1.20. Zusammen in 1 Bd.
geb. *M.* 2.40.

Herodot. I. Ausw. Von Abicht.

1. Text. 2. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen
im Text. *M.* 1.80.

2. Hilfsh. M. Abb. i. } 2/3. Erklärungen.
Text. *M.* —.80. } *M.* 2.40.

3. Komm. *M.* 1.80. }

|| Text B. Mit Einleitung. 2. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar. *M.* 1.80.

Demosthenes, ausgew. politische Reden.
Von Reich.

1. Text. *M.* 1.20.

2. Hilfsheft. *M.* 1.—

3. Kommentar. I II.

steif geh. je *M.* —.80.

Zus. in 1 Bd. geb.

M. 1.40.

} 2/3. Erklärungen.
M. 2.20.

Thukydides I. Ausw. Von Lange.

1. Text. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 2.20.

2. Hilfsh. Mit Abb. i.

Text. *M.* —.70.

3. Komment. *M.* 1.60.

} 2/3. Erklärungen.
M. 2.—

|| Text B. Mit Einleitung. *M.* 2.60.

Dazu Kommentar. *M.* 1.60.

Ausgabe in 2 Teilen:

I. B. I—V. a. Text. *M.* 1.40. b. Kom-
mentar. *M.* 1.—

II. B. VI—VIII. a. Text. *M.* 1.—
b. Kommentar. *M.* 1.—

III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, z.
beid. Teil. *M.* —.50.

Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn.
a. d. Phaidon u. Symposion. Von Rösiger.

1. Text. steif geh. *M.* —.80.

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80.

Sophokles' Tragödien. Von Conradt.

1. Text: I. Antigone. M. Titelbild. *M.* —.70.

II. König Oedipus. *M.* —.80. III. Aias.

M. —.80. Text I u. II zus.-geb. *M.* 1.10.

2. Hilfsheft. *M.* —.70.

3. Kommentar: I. Antigone. *M.* —.70.

II. König Oedipus. *M.* —.70. III. Aias.

M. —.80.

2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar
I u. II zus.-geb.) *M.* 1.60.

Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 12 ff.

- Archiv für Papyrusforschung** und verwandte Gebiete, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. *M.* 20.—
- Archiv für lateinische Lexikographie u. Grammatik**, hrsg. v. E. Wölfflin. Preis f. d. Band von 4 Heften *M.* 12.—
Band 1—7 auf einmal bezogen *M.* 42.—
- Byzantinische Zeitschrift**, herausg. von K. Krumbacher. Preis f. d. Band von jährlich 4 Heften *M.* 20.—
- Neue Jahrbücher f. das klass. Altertum, Geschichte u. deutsche Literatur u. f. Pädagogik**, herausg. v. J. Ilberg und B. Gerth. Jährlich 10 Hefte. *M.* 30.—
- Bender, J.** Grundriß d. römischen Literaturgeschichte f. Gymnasien. *M.* 1.—
- Bethe, Homer u. die Heldensage.** *M.* —. 80.
- Blaß, die attische Beredsamkeit.** 2. Aufl. *M.* 56.— 64.—
I. Abt. [Von Gorgias bis zu Lysias.] *M.* 14.— 16.—
II. — [Isokr. u. Isaios.] *M.* 14.— 16.—
III. — 1. Abschnitt. [Demosthenes.] *M.* 16.— 18.—
III. — 2. Abschnitt. [Demosthenes' Genossen u. Gegner.] *M.* 12.— 14.—
- Bloch, d. ständischen u. sozialen Kämpfe in Rom** 3. Seit d. Republik. *M.* 1.— 1.25.
- Alkestisstudien. *M.* 2.—
- Blümner, Technologie u. Terminologie d. Gewerbe u. Künste bei Griechen u. Römern.** Mit zahlr. Abb. 4 Bände. *M.* 50.40.
- Boeckh, Encyclopädie u. Methodologie d. philolog. Wissenschaften.** Herausgegeben von E. Bratuscheck. 2. Aufl., von B. Klusmann. *M.* 14.—
- [—] Lebensbeschreibung u. Auswahl a. s. wissenschaftl. Briefwechsel. Von M. Hoffmann. *M.* 12.—
- Boisfrier, Cicero u. f. Freunde.** Studie üb. d. röm. Gesellschaft zu Cäsars Zeit. Deutsch bearb. v. Döhler. *M.* 4.50 6.—
- Boll, Sphaera. Texte und Untersuchungen z. Geschichte d. Sternbilder.** Mit 6 Tafeln und 19 Textabbildungen. *M.* 24.—
- Bretzl, botan. Forschungen des Alexanderzuges.** *M.* 12.— 14.—
- Brunn's kleine Schriften.** 3 Bände.
I. Band. Röm. Denkmäler. Altital. u. etrusk. Denkmäler. M. d. Bildn. d. Verf. u. 65 Abb. *M.* 10.—
II. u. III. Band in Vorbereitung.
- Bursian, Geographie von Griechenland.** 2 Bände *M.* 18.—
I. Band. D. nördl. Griechenland. Mit 7 lith. Tafeln. *M.* 6.—
II. Band. Peloponnesos u. Inseln. Mit 8 lith. Tafeln u. 1 von H. Lange gezeichnet. Karte v. Griechenland. *M.* 12.—
Der II. Band auch in 3 Abteilungen:
1. Abt. Argolis, Lakonien, Messenien. Mit 6 lith. Tafeln. *M.* 3.60.
2. — Arkadien, Elis, Achaja. Mit 3 lith. Tafeln. *M.* 3.—
3. — Die Inseln. Mit Karte von Griechenland, gez. v. H. Lange. *M.* 5.60.
- Cantor, Vorlesungen über Geschichte der Mathematik.** I. Band: Von den ältesten Zeiten bis 1200 n. Chr. 2. Aufl. *M.* 22.—
- Christ, Metrik der Griechen und Römer.** 2. Aufl. *M.* 11.60.
- Camont, die Mysterien des Mithra, deutsch v. Gehrich.** *M.* 5.— 5.60.
- Deforme, Cäsar u. f. Zeitgenossen.** Betrachtung b. röm. Sitten gegen d. Ende d. Republik. Deutsch bearb. v. Döhler. *M.* 3.75 5.40.
- Diels, Elementum.** *M.* 3.—
- Dieterich, Mithrasliturgie.** *M.* 6.— 7.—
- Draeger, histor. Syntax d. latein. Sprache.** 2. Aufl. 2 Bände. *M.* 26.—
- Dziatzko, Untersuchungen über ausgew. Kapitel d. antiken Buchwesens.** *M.* 6.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Gillert**, das Zeitalter des Verfalls. Deutsch bearb. v. Döhler. 2 Bände. *M.* 12.—
- Gardthausen**, griech. Paläographie. Mit 12 Tafeln u. vielen Textillustrat. *M.* 18. 40.
- Augustus u. seine Zeit. 2 Teile.
I Teil. 1. Band *M.* 10.— 2. Band *M.* 12.—
II. — (Anmerkungen). 1. Band *M.* 6.—
2. Band. *M.* 9.—
[I, 3 u. II, 3 (Schluß) in Vorbereitung.]
- Sammlungen u. Kataloge griechischer Handschriften. *M.* 6.—
- Gilbert, Gustav**, Handbuch d. griech. Staatsaltertümer. 2 Bde. *M.* 13. 60.
I. Band. D. Staat d. Lakcdaimonier u. d. Athener. 2. Aufl. *M.* 8.—
II. — *M.* 5. 60.
- **Otto**, Geschichte u. Topographie der Stadt Rom i. Altertum. 3 Abt. *M.* 24.—
- Grammatik**, historische, d. latein. Sprache. Bearbeitet von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, G. Landgraf, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, Jos. Thüssing u. A. Weinhold. In mehreren Bänden. I. Band. Von Fr. Stolz. 1. Hälfte: Einleitung u. Lautlehre. 2. Hälfte: Stammbildungslehre. je *M.* 7.— [Fortsetzung unter der Presse.]
- Helbig**, d. Homer. Epos a. d. Denkmälern erläutert. Archäologische Untersuchungen. [Zur Zeit vergriffen. 3. Aufl. in Vorbereitung.]
- Führer durch die öffentl. Sammlungen d. klass. Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. *M.* 15.— [Die Bände werden nicht einzeln abgegeben.]
- — auf extradünnes Papier gedruckt und mit Schreibpapier durchschossen, zum Handgebrauch für Fachgelehrte. *M.* 17.—
- Herzog**, Geschichte u. System d. römischen Staatsverfassung. 2 Bände. *M.* 33.—
I. Band. Königszeit u. Republik. *M.* 15.—
II. — Die Kaiserzeit von der Diktatur Cäsars b. z. Regierungsantritt Diocletians.
1. Abt. Geschichtl. Übersicht. *M.* 10.—
2. — System d. Verfassung d. Kaiserzeit. *M.* 8.—
- Holder**, alt-celtischer Sprachschatz. In ungefähr 18 viermonatlichen Lieferungen zu je 8 Bögen. I. Band. (A—H.) *M.* 64.—
— 9.—14. Lieferung. (I—Sextus.) Jede Lieferung *M.* 8.—
- Hoppe**, Bilder z. Mythologie u. Geschichte d. Griechen u. Römer. 30 Blatt Lichtdruck, 39/53 cm. Komplet in Schulmappe mit Text (Text apart *M.* 1.—) *M.* 12.—, in Geschenkmappe (Leinwand) *M.* 16.—
- Imhoof-Blumer**, Porträtköpfe auf röm. Münzen der Republik und der Kaiserzeit. 2. Aufl. kart. *M.* 5. 20.
- Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Völker. kart. *M.* 10.—

- Imhoof-Blumer und Keller**, Tier- und Pflanzenbilder auf Münzen und Gemmen des klass. Altertums. kart. *M.* 24.—
- Kaerst**, Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden. I. Band: Die Grundlegung des Hellenismus. *M.* 12.— 14.—
— die antike Idee der Oekumene. *M.* 1. 20.
- Keller**, latein. Volksetymologie und Verwandtes. *M.* 10.—
- Klotz**, Handbuch d. lat. Stilistik. *M.* 4. 80.
- Lehrs**, populäre Aufsätze a. d. Altertum, vorzugsweise zur Ethik u. Religion der Griechen. 2. Aufl. *M.* 11.—
- Leo**, die griech.-röm. Biographie nach ihrer literarischen Form. *M.* 7.—
- Lexikon**, ausführliches, d. griech. u. röm. Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten herausg. von W. H. Roscher. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände.
I. Band (A—H.) *M.* 34.—
II. — (I—M.) *M.* 38.—
III. — [Im Erscheinen.] 37.—46. Lieferung. (Nabaiothos—Paris.) Jede Lieferung *M.* 2.—
Supplemente: I. Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. *M.* 10.—
II. Carter, epitheta deorum. *M.* 7.—
- Süßler's Reallexikon des klass. Altertums für Gymnasien**. 7. verb. Auflage, herausgegeben von Erler. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 14.— 16. 50.
- Wassero**, Ägypten und Assyrien. Geschichtliche Erzählungen f. Schule u. Haus. Deutsch von Birnbaum. Mit 190 Abb. nach Zeichn. v. Faucher-Gudin. Wohlfl. Ausg. *M.* 3.—
- Mittels**, a. griech. Papyrusurkunden. *M.* 1. 20.
- Norden**, d. antike Kunstprosa vom VI. Jahrh. v. Chr. bis in der Zeit der Renaissance. 2 Bände. *M.* 28.—
- Peter**, d. geschichtl. Literatur üb. d. röm. Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände. *M.* 24.—
— der Brief in der römischen Literatur. *M.* 6.—
- Pfeiffer**, antike Münzbilder für den Schulgebrauch. *M.* 1. 60.
- Quellenbuch** zur alten Geschichte f. obere Gymnasialklassen. Bearb. von Herbst, Baumeister und Weidner. 2 Abtlg. 5 Hefte. *M.* 10. 20.
I. Abteilung. Griechische Geschichte.
1. Heft Bearb. von Herbst u. Baumeister. 3. Aufl. *M.* 1. 50. [Vergr.]
2. Heft. Bearbeitet von Baumeister. 3. Aufl. *M.* 1. 80 2. 30.
II. Abteilung. Römische Geschichte. Bearbeitet von Weidner.
1. Heft. 2. Aufl. *M.* 1. 80 2. 30.
2. — 2. Aufl. *M.* 2. 40 3.—
3. — 2. Aufl. *M.* 2. 70 3. 30.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Ribbeck**, Reden u. Vorträge. *M.* 6.—8.—
Riese, d. rheinische Germanien i. d. antiken Literatur. *M.* 14.—
- Roßbach und Westphal**, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Aufl. d. Roßbach-Westphalschen Metrik.) 3 Bände. *M.* 36.—
 I. Band. (Griech. Rhythmik v. Westphal.) *M.* 7.20.
 II. — (Griech. Harmonik u. Melopöie v. Westphal.) *M.* 6.80.
 III. — I. Abt. (Allgem. Theorie d. griech. Metrik von Westphal und Gleditsch.) *M.* 8.—
 III. — II. Abt. (Griech. Metrik m. besond. Rücksicht auf die Strophengattungen u. d. übrigen melischen Metra v. Roßbach u. Westphal.) *M.* 14.—
- Schaefer**, Demosthenes u. s. Zeit. 2. Ausg. 3 Bände. *M.* 30.—
- Schmidt**, Synonymik der griech. Sprache. 4 Bände. *M.* 54.—
 — Handbuch d. lat. u. griech. Synonymik. *M.* 12.—
- Schneider**, das alte Rom. Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. 12 Seiten Text, 12 Karten, 14 Tafeln mit 287 Abbildungen u. 1 Plan d. heutigen Stadt auf Karton. Quer-Folio. *M.* 16.—
- Schulze**, Grundriß d. Logik u. Übersicht üb. d. griech. Philosophie. *M.* 1.60 2.—
- Schwartz**, Charakterköpfe a. d. antiken Literatur. *M.* 2.— 2.60.
- Sitzler**, Abriß d. griech. Literaturgeschichte. I. Band. D. nationale klass. Literatur von der ältesten Zeit bis zum Tode Alexanders des Großen. *M.* 4.—
- Stoll**, Handbuch d. Religion u. Mythologie d. Griechen u. Römer. *M.* 2.25.
 — d. Götter u. Heroen b. Kass. Altertums. Populäre Mythologie d. Griechen u. Römer. Wohlfl. Ausg. *M.* 3.60.
- Stoll**, d. Sagen d. Kass. Altertums. Erzählungen a. d. alten Welt. Wohlfl. Ausgabe. 2 Bände. 5. Aufl. *M.* 4.50.
- Studniczka**, die Siegesgöttin. Entwurf d. Geschichte e. antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. *M.* 2.—
- Susemihl**, Geschichte d. griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. *M.* 30.— 34.—
- Teuffel**, Geschichte d. röm. Literatur. 2 Bde. 5. Aufl., bearb. v. Schwabe. *M.* 14.40 18.—
 — Studien u. Charakteristiken z. griech. u. röm. Literaturgeschichte. 2. Auflage. *M.* 12.—
- Thesaurus linguae Latinae** editus auctoritate et consilio academiarum quinque Germanicarum Berolinensis, Gottingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis. gr. 4. Jeder Fascikel *M.* 7.20.
 (Erschienen sind bis jetzt: Vol. I Fasc. I—V. Vol. II. Fasc. I—V.)
- Uhlir**, Plutarchs Lebensbeschreibungen großer Hellenen Griechenlands und Roms. Wohlfl. Ausg. 2 Bände. je *M.* 3.—
- Vanicek**, griech.-lat. etymolog. Wörterbuch 2 Bände. *M.* 24.—
 — etymolog. Wörterbuch d. lat. Sprache. 2. Aufl. *M.* 6.—
- Volkmann**, d. Rhetorik d. Griechen u. Römer. 2. Aufl. *M.* 12.—
- Wachsmuth**, die Stadt Athen im Altertum. I. Band. *M.* 20.—
 II. — I. Abt. *M.* 12.—
- Weicker**, d. Seelenvogel i. d. alten Literatur u. Kunst. Mit 103 Abb. *M.* 28.—
- Weise**, Charakteristik d. lat. Sprache. 2. Aufl. *M.* 2.40 3.—
- Wendland**, Christentum u. Hellenismus in ihren literar. Beziehungen. *M.* —.60.
- Wislicenus**, astronom. Chronologie. *M.* 5.—
- Wohlfraß**, die altklassischen Realien im Gymnasium. 5. Aufl. *M.* 1.20.

Schulwörterbücher im Verlage von B. G. Teubner.

Die Ausstattung beider Wörterbücher ist durch Wahl eines größeren Formats, weiteren Satzes, übersichtlicherer Druckeinrichtung eine allen Anforderungen genügende, die die meisten anderen Schulwörterbücher weit übertrifft.

Der Inhalt wird allein durch die Namen der Bearbeiter als den Ergebnissen der Wissenschaft wie den Bedürfnissen der Schule entsprechend gewährleistet erscheinen.

Heinichen-Wagener: lateinisch. Schulwörterbuch.

7. Aufl. [XXVI u. 937 S.] Lex.-8. Geh. M. 6.30, dauerh. in Halbfr. geb. M. 7.50.

Die „Südwestdeutschen Schulblätter“ 1898, 1 urteilen: „Wir werden die Frage „Welches lateinische Schulwörterbuch sollen wir unsern Schülern empfehlen?“ dahin beantworten: „Empfehlung verdient nur ein Schulwörterbuch, welches mit allem überflüssigen Ballast gründlich aufräumt, somit sich auf das Nötige beschränkt und dies in einer Anordnung und einer Darstellung bietet, welche dem Schüler die gesuchte Hilfe auch wirklich an die Hand gibt und ihn geistig fördert.“ . . . Seitdem die von Wagener besorgte Neubearbeitung des Heinichenschen Lexikons erschienen ist, trage ich kein Bedenken, dieses Buch zu empfehlen. . . . Die Verlagsbuchhandlung hat das Buch auch äußerlich vortrefflich ausgestattet, so daß es eine Zierde der angehenden Bibliothek jedes Sekundaners bilden kann.“

Benseler-Kaegi: griechisches Schulwörterbuch.

11. Aufl. [VIII u. 916 S.] Lex.-8. Geh. M. 6.75, dauerh. in Halbfr. geb. M. 8.—

Neues Korrespondenzblatt f. d. gel. und Realschulen Württembergs 1900, Nr. 12: „Nach vier Jahren ist auf die zehnte, schon von Kaegi besorgte Auflage die elfte gefolgt, und sie darf sich mit demselben oder noch höherem Recht als jene auf dem Titel als „vielfach verbessert“ bezeichnen. Der Arbeitskraft und dem praktischen Geschick des um den griechischen Unterricht so hoch verdienten Herausgebers stellt diese Auflage wiederum ein glänzendes Zeugnis aus, und sie ist ein neuer Beweis, daß die Bearbeitung des Wörterbuches in keine besseren Hände hätte gelegt werden können. Schon äußerlich empfiehlt sich diese Auflage durch wesentlich verbesserte Ausstattung: größeres Format, weiteren Satz, übersichtlicheren Druck (in der Hauptsache nach dem Muster des lateinischen Wörterbuchs von Heinichen-Wagener, 6. Aufl.); das Buch ist aber dabei sehr handlich geblieben mit 916 Seiten gegen 929 der 10. Auflage.“

Probeexemplare stellt den Herren Direktoren und Lehrern gegen Vorhereinsendung von M. 3.— für das geheftete und von M. 4.— für das gebundene Exemplar zur Verfügung die Verlagsbuchhandlung von B. G. Teubner in Leipzig, Poststraße 3.

NEUE JAHRBÜCHER FÜR DAS KLASSISCHE ALTERTUM, GESCHICHTE UND DEUTSCHE LITERATUR U. FÜR PÄDAGOGIK

HRSGEG. V. J. ILBERG U. B. GERTH.

Verlag von B. G. TEUBNER in Leipzig. Jährlich 10 Hefte zu 8 Bogen.

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ soll für die drei im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die durch zahllose Fäden miteinander verbunden die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungszweige immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Es soll dem Einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstforschend tätig sein kann, die Möglichkeit erleichtert werden, den hauptsächlichlichen Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

Wie die „Jahrbücher“ bisher der hiermit gestellten Aufgabe nachgekommen sind, zeigt wohl am besten folgende Mitteilung

aus dem Inhalt der letzten Hefte:

1. Abteilung:

C. Ritter, die Sprachstatistik in Anwendung auf Platon und Goethe.

J. Tolckien, Ovids Liebeskunst.

L. Schmidt, die Ursachen der Völkerwanderung.

O. Ladendorf, Wielands Sonnenhymne.

M. Schanz, der Lucrezübersetzer Max v. Seydel.

H. Boehmer - Romundt, ein neues Werk des Wulfila?

H. Schwarz, Lindners Geschichtsphilosophie.

A. Deißmann, die Hellenisierung des semitischen Monotheismus.

W. Nestle, Kritias. Eine Studie.

A. Wahl, einiges über historische Objektivität.

R. Petsch, Fr. Hebbels dramatische Fragmente.

2. Abteilung:

A. Rausch, die Stoa. Ein Beitrag zur philosophischen Propädeutik.

M. Siebourg, die Philosophie im Gymnasialunterricht.

P. Cauer, die Kasseler Versammlung der Reformschulmänner und was aus ihr zu lernen ist.

O. Richter, Elementarmathematik.

R. Hofmann, Justus Mörsers Gedanken über Erziehung und Unterricht.

O. Weise, Schülerkommentare zu deutschen Klassikern.

H. Morsch, die Reifeprüfung an den höheren Schulen Deutschlands und Österreichs.

W. Henze, die neuen Lehrpläne der französischen höheren Knabenschulen.

Ausführliche Prospekte und Probehefte unberechnet durch jede Buchhandlung wie postfrei von der Verlagshandlung.

PA Libanius
4226 Opera
A2
1903
v.2

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
